BULLARIUM ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

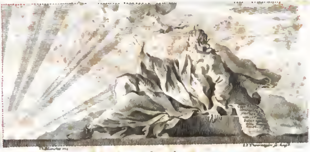
APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS DUODECIMUS.

Complectens Constitutiones BENEDICTI XIII. scilicet ab Anno II. ad VI.

ROMÆ, MDCCXXXVI.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi Impressoris Cameralis

SUPERIORUM FACULTATE.

Emo, & Rmo Dno

FRANCISCO ANTONIO
F I N Y

S. R. E. Presbytero Cardinali

TITULI S. SIXTI

HIERONYMUS MAINARDUS

FELICITATEM.

CONSTITUTIONES Apoſtolicas ſanctiſſimi Pontificis BENEDICTI XIII. typis meis vulgaturo, CARDINALIS EMINENTISSIME, facile mihi præcipuus occurriſti, cui illas merito, & ratione dedicarem. Enimvero, ut ſileam a tanto Viro, tunc S. R. E. Cardinale, & Cæſenatum

Episcopo, Clericorum Ordini, tredecim nondum annos natum, Te Gravinæ fuisse adscriptum, sacrarum rerum peritiæ, ceterisque virtutibus, quas adultus ætate cumulate expressisti, adolescens apud eumdem, quum Beneventanam Ecclesiam regeret, egregiis exemplis prolusisti. Ecclesiasticæ autem disciplinæ, ipso duce, atque magistro, tam exactam dedisti operam, ut qui tuas inspicerent actiones, & mores, ad quævis sacra munia probe obeundum Te non factum, sed natum ferrent, ac prædicarent. Præstantiora animi indepturus ornamenta, politioribus literis, & eruditioni multiplici utriusque Juris scientiam, ac Divinorum doctrinam adjunxisti: ea semper inquirens, & ultro amplectens, quæ mentem illustrarent; tum integræ, atque constanti in bono voluntati vehementiores ad virtutem stimulos adderent. Quæ juvenis in aula Cardinalis amplissimi gessisti honorifica munera, clarioribus argumentis eximias animi tui dotes aperuere: quibus spectatus, & acceptus universis, supra invidiam laudes præmeritus es singulares: augeturque in dies existimatio, & desiderium. Ab INNOCENTIO XIII. Pontifice Maximo Abellinensi, & Frequentino Episcopatu auctus, gravissimam dignitatem prudenter, sanctequе obivisti; vita, incessu, habitu, & congruentibus Pastorali ministerio exercitationibus forma Gregis factus ex animo.

Semel

Semel autem Tibi creditam Ecclesiam tanta semper charitate complexus es, ut etiam post ipsam dimissam, qua via licuit, prosequutus sis beneficiis. Unum memorasse sufficiat Cathedrale templum, quod jampridem cum Episcopalibus ædibus a Te refectum, quum ingens terræ motus anno hujus seculi secundo atque tricesimo discussisset, magnificentius, & elegantius restituisti. Qui INNOCENTIO successit BENEDICTUS XIII., tuosque diuturna triginta duorum annorum familiaritate perspectos habebat mores, atque doctrinam: ubi primum Catholicæ Ecclesiæ summum Pontificatum adivit, Te Romam arcessivit; gravibusque adhibitum negotiis, primo Damascenum renunciavit Archiepiscopum, tum Romani Concilii a secretis legit. Novis subinde auctum meritis Pontificio præfecit Cubiculo: nec ita multo post ad Eminentissimam Cardinalatus dignitatem evexit. Pro-Auditorem item suum constituit: ac in omnes Cardinalium Congregationes adscivit, quibus olim ille fuerat adscriptus. Neque spes BENEDICTUM fefellit, aut Tu honorificentissimo, atque peramplo dees muneri: quod ea sedulitate, modestia, & christianarum virtutum splendore sustines, ut tanto in Ecclesia gradu Te dignissimum comprobes. Debiti autem memor grati animi virtute erga Benefactorem Tuum cum primis enitescis. Nam autogra-

pha ipsius opera nondum vulgata studiose collegisti, ut ab interitu vindicares: cœptum præterea ab eo Beneventi Societatis JESU Collegium, nec absolutum, ut beneficentissimi Fundatoris memoria completo opere perennaret, generosa liberalitate perfecisti. Jam vero nihil loquar de largis, & assiduis subsidiis, quibus pauperes, egentesque liberaliter juvas: nihil etiam de studio, quo literas, doctosque homines complecteris. Amantissimum Te Patronum habent & bonæ artes: quarum cultores præcipue se Tibi devinctos agnoscunt, & profitentur. Paribus ego obstrictus nominibus, CARDINALIS AMPLISSIME, ut aliquam Tibi gratiam referam XII. BULLARII ROMANI Volumen, complectens Constitutiones ejus Pontificis, qui Te, dum viveret, tanti fecit, amplissimisque insignivit honoribus, & beneficiis, libens ac merito consecro. Quod sane auctori, argumento, & offerentis animo, non dubito, quin futurum sit acceptissimum. Cujus rei id potissime indicium oro, & flagito, ut me Tibi addictissimum, qua hactenus consuevisti benignitate, tueri in posterum pergas & adjuvare.

INDEX

INDEX
RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,
Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

CXXVIII.

Index Rubricarum omnium Constitutionum.

ANNO QUARTO.

ANNO SEXTO.

INDEX

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM.

Quæ in hoc Tomo continentur.

Ex,o-

Index Vocabulorum Initialium omnium Conſtit.

CON-

CONSTITUTIONES BENEDICTI XIII.

ANNO SECUNDO.

LXXIII.

Dat. 8. Junii 1725. An. 2.

Confirmatur, declaratur, & ampliatur Constitutio Greg. XIV. excipiens delicta, & casus, in quibus delinquentes laici Ecclesiastica immunitate non gaudent.

Laudata Const., cujus Epitome hic extat, edita est 1591 Maji 24. P. 1. Et Clem. XI Const. ad. 1716 P:16. Confirmatum fuit quoddam Decretum contra conjectos in carceres allegantes se a locis immunibus esse extractos.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo, Divina disponente clementia, ad supremum universi Christiani populi regimen assumpti fuimus, considerantes debitum, quo obstringebamur, Ecclesiarum, Sacrorumque Locorum Immunitatem sartam tectam, inviolatamque ubique custodiendi inter graviores suscepti Apostolici Ministerii curas merito recenseri: diu, multumque rationes, ac media nobiscum expendere non omisimus, quibus ipsa Immunitas in pristinum venerationis, & reverentiæ locum restitui posset, ac in omnibus Orbis Catholici regionibus ita observaretur, quemadmodum prisca illa majorum nostrorum disciplina, & vetus Canonicarum sanctionum norma præscripsit.

Epitome Constitutionis Gregorianæ.

§. 1. Dum hæc solicito animo revolveremos, in oculos primum incurrit celebris illa Constitutio a fel. rec. Gregorio Papa XIV. Prædecessore nostro edita, quæ incipit = *Cum alias* = qua quidem Constitutione idem Gregorius Prædecessor pro Pastorali zelo suo hunc ipsum in scopum intendens, facultates, & indulta a quibusdam Romanis Pontificibus, ac præsertim a Sancto Pio V., & Sixto etiam V. Prædecessoribus itidem nostris, tunc suis, concessa aliquibus Principibus, eorumque Officialibus, & Magistratibus extrahendi, ac abducendi ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus certorum criminum reos, & delinquentes, reformavit, moderatusque fuit; Simul autem delictorum frequentiæ, unde publica tranquillitas maxime perturbatur, occurrere, volens, ac impedire, quantum licebat, ne aliqua graviora a pravis hominibus patrarentur sub certa impunitatis spe, quam ex confugio ad loca immunia sibi parabant, nonnulla expressit, & explicavit crimina, & casus, in quibus laicos delinquentes Ecclesiastica Immunitate nequaquam gaudere voluit, & decrevit; ac insuper Judices constituit, qui in occurentibus casibus, an delictum esset, necne in eadem Gregoriana Constitutione exceptum cognoscere, & declarare deberent; certamque demum formam in extractione prædictorum delinquentium a locis immunibus observandam stabilivit, & inviolabiliter ab omnibus perpetuo observari mandavit, quemadmodum in prædicta Constitutione anno Incarnationis Dominicæ 1591. non. Kalen. Junii promulgata ulterius continetur.

Causæ præsentis confirmationis, & declarationis.

§. 2. Quoniam vero post editam hujusmodi Constitutionem ob varias Doctorum eam interpretantium sententias, & variam itidem Curiarum Ecclesiasticarum in illius executione praxim, multiplices contentiones super vero, rectoque ejus sensu inter Ecclesiastica, & Secularia Tribunalia exortæ fuerunt; quamplures Romani Pontifices, ac præsertim piæ mem. Clemens IX. Clemens X., & Clemens XI. Prædecessores similiter nostri de præfatis contentionibus dilucida casuum exceptorum explicatione submovendis non semel, sicut accepimus, deliberarunt, facilioremque insuper eos probandi, & declarandi methodum, ut ejusdem Gregorii Prædecessoris mens plenius executioni demandaretur, Curiis Ecclesiasticis præscribere cogitabant; sed ab aliis distracti curis, ac interim morte præventi, destinata perficere nequiverunt.

Confirmatio præd. Constitutionis ex Motu propr.

§. 3. Hinc igitur est, quod Nos omnino expedire arbitrantes, ut ejusmodi controversiis

finis aliquando imponatur, eorumdemque Prædecessorum pio, atque salubri proposito inhærentes, Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, imprimis providam memorati Gregorii Prædecessoris Constitutionem cum omnibus, & singulis in ea contentis, atque dispositis amplissime confirmamus, approbamus, & innovamus, & quatenus opus sit, Criminum in illa exceptorum reis, & delinquentibus Immunitatem Ecclesiasticam suffragari nequaquam debere iterum, ac de novo decernimus, & declaramus. Præterea non absque gravi animi nostri dolore animadvertentes ob auctam, atque in dies invalescentem perversorum hominum malitiam sæpe, ac sæpius nonnulla alia gravia crimina perpetrari, quæ non minus, quam illa in Gregoriana Constitutione, ut præfertur, excepta, publicam quietem perturbant, proinde ad delinquentium audaciam, ac ejusmodi delictorum frequentiam, quantum fieri poterit, coercendam, pro Apostolici muneris nostri debito, ea, quæ inferius explicabuntur, statuenda censuimus.

Declaratio, & ampliatio ejusdem.

§.4. Cum itaque prædicta Gregoriana Constitutione cautum sit ut publicis Latronibus, viarumque Grassatoribus, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, aut viatores ex insidiis aggrediuntur, Immunitas Ecclesiastica minime suffragetur; non levis autem inter Doctores emersit controversia, an quis ex unico actu publicus Latro, & Grassator dici possit, vel plures ad id actus requirantur: Nos ejusmodi controversiam dirimere intendentes, unicam tantum grassationem in via publica, aut vicinali admissam sufficere ad hoc, ut quis publicus Latro, & Grassator dici valeat, dummodo tamen grassati mors, aut membrorum mutilatio secuta fuerit, tenore præsentium definimus, & declaramus. Insuper ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, atque repellimus, & pro exclusis, atque repulsis haberi volumus, nedum eos, qui homicidia, aut mutilationes membrorum in Ecclesiis, earumve Cœmeteriis committere audent, quemadmodum in Gregoriana Constitutione sancitum est: Verum etiam eos, qui stantes in Ecclesia, vel Cœmeterio, interficiunt stantes extra Ecclesiam vel Cœmeterium, aut ipsis membrum mutilant: necnon eos, qui stantes extra Ecclesiam, aut Cœmeterium, occidunt stantes intra Ecclesiam, vel Cœmeterium, aut iis membrum mutilant: ac eos tandem, qui Confugientibus vim inferunt, atque ipsos ab Ecclesia, aliove loco immuni violenter extrahont, & abducunt: Declarantes in quatuor præmissis casibus ejusmodi Reos non illius tantum Ecclesiæ, quam violarunt, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesiæ Immunitate gaudere nequaquam posse, aut debere. Ad hæc in crimine Assassinii non modo Mandatarios, qui in ipsamet Gregoriana Constitutione aperte excipiuntur, sed etiam Mandantes, qui certum præmium, aut mercedem sive in pecunia, sive in aliis rebus tradiderint, aut promiserint, quamvis promissio nullum habuerit effectum, dummodo Assassinium reipsa patratum fuerit, ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio excludimus, ac pro exclusis perpetuo haberi volumus, & mandamus. Excludimus pariter, repellimus, atque privamus ejusdem Immunitatis privilegio interficientes proximum suum animo præmeditato, ac deliberato: Falsificantes Literas Apostolicas: Ministros Montis Pietatis, vel alterius publici Telonii, aut Banci pro depositis Principis, privatarumque personarum destinati, furtum, aut falsitatem in prædictis locis committentes, cujus ratione Arca pecuniaria ita minuatur, ut pœnæ ordinariæ locus sit: Conflantes, adulterantes, vel tondentes quascumque monetas aureas, vel argenteas, etiam Principum exterorum, quotiescumque in loco, aut Provincia, ubi crimen admittitur, liberum habeant usum, & commercium: vel ipsas monetas conflatas, adulteratas, aut detonsas scienter ita espendere, & erogare præsumentes, ut fraudis conscii, atque participes censeri possint: Illos demum, qui sub nomine Curiæ sese introducunt in alias domos animo ibidem perpetrandi rapinas, easque reipsa committunt cum homicidio, aut mutilatione membrorum alicujus ex domesticis earumdem ædium, vel etiam extranei, quem ibi forte reperiri contigerit, dummodo homicidium, vel membrorum mutilatio sequatur.

Omnes aliæ declarationes abrogantur.

§.5. Ceterum cum diuturna experientia compertum fuerit Curias Ecclesiasticas in casibus, qui hactenus evenerunt, difficultates probare, & consequenter declarare potuisse delictum, pro quo quis ad Ecclesiam confugerat, fuisse comprehensum in numero exceptorum, propter variam earumdem Curiarum praxim, & varias pariter opiniones Doctorum, qui antedicti Gregorii Prædecessoris mentem quoad normam ab ipso præscriptam recipiendi probationes, & procedendi ad declarationem criminum exceptorum, interpretari voluerunt: statuimus, præcipimus, & mandamus nullam in hoc de cætero haberi rationem cujuscumque interpretationis ejusdem Gregorianæ Constitutionis, quæ a quocumque Doctore prodierit, neque praxis a quibuslibet Curiis, aut Tribunalibus invectæ, imo nec quarumcumque declarationum, quæ ab hujus Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, sive etiam a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ Præpositorum emanaverint, quatenus præsenti nostræ Constitutioni adversentur; Sed in occurrentibus casibus normam hic a nobis præscribendam inviolabiliter ab omnibus observari volumus, & sancimus:

Præscribitur forma extrahendi delinquentes ab Ecclesiis.

§.6. Quotiescumque igitur Curia Ecclesiastica a Curia Seculari fuerit requisita, ut laicum aliquem delinquentem e loco immuni extrahi, ac illi consignari faciat, eaque super delicti excepti qualitate, ac personæ reiterate subministrata, vel acquisita sint indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc Curia Ecclesiastica ad ejusdem Delinquentis extractionem ab Ecclesia, aliisque locis immunibus, ope, ac medio suorum Executorum, implorato etiam, quatenus opus sit, brachii Secularis auxilio, & cum interventu Personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, procedere teneatur, extractumque ad suos Carceres asportari, ac ibi sub tuta custodia detineri curet, & faciat. Ubi vero ex processu informativo desuper conficiendo constet de crimine excepto, ac insuper adversus eumdem extractum talia resul-

tent

ſent indicia, ut crimen ab eo fuiſſe patratum moraliter credi poſſit (quæ quidem indicis juxta regulas juris vocantur ultra torturam) eo tandem caſu præfatum extractum Miniſtris, & Officialibus Curiæ Secularis tradere, & conſignare poſſit ac debeat, exacta tamen, receptaque prius ab ipſis obligatione in forma juris valida reſtituendi extractum Eccleſiæ, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ nobis, ac pro tempore exiſtenti Romano Pontifici reſervatæ, quatenus idem eatractus indicia contra ipſum acquiſita in ſuis defenſionibus purget, ac diluat. Quod ſi ea minime purgaverit, & vere delinquens repertum fuerit, Curiæ Seculari in ipſum tali caſu, ut juris eſſe cenſuerit agere, atque procedere liceat.

Statuitur juxta Conſtitut. præfatam, ut ſoli Epiſcopi declarare valeant, ſi delicta ſint de numero exceptorum.

§. 7. Præterea conſiderantes ſæpedictum Gregorium Prædeceſſorem in ſua Conſtitutione optimo quidem jure ſanxiſſe, ut ſoli Epiſcopi, & non alii Epiſcopis inferiores, etiamſi locorum Ordinarii ſint, aut nullius Diœceſis, aut Conſervatores a Sede Apoſtolica ſpecialiter, vel generaliter deputati, cognoſcere, & declarare valeant, an delicta, pro quibus Inquiſiti ad loca immunia confugerunt, & in eis ſe receperunt, ſint, necne de genere, ac numero exceptorum; Nos providam ejuſmodi diſpoſitionem approbantes, & confirmantes, eique inhærentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, tenore præſentium quibuſcumq; Magiſtratibus, Officialibus, & Miniſtris Secularibus, necnon quibuſvis aliis perſonis cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtant, etiamſi Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis mundana dignitate, aut auctoritate præfulgeant, diſtricte interdicimus, ac inhibemus, ne hujuſmodi cauſis, vel conficiendo proceſſus, vel Inquiſito extrahendo a locis immunibus, vel declarando crimina ab eis admiſſa eſſe de exceptis in Gregoriana, aut in præſenti noſtra Conſtitutione, ullo pacto ſeſe ingerant, aut immiſceant. Quod ſi ſecus quidquam attentare præſumpſerint, ex nunc omnia in contrarium præmiſſorum gerenda irrita, & inania, nulliuſque roboris, vel momenti perpetuo fore, ipſoſque attentantes in cenſuras, & alias pœnas a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Apoſtolicis adverſus eos, qui Juriſdictionem Eccleſiaſticam quoquo modo lædunt, ac violant inflictas incurrere decernimus, & declaramus: Volentes, intendentes, ac expreſſe mandantes, quod omnimoda cognitio, atque judicium de criminibus in Gregoriana Conſtitutione exceptis, & a nobis ſuperius explicatis, tum etiam de aliis, quæ in præſenti noſtra Conſtitutione adjicienda, & ſimiliter excipienda duximus, quemadmodum, ut præfertur, adjecimus, & excepimus, ad Epiſcopos tantum privative quoad omnes alios, perpetuo ſpectet, atque ſpectare debeat, & donec ipſi in occurrentibus caſibus declaraverint delictum eſſe de exceptis, & cetera omnia a nobis ſuperius conſtituta adimpleverint, Inquiſitos Eccleſiæ, vel alterius loci Sacri, ad quem confugerunt immunitate gaudere tuto debere, ac in ea conſervandos, & manutenendos eſſe ſtatuimus, præcipimus, & mandamus.

Exhortatio ad Epiſcopos ſuper prædictis.

§. 8. Univerſos demum, & ſingulos Venerabiles Fratres Noſtros Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & Epiſcopos, quos hujus noſtræ Conſtitutionis executores deputamus, in viſceribus Domini Noſtri *Jeſu Chriſti* hortamur, & paterna charitate admonemus, ut quanti momenti ſit hoc negotium, ſerio cogitantes, in occurrentibus caſibus qualitatem teſtium, & probationum pondus ſummo ſtudio, ac vigilantia ſcrutentur, omnemque fraudem, dolum procul arceri ſatagant; quin etiam Sacerdotali pectore, quotieſcumque opus fuerit, iis omnibus obſiſtant, qui ejuſdem præſentis Conſtitutionis executionem, ac obſervantiam quomodocumque temerario auſu impedire præſumerent. In reliquis porro caſibus tam in hac noſtra, quam in Gregoriana Conſtitutione non exceptis, memores quam acriter ſemper, & qua eximia, ac prorſus ſingolari animi fortitudine majores noſtri pro Eccleſiaſtica libertate, ac Immunitate pugnaverint, nihil de illa imminui permittant, neque ſacris juribus labem ullam irrogari patiantur, ſed ea pari ſuo zelo, atque conſtanti tueri curent: ab omni tamen tumultu, ac perturbatione caventes, ne jactantiæ cauſa potius, quam miſerationis, & juſtitiæ titulo, Eccleſiaſtica Privilegia aſſerere velle videantur.

§. 9. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque ſemper valida, firma, & efficacia exiſtere, ac fore, ſuoſque integros, atque plenarios effectus ubique ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſ. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, ac functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obſtantibus Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ Regulis, necnon quorumcumque Prædeceſſorum noſtrorum Literis Apoſtolicis, Privilegiis, Indultis, & facultatibus quibuſvis perſonis etiam ſpeciali mentione dignis, & quavis quantumcumque ſublimi dignitate, & auctoritate fulgentibus, & ex quibuſvis etiam gravibus, & urgentiſſimis cauſis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſq; efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones, ac alia etiam ſpeciali expreſſione digna præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis, ac reſervatis reſpective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, &

espresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur [illegible] fides transumptis.

§.11. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorautiam allegare valeat, volumus illas, seu earum escmpla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, periude arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Uique ipsarum præsentium literarum trasumptis, seu esemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitotæ munitis, eadem prorsus fides, tam in jodicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, Decreti, Mandati, prohibitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem boc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Domioicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto sexto Idus Junii Pontificat. nost. Anno Secundo.

LXXIV.

Dat. 8. Jun. 1725 Ann. 2.

Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discalc. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jan. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provinciæ Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones esterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos es una, & Campesinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobos Diffinitoribus erit es una parte, Custos cum aliis duobus Diffinitoribus fiat es alia, & sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordiæ confirmationem Ministrum Provincialem ea parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia qoinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex es parte Costodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Luciæ assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis aotem ad habitum nova alternativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

Alternativa [illegible]

A Pontifice remissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul.

§.1. Nos sopplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis prosime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quateous ita in Domino expedire censuisset, suprascriptas Concordiam, & Alteroativam pro suo arbitrio, & conscientia approbaret, atque confirmaret, & in posterum ab omoibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitor videlicet:

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis

A quo Decretum hoc emanavit.

§.2. *Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decisæ, & stabilitæ die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maij 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientiæ nostræ, prout in Domino expedire censuerimus convenerit prænarratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam: quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt,*

gunt, pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentati contra ipsam, Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campestres alternativa inposterum inviolabiliter servetur in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campestrorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat præfata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Prædicatores Conventuales instituantur ad æqualitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam distribuentur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ nostræ Provinciæ ut hanc Concordiam, seu Alternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725. = G. Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis = De mandato S. P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco ✠ Sigilli = Registrat. tit. Provinciæ =

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis; censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro pleno, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

Dat. 18. Junii 1725. Ann. 2.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet =

Decretum prædictum.

§. 1. *Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarij, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus = N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius. =*

Preces eorumdem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas

tas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVI.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

Conceditur Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P.6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724. Jun. 3. P.1. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Borgiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

Apostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspicimus.

Causa præsentis Constitutionis.

§.1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clarissimi merita devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, quique sicut accepimus, eumdem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsenti reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentiæ, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatum tamen, Gymnasiorum, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd. aliis Indultis.

Clausula.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhibendam transumptis.

§.3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVII.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P.1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. 1. Jul. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sacrosanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Ro-

a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa; quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§.1. Esponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zaiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eamdem Congregationem per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indolta, Indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiusqoe Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntor, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, & pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regolaribus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsios Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter espresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumos, oberios dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clementis Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc bumiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Præpositi Generalis.

Confirmatio præd: Constitutionis.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibos, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Anditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publica subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides adhibenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII.

Erigitur Oppidum Pontis Curvi Provinciæ Romanæ in Civitatem; ejusque Collegiata Ecclesia io Cathedralem.

Dat. 23. Junii 1725. An. 2.

Const: ed: 1725., Jul: 16, P: 2. erigitur Cathedralis Setin: Et Const: ed. 1725. Maji 23. P. 1. confirmata fuit erectio Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Romani Pontificis omnium Ecclesiarum, præsertim, quæ ejus temporali dominio subjecta sunt.

IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem illius, cujus est terra, & plenitudo ejus, clementiam constituti, levamus jugiter in circuitu Agri Dominici mentis nostræ oculos, pervigilis more Pastoris inspecturi, quid Provinciarum, & locorum quorumlibet statui conveniat, quidue operis ad promovendum ubique spirituale Christifidelium bonum impendi debeat. Dignum vero Pontificia nostra solicitudine in primis arbitramur, & justum, ut ad ea, quæ Ecclesiarum quarumcumque decorem, & amplitudinem, Divinique cultus incrementum respiciunt: quæque simul Oppidorum illustrium, ac eorum præsertim, quæ Romani Pontificis etiam temporali dominio subjecta sunt, splendidiori ornamento conducere, & Populis erga Nos, eandemque Sedem fide, ac devotione præstantibus peculiarem consolationem afferre possunt, studia, curasque nostras libenter convertamus, nostrique Pastoralis Officii partes propensa charitate desuper interponamus, prout pia eorumdem populorum vota postulant, & Nos, matura adhibita consultatione, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Causæ præsentis erectionis prædicti Oppidi laudes.

§.1. Cum itaque, sicuti pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Bartholomæi, necnon Universitatis, & Populi Oppidi nostri Pontis Curvi Aquinatis Diœcesis in Provincia Romana, nuper expositum Nobis fuit, idem Oppidum inter alia illarum partium insigne, & antiquitatis gloria percelebre, quippe quod ex ruinis veterum Fregellarum (claræ olim in Latio Urbis) fuisse conditum existimatur, conspicua habitatorum, incolarumque multitudine, benedicente Domino, refertum existat: ac septem Parochialibus Ecclesiis, quarum tres sunt Collegiatæ congruo Canonicorum numero instructæ, pluribus diversorum Ordinum Virorum, atque Mulierum Cœnobiis, quatuor Confraternitatibus Laicorum, duobus Hospitalibus, Monte Pietatis pro subsidio Pauperum, Commenda Equitum Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani, multis nobilibus ædificiis, & non paucis familiis honestissimis decoretur, ac ultra Pagum Sanctæ Olivæ nuncupatum sibi suppositum, amplum, atque fructiferum habeat territorium, quod ad triginta circiter milliaria protenditur; retroactis vero temporibus plures in lucem ediderit Sacros Præsules, & alios vitæ sanctimonia, optimarum disciplinarum cultu, & militari etiam laude illustres viros, adeoque a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris non specialibus modo gratiis, & beneficiis ornari, sed Civitatis quoque titulo aliquando appellari meruit: Præterea, cum Episcopi Aquinates ob Cœli insalubritatem, & Domus Episcopalis defectum, apud suam Cathedralem Ecclesiam, quæ ceteroquin unum Archipresbyterum cum sex tantum Canonicis habet, residere non possint, ab antiquo tempore jugiter in antedicto Oppido Pontis Curvi resideant, & in memorata Ecclesia Sancti Bartholomæi nobilis, & amplæ structuræ, ubi Archipresbyter, qui est unica Dignitas, Canonicus Theologus, & decem alii adsunt Canonici, Divinis Officiis more Cathedralium inservientes, Cathedram fixam tenere, Sacra Olea conficere, Ordines, & Functiones Pontificales, quæ ex Tridentini Concilii præscripto in Cathedralibus Ecclesiis peragi debent, decenter exercere ab antiquo etiam tempore consueverint: In eadem insuper Collegiata Ecclesia honorifice asservetur, & peculiari fidelium veneratione colatur Sacrum Corpus Sancti Grimoaldi Confessoris, ipsius Ecclesiæ olim Archipresbyteri, & Concivis, cujus nomen in Martyrologio Romano descriptum est: Ad hæc in præfato Oppido speciosum extet Episcopium a Moderno Episcopo propriis sumtibus cum Curia, & Archivio constructum, ubi Episcopus, & illius Vicarius in spiritualibus generalis habitare possunt, & solent; eidemque Palatio conjuncta conspiciantur duo satis ampla ædificia, quorum alterum pro Monte Pietatis distinatum est, alterum vero usui Seminarii inservit, in quo plures Alumni ex universa Diœcesi delecti, & Convictores etiam non pauci probe educantur, & ab idoneis Præceptoribus iis accurate instituuntur disciplinis, quas Tridentinum Concilium in Seminariis Ecclesiasticis tradi mandat.

Preces Capituli d. Oppidi pro erectione præfata.

§.2 Ac propterea Capitulum, & Canonici, Universitas, & Populus Antedicti Oppidum Pontis, & Collegiatam Ecclesiam Sancti Bartholomæi hujusmodi dignioribus titulis augeri summopere exoptent, nobisque humiliter supplicaverint, ut dictum Oppidum in Civitatem, & dictam Collegiatam Ecclesiam in Cathedralem erigere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erigitur prædictum Oppidum in Civitatem, ejusque Collegiata in Cathedralem; quæ Sedi Apostolicæ immediate subjicitur.

§.3. Nos igitur præmissorum omnium, & singulorum plenam, certamque notitiam habentes, & Capitulo, Canonicis, Universitati, & Populo prædictis, quos ob spectatam in Nos, ac Sanctam Sedem devotionem, & fidem paterna charitate diligimus, specialem gratiam facere, necnon Venerabilem Fratrem Josephum Modernum Episcopum Aquinatem, dictumque Oppidum promerita, & signanter quod ibidem Palatium Episcopale, ut præfertur, ac Seminarium, & Montem Pietatis, novamque etiam Cathedralem Aquini, loco veteris collapsæ (quam in minoribus constituti jam collabentem propriis oculis dolenter inspeximus) ædificia curaverit, ac insuper Episcopalis Mensæ proventus multipliciter auxerit, Archiepiscopi Tyanensis titulo nuperrime insignivimus, benigno, & grato favore prosequi volentes, omnibusque, & singulis præmissis Nobis, ut præfertur, expositis, pro verificatis, & justificatis habentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Oppidum præfatum in Civitatem Pontis Curvi deinceps nuncupandam cum omnibus juribus, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus aliæ Civitates, earumque Cives utuntur, potiuntur, & gaudent, ut uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum: Et secularem Collegiatam Ecclesiam Sancti Bartholomæi hujusmodi in Cathedralem sub eadem invocatione, & in ea Sedem Episcopalem pro Episcopo Aquini, & Pontis Curvi, seu Fregellarum conjunctim etiam nuncupando, qui in illa, & Civitate prædicta omnia, & singula, quæ Ordinis, & jurisdictionis, ac cujuscum-

cumque alterius muneris Episcopalis sunt, exerceat: necnon cum omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, indultis, & gratiis, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ, earumque Præsules de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ipsius Sancti Bartholomæi honorem, & Christifidelium devotionis augmentum, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, illasque sic erectas, & institutas, necnon Episcopum pro tempore existentem, ac ipsius Ecclesiæ Capitulum, Sedi Apostolicæ immediate etiam perpetuo subjicimus, & sub peculiari Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum protectione suscipimus.

Ecclesia prædicta in Cathedralem erecta Ecclesiæ Aquinati unitur cum quibusdam ordinationibus de Episcopali vacante.

§.4. Præterea motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus Cathedralem Ecclesiam Sancti Bartholomæi Pontis Curvi hujusmodi antiquæ Cathedrali Ecclesiæ Aquinati, æque principaliter perpetuo unimus, itaut in posterum eadem Ecclesia Sancti Bartholomæi Pontis Curvi Cathedralis cum Ecclesia Aquinate sit, ac esse debeat, & Episcopus pro tempore existens, Episcopus Aquinas, & Pontis Curvi, seu Fregellanus conjunctim esse, & nominari debeat, necnon in actibus Consistorialibus, ac in Literis Apostolicis super promotione novi Episcopi ad prædictas Aquinatem, & Pontis Curvi, seu Fregellarum, ut Concathedralis ejusdem Ecclesiæ Aquinatis: conditione tamen adiecta, quod eveniente Sedis Episcopalis vacatione Capitulum Ecclesiæ Aquinatis, uti antiquius, inconsulto, & minime audito Capitulo dictæ Cathedralis Ecclesiæ Pontis Curvi, seu Fregellanæ, ad electionem Vicarii Capitularis procedere valeat, & qui ab eodem Capitulo Aquinate Canonice electus, & deputatus fuerit Vicarius Capitularis, suam jurisdictionem etiam in Ecclesia Pontis Curvi, seu Fregellana, ut hactenus consuevit exercere libere possit: ea plane ratione, quam nos observari decrevimus, atque mandavimus tam in electione Vicarii Capitularis, quam etiam in omnibus aliis actibus consimilem Concathedralitatem respicientibus, cum nuper Ecclesiam Setinam declaravimus Cathedralem, & unitam a fel. rec. Honorio Papa III. æque principaliter Ecclesiæ Tarracinensi, & quatenus post ejusmodi unionem Cathedralis esse desiisset, vel nunquam Cathedralis extitisset, eam denuo in Cathedralem ereximus, eidemque Terracinensi Ecclesiæ æque principaliter in perpetuum univimus, quemadmodum in literis Apostolicis hoc eodem anno Incarnationis Dominicæ 1725. tertio Kal. Maji a Nobis in simili forma sub plumbo desuper expeditis uberius continetur.

Promittitur Canonicis eiusdem Cathedralis concessio Rocchetti, & Cappæ magnæ.

§.5. Cæterum, cum expositum Nobis fuerit Archipresbyterum, & Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Aquinatis ex antiquo Apostolico Privilegio in omnibus Ecclesiasticis functionibus deferre solitos esse Rocchettum cum Cappa Magna: æquum vero, justumque arbitremur, ut inter illos, & Archipresbyterum, atque Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Pontis Curvi, seu Fregellanæ prædictæ nullum prorsus intercedat discrimen, sed utrique iisdem omnino Canonicalibus indumentis utantur: ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Archipresbytero, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ Sancti Bartholomæi Pontis Curvi, seu Fregellan. per alias nostras ab ipsis per Cancellariam, ut moris est, expediendas Literas Apostolicas benigne indulgebimus, ut Rocchettum, & Cappam Magnam eo prorsus modo, iisque temporibus, quibus prædicti Archipresbyter, & Canonici antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Aquinatis ejusmodi indumenta gestare hactenus consueverunt, in eorum Ecclesia, quam in Capitulo, vel extra, ac in Processionibus, etiam Funeralibus, & aliis quibuscumque functionibus, postquam tamen Literas Nostras Indultis ejusmodi per Cancellariam, ut præfertur, expediendas obtinuerint, & non ante deferre possint, & valeant.

Clausulæ peculiares.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, Archipresbyter, & Canonici dictæ Ecclesiæ Aquinatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inescogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, nec alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum

tenoribus, & formis, ac cum quibusvis claosulis, & Decretis, etiamsi io eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis cumprehendi, sed tanqnam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis escipi, & quoties illæ emanabuut, toties io pristiuum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumqoe posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatus, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocomque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super bis a quoquam qoavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane deceroimus.

Derogatoria ampla.

§.7. Non obstantibus, quatenus opus sit, oostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tolleodo, aliisque in contrarium præmissoruo quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, ooiversalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Otdinationibus Apostolicis, ac prædictarom Ecclesiarum, Aquinatis, & Pontis Curvi, seu Fregellarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & oovis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis,. illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & espressa, ac iodividoa mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis claosulis, irritantibusqoe, & aliis decretis in geoere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro teoopore concessas, & quascumq; etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singolorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbom nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimom effectum hac vice duntaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omoino hominom liceat hanc pagioam Nostrarum erectionis, iostitutiois, onionis, concessionis, indulti, præcepti, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Laterani anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nono Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIX.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Proviociæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatioue Provincialis, & Desioitoris.

Dat. 23. Jun. 1725. An. 2.

Const. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii Nobis divinitus commissi solicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscontur, quo firma semper, atque illibata persistant, Apostolici munimioia Nostri præsidio roboremus.

Expositio facti.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Pacten. respective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti septem aonos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messaoensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas patentes Literas teooris, qui sequitur, videlicet = *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantiæ Provinciæ Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ nostræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Disciplinæ promotio pendere*

Literæ patentes præd.

dere dignoscitur; per opportuna in dies remedia maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantiæ Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset perantiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Justitiæ distributivæ remedio ad eorumdem Instaurationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut oportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infrascriptum Decretum desuper edendum devenimus.

Provincia Siciliæ præd. in tres districtus dividitur.

§.2. *Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme cohærentium pares commissa Nobis antedicta Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Pactensem, sic inposterum charitatis, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Iesu inferioris, utrumque in Messana Civitate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimæ Trinitatis Venetici. V. Sanctæ Mariæ Iesu Sanctæ Luciæ. VI. Sanctæ Mariæ Iesu Castri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavetlonæ, quibus aggregamus servandæ æqualitatis intuitu. VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad secundum vero, seu Catanensem districtum novem hos alios: I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Iesu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Iesu Tauromenii, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Laupatii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Pactensem, vulgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactaven., II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Iesu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatæ Racudiæ. V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini. VII. Sanctæ Mariæ Iesu Ficazzæ: VIII. Sanctæ Mariæ Iesu Nasi, & IX. Sanctissimæ Annunciatæ Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.*

Unicuique districtui proprii Conventus attribuuntur.

Decernitur præd. ternativa, seu officiorum distributio in tres partes.

§.3. *Eadem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Minister, & unus Diffinitor ex Primo, seu Messanensi Districtu; Custos vero, & unus item Diffinitor ex secundo, seu Catanensi: Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Pactensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ut regulariter duraturi. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, unusque Definitor ex secundo districtu Catanensi, Custos, & Definitor alius ex tertio districtu Pactensi, duoque Definitores reliqui ex primo Messanensi. Pariterque in alio subsequuturo Capitulo, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Pactensi, Custos, aliusque Definitor ex Messanensi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvatur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum completti dignoscitur, fortasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de causa designandum, eligendum, sive instituendum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde Minister ejus Triennii juxta Turnum præmemoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de Custode, si quando juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extra Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione alia, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salva cæteroqui in casu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium* Universalis Ecclesiæ Regimini, *non ita pridem edita, ut promulgata servari imposterum præcepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino subrogetur, cui subrogatio ex prædicta Constitutionis dispositione deferenda fuerit cujuscumque districtus extiterit.*

Consulitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

§.4. *Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictæ Provinciæ singulos Religiosos, tam præsentes, quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respective. In casu autem dubio, utrum locus nativitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo, quod Religiosus extra Provinciæ confinia natus ad nullum eorum nativitatis suæ jure pertineat; liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari maluerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumque de causa rescindere; sublata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, quam super dubiis aliis, quæ circa reliqua præsenti Decreto sancita fortassis emerserint declarandis nostra, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.*

Declarantur nonnulla avertendæ litis causa.

§.5. *Præcipimus ergo Apostolica eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi, Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observantis istius Provinciæ nostræ Siciliæ nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & extituris in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmisimus incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respective satagatis. Mandantes propterea, non ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi præsentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, an-*

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

Ejusque publicatio.

tequam suffragia ex more feruntur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, reposito in Protocollo Provinciæ hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper munitis per autenticum Documentum præsentis totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exactaque observantiæ sponsione: Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. = G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis = De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris = F. Antonius a Mazarin Segretarius Generalis Ordinis.

Loco ✠ Sigilli.

Preces Magistri Generalis

§.6. Cum autem, sicut eadem espositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmius subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentius Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum Literarum.

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provinciæ.

§.7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum sortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de Dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Provincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujusmodi cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis dicta auctoritate constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis omnibus, & singulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supradictos Joannem, & Leonardum ad Officia eis respective per easdem præsentes demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, eisque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveanque, & assistant respective.

Præcipitur omnibus præstanda obedientia.

Clausulæ.

§.8. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia; plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam qoavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuscumq; obstantibus.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & espresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumtis

§.10. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo peesonæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXX.

Declaratur Ordo B.M.V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ea Ordinum Mendicantium.

Dat. 9. Julii 1725. An. 2.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Const. ed. 1690, Jul. 56, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium

ÆTernus æterni Patris Filius Jesus Christus Redemtor noster, & pro Nobis a vetustate peccati servitutis jugo redimendis pretiosissimum Divini sui cruoris thesaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse super tantæ suæ charitatis constituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamqoe per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo: Hinc est, quod nos, qui tam amantissimi Redemtoris summa ejus sic disponente bonitate vices gerimus in eisdem terris ad promovendam hominum redemtionem, quo nostræ ex alto conceditur infirmitati suo assidue in corde nostro provocamur exemplo. Attendentes qood postquam plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de

de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & sermone justa eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexausto Ecclesiæ thesauro provida Apostolicæ libertatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujusmodi adjuti subsidio uberiores ad Redemtionis hujusmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magisque efferre non desinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostra ampliare, ut ampliatia sibi a nobis, & Sede Apostolica favoribus ampliores militanti Ecclesiæ Dei Sponsæ referant triumphos,

A pluribus Romanis Pontificibus concessa fuere privilegia d. Ordini.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus alias, & postquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædecessores nostri insignem. & per B.Petrum Nolasco, Raymundum de Pennafort, & clar.mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, & Unigenito Filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apostolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujusmodi ex piissimo ejusdem eorum Ordinis Instituto non solum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Christifidelibus Captivis sub barbara Infidelium potestate gementibus, eosque ab hujusmodi dura servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemtione Captivi Paganorom captivitati se tradere, ac si opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoso, & constanti animo subire Altissimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eumdem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac insigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædecessorum prædictorum respective literis desuper espeditis pleoius continetur.

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

§.2. Ejusdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædecessor noster, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apostolica auctoritate deputatus extitit mature per eum perpensis gravissimis discriminibus, & periculis, quæ ejusdem Ordinis Fratres, seu Religiosi in procuranda Captivorum Redemtione subire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehensis, necnon Magistro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religiosis omnibus, & singulis in eo professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, quibuscumque tam Officiariis, quam Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibos, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus, Monasteriis, sed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Russi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somasca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Noncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut alias quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individue particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum poenitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notæ digna,

diffi-

difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione, non venirent non solù per participationem, communionem, illarum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & Personis prædictis specialiter, & expresse, & nominatim etiam per viam, & modum simplicis, & individue, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa, quatenus tamen essent in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa uti, & gaudere libere, & licite possent, & valerent: Itaut omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Familiarum generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habebant similiter, ut supra, haberent Fratres, & Personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularium, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & respective visitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super prædictis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri posset, Apostolica auctoritate perpetuo concesserit, & indulserit, prout in ejusdem Alexandri VIII. Prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 26. Mensis Julii Anni Domini millesimi sexcentesimi nonagesimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus.

§.3. Et subinde felicis etiam record. Clemens Papa XI. pariter Prædecessor Noster ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtionis Captivorum Magistro, ac illius Procuratori Generalibus tunc, & pro tempore existentibus prædictis locum in Capella Pontificia Nostra, tunc sua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magistris, & Procuratoris Generalis, etiam perpetuo habere decreverit, & assignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magister, & Procurator Generales habent de præsenti.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.4. Hinc est, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum scientia, & laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt, & florescere non desinunt in dies, ac illius Fratres, qui per solicitas eorum actuosæ vitæ partes illa in Agro militantis Ecclesiæ componunt Christianæ charitatis serta quibus redimita triumphat Ecclesia: Paterna quoque nostra benevolentia prosequentes, attendentesque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædicti ex præmissis sibi, ut præfertur, concessis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vinea Domini assidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam semper copiosiorem Captivorum hujusmodi (qui ab eis usque nunc redemti ad septuaginta mille sexcentorum, & septuaginta novem, & fursan ultra numerum ascendunt.) Redemtionem, ad consulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis adeuntium manutentione, qui eleemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventione ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara angustiæ aqua substentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque Fratres vere mendicantes merito habendi sint, & haberi debeant, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Instituto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari posset:

§.5. Nos omnem, & quamcumque ambiguitatem, & controversiam quandocumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu desuper orituram omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti, Constitutionum, & dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratribus hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres,

illo-

illorumque singulas Personas vere, & non ficte Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositiones in favorem Religiosorum, seu Fratrum Mendicantinm hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistro Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hactenus per Nos, & quoscumqne alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros, & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu communicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriusque sexus Personis, ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis hactenus concessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fatribus prædictis, ac omnibus illius Personis, ac Conventibus ubique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemtionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus concessis, & inposterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Remdemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

Clausulæ particolares, & amplissimæ.

§.6. Præsentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetuo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres Prædictos habere debere: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

Omnibus injũgitur executio prędictor.

§.7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit Motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis Beatę Marię de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistri Generalis, illiusque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujusmodi processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio quibuscumq. obstantibus.

§.8. Non obstan. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non expediendis Literis super indulgentiis ad instar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus

bus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Calisti III. Romanorum Pontificum, similiter Prædecessorum Nostrorum, quæ incipit super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modeficativis, præservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo,

---

LXXXI.

Dat. 16. Jul. 1725. An.2.

Confirmatur, & innovatur erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, ejusdemque unio cum Ecclesia Terracinensi,

Const. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejusque Collegiata in Cathedralem, Et Const. edit. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejusque Collegiata S. Venantii in Cathedralem,

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Personæ Ecclesiasticæ præsertim Capitulis Cathedralium Ecclesiarum addictæ, Divinisque obsequiis famulantes vota sua in pacis amoenitate altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controversiis inter eas superseminante zizania humani generis hoste exortis evellendis, pœnitusque extirpandis alias concessimus, & indulsimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apostolicæ nostræ confirmationis, declarationis, ac novæ concessionis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis officii nostri partes, quantum nobis Divina dispositione conceditur sedulo impendimus, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam esse Cathedralem & Ecclesiæ Terracinensi unitam.

§.1. Cum itaque Nos nuper per alias nostras literas sub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatus nostri anno Primo expeditas Motu proprio nostro inter cætera declaraverimus Ecclesiam Setinam Cathedralem extitisset, tam antequam eadem Ecclesia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædecessore nostro unita fuisset Ecclesiæ Terracinensi, quam postquam eadem Ecclesia Setina a prædicto Honorio Prædecessore eidem Ecclesiæ Terracinensi unita fuerat, ac demum etiam si prædicta Ecclesia Setina nunquam Cathedralis extitisset, nihilominus eamdem Ecclesiam Setinam de novo in Cathedralem erexerimus, eamque dictæ Ecclesiæ Terracinensi æque principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur.

Causæ præsentis confirmationis.

§.2. Cumque ex nonnullis supplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Terracinensis, aliosque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse ex eo, quia prædicta Ecclesia Setina, ut ipsi asserunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expressum fuerit, quod pro tempore existentes Episcopi in eadem Ecclesia Setina plerumque sacra olea conficere, aliasque functiones Episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre nostro moderno Episcopo Terracinen., & Setin. Nobis esposita viribus non subsistere, necnon omissum fuerit in prædictis literis etiam modernos, seu tunc esistentes Capitulum, & Canonicos Seculares in insigni Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis nuncupati Piperni, liti, quæ in Causarum Palatii nostri Apostolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Ecclesiarum Terracinensis, & Setinæ per nos in eisdem literis extinctæ interfuisse, & adhesisse.

Confirmatio erectionis d. Ecclesiæ in Cathedralem & unionis Ecclesiæ Terracinensi, cum nonnullis declarationibus.

§.3. Nos inviolabili dictarum literarum subsistentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino possumus consulere, ac literas prædictas sic, ut præfertur espeditas suum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis personis tam Ecclesiasticis, quam Secularibus observari debere, ac nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse, volentes, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione, nostris

nostris firmis, & illæsis remanentibus avocatione causæ, extinctione litis, impositione silentii, gratiis, indultis, Concessionibus, clausulis, & Decretis, omnibusque aliis, & singulis in dictis literis contentis, & expressis, ac quatenus opus sit litem, & causam hujusmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum silentium super lite, & causa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas sic ut præfertur expeditas, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti, ac quosvis alios, quantumvis substantiales defectus, etiam ex aliqua erronea expressione provenientes, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, vel prætendi possit tollimus, & abrogamus, ac supplemus, & sanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac personis quibuscumque, etiam Secularibus Ecclesiæ, & respective Civitatis, & Diœcesis Terracinensis hujusmodi, ac quibuslibet aliis personis cujuscumque alterius Civitatis loci, vel Diœcesis etiam Ecclesiasticis, vel secularibus, perpetuum super præmissis, & infrascriptis omnibus silentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præsentium literarum nostrarum validitate, & subsistentia, dicimus, decernimus, & respective declaramus nostræ mentis, & intentionis fuisse delarare dictam Ecclesiam Setinam a prædicto Honorio Prædecessore unitam extitisse æque principali prædictæ Ecclesiæ Terracinensi ob alias causas a prædicto Moderno Episcopo Terracinen. Nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Ecclesia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Episcoporum, quæ in eadem Ecclesia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inscriptio. Episcopus Terracinensis, & Setinus, aut quod ibidem Episcopi nunquam Olea Sacra confecissent.

Causæ præd. novę erectionis.

§.4. Denique certam notitiam habentes quod Episcopi Terracinenses pro tempore existentes ob aeris insalubritatem Civitatis Terracinensis apud eam aliquibus tantum Mensibus Hyemalibus residere possunt, ibique nec decens Palatium Episcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minusque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinensis vix ad bismille animas ascendit; quapropter Episcopi ab antiquissimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Episcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquissimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ septem millibus circiter animabus constat residentiam habuerunt, ac sedulò considerantes, quod pro tempore existentes Episcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris salubritatem in prædicta Civitate Setiæ residere possunt, aliisque, etiam de causis, Nobis, ut præfertur notis, & animum nostrum moventibus, motu simili, nulla alia Causa, aut expressione, seu consideratione habita ex nostra plena, libera, & omnimoda Apostolica auctoritate tenore præsentium eamdem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamsi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamsi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædecessore non constet, quatenus opus sit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Ecclesiæ Terracinensi æque principali etiam perpetuo unimus.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejusq; unio di. Terracin.

Clausulæ peculiares.

§.5. Ac erectionem, & unionem prædictas sic de novo, etiam vigore earumdem præsentium a Nobis, ut præfertur, factas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, & nihil inposterum contra prædictas, ac præsentes nostras literas quovis modo, & ex quavis causa opponi posse, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præsentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Terracinen., aut alterius cujuscumque Ecclesiæ seu quicumque alii, cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, & substantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumque alio solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis, nullibi appareret, seu alias probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis men-

tio fiat pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, pariter decernimus.

Derogatio amplæ.

§.6. Non obstantibus quatenos opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinensis, & Setinæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, expressa, & individua meotione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & iosolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etism motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, oon autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omniom, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis iufringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omoipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda.

Dat. 21. Julii 1725. Ann. 2.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinæ super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætensæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de, & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum præd.

§.1. *In Causa Polona prætensæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Polonæ ex altera partibus, de, & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmatæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & execution. die 24. Septemb 1719. sub falsa narrativa, & expositione Breve a Sa. M. Clemente XI. subreptive, & obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.*

Dubia proposita Congr. præfatæ, ejusque responsa.

§.2. *An intret arbitrium pro aperitionis Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpensis, partibus auditis, & in-*

for-

formantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barbarino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 22. Jan. 1725. F. Cardinal. Paulutius. Loco ✠ sigilli. P. A. Archiep. Larissæ Secr.

Preces eorumdem Fratr.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relati Decreti.

Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore expectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIII.

Dat. 4. Aug. 1725. Ann. 2.

Confirmantur Literæ Apostolicæ Sixti V., Urbani VIII., & Innocentii XI., necnon Decretum Judicum querelarum, & controversiarum Sacri Concilii Romani in favorem Abbatialis Ecclesiæ, & Abbatis Montis Casini Ord. S. Benedicti.

Laudatæ Constitutiones hic insertæ editæ sunt, illa Sixti V. 1586. Februar. 28. P. 5., Urbani VIII. 1639. Maji 30. P. 16., Innocentii XI. 1687. Mart. 22. P. 51.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a cura Ordinũ Regularium.

QUod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licet, ac viribus longe impari, committere dignata est, Sacrosancti Apostolatus Officium a Nobis exigit, ut omnium quidem Ordinum Regularium, quorum in numero Nos ipsi jamdudum Sacrum Prædicatorum Institutum professi fuimus, paternam geramus curam, sed eos potissimum Pontificiæ dilectionis brachiis complectamur, foveamus, & traditæ nobis cælitus auctoritatis præsidio tueamur, unde uberes, atque suaves in Militantem Ecclesiam fructus jugiter profluxisse, quotidieque profluere compertum est.

Præconia Ordinis S. Benedicti.

Hos inter præcipuus sane locus jure debetur Ordini, quem magnus ille Occidentalium Monachorum Parens, Catholicæque Ecclesiæ lumen splendidissimum Benedictus instituit, & per Alumnos suos a Mari usque ad Mare, & usque ad terminos Orbis terrarum mirifice propagavit. Cujus quidem Sacri, & Religiosissimi Ordinis professores quam eximio universam Ecclesiam cunctarum Christianarum virtutum fulgore illustraverunt, quamque præclare de Orthodoxa Religione, deque hac ipsa Sancta Sede omni tempore meriti fuerint, illustria Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum præconia, & monumenta testantur. Quamobrem, & charitatis stimulo urgemur, & justitiæ lege compellimur prædicti Ordinis, & Congregationis præsertim Casinensis, ac Monasteriorum illi subjectorum felicem, prosperumque statum omni cura, & vigilantia provehere, eorumque bona, jura, & privilegia quæcumque sarta tecta, & illibata custodire, ac iis etiam quæ pro illorum indemnitate, & quiete recte, ac provide constituta fuisse comperimus, ut firmius subsistant, & perpetuis futuris temporibus observentur exactius Apostolicæ confirmationis robur, atque munimen adjicere, quatenus eorumdem Cœnobiorum Monachi nulla re, quæ eos a religioso proposito, divinoque cultu avocet, prædicti, secundum regularia præfati Ordinis instituta, tranquillis mentibus, gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Ecclesia Abbatialis Monasterii Casinensi prærogativa Cathedralis gavisa, & ab immemorabili; & ejus Abbas jurisdictione quasi Episcopali.

§. 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis antedictæ Congregationis Casinensis, quod licet Ecclesia Abbatialis Sacri, & celeberrimi Monasterii à Sancto Benedicto in Monte Casino fundati in Provincia Romana ab antiquissimo, ac immemorabili tempore Cathedralis, vel quasi, denominatione, & prærogativa gavisa sit, ejusdemque Monasterii Abbas pro tempore existens in ea, & aliis finitimis Ecclesiis, & Locis jurisdictionem Episcopalem, vel quasi exercere consueverit: Quam sane jurisdictionem fel. rec. Sixtus Papa V., Prædecessor noster præ cæteris amplissime confirmavit per suas literas Apostolicas sub Plumbo expeditas tenoris sequentis videlicet.

Constitutio prædicta Sixti V., qua præfatam Abbatis Monasterii

§. 3. Sixtus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Benignitas Apostolicæ Sedis consueta, ea, quæ per Romanos Pon-

Cassinensis jurisdictionem quasi Episcopalem confirmavit.

Pontifices pro tempore Religionis incremento, & decore facta fuisse noscuntur, libenter approbat, eisque Apostolici muniminis robur adjicit, illaque de novo concedit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis, & Conventus Monasterii in Monte Casino, Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis, nullius Diœcesis, exhibita nobis petitio continebat, quod dictum Monasterium per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuit, illiusque Abbas pro tempore existens nemini subest, sed omnimodam jurisdictionem Episcopalem, ac proprium Territorium, ac jus congregandi Synodum habeat, prout illam congregasse, & in ea Examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare: Œconomos deputare, necnon Sacramentum Chrismatis contulisse, & commissiones gratiarum Apostolicarum debitæ executioni demandasse constat, juxta declarationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalium, Concilio Tridentino interpretando Præfectorum, desuper factam. Cum autem ea, quibus dictæ Sedis intercedit auctoritas melius observentur, ac proinde, sicut eadem petitio subjungebat, ipse Abbas, & Conventus cupiant præmissa omnia, dictæ Sedis patrocinio communiri; pro parte eorumdem Abbatis, & Conventus Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Abbatem, & singulares personas Conventus hujusmodi a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon tenores omnium, & singulorum privilegiorum prædictorum, præsentibus pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati; omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta præsertim conferendi Sacramentum Chrismatis, dummodo illud sit prius per Catholicum Antistitem, gratiam, & communionem dictæ Sedis habentem, consecratum, Concursum pro conferendis Beneficiis Ecclesiasticis curatis in mensibus Apostolicis faciendi, ac Commissiones gratiarum, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales concernentes, Abbati Monasterii Casinensis præsenti, sive suo Vicario generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliisque desuper necessariis, & opportuna faciendi, juxta decreta dicti Concilii, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus; illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus. Nec non pro potiori cautela, moderno, & pro tempore existenti Abbati dicti Monasterii, vel suo Generali Vicario, ut cum Parochiales Ecclesiæ, jurisdictionis dicti Monasterii vacare contigerit, concursum instituere, examinare, approbare, & magis idoneos eligere, & Ecclesias hujusmodi legitime conferre; ac in mensibus nostris, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum collationi reservatis, personas in concursu electas, Nobis, & dictæ Sedi pro collatione obtinenda significare, necnon Sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per Antistitem prædictum consecratum, ut præfertur, conferre, ac quascumque Literas Apostolicas, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales personarum dictæ jurisdictionis, concernentes, sibi tamen, & nulli alteri dirigendas, debitæ executioni demandare libere, & licite valeat, juxta decreta ejusdem Concilii, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus.

Confirmatio præd. privilegiorum quorumdam, quæ jurisd. quasi Episcopalem constituunt.

Clausulæ.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis mentio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, concessionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo nono, Decimo Kalen. Martii Pontificat. nostri Anno V.

Epitome sequ. Const. Urbani VIII.

§.4. Ac ejusmodi jurisdictionis quasi Episcopalis intuitu recol. mem. Urbanus Papa VIII. Prædecessor etiam noster decrevit, & statuit, ut quæcumque Literæ Apostolicæ gratiam, vel justitiam concernentes, & aliæ consimiles expeditiones ab Officialibus, ac Administris Pontificiis dirigi semper deberent Abbati pro tempore existenti prædicti Monasterii Casinensis, sive ejus Vicario in spiritualibus generali, & non alteri, prout in ejusdem Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis expeditis uberius continetur, quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constit. præd. Urbani VIII. qua statuitur ut literæ Apostolicæ Abbati Monasterii præd. dirigi deberent.

§.5. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus Filius Abbas Monasterii Casinensis, nullius Diœcesis Provinciæ Capuanæ Ordinis Sancti Benedicti, quod alias felic. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro pro parte tunc existenti Abbatis, & Conventus Monasterii hujusmodi expositum fuit quod dictum Monasterium per diversos Romanos Pontifices etiam nostros, tunc suos Prædecessores multis, & variis gratiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & indultis cumulatum, & decoratum fuerat, illiusque Abbas pro tempore existens nemini suberat, sed omnimodam jurisdictionem Episcopalem, ac proprium Territorium, & jus congregandi Synodum habebat, prout illam congregasse, & in ea Examinatores elegisse, ac posse concursum instituere, examinare, approbare, Œcono-

nomos deputare, necnon Sacramentum Chrismatis contulisse, ac commissiones gratiarum Apostolicarum executioni demandasse constabat; juxta declarationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalium Concilio Tridentino interpretando Præfectorum desuper a ctam; idem Sixtus Prædecessor supplicationibus Abbatis, & Conventus prædictorum inclinatus, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, facultates, & indulta, præsertim conferendi Sacramentum Chrismatis, dummodo illud foret prius per Catholicum Antistitem gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentem consecratum: Concursum pro conferendis Beneficiis Ecclesiasticis Curatis in Mensibus Apostolicis faciendi, ac Commissiones gratiarum Apostolicarom tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad dispensationes Matrimoniales concernentes Abbati Monasterii Casinen. prædicti, sive suo Vicario Generali pro tempore directarum, debitæ executioni demandandi, aliaque desuper necessaria, & opportuna faciendi juxta Decreta dicti Concilii approbavit, & confirmavit. Necnon pro potiori cautela tunc, & pro tempore existenti Abbati dicti Monasterii vel suo Generali Vicario, ut cum Parochialis Ecclesiæ jurisdictionis dicti Monasterii vacatio contingeret, concursum instituere, examinare, approbare, & magis idoneos eligere, ac Ecclesiam hujusmodi legitime conferre, & in Mensibus Romanorum Pontificum collationi reservatis personas in Concursu electas Romano Pontifici, & Sedi prædictæ pro collatione obtinenda significare, necnon Sacramentum Chrismatis, dummodo illud prius sit per Antistitem prædictum consecratum, ut præfertur, conferre; ac quascumque Literas Apostolicas, tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad Matrimoniales dispensationes personarum dictæ jurisdictionis concernentes, sibi tamen, & nulli alteri dirigendas debitæ executioni demandare libere, & licite valeret juxta Decreta dicti Concilii concessit; Decernentes irritum, & inane ex tunc, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigeret attentari, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris Literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, dicitur uberius contineri.

Adscribitur summa allatæ Constitution. Sixti V.

§.6. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, juxta Literarum hujusmodi tenorem, fuerint retroactis temporibus Commissiones gratiarum Apostolicarum prædictarum Abbati dicti Monasterii, seu Vicario Generali a Datariæ, Secretariæ Brevium, Cancellariæ, Pœnitentiariæ, & Cameræ Apostolicæ nostrarum Officialibus directæ, & illæ, quæ propter Subditorum jurisdictioni dicti Monasterii, vel expeditionum similium gratiarum ignorantiam, a dictis Officialibus prædictæ jurisdictionis ignaris, interdum directæ fuerunt Episcopis viciniioribus correctæ fuerint, & Abbati, seu ejus Vicario hujusmodi directæ, non absque tamen Abbatis, & Conventus prædictorum incommodo, quos de titulo, ejusque observantia docere, ac Subditorum prædictorum dispendio, quos novas propterea expeditiones solvere oportuerit. Quare ut similia incommoda, & dispendia in posterum evitentur, Nobis Abbas prædictus humiliter supplicari fecit, & desuper opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Abbatem prædictum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; ac prædictarum Sixti Prædecessoris Literarum tenorem præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilectis Filiis Magistro Ægidio Ursino de Vivariis, ac Marco Aurelio Maraldo nunc, & pro tempore existentibus nostris, & Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum Datariis, & Brevium nostrorum Secretorum Secretariis, nec non Cancellariam Apostolicam Regentibus, ac omnibus, & singulis aliis Datariæ, Secretariæ Brevium prædictorum, Cancellariæ, Pœnitentiariæ, & Cameræ Apostolicæ nostrarum Officialibus, cæterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum pro potiori cautela, & in executionem dictarum Sixti Prædecessoris Literarum, districte præcipiendo mandamus, ut ipsi posthac quascumque tam justitiam, quam gratiam, etiam quoad Dispensationes Matrimoniales concernentes, etiam in forma Brevis, ac in forma significavit, & Collationum Beneficiorum informa dignum, & gratiosa, ac Commissionum si in evidentem respective nuncupatarum, & absolutionum, aliarumque similium gratiarum Literas Apostolicas, personarum infrascriptorum locorum, videlicet Civitatis S.Germani, Casalis S.Basilii de Chaira, necnon S.Eliæ, S.Victoris, S.Petri in fine, S. Apollinaris, S.Andreæ, S.Ambrosii, S.Georgii, Sancti Petri in Curulis, S.Angeli in Theodice, Sancti Salvatoris de Cucurutio, S Petri de Avellana respective nuncupatorum, ac Vallis rotundæ, Bellimontis, Cerbarii, Teroculi, Rocchæ Euandri, Pignatarii, Vallis Frigidæ, Castri Novi, Peseularum prope Iserniam, Vallis Regiæ, Civitellæ, Pesculi Constantii, Serræ Monacesche, Faræ Filiorum Petri, & Citrarii Castrorum, seu Terrarom, quæ ut dictus, ut supra, Abbas asserit, ejus, & prædicti Monasterii Casinensis jurisdictionis, ac Diœcesis existunt, eidem moderno, & pro tempore existenti Monasterii hujusmodi Abbati, sive ejus Vicario in spiritualibus generali, & non alteri dirigant.

Causæ prædi. Statuti.

Statutum prædict. circa direct. literar. Apost. Abbati præfato.

§.7. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in Conciliis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis

Clausulæ.

nitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno XVI.

Narrantur Controversiæ hac super re exortæ inter Collegiatam Eccl. S. Germani, & Abbatialem prædictam.

§.8. Nihilominus Capitulum, & Canonici Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi, seu Civitatis Sancti Germani antedictam Abbatialem Ecclesiam Montis Casini antiquis suis prærogativis exuere, atque spoliare contendentes, illique, ut Cathedrali, vel quasi subesse detrectantes, an. 1676. hoc, & alia dubia proponi curarunt in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quæ iisdem dubiis ad Rotæ Nostræ Romanæ Auditorium pro Voto remissis, ibique diu accurate discussis, & ad favorem Abbatialis Ecclesiæ resolutis, anno tandem 1681. Ecclesiam Collegiatam S.Germani esse subjectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S. Germani, ac illius Capitulo, & Canonicis super præmissis dubiis, & controversiis imponendum fore, & esse perpetuum silentium censuit, & declaravit. Decretum vero a prædicta Congregatione desuper editum subinde a piæ me. Innocentio Papa XI. Prædecessore itidem nostro approbatum, confirmatumque fuit per suas literas Apostolicas in forma Brevis tenoris sequentis videlicet:

Constitutio Innoc. XI. qua Decr. Congr. Episc. & Reg. prædict. controversiarum causa in favorem Abbatialis Eccl. Editū confirmatur.

§.9. Innocentius Papa XI. Ad futuram rei memoriam. Alias in Causa jurisdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monasterii Montis Casini Ord. S.Benedicti ex una, & dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S Germani ex altera partibus pendebat indecisa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur; videlicet: *In causa Montis Casini Jurisdictionis vertente inter Patrem Abbatem, & Monachos Montis Casini ex una; & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani partibus ex altera de, & super dubiis, & controversiis per hanc S. Congregationem Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, partibus hinc inde in facto, & in jure informantibus, sub die 12. Martii 1676. referente Eminentissimo Castaldo, remissis ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus Voto, eadem Sac. Congregatio visis tribus Decisionibus per S. Rotam, utraque parte informante, coram R.P.D. Albergato editis sub diebus 30. Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27. Januarii 1681., visoque ejusdem Sac. Rotæ Voto registrato in calce ultimæ Decisionis emanatæ, omnibus Auditoribus votantibus, reque mature discussa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S.Germani, referente Eminentissimo Casanate in locum Eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit, & declaravit Ecclesiam Collegiatam S. Germani esse subjectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S.Germani, illiusque Capitulo, et Canonicis super præmissis dubiis, et controversiis imponendum fore, et esse perpetuum silentium, prout præsentis Decreti imponit. Romæ 14. Novem. 1681.*

Decretum prædictum.

G. Card. Carpineus = Loco † sigilli = B. Panciaticus Secretar.

Confirmatio relati Decreti.

§.10. Cum autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis Congregationis Casinensis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.11. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Exhibita denuo controv. Judicibus querelarum, & controversiarum Concilii Romani; ab eis aliud in favorem ejusdem Abbatialis Eccl. Decr. emanavit.

§ 12. Verum Decisionibus Rotalibus, Decreto Congregationis, ejusque confirmationi Apostolicæ hujusmodi minime acquiescentes prædicti Capitulum, & Canonici, necnon quidam alii turbulenti Incolæ Sancti Germani, Cleri, & Populi nomine, rursus, & quidem acrius instaurandam susceperunt in diebus nostris rejectam petitionem: nam occasione Concilii Romani, quod, benedicente Domino, proxime celebravimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Venerabilibus itidem Fratribus Jo. Baptistæ Archiepiscopo Nisibeno, & Francisco Episcopo Elosino Judicibus querelarum, & controversiarum eiusdem Concilii, exhibuerunt, ac deinde etiam palam spargi curarunt nonnullos libellos typis impressos, pluribus refertos contumeliis, quibus enixe, summaque cum impudentia flagitabant, ut Jura quasi Episcopalia Abbati Montis Casini in Diœcesi Casinensi competentia supprimerentur, iisque ab ipso in perpetuum avulsis, Sedes Episcopalis, propriusque Episcopus in Oppido, seu Civitate, & Ecclesia Sancti Germani institueretur, vel, ut ajebant, restitueretur. Eorumdem vero libellorum examine jussu nostro a memoratis Præsulibus Judicibus deputatis diligenter peracto, rebusque expositis, qua par erat, maturitate discussis, iidem Judices

ces suum desuper protulerunt Decretum, cujus tenor est, qui sequitur, videlicet:

Decr. prædict.

§.13. *Cum Sacrum Casinense Monasterium Auctoris sui, & Monachorum Sanctimonia, atque Romanorum Pontificum beneficiis celebre per quosdam Oppidi Civitatis nuncupati Sancti Germani Incolas, Cleri, & Populi nomine, libellis pluribus contumeliis refertis, ac palam sparsis, & exhibitis Sanctissimo Domino Nostro occasione Sacri Concilii Romani, ac Nobis, uti Judicibus querelarum, & controversiarum in eodem Concilio, in eum finem impetitum fuerit, ut supprimerentur Jura quasi Episcopalia Abbati Montis Casini, in Diœcesi Casinensi competentia, iisque perpetuo ab eodem avulsis, Sedes Episcopalis institueretur, sive ut prætendunt, restitueretur, ac proprius Episcopus in Civitate, & Ecclesia Sancti Germani crearetur: Nos Judices prædicti, maturo desuper pro rei gravitate habito examine, comperimus querelas expositas contra Abbatem Casinensem, ejusque Monachos fuisse, & esse insubsistentes, & contumeliosas, & tanquam tales rejiciendas, & proscribendas, perpetuumque silentium quoad Episcopatus erectionem, sive, ut prætendunt, restitutionem, alia quæ in eisdem libellis contenta Clero, & Populo, ac Particularibus Sancti Germani præsenti nostro Decreto imponimus, ac impositum esse volumus, prout latius in literis Apostolicis in calce hujus Concilii apponendis constabit. Romæ in Ecclesia Lateranensi, 18. Maij 1725. = Jo: Baptista Archiepiscopus Nisibenus Judex querelarum, & Controversiarum Sacri Concilii Romani = Franciscus Episcopus Elusinus Judex querelarum, & controversiarum Sacri Concilii Romani.*

Ab hoc Pontifice animadversum in S. Germani Incolas ob contumelias Monasterio præd. illatas.

§.14. Post hujusmodi Decreti publicationem etsi præfati Sancti Germani Incolæ ab injusta, ac plane audaci petitione destiterint, & nos in novissima Præsynodali Congregatione eorum impudentiam palam arguere, & improbare, simulque Ordinem maxime venerabilem, & tanti nominis Monasterium digna laude prosequi non omiserimus, contumelias tamen, quibus ejusdem Monasterii Abbatem, & Monachos proscindere, eorumque æstimationem, ac honorem lædere ausi fuerant, impunitas dimittendas non esse censuimus, cum res ad exemplum pertinere videtur, & opporteat, quemadmodum Beatus Gregorius admonet, *canonica ultione quando quid tale committitur, coerceri, ne fxcinus, cum aliorum peccato parcitur, vires ex dissimulatione percipiat*. Jussimus itaque, & curavimus, ut ejusmodi criminis participes, & conscii merita plecterentur pœna ad emendationem: pari tamen congruo tempore Apostolicam lenitatem, & mansuetudinem exhibere correctis, cum, ut idem Beatus Gregorius advertit *plus misericordiæ, quam districtæ Nos conveniat operam dare justitiæ*.

Laudes Monasterii Casinensis recensentur.

§.15. Nunc autem considerantes præfatum Casinense Monasterium nullius Diœcesis Provinciæ nostræ Romanæ, utpote diuturno Fundatoris sui usque ad obitum incolatu consecratum, & ab ipso promulgatione regulæ, Miraculorum splendore, suique tandem Sacri Corporis deposito decoratum, & Caput Ordinis constitutum, magno semper in honore, ac pretio apud omnes, præsertim vero apud Romanos Pontifices Prædecessores nostros, qui non semel ad benedicendum Abbatem in proprio Monasterio personaliter accesserunt, eorumque exemplo Nos ipsi nuper dilecto Filio Sebastiano Gadaleta electo ejusdem Monasterii Abbati stato ritu in Ecclesia S. Calixti de Urbe benedictionis munus solemniter impertivimus extitisse, atque meruisse, ut ab eis conspicuis augeretur beneficiis, & privilegiis, ac sub immediata Sedis Apostolicæ superioritate, & patrocinio susciperetur: Ac insuper compertum habentes a Monachis ibidem degentibus omnia, quæ ad eorum regularia Instituta pertinent, laudabiliter observari, sacrarum Literarum studia sedulo exerceri, divinumque in primis cultum summa cum Religione peragi, quemadmodum propriis inspeximus oculis, dum in minoribus constituti illuc Sanctuarium adeo celebre devotionis gratia visitaturi perreximus: Et propterea eorundem Prædecessorum Nostrorum exemplo, antedicti Monasterii Casinensis, ejusque Abbatibus, Ecclesiæ, & Abbatis pro tempore existentis prærogativas, præeminentias, & jura quæcunque inconcussa, ac inviolata perpetuis futuris temporibus servari, atque custodiri cupientes; & Procuratoris Generalis ipsius Congregationis Casinensis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati: præinsertas Sisti, Urbani, ac Innocentii Prædecessorum Literas Apostolicas, & in illis contenta quæcumque, necnon præinsertum Judicum querelarum, & controversiarum prædicti Concilii Romani Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium amplissime approbamus, & confirmamus, ac ipsis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, atque munimen adjicimus, illasque, & illud iis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, ac ab omnibus aliis respective perpetuis futuris temporibus inconcusse, & inviolabiliter observari debere præcipimus, decernimus, & mandamus.

Confirmatio relatarum literarum Sixti V., Urbani VIII., & Innocent. XI., necnon Decret. Judicum querelarum, & controversiarum Concilii Romani.

§.16. Præterea æquum justumque arbitrantes, ut antedictum Casinense Monasterium, ejusque Abbas, & Monachi nunc, & pro tempore existentes, ab ulterioribus in posterum litibus, molestiis, & vexationibus penitus eximantur, eorumque statui, paci, & tranquillitati plenius, atque uberius consultum sit, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ecclesiam Abbatialem præfati Monasterii fuisse, & esse quasi Cathedralem Diœcesis Casinensis, eique cæteras omnes tum Sancti Germani, tum etiam aliorum locorum Casinensis Diœcesis Ecclesias, tamquam membra capiti, subjectas fuisse, & esse; Necnon antedicti Monasterii pro tempore Abbati competisse, & competere Jura quasi Episcopalia non modo in omnibus memoratis Ecclesiis, verum etiam in universo Clero, & Populo, & locis quibuscumque prædictæ Diœcesis juxta memoratas Sixti, Urbani, ac Innocentii Prædecessorum Constitutiones, tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus; & quatenus opus sit, & non alias præfatam Abbatialem Ecclesiam

Declaratur præfatam Ecclesiam Abbatialem fuisse, & esse quasi Cathedralem ejusque Abbati competisse, & competere jura quasi Episcopalia.

clesiam de novo quasi Cathedralem constitui mus, illique omnes, & singulas supradictas Ecclesias omnimode subjicimus, ac ipsius Abbati pro tempore existenti quasi Episcopalem in universas Ecclesias, Clerum, & Populum, & loca quæcumque universæ Diœcesis Casinensis Jurisdictionem etiam de novo in perpetuum concedimus, attribuimus, & assignamus, & pro concessa, attributa, & assignata ab omnibus haberi volumus, & mandamus. Quo vero ad solemnem benedictionem Abbatum futurorum ejusdem Casinensis Monasterii Decretum antedicti nostri Concilii Romani, & legem a Nobis inibi præscriptam servari volumus.

Præcipitur sub pœnis Clero, & populo præd. Civitatis S. Germani, ne amplius Abbatem, & Monachos molestare audeant.

§.17. Ad hæc ut omnis ansa, atque fomentum quibuscumque ulterioribus dissidiis, & contentionibus præcidatur, Capitulo, & Canonicis prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ, necnon reliquo Clero, Universitati, Hominibus, & Populo præfati Oppidi, seu Civitatis Sancti Germani, quoad petitam, ac, ut præfertur, rejectam Episcopatus, & Cathedralis erectionem, seu restitutionem in eadem Collegiata Ecclesia Sancti Germani, perpetuum silentium Apostolica auctoritate tenore præsentium imponimus, & impositum esse volumus: illis omnibus districte præcipientes, ac inhibentes, ne de cætero memoratos Abbatem, & Monachos super hujusmodi prætensa erectione, seu restitutione vexare, inquietare, perturbare, ullave amplius molestia afficere audeant, seu præsumant sub pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis; ac ita perpetuis futuris temporibus observari debere sancimus, decernimus, & mandamus.

Clausulæ amplissimæ.

§.18. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Capitulum, & Canonici dictæ Collegiatæ Ecclesiæ S.Germani, & quicumque alii cujuscumque gradus, & conditionis existentes, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa ratione, titulo, & occasione, jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, in Concistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ statuta, privilegia, & indulta, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, aut expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibuslibet verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data speciali mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino, ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumq; posteriori data quandocumq; eligenda concessas esse, & fore; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aut Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quocumque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

Derogatio specifica.

§.19. Non obstantibus, quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis specialibus, vel Generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis,

ussibus,

usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, earumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur espresse, quod illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili, pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omniom, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, & expresse moto, scientia, & potestatis plenitudine similibus harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumqoe.

Sanctio pœnalis.

§.20. Nulli ergo omnino hominum liceat nostram hanc paginam approbationis, confirmationis, declarationis, subjectionis, mandati, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Pridie nonas Aug. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIV.

Dat. 15. Aug. 1725. An. 2.

Declaratur nolla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Febr. 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis istic in dies per paocorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & solicitudinis voces, gemitosque convertimus; ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus obluctari.

Alias ab hoc Pontifice electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectin., nulla declarata fuit.

§.1. Non enim vobis latet quidquid ad evertenda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic suborta diximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornelli Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuris per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, spreta nostra auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare, Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ ceteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris pœnitentiæ signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiscopatū eundem, mortuo Cornelio Steenoven.

§.2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei perfederatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque in ani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sesta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate concilii ac judicii perversitate eligere non erubuerunt.

Quæ nulla declaratur.

§.3. Nos proinde adversus iteratam præposteræ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejicimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub pœna excommunicationis latæ sententiæ interdicimus, ne a quocumque Episcopo, etiamsi alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecratio-

nem

nem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decernimus.

Admonitio ad Episcopos & Populum.

§.4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos universos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonicis pœnis gravissime interdicimus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem aversari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Coelo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis, qui eam demoliri contendunt, compescat, & arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXV.

Dat. 20. Aug. 1725 An. 2.

Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesiæ custodiendi Ecclesias Episcopales.

ROmana Ecclesia, quæ sirpe, cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Ecclesiarum Episcopalium custodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduatæ, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesiæ cum suis mensis, Diœcesibus & territoriis simul coaluerant, illisque iterum cleri, populique frequentia, & pietate Florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio soliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§.1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratuum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantios, præcipuus ejus patronus, cujus sacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplinæ Ecclesiasticæ regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano ceterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilio Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incombentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Diœcesi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam supersunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archipresbyteri dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hactenus remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacræ, ex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ea ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutis, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ, Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesiæ Auximati ea concessione, & dispensatione Apostoli-

stolicis præfuit, permotus ea paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non supervenientе obitu, restituisset, nos utrique nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesiæ Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præsulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archipresbyteratus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus suis restituimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœcesi, Ecclesiæ Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præsulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illiusque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Ecclesiæ, illarumque Præsules, Capitula, & Canonici de jure, usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Restitutio in pristinam Ecclesiæ Cingulanæ.

§.3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; dictamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit: ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingolana, ejusque Territorio, & Diœcesi residentem arbitrio suo deputet.

Ordinationes quædam.

Unio ejusdē æque principaliter eidem Ecclesiæ Auximati.

§.4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Missarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Nonnullis eidem, & ejus Capitulo privilegiis ornatur.

§.5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ce-

Clausulæ cum derogatoriis.

terisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sint, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmisis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

Derogatio specifica.

§.6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal Iunii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVI.

Dat. 20. Aug. 1725. Ann. 2.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hæc Constitutio confirmatur a Clemente XII. Constit. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis constitutionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & In-

Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existen. ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel præsumat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædict.

§.2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVII.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Brasilia Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futurum rei memoriam.

Exponuntur causæ, quæ Pontificem impulerunt.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

§.1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assistentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respective ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXVIII.

Dat. 5. Sept. 1725. Ann. 2.

Erigitur Hospitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passion*, in regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interventu.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium & cura Ordinũ Regularium, Prædic. præcipue, cui nomen dederat.

PAstoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati nostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam solicitudinem geramus,

quæ-

quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vehementer urgere non desinamus. Peculiari tamen cura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo solemnem professionem Regularem emisimus, & diu versati sumus, Nos decet convertere, ut ubi uberiores fructus in Vineam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima sedulitate incumbamus.

Refertur erectio præd. Hospitii jampridem peracta.

§. 1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637 tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum in Oppido, seu Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diœcesis, intra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, cum ejusdem Hospitalis sine cura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum habitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negociis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium converso, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christifidelibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consuevissent.

Pro qua erectione lis exorta, indeque d. Hospitium in privatam Domum redactum.

§. 2. Lite postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale in Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata fel. record. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respective forma, conversum, seu erectum, & institutuio fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latius deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanatas, & in rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earumdem sententiarum executionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas amovere coacti fuerunt: proptereaque dictum Hospitium velut in privatam Domum redactum extitit, & existit de præsenti.

Causa præsentis Erectionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, & absonum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, animique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refertum existat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, maius, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebrandas satis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur, & præf. Hospitii erectio confirmatur.

§. 4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium prematur incommodia, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abbundans Stationibus semper gratior, validiorque in pacis amœnitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocantes, litemque hujusmodi ad infrascriptorum effectum omnino, penitusque extinguentes, necnon dationem, & concessionem Hospitalis, illiusque Ecclesiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc existentes dicti Hospitalis Rectores tunc existentibus Fratribus prædictis quocumque cujusvis alienationis titulo, ac quocumque desuper forsan tunc soluto pretio quomodolibet factas, Apostolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eisque inviolabile Apostolicæ firmitatis Robur adjicientes, nec non omnes, & singulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumstantiarum & solemnitatum defectus si qui, & si quæ tam super datione, & concessione, quam dicti Hospitalis erectione, seu fundatione prædictis quomodolibet respective intervenerint, seu intervenisse prætendantur, plenarie perinde, ac si datio, & concessio, ac erectio, seu fundatio prædictæ respective factæ fuissent, supplentes, moto proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque voluntate, & deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Hospitium prædictum cum omnibus, & singulis illius

illius ædificiis, Ædibus, mansionibus, Officinis, & Hortis in eo existentibus quibuscumque, prævia ab eis cujuscumque secularitatis, si qua inesse dignoscatur, seu prætendatur, status, & essentiæ abdicatione, suppressione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, stylo, & consuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim saltem nunc, & pro tempore existentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipsum expresse professis; qui in Conventu per præsentes ut infra erigendo hujusmodi, ac intra illius claustra, servata Regulari eorum disciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejusdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præsentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Constitutiones per debitas eorum regularis disciplinæ semitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eisque præesse debeat, vivere, & qui ex Conventus per præsentes ut infra erigendi hujusmodi annuis redditibus, seu eleemosynis, si quos, aut si quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni sufficientes, sin minus, ac donec Conventus per præsentes erigendus hujusmodi ex redditibus, & eleemosynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis consulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum justa providam ab ejusdem Provinciæ Provincialibus Superioribus desuper pro rata redditum; seu eleemosynarum deficientiam hujusmodi faciendam, servandamque distributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujusmodi juxta Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum alias desuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon sine cura, minusque collativam existentem Ecclesiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus secularitate in regularem dicti Ordinis Ecclesiam cum omnibus quoque, & singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Ecclesiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore existentibus prædictis illam, illasque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulsare, & in ea Missas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare; Sacramenta les Christifidelium Confessiones audire, Venerabile Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum decenter asservare, illudque eisdem Christifidelibus singulis anni, non tamen Paschalis, temporibus, & diebus ministrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera sepelire, Beatæ Mariæ Virginis Rosarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die assidue choraliter decantare, aliaque Christianæ pietatis opera, & functiones Ecclesiasticas juxta eorum Ordinis laudabile Institutum, & quæ Religiosa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum salutem sibi suaserit exercenda, exercere, cujusvis licentia desuper minime requisita, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentis Rectoris, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio ejusdem Hospitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentes Rector, ac Beneficiati in ea existentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti, vel quicumque alii in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, vel alij ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmissis consenserint, imo forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, justissimis, & rationabilibus Causis de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo ante permissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, concessas, semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam causarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executorũ.

§.6. Quocirca dilectis Filiis nostro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hispaniarum pro tempore commoranti, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta motu proprio simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando & quoties pro parte, pro tempore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, easdem præsentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur

erecti,

erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compescendo, invocato etiam si opus fuerit, Brachii secularis auxilio.

Derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ clausula de jure quæsito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Dioecesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & espressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum Suppletionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo,

---

LXXXIX.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carnium alieni in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, quæ Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1735. Jul. 31. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis ab hinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinatio pred. Capituli Gen. ann. 1684.

§.1. 1684. *Ordinatio pro Missis eleemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ propositi Chartusien. pestis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascumque rationes super hac re hue usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Chartusiensis tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrentur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium dispendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurent, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pœna absolutionis. Si quæ autem devotæ personæ Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabulæ, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, atque administrationis Superiorum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere = insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. = Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione.

§.2. Cum autem, sicut eadem espositio subjun-

Jungebat, his minime attentis præsenti abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

§.3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S.Jo:Dei.

Dat. 7. Sept. 1725. Ann. 2.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordin. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. x.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S.Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non desinit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim glisċere intelleximus, abusus de medio tollere, ut quæ Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Pastoralis solicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ. de libertate votorum in Congregationibus Conventualibus.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum prætermitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda.

§.2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emittenda per pluralitatem suffragiorum

eaclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directe, vel indirecte sub simili poena impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem poena insuper injungentes, ne quovis praetextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recenter professis in Professoriis per annum collocandis.

§.3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistri ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino servent, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ea quavis dispensatione, aut alio praetextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum praedictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa.

§.4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissa computandos nemini demandentur officia illa, quae non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc aetate protinus muneribus illis admoveantur, quae cum libertate saepius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata poena interdicimus, ne Religiosis praedictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam professis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Aegrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando

§.5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis praedicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Aegrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis aeque injuncta reperitur, Prioribus localibus sub poena suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subjectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque praetextu, eum per totam diem Hospitalium, & Aegrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§.6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjectae illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de caetero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili poena suspensionis praecipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum praedictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quaestuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali praescripta, & obedientia a Religiosis praestanda literis obedientialibus.

§7. Ad haec autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui destinatae subjectae existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abbusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activae, & passivae poena, necnon perpetuae inhabilitatis ad quaecumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut caeteris Religiosis sub eadem poena, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modò impugnare, aut alias non exequi praesumant.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Secularium favores.

§.8. Alium quoque abusum praecedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eò saepe ire recusent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi benevisum commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, poenam privationis Officiorum, & vocis activae, & passivae eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadae spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religiosis qui in hujus Almae Urbis Conventu moram ducere possunt.

§.9. Et ne in hujus Almae Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum substentationem insumatur, quod Aegrotorum levamini debetur, statuimus ejusmodi Fratres in eodem Convento nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiae a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis poenis; Ne autem Fratres praedicti a Priore Generali praefato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, poenam privationis vocis activae, & pas-

passivæ necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§. 10. Excommunicationis vero latæ sententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eamdemque pœnam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§. 11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De administratione redituum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§. 12. Insuper ut tutiori redditruum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsis subjectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præsefert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per moram petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi posset, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti; & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur: Priores autem Conventuum, etiamsi immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam nonnisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservatione supellectilium eorumdem, deque Fratrum habitu.

§. 13. Conservationi quoque supellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque supellectilia hujusmodi extraneis commodent, idque sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, stricteque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus, necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime evulgandis.

§. 14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superiores rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu evulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia adversus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi; & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§. 15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Judicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per appellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Justitiam.

Clausulæ.

§. 16. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscum-

cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Rom. Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§.17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provinciarum, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscomque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§.18. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum trasumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Septem. MDCCXXV. tus Nostri Anno Secundo.

XCI.

Dat. 10. Sept. 1725 Ann. 2.

Reintegratur ad Cathedralitatem Ecclesia Privernensis, & Terracinensi una cum Setina æque principaliter unitur.

De confirmatione, & innovatione erectionis Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unione cum Ecclesia Terracinen. Vid. hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUper universas Orbis Ecclesias, meritis licet imparibus, Divina dispositione constituti ad ea libenter intendimus, per quæ Ecclesias ipsas, præsertim Beatissimæ Virginis Mariæ nomine decoratas, & in Civitatibus insignibus consistentes, nostræque Ditioni subjectas ad pristinam earum Cathedralitatem, si illa in desuetudinem abiisse dicatur libenti animo restituimus, ac quatenus opus sit eas de novo in Cathedrales erigamus, earum dignitatibus, & Canonicis nova Privilegia, & Indulta concedamus, prout pensatis circumstantiis universis ad Dei Omnipotentis, ejusdemque Virginis Mariæ laudem, & honorem, ac Populorum in eis degentium quietem, & tranquillitatem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Recensentur prærogativæ Civitatis prædictæ, ejusque Ecclesiæ Majoris.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus a dilectis filiis Capitulo, & Clero Civitatis Priverni in Latio sitæ, & Ditioni Sedis Apostolicæ immediate subiectæ eadem Civitas ob originis antiquitatem, rerum omnium ad humanæ vitæ usum necessarium ubertatem, ædificiorum amplitudinem, ac Habitatorum, & incolarum numerum quatuor mille Animas excedentem, aliasque infrascriptas prærogativas inter principaliora loca Latii hujusmodi adscribitur, & ibi Divus Thomas Aquinas nuncupatus, dum viveret Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum expresse professus, & a pluribus annis ejusdem Civitatis Patronus, dum ad Lugdunense Concilium proficiscebatur in Monasterio Fossæ novæ nuncupato Cisterciensis Ordinis moram fecit, ibique lethali morbo correptus, ægrotans Sacra Cantica Canticorum explanavit, & obdormivit in Domino, illiusque Domicilium in Capellam cum altari redactum fuit, plures in eadem Civitate adsunt familiæ tam generis nobilitate, quam literis, & armis conspicuæ, & propriis redditibus decore viventes; Ultra infrascriptam majorem, quinque numerantur Parochiales Ecclesiæ, in quibus Animarum cura debita, qua par est, vigilantia, promptaque, & assidua Sacramentorum administratione exercetur; Quatuor Religiosorum Virorum Conventus ibi reperiuntur, necnon Collegium Clericorum Regularium Doctrinæ Christianæ, ibidem diversarum scientiarum Scholas habentium, unum existit Santimonialium Monasterium, quæ voti solemnis Religioni consecratæ monastico sanctioris vitæ instituto illibatam servant Virginitatem; quinque etiam reperiuntur Laicorum Confraternitates, ac Tria Oratoria, aliaque Loca pia hujusmodi canonice erecta, in quibus Divini cultus promoventur Officia, ac plura pietatis, & misericordiæ opera exercentur. Illud vero, quod ad majorem præfatæ Civitatis cedit honorificentiam, & prærogativam venustissima est, & decora propemodum Ecclesiæ Majoris ejusdem Civitatis nobilis, & antiquæ structuræ, ac Beatissimæ Virginis Mariæ dictæ Majestas, & Ministrorum inibi Divino cultui incumbentium pietas, ac Sacrarum Reliquiarum, ac rerum omnium pro Divinis officiis obeundis inibi existentium ubertas, necnon pro Ecclesiasticis functionibus decenter

center exercendis, sacrisque utensilibus opulenter ornata egregia insignitatis laude persulgens illius Capitulum Archipresbytero Dignitate unica, & quatuordecim Canonicis decoratur, qui Ecclesiasticis caeremoniis instructi, sacrisque actibus imbuti, illa, quam Domus Dei exposcit, majestate, & docentia sacris laudibus vacant, & Divinae servitutis obsequio horas Canonicas persolvunt.

Demonstratur Ecclesiam Priverner. olim Cathedralem extitisse; ejusque Episcopi enumerantur.

§.2. Ob praefatas, aliasque Civitatis, & majoris Ecclesiae hujusmodi praerogativas, etiam antiquis temporibus in eis praefulgentes, praefata major Ecclesia Sanctae Mariae Ecclesia Cathedralis extitit, ac quinque prae ceteris Privernenses Episcopi in ea extiterunt, quorum primus Eleutherius Episcopus Privernas, qui Anno Domini octingentesimo vigesimo quarto interfuit Synodo sexaginta trium Episcoporum ab Eugenio Papa III. Praedecessore nostro Romae celebratae, in qua subscriptus legitur Eleutherius Episcopus Privernas; Secundus fuit Majus Episcopus, qui in alia Synodo celebrata sub Leone Quarto, etiam Praedecessore nostro anno ejusdem Domini octingentesimo quinquagesimo tertio in Basilica Principis Apostolorum de Urbe cum interventu sexaginta trium Episcoporum subscriptus legitur Majus Episcopus Privernas. Tertius fuit Benedictus Episcopus, qui interfuit Synodo Romae celebratae Anno ejusdem Domini noningentesimo nonagesimo secundo. Quartus fuit Martinus Episcopus, qui legitur vixisse ante Annum ejusdem Domini millesimum: ac quintus denique Petrus Episcopus, qui interfuit Concilio Romano Anno ejusdem Domini millesimo sexagesimo sexto sub Benedicto Papa IX. pariter Praedecessore nostro similiter celebratu. Postmodum

Postea vero Ecclesiae Terracinen. unitam fuisse.

vero praefata Ecclesia Privernen. Ecclesiae Terracinen. ab Onorio Papa III. etiam Praedecessore nostro unita fuit, ac stante unione hujusmodi decursu temporis qualitas Cathedralitatis dictae Ecclesiae Privernen. in desuetudinem abiisse dicitur, & super Cathedralitate hujusmodi inter Terracinen., Setin., & Privernen. Ecclesias plures lites, & controversiae extiterunt, quae tamen inter praefatas Ecclesias Terracinen., & Setin. per nos extinctae fuerunt: Super Cathedralitate tamen Ecclesiae Privernen. forsan adhuc pendent indecisae.

Causae praesentis reintegrationis.

§.3. Nos considerantes, quod praefata major Ecclesia Priverni ob praefatas qualitates, & praerogativas digna videtur, ut ad pristinam qualitatem Cathedralis restituatur, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, meraque deliberatione nostris lites, & causas super Cathedralitate dictae majoris Ecclesiae Privernen. inter praefatam majorem Ecclesiam Privernen, & Ecclesiam Terracinen. adhuc forsan pendentes indecisas ad Nos avocamus, easque penitus, & omnino extinguimus, ac omnibus, & singulis Personis in Causis, & litibus hujusmodi existentibus, ac interesse quomodolibet habentibus, seu habere praetendentibus perpetuum silentium imponimus: Et Ecclesiam praefatam Sanctae Mariae Priverni ad Cathedralitatem reintegramus, & quatenus opus sit, de novo in Cathedralem erigimus, & dictae Ecclesiae Terracinen., una cum dicta Ecclesia Setina aeque principaliter etiam de novo unimus, itaut in posterum Ecclesia Privernen., Setina, & Terracinen. tres Cathedrales insimul unitae sint, &

Reintegratio ad Cathedralitatem praefata Ecclesia Privernen.

esse debeant, & in actibus consistorialibus, & in literis Apostolicis super promotione novi Episcopi ad praefatas Ecclesias Terracinen., Setin., & Privernen., sic ut praefertur, aeque principaliter unitas semper fieri debeat mentio praefatae Ecclesiae Privernen. uti Concathedralis.

Nonnullis privilegiis Capitulum d. Ecclesiae ornatur.

§.4. Ad hoc autem, ut Capitulum, & Canonici praefatae majoris Ecclesiae Privernen. in praefata Majori Ecclesia Privernen. horas Canonicas canere, & Ecclesiasticas functiones majori cum honorificentia, & decore, divinique cultus splendore exercere valeant, modernis, & pro tempore existentibus Archipresbytero, & Canonicis praefatae Majoris Ecclesiae Privernen., ut ipsi perpetuis futuris temporibus mozzettam violacei coloris supra Rocchettum tam in dicta Majori Ecclesia Privernen., illiusque Capitulo, quam extra eam, ac in Processionibus, Funeralibus, & aliis quibuscumque functionibus, & actibus Capitularibus publicis, & privatis, quibuslibet anni temporibus, & diebus, etiam in praesentia quorumcumque Archiepiscoporum, vel Episcoporum, & Sedis Apostolicae Nunciorum, necnon Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quavis auctoritate, & potestate fungentium, ac honore, & praeminentia fulgentium deferre libere, & licite possint, & valeant; ac super gestatione mozzettae, & rocchetti hujusmodi a quoquam quavis auctoritate directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus possint, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausulae amplissimae.

§.5. Decernentes insuper easdem praesentes semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod Capitulum, & Canonici Ecclesiarum Terracinen., & Setin., aut quicumque alii in praemissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere praetendentes illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & causae, propter quas eaedem praesentes emanaverint adductae, verificatae, ac justificatae non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, incacogitato, & incacogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in praemissis, eorumque aliquo solemnitates, & quaevis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu enormis, enormissimae, totalisque laesionis, aut quocumque aliu colore, praetextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nul-

nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet caussis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, nisi Capitulorum, & Canonicorum præfatarum Ecclesiarum Terracinen., & Setin., aut quarumcumque aliarum Personarum ad id interesse habentium, seu habere prætendentium expressus accesserit assensus comprehendi, sed tanquam ad majus divini cultus augmentum, Personarumque Ecclesiasticarum pacem, & tranquillitatem, uberioremque etiam Laicorum spiritualem consolationem, & utilitatem tendentes, semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Capitulum, & Canonicos dictæ majoris Ecclesiæ Privernen. quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos Vicelegatos, dictæq; Sedis Nuncios, ac alias quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque instantia judicari, & definiri debere: & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio specifica.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, & de unionibus ad partes committendis, vocatis, quorum interest, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & edendis regulis, aliisque quibusvis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis æditis, & ædendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis dictarumque Ecclesiarum Terracinen., Setin., & Privernen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & espressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu pari, pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice duntaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ordinationes nonnullæ ad controversias quascumque tolendas.

§.7. Volumus autem, quod per præsentem reintegrationem dictæ majoris Ecclesiæ Privernen. ad Cathedralitatem, seu illius novam erectionem in Cathedralem a nobis sic, ut præfertur, factas Episcopi Terracinen. pro tempore existentes possint in præfata Civitate Priverni residere, aut retinere Vicarium Generalem, aut specialem, functionesque Episcopales temporibus, & diebus eis benevisis ibidem peragere, semper tamen eorum arbitrio; Sede autem Episcopali vacante Capitulum Ecclesiæ Terracinen., juxta hactenus observatam consuetudinem, etiam inconsulto, & minime audito Capitulo Ecclesiæ Privernen. Vicarium Capitularem eligere valeat, qui postquam a dicto Capitulo Terracinen. canonice electus, & deputatus fuerit suam Jurisdictionem etiam in Ecclesia Privernen. exercere valeat; Quodque ad tollendas futuris temporibus controversias quascumque inter Privernen., & Setin. Ecclesias, præcipue in casibus, & functionibus, in quibus Capitula Privernen., & Setin. Ecclesiarum præfatarum insimul adesse contigerit, ac etiam in actibus consistorialibus alternativa inter eos præcedentiæ exerceatur. Volumus denique, quod Communitas, Capitulum, & Clerus Privernen. obligati sint, & teneantur eorum expensis emere, seu construere aliquod decens Palatium, in quo præfatus Episcopus ad ejus arbitrium commode, & decenter habitare valeat, eique solvere debeant procurationem, quando tempore inceptæ Visitationis in Civitate Privernen. non resederit: Decernentes etiam quoad posteriorem voluntatem nostram hujus-

modi

modi ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ avocationis, extinctionis, reintegrationis, erectionis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto quarto Idus Septem. Pontificat. nostri Anno Secundo.

XCII.

Dat. 17 Sept. 1725. An. 2.

Declaratur Superiores Presbyterorum Secularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec 5. P. 1. fit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 25. P. 4. agitur de jure assistentium ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur origo moris concedendi Literas dimissoriales prædictas.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Secularium Congregationis Missionis, quod Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissa solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmantur.

§. 1. Verum quia cum anno 165., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorumdem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hactenus confirmata sunt.

Causæ, & preces pro Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tametsi ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciæ penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competiisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsenti competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipitur, ut fides habeatur transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIII.

Dat. 26. Sept. 1725. An. 2.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia, & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi.

Innoc. XII. Const. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter

Filii

Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap.24. §.5.* confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§.1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur

§.2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictos Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicti Indulti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIV.

Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Licet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Senatus Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta usque nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitolinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant: & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi mu-

muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorem, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S.R.E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis triennis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoria.

Datum Romæ apud S.M.Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXV.

Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Dat. 18. Sept. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Illius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot ab hinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum

Causæ præsentis Constitutionis.

susci-

susciperet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores, charitatis, aliarumque virtutum studia, magis, magisque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Christianæ proficuam fore, non immerito speramus, promovendum duxerimus.

Unio præd. Congregationum cum ejusdem Provinciarum divisione.

§.2. Hinc est, quod Nos ex Pastoralis Officii nostri debito, earundem Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis consistentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionensi institutæ, harum serie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ea nunc, & in posterum unica sit, ac esse censeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Constitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionensi institutæ a Sede Apostolica approbatas, exacte observet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi constituatur, ipsique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, subsint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & Sertæ, necnon Sospitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, seu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, & si quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis universi Status nostri Avenionensis, & Comitatus Venaysini, ac Regni Galliarum, seu alibi ultra Montes erecta, seu erigenda, præfatis Provinciis Avenionensi, Tolosanæ, & Parisiensi respective subjaceant.

Statuuntur nonnulla pro electione, & usu ejusdem regiminis.

§.3. Quoniam vero Præpositus Generalis dictæ Congregationis Avenionensis, in Civitate Avenionensi, vel Parisiensi, ut plurimum residebit, in Capitulo Generali semper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & passivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia instituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præposito Generali facultates attribuantur, statuentes quod Provincialia quolibet triennio, Mense Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de sexennio, in sexennium, Mense Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpositum Generalem pro tempore existentem discrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos Filios Cajetanum Ciossum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpositus Generalis existebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Borighonum modernum supradicti Collegii Sospitelli Rectorem in Assistentem Generalem ipsius Congregationis Avenionensis, usque ad Mensem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Massieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionensi institutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ usque ad Mensem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus, ac deputamus; ipsisque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujusmodi Successoribus, duplex votum, seu suffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expensas pro Discretis ad hujusmodi Capitula mittendis facere possit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad instar aliorum d. Congregationis Avenionensis Assistentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipsi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secularis ejusdem Provinciæ Romanæ, per superstites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo Consiliarii de dicta Provincia per eos assumendi, infra biennium insimul conveniant, & per secreta suffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt usque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., sicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Sospitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis distantiam accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali, intervenient, aut etiam si ita eis videbitur pro tempore existenti Vicario Generali committere ipsis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§.4. Porro eidem Congregationi per præsentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus præeminentiis, prerogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis, quæ quatenus opus sit per præsentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac disciplinis, præsertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia Christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiæ Sacramenta administrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, extruere, instituere, & in eorum Ecclesiis, quas de præsenti habent, ac inposterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera sepelire, &

funera

funera celebrare, ſine tameo Jurium Parochialium præjndicio libere, & licite poſſint, & valeant, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus earumdem tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, ſen interiores Capellas tam ad eorum, quam Domeſticorum Convictorum, Scholarium, aliarumque perſonarnm, etiam ad Congregationes, & Conferentias ſpirituales conveoientium uſum, erigendi inibique Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium, etiam in feſtis ſolemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ Sacramenta eiſdem Clericis domeſticis, Convictoribus, Scholaribus, aliiſque perſonis præfatis adminiſtrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentiax hujuſmodi convenientes communione Paſchali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejuſdem Congregationis Collegia de præſenti inſtituta reperiuntur, & deinceps inſtituentur, etiam abſque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæſtuandi, dummodo a ſuis Præpoſito, vel Vicario Generali, ſeu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus reſpective ad id miſſi, ſeu deſtinati fuerint, ipſiſque Præpoſito, & Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum Clericorum, & aliarum perſonarum prædictæ Congregationis, Domeſticorum quoque familiarium, & inſervientium, ac Convictorum Scholarium, & in eiſdem Domibus, vel Collegiis commorantium confeſſiones deputandi, cum facultate eos etiam a cenſuris Eccleſiaſticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apoſtolicæ mioime reſervatis in foro conſcientiæ tantum abſolvendi; atque eiſdem Præpoſito, Vicario, Generalibus, Superioribus Proviocialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, ſeu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vaſa, veſtimenta, Paramenta, & ornameota Eccleſiaſtica, aliaque ad Divinum cultum pro ſervitio Eccleſiarum ejuſdem Congregationis dumtaxat neceſſaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra uoctio adhibenda erit, benedicendi ſimplicibuſque Clericis, quos Sacrariis Eccleſiarum, Oratoriorum, ſeu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vaſa ſacra abſque ullo conſcientiæ ſcrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eiſdem Eccleſiis conceduntur, aliæque Clericis prædi Congregationis tribuuntur.

§. 5. Adhuc volentes Eccleſias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inpoſterum erigendas ſpeciali dono illuſtrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejuſdem Congregationis, ſen alius ſecularis, vel cujuſvis Ordinis Regularis Miſſam Defunctorum pro anima cujuſcumque Chriſtifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare Majus alicujus ex dictis Eccleſiis celebrabit, anima ipſa de Theſauro Eccleſiæ per modum ſuffragii Indulgentiam conſequatur, itaut Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis ſibi ſuffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipſis Clericis Secularibus, aliiſque dictæ Congregationis perſonis, quam univerſis Chriſtifidelibus vere pœniten., & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Eccleſiis die feſto illius Sancti Titularis, ſive Patroni a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictiſque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore exiſtentibus ſimiliter pœniten., & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Eccleſiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota ſua renovare conſueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Inſuper eiſdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Miſſiones per aliquot dierum ſpatium peregerint necnon Chriſtifidelibus, qui dictis exercitiis ſpiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Miſſionarii acceſſerint, & interea vere quoque pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumſerint, & ſicut præmittitur, oraverint, ſimiliter plenariam ona vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujuſque Miſſionis hujuſmodi omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer io Domino concedimus; ipſiſque Clericis in actu Miſſionum vota quæcumque ſimplicia caſtitatis, ingreſſus Religionis, viſitationis ſepulchri Dominici, Liminum Apoſtolorum, ac Sancti Jacobi Compoſtellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Miſſionis Chriſtifidelibus, ad quos acceſſerint noſtram, & Apoſtolicam benedictionem impertiendi poteſtatem tribuimus, & facultatem Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſulæ peculiares.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, præeminentiæ, ſuperioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis exiſtant, etiamſi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate prædıti, ſeu alias ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione digni ſint, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas præſentes emanarunt adductæ, verificatæ, & ſufficienter, aut nullo modo juſtificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis juſta, juridica, pia, & privilegiata cauſa, occaſione, colore, ingenio prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu Jus, vel intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium conſenſu s, alioque quovis quantumlibet magno, formali, ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, neceſſarioque, & ſpecificam expreſſionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſen adverſus illas, & illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium,

lium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumque Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI.

Statuuntur nonnulla ad bonum Annonæ Regimen, & in rei Agrariæ beneficium.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Alia hujus Const. ed. 1726. Martii 28. P. 2. nonnulla decernuntur pro sublevamine Artis agrariæ, & securitate annonæ in mutuationibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD Summum Pontificem, ut communem omnium Pastorum, atque parentem non solum pertinet generalem totius rei Christianæ, sed etiam specialem Populorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditioni in temporalibus subjectorum, curam suscipere, eorundemque optimo statui, & felicitati propria quadam, & peculiari vigilantia providere. Hoc, Deo favente, executurum speramus, si ad Annonam Urbanam, artemque agrariam, in quo totius Reipublicæ vigor, & incrementum constituta esse noscuntur, mentis nostræ oculos convertamus. Antecessores quidem Nostri Romani Pontifices pro ea, quam gerebant, erga Populos sibi commissos, paterna solicitudine saluberrimis legibus, & institutis tanto negocio, consulere studuerunt. Attamen quia vicissitudine temporum res salubriter institutæ identidem in deterius mutantur, e dignitate nostra esse duximus, ut si quid hac in re collapsum est, id pro viribus reparemus, ut ex studio, & solicitudine nostris uberem fructum Populi, Sedis Apostolicæ imperio immediate subjecti, percipiant.

Exordium.

§.1. Itaque cum Nos gravissimum rei agrariæ incommodum imminere non sine ingenti totius Reipublicæ detrimento, ob magna, assiduaque dispendia, atque onera, quæ Mercatores, cultoresque Agrorum, ac Pistores hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus in dies subire, ac pati coguntur ex ipsorum clamoribus ad aures nostras perlatis, accepimus, merca-

Causæ præsentis Constit.

tori-

toribus Agrorumque cultoribus una voce conquerentibus, ex publicæ Annonæ, & rei frumentariæ licitationibus, mercaturisque, quas ejus Ministri hucusque exercere consueverunt, præcipuum laborum suorum fructum sibi eripi; Romanos Agros spe uberioris messis excolendi sibi potestatem, & commodum adimi, maximam lucri partem, quam sibi ex propria in rebus agrariis industria ad vitæ sustentationem comparari possent in Urbanæ Annonæ, ut ajebant, commoda cedere, sine ullo publicæ rei emolumento: clamantibus etiam Pistoribus, se plus æquo Annonæ Causa opprimi, & ob magnam frumenti vim, supra vires eis distributam, utpote nimis gravi pretio emendam, se impares fieri oneri sustinendo, atque ad artem suam deserendam impelli: & quandoquidem semper ejusdem ponderis panem conficere debent, se ex eadem arte sua vix posse vitæ suæ necessaria percipere, suppetente præsertim tanta farinæ cujuscumque generis copia in publicis horreis ad Thermas Diocletiani, ut quam plurimi ex infimo Populo eam certatim ad conficiendum Domi panem capturi, illuc confluent, unde difficillima iisdem Pistoribus reddatur furfuris, & purgamentorum Tritici venundatio, alias a vulgo, & plebe magnopere expetita, atque hinc fieri, ut Pistores damno sibi illato perterriti, animoque de claudendis Furnis suis cogitarent. Pervulgatum est etiam, ex tot malis, & incommodis, nisi eis opportune occurratur, metuendum esse, ne saluberrima, & laudatissima omnium artium Agricultura, quæ Superioribus sæculis huic nostræ Almæ Urbi ingentem opum vim attulit, quæque non solum Populis, imperio nostro subjectis tritici ubertatem suppeditavit, sed extranearum, etiam nationum penuriæ, atque egestati levandæ suffecit, magna qua publica, qua privata Nostrarum regionum felicitate ex hac tritici venundatione emergente, jam tandem penitus labefactata corruat, aut majori ex parte destituta intereat; urgente propterea interitus periculo, quod pauci admodum in Agro Romano, inque Urbis districtu campi, aratro ad sementem scissi reperiantur, qui fundorum Dominis, agrorumque cultoribus aliquam afferant utilitatem ob graves impensas hac in re necessarias, summamque vendendæ, ac distribuendæ frumentariæ messis difficultatem; unde factum, ut brevi paucorum annorum spatio Subditi Nostri, quos in sinu paternæ charitatis foventes singulari amore prosequimur, sæpe numero tritici inopia conculsi ab extraneis provinciis non sine gravissimis sumtibus illud subsidium emendicare coacti sint, quod antea facillime poterant, & nunc etiam possent, ex propriis suis agris abunde percipere. Quare nos de Populorum nostrorum, præcipue pauperum, & egentium, quorum saluti consulere semper Nobis in animo fuit, tot tantisque malis, ac periculis vehementer soliciti, eam rationem inire tandem statuimus, qua publicam, privatamque jacturam reparare, præsentibus incommodis occurrere, ac deinceps præsidiis communi bono opportunis, atque Agrariæ Artis augmento prospicere valeremus.

Decreta primum est a Pontifice Congregatio S.R. Ecclesiæ Cardinalium super ubertate Annonæ, & rei agrariæ securitate.

§.2. Nos ex quo certiores facti fuimus, Annonæ Urbanæ patrimonium una cum emolumentis, & lucris ex frumenti licitatione, negociatione, & mercatura perceptis ad magnam, & notabilem sortem in præsentia auctum esse, annuatimque augeri, non modo sine ullo Reipublicæ commodo, sed contra cum ejusdem agrariæ artis immodico detrimento, hæc eadem inutilia lucra in publicam utilitatem convertere, atque hinc solidum rei agrariæ munimen, & fulcimentum petere cogitavimus. Hoc ut maturiori discussione felicius, utiliusque exequeremur, paternique animi nostri consilium plenius perficeremus, specialem hac de re congregationem habendam jussimus S.R.E. Cardinalium, cui cum aliis Prælatis viris, unus quoque interesset ex Romanis Patriciis laicus, ut patet ex Nostro Chirographo subsignato 30. Januarii currentis anni 1725. cujus quidem Congregationis prudentiæ, ac vigilantiæ injunximus, ut prius per idoneos, & peritos viros ipsius Annonæ statum passivum, & activum sedulo examinandum, describendumque curaret: mox de illis remediis æque sedulo cogitaret, quæ facto opus esse intelligeret, eas deliberationes suscipiens, quæ ad præsentia mala tollenda, futuramque agrariæ rei securitatem stabiliendam, magis expedire arbitraretur. Postquam vero in eadem Congregatione, cum primum facta fuit deputatio ejus viri, cui onus hujusmodi commissum fuit, publicæ Annonæ statum accurate descripsit, & ob oculos posuit, eo completo, atque in subsequenti Congregatione per eumdem ad id deputatum, relato, compertum est, ejusdem Annonæ lucra a die 17. Julii 1718. pro toto mense Junii anni 1724. ad summam pervenisse tercentorum nonaginta quinque millium tercentorum quadraginta novem scutorum Romanorum, & obulorum, seu bajoccorum sexaginta, non comprehensis hac summa capitalibus, seu fundis, quæ prius ab ipso Annonæ Magistratu possidebantur.

Quædam a prædicta Congregat. sancita fuere, quæ referuntur.

§.3. Hinc factum fuit, ut in eadem Congregatione nuis omnium calculis subsequentia sancirentur.

1. Quod deinceps in publicis Annonæ horreis serventur mensuræ, sive ut vulgo dicimus *rubra* triginta millia frumenti, ut inde cuilibet futuræ urbis necessitati commode consulatur.

2. Quod Annonæ Ministri se abstineant imposterum ab emendo, vendendoque frumento, proque eo servando fiat ejusdem tritici renovatio per Pistores Urbis hoc pacto. Primo, quod tempore sterilitatis renovatio fiat arbitrio Annonæ Præfecti; extra sterilitatem per annum omnium rubrorum triginta millium renovatio fiat de trimestri in trimestre in quarta parte per eosdem Pistores uno tenore ad formam Chirographi rec. mem. Alexandri VIII. Antecessoris Nostri. Secundo. Quod ipsi Pistores per suos Consules qualibet hebdomada visitare debeant dictum frumentum in ipsis horreis Annonæ, sique illud invenerint pejorare, seu deteriorare posse in parte, sive in toto, statim id Præfecto denunciare teneantur, ut frumentum ad formam dicti Chirographi renovari mandet, ut supra.

3. Quod in renovatione, qualibet vice, ut supra, facienda frumentum per Pistores reportandum cribretur in horreis mercatorum ad libitum Annonæ Præfecti, non autem in horreis ejusdem Annonæ.

Quæ quidem a Pontifice approbata sunt.

Hujusmodi sanctiones ad nos per Congregationis Secretarium perlatas, dignas duximus, quæ nostra approbatione fulcirentur, ideoque illas

illas auctoritatis nostræ robore firmavimus, & approbavimus.

§.4. Coacta deinde iterum est eadem Congregatio deliberandi causâ aliis de rebus nondum discussis, hæc dubia respicientibus.

1. An ad servandum perpetuo liberum commercium in emtione, & venditione frumenti sit imposterum omittenda facultas Præfecti, cui sufficiat notitia cōpiæ frumentorum vendendorum, emendorumque, ad eum per Caporales perferenda.

2. An mutuationes in pecunia, vel frumenti faciendæ sint Agricolis, & terrarum cultoribus? In quanam vero quantitate, quibus personis, quibusque cautelis? Quæ dubia ad Marchionis Hieronymi Theodoli sententiam remissa sunt. His dubiis, æquas resolutiones, bonorum Annonæ regimen, ac artis agrariæ beneficium respicientibus, cum opportuna, maturaque responsio parari non posset ob defectum notitiæ status ejusdem Annonæ totius mensis Junii anni 1725. congruum judicavimus præcipere, ne ulla deliberatio prius approbaretur, quam postremus Annonæ Urbanæ status a jam dicto Deputato describeretur: quo mox confecto, eoque Nobis ex Decreti Nostri auctoritate speciatim exhibito, statim ex relatione Nobis super id porrecta animadvertimus, eumdem statum ad summam scutorum Romanorum quingentorum sexaginta duorum millium quadringentorum quinquaginta septem, & obolorum novem ascendere: ex qua summa detractis scutis centum sexaginta octo millibus ducentis quinquaginta quatuor, & obulis octogiota quinque consistentibus in horreis tam Romæ, quam Centumcellis pro frumenti conservatione constructis, & in uno furno sub ejusdem Annonæ dominio, atque ex residua utilium summa perveniente ad numerum scutorum tercentorum nonaginta quatuor millium ducentorum duorum, & obulorum viginti quatuor, demtis viginti duobus millibus sexcentis quatuordecim, & obulis octuaginta quatuor, in fructifera sorte collocatis, reliquam pecuniæ summam liberam, & immunem, nostræ dispositioni, & arbitrio remanentem, ad numerum scutorum tercentorum septuaginta unius millium quingentorum octuginta septem, & obulos quadraginta ascendisse comperimus. Quam summam in agrariæ artis subsidium, & augmentum, inque Populorum sub jure Sancti Petri existentium beneficium provida dispositione impendere cupientes, in primis omnes, & singulas deliberationes, & provisiones susceptas, stabilitasque in Congregatione, habita die 18. Aprilis anni 1724. a nobis speciatim indicta approbamus & confirmamus, quemadmodum etiam alias provisiones, ac resolutiones præscriptas, & editas ab eadem Congregatione die 12. Julii anni 1725. similiter approbatione Nostra firmamus, omologamus, & firmatas, approbatasque esse volumus, & mandamus, ac speciatim illas, in quibus decernitur.

Quædam aliæ deliberationes ejusdem Congreg. per eter relatæ cōfirmantur.

1. Quod mutuationes Agricolis fieri debeant in pecunia, non in frumento.

2. Quod eædem mutuationes sint faciendæ tam Agricolis, fundorum dominis, & conductoribus agri Romani, quam districtualibus.

3. Quod districtualibus mutuationes fiant sub tenui censu scutorum duorum pro quolibet centenario ad solvenda stipendia commissariis locorum ea causa obligationis, quam ipsi assumere debent super nominibus debitorum exactorum, & non exactorum.

4. Quod Annonæ Præfectus incumbat ad curandam restitutionem scutorum viginti millium, quæ Præfectus Grasciæ reddere debet ex mutuo ei dato die 22. Martii anni 1725.

5. Quod ad tollenda mercimonia Pistorum, & eorum, qui bellaria, placentas, atque alia ejusmodi esculenta conficiunt, & vicatim vendunt, vulgoque dicuntur *Vermicellari*, *o Ciambellari*, renovari debeant Edicta, aliaque etiam publicari, prohibentia tritici emtionem in Acie Campi Floræ, ex eo, quod propterea congeritur, ut pluris vendatur, & vulgo dicitur *incettare*. Præsertim vero Edicta vulgentur, in areis agri Romani, ac districtus tempore collectionis tritici interdicentia ejusmodi frumentariis exercitium artis agrariæ, ne hoc prætextu frumentum viliori pretio emant, atque hinc impediantur agricolis venundationes.

6. Quod eadem Edicta prohibitiva, ad ponderatores, aliosque Annonæ Ministros extendi debeant.

Quoniam omnia, quo fieri potest utiliori modo, ac forma ejusmodi Annonæ lucra in beneficium agrariæ artis impendi, ac distribui cupimus, etiam quo ad dubia *quinto*, & *sexto* loco in memorata Congregatione proposita die 18. Aprilis anni 1724. super quibus, quia jam certi sumus de integro, & accurato ejusdem Annonæ statu, speciatim, & magis præcipue tantæ rei providere volumus.

§.5. Ideo Nos Motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Nostræ potestatis plenitudine, ut plenius, uberius, atque omni meliori, modo, voluntas, & provida nostra intentio impleantur, deputamus, indicimus, & instituimus specialem Congregationem, quam constare volumus dilectis Filiis nostro Thesaurario Generali, & Præfecto ejusdem Annonæ pro Urbe Roma, ejusque districtu Alexandro de Abbatibus in utraque Signatura Referendario, Hieronymo Marchione Theodolo, & Tiberio Cincio; pro Umbria, & Marchia venerabili Fratre Marco Antonio Archiepiscopo Damiatæ; pro Bononia Alexandro Tanario in utraque Signatura Referendario; pro Ferraria Carolo Calcagnino Causarum Nostri Palatii Apostolici Judice; pro Romandiola Anselmo Dandino in utraque Signatura Referendario cum Adsessore Pontiano Fargna Juris Pontificii, & Cæsarei consulto, in Romanæ Curiæ foro Causarum patrono per Auditorium nostri Palatii approbato, & superius ab eadem Congregatione selecto, & deputato. Hi vero omnes per se ipsos intersint, & quintodecimo quoque ab eis statuendo die omnes simul conveniant, deque arte Agriculturæ restituenda, instauranda, augendaque, & de ulteriori statu Annonæ, rebusque universis illam spectantibus, sermones invicem conferant, pertractent, & diligenter perpendant; quodque ab eis, sive a majori eorum parte matura collatione fuerit consultum Nobis referant, ut serio quod pro publica utilitate statuendum sit, decernere possimus, firma tamen remanente in rebus arduis Congregatione S.R.E. Cardinalium super ubertate ejusdem Annonæ Urbanæ a Nobis in laudato nostro Chirographo indicta, juxta Constitutionem fel: re: Pauli V. Prædecesso-

Indicitur motu proprio altera specialis Congregatio, quæ statu Annonæ consulat: firma tamen remanente prima in rebus arduis.

decessoris Nostri incipientem: *Pastoralis officii*, sub dat. 19. Octobris 1611.

Præterea dum paterna Nostra charitas æque in omnes, Nostro temporali Dominio subjectos diffunditur, quos uno, eodemque amoris gradu complectimur; volumus, & præcipimus, ut eadem Congregatio occurrat, provideatque indigentiis, quæ contigunt, aut unquam futuris temporibus contingere possunt in universis Terris, & Provinciis S. Petri, omnesque ex iisdem Provinciis subditorum instantias, & petitiones, quæ ab eis præsentari unquam poterunt, agnoscat deque illis deliberet.

Injungitur omnibus, ut exequutioni mandent quæ præfata Congregatio decreverit.

§.6. Mandamus insuper, & auctoritate nostra præcipimus universis, & singulis tam locorum Gubernatoribus, quam Præsidentibus Provinciarum, ut omnibus, & quibuscumque quomodolibet ad Agrariæ Artis statum, dispositionem, & augmentum pertinentibus sobsint prædictæ Congregationi a Nobis erectæ, cujus regimini omnes necessarias facultates concedimus publicandi Edicta, Bannimenta, atque omnia alia exequendi, quæ ad Agriculturæ, tam Agri Romani, & districtus, quam ipsarum Provinciarum perfectiorem statum, & consistentiam judicaverit expedire: ejusdemque Congregationis solertiæ, & vigilantiæ serio injungimus, ut quanta valet efficacia, ac sollicitudine pro viribus studeat, curetqoe, ut Mercatura, necessariaque Reipublicæ negociatio instauretur pro distractione, & venundatione frumenti, quod Populorum nostrorum substentationi superabundet, quoque indigere possunt estraneæ Nationes; Quibus cum in nostra Ditione, universoque dominio negociationem, publicumque Commercium induci, institui utilibus Contractibus, ac stabilimentis servari, opportunisque legibus roborari cupimus.

§.7. Injungimus insuper exactam, accuratamque omnium earum dispositionum, & provisionum executionem, quæ a Nobis in hoc nostro motu proprio observandæ, & debitæ executioni mandandæ injunguntur. Quoniam vero paterni nostri amoris instinctus, qui vehementer fertur in subditorum nostrorum utilitatem, quæ maxime in omni principatu ex re agraria, & assiduis, crebrisque commerciis expectanda est, mores non patitur, & citam, expeditamque eorum esecutionem, quæ huic fini assequendo retardari non sustinet; propterea volumus, ot omni celeritate plene, ac perfecte impleantur, quæcumque resolutiones, & deliberationes, quas sæpedicta Congregatio in manum Subditorum nostrorum beneficium cessuras judicaverit.

Denuo confirmatur quicquid decretū fuit a prima Congregatione.

§.8. Inhærentes igitur determinationibus ab ipsa jam editis, & a Nobis superius enunciatis, volumus eas omnes ad perfectam observantiam, & plenarium effectum omnino deduci; proptereaque, eas iterum speciatim, & præcipue confirmamus, & approbamus, volentes, ut irrefragabile robur, & vim perpetuo habeant, & undequaque observentur, cum eas inviolabiliter observari, suumque plenum effectum sortiri sit nostra specialis, & absoluta voluntas. Illas vero deliberationes, quæ a Nobis speciatim approbatæ non sunt, approbare intendimus, easdemque præsentis nostræ paginæ tenore in forma speciali approbamus, & confirmamus.

Determinatio cujusdam dubii remittitur ad hanc secundam Congregationem.

§.9. Declarantes, relative ad propositionem seu dubium. *Quinto* loco in eadem Congregatione propositum die 12. Julii Mensis elapsi hujusce anni 1725., videlicet, *quomodo, qua ratione, & quibus cautionibus pro Annonæ securitate debeant fieri mutuationes Agricolis, fundorum Dominis, & Conductoribus Agri Romani, ac ejus districtus*; hujusmodi determinatio unice pertineat, ac pertinere debeat ad Congregationem Prælatorum, aliorumque a Nobis in hoc nostro motu proprio super ea re deputatam; ad quam unice etiam spectare declaramus cognitionem idoneitatis eorum, quibus erogandum erit dictum mutuum, & cautionem etiam suscipiendorum, & exigendorum justa qualitatem mutuatarii.

Quoddam aliud dubium ab eod Pontifice dissolvitur ac quædam statuuntur.

§.10. Quantum vero *ad Sextam* propositionem, seu propositum dubium in eadem Congregatione, eadem die, Mense, & Anno, videlicet: *in quanam quantitate, & summa facienda sint prædictis Agricolis mutuationes*; Considerantes Nos juxta postremum statum Annonæ superius constabilitum, pecuniam, de qualibet re disponere possumus, ad notabilem, & conspicuam summam ascendere scutorum Romanorum trecentorum septuaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & ob. 40., qua quidem summa abundantius, pleniusque Agricolis subvenire possumus, volumus, præcipimus, atque mandamus, ut ex hac pecunia, post parata triginta millia rubra frumenti in publicis horreis servanda, appretiata in scutis 210000., ut superius decretum fuit, eoque frumento collato cum summa ducentorum, & decem millium scutorum Romanorum, ex reliquis scutis centum sexaginta uno millibus quingentis octoginta septem, & obulos 40. fieri debeant perpetuo singulis annis mutuationes, scilicet in portione scutorum sexaginta millium Agricolis fundorum Dominis, & Conductoribus Agri Romani; nec tamen Magistratus Annonæ ob dictum mutuum quicquam prætendere, aut sperare valeat in genere census, usuræ, aut alterius generis lucri. De summa autem aliorum scutor. quinquaginta millium disponi volumus, quemadmodum auctoritate nostra disponimus, in commodum, & favorem Agricolarum, Dominorum, & Conductorum Agrorum in districtu Romano; ea tamen conditione, ut cum ad Annonam pertineat in nonnullis locis ejusdem districtus Ministros stipendio conducere, iidem Agricolæ districtuales pro reparatione, ac reintegratione eorumdem stipendiorum solvere debeant publico Annonæ Magistratui scuti duo pro quolibet centenario, ex mutuo accepto. Reliquum vero totius sortis scutorum quinquaginta unius millium quingentorum octoginta septem, & obulorum quadraginta, seu quidquid ad aliam majorem, & certiorem summam ascenderit, volumus, & mandamus, ut ea, qua par est diligentia, & solicitudine (exactis nominibus Debitorum Annonæ, retractoque pretio ex venditione frumenti superexcedentis quantitatem rubrorum triginta millium tritici, perpetuo ad publicæ Annonæ commodata servandum) debeat constabiliri, atque investiri in tot locis Montium Cameralibus non vacabilibus. Horum insuper locorum fructus una cum omnibus aliis lucris, quæ ad eamdem Annonam tam ex firmis, quotidianisque redditibus, quam ex omni alio fortuito proventu pertinere unquam poterunt, volumus, ut semper, & in perpetuum uniri debeant, & quolibet anno investiri in aliis locis Montium,

ex

ex eis constitui augmentum, sive multiplicum, ut hac promta, & parata pecunia cuicumque necessitati hujus nostræ Almæ Urbis, ejusque districtus, & præcipue tempore sterilitatis, aut penuriæ, a quibus subditos nostros Divina Clementia immunes custodiat, opportune subveniri, ac provideri possit.

Statuitur, ut prædicta Congregatio bis in mense habeatur.

§.11. Circa vero præmissorum, & omnium a Nobis statutorum, & dispositorum plenam executionem, & integrum adimplementum, eamdem Congregationem Prælatorum, aliorumque, ut supra a Nobis nominatorum, & deputatorum sedulo incumbere, & invigilare jubemos. Quam Congregationem bis in mense superius haberi mandavimus, ut crebrioribus Congressibus melius, celeriusque tam regimini œconomico Annonæ, quam politico Agrariæ Artis consulatur in utriusque beneficium, & incrementum, audiendo, si qui fient, Mercatorum, Pistorumque recursus, iisque opportunis determinationibus providendo, mercaturam, venditionem, & pretium tritici, tam Agri Romani, & Districtus eius, quam totius nostri dominii curando, & moderando, ac demum super observantia omnium, & singulorum in hoc nostro motu proprio contentorum, ac præceptorum sulerter invigilando, atque insistendo.

Facultates quædam eisdem conceduntur, & injungitur executio prædictorum.

§.12. Præcipimus etiam Congregationi, & deputatis prædictis, & eorum singulis, ut præsentes nostras literas, inque eis contenta quæcumque, observeur, & exequantur, ac firmiter, & inviolabiliter executioni mandari, & observari faciant ab universis, & singulis personis tam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, quam laicis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis esistant, dantes Nos eidem Congregationi in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam, atque eam, quam Nos ipsi habemus facultatem, & potestatem, declarandi, & decidendi quidquid in præsenti nostro Motu proprio opus esse videbitur; Necnon quæcumque Edicta, seu Bannimenta, etiam pœnalia pro præmissorum observatione, & executione necessaria, & opportuna fuerint faciendi, & publicandi.

Clausulæ derogatoriæ.

§.13. Hæc omnia fieri, & servari statuimus non obstantibus quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam speciali nota dignis, huic nostræ Constitutioni quomodolibet fortasse adversantibus, eaque præsertim quatenus opus sit, quam fel.rec. Pius IV. Antecessor vulgavit *de registrandis*, itant præsentes literæ nostræ absque alia in Camera nostra admissione, & registratione validæ sint, suumque sortiantur effectum, Non obstantibus quoque Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, aliisque prædictis, & quibusvis a Sede Apostolica, vel a nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & renovatis, quæ eis quoad præmissa volumus non suffragari, etiamsi talia essent, quæ sub generali expressione non venirent, sed de illis specialis, & individua mentio habenda foret in genere, vel in specie, & sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, & expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia esquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, pro plene, & sufficienter, præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtasat specialiter, & espresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus etiam solam præsentium signaturam nostram sufficere, etiam absque data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante.

§.15. Insuper hæ nostræ literæ in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis, earumdemque literarum transumptis, & typis impressis, manu unius Cameræ Nostræ Apostolicæ Notarii subscriptis, & sigillo alicujus ex Congregatione prædicta obsignatis, in Judicio, & extra plene fides adhibeatur.

Datum Romæ apud S. M. Majorem Idibus Octobris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVII.

Publicatur Concilium Romanum.

Dat. 15. Oct. 1725. An. 2.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, et Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§.1. QUatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§.2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tem-

tempora præstituuntur, quandonam scilicet eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli præsentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligari cœpisse sciant, prout eos obligatos esse, denuntiamus.

§.3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has literas de More in Almæ ejusdem nostræ Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenus non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxv. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

XCVIII.

Dat. 1725. 10. Decemb. Anno 2.

Confirmantur Ordini universo Tertiariorum S. Francisci Privilegia omnia alias concessa: necnon idem jurisdictioni. & Regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum denuo subjicitur cum quibusdam ordinationibus.

Alia hujus Const. 1725. Maii 2. P. 1. confirmata fuit quædam Greg. XV. Const. de non recipiendis Fratribus tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines sub habitu humilitatis, & pœnitentiæ Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices, Antecessores nostros impulit, pro eorum solatio, & commodo pridem concessa approbare, & renovare, etiam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora persisterent, quo sæpius essent ejusdem Sedis auctoritate fulsulta. Hinc ut Ordinis *Tertiariorum* Beati Francisci *de Pœnitentia* nuncupati, qui in tres status divisus, Sæcularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie proferre satagit, quieti, regimini, atque incremento probe consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgatæ fuerunt, in quibus variæ gratiæ, favores, Immunitates, exemtiones, Indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

Variæ gratiæ Ordini Prædicto a Romanis Pontificibus concessas fuisse indicatur.

§.1. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessiones, ampliationes, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejusdem Ordinis, & illius Professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur, asserentibus nonnullis gratias, & Indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit, sive Tertiarios tantum Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in Sæculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque Sexus Christifidelibus in ipso Sæculo, & in conjugio, propriisque Domibus manentibus, a Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo in Italia præsertim ad statum Religionis fuerit evectus, & propterea Tertiarios hujusmodi ab Ordinariis Locorum alicubi controversiis, & litibus in dies molestari, ac perturbari contingat, non sine ejusdem Instituti, & Fratrum ipsorum detrimento, & quietis jactura.

Causæ præsentis confirmationis.

§.2. Ideo Nos attenta consideratione pensantes, quantum utilitatis Catholicæ Religioni, morumque instaurationi per humilitatis, suique abjectionis exempla Ordinis prædicti professores hactenus attulerint, & in posterum, juvante Domino, afferre valeant, ac proinde volentes, ut decet, eorum conservationi, incremento, & tranquillitati uberius providere, motu proprio, non ad ipsorum Fratrum, aut Sororum, nec alterius pro his Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa nostra scientia, ratione eorum, quam profitemur, altissimæ paupertatis, omnes, & singulas lites, ac controversias tum in prima, tum etiam in secunda, & ultima Instantia actu pendentes, ac coram quibuscumque Judicibus, & Tribunalibus, quantumvis exemtis, & privilegiatis, etiam prævia Commissione manu Nostra signata, vel coram Palatii Apostolici causarum Auditoribus, aut Sacris Congregationibus, necnon Nostris, & Sanctæ Sedis de Latere Legatis actas, ipsasque, eorumque status, nomina, & cognomina Judicum, & Conlitigantium, aliorumque, necessario exprimendorum qualitates, & circumstantias, præsentibus Literis pro sufficienter expressis habentes, & ad Nos advocantes, harum serie extinguimus, cassamus, & abolemus, perpetuumque silentium de cætero eis imponi volumus, & mandamus.

Abolentur motu proprio controversiæ hac super re excitatæ.

§.3. Quascunque insuper Literas, & gratias tam spirituales quam temporales, concessiones, indulgentias, exemtiones, indulta, privilegia, communicationes, extensiones, libertates, prærogativas, favores, peccatorum remissiones, & similia tam in genere, quam in specie Fratribus, & Sororibus prædictis de Pœnitentia, eorumque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, aut aliis quovis nomine nuncupatis habitationibus, Ecclesiis etiam Oratoriis, & Capellis vel immediate, & directe, aut etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, & præsertim Fratrum Minorum, a Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris, quomodolibet concessa, quorum tenorem, acsi de verbo ad verbum his Nostris Literis insereretur, haberi volumus pro expresso, harum serie approbamus, & confirmamus, ac pro potiori cautela, Apostolica auctoritate singula de novo concedimus, & largimur.

Confirmatio prædicta gratiarum omnium, & privilegiorum.

§.4. Ut vero detractorum calumniis adversus hunc Ordinem, quantum Nobis ex alto conceditur,

Declaratur prædictus Ordo Tertiario-

rum verus & proprius Ordo Regularis.

ceditur, occurramus, Antecessorum Nostrorum vestigiis inhærentes, qui hunc vivendi modum, & formam approbarunt, vel confirmarunt, aut etiam summis laudibus extulerunt, Nos eundem Sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conformem, necnon verum, & proprium Ordinem, unum in toto Orbe ex Sæcularibus, aliisque collegialiter viventibus, & Regularibus promiscue compositum, ut a quacunque Confraternitate ex comprehensis in Bulla recolen. mem. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, utpote qui sub propria regula, ab hac Romana Sede approbata, cum Novitiatu, Professione, & Habitu sub certis modo, & forma, prout cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi consueverunt, dispositus reperitur, fuisse semper, & esse decernimus, & declaramus; Atque motu simili Regulam prædictam a felicis recordationis Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Nicolao IV. pro Tertiariis utriusque Sexus, & cujuscumque status, sive Ecclesiastici, sive Laicalis quomodocumque in sæculo sub proprio tecto, ac in conjugio ipso degentibus 16. Kalendas Septembris 1289., approbatam a Clemente V. tertio Kalendas Septembris 1308., atque a Gregorio XI. 8. Idus Februarii 1372. aliisque in forma specifica confirmatam, nec non per Leonem X. pro personis, tria substantialia Vota emittentibus, accommodatam, & appropriatam per quasdam suas Literas incipientes: *Inter cæteras &c.* sub datum Romæ 20. Januarii 1521. Nos denuo approbamus, & confirmamus, atque Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Ejusque Regula denuo approbatur, confirmatur.

§.5. Sed quia accidit olim, & non sine animi Nostri dolore in dies etiam didicimus evenire, ut Fratres dicti Ordinis: Sæculares præsertim, Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, & Provincialium respective, quorum curæ, & jurisdictioni hæc Sancta Sedes eos subesse voluit, obedientiam, & regimen detrectantes & non parere ut debent, sed imperare, quod non possint, sæpius affectantes, omnia susque deque vertant, Regulamque prædictam, ac Statuta, atque adeo Nostrorum etiam Antecessorum Constitutiones, quamvis contraria intendentes, atque præcipientes, inflectunt in sensus suos, & multoties Ordinariis locorum, aut sua sponte, aut ad eorum Fratrum Tertiariorum instantiam mittentibus, & quo prohibiti sunt, extendentibus manum in non suam hanc messem, pro bona fruge, quæ, ut desideranda est, etiam expectanda esset, zizania tantummodo producantur. Nos memoria recolentes, primum hunc Tertii Ordinis statum, Sæcularium nempe sub proprio tecto degentium, dum Institutis suis obedienter insisteret non tantum pravos populorum mores in melius reformasse, sed etiam Sanctitatis egregiæ fructus uberrimos protulisse, cupientesque ipsum ad pristinæ observantiæ, quem tenuit apicem revocare, motu simili, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque Literas Apostolicas, per quas aliqua Superioritas, præeminentia, & auctoritas in ejusdem Instituti Fratres, & Sorores primario Ministro Generali prædicto totius Ordinis Minorum, aliisque secundariis Superioribus conceditur, & tribuitur, præsentium tenore non solum approbamus, & confirmamus, verum, & concessa revocamus, ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, & mandamus, speciatim vero quæ in Literis Innocentii Papæ IV. incipientibus *Vota Devotorum &c.* sub datum Lugduni Idibus Juni 1246. in aliis Nicolai IV. incipientibus: *Unigenitus Dei filius &c.* sub datum apud Urbem Veterem 6. Idus Augusti 1290. in aliis Martini V. incipientibus: *Licet inter cætera &c.* sub Datum Romæ 9. Decembris 1427. in aliis Sixti IV. incipientibus: *Romani Pontificis providentia &c.* sub datum Romæ 18. Kalendas Januarii 1471. in aliis Alexandri Papæ Sexti incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub datum Romæ 16. Maji 1500. in aliis Julii II. incipientibus: *Exponi Nobis fecistis &c.* sub Datum Romæ 15. Octobris 1507. in aliis Leonis X. incipientibus: *Superioribus diebus &c.* sub Datum Romæ 14. Maji 1517. in aliis denique Beati Pii Papæ V. incipientibus: *Ea est Officii Nostri &c.* sub Datum Romæ 5. Nonas Julii 1568. continentur, auctoritate, & tenore præmissis de novo confirmamus, & renovamus.

Confirmantur, & renovantur Literæ quæcumque Apostolicæ, quibus Tertiarii prædicti jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum subjiciuntur.

§.6. Extendimus deinde ad universum Tertii Ordinis gregem quæcumque Apostolica Indulta, aut privilegia regimen, & directionem hujusmodi respicientia, pro una, vel altera Congregatione in particulari alias vulgata, & speciatim, quæ pro Tertiariis Ferrariæ in quibusdam Joannis in sua obedientia nuncupati XXIII. incipientibus: *Cum privilegiis, & Literis Apostolicis ambigitur* sub Datum Bononiæ 16. Kalendas Julii 1414. & alias Pii II. pro Tertiariis Regnorum Castellæ, incipientibus: *Piis Deo, & Ecclesiæ desideria &c.* sub Datum apud Abbatiam Sancti Salvatoris Clurii III. Idus Julii 1462. aliis etiam Pauli III. pro Tertiariis Universæ Hispaniæ, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub Datum Romæ 14. Septembris 1537. aliisque ejusdem Pauli III. similiter Hispaniis, incipientibus: *Exponi Nobis &c.* sub Datum Romæ 28. Julii 1657. sicuti, & aliis Innocentii XIII. pro Brasiliis, incipientibus; *Ordines, & Congregationes &c.* sub Datum Romæ 23. Januarii 1724. edita, & publicata fuere, omnia, & similia directionem, & Regimen Ordinis Fratrum Minorum attribuentia, Apostolica auctoritate confirmantes, ad gregem ipsum universum extendimus, & ampliamus.

Extenduntur ad universum Tertiariorum Ordinem quæcunque indulta respicientia hujusmodi Regimen, pro una vel altera Congregatione evulgata.

§.8. Mandamus propterea universis, & singulis hujusmodi instituti professoribus, per universum Mundum existentibus, præsentibus, & futuris, cujuscumque status, gradus, & conditionis existant, ac tam in sæculo sub proprio tecto, vel in conjugio ipso, quam collegialiter congregatis, aut etiam sub clausura sub tribus votis essentialibus degentibus, ut sicuti cum primo, & secundo Ordine Minorum scilicet, & Clarissarum, unum, & eundem Institutorem Auctorem, & Patriarcham habent, ita unum, & eundem ipsiusmet Fundatoris legitimum Successorem, veluti Patrem, & Caput totius Seraphici gregis, atque trium Ordinum Beati Francisci primarium Generalem honorent, observent, & recognoscant, ejusque secundarios delegatos, sive Provinciales, sive Guardianos, aut etiam Commissarios Visitatores, tanquam suos legitimos, & veros Superiores venerentur, itaut ipsorum judicio in dubiis, & controversiis circa Regulam, & Statuta se conforment, atque in iis omnibus, quæ concernunt Ordinem ipsum,

Præscribitur universis Tertiariis ut observent & recognoscant in ipsorum Ordinis caput, Ministrum Generalem totius Ordinis Minorum.

ipsum, nec Regulæ sunt contraria, illis pareant, & obediant: quod si secus fecerint, ab eisdem cassari, atque habitu spoliari possint; imo nullis proinde Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere decernimus, & jubemus. Non intendimus tamen per hoc Tertiariis Regularibus Italiæ præjudicium aliquod inferre, aut in aliquo derogare Constitutioni felicis memoriæ Sixti Papæ V. Antecessoris Nostri, incipienti. *Romani Pontificis Providentia &c.* sub Datum Romæ 29. Martii 1586. sed eam in suo robore permanere decernimus; imo pro potiori cautela ipsam denuo confirmamus, idem omnino statuentes circa Moniales, tria Vota essentialia emittentes, aut etiam Tertiarias alias in Conservatoriis communiter tantum viventes, ut scilicet pleno jure visitationi, correctioni, & directioni Fratrum Minorum subjaceant, nisi aliter ab hac Sede reperiatur specialiter ordinatum.

Eximuntur Tertiarii Regulares Italiæ.

Conceditur prædicto Ministro Generali auctoritas & jurisdictio super Ordine præfato.

§.8. Injungimus autem eidem Generali Ministro totius Ordinis, ut Beati Francisci Patris sui vestigiis inhærendo, ubilibet intra Provincias per universum Orbem eisdem commissas, hujusmodi Tertii Ordinis Congregationes Sæculares, tam Fratrum, quam Sororum per patentes Literas suas, vel sui Commissarii Generalis erigere, ipsasque sic erectas, juxta Constitutiones, seu Statuta a felic. recordat. Paulo Papa III. Antecessore Nostro approbata, vel secundum alia in speculo Seraphico contenta, atque Directorio trium Ordinum inserta, necnon per recolendæ memoriæ Innocentios Papas XI. XII. & XIII. confirmata, quæ etiam præsentium tenore renovamus, & approbamus, confovere, & moderari curet, studeatque, nisi tamen eidem Generali Ministro, & Capituli Generalis Patribus aliud in Domino videbitur expedire: quibus propterea plenum Jus, ac liberam auctoritatem ea innovandi, immutandi, augendi, aut minuendi, ac alia de cætero statuendi, quæ bonum dicti Gregis regimen concernere possunt, dummodo tamen Regulæ præfatæ, sacrisque Canonibus non adversentur, ad tenorem Literarum Clementis Papæ VII. incipientium: *Dum uberes fructus &c.* sub Datum 15. Martii 1526. perpetuis futuris temporibus facultatem facimus, atque largimur.

§.9. Insuper dicti Ordinis profectum, & incrementum præ oculis habentes, ac prædictis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus inhærentes, eidem Generali Ministro privative quoad alios quoscumque, concedimus, ut per secundarios Superiores, ad id opportuna, & necessaria facultate suffultos, utriusque sexus Christifideles juxta morem dicti Ordinis recipere, Commissarium etiam Visitatorem, seu Confessarium, moribus, vitæ sanctimonia, & ætate idoneum, qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, ac de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, seu Congressus convocet, & in ipsis, ac aliis quibuscumque actibus, & functionibus præsideat: duplex etiam in paritate suffragium ferat, assignare, ac valeat, necnon easdem Congregationes, & earum Domos, Conservatoria, Hospitalia, Capellas, & Oratoria opportunis temporibus, vel per seipsum, vel per Ministros Provinciales, aut etiam Commissarios Visitatores, seclusis locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque personis cujusvis status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque auctoritate fungantur, visitare ac instruere, & paterne corrigere, ac reformare tam in capite, quam in membris, ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, quæ correctionis, aut reformationis officio congruerit indigere, aliaque ad bonum dicti Ordinis, juxta ejus Constitutiones ordinare, & exequi, sicuti in Domino expedire animadvertit; & speciatim, aut quoties sibi placuerit, per Visitatores suos libros, & rationes reddituum, ac bonorum ipsarum Congregationum examinare, & recognoscere poterit, quin in eorum administratione, aut eleemosynarom receptione, vel distributione se ingerant, sed tantum, an videlicet Deputati, & Officiales piis operibus, ac legatis, oneribusque præfatæ Congregationi injunctis atque impositis, debitis modo, & forma, & opportuno tempore satisfaciant, concedimus, & indulgemus, & pro potiori cautela piæ memoriæ Innocentii Papæ XI. dispositionem per suas Literas in forma Brevis incipientes; *Exponi Nobis &c.* sub Datum Romæ 10. Februarii 1688. circa rationem redditnum per omnia Monasteria Monialium, eorumque Exactores Superioribus Ordinis Minorum reddendam, expresse confirmamus, & ad Universas Tertii Ordinis Congregationes, sive Fratrum Sæcularium sub proprio tecto, sive etiam Sororum, collegialiter viventium, extendimus, & renovamus.

Ordinationes nonnullæ pro recta eorumdem Regimine.

§.10. Volumus proinde, ut Tertiarii ipsi, sub proprio tecto viventes in omnibus se præbeant, hujus sæculi contemtores, atque eorum exemplo cæteri alliciantur, & ad humilitatem incitentur, ut sub propria Cruce Fratrum Minorum, ad publicas processiones, & ad associanda cadavera, aliasque Ecclesiasticas functiones se conferre & sub proprio habitu, per Ordinis Constitutiones designato incedere valeant, ac possint, tenore præsentium concedimus, & largimur, præcipientes pariter, ad evitanda jurgia, & contentiones omnibus & singulis etiam inter subditos prædicti Generalis Ministri comprehensis, & facultate pro fundandis Tertiis Ordinibus Sæcularibus prædictis per Sedem Apostolicam concessa gaudentibus, ne quocumque prætextu audeant uti hujusmodi privilegio ubicumque Tertium Ordinem repererint jam fundatum, eoque minus jam fundatas Tertii Ordinis Congregationes ad se recipere, si a Conventu recedere, apud quem, & sub cujus directione, ac gubernio erecti prius inveniuntur, recedere voluerint. Propterea declaramus omnia irrita, & mera attentata, quæcumque ab aliis, præter voluntatem antedictorum Superiorum Ordinis Minorum circa Tertios Ordines istos, aut innovari, aut mandari contigerit contra hanc nostram Constitutionem, Tertiosque Ordines memoratos in posterum erigendos ubi jam alii erecti & fundati sunt, aut a Conventu, apud quem existunt, transferendos ad alium, præsertim eidem Generali Ministro nequaquam subjectum, inter Tertios Ordines approbatos ab Apostolica Sede habendos non esse, minusque gaudere Indulgentiis, & privilegiis Tertio huic Ordini per eamdem Sedem Apostolicam impertitis.

Confirmantur, ac ce-

§.11. Ut autem Christifideles Sacrum hoc Institutum ferventius quærant, & inventum non dimittant, libentiusque vacent exercitiis pietatis, & humilitatis, a Beato Francisco in Re-

[margin: ...nno... ducuntur Ordini universo indulgentias, & gratias concessas... uni vel alteri ejusdem Congregationis.]

Regula sua præscriptis, omnes, & singulas concessiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, indulgentias præsertim per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros uni, vel alteri Congregationi Tertii Ordinis hujusmodi, sive Secularium, sive collegialiter viventium, sive etiam Religiosorum, eorumque personis, atque Monasteriis, Domibus, Conservatoriis, Ecclesiis, Hospitalibus, Capellis, & Locis quibuscumque, tam directe, & specifice, quam etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, Minorum scilicet, Sanctæ Claræ, Prædicatorum, Augustinianorum, Carmelitarum, aliorumque Mendicantium, necnon cum Archiconfraternitatibus Cordigerorum, & Confalonis de Urbe, sub quacumque forma, & expressione verborum concessas approbamus, & confirmamus, atque de novo concedimus, & largimur; singulatim vero illas, quæ leguntur in Literis fel. mem. Antecessorum Nostrorum Clementis Papæ V. incipientibus: *Cum illuminatum sit &c.* sub Datum 8 Maji 1305., & aliis Sixti Papæ IV. incipientibus: *Sacri Prædicatorum, et Minorum Fratrum Ordines &c.* sub Datum Kalendis Augusti 1479. in aliis Leonis X. incipientibus: *Dubium per nos accepto &c.* sub Datum 10. Decemb. 1519. atque aliis Clemens VIJI. incipientibus: *Ad uberes &c.* sub Datum 1526. sicut & aliis Pauli Papæ III. incipientibus pariter *Ad uberes fructus &c.* sub datum 8. Novembris 1684. aliis etiam Clementis. Papæ VIII. incipientibus: *Ratio Pastoralis Offic. &c.* sub Datum 20. Decembris 1597. atque aliis Pauli Papæ V. incipientibus: *Cum certas &c.* sub Datum 11. Martii 1607. eas præterea, quæ aliis quamplurimis continentur, ut Innocentii Papæ XI. incipientibus: *Universis &c* sub Datum 30. Septembris 1681. & *Ecclesiæ Catholicæ &c.* 28. Juni 1686., atque etiam: *Exponi nobis &c.* 5. Septembris & *Alias emanavit &c.* 10. Octobris ejusdem anni, necnon *Exponi Nobis &c.* 15. Maji 1588. sicuti et aliis Innocentii Papæ XII. incipientibus: *Alias &c.* sub Datum 24. Decembris 1692. *Ex debitum &c* sub Datum 19. Maii 1694. necnon *Sua Nobis &c.* 17. Kalendas Januarii 1697. sicuti: *Ex debito Pastorali &c.* quæque aliis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis in favorem dicti Ordinis expeditis, continentur, auctoritate, et tenore præmissis renovamus, & confirmamus.

[margin: Clausulæ speciales.]

§.XII. Decernentes has nostras Literas Apostolicas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque tutos, plenarios, & integros effectus sortiri debere, ac omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & in futurum spectabit, firmiter, & inviolabiliter observandas ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, & qualibet causa quantumvis pia, legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Tertii Ordinis prædicti, & quicumque in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, vel occasione, jus, vel rem habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes Literæ prodierint, adductæ, verificatæ & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint; aut ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superiùs expressis nusquam appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, impetrato, seu vulgato uti, vel se juvare in Judicio, vel extra, posse, neque ipsas præsentes Literas Apostolicas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore extituros, & sedem Apostolicam prædictam, etiam in crastinum assumptionis eorumdem Successorum ad Summi Apostolatus apicem, vel alias motu proprio, & ex certa scientia, ac consistorialiter, & ex quibusvis casis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus Literis, eorumque toto tenore, ac data specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehensas, sed semper, & omnino ab illis exceptas, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data concessas esse, & fore: sicque & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quomodolibet quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quovis Judicio, & quavis instantia, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,

[margin: Deputantur Executores harum Literarum.]

§.13. Quocirca dilecto filio actuali Ministro totius Ordinis Minorum, ejusque successoribus pro tempore extituris per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel per se, vel per suum Commissarium Generalem, sive per Judices Conservatores ipsius Ordinis, aut etiam per alios quoscumque sibi be-

benevisos, & ab ipso delegatos, præsentes Literas, in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties fuerit, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, tanquam Commissarius Apostolicus ad hunc effectum speciatim Delegatus easdem præsentes Literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari, omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes Literæ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes, illos super his a Locorum Ordinariis, aut ab alio quocumque quavis auctoritate fungente, quomodolibet, & indebite molestari, perturbari, vel inquietari; nullum, & insubsistens declarans quidquid sit, aut fuerit in contrarium factum; divisiones, obstacula, & perturbationes inter præfatum Tertium Ordinem, præsertim sæcularium, & contra ipsos Tertiarios prædicto Ordini Minorum, ut præmisimus, subjectos insimulque rebelliones, ac sublevationes adversus superiores, & Religiosos primi Ordinis, eorumque in prædictum Tertium Ordinem superioritatem, correctionem, jurisdictionem, & privilegia sub quocumque prætextu, ratione, vel causa exortas, latas, & deductas, non permittens; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis viribus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Derogatio omnium amplissima.

§.14. Non obstantibus felic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad Judicium non trahatur; aliisque quibusdam forsan in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Tertii Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, et consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibusque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmissorum concessis, approbatis, innovatis, & confirmatis, etiamsi in illis caveatur expresse, quod per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu proprio, ac consistorialiter, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, nisi hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per diversas Literas intimatæ fuerint: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, et singulorum tenores, formas, et causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas præsentibus pro plene, et sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil omisso, insertis, expressis, ac specificatis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum, hac vice dumtaxat, latissime, et plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.15. Volumus præterea, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii generalis dicti Ordinis, sive Notarii publici subscriptis, et sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, concessionis, extensionis, ordinationis, largitionis, Decreti, voluntatis, mandati, et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, quarto Idus Decembris Pontificatus nostri anno II.

XCIX.

Dat. 10. Dec. 1725. Ann. 2.

Conceduntur Minoribus Regularis Observantiæ privilegia in Constitutione Pii V. pro Ordinibus Mendicantium contenta, aliaque nonnulla.

Laudata Constitutio hic refertur, ut edita fuit 1566. Jul. 29. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Sollicitudo Ecclesiæ Universalis per bonorum omnium largitorem Nobis injuncta, exigit, ut religiosos Dei famulos, eique placentes Ordines Regulares, præsertim Mendicantium, qui relictis Mundi illecebris, & arctam viam, quæ ducit ad vitam ingressi, sequuti sunt Dominum Redemtorem, gratiis Apostolicis fovere, & modis omnibus propugnare studeamus.

§.1. Exaptopter Antecessor Noster Beatus Pius PP. V. erga eosdem Ordines Mendicantes Pontificiam benevolentiam ostensurus, eis literas

Constitutio prędicta Pii V. qua Ordines Mendicantiū ab omnibus vectigalibus eximuntur.

ras tenoris sequentis indulsit: *Pius PP. V. Ad perpetuam rei memoriam*. Dum ad uberes, quos Sacri Mendicantium Ordines in agro Dominico quotidie faciunt fructus; attente respicimus, & attentæ considerationis indagine perscrutamur ipsorum Religionis sinceritatem, & voluntariæ paupertatis habitum, in quibus sub humilitatis spiritu devotum Altissimo præstant famulatum, dignum, qoio potius debitum, reputamus, ut illis ea libenter concedamus, per quæ semotis quibuslibet gravaminibus, promtiores ejusdem Altissimi inhæreant Servitiis.

§.2. Hinc est, quod Nos volentes eosdem Mendicantium Ordines, & dilectos filios eorum Fratres, & Monachos, cæterasque personas, ac etiam Moniales quaslibet ejusdem Ordinis, sub illorum cura degentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi, motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scieotia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Mendicantiom Ordinum hujusmodi Fratres, Monachi, & dilectæ filiæ in Christo Moniales, seu Sorores, & aliæ utriusque Sexus personæ Regulares ubilibet per totum Christianum Orbem diffusæ, & constitutæ, illorumque Monasteria, Cœnobia, Domus, Conventus, Ecclesiæ, Capellæ, Oratoria, & alia loca, etiam unita, ac membra, & dependentia, nec non terræ cultæ, et incultæ, possessiooes, prædia, Agri, et alia omnia, et singula Mobilia, et immobilia, ac semoventia, et ubilibet, ac in quibuslibet rebus consistentia bona, nec non earum in dictis bonis laborantes, Coloni, Arrendatarii, Locatarii, et Affictuarii, Negociorumque suorum gestores universi, quomodolibet nuncupati, nunc, et pro tempore existentes, in perpetuum ab omnibus, et singulis exactionibus, tam Urbanis, quam rusticis, nec non datiis, gabellis, pedagiis, vectigalibus, Collectis, impositionibus, et oneribus ordinariis, et extraordinariis, ac tam realibus, quam personalibus, meris, et mixtis, etiam subsidio triennali, et augmento, ac facultatibus, equorum taxis, militumque Hospitiis, ac aliis quibuscumque nominibus nuncupatis, quavis auctoritate quomodolibet impositis, et imponendis, et quæ laicis, ac aliis quibusvis quomodolibet imponi consueverunt, in futurum imponentur, ac ratione quarumcumque mercium, et rerum cujuscumque generis, vel qualitatis existentium, tam per Mare, et aquam dulcem, quam per terram undecumque, et quomodocumque pro tempore delatarum; nec non Animalium quorumcumque; mortuorum, et vivorum, et quæ alias quomodolibet, et ex quavis causa, ac super quibuscumque rebus, tam in alma Urbe nostra, quam extra eam ubilibet locorum exiguntur, et in futurum exigentur; nec non a contributionibus, et solutionibus in illis faciendis, ac tam pro victu, et vestitu, quam quocumque alio usu suo tantum, ac tam emendo, quam vendendo, et alias quomodolibet negociando, nec non etiam a solutione quadrantis pro singulis libris carniom, de Animalibus, quæ nunc, et pro tempore ex Armentis occidi contigerit; nec non etiam quæ in suis ædibus, prædiis, et possessionibus privatis detinent, et nutriunt, ac a contributione sumtuum, et expensarum, quæ aliquando pro Pontibus, Viis, Aquæ ductibus, Muris, Mænibus, aliisque Machinis struendis, et reparandis, seu reficiendis; ac Civitatum, Terrarum, et locorum quorumcumque fortificationibus; nec non etiam alias in omnibus, et per omnia, ac tam in dictà Urbe, quam extra eam ubilibet penitus, et omnino liberi, immunes, et exemti, ac liberæ et exemtæ, liberaque, immunia, et exemta sint, et esse censeantur, ac pro talibus teneantur, et reputentur: quodque Terræ, Agri, Possessiones, & loca arativa, ut præfertur, in illis, quæ aliquando pro pasculis Animalium ad certum tempus reservantur, nullatenus unquam comprehendantur, nec comprehendi censeantor: ac etiam Monasteria, Cœnobia, aliaque omnia regularia loca prædicta, pro quorumcumque Militum, tam equitum, quam peditum hospitiis, quemadmodum magno cum Nostro dolore, hucusque in plerisque locis factum comperimus, nequaquam assignentur, nec assignari debeant.

Exemtio prædicta amplissima.

§.3. Et insuper, quod fructus, redditus, proventus, introitus, & alia quæcumque bona Monasteriorum, Cœnobiorum, & aliorum locorom Regularium prædictorum ab aliis, quam a Syndicis, & Procuratoribus Religiosis, Fratribus, Monachis, Monialibus, aliisque personis præfatis exigi, illaque dumtaxat in beneficium loci, & sustentationem ipsorum Religiosorum Fratrum, & Monialium expendi, nec per alios quoscumque, quovis nomine censeantur, nec in alium, quam præmissum usum converti, seu expendi possint, neque debeaot, nisi de consensu Superiorum illius loci, coidata, vel consignata, aut donata fuerint, seu ad quem alias spectabunt: nec etiam soli Tutores, aut Curatores, seu Protectores, & alio nomine Sanctesii, aut alias nuncupati de eisdem bonis ullo modo disponere possiot, quodque ad ipsum etiam de eleemosynis, oblationibus, & quibuscumque aliis donativis intelligi, & observari debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo statuimus, ordinamus, volumus, et declaramus: nec non Fratres, Monachos, Moniales, ac alias regulares personas, eorumque Monasteria, Cænobia, Conventus, Ecclesias, Capellas, Oratoria, et alia loca, ac Terras, Possessiones, Prædia, Agros, et bona, necnon laboratores, Colonos, Arrendatarios, Locatarios, Affictuarios, ac Gestores, prædicta, ut præfertur, immunia, et exemta eisdem auctoritate, et tenore, facimus, ac fore, et esse decernimus.

Mandatur executio prędictorum.

§.4. Mandantes propterea dilectis filiis modernis, et pro tempore existentibus Cameræ Apostolicæ Camerario, Præsidentibus, et Clericis, ac Commissariis, Agentibus, et Officialibus quibuscumque, ut omnibus, et singulis, tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis Mendicantium Ordioum hujusmodi existentibus sub ditione nostra temporali, mediate, vel immediate constitutis, tantum Sal, quantum pro eorum usu sufficerit, singulis Annis, omne dilatione cessante, et contradictione remota, contribuere, et assignare, ac contribui, et assignari facere debeant realiter, et cum effectu districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, et sub indignationis nostræ, ac excommunicationis majoris latæ Sententiæ

ac

ac duorum millium ducatorum Auri de Camera, pro una Basilicæ S. Petri de Urbe, & pro altera, medietatibus, singulis Monasteriis, & locis præfatis, quæ molestari, seu perturbari contigerit, irremissibiliter applicandorum, pœnis eo ipso, si, & quoties contrafactum fuerit, incurrendis; inhibentes tam illis, quam dilectis filiis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Potestatibus, Datiorum, Gabellarum, Onerum, & aliorum præmissorum esactoribus, Conductoribus, & Appaltatoribus; necnon quibusvis Universitatibus, & Communitatibus, illarumque Officialibus, & Personis, aliisque quibuscumque, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, quatenus præmissa omnia, & singula inviolabiliter, & perpetuo observent, ac ab omnibus observari faciant, neque Fratres, Monachos, Moniales, & alias Religiosas Personas, aliosque supradictos super præmissis quomodolibet molestent, & perturbent; Neque permittant per quoscumque quomodolibet molestari, seu perturbari. Ergo si quis contradicere, aut quovis modo contravenire præsumpserit per Mandatum esecutivum contra ipsum, cujuscumque Dignitatis, Status, Ordinis, vel præeminentiæ fuerit, ipso facto procedi, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Clausula.

§ 5. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, vel eorum Vicariis in Spiritualibus generalibus, necnon dilectis filiis Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori, ac Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac alias quarumcumque Ecclesiarum Prælatis, & Personis ubilibet, & in quibuscumque Regionibus, Terris, & Locis esistentibus, ac aliis, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit, per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum, Monachorum, Monialium, aliarumque Religiosarum Personarum prædictarum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos, Statuto, ordinatione, voluntate, declaratione, constitutione, deputatione, mandato, inhibitione, decreto, aliisque præmissis, pacifice frui, & gaudere: non permittentes desuper per Camerarium, Præsidentes, Clericos, & Commissarios Cameræ hujusmodi, necnon Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Collectores, Gabellarios, & exactores prædictos, aut quoscumque ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem præmissorum occasione quomodolibet facienda, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & Rebelles per prædictas, aliasque opportunas censuras, & pœnas, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis Processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando; interdictum Ecclesiasticum opponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatio specifica.

§.6. Non obstantibus fe: re: Bonifacii VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium non extrahatur: ac omnibus illis, quæ in contrarium per quoscumque Officiales, quosvis alios, ac præsertim per Officiales Civitatis Nostræ Bononiensis, & quosvis alios adducta sunt hactenus, & deducentur in posterum, ac adduci, & allegari possent, necnon quibuscumque Judicibus, etiam Palatii Nostri Causarum Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus super præmissis inter quoscumque quomodolibet pendentibus, ac etiam instructis, & ad Sententiam deductis, vel etiam a Sententia terminatis, nisi in favorem Ecclesiæ fuerint, & præsertim quædam lites inter hujusmodi Regulares, ac Cives, & Communitatem dictæ Civitatis Bononiæ in Romana Curia pendentes, quas, & quam, ac omnes processus, & Scripturas productas, & producendas, ac Registra, & Sententias ubivis comparentes, & latas, ac ferendas, ad Nos advocamus, & penitus extinguimus, cassamus, annullamus, & delemus, perpetuumque desuper silentium imponimus, necnon quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam contra esemtos quomodolibet editis, & edendis, ac etiam Decreto, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, illis, & eorum singulis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, & in specie, etiam motu simili, es certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, & approbatis, ac innovatis: Quibus omnibus illorum tenores, præsentibus pro sufficienter espressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtasat, specialiter & espresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & espressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIX. Julii MDLXVI. Pontificatus nostri anno Primo.

Causæ præsentis concessionis.

§.7. Cum autem, sicut accepimus, Fratres Minores regularis observantiæ, Sancti Francisci nuncupati, licet contextum regulæ sub uno, & eodem Ministro generali, tertius ordinis ad literam profitentes non solum inter quatuor præcipuos Mendicantium Ordines connumerentur, verum etiam ob perfectissimam, quam profitentur paupertatem, & in particulari, ac in communi summa, & peculiari ratione præ aliis habendi sint; propterea que omnibus, & singulis libertatibus, esemtionibus, & facultatibus, privilegiis, & indultis in vim præinsertarum literarum omnibus Mendicantium Ordinibus concessis, omnimode, ac plene frui,

po-

potiri, & gaudere debeant: nihilominus super Vectigalium, Gabellarum, datiorum, & pedagiorum, aliorumque onerum, & impositionum solutione ab illorum, & illarum Exactoribus perperam, & non sine eorundem Fratrum Minorum, & ab eis strictè professæ paupertatis detrimento, olim, & nunc etiam, eos in Judicium trahi, vexari, perturbari, ac assidue molestari contingat.

Concessio Minoribus præfatis privilegiorum, & exemtionum in relatis literis contentarum.

§.8. Nos ad evellendam omnem quæstionis materiam, & attendentes, quod Fratres Minores prædicti propterea, quod ipsi, ut præfertur, actu mendicent, & vere ordam profiteantur paupertatem illam, quæ Terrenis ubique destituta bonis se divitem exhibet Altissimo: merito eos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes; nec non ipsos, & eorum singulas personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non quarumcumque litium, & Causarum status, & merita, nomina, & cognomina Judicum, coram quibus illæ pendent, ac collitigantium, aliorumque, necnon quorumcumque aliorum privilegiorum, & Indultorum, facultatum, exemtionum, & immunitatum, eis quomodolibet concessorum, præsentibus pro expressis habentes, causasque hujusmodi ad Nos harum serie advocantes, illasque penitus, & omnino extinguentes, ac collitigantibus hujusmodi perpetuum super præmissis silentium imponentes, motu proprio, non ad eorundem Fratrum Minorum de observantia super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, gratias, libertates, & indulta in eisdem præinsertis literis contenta, ac omnibus, & singulis Ordinibus Mendicantibus, in communi, ut præmittitur, concessa eisdem Fratribus Minoribus, sive regularis, sive strictioris observantiæ nuncupatis, ita quod ipsi in posterum de omnibus, & singulis, quæ absolute eorum victum, & vestitum, ac religiosum usum, & commercium concernunt, quidquam Datiorum, Gabellarum, & vectigalium quibuscumque, & quomodocumque, per illos solvi debere prætendentibus, solvere minime debeant, speciatim, & expresse Apostolica auctoritate perpetuo concedimus.

Eidem Omnibus aliis oneribus, etiam literarum solutione liberantur.

§.9. Ac insuper eosdem Fratres Minores ubique terrarum, & præsertim in ditione nostra temporali, ab omnibus datiis, vectigalibus, præcipue super Frumenti emulatione, vino, oleo, carne, Animalibus etiam vivis, tam emtis, quam aliis, quæ eisdem Fratribus Minoribus pro eleemosyna offeruntur, & quocumque alio comestibili, lanis ad eorum vestimenta necessariis, portu etiam tam Maris; quam Fluminum: Gabellis in exito, & ingressu Terrarum, locorum, & Civitatum, aut transitu Pontium, & Viarum, seu etiam in Doganis quomodocumque nunc impositis, & in posterum pro tempore quomodolibet imponendis etiam plene, & expresse dicta Apostolica auctoritate similiter in perpetuo eximimus, & liberamus, eosque in præmissis omnibus, & singulis aliis Datiis, Gabellis, & Oneribus, etiamsi cæteri Mendicantes ad ea teneri dignoscantur, nec ab eis censeantur esse exemti, perpetuò immunes, & exemtus esse volumus, & declaramus.

§.10. Ac præterea ulteriori, eorumdem Fratrum Minorum de observantia indemnitati consulere volentes, motu simili, eos, & eorum quemlibet a solutione portus omnium, & singularum simplicium Epistolarum in semifolio scriptarum, ad eorum quemlibet a quacumque regione pro tempore advenientium, necnon etiam aliarum duplicium, & in folio scriptarum, eorumque involucrorum a Tabellariis deferri solitorum, quæ per Ordinis Superiores eorum subditis ipsis Superioribus cum eorum publici sigilli munimine: Non autem quæ sine munimine hujusmodi alicui ex eis particulariter diriguntur: pro quibus scilicet duplicibus sine munimine hujusmodi sic directis aliquod munus, aut debitum sibi emolumentum ab eorumdem Fratrum Minorum de observantia Conventibus, seu Domibus prætendere, seu ea libere si Tabellarii ipsi velint, relaxare possint, eadem Apostolica auctoritate eximimus, & liberamus.

Clausulę peculiares.

§.11. Decernentes quoque præinsertas literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse; minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, & aliis contrariis dispositionibus tam per Nos, quam etiam per Successores Nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis pro tempore factis, & faciendis quorumcumque tenorum existant includi; sed illis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Fratres Minores de observantia prædicti Ordinis eligenda, de novo concessas esse, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant, vim validi, & efficacis contractus inter dictam Sedem, & prædictorum Ordinum Mendicantium Fratres hujusmodi habere: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alias judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur quibus attinet exequutio prædictorum.

§.12. Quocirca dilectis filiis nostris S. R. E. Cardinalibus in Bononiensi, Ravennati, Ferrariensi, & Urbinatensi Civitatibus Nostris nunc, & pro tempore existentibus de latere legatis, ac dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Minorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsos Fratres Ordinis Minorum

hujus-

hujusmodi voluntate, statuto, declaratione, & aliis præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per quoscumque quomodolibet indebite molestari: Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo: & nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac felicis recor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis: dummodo ultra tres diætas, quis vigore præsentium ad Judicium non extrahatur, & aliis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus quoque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, & quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros prædictos, ac nos, & Sedem prædictam, etiam motu proprio, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & de Fratrum Nostrorum consilio, necnon Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumtis.

§.14. Volumus pariter, ut earundem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis generalibus dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & Sigillo Officii, Ministri, aut Commissarii generalis, vel Procuratoris Ordinis præfati, vel alterius Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, approbationis, absolutionis, exemptionis, liberationis, voluntatis, declarationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto IV. Idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

C.

Extenditur Constitutio Gregorii XIII. ad ornatum Urbis augendum edita ad Civitatem Beneventanam.

Dat. 10. Dec. 1725. An. 2.

Memorata Const: ed: fuit 1574. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris literis contra peccata hominum immittenda, inque Sanctorum Patrum monumentis sæpenumero immissa nunciantur, terræmotus magnos præcipuo loco numeratos didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate in pastorali ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam, & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello concussi. Nam & Civitatem Nostram commovisse, potentiæ fuit; & firmasse, benignitatis. Non enim mortem Peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræmotus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio nostri Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum lumine terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit, Nos cum toto episcopio prostrati, & consepulti, brachio Excelsi, & præsenti ope Beati Philippi Nerii Confessoris, Cleri, & Civitatis Patroni inter communes ejulatus ex lamentabili strage, & ruinis erepti fuimus. Sed contra evenit quamplurimis ovibus nostris, ædificiorum mole obrutis, & extinctis. Siquidem præter episcopium utraque Basilica metropolitana, & B. Bartholomæi Apostoli, collapsæ sunt; Ædes quoque Virginum Deo Sacrarum, Cœnobia Ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ Civitatis cum mœniis, & Turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo nostro clarissima Civitas in tristitiam, & luctum conversa est.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Nos ergo inscrutabili Dei providentia ex Sede Beneventana ad Petri Cathedram evectos decere arbitramur, post multas, & graves Pastoralis muneris curas hanc nequaquam negligere, ut Civitas, in qua Dominus per totos octo, & triginta annos sedere Nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus nostri largitatem experiatur. Quamobrem memoria repetentes damna, a tribus Terræmotibus, & præsertim a priori, quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque Beati Petri Apostolorum Principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ, instaurationi pro debito officii Nostri in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus Almæ Urbis Nostræ ædificiis ornandis, ampliandisque per felicis recordationis Antecessorum Nostrorum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum, & commodum extendere decrevimus.

Extensio præfatæ Gregorianæ constitutionis ad Civitatis Beneventanæ utili.

§.2. Itaque cum novarum æditum, a Romanis civibus dilatandarum reædificationi, absque Vicinorum jactura, idem Gregorius Antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione anno

tatem terremotibus labefactata.

anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium, *quæ publice utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi Jure Vicinorum Domos, quædam a Jure congrui non recedentia, sed æqua eidem, & consona, in Judicii hac de re habendis, observanda, disposuit, atque decrevit, ut in jam dicta Constitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præsenti huic nostræ, veluti de verbo ad verbo insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eamdem nostram Civitatem Beneventanam Beati Petri fidelissimam filiam, vere paterno, & nunquam nisi nobiscum interituro amore complectimur, eamdemque in dies per generosos Cives novis ædificiis Sacris, & Civilibus ornari, & augeri cupimus, ut hoc facilius, & alacrius peragatur, debitaque Juris honestate servata promoveatur, prædictam Gregorianam Constitutionem, omniaque, & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis Vicinorum Domibus causa dilatationis, ampliationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad Civitatis Beneventanæ utilitatem, & beneficium perpetuo extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus, & retractibus domuum, sternendisque ejusdem Civitatis viis, & plateis, erigendisque privatis, & publicis ædificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana Constitutio semper, & ubique observari debeat; Judicesque in causis coram se ventilandis ad formam ejusdem Constitutionis, & non aliter, definire, & judicare teneantur.

Statuuntur nonnulla ad eûdem finem.

§.3. Sed quia in eadem Constitutione Gregoriana expresse cavetur, ut, si quis in propria Domo, Fundo, solove ædificare voluerit, vicini suas Domos, & loca ejusmodi ædificiis utilia, seu necessaria, utpote eidem domui, fundo, & solo contermina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei vendere omnino cogatur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum, & congruum ejus æstimationis pretium faciendam; sique ædificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo quæpiam Domus, a proprio Domino habitata, sive hortus, aliusve locus, moris cinctus, tali ædificio extruendo cohæreat; tunc eo jam cœpto, & ad duobus saltem lateribus domui, horto, vel loco ejusmodi cohærente, cujus æstimationem quadruplo ædificium illud sit excessurum, domus horti, vel loci Dominus, etiam in illis habitans, cogitur eam vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo; Nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, ædes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque hujusmodi pretio, & augmento absolvimus, eximimus, & liberamus, Ecclesiasque, Monasteria, aliaque loca pia volumus, & statuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus, & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac solo vicina, juste æstimata fuerint, pro tali emptione, & retractione solvere teneantur. Ubi vero hæc omnia, & singula, præsentibus Apostolicis literis Nostris comprehensa, atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum controversiam adduci contigerit, volumus, & decernimus, in eam partem explicari debere, quæ Civitatis ornatui magis favere videatur, semperque, sive in Judicio, sive extra Judicium, ubique favorabilia censeri; atque ita ab universis Judicibus, etiam nostri Palatii Apostolici, & S.R.E. Cardinalibus, sublata quavis aliter explicandi, interpretandi, & judicandi potestate, explicari, interpretari, & judicari debere: sique secus fiat, id totum sit irritum, & inane.

Clausulæ.

§.4. Hæc autem fieri volumus, atque statuimus, non obstantibus quibuscumque, & felicis recordationis Symmachi, & Pauli II. Antecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictæque Civitatis Beneventanæ, & Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque Religiosorum, sive piorum, ordinumque, bona ejusmodi possidentium, statutis, & consuetudinibus, necnon testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam jure jurando, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis: Privilegiis quoque, & literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & locis, eorumque Superioribus, capitulis, & Conventibus, seu Populo Beneventano, & aliis quibuscumque concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicæ Indulgentiis, per quæ præsentium executio, & per eas tributæ jurisdictionis explicatio posset quomodolibet impediri, vel retardari: Quibus omnibus, eorum tenores pro plene, & integre expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamos, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis, concessionis, sanctionis, indulti, decreti, & elargitionis infringere, vel ei temerario ausu contraire; Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CI.

Præscribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum, quotannis præstent.

Dat. 8. Jan. 1726. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædictis tenue Dotis subsidium esse.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum, juxta Ecclesiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe positæ Nobis expositum fuit, quod cum Puellis, seu mulieribus Neophytis in Conservatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis subsidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetæ, quod ab ipsis Exponentibus illis assignari solet, ac eleemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore existen-

ſtentes eisdem elargiri conſueta ſuppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod eſt Chriſtus, cognitionem noviter converſæ, longe difficilius opportonas nuptias, ſeu Matrimonium contrahendi occaſiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Eccleſiæ gremio ortæ, ſicut experientia ipſi compertum eſt, inveniant, ac proinde eas in Conſervatorio præfato eum ingenti diſpendio, ae incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conſervatorii Manſionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deeſſe contingat; Multum vero levamenti eidem Conſervatorio proveniret, ſi quatuor Dotes, ſeu ſubſidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Eccleſia ejusdem S. M. ſuper Minervam de Urbe præfata eanonice inſtituta diſtribui ſolent, Neophytis prædictis annis ſingulis præſtarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conſervatoriorum de eadem Urbe ex diverſorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Indultis, ſeu Conceſſionibus quotannis præſtari conſueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujuſmodi ſubſidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conſervatorium prædictum gravi onere, & impenſa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conſervatorium commode recipi valerent.

Necnon Conſervatorium præfatum ob longiorem earum detentionem gravi onere premi.

§.1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore exiſtentibus Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res ſpectat, & pro tempore ſpectabit auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus, & mandamus, ut ipſi quatuor ſubſidia dotalia quadraginta ſcutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis diſpenſantur, una cum pretio veſtis eis dari ſolitæ, totidem Neophytis Conſervatorii Catechumenarum prædictarum in Cauſam earum Matrimonii, vel Monachatus ſingulis annis realiter, & cum effectu præſtent, & aſſignent, ſeu præſtari, & aſſignari curent, ita tamen, ut ſi unquam propter conſiderabilem ejusdem Archiconfraternitatis redituum diminutionem cætera ſubſidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis diſtribuere ſolet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor ſubſidia, ſalvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Preces Deputatorum ejuſdem Conſervatorii.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

§.2. Quatuor autem ſubſidiorum dotalium hujuſmodi præſtatio, & aſſignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conſervatorii præfati nullatenus a memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris viſitentur, eligantur, ſeu nominentur, ſed illarum electio, ſeu nominatio, ac omnimoda de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi diſponendi facultas ad dilectum filium noſtrum Petrum Marcellinum S.R.E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium noſtrum Modernum, ac pro tempore exiſtentem ejusdem S. R. E. Cardinalem dicti Conſervatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, ſeu nominare, quas vitæ, ac morum honeſtate, ætate, aliave ratione cæteris antecedere in Domino cenſuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, ſeu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ ſubſidiorum hujuſmodi promiſſoriæ, quæ ſane liberæ prorſus, & abſque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præſcribendum faciendæ erunt una cum pretio veſtis, ſicut præmittitur, dari ſolitæ, dicto Cardinali Protectori conſignari debeant penes eum, ſeu alios de ejus mandato aſſervandæ, donec, & quouſque iiſdem Neophytis ſic electis, ſeu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, tradantur, ita ſcilicet, ut ſi quæ ex illis, quæ ſic electæ, ſeu nominatæ fuerint, bonum ſui ſpecimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio ſtandum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem ſubſidiorum dotalium ſibi aſſignatorum eadant, nec illa, ſeu illorum cedulas petere, conſequi, & obtinere valeant, ſed ſubſidia illis aſſignata, ſeu illorum cedulæ hujuſmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus aſſignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum reſpective ſecutam, ſive ob aliam rationem effectum ſuum ſortita non fuerint, aliis Neophytis ejusdem Conſervatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore exiſtentem pariformiter eligendis, ſeu nominandis aſſignentur, nec iſta in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, ſicut præmittitur, quotannis aſſignari debent, ullatenus computari, ſed novæ cedulæ illorum promiſſoriæ a ſupradictis Adminiſtratoribus, Officialibus, ſeu Miniſtris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur ſubrogandarum, ſeu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma ſupradictis conſignari debeant.

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas diſponendi de quatuor ſubſidiis dotalibus hujuſmodi.

§.3. Cæterum quæcumque Conſervatorii hujuſmodi Neophytæ, quæ ad ſubſidia dotalia prædicta ſicut præmittitur admiſſæ, ſeu nominatæ fuerint, proceſſionibus, aliiſque publicis functionibus in diſtributione eorumdem ſubſidiorum dotalium, aut illorum occaſione fieri ſolitis intereſſe minime teneantur, ſed intra idem Conſervatorium Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere, aliave pia opera, ſive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, ſive a quorumvis Teſtatorum, & piorum Largitorum diſpoſitionibus injuncta adimplere poſſint, & debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur intereſſe publicis functionibus fieri ſolitis hac de cauſa.

§.4. Eiſdem vero Neophytis ſtatim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi atteſtatione a duobus ex Deputatis Domus piæ

Quædam aliæ ordinationes.

prædictæ subscripta probari sufficiat, vel io aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam ea presse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione persolvantur; siogulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo es quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Pro tectorem oequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§.5. Decerneotes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque io præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorom, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibns, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, styliis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis io contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anoo Secundo.

CII.

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

Confirmatur Constitotio Clementis IX. super facultate novas erigeodi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed. fuit 1668, Oct. 6, P. 2., et hic refertur una cum aliis Pauli V., et Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Clem. IX. confirmans Constitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus concessa fuit.

ALias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet:

§.1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam.* Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præsidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscootur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B.M. de Monte Carmelo Discalceatorum ouncupatorum, ipsisque Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria justa Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valereot, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec: me: Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor ooster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districto suo Domos, & Monasteria præfata, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordioum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dummodo taoen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§.2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet = *Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi moltitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Munte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergaot assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectom exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplatiooem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina solicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod afferre dignoscuntur removenda, merito propensiores sumus.

A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

§.3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, Domos, & Monasteria justa Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, condere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore præ-

præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit = *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimiæ vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel.rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, nè aliæ Domus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desuper per Nos, ut infra opportune provideri summopere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hujusmodi Domos, & Monasteria prædicta, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Iulii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§.5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d.Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Domos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur: Verum non desint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A præd. Clemente IX. relatæ Constit. approbantur.

Nos igitur ipsum Ioannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad

quos

quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova cōfirmatione.

§. 7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Christi fideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S.Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi fundationibus, sicut præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune de super a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumq. a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX aliorumq. Romanor. Pontificum.

§.8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis mano alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

CIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S.Gabrielis Ordinis Minorum Discalc. in Hispania.

Dat. 16. Jan. 1726. An. 2.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const. d. 1724. Jan. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

Nuper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsa Provincia Animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusq; Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur, ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate Subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel.rec. Innocentii PP.XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum Col-

Collegia extra ipsam Provinciam esistentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S.Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

§.1. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentissimo Belluga, benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali beneviso, juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in prævitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, deveniat, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F.Card. Paulutius = P. A. Archiepiscop. Larissæ Secretarius.*

Preces Procuratoris Generalis Discalceatorum.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Francisci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret:

§.3. Nos ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus esistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CIV.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu.

Dat. 10 Jan. 1726. An. 2.

Similes Indulgentiæ concessæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B. M. V. in Ecclesiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Const. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ad ea, per quæ Animarum Christifidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Concessio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Christi, seu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriusque sexus Christifidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Rosario, & Sanctissimi Nominis Jesu, tam hactenus in

Ec-

Ecclesiis ejusdem Ordinis Canonice erectarum, quam in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos septem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Ecclesiæ consueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confessi, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes pro portionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentium indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. In contrarium facientes, non obstantibus quibuscumque, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CV.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

Statuitur, ut Eremitæ S. Augustini Discalceati quarundam Congregationum in cantu, & habitu uniformitatem servent.

Facultas canendi horas Canonicas pro Provincia Franciæ eorumdem Fratrum facta fuit a Clem. XI. Const. ed. 1701. Janu. 29. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Statuti.

CUM sicut accepimus, inter dilectos Filios Fratres Congregationum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, Indiarum, & Lusitaniæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum multiplex, & magna diversitas tam circa recitationem Divini Officii in Choro, quod in quibusdam Conventibus, & Regionibus cum cantu, seu nota, in aliis vero sine cantu, & nota celebratur, quam circa habitum Regularem introducta sit.

Statutum præd: Motu proprio factum.

§. 1. Nos, ut uniformitas in his omnibus ex commissi nobis cælitus Pastoralis officii nostri debito servetur, providere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis Filiis Vicariis Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus Prioribus, ac universis Fratribus Discalceatis Ordinis, & Congregationum hujusmodi, ut tam ipsi, quam cæteri omnes, & singuli earumdem Congregationum Religiosi Professi uniformitatem in cantu Gregoriano, rasura, & caputio rotundo omnino servare teneantur, harum serie præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci posse. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno secundo.

CVI.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Discalceatis SSmæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut paternam Christifidelium,

lium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressious, quantum Nobis ex alto concceditur, consulere studeamus.

Causæ Erectionis Provinciæ.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SSmæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularia observantia viget, & Institutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ existentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine cæteri aliarum Provinciarum ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat.

Preces Procuratoris Gener.

Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniæ Regem Illustrem Nuncii super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt, consilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B.M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore presentium erigimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Erectio præd. Provinciæ 8. Cœnobiis compositæ sub tit. S. Joachim.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro pleno, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CVII.

Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Prædicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

Dat. 14. Jan. 1726. An. 2

Clem. XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. Concessa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const. ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

A Clem. XI. Indulg. præd. eisdem in decennium concessa fuit.

§.1. ALias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicæ celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

Extensio in perper. præd. Indulg.

§.2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me: Clem. PP. XI. Prædecessore pariter Nostro, tunc ad 25. annos pro omnibus Ecclesiis supradictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magistri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsasque literas, servata tamen cæteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus,

I mus,

mus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

§.3. Volumus etiam, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CVIII.

Dat. 3. Febr. 1726. Ann. 2.

Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus Divina dispositione evecti ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat., ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cathaloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Ioanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorumdem Canonicorum.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eædem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstuationem privativam erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit = *Rationi congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium = *Romani Pontificis &c.* & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

§.3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandatum observandi pradd. Const.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CIX.

Dat. 5. Febr. 1726. An. 2.

Statuuntur nonnulla pro recta Justitiæ in Alma Urbe administratione, & litigantium, præsertim Pauperum utilitate.

Clem. XI. Const. ed. 1701. Feb. 1. P. 1. erecta fuit Congregatio sublevaminis Urbis, & hujus Constit. ed. 1725. Oct. 15. P. 2. nonnulla Statuta fuerunt ad bonum Annonæ regimen, & rei ærariæ beneficium.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SUmmi Apostolatus officium, divinitus humilitati nostræ commissum, eam solicitudinem Nobis imponit, ut per Antecessorum nostrorum vestigia incurrentes, præter fructuosam Dominici Agri culturam, negotia pariter, quæ in hujus Almæ Urbis nostræ publicis Magistratibus, Judiciariis, Tribunalibus, & Curiis forensibus per Notarios, Cursores, Causarum Procuratores, & quoscumque Actuarios geruntur, incorrupte, sincere, & minori, quo fieri po-

potest Litigantium dispendio, & incommodo, majorique eorumdem Tribunalium, totiusque generalis Curiæ decore, atque ornamento peragantur, ut litibus ad finem optatum perductis, ipsi Litigantes ab indebitis vexationibus, assiduisque molestiis, atque impensis tandem liberi evadant.

Causa præsentis constitutionis.

§.1. Hæc Nobis cogitantibus recti viri, & Justitiæ percupidi per suos libellos supplices, non sine magno animi nostri mœrore, significandum curarunt, quorundam paucorum calliditates, nullo pacto ferendas, eo devenisse, ut in easdem forenses Curias, ac Tribunalia Urbana, licet probis, & spectatis viris frequentia, sensim irrepserint: quæ nisi illis mox occurratur, immodico Justitiæ detrimento eo respicere videntur, ut litigantes diutissime exagitent, litesque, eorum artibus per varias ambages in foro circumductæ, dolosis subterfugiis interminabiles, & perpetuæ reddantur, itaut exiguam nummorum alteri creditam summam recuperaturus, diuturno Judiciorum gyro irretitus, deque foro in forum translatus, summam sibi debita longe majorem, impendere, & persæpe quod dolentes dicimus, a pecuniis, & amicis imperatus, ob angustiam rei familiaris in disperationem adactus, justam Causam prorsus deserere, & rem suam amittere cogatur.

A Clem. XI. Card. Mariscottus, qui rectæ Justitiæ administrationi incumberet deputatus fuit

§.2. Hæc quam dedeceant Tabellionum, & Causidicorum nomina, quibus fides alieni Juris commissa est, serio nos perpendentes, deque Fori, & Curiæ Urbanæ honore soliciti, quæ toto Orbe suspiciente, viris integerrimis, scientia, & probitate conspicuis, sub Pontificibus Antecessoribus nostris maximè floruit, Ecclesiasticis appellationum Causis celerrime expediendis ex Universis Christianorum Provinciis ad eam confluentibus; ne unquam Nobis ipsis videntibus, pauci suo nomine prorsus indigni, cæterorum probitatem, & virtutis famam dehonestare videantur, gliscenti malo consulere decrevimus cui alias fe: re: Antecessor noster Clemens XI. pro sua sapientia consulere studuit. Is enim, ut hac in re publico bono prospiceret, fraudesque omnes in damnum litigantium latentes, vel emergentes, funditus evelleret, suo speciali Decreto, seu rescripto dato die prima Decembris anni 1702. dilectum filium Galeatium S. R. E. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Mariscottum nuncupatum, virum cana fide, justitiæ zelo, rerum usu, cæterisque virtutibus commendatum deputavit, qui singulas forenses Curias, & publica officia sedulo inviseret quemadmodum vigilanti studio, nec dispari pietate, & religione, quindecim mensium spatio præstitisse compertus est.

Statutum, ut unus Cardinalis quolibet decennio eligendus Curias judiciarias visitet; & novos in Justitiæ administratione abusus tollere satagat.

§.3. Sed cum raro contingat, ut inter triticum zizania, & lolium non pullulent, ac succrescant, nos iterum eo rem processisse intelleximus, ut corruptelæ postmodum introductæ nova remedia ex pastorali munere nostro vehementissime flagitent. Idcirco ad Reipublicæ utilitatem, incorruptæque Justitiæ normam sancte custodiendam, mentis nostræ oculos paterna charitate intendentes, præmissorum consideratione, Populis imperio Sancti Petri subjectis, ac quorumcumque litigantium indemnitati, & solatio, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, motu proprio, ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præsentibus Apostolicis literis nostris decernimus, & sancimus, singulis decenniis per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, aliquem ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, doctrina, & rerum peritia insignem deligendum, qui auctoritate Apostolica, tantæ rei necessaria plenissime instructus, & huic muneri aptus, easdem Curias judiciarias visitet, ac diligentissime recognoscat, an Decreta, & Sanctiones de iis bene gerendis per Romanos Pontifices Antecessores nostros editæ impleantur, novosque abusus, si qui sint, tollere satagat, prout ejus prudentia opportunum censuerit.

Quæ a prædicto Card. Visitatore peragenda sint, ejusque facultates describuntur.

§.4. Hujusmodi autem generalem visitationem formalem, & materialem omnium, & singulorum Archiviorum, omniumque, & quorumcumque Officiorum, & Curiarum in Urbe existentium, cum facultatibus necessariis, & opportunis reformandi, corrigendi, statuendi, & decernendi peragere valeat. Ad hæc omnia, & singula Notariorum cujuscumque Curiæ, Tribunalis, & Magistratus tam Ecclesiastici, quam secularis; Secretariorum Cameræ Apostolicæ, Cursorum, & Mandatariorum officia, per seipsum visitare, inspicere, sibique omnia exposita, & patefacta rimari, & contrectare possit, diligentissime exploraturus Scripturas, Codices, & earum forulos, & pluteos, ut plene videat, an ea, qua decet fidelitate observentur, suæque executioni mandentur ordinationes ab Antecessoribus nostris vulgatæ, præsertim vero quæcumque idem Cardinalis Mariscottus in jam dicta visitatione sua observanda mandavit.

§.5. Ad eumdem pariter Cardinalem Visitatorem, nunc, & in posterum deputandum, pertinebit extrajudiciales Informationes, quibus exacte instruatur, accipere, & quærere etiam, utrum recursus ad Nos facti, eidemque Cardinali communicandi, vel alii, durante visitatione, faciendi circa quoscumque abusus, & defectus in easdem Curias introductos, vel introducendos, justitiæ, & terminationi Causarum, præsertim pauperum litigantium, obfuturos, vere inolescere, & existere comperiat. Quos si Cardinalis Visitator veros esse deprehenderit, vel fortasse alios etiam sine cujuscumque recursu, in rebus judiciariis vigere observaverit, eidem incumbere volumus, ut de personis, actisque secreto edoctus, unde ejusmodi abusus, debitum Justitiæ cursum pro pauperibus litigantibus impedientes, oriantur, eos omnino tollere valeat, Decretisque, & Statutis suis opportunis prospicere, ne amplius introducantur. Notarios quoque, Substitutos, Cursores, & Causidicos, cæterosque in dolo repertos ad tempus ab officio sine ordine judiciario, & ex conscientia informata, suspendere possit; sique perpetua suspensione opus fuerit, de hoc Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices monitos reddat. Quod etiam factum volumus quotiescumque crimina, quibus gravior pœna debeatur, in eadem visitatione detegentur. Denique Cardinalis visitatoris oculata cognitio, & circumspecta prudentia Nobis, nostrisque Successoribus suggerere debebit, quidquid amplius tanta res pro bono Reipublicæ, & Populi Nobis commissi tranquillitate postulare videbitur.

§.6. Ut autem celerius, & expeditius, quo fieri potest, vota nostra, justitiam, & æquitatem respicientia, suum exitum consequantur,

Cardinali Visitatori facultatem impertimur mandata quæcumque etiam vivæ vocis oraculo ex Nobis accepta, illis, ad quos pertinebit, referendi, & oretenus per nos imperata executioni mandandi: quibus relationi, & mandatis, jussu nostro factis, plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, & firmiter obtemperari, tanquam mandatis nostris Apostolicis, omnino volumus, & jubemus. Præterea eidem Cardinali, omnium Curiarum Visitatori, facultatem his literis nostris concedimus eligendi pro eadem visitatione materiali, & formali alios Convisitatores rerum peritos, seu Prælatos, seu forenses, & curiales viros; suo arbitrio, pro diversitate Curiarum visitandarum, mutandos: qui Convisitatores suffragio consultivo in rebus, & casibus ex arbitrio Visitatoris pendentibus, potiantur. Idem etiam Cardinalis Visitator sibi Notarium in munere Cancellarii sumat, & Cursorem, quos ex quacumque Curia sibi sumendos judicaverit, eorumque opera in visitatione utatur ad conscribenda, & quibus opus fuerit nuncianda Decreta, & acta: eosdemque notarium, & Cursorem pro arbitrato suo mutabit secundum Curiarum diversitatem. Item porro Notarius, & Cursor a Cardinale Visitatore secum assumti, exacte, & fideliter suum munus in visitatione exequatur, pro laboribus suis debitam mercedem accepturi. Tota autem visitatio intra annum compleatur, ab initio ejus computandum nobis reservata facultate eam prorogandi, ut res postulare videbitur.

Cardin. Petra primus omniũ ad hoc munus eligitur.

§.7. Jam vero primum hujusmodi Visitatorem præmissis facultatibus, muneri opportunis, instructum, post maturam deliberationem, unum ex pluribus per nos putavimus eligendum dilectum Filium nostrum Vincentium S.R.E.Tituli S. Honuphrii Presbyterum Cardinalem Petram nuncupatum, Virum utraque Jurisprudentia esimium, pari animi virtute, atque integritate præstantem, rerum experientia, & consilio apud recolendæ me. Prædecessores nostros, utrumque Innocentium XII., & XIII., & eo amplius apud Clementem XI., nosque ipsos in plerisque hujus Romanæ Sedis gravibus negotiis adhibitum, & probatum, quodque hac in re magni refert, olim in Curia forenti Judicem. Hic ergo auctoritate nostra munitus easdem Curias visitabit, quæque corrigenda, emendanda, & moderanda censebit, emendare, corrigere, & moderari sataget, & litigantium utilitati juxta animi nostri sensum, propensamque ad sublevandos Populos nostros voluntatem, consulet: volentes, ut quæcumque ab eodem Cardinali Visitatore decreta, statuta, emandata, correcta, ordinatave fuerint in præmissis, ea inviolabiliter observentur, idemque firmitatis robur obtineant, quod illis inesset, si Nos ipsi eadem mandavissemus.

Clausulæ.

§.8. Præsentes vero Apostolicas literas nostras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam es eo, quod forsan rem habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quacomque alia causa quantumvis legitima, & juridica, ac etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, aut in Jus, vel controversiam vocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque aliis Constitutionibus, & literis Apostolicis in contrarium etiam pari motu, & consistorialiter editis, vel edendis, aut alias quomodolibet contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi posse, sed validas, & efficaces semper fore, & esse volumus. Sicqoe, & non aliter per quoscumque Jodices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.9. Non obstantibus eorumdem officiorum, Archiviorum, & Curiarum forensium erectionibus, Constitutionibus Apostolicis, aliisque earumdem Curiarum Reformationibus, Statutis, Consuetudinibus, Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, approbatis, & renovatis: quibos omnibus, alias in suo robore permansuris, hac vice speciatim, & expresse derogamus, cæterisque contrariis qoibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie nonas Februarii Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo Septingentesimo Vigesimo seato Pontificatus nostri Anno Secundo.

CX.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis sestis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Dat. 6. Febr. 1726. Ann.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsenti, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§.1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Cummunione refectis, qoi aliquam es Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum estirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§.2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christifidelibus vere pariter pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis ali-

aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausula.

§.3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXI.

Dat. 5. Febr. 1726. An. 2.

Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. Alias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiosæ tranquillitati prospicere volentes, statuimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejusve Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel poenæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magistri Generalis pro extensione præs. Const.

§.2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacræ Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S. Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictarum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium

rium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXII.

Dat. 13. Febr. 1726 An. 2.

Prohibetur Regularibus, & Claustralibus omnibus transitus ad alium Ordinem, præcipue Hospitalarium, aut Militarem, sine peculiari Romani Pontificis licentia.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 4. P. 1. decretum fuit ut Regulares Apostatæ ad suos Ordines impune teneri possint.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Constitutionis.

LIcet Sacra Tridentina Synodus, ut integritati disciplinæ Regularium prospiceret, provido consilio statuerit, neminem cujuscumque Ordinis Prælatum, vel Superiorem vigore cujusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere posse, nisi, ut in ordine ipso, ad quem transfertur, sub sui Superioris obedientia in Claustro perpetuo maneat, & licet Pius PP. V. Prædecessor noster Constitutionem ediderit, qua omnia privilegia abrogavit, quibuscumque Ordinibus, Monasteriis, Hospitalibus, & locis piis olim concessa, excipiendi, & retinendi Fratres, Monachos, Canonicos, aliosque quamvis in ordine mitiori professos; prohibendo, ne illi in posterum ad habitum, & professionem Regularem admittterentur, etiamsi perpetuo manere, & vivere deberent in Claustro; Nihilominus viri pietate, & prudentia conspicui nobis exposuerunt, se longa experientia didicisse, nosque ipsi, qui Deo favente, hac ipsa die regulare Institutum Ordinis Prædicatorum in adolescentia professi fuimus, & adhuc profitemur, sæpe longo usu cognovimus, prædictas sanctiones, & cautelas pro recta Ordinum Regularium disciplina adversus calliditatem, & malitiam hominum tuenda, parum sufficere. Siquidem quampluries contigit, & in dies contigere videmus, quospiam, Ordinis Regularis, & Claustralis institutum professos, deinde postquam illud apostasia deseruerunt, vel etiam aliquando sine apostasia, peculiares ob causas, ejusmodi transitus facultatem postulare, & impetrare consuevisse a propriis superioribus, se privilegium subditis suis Regularibus eumdem transitum ad alias Religiones concedendi habere jactantibus: vel ejusmodi facultatem sibi dari procurare a S.R. Eccles. Cardinalibus Legatis, vel ab ejusdem Ecclesiæ Cardinali Majori Pœnitentiario, & non raro a nostræ Civitatis Avenionensis Vicelegato, vel ab alterutra ex Congregationibus Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Episcoporum, & Regularium præposita, & Sacri Concilii Tridentini Interpretum. Quæ facultas transeundi ad profitendam regulam alterius Religionis, in qua nulla vigeat Claustralis, & Regularis observantia; vel in aliam Religionem Hospitalariam, aut Militarem, ubi etiam vigeat Claustralis, & Regularis observantia compluribus Decretis earumdem Congregationum, & optimo statui Ordinum Regularium maxime opponitur.

Prohibitio transeundi ad ordinem, in quo claustralis, & regularis observantia non viget.

§.2. Quare præcipua solicitudo nostra erga omnes Regularium Familias, quas, veluti acies Castrorum, ad excubias Militantis Ecclesiæ ordinatas, magno, & vere paterno amore complectimur, nos monet, ut præsenti Constitutione in suo pleno robore, & vigore perpetuis temporibus duratura, integriori eorumdem Regularium disciplinæ providentes, prædictam corruptelam evellere studeamus. Itaque omnibus, & singulis Regularibus in quocumque regolari, & claustrali ordine professis, transitum ad quemcumque alium ordinem, in quo claustralis, & regularis observantia non vigeat, post maturam hac de re habitam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia omnino prohibemus.

§.3. Transitum etiam ad quemcumque ordinem Hospitalarium, vel militarem, vel hospitalarium simul, & militarem, etiamsi in hujusmodi ordinibus claostralis, & regularis observantia vigeret; ac etiamsi ageretur de Apostata, vel non Apostata a primævo suo Ordine ad ejusmodi alium transire volente, pari modo prohibemus. Insuper quibuscumque Superioribus Regularium S.R.E. Cardinalibus Legatis, ejusdem S.R.E. Cardinali majori Pœnitentiario, Nunciis Apostolicæ Sedis, Vicelegato Avenionensi, utrique Congregationi Cardinalium, negociis Episcoporum, & Regularium præpositæ; Sacrique Concilii Tridentini Interpretum per præsentes tollimus, revocamus, & abrogamus quæcumque privilegia, auctoritates, facultates, & consuetudines ejusmodi transitum concedendi cuicumque Regulari claustrali, Apostatæ, vel non Apostatæ, quacumque de causa; quamvis etiam consensus, tam Superioris, in cujus ordine antea professus fuerit, quam alterius Superioris, in cujus ordine novam professionem emittere voluerit, accedat.

Uni Pontifici, præterea nemini, hujusmod. transitus concedendi facultas reservatur.

§.4. Nobis autem, nostrisque Successoribus Romanis Pontificibus pro tempore extituris similes concessiones penitus reservamus, itaut in posterum S.R.E. Cardinales Legati, ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Major Pœnitentiarius, Nuncii Apostolicæ Sedis, Vicelegatus Avenionensis, prædictæque Congregationes in examine Libellorum supplicum, hujusmodi transitus postulantium, hac de re nihil omnino decernere possint, nisi nostro, vel Romani Pontificis pro tempore extituri speciali Rescripto, ejusmodi libelli supplices ad illos remissi fuerint: Quo rescripto etiam obtento, nihilominus transitus facultatem, etiamsi Causæ ejus concedendi summæ viderentur, nullo modo concedere valeant, nisi postquam Nobis, & pro tempore extituro Romano Pontifici, totius rei distincta, & accurata relatio facta fuerit, & postquam a nobis ipsis, vel a Romano Pontifice pro tempore extituro earumdem Causarum pondus approbatum, & transitus facultas concessa fuerit. Eisdem vero præsentibus literis nostris quoscumque

que transitus, non observato ad unguem harum tenore, imposterum faciendos, nullos, invalidos fore, & esse declaramus; Ordinariis locorum concedentes, vel ad illos extendentes eandem facultatem procedendi in eos, qui deinceps præsenti Constitutione non observata, ad alium Ordinem transire ausi fuerint, quam Tridentina Synodus Ordinariis concessit in Regulares extra Monasteria vagantes, & crimina committentes.

Clausula cũ Executorum deputatione.

§.5. Decernimus quoque, præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut quacumque ratione, tamquam fortasse contra alias Apostolicas, canonicasque Sanctiones, jampridem usu receptas facientes, aut quovis alio quæsito colore, in Jus, & controversiam vocari, ac ad terminos Iuris reduci, non posse, sed semper validas, efficaces, ac perpetuo duraturas: Sicque in præmissis universis, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, & diffiniendi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; necnon irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Quocirca mandamus universis locorum Ordinariis, ut, quando, ubi, & quoties opus fuerit, easdem præsentes solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant: Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus æditis quibuscumque: Necnon Ordinibus ejusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavisalia firmitate roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Fratribus quomodolibet, etiam pluries concessis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ sanctionis, prohibitionis, decreti, Mandati, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dminicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto Idibus Februar. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXIII.

Statuitur, ut Minores de Observantia semper, & ubique præcedentia super Reformatos gaudere debeant.

Dat 14. Febr. 1726. An. 2.

De præcedentia in Processionibus Canonicorum Regularium Lateranensium Ord. Sancti Augustini supra omnes vide hujus Constit. edit. 1727. Junii 21. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii Nobis divinitus injuncti sollicitudo Nos admonet, ut omni cura, ac studio ad ea jugiter intendamus, per quæ Christifidelium sub suavi arctioris Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium quieti, & tranquillitati consulitur, & quæ Religiosum eorum propositum turbare possunt, removentur, ut nulla re præpediti, ac sublatis animorum dissidiis, & æmulationibus juxta regularia suorum ordinum instituta in pacis amœnitate gratum Altissimo impendant famulatum, felicioribusque in dies in via Domini proficiant incrementis.

Minores de Observ. antiquitus semper cæteris omnibus præcedere consuevere.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, tametsi Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, Excalceati, Recollecti, ac Reformati respective nuncupati unicum corpus Religionis, ac ordinem insimul constituant, atque sub uno, eodemque Capite, & Ministro Generali, etsi sub diversis Constitutionibus in Ecclesia Dei militent, antiquus tamen usus, ac generalis prope consuetudo invaluit, ut ipsi Fratres de Observantia, ubique nedum in Galliarum, Hispaniarum, Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac universa Germania, verum & in hac alma Urbe nostra, & reliqua passim Italia, ubi fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris nostri Constitutio super præcedentia edita maxime viget, eosdem Fratres Excalceatos, Recollectos, & Reformatos in Processionibus, aliisque tum privatis, tum publicis actibus, & functionibus quibuscumque, nulla habita rationе majoris, vel minoris antiquitatis suorum Conventuum præcedant; solumque aliquot ab hinc annis pro parte dictorum Fratrum Reformatorum nonnullæ quæstiones super ejusmodi præcedentia memoratis Fratribus de Observantia in quibusdam Italiæ Provinciis motæ fuerunt sub obtentu, quod quidam eorum Conventus tempore, & fundatione illius Fratrum de observantia forent priores, licet in reliquis ejusdem Italiæ Provinciis Fratres de Observantia prædicti præcedentiam præfatam pacifice obtineant, etiamsi eorum Conventus post alios Fratrum Reformatorum inibi erecti reperiantur.

§.2. Nos considerantes ejusmodi controversias inter Fratres dicti Ordinis, qui vota sua in spiritu humilitatis, & paupertatis Domino exhibere profitentur minime decere, ac Turbas in eumdem Ordinem non sine scandalo, ac maturæ inter eos charitatis detrimento invehere posse, adeoque illas omni ratione recidere, unamque

que, ac certam hac in re formam ab omnibus Fratribus Reformatis prædictis servandam præscribere volentes, necnon Gregorii Prædecessoris literarum prædictarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quascumque causas, lites, seu controversias, inter Fratres de Observantia, & Reformatos prædictos super præcedentia præfata ubilibet, & coram quibusvis Judicibus quomodolibet motas, ac pendentes, ad Nos harum serie advocamus, illasque penitus, & omnino extinguimus, ac supprimimus, & perpetuum desuper silentium imponimus. Utque deinceps idem usus, ac mos, qui in Urbe præfata, ac alibi inter Fratres de Observantia, & Reformatos servatur, ac retinetur, in universa Italia observari, & retineri debeat, quod scilicet dicti Fratres de Observantia ubique in Processionibus aliisque actibus tam publicis, quam privatis, digniorem, & honorabiliorem locum obtineant, ac ipsos Fratres Reformatos præcedant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium statuimus, & ordinamus; Districte in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrenda pœna omnibus, & singulis Fratribus Reformatis Ordinis prædicti nunc, & pro tempore existentibus inhibentes, ne deinceps super præmissis, eorumve occasione Fratres de Observantia hujusmodi molestare, inquietare, perturbare; aut quoquo modo impedire audeant, vel præsumant.

Statutum prædictum pœnis in contravenientes.

§.3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, San.Rom.Eccles.Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubiqui judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§.4. Quocirca Ven. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis locorum Ordinariis per præsentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum de Observantia fuerint requisiti, eis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa, juxta præsentium continentiam, & dispositionem observari: Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

§.5. Non obstantibus dicti Gregorii Prædecessoris literis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, ac Fratrum Reformatorum prædictorum, illorumque Conventuum, Domorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam per modum Statuti perpetui, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Derogatoriæ.

§.6. Volumus autem, quod præsentium literarum trasumtis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXIV.

Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini.

Dat. 14. Febr. 1726. Ann. 2.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Monialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique Sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detri-

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi jura Ecclesiarum.

detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & Iustitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Multa per Secularem Potestatem adversus personas, & bona prædicti Monasterii patrata fuere.

§.1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sine intimo Animi nostri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adversus personas, & bona Monasterii, seu Hospitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac novissime eadem Sæcularis potestas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipsius Monasterii, seu Hospitalis Præpositum, priusquam ejusmodi Præpositurae possessionem apprehendere posset ad præstandum sibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præposituram tamquam de Jurepatronatu ejusdem Sæcularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permisit, ut possessionem Præpositurae præfatæ, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur.

§.2. Porro, quamvis explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, earumque immunitatis præsertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorsus esse roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones asserti Jurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab eo extorta nullum plane jus, aut titulum ipsi Sæculari potestati tribuere, minusque ejusdem Monasterii, seu Hospitalis libertati aliquid detrahere posse, adeoque illa speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac Monasterii, seu Hospitalis præfati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in præmissis, seu eorum occasione per dictam Sæcularem potestatem adversus bona, & personas Monasterii, seu Hospitalis prædicti quovis modo decreta, acta, gesta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Potestati a memorato Ludovico Bonifacio Præposito præstitum, ac quamcumque recognitionem asserti Jurispatronatus per eum, sicut præmittitur, facta cum inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, & a non habentibus potestatem de facto præsumta, nulliusque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec factæ fuissent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nulla; nulliusque roboris esse.

Bona, & Iura præfati Monasterii in integrum restituuntur.

§.3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam., & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus sit, dictum Monasterium, seu Hospitale, illiusque Præposituram, ac bona, & Jura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Decernuntur firmæ censuræ, quas incurrerunt administri Secularis potestatis ob prædicta attentata.

§.4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ejusdem Sæcularis Potestatis administri, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem, quomodolibet præstiterunt cujusvis præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apostolicæ expresse reservata quatenus illi minime redierint ad cor suis loco, & tempore adversus illos ad alia Canonica, & severiora remedia procedendi.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque

Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis. §.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXV.

Dat. 19. Febr. 1726. Anno 2. Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicorum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis elucescat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliaque disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis prædictis usus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessus fuerat. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prærogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorata præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium gestare possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnia per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valerent Apostolica auctoritate perpetuo per alias ejusdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulserit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædicti Indulti. §.2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur sarta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspicuitatem, & dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eosdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore

vore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis escommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ea certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur espeditas literas illarum tenores etiam veriores præsentibus pro pleue, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd. privilegii ad omnia Insignia Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium.

§.3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, espressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore esistentes de cetero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni festivitatibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præfatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Abbatialibus, ac Cruce, Anoulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo estendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ robur confirmationi addentes.

§.4. Ac facultatem, & licentiam desuper impartimur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & Episcopalium, & quasvis personas quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inescogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda, forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius espressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, es quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datæ specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis escipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore esistentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Le-

gatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

Committitur Episcopo Lucano executio prædictorum.

§.5. Quocirca Vener. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque tibi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletione, roboris adjectione, extentione, & ampliatione, ac novis concesione, & indulto licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ceteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Clausulæ generales.

§.6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in eorum robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extensionis, & Ampliationis, ac novorum Concessionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno Secundo,

---

CXVI.

Dat. 17. Febr. 1726. An. 2.

Supprimitur Ecclesia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe; ejusque fructus, & jura uniuntur Ecclesiæ B.Angeli in Foro Piscium; ipsaque Ecclesia Congreg. Divinæ Pietatis adsignatur.

Alia hujus Constit. ed. 1729. Mart. 26. P.5. reintegratur Ecclesia S. Eustachii Urbis in possessionem Cappellæ S. Michaelis cum revocatione concessionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

EX debito Pastoralis officii nostri sedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§.1. Nuper enim Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipsi visitantes, haud modica animi nostri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili statu positam, Sacra supellectile, aliisque Divino cultui rite peragendo necessariis ornamentis destitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vasilii modernum illius Rectorem, & Possessorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par est, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, sive Œconomi sollicite consulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum salute opportune provideremus.

Causæ impellentes Pontificem.

§.2. Itaque nobiscum seria meditatione cogitantes, quod si Parochialis Ecclesia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & angusta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ B.Anastasiæ pariter de Urbe, filialis est, perpetuo supprimeretur, & omnino extingueretur, prorsus dismembrata, & separata ab hujusmodi Parochiali Ecclesia Animarum cura, sicque abdicata, & separata ad aliam ex vicinioribus Ecclesiis juxta providam Tridentini Concilii dispositionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujusmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigesceret; in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii supprimeremus, & extin-

extingueremus, cujus fructus, & illi forsan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, septuaginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem, ut accepimus non excedunt. Dictis ergo aliisque justis de causis Nobis optime notis, animumque nostrum moventibus,

Suppressio prædictæ Ecclesiæ ejusque fructus, & jura Ecclesiæ Sancti Angeli in foro piscium uniuntur.

Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem Parochialem Ecclesiam B. Gregorii, ejusque titulum collativum, ac denominationem, essentiam, & statum Parochialem tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, essentia, & statu hujusmodi perpetuo suppressam, & extinctam fore, & esse decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Ecclesia B. Gregorii per uos, ut præfertur, suppressa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Ecclesia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum esse decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut se quomodolibet in illius res temporales, & spirituales intromittere nullatenus debeat, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo abdicamus, & abdicatum esse volumus, decernimus, & declaramus, ejusdemque Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, earumque pensiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii, ut præfertur, suppressam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque spectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujusmodi in futurum spectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo separamus, & dismembramus, ac illa omnia, & singula sic abdicata, & separata, omnesque ejus Parochianos utriusque sexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis. & Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptismalis est, similiter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Parochiani hujusmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Ecclesiam Beati Angeli pro Ecclesiasticis Sacramentis recipiendis, Missisque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infrascripto Vicario jura Parochialia solvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi, nunc, & pro tempore existens Curam Animarum Parochianorum hujusmodi exercere, ac illis Sacramenta administrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii sic, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, subire, & supportare, respective, possit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut prefertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque pensiones, Canones, pretaticum, census, responsiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præsentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, administrationis Sacramentorum, ac Sepulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consistentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Ecclesiæ S. Angeli, & quædam super eo statuuntur.

§.3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officiales præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quavis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, nec non omnibus illis, ad quos earumdem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, easdem præsentes absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ea primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus scuta centum monetæ Romanæ pro ejus-

ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuatur.

§.5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, videlicet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis assignatione non minori juliis viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

Concessio ejusdem Eccl. S Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§.6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonice, ut asseritur, erectæ cum omnibus Campanis, & supellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentis, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, aliaque pietatis opera ex instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Decernitur quid agendũ a præd. Congregat. in signum Concessionis.

§.7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio nostro ipsius Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ædes, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum reddituum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§.8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentes eidem nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, reddit,uum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actualem possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inductum, amotis quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permittens eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, justa, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clau-

clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, ineacogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoria

§. 10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon fel. rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol. me. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Cameræ infra certum tunc expressum tempus insinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertiodecimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Dat. 10. Feb. 1726. An. 2.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricensi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B.M. de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & Decreta æquitati parum consona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob scissuras partialitatum, illi præsertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque suf-

suffragium ferebant plures Religiosi, qoi aliunde aliquo Consanguinitatis, & Affinitatis vinculo iuvicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum læsivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale existebat.

§.2. Ideoque pto parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ea præmissis oritura præveniendo mandaret, quod imposterum, si quando in eadem Provincia plures Religiosos Ordinis prædicti, qui aliunde io primo, aut secundo respective gradibus Consanguinei, vel Affinexfuerint, & privilegio suffragandi, aut ad præscriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ea privilegio fruantur, adesse contiugeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii Affines, aut Consanguinei pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamsi plures ac plures sint, nonnisi duo, iique Antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, istique solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, præcipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita partialitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ consultum erit, emanavit a prædicta Cougregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

§.3. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, censuit, & decrevit, quod in posterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad expositu incommodu, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, sive Germani, sive Consanguinei, aut Affines in primo, & secundo gradu sint, & non omnes Jure suffragandi gaudere possint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque Statutis, & Consuetudinibus ipsius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obstantibus. Romæ 16 Novembris 1725. = F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Preces prædictorum Fratrum.

§.4. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos Eaponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis eacommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si qoibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmisis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrariom præmissorum qoomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Februarii MCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXVIII.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliisque eis subjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipsæque Indulgentiæ quibuscumque aliis conceduntur.

Dat. 5. Martii 1726. An. 2.

Indulgentias Ejusmodi vide Inn: XI Const: ed: 1692, dec: 24, P. 2. Et 1695, dec: 26, P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter plurima, & maxima signa immensæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia summam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejusdem filii Jesu Christi passionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Antecessores nostri eamdem passionem memoria recolentibus Apostolicas Indulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad pios Christifideles in Dominicæ passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Ab Inn. XII. concessa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum

§.1. Eapropter dilectus filius, Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui de observantia nuncupantur, petitionem nuper exhi-

exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejusdem Ordinis piom exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ passionis series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christua passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium muoerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1691. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de obser. vantia subjectis, Christifidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonice erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dunmodo vere pœnitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumsissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eodem aliæ Indulgentiæ communicatæ fuere.

§.2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die XV. ejusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP. XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione, earumque ampliatione.

§.3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ebora subjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis Christifidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia, etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven: Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

Confirmatio præd: Indulgentiarum.

§.4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eumdem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacrosanctæ Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitatione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, propterea que frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam

L juris,

Juris, quam Facti defectus, si qui io eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ae Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi eharitate Defunctorum applieabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis ludulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem eoncessæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ae Personis jamdictis, qu e per Nos approbantur, & confirmantur ad quoseumque Christifide'es utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crncis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribux, & Personix prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinix privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§.6. Deeernentes, præsentes Literas nostras inque eis eontenta quæcumque de subreptionis, vel nbreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut quoeumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis eontrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifieex, ant Sedem Apostolieam pro tempore f ctis, compræhendi non posse semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ae de novo semper coneessas, ac perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectux sortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoseumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavix auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostoliei Anditores, ae Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane deeernimus,

§.7. Non obstantibus quatenns opos sit, piæ memoriæ Pauli PP. V. similiter prædecessoris Nostri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, sive moderatione, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibns, ac Nostra, & Caneellariæ Apostolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad instar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque eontrariis quibuscumque.

-io pœ-

§.8. Nulli ergo omnino hominum lieeat hane paginam nostræ abso'utionix, eonfirmationix, approbationis, innovatinnis, roborix, adjectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliationis; & Decreti infringere, vel ei ausu temerario eootraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationix Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus nostri anno II.

CXIX.

Præcipitur executio Constitutionis Inn.XIII. pro Ecclesiastiea Disciplina in Regnis Hispaniarum, cum nonnullis Ordinationibus.

Dat.17.Mar. 1726. An.2.

Laudata Constitutio ed. fuit 1723, Maji 13. P. 2. Et ab hoc Pontifice confirmata Consi. ed. 1724. Sept.23. P.s.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii solicitudo Nos admonet in his vigilantiæ, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, nt quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris ad Dominiei Gregis, animarumqne salutem, & directionem provide constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Cum itaque quamplurium es Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episeopis Regnorum Hispaniarum literis, non ita pridem intellexerimux, Constitutionem pro Ecclesiasticæ diseiplinæ in eisdem Regnis conservatione, & instauratione a fel. rec. Innocentio PP. XIII. prædecessore Nostro die 13. Maii 1723. post maturum consilium editam quæ incipit: *Apostolici Misterii &c.* ac subinde a Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas literax, quibus totum ipsios Constitutionis tenorem inseruimus confirmatam, & innovatam per nonnullos præsertim Regulares in dictis Regois degentes haud omnino, ut par erat, servari, quinimo ejus exeeutionem variis artibus, inanibusque prætextibux retardari, atque eludi graviter commoti fuimus, nee defuimus perinde dolorem, ac indignationem Nostram eum superioribus generalibus ipsorum Ordinum communicare, eisque diserte explieare firmam, constantemque voluntatem, ae intentionem nostram esse, ot memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis poenis animadverteretur; Ipsi vero Superiores Generales pro ea, qna præditi sunt prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus Sanctæ Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum meutem, ae non sine intimo animi sui mœrore, accidisse Nobis ingenne deelararunt, ut vebementer etiam improbantes quidquid contra eamdem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam a Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea faeienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulix suis Religiosis absque mora adimpleatur.

Reprobantur omnia gesta ad impediendam prædictæ Constitutio-

§.2. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequi-

nis executionem. sequimur familias, in quarum altera, inclito nempe Fratrum Prædicatorum Ordine diu versati fumus a pœnis adversus dictos transgressores infligendis abstineamus, nihilominus quæcumque hactenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem a nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum inde sequutis, & quomodocumque sequuturis, auctoritate Apostolica tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus,

Præceptum pro observantia laudatæ Constitutionis. §.3. Præterea gravius mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districte, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ Nobis vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab universis Christi fidelibus debitæ, harum serie denuo præcipimus, & mandamus, ut exacte, & inviolabiliter, omnique colore, prætexto, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsus sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii prædecessoris Constitutione Sancita, ordinata, declarata, ac quovis modo contenta, quæ Clerum tum Sæcularem, tum Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam justa formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam.

De numero Religiosorum in Cœnobiis. §.4. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum plures personæ reciperentur, quam quæ, vel ea proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sive ea consuetis eleemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commode sustentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sive Clericis, sive Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quam in eo juxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sive Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit statim transferat; Quatenus vero numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciæ respective excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illo redactus sit, ut commode ali valeant. Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio serio injungentes, quatenus sedulo curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

De Religiosis ad Ordines promovendis. §.5. Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, Decretum præ: me: Clementis PP.VIII. prædecessoris etiam Nostri, juxta memoratam Constitutionem accuratissime observetur, districte quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, ne eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diœcesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diœcesis fuerit, literas dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissa Decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii prædecessorum prædictorum dispositione.

De Clausura Monialium. §.6. Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denuo præcipimus, ut quibuscumque Mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quam etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium Clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu tum in Sacri Con. Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit; desuper sancita fuerunt.

De Confessariis. §.7. Porro injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis observantiam circa Confessiones a Regularibus prædictis, nec etiam ea Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, nec ex alio quocumque privilegio excipiendos absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis Loci, in quo Sacramentum Pœnitentiæ ministretur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quo ad tempus, vel quo ad locum, vel genus personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus prædictis Confessiones aliter factæ, & respective exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt.

De Confessariis Monialium. §.8. Ad hæc rursus prohibemus, atque interdicimus, ne Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subjectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi ultra licentiam suorum Superiorum Regularium examinati fuerint, & pro ipsorum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbato ab Episcopo Diœcesano; Et si secus factum uerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore itidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem dilecti filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium, sibi tamen subjectarum dumtaxat, absque ulteriori speciali approbatione Episcopi Diœcesani audire licite, & valide possint, permittimus, & indulgemus.

De Confessariis Extraordinariis Monialium. §.9. Et quia mentis, ac intentionis nostræ est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione præcise serventur ea, quæ in eadem Innocentii prædecessoris Constitutione super assignatione, seu deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Prælatorum Regularium gubernio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directe, aut indirecte præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum officiis necnon privationem vocis tam activæ, quam passivæ incurrant.

L 2 §.10. Ei-

De Oratoriis privatis, & Altaribus portatilibus.

§.10. Eisdemque pœnis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subjicimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis, tum a rec. me: Clementis PP. XI. tum ab ipso Innocentio prædecessoribus, quoad celebrationem Missæ in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, necnon usum Altaris gestatorii, seu portatilis qualitercumque contravenerint, seu minime obtemperaverint.

Clausulæ.

§.11. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suusque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio specifica.

§.12 Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis, prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresso habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum literarũ.

§.13. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius adveniant, volumus, illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranen, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent, utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno secundo.

CXX.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ sublevamine, & securitate Annonæ in mutuationibus.

Dat. 18. Mart. 1726. Ann. 2.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Const. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Causæ præsentis motus proprii.

§.1. Essendo che per veder sempre piu accresciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertosa Cultura specialmente dell'Agro, e Distretto di Roma a commodo di tutti i Nostri sudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provisioni riferite nel precedente Nostro Moto proprio segnato il di 15. Ottobre dell'anno scorso, dimostrato il Nostro paterno amore colla gratuita imprestanza ordinata di scudi 60 mila in sollievo de Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri scudi 50 mila per li Distrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla, e Piperno, benche non compresi nel sudetto Distretto, come in altro Nostro Chirografo segnato li 4. Febraro scorso, provenienti dalla munificenza de Nostri predecessori, e da sopravanzi attinenti alla Nostra Camera, ed Annona, & acciocbe di questo denaro, che gratuitamente imprestarà la detta Nostra Annona, e Camera conseguisca in ciascun anno l'intiera restituzione affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa publica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat.

§.2. Perciò inteso il parere di Monsignore Ansidei Arcivescovo di Damiata Assessore del Sant'Offizio, di Monsignore del Palagio Prefetto dell'Annona, di Monsignore Alessandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monsignore Fargna Assessore della medesima destinati a questo preciso effetto dall'istessa Congregazione; con questo Moto pro-

proprio, e colla pienezza della Nostra potestà, vogliamo, e comandiamo, che detta Nostra Annona di Roma per li Crediti dell'Imprestanze fatte, e che sarà delli scudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli scudi 50 mila per il Distretto, e Luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme, che imprestasse, debba godere tutti i Privilegj Fiscali, che gode la Nostra Camera per i Crediti, e denari Fiscali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uso, e consuetudine dell'istessa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monsignore Prefetto dell'Annona l'imprestanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infrascritte condizioni, e cautele (salve le sigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monsignore sudetto Prefetto pro tempore) si abbia per provata la versione del denaro imprestato nella Causa, che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, poziorità, e prelazione, che le competerebbero, se pienamente, e concludentemente avesse provata la versione nella Causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, sentenzj, e disinisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejusdem securitate in mutuationibus.

§.3. Le condizioni poi, e cautele, con cui si dovranno far dette Imprestanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, saranno, che le medesime Imprestanze si faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del Terreno ridotto a Maese colla specificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medesimo Agro Romano si faccino non solo colla fede del Padrone, che attesti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla specificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia...... Ma di piu che il medesimo Affittuario, o Lavoratore debba esibire altra fede giurata dell'Agrimensore, il quale testifichi, che esso Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maese rub....... colla specificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimensori faranno come sopra si trovassero mai in tutto, o in parte non vere, e insussistenti, in tal caso vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimensori restino per tutta l'Imprestanza fattali tenuti alla nostra Annona *æque principaliter*, *& in solidum* con quelli, che avranno ricevute l'Imprestanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Nostra Annona prima di far Imprestanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano questi far precedere un' Interpellazione a i sudetti Padronali a giustificare se abbiano fatte l'Imprestanze ad essi Lavoratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sodetta Imprestanza nel modo, e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefiggere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Imprestanza, ne di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Maesi seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Imprestanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condottato fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e comandiamo, che la Nostra Annona per l'Imprestanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustifichino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustifichino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla sa. me. di Gregorio XIII., che incomincia = *Sicut accepimus* = e di Sisto V. che incomincia = *Cælestis Pater* = e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

§.4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sodette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiaramo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S.R.C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiospedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duchi, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere Apo-

Clausulæ peculiares.

Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benche con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volonta Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agrario bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facoltà di giudicare privativamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benche non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

CXXI.

Dat. 6. Maji 1726. An. 2.

Confirmantur privilegia Academiæ Theologicæ, in Archigymnasio Sapientiæ erectæ, concessa; aliaque plurima pro ejusdem directione, & incremento conceduntur, ac statuuntur.

Hujusmodi Academia approbata fuit a Clem. XI. ut in Constitutione hac relata.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Excelsa Sedis Apostolicæ specula constituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ad excitanda Sacrarum literarum, & bonarum disciplinarum studia, debitumque virtuti honorem rependendom, prudenti disposita consilio, & felici, faustoque inchoata esse noscuntur principio, prosequi, & quantum Nobis ex Alto conceditur, perficere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, rationi, ac recto ordini consentaneum fore in Domino arbitramur.

§. 1. Alias siquidem emanarunt a fel. re. Clemente PP. XI. Prædecessore Nostro, ad favorem Academiæ Theologicæ nuncupatæ non ita pridem in Urbe institutæ, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Literæ Clem. XI. in Academiæ favorem emanatæ.

Clemens Papa XI. Ad perpetuam rei memoriam. *Inscrutabili Divinæ Bonitatis, atque Sapientiæ providentia ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis, licet imparibus evecti, inter multiplices Pastoralis vigilantiæ nostræ curas, Sacrarum literarum, ac præsertim Theologicæ facultatis studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ Fidei puritas ab Hæresibus, pravisque Dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & Divini cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur ubique locorum, ac præcipue in hac Alma Urbe nostra, ex qua Doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assidue promanant, quantum Nobis ex alto conceditur, promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque alias, nempe ab ipsis Pontificatus nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut alias graduati ad pleniorem, & sublimiorum Sacrarum, Divinarumque rerum cognitionem aspirantes, Sacræ Theologiæ, necnon Historiæ Ecclesiasticæ Disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in Ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis Conventibus habendis, & functionibus peragendis, sub certis modo, & forma tunc expressis assignaverimus, & concesserimus, & sicut plurimorum præstantium Virorum testimonio, imo etiam nonnullorum ex Ven. Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, qui literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpius interfuerunt, relatione accepimus, Dilecti filii Academici eidem Academiæ adscripti, notabiles in prædictis Disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore ut dicta Academia, benedicente Domino non solum majora in posterum suscipiat incrementa, verum etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesia Dei quandoque proferat in eumque finem prædicti Academici pro recto, & felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seu Statuta, quæ per bo. me. Thomam Mariam, dum vixit, ejusdem S. R. E. Cardinalem Ferrarium Sancti Clementis nuncupatum jussu nostro revisa, & subinde approbata fuerunt, jampridem condiderint, quorum tenor est, qui sequitur, videlicet.*

CONSTITUTIONES

Academiæ Theologicæ.

Statuta laudatæ Academiæ.

§. 2. *Academiam Theologicam solum illis patere volumus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt. Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, scilicet feria tertia, & sexta de Sacris, Divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis historica disputatio erit; identidem vero vel ad nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras literas disceptabuntur. Ab exercitationibus vacatio erit a Dominica Sexagesimæ ad Dominicam Quadragesimæ, a die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & a decimosexto Kal. Octobris ad decimamquintam Kal. Decembris. Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipue quæstiones a Censoribus selectæ triennii disputationibus absol-*

absolventur: eorumdem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quæve in alteram tantum decernetur. Ordo in Theologicis ad summam Divi Thomæ; In Historicis ad seriem temporum accommodabitur. In quocumque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primum ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit, tum duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acute refellet, & confutabit. Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit: sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit. Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores, qua disputando, qua in solemnibus disputationibus, accurate disceptando sustinebunt; Completo triennio proximum a Censoribus locum, ac sedem honoris ergo habebunt de omnibus, quæ ab Academicis consciscenter suffragium ferent. Quicumque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus. De controversiis disceptandis, censoris judicium erit, unus minus solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt: quid de illis sentiant, judicabunt; suffragia occulta erunt, soli Academico a Secretis nota, ut possit, cum fuerit opportunum; doctrinæ cujusque testimonium perhibere. Academicus a Secretis, qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus una cum duobus aliis Censoribus præerit, non solemnibus, tunc cum Censorem non adesse contigerit. Diem solemnibus disputationibus statuet; cum pro iis habendis destinabit, quem integram annum in Academia exegisse constabit, annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur, certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere, eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet Mense in tabella descriptas exponet, Scriptoresque, qui de illis uberius, & luculentius differunt indicabit, Acta omnium, quæ geruntur conficiet: Academicorum nomina in albo describet, & tempus, quo adscripti fuerint adnotabit. Academicorum doctrinam, labores Censorum judicio probatos disputationes publicis literis pro cujusque meritis testabitur.

§.3. *Ac proinde, sicut memorati Academici exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non minus ejusdem Academiæ erectionem, seu institutionem, perpetuique usus loci eis, sicut præmittitur, assignati concessionem, quam Constitutiones, & Statuta præinserta, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias desuper Paternæ providentiæ nostræ partes interponi plurimum desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorundem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, & institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usum loci ei in ædibus d. Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatam, necnon Constitutiones, & Statuta præinserta, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine tamen Universitatis studii Generalis ejusdem Urbis, ac cujuscumque alterius præjudicio, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscumque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, amplissime supplemus. Et nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus sit, auctoritate, & tenore similibus itidem perpetuo erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfata denuo concedimus, & assignamus. Porro ne unquam in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eadem auctoritate decernimus, ut præter, & ultra eos in ejusmodi Statutis, & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores nunc, & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, officium Censorum in d. Academia pariter obtineant.*

Confirmatur erectio ejusdem Academiæ, & usus loci ei in ædibus Gymnasii Sapientiæ assignati necnon relata statuta.

§.4. *Præterea, ut Academici, nunc, & pro tempore similiter existentes, mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis, eo impensius, solertiusque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulo, ac laudabiliter adimpleverint, in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem in cujusque ipsorum Patriis respective providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quam extra eam præferri volumus, & mandamus, serio idcirco requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, necnon dilectos filios nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seu Locorum Ordinarios, ac quoscumque Beneficiorum ejusmodi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi exteri, & ex diversis Nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supradictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis Literis testimonialibus manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque sigillo munitis docuerint, in collatione eorundem Beneficiorum, quatenus ipsi redditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus cæteris paribus similiter præferant; quia vero etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimum ei adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus, deinceps quoque allaturi sunt, idcirco eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi volentes, earumdem tenore præsentium decernimus, ut postquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi, de Superiorum suorum consensu, omnes Academicorum partes per sexennium recte, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac si Sacram Theologiam in suis respective Monasteriis, Conventibus, seu Domibus Regularibus per triennium actu legissent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex uno quoque Monasterio, Conventu, seu Domo*

Conceduntur eidem nonnulla privilegia.

Re-

Regulari de Urbe præfata, ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur a suis respective Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant: iis autem transacto sexennio, alii duo, & non plures subrogentur, sicque debeat, de sexennio in sexennium servari. Demum ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, necnon Academicorum commodis, & utilitatibus uberius consultum sit, promptumque, & paratum eis suppetat præsidium, dilectos filios nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum, S. Anastasiæ Paraccianum, Carolum Augustinum S. Augustini Fabronum, Joannem Baptistam S. Stephani in Monte Cælio Ptolomeum Titulorum Presbyteros, necnon Annibalem S. Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, nostrum secundum carnem ex Fratre germano Nepotem prædictæ S.R.E. Cardinales, memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quam quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantium, Academicorum admissionem, & expulsionem Secretarii, & Censorum deputationem, & amotionem spectantia, ac generaliter omnia, & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, et conducere videbuntur, agantur, statuantur, et ordinentur: Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per nos, ac Sedem Apostolicam pariter deputandis, plenam, liberam, et amplam ad præmissa facultatem, ac auctoritatem, harum serie tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.5. *Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia, & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quovis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Urbis, & Gymnasii præfatorum, ac quorumcumque Ordinum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; Statutis, & Consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, ac expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die 23. Apr. Pontific. Nostri Anno Decimo octavo.*

Causæ præsentis Confirmationis.

§.6. Cum autem Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, prædictæ Academiæ functionibus, & exercitationibus summa cum animi Nostri jucunditate interfuimus, eamque memorato Clementi Prædecessori magnopere commendavimus, ac re ipsa adjuvare non defuimus, nunc ita disponente Dei providentia, qui vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt, ad Supremi Apostolatus fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio evecti, ac provide considerantes quantum splendoris, atque ornamenti Almæ Urbi præfatæ, necnon utilitatis Universæ Reipublicæ Christianæ accederet, si eadem Academia novis, validioribusque præsidiis constabiliretur, quorum ope firmius subsisteret, majoresque in dies progressus faceret: sic namque multi (ut merito sperare licet) nedum in Urbe prædicta, sed in aliis etiam Christiani Orbis partibus degentes, qui consueto Sacræ Theologiæ cursu in Scholis absoluto, illius studium prorsus abjiciunt, Ad hanc Academiam convolantes, Sacrorum Dogmatum, Historiæ Ecclesiasticæ, ac Scholasticæ Theologiæ studia alacri animo prosequentes, seu aggredientes, ad Ecclesiastica munia rite, & recte obeunda in primis idonei redderentur; puriori, solidiorique scientiæ pabulo enutrirentur; & in sana doctrina eruditi, illam in suis respective Regionibus docere, & propagare, atque adversus profanas vocum, sententiarumque hisce præsertim temporibus admodum increbescentes novitates strenue propugnare possent: Illi vero, qui censuræ gradu post diuturnos labores in dicta Academia adepto in eadem Urbe commorarentur, collatis inter se Consiliis, aut in confutandis libellis, qui nimia temeritate adversus orthodoxæ fidei puritatem, sanctioraque S. R. E., & Sedis Apostolicæ Jura, ac probatas, & a majoribus nostris receptas traditiones, & sententias passim circumferuntur, aut in vetustioribus Sanctorum Patrum Codicibus fideliter evulgandis, vel novis elucubrationibus pro temporum opportunitate edendis, rem catholicam, ac literariam tueri, & illustrare valerent; hos proinde, aliosque uberiores ab eo; qui incrementum dat, & preces, ac vota humilium exaudit, fructus ex eadem Academia præstolantes, gratias, & privilegia ei ab ipso Clemente Prædecessore, sicut præfertur concessa ampliare, & extendere decreverimus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis XI

§ 7. Hinc est, quod ejusdem Academiæ statui, conservationi, & incrementis opportune prospicere, ac dilectos filios illius Academicos specialis favore gratiæ prosequi volentes, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit innovamus, & de novo concedimus, statuimus, & ordinamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam injungimus.

Concessio novorum privilegiorum.

§.8. Præterea, cum sicut accepimus, plerique ex eis, qui eidem Academiæ hactenus nomen, & operam dederunt, rei familiaris angustia pressi a cœptis absistere, & alio studia sua convertere debuerint, pluresque, ne prædictæ Academiæ adscriberentur, hac ipsa de causa deterriti fuerint, indeque factum sit, quod dicta Academia optatos progressus hucusque minime facere potuerit, quin etiam timeri possit, ne sensim decrescente Academicorum numero

tan-

tandem omnium deficiat, & concidat, nisi aliquot ex benignitate Apostolica depromtis subsidiis fulciatur, atque sustineatur; Volumus, ut partim, ex illis, qui actu dictæ Academiæ adscripti reperiuntur, partim ex iis, qui eidem adscribi cupiunt, viginti pauperes Ecclesiastici, qui saltem per quadriennium sacræ Theologiæ assidue studuerint, per Ven. Fratres Nostros S. R. E. Cardinales ipsius Academiæ Protectores nunc, & pro tempore existentes deinceps deligantur, eorumque singulis, donec aliter per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros provisum fuerit, summa quinquaginta scutorum monetæ Romanæ per Datariam Apostolicam ex pecuniis Romano Pontifici pro tempore existenti ex eadem Dataria obvenien. quotannis ab initio præsentis anni incipien. assignetur, & persolvatur, donec expleto sexennio Censuræ gradum assecuti fuerint, ac subinde alii per prædictos Cardinales in eorum locum subrogentur, quibus enarrata pecuniæ summa itidem subministretur. Censores autem ipsius Academiæ pro tempore quoque esistentes, serio hortamur, & monemus, quatenus non ea tantum, quæ in ejusdem Academiæ Constitutionibus sibi injunguntur, fideliter, ac sedulo adimpleant, verum etiam in errores refutandos, Ecclesiæ, & Sedis prædictæ Jura asserenda, & vindicanda, ac Ecclesiasticam Historiam illustrandam juxta modum, & formam sibi a Nobis, vel Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, aut Cardinalibus Protectoribus præfatis præscribendos, viribus omnibus incumbentes, Deo, & Ecclesiæ se devovere, ac jugiter deservire procurent. & quia debitus Justitiæ ordo exigit, eos, qui sacrarum literarum studiis se dedunt, aliisque in divinarum rerum scientia præcellunt, condignis ab hac S. Sede gratiarum muneribus donari, cumque idem Clemens Prædecessor in præinsertis literis Academicos prædictos in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum aliis anteferri monuerit; Nos ipsius Clementis Prædecessoris vestigia sectantes, omnes, & singulos quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores similiter requirimus, ut quos diutius in dicta Academia cum laude versatos esse constiterit, aliis in ejusmodi collatione, cæteris paribus præferant, præcipue vero eosdem Romanos Pontifices Successores Nostros enixe rogamus ut secum reputantes quantopere Academia Theologica præfatam Almam Urbem ornare, quodque uberes in Ecclesia Dei fructus, benedicente Domino, afferre possit, si eam maxime vigere, ac florere contigerit, in Canonicatibus, aliisque Beneficiis hujusmodi conferendis, pensionibusque Ecclesiasticis reservandis, & aliis gratiis impertiendis, dictos Academicos, præsertim si Censores fuerint, præ oculis habere velint, prout singulorum merita postulaverint, quemadmodum Nos facere non omittemus.

Statuta quædam pro Academiæ recta directione.

§.9. Ad hæc cum æqui, bonique rationi conducere dignoscatur, certis muniis exercendis adhibere, qui tutum adeo doctrinæ experimentum palam dederunt, maximeque deceat honoribus, etiam augere, qui omni cura, ac studio ampliorem sibi Sapientiam comparare. Academiam prædictam in publicum Ecclesiæ bonum, ac commodum colere, servare, & augere non desinunt, dimensosque sibi literarios labores pro veritate tuenda, dictæque Sedis dignitate asserenda ultro suscipiunt, & tolerant, eisdem Cardinalibus Protectoribus injungimus, ut quandocumque novi Philosophiæ, aut sacræ Theologiæ Lectores publici in prædicto Gymnasio Sapientiæ vel in Collegio de Propaganda fide nuncupato de eadem Urbe præfata Examinatores ad Confessiones, sacros ordines, & Beneficia, Qualificatores officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, consultores Congregationum eorumdem Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E Cardinalium, sacris Ritibus, Indici Librorum prohibitorum, & expurgandorum, ac Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præpositorum, aut Examinatores Episcoporum in facultate Theologica, Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti commendare non prætermittant Censures Academiæ prædictæ, sive Ecclesiastici sæculares, sive Regulares fuerint, idemque præstent, cum de promotione ad Episcopales, aliasve Ecclesiasticas Dignitates facienda agetur in singulorum meritis debita circumspectione libratis eos eligamus, quos ad majorem Dei gloriam, & Ecclesiæ utilitatem in Domino expedire censuerimus. Quoniam autem, ut Nobis quoque innotuit, multis ex Academicis prædictis antehac Censoris Academiæ hujusmodi munus delatum fuit, volumus, quod præter eos, qui jam Censoris gradum obtinuerunt nemini imposterum hoc munus deferatur, nisi illis Academicis, qui exacto laudabiliter sexennio, & sex peractis publicis disputationibus juxta præfatæ Academiæ Constitutiones, nomen, & officium Censoris dictæ Academiæ Theologicæ sibi promeruerint. Cæterum cum idem Clemens Prædecessor memoratos Cardinales dictæ Academiæ Protectores, & Defensores constituerit, ac deputaverit, quibus fe: re: Innocentius PP. XIII. Prædecessor etiam Noster dilectum Filium Nostrum Bernardum Mariam tit. S. Bernardi ad Termas ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Comitibus nuncupatum addidit, ac nonnulli ex illis ab humanis decesserint, Nos ipsos Cardinales Protectores, & Defensores Academiæ prædictæ sic Deputatos, ac de præsenti existentes, auctoritate præfata confirmantes, in locum Defunctorum Ven. Fratrum Nostrorum Fabritium Episcopum Hostien. & Veliternen. Paulutium Sac: Ven: Frat: Nostrum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanum, ac dilectum Filium Nostrum Ludovicum Tit. S. Silvestri in Capite ipsius S. R. E. Cardinal. Picum respective nuncupatos auctoritate præfata subrogamus, ac in Protectores, & Defensores hujusmodi pariter constituimus, & deputamus.

Clausulæ.

§.10. Decernentes quoque easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores. ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, &

inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXII.

Dat. d. Maji 1726. Ann. 2.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam.

De promotione ad Magisterium vide Urban. VIII. Const. ed. 1625. Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Cupientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliisque et adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, justaque fama prædicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis prædicti Constitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis præditi esse debeant, quique servata regularis disciplinæ observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles fiat, & idonei, & dummodo ipsi promovendi prævio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma, quibus in Alma Urbe Nostra fieri solet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis prædicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis præditos, & dummodo pariter ipsi promovendi prævio rigoroso examine justa formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Romanus Pontifex* sub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in

Concessio præd. facultatis in perpetuum quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

Magistros in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, utque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXIII.

Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Dat. 13. Maji 1726. Ann. 2.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexan. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 29. P. 2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Facundo.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio Indulgentiæ plenæ visitantibus dd. Ecclesias die festo Titolarii earundem.

§.1. Ad augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die Festo Titulari respective earumdem Ecclesiarum a pri-

a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; iis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis in dictis Ecclesiis recitandis.

§.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXIV.

Dat. 29. Maji 1726. An. 2.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ ceteris viget.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a more habenda Regularium.

Apostolicæ sollicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Facti expositio.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Sersale Congregationis Sancti Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vita communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

§. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel. rec. Innocentii PP. XII. Prædecessoris nostri super eadem vita communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regulari deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum affiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria, auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Statutum prædictum.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

CXXV.

Dat. 1. Junii 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., Regularium in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regulariom præposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime præteriti obtinuissent non licere alicui estra prædictam Congregationem sibi nomen Operariorum asumere, ipsi Esponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum maguo eorumdem Exponentium æstimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas pœnas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinaliom benevisas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum præd., quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii assumere.

§.2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii præteriti, nempe = Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per præsentes injungitur, quatenus eamdem resolutionem in propria Diœcesi sub pœnis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Larissæ Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§.3. Cum autem sicut dicti Esponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Esponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ esistunt ad effectum præsentium dumtasat consequendum barum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificat. Nostri Anno Tertio.

CXXVI.

Restituuntur denuo Conventus S. Sabinæ, atque uniuntur Provinciæ Lombardiæ.

Hac de re vide Pii V. Const. ed. 1567. Mart. 20. P. 2., & Clem. IX. Const. ed. 1669. Maji 21. P. 2., necnon Inn. XII. Const. ed. 1695. Jun. 14. P. 4., ac eandem Clem. XII. Const. ed. 1731. Maji 2. P. 1.

Dat. 5. Jun. 1726. An. 3.

Dilecto Filio Thome Ripoll Ordinis Fratrum Prædicatorum Magistro Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a cura Ordinis Prædicatoru., & præsertim Provinciæ Lombardiæ, in qua Pontifex sacr. Religionis habitum susceperat.

QUod Apostolicæ solicitudinis officium ad propagandam regularem disciplinam omnibus Religiosorum Ordinibus libenter impendimus, decet nos inclito Prædicatorum Ordini, & Provinciæ præsertim Lombardiæ tanto libentius, & alacrius persolvere, quanto gratiori memoria animoque illius in nos merita recolere consuevimus; in qua scilicet sacrum Religionis Habitum per ipsos adolescentis ætatis annos suscepimus & Prædicatorum institutum expresse professi sumus, neque vero sola præcipui Amoris incitamenta nos escitant, ut nostræ Auctoritatis opem ad cultum, & incrementum meritissimæ familiæ conferamus, sed suo veluti Jure dilectissima Provincia operam Nostram deposcit; ut quæ nos diu doctrina, & Religiosis moribus aluit, ac sanctissimis Institutis ad Apostolicas curas informare conata est, fructum qualemcumque impensi laboris cepisse videatur. Maternæ igitur sedulitati vicem Paternæ charitatis reddere cupientes, nihil omittere debemus, quo uberius fructificet suavitatis odor, & observantia salutis, vitæquæ perfectioris exempla latius

per

per universam Provinciam dilatentur, opportunisque Providentiæ nostræ legibus firmius muniantur.

A Pio V. Conventus S. Sabinæ antedictæ Provinciæ unitus fuit.

§.1. Porro S. Pius V. Antecessor Noster, qui Prædicatorum Ordini in eadem Lombardiæ Provincia nomen dederat costitutioni felicis recordationis Pauli Papa III., sui nostrique Prædecessoris inhærens per Apostolicas literas die vigesima Martii Anno MDLXVII. datas, Romanum Conventum Sanctæ Sabinæ una cum omnibus Juribus, ac bonis antedictæ Provinciæ adnexuit, & incorporavit. Quoniam vero Generalia ejusdem Ordinis comitia decreverant, ut per singulas Provincias in uno saltem Cœnobio exacta Regulæ Disciplina integre rigideque, illæsa tamen Prioris Provincialis auctoritate, eique debita subjectione, vigeret; felicis recordationis Prædecessores nostri Alexander Papa VII., & Clemens Papa IX. arctioris hujus observantiæ in antedicto Conventu Sanctæ Sabinæ palæstram, & domicilium collocarunt; Ut tyronibus in ea severiori exercitatione institutis, imitanda virtutis exempla per universam Provinciam diffunderent. Neque tamen Provinciæ, & Provinciali Lombardiæ quidquam Juris, & auctoritatis detractum est; Ut in Apostolicis ipsorum literis, illis præsertim, quas laudatus Clemens IX. dedit die XXI. Maji anno MDCLXIX. perspicere licet.

Sed postea ab Innoc XII. ex illo Conventu cum aliis nonnullis Congr. S Sabinæ a Jurisdictione Provincialis exemta, erecta fuit.

§.2. Igitur Domino dante benignitatem terra illa dedit fructum suum, & Provinciali suo plene subjecta Provincia Lombardiæ tam in Conventu Sanctæ Sabinæ quam in aliis strictiori observantiæ dicatis, Summorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum consiliis, & optatis comitiorum Generalium, respondere perrexit: donec sub Innocentio XII. felicis itidem recordationis Prædecessore Nostro exempta ob omni jurisdictione Prioris Provincialis Congregatio erecta est Sanctæ Sabinæ, eique aliis nonnullis attributis Conventibus proprius Vicarius præpositus est a Generali Ordinis Magistro singulis bienniis eligendus; ut in Apostolicis Literis, quas anno sui Pontificatus quarto dedit fusius explicatur. Votis tamen ejusdem Pontificis observantiæ latius dilatandæ exitus minime obsecundavit, floruit enim regularis disciplina, & Sanctæ Sabinæ Congregatio optimis exemplis religiosæ virtutis abundavit; Sed per novam illam regiminis formam potius intra Congregationis fines conclusa, quam ad totius Provinciæ utilitatem amplificata observantia est.

Vale prædi

§.3. Nos proinde diuturna longi temporis experientia edocti, atque ad propagationem non minus, quam conservationem purioris disciplinæ animum intendentes, Costitutionibus Antecessorum Nostrorum Pauli tertii, Sancti Pii V., Alexandri Septimi, & Clementis Noni, & ipsius etiam Innocentii Duodecimi proposito inhærentes, necnon desideriis, & conatibus comitiorum dilectissimi Ordinis suffragantes, post maturam deliberationem, & collata consilia cum viris zelo, prudentiaque commendatis, & Apostolicas hasce nostras in forma Brevis Litteras perpetuo valituras, præcipimus & mandamus, ut stricta observantia firma permanente in Conventibus inferius esprimendis, salvisque Regulis, quas pro munienda propagandaque observantia in ante dicta Provincia Lombardiæ præscribendas duximus, auctoritati, jurisdictioni, visitationi, correctioni, curæ & regimini Prioris Provincialis Lombardiæ pro tempore existentis, omnino pareant, & subjecti sint una cum omnibus bonis, juribus, & pertinentiis suis, Conventus, & Fratres in ipsis commorantes, videlicet: Sanctæ Sabinæ Romæ, Sancti Dominici Ravennæ, Sancti Dominici Ferrariæ, Sancti Dominici in Urbe Sancti Severini, Sanctæ Catharinæ in Trino Diœcesis Casalen., & qui positi sunt Auximi, Cæsenæ, in Lugo, in Meldula, in Bonifacio, una cum altero in eadem Insula Corsica constituto; Perinde ac si nunquam Apostolicæ literæ ejusdem Innocentii Duodecimi, aliæque costitutiones editæ fuissent, quæ enumeratos Conventus ab auctoritate, ac jure Prioris Provincialis Lombardiæ, aut cujusque alterius Provincialis subduxerunt: Quibus, & aliis in contrariis quomodolibet facientibus de plenitudine potestatis per has præsentes literas amplissime derogamus.

Præscribuntur nonnulla pro conservanda severiori disciplina.

§.4. Pro conservanda vero ac dilatanda per totam LomardiæProvinciam severiori disciplina, has Regulas præscribimus, atque ut perpetuo serventur, districte præcipimus, & mandamus.

I.

De vita communi.

Vita communis, & rigor Observantiæ Regularis, qui tam in Conventu Sanctæ Sabinæ, quam in aliis superius expressis in præsens viget perpetuo retineatur, & quam fieri potest maximo perfectionis studio custodiatur, & observetur.

II.

De Provincialibus.

Cum Provinciales pro tempore ad visitandos eosdem Conventus se conferent, neque ipsi utantur Regulæ remissionibus, ac dispensationibus, neque illas sociis suis permittant, quæ consuetæ eorundem Conventuum vitæ adversentur, ipsorum enim exempla cæteris esse debent vivendi norma.

III.

De Visitatoribus, & Commissariis.

Ita quoque se gerant Visitatores, si qui forte ad supplendas Provincialium vices destinabuntur, & Commissarii omnes, qui ad Conventus antedictos quacumque de causa perrexerint. Ejusmodi autem vices, & commissiones non demandentur, nisi Fratribus zelo, & gravitate præditis, atque erga Regularem Observantiam optime animatis.

IV.

De Regionibus, seu Quarteriis Provinciæ Lombardiæ.

Nova Regio, S. Sabinæ nuncupanda constituitur.

Cum Provincia Lombardiæ in plures regiones, quas Quarteria appellant, partita sit, singulis autem Regionibus Vicarius præsit, qui absente Provinciali, subjectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; Nova Regio in eadem Provincia constituatur, Sanctæ Sabinæ nomine nuncupanda, in qua memorati Conventus comprehendantur, eique a Provinciali Vicarius præficiatur, qui tamen semper in aliquo ea novæ Regionis Conventibus commoretur.

V.

De Novitiatu

Tyrocinii domus, sive Novitiatus purus in eodem Conventu Sanctæ Sabinæ conservetur pro tradendo Religionis habitu, ea prorsus ratio-

tione, quæ ad normam Decreti felicis Recordationis Alexandri Septimi, fuerat ibidem constitutus, antequam Conventus ille a Provincia separaretur Provinciales autem pro tempore, quoad ejus fieri poterit curent, & satagant, ut quot in Novitiatu Cellæ sunt, totidem Tyrones, in Anno probationis ibi exercendos, destineut, & adsignent.

VI.

De affiliationibus.

Quoniam affiliationes, quas vocant & strictiori disciplinæ laodatissimi Ordinis non adversantur; Immo potius valde conducunt, ut Religiosi observantiæ cultores retineantur in conventibus, quibus per affiliationem fuerint adscripti, volumus, & mandamus, ne quis in posterum ad habitum in nova religione admittatur, nisi certo Conventui pro affiliatione adscribatur, ejusdem quidem Religionis, si fieri possit, aut saltem Provinciæ si tanto Religiosorum numero ejus Regionis Conventus abundent, aut novis affiliationibus locus esse non possit. Qui vero sine affiliatione ulla hactenus in Congregatione admissi sunt, illis Conventibus per affiliationem incorporati intelligantur, quibus in præsens adsignati inveniuntur. Preterquam si quis, antequam Congregatio erigeretur, per affiliationem jam fuisset alicui ex Conventibus sive hujus Regionis, sive Provinciæ affixus, cui semper affixum remanere decernimus; Graviter interdicentes, tam admissis, qoam admittendis, ne sine expresso Apostolico beneplacito affiliationem suam ad Conventus alterius Regionis, aut Provinciæ transferre valeant.

VII.

De assignatione Conventuum.

Juniores Religionem Professi in Convento Sanctæ Sabinæ, sive in aliis Conventibus ejusdem Regioois, in qua Probationis domicilia fuerint, Benedicente Domino, ubicumque multiplicata, ad colenda studia in solis ejusdem Regionis Conventibus assignentur.

VIII.

De studiorum Domicilio.

Methodus autem assignandi studiorum causa juniores in nova hac Regiooe Professos, diligentissime teneatur, ac servetur per annos saltem quinque ab emissa professione numerandos, quo temporis spatio minime liceat Priori Provinciali ad alterius Regionis studia eosdem destinare, nisi quis fortasse ægra valetudine impar evaserit rigori Observaotiæ diutius ferendo; Tunc enim Prior Provincialis, quod facto opus erit, pro sua prudentia decernet; Modo tamen causa infirmitatis probata sit testimonio subscripto, & jure jorando firmato a fratribus Consilii illius Conventus, cui Professus valetudinarius adsignatus est.

IX.

De Studiis.

Ut quæ de studiorum domicilio præscripsimus, firmius consistant, non solum studia, quæ Materialia dicuntur, in nova Regione stabiliantur; Sed Formale etiam, quod appellatur, studium in apto Convento constituatur, in quo juniores triennalem curriculum studii Theologici formalis explere possint, atque ad gradum Lectorum se rite comparare. In stodio tamen Generali Bononiensi tam ad studiom formale, qoam ad Lectoris gradum secundum communes toti Provinciæ leges, examinentur, & approbentur.

X

Ubi studium formale novæ Regionis idoneo numero fuerit instructum ad formam cæterorum Provinciæ studiorum formalium; quemadmodum etiam ubi studiis materialibus suos non desit studentium numerus; Liceat quidem Priori Provinciali alios ultra numerum redundantes aliis studiis, præsertim formalibus Provinciæ alligoare. Si tamen in hisce aliis Conventibus observantia vigeat per sacram Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata, ac simul qui assignandi sunt per integrum saltem quinquenium in observantia suæ Regionis exerciti fuerint, & confirmati.

XI.

De Lectoribus

Pro studiis iisdem Lectores non designentur, nisi qui in eadem nova Regione habitum Ordinis induerint, atque in ea educati & instituti sint. Quod si aliquando peculiaris causa postulet, ut ex alia Regione Lector assumatur, non aliter id fieri liceat, quam si Lector ipse per integrum saltem annum jam antea laudabiliter vixerit in Conventibus novæ Regionis, sitque propenso studio erga observantiam affectus.

XII.

De transitu ad novam Regionem.

Priores Provinciales pro tempore operam libenter conferaot, ut qui in aliis Proviociæ Conventibus educati sunt, ad studia novæ Regionis volentes transeant, curentque pariter ut cæteris quoque fratribus cujusque conditionis, aut gradus aditus pateat, si qui observantioris vitæ desiderio impulsi ultro se ad novam Regionem transferre voluerint.

XIII.

De non eligendis in Superiores illis, qui in d. Regione aliquandiu non vixerint.

Sub pœna nullitatis nemo eligatur, aut electus confirmetur in Priorem, aut quocumque titulo in Superiorem eorundem Conventuum, qui habitum non susceperit, ac simul educatus non fuerit in hac novæ Provinciæ Regione: aut saltem in eadem per quadriennii spatium aotea non vixerit, ac sui pro observantia studii zelique specimen idoneum non præbuerit, quod in Magistris etiam Novitiorum tam simplicium, quam Professorum eligendis, ac præficiendis observetur.

XIV.

Hujus novæ Regionis Alomni qui in illa habitum, atque institutionem acceperint, pro quovis Provinciæ Conventu eligi, confirmari, & institui Priores possint, atque ad Lectoris Superioremqoe alium quemcumque gradum provebi, etiam in Generali studio Bononiæ: Nec non ad prædicandi Verbi Dei & alia quælibet munera, præsertim vero ad gravissimum Magistri No-

Novitiorum tam simplicium, quam Professorum Officium, ut zelo, exemplo, ductuque suo per totam Provinciam Observantiæ cultum diffundant, & augeant.

Clausulæ.

§.5. Quod est præcipuum nostræ solicitudinis propositum, in hisce capitulis sanciendis, quæ perpetuo, & inviolabiliter observanda præcipimus sub poena indignationis nostræ, alisque nostro, & Successurum nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio infigendis adversus eos qui illa vel in totum, vel ex parte violare præsumpserint. Has igitur præsentes in forma Brevis Literas, & quidquid in eisdem præscripsimos, firma, & valida semper mansura decernimus, & ab illis ad quos spectat inviolabiliter observanda: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caosarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, alisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis præsertim antedicti felic. record. Innocentii PP.XII., necnon Ordinis, & Congregationis, & Conventuum hujusmodi, alisve etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam ejusdem Ordinis, Congregationi, & Conventibus, eorumque personis quibuslibet, & sub quibuscomque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, alisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & alis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrariom præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumtis, etiam impresis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis Originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Collata itaque zeli tui sedolitate, atque in mandatis nostris capesendis, & obeundis alacritate, ac vigilantia; plene confidimus, fructum Paternæ solicitudinis pro severiori disciplinæ incremento votis nostræ charitatis esse responsurum. Ac tibi, dilecte Fili Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die V.Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXVII.

Confirmantur Literæ Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Dat. 12. Jun. 1726. An.3.

Hac de re vid. præd. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti.

§.1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis S.Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Pauli PP.V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum ejusdem Ordinis exposito, quod ipsi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum coeperant. Et in eadem expositione subjuncto, quod confirmatio hujusmodi ea diversis caufis quas experientia docuerat, satis damnosa Congregationi hujusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset, maxime quia plura ejusdem Congregationis Monasteria in remotis Provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum Abbatem Generalem visitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis hujusmodi obviandis per dictum Paolum Prædecessorem super præmissis opportune providere desiderabant, idem Paulus Prædecessor supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujusmodi ad sexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo sexennio, seu alias alia ex causa dimisso officio, per aliud sexennium ab officio Abbatis Generalis cessare teneretur, neque eligi posset Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri.

A Paulo V. statutum fuit ut Abbas Generalis præd. ad sexennium eligeretur.

Preces Monachorum pro confirmatione.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædicti Exponentes supradictas Pauli Prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis a Jure, vel ab homine, qoavis occasione, vel causa latis, si quibos quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaaat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super boc humi-

Confirmatio Literarum praed. Pauli V.

humiliter porrectis inclinati, praedictas Pauli Praedecessoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut praefertur, auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Clausula.

§. 3. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praedictis Pauli Praedecessoris literis concessa sunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXVIII.

Dat. 16. Jun. 1726. An. 3.

Supprimitur Confraternitas SS. Rosarii, *Cappata*, vulgo dicta, Civitatis Anconitanae; & Praedicatorum Conventui S. Mariae Incoronatae; necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictae Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hospitium Matritiense, de la Passion in Conventum Fratrum Praedicatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Seminariorum.

QUanta Ecclesia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adolescentes a teneris usque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Ecclesiasticis puerorum Seminariis detinentur, provide considerantes, quod Seminariis eisdem honesti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis praenoscimus etiam per quarundam Laicorum Confraternitatum suppressionem solicite subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus, quae conspicimus in Domino salubriter expedire.

Suppressio praedict. Confraternitatis.

§. 1. Cum sicut accepimus utriusque sexus Christifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata sub invocatione Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctae Mariae Incoronatae nuncupatae, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Praedicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanae erecta, & instituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & justis causis nobis notis animum nostrum moventibus motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentia, ac qualitate, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo suppressam, & extinctam esse, & fore decernimus.

Ejusque bonorum applicatio praefato Conventui.

§. 2. Nos proinde infrascripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infrascriptae Ecclesiae indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte respective consulere volentes, ac Fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujusmodi applicationes, incorporationes, concessiones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas, si quae sint praesentibus pro expressis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus ejusdem Confraternitatis sic per nos, ut praefertur suppressae, & extinctae Capellam, seu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, seu Mansionibus subterraneis sub eodem Oratorio existentibus, quod est de directo dominio d. Conventus, & per pactum expressum in concessione illius fundi dicto Conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia, & supellectilia cujuscumque speciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vasa Sacra aurea, & argentea cujuscumque generis, & pretiosi valoris existant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut praefertur suppressam, & extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia Allis haereditarii per quondam tunc in humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quaecumque ad dictum Assem haereditarium quomodocumq; pertinentia, exacta, & exigenda, necnon scripturas, justificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in statu in quo de praesenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut praefertur suppressae, & extinctae juxta ejusdem Josephi, sub quo ab humanis decessit, dispositionem Testamentariam ad effectum, ut tot Capellaniae ab eadem Confraternitate per nos, ut praefertur suppressa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad dispositionem Testamentariam praetati Josephi, loco Capellaniarum hujusmodi, tot Missas in Ecclesia S. Dominici praefatae Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione secundo dicti Conventus Fratres praefati tot funda, & Bona stabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex praefato

Asse

Asse Hæreditario desumenda, & ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa perpetua, annuatim respondentia, emere, & alligare similiter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniversaria, & Missæ perpetuæ a Testatoribus, aliisque disponentibus usque in præsentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ demandare, a pro tempore existentibus Fratribus secundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Ecclesia S.Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore existentibus per infrascriptum Seminarium singulis Mensibus eleemosynis Missarum secundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfatæ pro qualibet Missa hujusmodi, & stipendiis pro adimplemento Anniversariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta, perpetuo tenore præsentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§.3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Census, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Possessiones, Responsiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuscumque speciei, quantitatis, qualitatis, & valoris existant, & usque dum administrata, percepta, & possessa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ competentia, spectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Ecclesiastico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non solum eleemosynas, & stipendia pro adimplemento, & manutentione Anniversariorum, & Missarum perpetuarum hujusmodi, sed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, seu Altaris ejusdem Sanctissimi Rosarii in dicta Ecclesia S.Dominici sitæ, seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eisdem secundodicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore existentibus ejusdem secundodicti Conventus Fratribus præfatis scuta centum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum singulis annis exbursare, & solvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur suppressa, & extincta tenebatur, Conservatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monasterii Sancti Sebastiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam eleemosynam, necnon reliqua legata omnia, & onera universa quæcumque si quæ sint, etiam specialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & secundum Piorum Testatorum, Fundatorum, aliorumque disponentium voluntates, & dispositiones adimplere, ac omnibus legatis similiter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præsentium respective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus, & alligamus.

Clausulæ peculiares.

§.4. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo unquam tempore subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum aperitionis oris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutor.

§.5. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æsin., & Auximan. Episcopis per præsentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat,

N & pro

& pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice, frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio specifica.

§.6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præsentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime; ac specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXIX.

Dat. 23. Junii 1726. An. 3.

Statuitur, Ministro Generali Capuccinorum competere facultatem erigendi ubique Tertium Ordinem S. Francisci, ejusque professoribus Scapulare cum Cingulo conferendi.

Hac de re vid. Clem. XI. Const. ed. 1704. Mart. 29. P.4. & aliam hujus Const. ed. 1725. Decemb. 10. P.2. ubi concessa fuerunt Privilegia dictis Tertiariis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtio Apostolici ministerii, Nobis licet immeritis a Christo Domino injuncti, exigit, ut litigia, & discordias, quæ humani generis hoste zizania superseminante, Ordines Regulares, ad Cælestium meditationem incumbentes, aliquando perturbant, omni cura evellere studeamus, ne Dei cultus in Sacris viris frigescat, inque animis Sæcularium, qui eos inter se dissidentes conspiciunt, scandala propterea exoriantur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Nuper admodum in Tertiariis, de *Pœnitentia* appellatis, sub regimine Fratrum Minorum beati Francisci, alias a Regulari observantia nuncupatorum, viventibus, spirituale solatium, & pietatis fervorem augere studuimus Apostolicis literis nostris, quæ incipiunt: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia*, Romæ vulgatis anno Domini 1725. IV. Idus Decembris, Pontificatus nostri anno secundo, quibus literis immunitates, gratias, privilegia, & indulta ab antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus eisdem Tertiariis concessa, renovavimus, & confirmavimus, ut alacrius, & sanctius Deo famulari pergerent. Sed postea non sine admiratione, atque animi nostri molestia inde ortas altercationes audivimus, easdemque nostras literas, quæ unos Tertiarios, Fratribus Minoribus a regulari observantia nuncupatis, subjectos respiciunt, contra mentem nostram ad alios Tertiarios, sub regula quidem B. Francisci Deo famu-

famolantes, sed speciali nota dignos, inque iisdem literis nostris minime nominatos, aut comprehensos, perperam detortas fuisse intellesimus; qui fine Tertiarii Fratribus Minoribus, a regulari observantia nuncupatis, nullo modo subsunt; sed Ministro generali Ordinis Fratrum Minorum beati Francisci, qui Capuccini appellantur, a quo, & ab ejus secundariis Ministris in rebus spiritualibus directi, omnino dependeot, atque habitum religiosum accipiunt.

Confirmantur Minoribus Capuccinis omnia jura in cōferendo Scapulari, & Cingulo Tertiariis sibi subjectis.

§.2. Propterea huic errori, & incommodo pro nostra auctoritate, & solicitudine prospicere cupientes, eorumdem Fratrum Minorum B. Francisci, qui Capuccini appellantur, Jura, & privilegia, sæpe in Judiciis contradictoriis coram Ven: Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, consultationi de rebus Episcoporum, & Regularium præpositis plene discussa, Pontificioque Oraculo, ac literis Apostolicis a fe: re: Clemente Papa XI. Antecessore Nostro confirmata, atque approbata, nos præsentibus perpetuum robur imposterum habituris, post maturam deliberationem, Motu proprio, & ex certa scientia ad tollendas quascumque discordias, iterum munimus, & approbamus, confirmantes omnia Jura, immunitates, facultates, prærogativas, gratias, indulta, & privilegia Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, competentia in conferendo eodem Scapulari, & Cingulo Tertiariis sibi subjectis, quæ omnia ei olim fuerunt adjudicata, ejusdemque Clementis Papæ XI. literis confirmata, quarum tenor est.

Affertur Clementis XI. hac super re Constitutio.

§.3. *Clemens Papa XI. ad futuram rei memoriam.* Emanarunt nuper a Congregatione Ven: Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad favorem dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, Regni Sardiniæ tria decreta videlicet. In causa vertente inter PP. Minores Capuccinos Regni Sardiniæ ex una, & PP. Minores de Observantia ejusdem Regni, seu &c. Partibus ex altera, de, & super infrascripto dubio, nempe an Patribus Capuccinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere habitum, seu scapulare parvum cum Cingulo S. Francisci secularibus utriusque sexus in propriis Domibus, & sub jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis; eosque dirigere in spiritualibus juxta regulas dicti tertii Ordinis in propriis Ecclesiis, in casu &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit, competere Patribus Capuccinis facultatem conferendi Scapulare cum Cingulo S. Francisci. Romæ die 16. Novembris 1703.

Decretā tria Congregat. Episc. & Regul., quæ declarant competere Capuccinis prædictam facultatem.

Et die 29. Februarii 1704. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & Patrum Minorum Capuccinorum S. Francisci referente eodem Eminentissimo Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in *Decisis* sub prædicta die 16. Novembris 1703. Romæ &c. Die vero 4. Martii ejusdem anni 1704. Tertia vice proposita causa per eumdem Eminentissimum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de observantia, & Procuratoris Generalis strictioris observantiæ S. Francisci, eadem Sacra Congregatio censuit, ac decrevit, extra dandum supradictum Decretum Romæ &c. Cardinalis Carpineus: Loco ✠ Sigilli.

§.4. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis d. Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi, quo præmissa firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret: Nos, ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomo libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1704. Pontificatus Nostri Anno IV.

Confirmatio præd: Constitutionis, & Statutorum prædictorum.

§.6. Itaque hasce literas Clementis PP. XI. auctoritate nostra iterum Nos confirmantes, statuimus, & declaramus, Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, & secundariis Superioribus ab eodem Ministro Generali dependentibus, tanquam veris, & legitimis filiis Beati Francisci, convenire, & competere in quocumque loco, Civitate, Provincia, & Regno, etiam ubi alii Tertiarii ejusdem Beati Francisci jam sunt, erigere, instituere, & fundare Tertium Ordinem Beati Francisci pro quibuscumque piis, & devotis personis Secularibus utriusque sexus, atque hujusmodi Tertii Ordinis professoribus Beati Francisci scapulare, sive habitum cum cingulo conferre, in rebus spiritualibus eos dirigere, io tertia Regula Beati Francisci observanda privatim,

vatim, & publice docere, & instruere, ut pietatis, & virtutum Deo gratos, & uberes fructus, benedicente Domino, emittant.

Communicantur Tertiariis prædictis privilegia omnia aliis Tertiariis concessa.

§.7. Ad hæc volumus, & declaramus, prædictos Tertiarios, seu Tertii Ordinis Beati Francisci professores, sub Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, ejusque secundariis Superioribus, omnino gaudere, atque uti posse, & debere omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, favoribus, & prærogativis per hanc Sanctam Apostolicam Sedem Ordini Tertiariorum a quocumque Ministro Generali dependentium sub suo capite, cui unus est Beatus Franciscus, alias concessis; volentes propterea, ut vicissim quilibet Tertiarii ejusdem Ordinis Minorum Beati Francisci præmissis gratiis gaudentes, ad eos transire licite, & valide possint, quorum statum saluti animæ suæ aptiorem, & utiliorem in Domino, esse cognoverint. Prædicta vero universa ita, & non aliter judicari, & firma, atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus: Non obstantibus ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque: quibus quatenus opus est, derogamus, eaque annullamus, proque annullatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus: pœnam excommunicationis ipso facto incurrendam, aliasque censuras pro nostro arbitrio iis interminantes, qui contraire, vel temerario ausu ea impugnare præsumpserint, quæ hac Nostra Apostolica Constitutione firmamus, atque decernimus: ob cujus plenam, perfectamque observantiam, auctoritate Nostra præcipimus Ven. Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorumdem Vicariis, & Ministris, ut pro harum executione tuenda, auctoritate sua vigilent, invocato etiam, si opus fuerit ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Fides habenda transumptis.

§.8. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum, sive Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel cujuscumque Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, nono Kal. Julias Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX.

Dat. 1. Julii 1726. Ann. 3.

Statuuntur quædam pro Tertiariis sub Minorum Conventualium directione viventibus.

Hæc Const. edita est ad declarandam aliam ed. 1725. Dec. 10. P. 2. & in confirmationem aliarum Inn. IV. Nicolai IV. Martini V. & Sixti IV. de eadem re tractantium, quæ hic citantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Singularis devotio, quam erga Beatum Franciscum Ordinis Fratrum Minorum in plures familias distincti, piissimum conditorem, profitemur, jure exigit, ut universos tanti parentis Religiosos Filios pari Nostræ Benevolentiæ significatione complectamur, & omnia litium semina ex illis, qui sub ejus regula deo famulantur, prorsus evellere studeamus.

Constitutio edita pro Tertiariis Fratrū Minorum observantium non respicit Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium.

§.1. Non modica quidem animi Nostri molestia nuper accepimus, inter illos discordiæ occasionem inde ortam, quod per Constitutionem nostram, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ Providentia*, vulgatam IV. Idus Decembres, Anno Domini 1725. Pontificatus Nostri Secundo, totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui alias a *regulari observantia* nuncupantur, Ministro Generali, & Secundariis Superioribus auctoritatem, & jurisdictionem in suos Tertiarios, per fel. mem. Antecessores Nostros Romanos Pontifices traditam confirmaverimus, ut per ejusdem Beati Francisci vestigia gradientes, alacrius in Dei famulatu perseverarent, suique Sanctissimi Institutoris exempla aliis imitanda proponerent. Hanc enim constitutionem tam luculentam, atque alienæ interpretationis expertem, quæ unos Tertiarios, Ministro Generali Fratrum Minorum, qui a *regulari observantia* nuncupantur, subjectos tantum respicit, & singulatim nominat, non vero alios, speciali nota dignos: Nihilominus contra expressam mentem Nostram ad illos Tertiarios etiam, qui vivunt, semperque vixerunt sub Ministro Generali, & secundariis Superioribus Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, detortam fuisse intelleximus.

Statuitur Ministro Generali Conventualium dumtaxat competere jurisdictionem in suos Tertiarios.

§.2. Quare Nos ipsi, quibus curæ specialis incumbit, ut auctoritate Nobis Divinitus tradita jus suum unicuique pro virili servemus, atque Ordines Regulares, privilegiis ob suarum virtutum merita sibi ab hac Sancta Apostolica Sede concessis, pacifice in Domino utantur; huic dissidio post maturam deliberationem occurrere volentes, præsentibus Literis Nostris, perpetuum robur imposterum habituris, motu proprio, & ex certa scientia declaramus, sancimus, atque statuimus, uni Ministro Generali, & Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Conventuales dicuntur, non vero aliis auctoritatem, & jurisdictionem in suos Tertiarios deberi, & competere.

Enumerantur Romanorum Pontificum constitutiones quibus præfata jurisdictio prædictis Conventualibus concessa fuit.

§.3. Hanc autem Auctoritatem, & Jurisdictionem iisdem Fratribus Conventualibus piæ memoriæ Romani Pontifices Antecessores Nostri pluribus ab hinc Seculis Apostolica largitate indulserunt, videlicet Innocentius IV. literis incipientibus: *Vota Devotorum*, datis Lugduni Idibus Junii Anno Domini MCCXLVI. Pontificatus IV. Nicolaus IV. litteris incipientibus: *Unigenitus Dei Filius*, datis apud Urbem vete-

rem.

tem VI. Idus Augustas Anno MCCXC. Pontificatus Tertio. Martinus V. litteris incipientibus: *Inter cetera*, datis Romæ V. Idus Decembres Anno MCCCCXXVII. Pontificatus X., & Sixtus IV. literis incipientibus: *Romani Pontificis providentia*, datis Romæ XVIII. Kal. Januarias Anno MCCCCLXXI. Pontificatus Primo.

Quæ, & confirmantur cum amplissimis declarationibus.

§.4. Quare nos quoque Decessorum Nostrorum gestis inhærentes, eorumdem Apostolicas litteras, jam recensitas, auctoritate nostra iterum confirmamus, inque suo primævo robore nunc, & deinceps manere volumus ideoque approbantes, atque iterum confirmantes omnem potestatem, auctoritatem, & jurisdictionem in eosdem Tertiarios Ministro Generali ceterisque Secundariis Superioribus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Francisci ab Antecessoribus Nostris olim concessam, omnesque facultates, exemptiones, prærogativas, indulgentias, & præeminentias, in prædicta constitutione nostra, *Paternæ Sedis Apostolicæ providentia* Ministro Generali totius Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Observantes dicuntur, in proprios Tertiarios a Nobis indultas, pariter indulgemus, easdemque extendimus ad Ministrum Generalem Fratrum Minorum, qui Conventuales dicuntur, super Tertiarios, eidem Ordini, & Ministro Generali subjectos; Volentes propterea, & statuentes, ut hi Tertiarii subsint, uni eidem Ministro Generali Fratrum minorum Conventualium, præterea nemini usque ad unum eundem Ministrum Generalem dumtaxat, & non ad alium quemcumque, in quibuscumque locis, Civitatibus, Provinciis, & Regnis, etiam ubi alii Tertiarii sunt, spectet instituere, concedere, & propagare eundem suum Ordinem utriusque sexus Tertiariorum de pœnitentia nuncupatum; Quæque illorum profectum spiritualem respiciunt, stabilire & decernere, illos corrigere, & reformare, & omnia disponere, quæ jam laudata constitutio nostra Ministro Generali Fratrum Minorum Observantium in proprios Tertiarios disponenda concedit.

Ordo Conventualium eximiis laudibus effertur.

§.5. Etenim æquum est, ut Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Beati Francisci, qui inter cæteros Ordines, sub uno, & eodem Seraphico Patre, & capite Deo famulantes, vetustissimus est, omnem jurisdictionem, auctoritatem, facultates, & gratias in Tertii Ordinis, ab eodem celeberrimo Confessore instituti, pœnitentes, indulgeamus, quæ aliis Fratribus Minoribus indultæ fuerunt; maxime cum ejusdem Seraphici Patris, & Confessoris corpus requiescat in eorundem Fratrum Conventualium Basilica Cœnobii Assisiensis, quam propterea esse caput, & Matrem totius Ordinis Fratrum minorum felicis recordationis Antecessores Nostri Romani Pontifices suis Apostolicis literis decreverunt, nimirum Gregorius IX. incipientibus: *Is qui Ecclesiam suam* datis Laterani X. Kalen. Majas Anno MCCXXX. Pontificatus IV. Clemens IV. litteris pariter incipientibus: *Is qui Ecclesiam suam*, datis Perusiæ XVII. Kalendas Majas Anno MCCLXVI. Pontificatus II. Nicolaus III. literis incipientibus: *Gloriosissimi Confessoris*, datis Reate pridie Idus Majas MCCLXXVII. Pontificatus primo, & Sixtus IV. literis incipientibus: *Alningnem*, datis Romæ VI. Decembres Anno MCCCCLXXV. Pontificatus V.

Tertiarii Fratrum Minorum Conventualium fruuntur Privilegiis & gratiis spiritualibus, quæ cæteris Tertiariis concessa fuerunt.

§.6. Volumus etiam, decernimus, atque statuimus, ut Tertiarii directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum Conventualium subjecti omnino gaudeant, & fruantur omnibus exemptionibus, immunitatibus, prærogativis, indulgentiis, privilegiis, gratiis, & favoribus spiritualibus, & temporalibus, quas Antecessores Nostri Romani Pontifices iisdem largiti fuerunt. Quapropter has iterum approbamus, confirmamus, atque concedimus, easdemque etiam omnes, & singulas, quas pridem concessimus, in eadem constitutione nostra, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ Providentia*: decernentes tamen, & declarantes, ut quacumque consuetudine in contrarium non obstante memorati Tertiarii, directioni, & correctioni Ministri generalis Fratrum Minorum Conventualium subjecti, vestes Religiosas colore, & forma Tertiariis proprias induant, eo prorsus modo, quem Romani Pontifices suis Apostolicis literis observandum præscripserunt, ad hoc ut iisdem indulgentiis, & gratiis frui possint.

Clausulæ, ad Derogatoriæ.

§.7. Hæc vero universa Ministro Generali Fratrum Minorum Conventualium in Tertiarios ei subjectos præsentibus literis nostris concessa, ita & non aliter judicari, & firma atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus, non obstantibus ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscumque, quibus quatenus opus est derogamus, easque abrogamus, proque abrogatis, derogatis, & nullis hac in re haberi volumus, pœnam excommunicationis ipso facto incurrendam, aliasque censuras pro arbitrio nostro, iis interminantes, qui contraire vel temerario ausu ea impugnare præsumserint, quæ hac nostra constitutione firmamus, atque decernimus: Ob cujus plenam perfectamque observantiam injungimus venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorundem Vicariis, & Ministris, ut pro horum omnium plena executione tuenda auctoritate sua vigilent, invocato etiam si opus fuerit ad hoc auxilio brachii Sæcularis.

His litteris fides ubique adhibeatur.

§.8. Volumus pariter, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Procuratoris generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, aut Notarii publici subscriptis, & Sigillo Officii ejusdem Ministri, vel Procuratoris generalis ipsius Ordinis, vel cujuscumque Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. tertio nonas Julias Pontificatus nostri Anno tertio.

Decla-

CXXXI.

Dat. 8. Julii 1726. An.3.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos.

Clem.XI.Const.ed.1711.Decembr.24.P.12. Confirmatum fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diœcesi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium.

PErmolesta Nobis aeciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ollas Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adbibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nustra.

Ratæ habentur censuræ latæ a præfato Episcopo in Canonicos.

§ 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac vetante recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpetrum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

Remittitur Episc., tanquam Delegato Apostolico, absolutio ab iisdem censuris: & facultas ad ulteriores pœnas procedendi.

§.2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si resipiscentiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quam judicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate eum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibique ut par est satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ulteriores pœnas procedere possis, eosque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbeuda privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exerceudam subdelegare valeas.

Consulitur in futurum.

§.3. Non satis autem Officio nostro fecisse Nobis videmur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentes etiam literas declaramus tuæ auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem Canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulæ.

§.4. Quod quidem auctoritatis nostræ judicium, quoad singula, quæ præscripsimus, firmum manere volumus, itant nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas, & verborum solemnitates authoritate nostra supplentes, ac pro expresso habentes, si quid præterea esset exprimendum. Tuæ itaque sapientiæ confisi, ac de insignis istius Capituli perspectu semper alias gravitate, & prudentia præclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternæ nostræ solicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXII.

Abolentur omnes Coadiutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Dat. 10. Julii 1726. An.3.

Clem.XII. Const. ed. 1732. Febr. 12. P.2. revocantur diversæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factæ voce, vel scripto.

Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Nazianzo nostro Seretario di Stato.

Exordium.

E' debito del nostro Pastorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Pontificia, affinchè tutto sia diretto al bene dello Statu, e de' nostri Sudditi, e che questi diano a lor' opera per rendersi sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell'impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Prencipe, cosi vien frastornato dall'esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravivenze, rendendosi tutti negbittosi, gl'uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl'impieghi, e gl'altri con disperare di potergli conseguire.

Causæ præsentis Constitutionis.

§1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll'esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle: con tutto ciò col riflesso, che le Persone graziate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogn' altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ad a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto al-

la

la primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta buona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravivenze, aspettative di provviste di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che sovra di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benche Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de loro Uffizj, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de conceff. Præbend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta.

§.2. Onde di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo qui per espresso, e di parola in parola inserito il tenore de'Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Motu proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravivenze, aspettative, di afferite, e presese coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedite, o concesse fin hora d' Impieghi, Cariche, ed Offizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, ò fosse necessario d'esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i sudetti titoli si erano intrusi negl' Uffizj, e Ministerj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravivenze, che rendevano piacimento, e comodo alli stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servigio del nostro Stato.

Clausula derogatoriæ.

§.3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette concessioni, si abbino per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dourà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostra indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Constituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Registrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo qui per espresso all'effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorendo farete publicare Editto per notizia di ciascuno.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CXXXIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

Dat. 17. Julii 1726. An. 3.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis noper fecit dilectus filius Bernardus Banli Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudicio remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Concessio præd.

§.2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memorati Missionarii dependentia, non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itaut in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Sta-

CXXXIV.

Dat. 10. Iulii 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla circa Ecclesias Parochiales extra Urbem institutas, pro congrua portione Rectorum, & Vicariorum.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 6. P. 1. confirmatum fuit edictum Inn. XII. de Parochialibus Ecclesiis pensionum onere non gravandis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura animarum.

PAstoralis Nostra solicitudo exigit, ut in hoc præcipue excubemus, ne cura animarum in Ecclesiis Parochialibus hujus almæ Urbis, & extra ejus pomœria constitutis, neglecta, & collapsa propterea concidat, quod earumdem Rectoribus congrua sustentatio desit sine quibus eorum Officium, non eo, quo par est zelo, & pietate exercere, ipsamque animarum salutem magnum discrimen incurrere, longa experientia didicimus.

Ab Aliis Pontificibus variæ Parochiales Ecclesiæ, tum in Urbe, tum extra, cum congrua portione institutæ fuere.

§. 1. Antecessor quidem Noster Pius PP. V. ut Sacrosancti Concilii Tridentini decreta in usum induceret, varias in hujus Almæ Urbis Ecclesiis perpetuas Vicarias, actualem animarum curam habentes congrua, & sufficienti portione adsignata, provide instituit. Alii quoque Felicis recordationis Antecessores Nostri Urbanus VIII., & Clemens XI. quasdam Parochiales Ecclesias, & Vicarias extra pomœria Urbis erexerunt, ut incolis suburbanis auxilia spiritualia, quacumque occasione, tam in doctrinæ Christianæ rudimentis rite explicatis, quam in Dei Verbo festis diebus ex ore Sacrorum Ecclesiæ ministrorum audiendo, inque Christi Domini Sacramentis, ex eorumdem manu recipiendis, prompte suppeterent.

In examen vocatur quæ Ecclesiæ Parochiales congrua portione frui non debent.

§. 2. Nihilominus priusquam ad erigendas novas Parochiales Ecclesias procedamus, in maturum examen vocari decrevimus, an revera hujusmodi Rectores, & Vicarii, olim, ut diximus, instituti, congrua, & sufficienti sustentatione fruerentur; Sique eis æqua, & congrua ejusdem portionis adsignatio deesset, quonam pacto eis designari posset. Ad hanc rem penitus explorandam S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Congregationem habendam indiximus, quorum suffragia, & simul expositionem hac de re literis traditam per unum ex Prælatis, qui eidem Congregationi fuit a Secretis, attente consideravimus. Quare uniformi suffragiorum, & sententiarum tenore percepto, consilioque, & approbatione totius Congregationis probe intellectis, in hanc determinationem devenimus, ut primo loco subsequentibus Vicariis, & Parochialibus Ecclesiis congruas portiones non esse adsignandas judicaremus, quia sufficienter dotatæ reperiuntur. Sont vero 1. Beati Angeli ad Fornaces. 2. Beati Lazari. Hæ duæ Vicariæ a Basilica Vaticana dependent. 3. Parochialis Ecclesia beatorum Laurentii, & Urbani ad primam Urbis portam. 4. Vicaria Beatæ Mariæ ad Magos, quæ a Basilica Lateranensi dependet. 5. Parochialis Ecclesia beati Sebastiani extra portam Capenam, ex Basilica Lateranensi olim dismembrata. Secundo loco statuimus, & declaramus, nullam congruam adsignandam parochiali Ecclesiæ Basilicæ Sancti Pauli in Via Ostiensi olim dismembratæ ex diaconia Beatæ Mariæ in Cosmedin. Siquidem Cœnobium Monachorum Casinensium ad quos eadem Basilica S. Pauli pertinet, redditus, & sufficientem portionem habet. Quare huic nulla congrua portio debetur. Parimodo Parochiali Ecclesiæ beati Laurentii in agro Verano, quam regunt Canonici Regulares Sanctissimi Salvatoris, nullam congruam portionem adsignandam esse decernimus.

Enumerantur Ecclesiæ Parochiales extra Urbis mœnia, quibus congrua adsignanda est, ac revera eis adsignatur.

§. 3. Tertio loco portionem, & congruam sustentationem subsequentibus Ecclesiis parochialibus adsignandam esse perspeximus, & hac Nostra constitutione adsignamus. Hæ vero sunt 1 Parochialis Ecclesia beati Francisci in Monte Mario, quæ pertinet ad Congregationem Eremitarum beati Petri de Pisis. Huic Parochiali Ecclesiæ, ejusque Rectori centum annua scuta argentea monetæ Romanæ pro congrua adsignari volumus, & mandamus. 2. Parochialis Ecclesia beatæ Agnetis in Via Nomentana, quæ pertinet ad Canonicos Regulares SS. Salvatoris annuam portionem congruam sexaginta scutorum argenteorum Monetæ Romanæ omnino habeat. Licet vero cum dicta Parochialis Ecclesia beati Francisci in Monte Mario pro majori parte dismembrata fuerit ex parochiali Ecclesia beatæ Mariæ de Populo ad portam Flaminiam, quæ ad Fratres Eremitas Augustinianos Congregationis Lombardiæ nuncupatos pertinet, ex qua Ecclesia altera quoque beatæ Agnetis in Via Nomentana fuit dismembrata, unde censeri posset, utriusque Parochialis Ecclesiæ Rectori congruam portionem ex fructibus Ecclesiæ Matricis debere adsignari; Nihilominus quia, re accurate perpensa, comperimus Ecclesiam beatæ Mariæ ad Portam Flaminiam redditibus non superabundare, nec ei tot fructus suppetere, quot necessarii sunt pro commoda primarii, & secundarii sui Rectoris alimonia, ita ut absque detrimento rerum necessariarum pro decenti suorum Ministrorum, qui curam Animarum exercent, sustentatione. congruam portionem novis Rectoribus beati Francisci in Monte Mario, & beatæ Agnetis in Via Nomentana de suo dare non possit; Ideo Sacrorum Canonum dispositioni inhærentes, qui hoc casu Matricem Ecclesiam a quacunque contributione eximunt, & Parochianos obligant, ut congruam portionem Novis Rectoribus de suo subministrent, nos præsentibus literis Nostris, perpetuum robur imposterum habituris, statuimus, & declaramus, ut centum annua scuta argentea Monetæ Romanæ Parochiali Ecclesiæ, & Rectori beati Francisci in Monte Mario, & similiter scuta sexaginta alterius parochialis Ecclesiæ Rectori beatæ Agnetis in Via Nomentana adsignentur ex divisione, partitione, & taxa, prædiis imponenda, quæ intra limites utriusque Ecclesiæ comprehenduntur, quod dictis Ecclesiis, aut matrici nullas decimas solvant.

Concil. Trid. Sess. xxi. Caput iv.

Statuitur qui debeant solvere prædictam congruam præfatis Ecclesiis Parochialibus

§. 4. Volumus autem, ut per directos dominos eorundem prædiorum tota eadem taxa Ecclesiis respective solvatur, si vero prædia a directis dominis in emphyteusin tradita fuerint, tunc decernimus, ut per emphyteutam

ra-

ratam ejusdem taxæ ita solvatur, ut Dominus directus, qui totam taxam Ecclesiæ persolvit, pro rata, quæ contingit emphyteotam, ab hoc resici debeat: quæ refectio, ut facilior evadat, statuimus, ut dum Prædia taxantur, emphyteuta distinctim pro sua rata etiam taxetur. Pauperes tamen agricolas, & vinearum cultores rerum inopia laborantes, qui propriis manibus, & corporis assiduo labore sibi victum conquirunt, a quacunque ejusmodi congruæ portionis solutione immunes esse, & fore Apostolica Auctoritate declaramus, ac penitus eos eximimus.

§.5. Præsentes vero literas ex eo etiam quod quicumque in præmissis interesse, & rem habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, & ad ea vocati non fuerint, & causæ propter quas illa fiant, vel facta sint, aliis examinatæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, seu alias ex quocunque alio capite, vel causa, quantumvis legitima, vel juridica de intentionis nostræ, vel quocunque alio defectu, notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, & facti remedium impetrari, aut concedi, nullatenus posse decernimus, sed semper illas validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes. Sedemque Apostolicam sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis pro tempore, quomodolibet factis, comprehendi, vel con undi: Sed ab illis semper excipi; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, & sub quacunque posteriori data per Beati Francisci in Monte Mario, ac Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Ecclesiarum, prædictos respective Rectores nunc, & pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Urbis Vicario Generali in spiritualibus committitur executio hujus constitutionis.

§.6. Quo circa dilecto filio nostro in Urbe prædicta, ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali, cui per easdem præsentes auctoritate nostra prædicta facultatem concedimus, & impartimur, ut prædiis, quæ sub prædictis Beati Francisci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialibus Ecclesiis, respective, comprehenduntur, taxam prædictam eo modo, quo alias in hujusmodi eventibus impositam fuisse cognoverit respective imponere libere, & licite valeat; per easdem præsentes etiam committimus, & mandamus, ut ipse per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Beati Francisci in Monte Mario, & Beatæ Agnetis in Via Nomentana Parochialium Ecclesiarum prædictarum, respective, pro tempore existentium Rectorum hujusmodi fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos præmissorum omnium, & singulorum plenario effectu pacifice frui, & gaudere, atque eis de portionibus prædictis integre responderi, non permittens illos super his a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, contradictores quoscumque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita, ac manu regia compescendo.

Derogatoriae

§.7. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, dictæque Urbis, ac artis agrariæ in Urbe prædicta etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia respective roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, libertatibus, immunitatibus, & exemptionibus, Urbi, & arti prædictis, ac Urbis populo, Senatori, ac Conservatoribus, necnon Artis ejusdem Consulibus, artemque hujusmodi exercentibus, & quibuscumque Ecclesiis, & Basilicis etiam parochialibus, aut cujusvis Ordinis, & Instituti Monasteriis, ac Religiosis Domibus, etiam mendicantium Congregationi, etiam undecim Congregationum nuncupatæ, Societati etiam Jesu, Militiis etiam Beati Johannis Hierosolymitani, ac Hospitalibus etiam nationalibus, aut Regularibus, etiam Sancti Spiritus in Saxia; Beati Antonii Viennensis, & generatim quibuscumque locis piis, quomodolibet nuncupatis, & quibusvis aliis personis, quomodolibet pariter nuncupatis, ejuscumque gradus, & conditionis etiam speciali mentione dignis, eis, eorumque prædiis, ac bonis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis, ac irritantibus clausulis, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibusomnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo his literis contra dicere audeat.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, Confirmationis, innovationis, sanctionis, declarationis, præcepti, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo Sexto Decimotertio Kalendas Augustas, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXV.

Dat. 14. Julii 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo; ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed 1727. Aug. 30. P. 4. Tertiarii ejusdem Ordinis subjiciantur Jurisdictioni Ministri Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possit ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. Die 6. Julii 1626. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R. P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto. sed in eo casu substituatur alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem inposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo: Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco † Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXVI.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cuculle, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ, gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3. confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, et Clem. XII. Const. ed. 1730. Oct. 11. P. 1. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem,

idem, quod dictus S. Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permissum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus festivitatis solemnitatis occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces prædictorum Monachorum.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Otthoboni noncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio, ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præcisò modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra procedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXVII.

Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

Dat. 14. Julii 1726. Ann. 3.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Betiancurt, Prior Generalis Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ea eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, ifique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujusmodi præfixum sit, quæ pars eo casu prævalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constitutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præses esse debeat, & casus evenire posit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remaneote dicti Præsidentis deputatione.

Facti expositio.

§. 2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod im-

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

De Præside Capituli Generalis. posterum sit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalatus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eximuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur. *De Novitiorum educatione.*

Preces Prioris Gener. §.3. Cum autem, sicut eadem expositio sub jungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXXXVII.

Confirmatur erectio Conservatorii pauperum Puellarum Oppidi Guimaren., Bracharen. Diœcesis, in Monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum. *Dat. 5. Aug. 1726. Ann. 3.*

Aliæ duæ extant hujus Constitutiones pro iisdem Tertiariis, in quarum una ed. 1726. Jul. 24. P. 3. cavetur ne Commissarius Provinciæ Fluminis januarii inconsulto Generali removeatur, in altera ed. 1727. Aug. 30. P. 4. subjiciantur jurisdictioni Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura regularis vitæ propagandæ. Sacrosanctæ Militantis Ecclesiæ Gubernacula ex Summi Sacerdotii cathedra nobis, meritis licet imparibus demandata tenentes, ad ea per quæ pauperes Puellæ olim sub aliquali vivendi Regula in communi Domo Conservatorii viventes, tandem spretis hujus infelicis sæculi illecebris, tanquam prudentes Virgines accensis lampadibus obviam ituræ Sponso Jesu, eadem Domo in Monasterium erecta, assumptoque Regulari habitu perpetuum Altissimo famulatum impendere, æternamque beatitudinem consecrati valeant, ac exinde honoris flores, & honestatis fructus, regularisque Vitæ propagatio deveniant propensis studiis intendimus; & ne in posterum de hujusmodi erectionis validate hæsitari contingat, sed litium anfractibus, & dissidiis super hoc habitis hucusque finis perpetuò imponatur, ac personæ in ea degentes Divinis laudibus ea, qua par est mentis puritate, & Cordis sinceritate liberius insistant, erectionem Monasterii hujusmodi Apostolicæ confirmationis munimine roborantes, Pastoralis Officii Nostri partes favorabiliter interponimus, prout personarum hujusmodi, ac locorum, & temporum qualitatibus matura consideratione pensatis in Domino conspicimus salubriter expedire.

Refertur fundatio prædicti Conservatorii, ejusque erectio in Monasterium Tertii Ordinis Carmelitarum. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias videlicet de Anno Domini Millesimo sexcentesimo octogesimo quinto, seu alio veriori tempore in Oppido de Gaimaren. Bracharen. Diœcesis simplex Conservatorium nonnullarum Puellarum in communi viventium per quendam tunc in humanis agentem Franciscum Antunes Torres, dum viveret, seu juxta ejus sub qua ab humanis decessit dispositionem Testamentariam fundatum, & erectum extiterit. Subinde vero scilicet de anno ejusdem Domini Millesimo sexcentesimo octogesimo septimo Puellæ præfatæ habitum, & Institutum Ordinis Fratrum Carmelitarum Tertii Ordinis nuncupatorum de manibus ejusdem Ordinis Superiorum susceperint, adauctisque paucis ab inde annis tam illius Fabrica Regio Diplomate mediante constructa, quam annuis redditibus, & Tertiariarum numero, tunc existens loci Ordinarius

narius non tantum Ecclesiæ de ejus Licentia extructæ benedictionem impartiri, verum etiam ibidem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum reponi, Claustra benedici, nonnullas sepulturas pro eisdem Puellis aperiri concesserit, dictæque Puellæ sese noviter Jurisdictioni, & Gubernio tunc existentium Superiorum ejusdem Ordinis submiserint, ac sub regimine dilecti Filii Fratris Antonii de Incarnatione tunc existentis Commissarii Generalis dicti Ordinis in Regno Portugalliæ per aliquod temporis spatium permanserint. Cumque in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit. *Circa Pastoralis &c.* Caveatur expresse, quod Puellæ in hujusmodi Conservatoriis degentes, vel in manibus propriorum Superiorum solemnem emittere teneantur Professionem, aut Conservatoria hujusmodi dissolvantur, & supprimantur, propterea que de anno pariter Domini Millesimo septingentesimo quarto, seu etiam alio veriori tempore, cum tunc existentes Puellæ præfatæ opportunum situm Clausuram, Officinas, Dormitoria, Cellas, ac Supellectilia sacra, & profana, necessariosque annuos redditus haberent, & nemine contradicente, concurrentibus in eisdem omnibus necessariis requisitis pro erectione Conservatorii præfati in Monasterium Monialium præfati Ordinis, earum solemnem Professionem in manibus præfati Commissarii Generalis specialiter ad id a tunc existente dicti Ordinis Superiore Generali deputati expresse emiserint.

Hinc variæ lites in Moniales excitatæ.

§.2. Qua solenni professione trium substantialium votorum, ac perpetuæ Clausuræ in manibus Superiorum dicti Ordinis, juxta Constitutionem præfatam, ut præfertur, emissa; licet dictum Conservatorium formale Monasterium, ac Puellæ præfatæ Moniales dicti Ordinis respective evaserint: & ab omnimoda Jurisdictione Ordinarii exemptæ, Superioribus dicti Ordinis, qui eas usque ad annum ejusdem Domini Millesimum septingentesimum septimum pacifice gubernarunt, subjectæ extiterint; nihilominus eo tempore, ut etiam accepimus, tam a Venerabili Fratre moderno Archiepiscopo Bracharen., quam a dilecto etiam filio moderno Parochialis Ecclesiæ ejusdem Oppidi Rectore, eo sub prætextu, quod Puellæ præfatæ per illius manus Paschale Sacramentum non suscepissent, ac sub prætentione, quod ipsæ veræ Moniales non existerent, nec a Jurisdictione ejusdem Ordinarii exemptæ essent, varias litium molestias passæ fuerant; quapropter habito per Dilectas in Christo Filias modernas Priorissa, & Moniales præfati Monasterii in gradu appellationis ad Tribunal Nunciaturæ Apostolicæ Portugallien. recursu de anno similiter Domini Millesimo septingentesimo octavo in libera possessione exemptionis ab Ordinarii præfati Jurisdictione, prout erant manuteri obtinuerunt, & deinde ad Sedem Apostolicam pro approbatione, & confirmatione Erectionis præfati Monasterii, ac quatenus opus esset cujuslibet nullitatis, quæ in ea intervenire potuisset sanatione, recursu etiam desuper habito de anno pariter Domini Millesimo septingentesimo decimo octavo a dilecto etiam Filio nostro, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis commoranti favorabilem informationem reportaverint, dictusque Archiepiscopus ab inde citra se

Indeque habitus ad Sedem Apostolicam recursus pro confirmatione.

opposuerit sub prætextu, quod Conservatorium præfatum absque Sedis Apostolicæ præfatæ licentia, ac Ordinarii consensu nulliter in Monasterium Monialium erectum fuisset, ac Priorissa, & Moniales præfatæ utpote nulliter professæ sub illius Jurisdictione adhuc remanere deberent.

§.3. Nos igitur, qui quantum in Domino possumus personarum quarumlibet præsertim Monialium Regularis vitæ disciplinam servantium quietem, & tranquillitatem, litium jurgiorumque perturbatione remota, Paternis, & sinceris desideramus affectibus, ac attendentes, quod licet Conservatorii hujusmodi, ut præfertur in Monasterium præfati Ordinis Erectio, & Institutio usque, & de præfato anno Domini Millesimo septingentesimo quarto earum plenarium sortitæ fuerint effectum, ac Priorissa, & Moniales præfatæ in eodem Monasterio ad formam Erectionis, & Institutionis præfatarum Altissimo famulatum exhibentes in Divinis laudabiliter deservierint, & deserviant de præsenti, & ab inde citra Constitutiones, seu Ordinationes, aut Regulæ secundum earum institutum pacifice, & absque ulla contradictione per eas observatæ fuerint. Nihilominus ne de Erectionis, & Institutionis hujusmodi viribus, ea quo ille Apostolica auctoritate factæ non fuerint, ac expressus Ordinarii loci hujusmodi desuper consensus non intercesserit, & ne de ejusdem Monasterii stabilitate ullo unquam tempore hæsitari contingat, Monasterii præfati statui, & stabilitati dictarumque, Priorissæ, & Monialium conscientiarum quieti, & tranquillitati in præmissis opportune providere, easque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, necnon earum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Erectionem, & Institutionem, ut præfertur factas, Apostolica auctoritate præfata, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit sanamus, & convalidamus.

Confirmatio præfatæ erectionis.

§.4. Ac dicti Monasterii Priorissam, & Moniales nunc, & pro tempore existentes ab omnimoda Jurisdictione præfati moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Bracharen. ac etiam præfati moderni, & pro tempore existentis ejusdem Parochialis Ecclesiæ Rectoris etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac immediate pro tempore existentium Superiorum Regularium præfati Ordinis, a quibus acto reguntur, & gubernantur Jurisdictioni, ac Regimini subjicimus, cum facultate eisdem Superioribus Regularibus pro tempore existentibus tradendi Priorissæ, & Monialibus præfatis nunc, & pro tempore existentibus tam Probationis, quam Professionis Velum, ita tamen, ut Moniales, quæ in eodem Monasterio sub illius Regula recipientur, & admittentur in futurum habitum per alias Moniales præfati Ordinis gestari solitum suscipere, & tempore Probationis elapso Professionem per easdem emitti consuetam expresse emittere, Regulam, necnon perpetuam Clau-

Moniales ejusdem ab Ordinarii Jurisdictione eximuntur, ac Regimini Superiorum dicti Ordinis subjiciuntur.

su-

suram, ac Ritus, mores, consuetudines, & regularia instituta præfati Ordinis servare, divinisque laudibus, & officiis insistere debeant, & teneantur.

Eisque nonnulla Privilegia, exemptiones, & gratiæ indulgentur.

§.5. Et insuper eidem Monasterio Illiusque Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, quod omnia earum bona, ac quicumque Census, Terræ, Domus, Possessiones, bona mobilia, & immobilia, quovis nomine nuncupata per quoscumque Christifideles in perpetuum, vel ad tempus, simulque, vel successive pro augumento bonorum Monasterii hujusmodi, & Monialium in eo pro tempore degentium, seu alicujus earum intuitu, vel contemplatione, ac etiam titulo eleemosynæ vel alias quomodolibet donata, assignata, & erogata, ac inposterum donanda, assignanda, & eroganda ea nunc prout, & postquam donata, assignata, & erogata fuerint, libera, immunia, & exempta a decimis, & aliis quibuscumque oneribus, & impositionibus esse debeant; ita quod liceat Priorissæ, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus præfatis corporalem, realem, & actualem illorum, juriumque, & pertinentiarum quarumcumque possessionem per se, vel alium, seu alios earum, ac dicti Monasterii nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ea eis provenientia, quæcumque percipere, exigere, levare, arrendere, locare, dislocare, ac in communes earum, & dicti Monasterii usus, & utilitatem convertere, Diœcesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quodque Priorissa, & Moniales nunc, & pro tempore existentes præfatæ omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, Immunitatibus, exemptionibus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, Indulgentiis, favoribus, & gratiis universis tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus aliæ Moniales dicti Ordinis in genere, vel in specie, etiam per viam simplicis communicationis, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint, & poterunt quomodolibet in futurum, similiter, & pariformiter, ac absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, in omnibus, & per omnia dummodo tamen illa, seu illæ sint in usu, & non revocata seu revocatæ, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, dictique Ordinis Institutis non adversentur, eadem Apostolica auctoritate similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Approbantur præd. Monasterii Constitutiones, seu regulæ.

§.6. Necnon Constitutiones, aut Ordinationes, seu Regulas hujusmodi pro firmiori illarum validitate, & subsistentia Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjicimus, illasque ab omnibus ad quas nunc spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri.

Clausulæ speciales.

§.7. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, & Sedem Apostolicam præfatam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam motu simili, & de scientia, & Apostolicæ Potestatis plenitudine paribus pro tempore factis, & faciendis comprehendi, vel confundi, sed tanquam ad majus Divini Cultus augmentum factas, & emanatas semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes Priorissam, & Moniales Monasterii præfati quandocumque eligen. concessas, ac validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere. Et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane motu pari decernimus.

Deputantur Exequutores.

§.8. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Lacedemonien., & Episcopo Tagasten., ac dilecto similiter Filio Emanueli Alvares Cidade Canonico Ecclesiæ Eboren. motu simili per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quandocumque opus fuerit, & quoties pro parte Priorissæ, & Monialium nunc, & pro tempore existentes præfatarum requisiti fuerint solemniter publicantes, eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ea Priorissa & Monialibus nunc, & pro tempore existentes prædictis desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, servata tamen forma Concilii Tridentini, appellatione postposita compescendo.

Derogatoriæ peculiares.

§.9. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo tamen ultra tres diætas aliquis vigore earumdem præsentium extra suam Diœcesim ad Judicium non trahatur, & quibuscumque prætentionibus prædicti Archiepiscopi, sive ejus Promotoris Fiscalis, & quamcumque litem in quocumque Tribunali, aut Congregatione Urbis, & de Partibus indecisa pendentem, ac quibusvis Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinibus, Privilegiis

legiis quoque Indultis, & literis Apostolicis eidem Monasterio, ac quibusvis aliis Superioribus & personis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, espressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, necnon opportune, & valide hac vice dumtaxat motu simili, deque scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Augusti MDCCXXVI Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIX.

Dat. 7. Augusti 1726. An. 3.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Marescottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium à debito promovendi cultus Sanctarũ Virginum.

QUemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblitæ populum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem inter summis signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nontiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

§.1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacinthã Professionem Regularem emiserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac alii sublimes Catholici Principes devotarum suarum precum accessione roboraverant) Nobis super hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariscottis in posterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniversaria felicis ejus obitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

Concedimus facultas celebrandi Missam, & officium ejusdem Beatæ recitandi in certis quibusdam locis.

§.3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Castellan. Diœcesis, in qua dicta Serva Dei nata est, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælus evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requiescit, & in universo Ordine Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum solemnia Beatificationis ejusdem Servæ Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem primam Mensis Septembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de, & super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Vo-

Fides habenda transumptis.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXL.

Dat. 8 Augusti 1726 An. 3

Decernitur, ut deinceps locus Consultoris Sacræ Rituum Congregationis uni ex Fratribus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis concedatur.

Simile privilegium concessum fuit alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 7. P. 2. uni ex Fratribus Conventualibus S. Francisci.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ratio justitiæ exigit, ut Religiosorum Virorum Ordines in Ecclesia Dei pie sancteque instituti, qui multos pro Religione labores continuo sustinent, congruis honoribus, & gratiis decoremus.

Preces Prioris Generalis dicti Ordinis.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui unus ex Consultoribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositæ existit, locum fixum Consultoribus hujusmodi, eidem suo Ordini assignari summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur erga prædictum Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis, aliquod Paternæ nostræ benevolentiæ monumentum exercere cupientes, ipsumque Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus locus Consultoris prædictæ Congregationis Cardinalium, succedente illius pro tempore vacatione, uni ex memorati Ordinis Professoribus concedi, & assignari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decretum prædictæ Concessionis.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio

---

CXLI.

Dat. 8. Aug. 1726. An. 3.

Extenditur Constitutio edita pro Tertiariis Ordinis S. Francisci, ad Tertiarias Ordinis Servorum B. M. Virginis.

Laudata Constitutio edita est 1725. Decemb. 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior, & Procurator Generalis Fratrum Ord. Servorum B. M. Virginis, quod cum ipsi longa experientia cognoverunt nonnullas molestias, vexationesque, quas ejusdem Ordinis Tertiariæ tolerant, ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarias ad eorum dependentiam, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, & spiritus dispertionem, atque prædicti Ordinis Superioribus non modicam inquietudinem parere, dicti Exponentes, quo similibus inordinationibus occurrant, Literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam Anno Incarnationis Dominicæ 1725 quarto Idus Decembris Pontificatus nostri anno secundo expeditas, per quas inter alia Tertiariæ Ordinis Sancti Francisci a Jurisdictione, & dependentia Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarias primo dicti Ordinis per Nos extendi summopere desiderant, præsertim quia hunc Ordinem a felic. record. Innocentio Papa VIII. Prædecessore nostro ad participationem privilegiorum quatuor aliorum Ordinum Mendicantium admissum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ M. V.

§.2. Nos igitur ipsos Priorem, & Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis,

stonis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Literas nostras prædictas, per quas Tertiarias secundo dicti Ordinis omnimodæ Jurisdictioni, & regimini earum Ministri Generalis subjiciuntur, ad Tertiarias primodicti Ordinis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus, itaut illæ Prioris Generalis pro tempore existentis hujus Ordinis curæ, & superioritati subjectæ omnino sint.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primo dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXLI.

Dat. 15. Aug. 1726. Ann. 3.

Statuuntur nonnulla pro recto regimine Hospitalium, & Montis Pietatis Civitatis Cæsenæ.

De Statuto erecto ob hoc Pontifice Romæ pro Hospitali S.Gallicani vide Const. ed. 1726. Decemb. 6. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a benevolentia in Ecclesiam Cæsenatem, olim Sponsam suam.

QUotiescumque cogitamus (hoc autem sæpe contingit) nos Ecclesiæ Cæsenati sex, & quadraginta ab hinc annis Pastorali Officio præfuisse; toties memoria repetimus regulas, instructiones, edicta, & Synodales Constitutiones, quibus illius Episcopatus rebus, & præcipue locorum Piorum administrationi pro nostri ingenii viribus providere curavimus. Postquam vero ineffabile Dei consilium, nullis exigentibus meritis nostris, in Cathedra B. Petri Apostolorum Principis sedere nos voluit, sæpe numero ad eandem dilectissimam olim Sponsam nostram Ecclesiam Cæsenatem oculos Pontificiæ charitatis convertimus, ut aliquod nostræ pro ea solicitudinis argumentum ostenderemus; dumque se nobis primo obtulit Seminarium Clericorum Sæcularium Episcopatus obtulit, statim de illo amplificando, novisque redditibus augendo decrevimus, ut adolescentes, Militiæ Ecclesiasticæ nomen daturi, in eo moribus, & literis, quæ decent Sacros Ministros commodius imbuantur.

Causæ præsentis Constitutionis: incuria nempe in gubernandis Xenodochiis, aliisque piis Locis.

§.1. Quum vero nuper haud modica animi nostri perturbatione rursus nobis innotuerit, quod ceteroquin oculis nostris olim adspeximus, atque hisce manibus contrectavimus, Xenodochia nimirum, sive Hospitalia, & Montem Pietatis Cæsenæ ob incuriam, & culpam laicorum, non ea qua decet cura, & vigilantia gubernari, eorum redditus, in peregrinorum, & Pauperum beneficium convertendos, Dei timore postposito, dissipari; quæque pii eorumdem auctores Dei obsequio, & Religioni destinaverant, jam dudum dilapidari, nos huic malo remedium aliquod allaturi, præsentem Constitutionem nostram edere decrevimus, duodecim capita complectentem, pro eorumdem Xenodochiorum, sive Hospitalium, & Montis Pietatis tutiori administratione in posterum observanda, ne amplius ea, quæ peregrinis, & pauperibus Christi veterum Cæsenatensium pietas danda esse voluit in alios usus, contra eorum mentem manifesta Dei offensione, transferantur, capita vero, quæ diximus, huic nostræ Constitutioni inseri volumus, ut perpetuis futuris temporibus legi, neque ab ullo, ad quem pertinere videbuntur, ignorari unquam possint; Hæc autem sunt.

§.2. *Pro Hospitali SS. Crucifixi.*

Statuta pro dictis Hospitalibus.

I.

De numero, ordine, & electione Priorū d. Hospitalis.

Priores, ad regimen Hospitalis Sanctissimi Crucifixi deputati, perpetuis futuris temporibus sint decem tantum; horum quinque sint ex ordine Ecclesiastico Sæculari: Unus ex Canonicis Ecclesiæ Cathedralis decretorum doctor, qui Primicerii vocabulo utatur; duo alii sint ex numero Parochorum: Ceteri duo ex numero simplicium Presbyterorum. Quinque reliqui de more sint ex laicis, quinque vero illi Ecclesiastici ab Episcopo eligantur ad nutum ejusdem Episcopi quandocumque, & quomodocumque ipsi placuerit, inde amovendi, sed quinque reliqui ex ordine laicorum, de more, a publico, & generali cætu consiliariorum Civitatis eligantur.

II.

Qui ex prædictis ad officia eligendi sint.

In quocumque munere, & officio, quod inter Priores ejusdem Hospitalis Sanctissimi Crucifixi distribui contigerit, nunquam bini, aut singuli tantum laici habeantur, sed unus ex Ecclesiasticis, alter ex laicis.

III.

De Rationario, seu Directore reddit
tuum ejusdem Hospitalis.

Inter Ministros Hospitalis Sanctissimi Crucifixi Rationarius, seu Calculator, & Director ejus redditum sit semper extraneus, a solo Episcopo eligendus, cujus etiam nutu, ex officio suo removeri possit: ad eumdem Rationarium, & Calculatorem pertineat examinare, & recognoscere administrationes, quæ fiunt in cæteris locis Piis Civitatis; quæque propterea eam portionem in annuum ejusdem Rationarii stipendium de suo conferant, quam Episcopus ei tribuen-

buendam, & conferendam judicabit, omni recursu, & appellatione remota.

§.3. *Pro Hospitali Sancti Tobiæ.*

I V.

De numero, ordine, & electione Priorum d. Hospitalis S. Tobiæ

Ea duodecim Prioribus, ad regimen Hospitalis altis Sancti Tobiæ deputatis, perpetuis futuris temporibus sex fint ex Ordine Ecclesiastico Seculari, nimirum duo ex Canonicis Ecclesiæ Cathedralis, duo ex Parochis, duo ex simplicibus Presbyteris. Hos sex solus Episcopus eligat, semper ejus nutu inde amovendos. Ceteri sex fint ex Ordine laicorum, eo modo eligendi, quem Constitutiones ejusdem Hospitalis præscribunt.

V.

Committitur Episcopo Cæsenat. executio hujus Statuti.

Ut hæ nostræ sanctiones plenum, & citissimum effectum obtineant, Venerabili Fratri nostro Joanni Baptistæ Episcopo injungimus, ut statim ac præsertim nostram Constitutionem acceperit, ex Prioribus laicis, regimini ejusdem Hospitalis S. Tobiæ deputatis, sex solos antiquiores in suo Officio relinquat; Sed pro sex reliquis recentioribus itidem laicis, ipse eligat sex alios ex Ordine Ecclesiastico, ut superius dictum est.

V I.

Abolentur nonnulli sumtus, qui Seminario Clerico rum Secularium applicantur.

Ne redditus Hospitalis, qui Christi Pauperibus, & Peregrinis alendis sunt adsignati, deinceps in commessationes, compotationes, & convivia impendantur, primo volumus, atque harum tenore jubemus, & declaramus, ut tria prandia, sumptibus ejusdem Hospitalis Sancti Tobiæ, sub prætextu Viatorum quotannis parari solita in festo Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, feria V. in Cœna Domini, & in festo Resurrectionis Dominicæ omnino aboleantur, nec amplius parari possint. Secundo omnes eleemosynæ tritici, panis, leguminum, nummorum, carnis, vini, aliarumque rerum, quæ hactenus bis in anno, hoc est in solemnibus Natalis, & Paschatis Christi Domini distribui consueverunt pari pacto aboleantur. Tertio omnes sumptus inutiles, & omnino supervacanei in prandiis, jentaculis, comessationibus, conviviis, cœnis, refrigerationibus, & ceteris hujusmodi voluptatibus occasione Congregationum, Processionum, recognitionum, & bonorum Visitationum, fieri solitis, omnino aboleantur sub pœna singulis transgressoribus centum scutorum argenteorum ipso facto incurrenda, & eorumdem ære pro rata solvenda, quæ Seminario Clericorum Secularium ejusdem Episcopatus applicabitur.

V I I.

Eidem Seminario adjudicantur quæcunque superfuerint ex annua administratione ejusdem Hospitalis.

Completo anno administrationis ejusdem Hospitalis Sancti Tobiæ, & statim recognitione facta, quæcumque ex annuis, & necessariis sumptibus ejusdem Hospitalis superfuerint, volumus, ut perpetuo eidem Seminario Clericorum Secularium adjudicentur.

V I I I.

De Congregatione, & suffragiis Priorum.

Quotiescumque ejusdem Hospitalis Priores congregari contigerit, ut de rebus ad Hospitale pertinentibus aliquid secretis suffragiis decernant, eorumdem suffragia si fuerint numero utrinque paris, rursus ad nova suffragia non procedatur, sed Episcopus ipse, vel ejus Vicarius Generalis jussu, & nomine ejusdem Episcopi suo proprio suffragio possit, & debeat illorum suffragiorum æqualitatem tollere, eique parti adhærere cui pro sua prudentia, & arbitrio sibi adhærendum censebit. Nullus vero actus nulla Congregatio sine præsentia Episcopi, aut ejus Vicarii Generalis fieri possit. Hoc sub pœna omnium actorum nullitatis observandum indicimus; atque hoc idem caput etiam de Hospitali Sanctissimi Crucifixi dictum intelligatur.

I X.

De pensione solvenda Seminario supra dicto.

Idem Hospitale, & Confraternitas Sancti Tobiæ, cæteræque duæ Sanctæ Mariæ a Populo, & Sanctæ Mariæ a Suffragio, quibus singulis per Literas nostras Apostolicas in forma Brevis, editas die 30. Maji elapsi anni 1745. injunctum fuit onus perpetuæ pensionis scutorum argenteorum monetæ Romanæ quinquaginta, Seminario Episcopali Clericorum Seminarium, perpetuis futuris temporibus persolvendæ ejusdem pensionis medietatem singulis semestribus anticipato solvere debeant. Si octiduo ab elapso semestri aliqua ex iis tribus Confraternitatibus medietatem ejusdem pensionis anticipato solvere neglexerit, tunc duplicatam pensionem solvere omnino debeat.

§.4. *Pro Monte Pietatis.*

X.

De æstimatore pignorum eligendo.

Cæteris Ministris, & Officialibus Montis Pietatis adjungatur æstimator pignorum semper a solo Episcopo eligendus, eidemque subjectus, atque inde ejus nutu, & arbitrio amovendus. Huic autem Ministro, uti reliquis, eam mercedem solvat Mons Pietatis, quæ ab Episcopo solvenda censebitur.

X I.

De Præsidibus prædicti Montis Pietatis.

Præter duos Præsides laicos ejusdem Montis Pietatis publico, & generali cœtu Consiliariorum Civitatis eligendos, Episcopus duos alios eligat ex Ordine Ecclesiastico Seculari ejus nutu, & arbitrio inde amovendos, quibus eadem onera, & emolumenta dabuntur, quæ duobus Præsidibus laicis dari consueverunt.

X I I.

Conceditur Episcopo Cæsenat. facultas moderandi Constitutiones pro bono regimine ejusdem Montis.

Episcopus perpetuis futuris temporibus independenter a quocumque, plena, & libera facultate potiatur augendi, minuendi, declarandi, moderandi Constitutiones, Ordines, & Capitula, pro bono regimine ejusdem Montis Pietatis sancita, & statuta, quibus non tantum Ministri, & Officiales ejusdem Montis subjaceant,

ceant; sed etiam Officiales Civitatis in omnibus, & quibuscumque rebus ad eumdem Montem Pietatis pertinentibus sub pœnis, quod in iisdem Constitutionibus vulgabuntur.

Clausulæ derogatoriæ.

§.5. Hactenus capita duodecim ad Hospitalia Sanctissimi Crucifixi, & Sancti Tobiæ, ac ad Montem Pietatis Cæsenæ pertinentia, perpetuisque futuris temporibus inviolabiliter observanda, non obstantibus quibuscumque consuetudinibus, & quatenus opus sit, Seminarii, Hospitalium, & Montis Pietatis prædictorum, respective fundatione, & erectione, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, eorumdem Seminarii, Hospitalium, & Montis Pietatis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia respective roboratis statutis, Consuetudinibus, Privilegiis, & literis Apostolicis, eis, & eorum cuilibet respective quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque respective tenoribus expressa mentio habenda esset in his nostris literis, ad præmissorum omnium, & singulorum effectum, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat, Apostolica auctoritate, respective derogamus, & derogari volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, Decreti, Statuti, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dom. MDCCXXVI. XVIII. Kal. Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLIII.

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

Indulgetur Monachis Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum Abbas Generalis semel tantum infra quadriennium sui officii visitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Const. ed. 1611. Decemb. 9. P.7., necnon Greg. XIII. Const. ed. 1573. Febr. 10. P.1., & Urbani VIII. Const. ed. 1624. Jul. 5. P.1., quæ hic citantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Constitutiones ejusdem antea tenebatur bis infra quadriennium visitationem peragere

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti tam suo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis anno 1610. celebrato stabilitæ fuerunt variæ Constitutiones, quarum una concernit visitationem Monasteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis personaliter peragere debet: Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per suos Commissarios deputatos adimplere potest, sed si possibile fuerit, semel ejusmodi visitationem per seipsum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno 1606. editorum cap. 19. n.1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis visitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon suæ Conventualitatis, & oneratur ejus conscientia, ut has visitationes per se personaliter agere procuret, primam scilicet annis duobus prioribus, & secundam duobus annis posterioribus; Si vero propter morbum, aliasque occupationes peragere eas non possit, decernitur, & statuitur sub pœna gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per suos Commissarios ullam Domum, sed saltem singulas per seipsum semel visitare non omittat.

Idemque statutum fuit a Paulo V.

§.2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Constitutionum confirmatoriis, quarum initium est: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur sic: Septimo, quod non sint Visitatores, nec Suppletores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum si potuerit, sive per suos Commissarios, sed si possibile fuerit non omittat per seipsum semel tantum visitare omnia Monasteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædecessoris literis uberius dicitur contineri.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.3 Porro cum experientia docuerit enunciatas duas visitationes hucusque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter administrationem, sive gubernium Monasteriorum disposuerunt, unde malæ administrationis redargui possint, quantum autem ad ultimum annum spectat similiter inutilis est, illa visitatio, nam Abbates tunc deponunt suum officium, novique iis succedunt, ac sic crescunt incommoda, & sumptus Monasteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hispaniæ, ascendunt, ideo in novissimo Capitulo Generali habito Vallisoleti in Monasterio S. Benedicti Mense Majo anni proxime præteriti omnium sententia fuit ad Nos recurrendum esse rogando pro fructu Visitationum, & Monasteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obstantibus Constitutionibus supradictis, ex literis ejusdem Pauli Prædecessoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis imposterum semel dumtaxat in quadriennio omnia Monasteria inchoando Mense Septembri anni secundi sui Generalatus visitare teneatur, & post continuando sine intermissione considerabili usque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut post visitationem extraordinariam Monasteriorum, vel per se, vel per suos Commissarios, prout necessarium, & congruum tam Constitutionibus ipsius Congregationis, quam observantiæ regulari existimabit.

Quædam aliæ postulationes ejusdem Congregationis.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ejusmodi duas enunciatas visitationes per Constitutiones præscriptas & per literas Pauli Prædecessoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali personaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exigat peragi, ac Constitutionibus ejusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apostolica confirmatas, novasque leges pro bono regimine condendi, prout

temporum necessitudo, & experientia rerum postulabant, necnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus sui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus sui anno pariter primo respective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus &c.* & in sacra &c. derogari summopere desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejusdem.

§.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, Auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic imposterum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum precibus.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXLIV.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis.

Dat. 19. Aug. 1726. An. 3.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Const. ed. 1621 Apr. 2. P. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulsit Const. ed. 1717. Mar. 9. P. 57. ut bis fieret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prior electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

Alias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi PP. XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quasdam piæ me: Gregorii PP. XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continebatur.

Postea vero a Clemente XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus elect. onibus, fieret.

§.2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & plerique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eumdem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum expostebant, ita tamen ut in reliquis

quis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemeus Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænarratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenius continetur.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, ut idem in futurum servaretur, pariter concessum.

§.3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret, & ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente alternativa Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien Nostro, & Apostolicæ Sedis in earumdem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis supradicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia impertiretur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostris literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus fusius continetur.

Hinc exortæ querimoniæ Monachorum prædicti Monasterii, quæ tandem placatæ sunt.

§.4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi supradicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infrascriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta supradictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singillatim requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis sæpedicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Nostris literis dispositum reperitur.

Preces eorumdem Monachorum.

§.5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclasiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis narratis, ac salva Alternativa inter eosdem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod si de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem deveuire necesse sit eamdem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Viciniorìs, & trium desinitorom, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis re: me: Clementis PP. IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15. Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus, ac proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis supradicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum prædictum.

Clausulæ cum Derogatoriis.

§.6. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus quo ad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innova-

tis.

tis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri An. III.

CXLV.

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa.

Pontifices qui hæc privilegia concesserunt, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium ab officio Clerico um morum integritatem servandi.

Vitæ, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoniti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantes, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium instituti origo, & laus refertur.

§.1. Tantum opus, nullo præconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII. peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carafa Episcopus Teatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evectus est, dictusque piæ Memoriæ Antecessor noster Paulus PP. IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, eumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canoni pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomasius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxtà Bullam Canonizationis, Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorundem pro confirmatione privilegiorũ.

§.2. Quum vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eamdem Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint, nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemtiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsenti constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus literis nostris de verbo ad verbum inserendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & successoribus Clericis regularibus nuncupatis.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuere: Ac primum Clem. VII.

§.3. Exponi nobis nuper fecistis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes eum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decrevistis, supplicarique nobis fecistis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis, sociis, successoribusque vestris providere dignaremur.

Eorum institutum adprobatur.

§.4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandocumque visum fueri, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regula-

laris solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu eapedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ inmediata subjectione, & speciali protectione in omnium habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre volucrint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expresse, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Apostolicisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamsi, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Aliæ Clementis VII. Literæ hæ sunt.

CLEMENS PP. VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino; dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem Clemen. VII. Constitutio.

§.6. Dudum pro parte vestra nobis exposito, quod vos sub trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveratis: nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfecisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis noncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque prævaricatione faciendæ, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c., & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, et Filii, & Spiritus*

Sanct

Sancti. Amen. Iterum *eadem auctoritate &c.* alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore esistentibus vobis pro tempore confitentibus, uti possetis estendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulsimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias eisdem concessa, quæ in superiori §. continentur.

§.7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideriis, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & bujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & eaempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore esistentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsint, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorundem directione.

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

§.8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, esemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Cisterciensium Cluniacensium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alia quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, eaemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in temporalibus in genere vel in specie etiam communicative, concessa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

Clausulæ peculiares.

§.9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vestris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Et insuper præsentium Literarum transumtis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorsus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præstaretur, si eshiberentur. Datum in Civitate Nostra Bononiæ sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Nostri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic est.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Constitutio. Refertur summa Constitutionis primæ Clementis VII.

§.10. *Motu proprio &c.* Cum alias, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædecessor Noster, illi pro parte nostra, qui tunc in minoribus constituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi, esposito, quod nos, & ipsi, ac nonnulli alii ejusdem Congregationis Socii, divina inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere, tria substantialia religiosæ vitæ vota paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Prædecessoris, & dictæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, nostris, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque visum foret, possemus tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in

ma-

manibus cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu clericali, sub que nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi,& de communi viventium in locis Religiosis, aut sæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipsa essent, concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos singulis annis superiorem eligere, præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque sæculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum, sese conferre vellent, recipere, & post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quæcunque & ordinationes, ac constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis divinis Officiis, seu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, postquam condita, edita, reformata, instituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis exhibita forent, dicta auctoritate Apostolica approbata & confirmata essent & esse censerentur; & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur,& gauderent Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæque, & loca eorum, nos quoque, & ipsi, ac nostri, & eorum personæ & loca uti, potiri, & gaudere possemus, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad nostrum, & eorum libitum expediri possent, per inde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent expressa & nobis ac illis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitutionis ejusd. Clem. VII.

§.11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædecessori etiam exposito, quod nos, & ipsi sub trium votorum substantialium emissione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confessionum, & sacræ Theologiæ, ac sacrorum Canonum studiis ad nostrum, & eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipsi decreverant, idem Clemens Prædecessor nobis, & eis, ut tunc nostri, & eorum Superiores Præpositi nuncupati, pro tempore existentes, eum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum devotione, ac orationem Dominicam septies, Symbolorum Apostolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitandis, septem Horis canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & eum quibusvis Clericis, & Sociis suis in prævenendo, vel postponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in speciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon super jejuniis etiam de præcepto, etiam quadragesimalibus, & eum concessione vespertini jentaculi collationis nuncupati, & comestionis, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possemus, & possent, per alias, ac successive, ut nos, & ipsi inter nos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipsis, de Superiorum nostrorum, & successorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, nostras, & eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes in absolutionibus, hac forma uti possemus, & possent, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus te absolvat, & ego Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unioni, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c.* & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum eum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulserat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcunque per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum commune vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censerentur etiam perpetuo concesserat, quolque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores

eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quod que in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cisterciensibus, & Cluniacensibus Monachis ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscuoque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulserat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat, per reliquas suas in forma Brevis literas.

Inseritur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus Præpositis, eorumq; electione, & quibusdam aliis.

§.12. Et postremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebatur, supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ea gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quandocunque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocunque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præpositura administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præpositura suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum sortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones approbatas fuisse narratur.

§.13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. similiter Prædecessori nostro, exposito, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit, & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmita-

mitatis robur adiecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

§.14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorundem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis exposito, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro pertractandis negociis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquiliis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existebat, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi voluimus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Ab ipsomet Pontifice Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse, refertur.

§.15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illiusque Officinæ in suis structuris, & Ædificiis ampliata, seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiusque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gessimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri possit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscunque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervenerint supplemus.

Assignantur eisdem quædam alia ædificia.

§.16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumtus, ac etiam ut præfertur, emta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitatis existant, & fuerint, necnon pecunias

Confirmatur concessio prædictæ Eccles. S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

cunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elargimur; ac remissa, donata, concessa, & elargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac præsentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasione, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo alterari non posse, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoria amplissima.

§.17. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degentibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædicto rum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existenti Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinisius præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiamsi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessiones, & assignationes quascunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne se in præmissis quoquomodo intromittere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obstare; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, cæterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio L.

Aliæ Clausulæ.

§.18. Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletione, novi concessione, assignatione, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsito, revocatione, annullatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de una, & duabus non tamen tribus dictis, latissime extendendo, & cum opportuno decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ de facto notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & efficaces existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendendo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, diœcesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major,

jor, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & com decreto, quod literarum super præseotibus conficiendarum transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat io judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Alia Pauli ejusdem literæ hæ sunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio.

§.19. *Motu proprio &c.* Cum, sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant singulas eis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII.& Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ut præinsertas ejusdem Pauli III. Prædecessoris in forma Motus proprii, ut præfertur coocessas, & inde quæcomque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa sæpius fuerint Apostolica auctoritate approbata, & Nostro, & Apostolica providentia ad ea, quæ per Prædecessores Nostros concessa sunt, ut illibata persistant, libenter Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, qoam fecerint dicti Prædecessores Nostri verum amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu simili eidem Congregationi singulas literas, & Cedulas prædecessorum hujusmodi, ac prout illas concernunt singula præmissa, & alia in eis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa scientia, nostra Apostolica auctoritate tenore præsentium cum opportuna omnium & singulorum, tam juris, quam facti defectuum si qui forsan intervenerint in eisdem, suppletione approbamus, & confirmamus, eisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia existere, & suos plenarios effectus omnino sortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernont, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari, & juxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari posse, neque debere, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, sive Locumtenentes in qualibet Causa, & Instantia interpretari, judicari &c. debere sublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmentur prædictæ Pontificum Constitutiones.

Conceduntur eisdem quædam alia privilegia.

§.20. Ac Modernis, & pro tempore existentibus Præpositis singularum Domorum, Ecclesiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & gausapia, sive Tabulas, imagines, Cruces, Vestes, Capsulas, Vasa, & Tabernacula, & alia paramenta Ecclesiastica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Eucharistiæ Sacramentum conservatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro usu Ecclesiarum ejusdem Congregationis tantum beoedicere, & consecrare, ac tam per se, quam per Sacerdotes ejusdem Congregationis, Eucharistiæ etiam pro Viatico, & etiam constitutis in articulo Mortis, ac extremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipsius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in Mortis articulo constitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, concedimus, & iodulgemus.

Clausula cum derogatoriis.

§.21. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædecessores Nostri in singulis eorum literis etiam præinserta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obstare, quibus similiter derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum Clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & com posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adjectione, ac singulis etiam novis, concessione, indulto, statuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliisque supradictis modo, & forma præmissis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro singillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratiosa latissime extendendo, & cum deputatione Judicum exequutorum, qui assistant &c. & faciant &c. permittentes, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auxilio brachii Sæcularis com derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo; & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque necessariorum major specificatio, & expressio fieri possit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in usu, etiam per breve Nostrum simul, vel ad partem, etiam in una, si videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Augusti Anno Tertio.

Pii V.

Pii V. literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pii V.

§. 22. Ad immarcescibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Christi athletæ, non adversus carnem, & sanguinem præliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus assiduo Fidei clypeo, & scuto bonæ voluntatis armati, lumbisque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem totius consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animosè ascendant, elevantes oculos mentis nostræ, paterna pietate, & benevolentia ex nostri pastoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, & his quæ propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis Nostræ adjiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Denuo summa primæ Constitution. Clement VII. describitur.

§. 23. Dudum siquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædecessor noster sibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutos, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi exposito, quod ipsi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inspiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, & ut cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere possent, tria substantialia Religiosæ vitæ vota, paupertatis scilicet, Castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ humili, & immediata subjectione, ac speciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte supplicationibus inclinatus, ipsis, & eorum cuilibet, ut quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuscumque Presbyteri Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali sub que nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujusmodi in communi, & de communi viventes in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipsa essent concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in omni habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset; aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre vellent recipere & post annum probationis ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam condita, edita, reformata, instituta, immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, & esse censerentur, & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, personæque, ac loca eorum, ipsi quoque, & eorum personæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere possent, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri possent, perinde, ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expressionem, & insertionem fuissent expressa, & eis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitut. Clemen. VII. præfati.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædecessori etiam exposito, quod ipse Paulus Prædecessor, tunc, ut præfertur, in minoribus constitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Prædecessor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, super recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi infirmitate præpediti certum Psalmorum, per ipsos Superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum distinctione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies

ties in die recitando, septem horis Canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis, super jejuniis etiam de præcepto etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & comestionibus, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare posent per alias, ac successive, ut ipsi inter eos mutuas seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de Superiorum eorum, & Successorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones hujusmodi audientes in absolutionibus, ac forma uti posent videlicet post *Misereatur &c. et Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus te absolvat, et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, et Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris suspensionis, et interdicti, et dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, et restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, et participationi fidelium in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas supradictus Clemens Prædecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Rgularium hujusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore confitentibus uti possent, extendit, & ampliavit in perpetuum concessit, & indulsit, & subsequenter idem Clemens Prædecessor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per ipsum illis catenus concessa per alias innovavit, & eis ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent, & ad Votorum professionem, hujusmodi modo, & forma præmissis admissi forent Voto Religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit. Quodque singuli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre ac tam circa Vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis eum moribus, & laudabilibus consuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua seu quos eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Cisterciensibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulsit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus tam in specie, qoam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

Iterum refertur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. superius in prima Constitutione Pauli IV. jam relati.

§.25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP.III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars babentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet pri-

privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia, possent etiam eorum locatenentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præpositura administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præpositura tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desistat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante ad ministrare, donec aliter fuerit provisum; provisioque suum sortiatur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præpositura vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestæ censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

A Julio III. præinsertas Pontif. Constitution. confirmatas fuisse denuo, exponitur.

§.26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alesandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, esposito etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris, & Cajetani hujusmodi successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1751 Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adiecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Refertur summa secunda Constitutionis Pauli IV., quæ superius relata est.

§.27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præinsertas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quædam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personæ omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti potiri, & gaudere possent quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uti potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore esistentibus Clericis Regularibus præfatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debite etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, esemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Societatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas hujusmodi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & injunctarum pœnitentiarum relasationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulsit. Privilegia quoque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative concessa ad congregationem, & Clericos Regulares præfatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III., quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ea tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prerogativæ, esemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessas, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indulsit cum Decreto, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expressis &c.

Confirmatio præfatar. Constitutionum, cum concessione amplissimorum privilegiorum.

§.28. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorum Regula-

gularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis præfatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingredi, justa illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio inferiori die quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantomcumque gravibus, enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omissis, & incursis, etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus præjudicio, in quibuscunque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cœnæ Domini legi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia sententiis, censuris, & pœnis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non tamen in comtemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque bis præmissis, & aliis non obstantibus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, atque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam ex præmissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, nunc, & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constitutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregationis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & extraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in casu, in quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in Causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in Orationibus, ac Missis, & aliis Divinis Officiis diceudis transfigant, & frequenter ipsos ad audiendis Pœnitentium confessionibus esse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium processionaliter in eorum Processionibus publicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; nec ad id etiam si exteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint; ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Causis de suorum Congregatione Regularium hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut in eis quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere &c.* & Orationem Domi-

minicam, & salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum pro felici statu, & conservatione Militantis Ecclesiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, nostra quoque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesiss visitantibus concessas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia & singula, quæ pro hujusmodi indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus; ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Clausulæ peculiares.

§.29. Decernentes, ut præsentes nostræ Literæ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem in se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas existere, & censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, sententiari, & definiri debere irritum, & inane & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum

§.30. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & cuilibet ipsorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§.31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, necnon etiam regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstare, & quæ revocarunt, quibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§.32. Volumus autem, quod præsentium transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in Judicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adje-

adjectionis concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, maudati, derogationis, & voluutatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Alia ejusdem Pii litera hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

SARVUS SARVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

§.34. Romanl Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna solicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamiua relevat, ut quibuslibet pertorbationibus semotis, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies eleemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senteutiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregarionis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorautes, ac in communi viventes ab omnibus, & singulis subsidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carniom, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis, & qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ea quacumque causa etiam justissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christiauæ, & status Ecclesiastici tuitione, & defensione impositis, & imponendis necnon contribuitione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ poena, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum poena, eoipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datiariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

Clericî Regulares præd. a quibuscumque vectigalibus eximuntur.

Clausulæ.

§.35. Decernentes exemtionem, immunitatem ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiter observari, necnon præsentes literas sub quiboscunque revocationibus, suspeusionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similium, vel dissimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, a cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabuut, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, & sic per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sauctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretaudi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur harum literarum exequutores.

§.36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Ameriuensi, & Narniensi, ac Maceratensi Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis coutenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos exemtione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem,

 præ-

præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§.37. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papa VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodolibet editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communites, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§.38. Volumus autem, quod transumtis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hac paginam nostræ absolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitut. in Greg. XIV.

§.39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spiritualesque functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domini instructionem, spiritualemque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cælestes inquirendos thesaurus efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jugiter famulantes in professionis suæ ministerio se utilius, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita extitit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, ceterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus concessa iisdem communicantur.

§.40. De-

Clausulæ.

§.40. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscunque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suumque plenarium effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Executores.

§.41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentes Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ speciales.

§.42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, atque nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cedulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum insererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & espresse derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque, Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est,

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam,

Constitutio Pauli V.

§.43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliusque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter institutæ, bonis instituti assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & sussistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & in-

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

terdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtasat consequendum, harum serie absolvendo & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro espressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Deputantur Exequutores.

§.44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut onus eorum per se vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore esistentium fuerint requisiti, solemoiter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio allistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit ausilio brachii secularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§.45. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum meotio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter espressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtasat specialiter & espresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

His literis p'ena fides habeatur.

§.46. Volumus autem, ut præsentium transumtis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ io dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exbibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Anulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Literæ vero Grægorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg.XV.

§.47. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Præpositus Generalis & Clerici regulares Congregationis Teatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter institutæ, bonis institutis assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocariot, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices & Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula ionovamus, & de oovo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum sæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§.48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis iu dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemoiter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; non permitten-

mittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii Saecularis.

Clausulę derogatoriae.

§.49. Non obstante felicis record. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diaetis, dummodo ultra tres diaetas aliquis auctoritate praesentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter Praedecessores nostros, etiam vivae vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totibus tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

His literis plena fides habeatur.

§.50. Volumus autem, ut praesentium transumtis, etiam impressis manu Secretarii dictae Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Praepositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personae in Ecclesiastica dignitate constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Alia litera Gregorii XV. hae sunt:

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Gregorii XV. Constitutio.

§.51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron, & a Regularis vitae instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitae, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis Saecularium praesertim studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent, nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus; ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinae observantiae restituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen; & incrementum ad Ecclesiae Sanctae utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque aetatis, status, gradus, & conditionis existentibus praesentibus, & futuris, ne de cetero, habito ad Principum, & Praelatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam Saecularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictae Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis, quaecunque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, praeposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus sub quovis quaesito colore, vel praetextu etiam in genere assequi, & obtinere procurent sub excommunicationis latae sententiae a qua nonnisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis Praepositum Generalem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo absolvi, nec non privationis vocis activae, & passivae, ac perpetuae inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujusmodi imposterum obtinenda ad quae similiter nonnisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque poenis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipso incurrendis tenore praesentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus praedictis captare favores quorumcumque extra suam Congregationem.

Clausulae.

§.52. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis etiam latae sententiae poena eidem Praeposito Generali, & aliis Superioribus dictae Congregationis quocumque titulo nuncupatis, praesentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, & contemplationem Principum, vel Praelatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Saecularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictae Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium praedictorum ad officia, vel gubernia, praeposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus hujusmodi providere accedant, seu praesumant. Et nihilominus quascumque electiones, & promotiones contra praesentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in praemissis delinquentes sententias, & poenas praedictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictae Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis

giis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentium pro pleue, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Clericis, vel personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu diæta dictæ Congregationis publice legi, illasque sic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscato. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatio relatarum Constitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§.53. Nos ergo eidem Ioanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis supradictis specialem gratiam facere volentes ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti pœnis absolventes, & absolutos fore censentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV, Pauli V., & Gregorii XV. Antecessorum, respective, literas prædictas, & omnia, ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibusvis quorum interest, sive pro tempore intererit, inviolabiliter observari volumus.

Confirmatur Rescriptum Urbani VIII. præposito pro tempore eorumdem Clericorum Regularium concessum.

§.54. Insuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti prædictæ Congregationis Præposito Generali, ut ipse pro arbitrio suo Religiosorum numerum in singulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere possit juxta eleemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Antecessor noster per suum Apostolicum Rescriptum eidem Præposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præsentes etiam nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impuguari ullatenus posse decernimus; minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus tam per nos ipsos, quam etiam per Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum existant includi, sed illis non obstantibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariæ reintegratas etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi, facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

Deputantur Exequutores.

§.55. Quo circa dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per easdem præsentes Motu proprio mandamus, quatenus ipse per se, vel alias præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§.56. Hæc autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, quis vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis aditis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretia in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatia plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & espresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§.57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc

hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLVI.

Dat. 1. Sept. 1726. Ann. 3.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario, Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cisterciensis.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alexandro VII. Const. ed. 1664 Oct. 1. P. II.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine immutandi ea quæ alias constituta fuere.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispensationis Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ea causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monasterium a Provincia Calabriæ dismembratum, Provinciæ Tusciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eique de Causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolitano respective consistentia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexandro Prædecessore unita fuerant; unde Divini servitii augumentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantia, & major quies, & tranquillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœcesis, quod unicum in Provincia Basilicatæ dicti Regni, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitati pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis illius mensæ conventualis Congregationi Sancti Benardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias prout in ipsis Alexandri prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Hinc lites ortæ; quibus in Congregationem Episc. & Regular. discussis, decretum fuit servandas literas Alexandri.

§. 2. Et post modum emanata super dismembratione, ac unione hujusmodi respective inter tunc existentes Præsidentem supradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ea altera partibus, controversia, eaque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris literas servandas, & ab ejusdem S.R.E.Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino suo tempore fierent, quod, decretum subinde occasione aliatum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperiatur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen, & Ferarien, longe etiam inde dissitis, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidens, & Definitores præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tametsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque ab hinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicesque abusus in dictum Monasterium senim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatis ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hæreditariæ successionis a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen, quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adjacet, ac cujus proinde Præsidens, & Definitores salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Cisterciensis.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationi-

bus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de quo Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & anullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & anullatas, viribusque, & effectu penitus, & & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsumque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restituimus, ac pro ut ante prædictas Alexandri Prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, anectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

Revocatio unionis prædictæ; & restitutio ejusd. Monasterii, pristinæ suæ Provinc. Calabriæ.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub anulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Dat. 2. Sept. 1726 An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

INscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet imparibus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos nostræ mentis vigilis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse lætentur, in his sollicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§.1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta

sta Civitas Lucana, quæ in amoeno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Mœnium præsidio munitissima, Ædificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Euangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transmissum in sinu suo alacriter, prompteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subjectus reperiatur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potiator insignüs pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

§.2. Nos, quorum umilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur allidius, ut ad illa solicite intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallit, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subiecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi moderuum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Prælatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diœcesibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo facienda provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem teaore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis Plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, espressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia esquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro suffi-

Preces Civitatis prædict. pro hujusmodi erectione.

Erectio præfata.

Clausulæ Derogatoriæ.

sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogatous, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXLVIII.

Dat.18. Sept. 1726. An.3.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præsertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P.1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P.2. Statuuntur nonnulla pro recta justitia in alma Urbe administratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Divina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§.1. Quare oculos Pastoralis nostræ sollicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apostolicæ Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Evangelicæ veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quæque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiæ benevolentiæ significationibus eam honestandi, ut quemadmodum piæ recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis ab hinc sæculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Hæc cogitatio, quæ animo nostro, erga populos nobis subjectos summe benevolo, per quam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium, atque ejus Populo, & Civibus universis privilegia, & gratias mox recensendas concedemus.

Collegii Jurisconsultorũ Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§.2. Quum liberalibus disciplinis, & præsertim jurisprudentiæ studiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis nostris omce gerimus, propterea tam gravis, & necessariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjectis populis perpetuo servatum, utriusque juris Doctorum Collegium & Universitatem Ravennæ olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegis, facultatibus, exemtionibus, prærogativis, legibus, & statutis, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quæ omnia nostræ Apostolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatium ab hac die, qua hæc nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præstantia probatos, præsertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad præclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis Legationis Romandiolæ munus reservatur, uni ex Jurisconsultis Ravennatib. ad decenniũ conferendum.

§.3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, seu Romandiolæ, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsides, & Rectores ejusdem provinciæ pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiæ consultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui jurisprudentiæ studium expleverit, in qua euriis hujus almæ urbis nostræ, vel saltem Bononiæ per septennium se in Forensi jurisprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Universitate præmissa jurisconsultorum Ravennatium probatus, & laurea jurisprudentiæ ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiæ in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per septennium se laudabiliter exercuerit.

Præscribitur quid prædictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

§.4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui

sibi muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatium, adsistente corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præsentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summæ, interque cujuscumque conditionis personas comulative cum prædictis judicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetudinem hactenus observatam, utque in judiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu, & figura judicii, tantumodo inspecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitatas, & vertentes inter ejusdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Legatis, Præsidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis intersit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenenti civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Ejusdem facultates recensentur.

§.5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejusdemque futuri Successores fruantur usu, & habitatione in Edibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis possit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod nostræ aulæ consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejusdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & cœtibus generalibus ejusdem Civitatis Ravennæ sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores, Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a represaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuant; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & juridice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis judex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem hujusmodi exceptionis, & causæ tantummodo spectet ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iisdem causis, Judex Locumtenens sub pœna nullitatis Judicii rejici non possit: atque hæc voluntas nostra quod ad exercitium muneris ejusdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis Vacaturo, suum effectum, & exequutionem obtineat.

Variis privilegiis idem decoratur.

§.6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sustentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejusdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eædem propinæ, sportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneri; propterea eidem nostræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in posterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat præter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per præsentes literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personæ, quibuscumque privilegiis honestate, hujusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejusmodi trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ nostræ Apostolicæ expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariæ, seu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda superit. Ne communitas Civitatis Ravennæ nostris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, qua in re cæterorum quorumcumque, etiam Cameræ nostræ ministrorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubbiorum tritici subscribat, omnisque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestationem, & schedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione summæ ejusdem tritici ad unum ex Secretariis nostræ Cameræ Apostolicæ Romam transmittendi: quæ attestatio

Eidem stipendii quinquaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias adsignatur.

tio & scheda jurejurando firmata inseri & redigi debeat in acta ejusdem Secretarii eo prorsus modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat post præsentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc supradicto ejusdem Locumtenentis stipendio computetur.

Declarantur nonnulla; si Locumtenens prædictus deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

§.7. Cum nostram hanc dispositionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatum respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejusdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ cessuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejusdem Civitatis, & Provinciæ deesset promovendus ad munus nostri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta menstrua percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium scutorum quinquaginta menstruorum in beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi specialiter ex nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus Jurisconsultus Ravennas creatur Locumtenens ejusd. Legationis.

§.8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forensibus hujus almæ Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negocia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§.9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negociorum Civitatis Ravennæ ante hac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negocia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præscribitur.

§.10. In publico, & generali Cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negocia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negocia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quæ causæ examini, & cognitioni cœtus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulæ Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clausulæ.

§.11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu

pro-

proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsan omissarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmiori subsistentia, quæcumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentes nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendi posse: Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratiis, interesse Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annonæ prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

CXLIX.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Dat. 23. Sept. 1726. An. 3.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Const. ed. 1690 Mar. 30. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Hispaniarum Regis

§.1. Ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, et singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Capellam B.M.V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd. Indulgentiæ.

Fides habenda transsumptis

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CL.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

Erigitur Hospitale pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri adsignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla Statuta fuerunt pro recto regimine Hospitalium Civitatis Cæsenæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium à cura exhibenda pauperibus, morbis laborantibus.

BOnus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimendis, purisque, & liberis ad cælestia pascua adducendis, salutarem pretiosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ solicitudinem allidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitate oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, & deinde mundata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Summus Pontifex pias voluntates ope sua libenter fovet.

§. 1. Quapropter piis Christifidelium desideriis, quæ huic nostræ consonant voluntati, ut votivos, secundum cor nostrum, sortiantur effectus, opem, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinatique operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Perlustratis Urbanis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus excipiendis repertum.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nosocomia, seu Hospitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliasque humanas calamitates, Christifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum adhuc Hospitale pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu prurigine in capite, respective, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in viis publicis languescere, omnique humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eisque in Hospitalibus præfatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsim, ac separatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie, tinea, seu prurigine laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retinerentur; nihilominus hæc Alexandri Prædecessoris, tametsi saluberrima dispositio debitæ executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Ægrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus inservientes eorumdem morborum contagione fœdarent, rectores, & administratores ipsorum Hospitalium receptione hucusque averrit, & deterrit; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Prædecessore præscripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eisque deficere, & quod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suosque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme statui nostræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali subjecto passim serpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spirituali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

Hospitale S. Lazari unitum Archiospitali S. Spiritus in Saxia, curandis leprosis tantum constructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris Hospitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfatæ non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, seu Montis Marii etiam nuncupatæ, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosis dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu prurigine affecti nusquam inibi etiam nunc recipiuntur; immo ob redituum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac præsertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius sævire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu prurigine laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametsi miserrimæ, in eodem Hospitali nonquam recipiuntur.

§. 4. Si-

Privata Domus a tribus annis Transtyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§.4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius Presbyter Sabinensis, seu alterius Civitatis, vel Dioecesis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipse in regione Transtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, eleemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ea Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christifidelibus collatarum subsidiis, duobus, & amplius ab hinc annis multos hujusmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles personas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicæ Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiasse.

Ædificium novum Transtyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

§.5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S.R.E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastorali officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum altrice, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eisque ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrentur, ac non minus corporum, quam animarum suarum saluti consulatur, in eumque finem locum, eidem domui vicinum intra *duos Pontes*, *quatuor Capitum*, *ac Sixtum* nuncupatos, situm in præfata regione Transtyberina, in qua ac circumvicinis regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus, ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesia, quæ viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprime instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam præfatarum miserabilium personarum usui inserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum monetæ Romanæ absolutum una cum illius Ecclesiæ, mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Piis locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publicæ venerationi exposuimus Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ, Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu prurigine in capite, seu quæ caput obsideant, laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituimus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii, quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitale transtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & fæminarũ morbis hujusmodi adsignantur.

§.6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis; ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorumdem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem, & octo cubilia pro earum decem, & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque

pro

pro earum aliis quinque leprosis, ac in earumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali fœminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§.7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inhærentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adsportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex cæteris Urbis Hospitalibus adveheantur.

§.8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujusmodi in pacis amœnitate, & charitatis fœcunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Œconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personasque ipsas Urbem præfatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

§.9. Ipsum autem Æmilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præsentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præsenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Christianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut sanctissimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi serventur, & exacte custodiantur, utque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in Hospitali, & lectis præfatis non decumbant,

cumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

§.10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præsertim tempore ob sævientes algores maximè periclitari solent, potissimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defessi sunt subdio, ac gelido cælo miseras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostræ dexteram extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitale prædictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exerceantur.

Dos eidem novo Hospitali assignatur pro ejus sustentatione.

§.11. Ad hæc cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, ægrotorumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei inservientium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbentium supportatione præter & ultra hæreditatem supradicti Joannis Mariæ Lancisii ei, sicut præmittitur, a nobis applicatam, infrascripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Senescallatus nuncupatum, seu custodiæ Cancellariæ Nostræ Apostolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diœcesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Prædecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiæ Portæ Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipsius Portæ custodis, tum vacans, cum omnibus eorum dem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filiis presbyteris sæcularibus Congregationis doctrinæ Christianæ applicationis, novissimæ secutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum sæcularis, & insignis Collegiatæ sanctæ Mariæ Transtiberim de eadem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primæ, secundæ, & tertiæ erectionis, quæ ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos præmissorum firmissimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & scripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconcusse servari præcipimus, eisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præscripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet defectus, si qui in præmissis quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanamus.

Annuus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§.12. Quoniam vero idem Hospitale ex primo, dicto Senescallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis, quæ ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam prædictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout statim, secuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia assignantur.

§.13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo

inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assentistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posterum per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assentistis fient, hoc onus eisdem Assentistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§.14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis & transitibus, aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris concedutur.

§.15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes cælestibus quoque spiritualium gratiarum & indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, vel alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infimos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesia dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejusmodi affectis a cibis vetitis dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

§.16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tau-

tantum conſcientiæ abſolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ ſuo arbitrio pœnitentia ſalutari, quodque eiſdem infirmis, miniſtris, ac inſervientibus omnia & ſingula Eccleſiæ ſacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, ſervatis tamen ſacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præſcriptis adminiſtrare libere, licite & valide reſpective poſſint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore exiſtenti Parocho, ſeu Rectori parochialis Eccleſiæ, intra cujus limites Hoſpitale præfatum conſiſtit, diſtrictius inhibentes, ne in eorumdem ſacramentorum (excepto dumtaxat ſacrameno matrimonii quoad miniſtros, & alios inſervientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ hujuſmodi ſubſint) in dicto Hoſpitali adminiſtratione ſe ingerere, aut defunctorum ſepulturæ, ſeu exequiis inibi faciendis intereſſe, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac deſuper Hoſpitale, perſonas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, ſeu eorum aliquem moleſtare audeat, ſeu quovis modo præſumat.

Hoſpitale eximitur a juriſdictione ſpirituali Vicarii Urbis, ejuſdemque Viceſgerentis, & Cardinali Protectori proræſus ſubjicitur.

§.17. Ac proinde Hoſpitale præfatum, illiuſque Priorem, Presbyteros, miniſtros, inſervientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Noſtri, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejuſque diſtrictu Vicarii in ſpiritualibus generalis, illiuſque Viceſgerentis juriſdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum ſacri Concilii Tridentini, ſeu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia, ſeu parochiali Eccleſia præfata, dictique Rectoris, ſeu parochi cura, & ſubjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ juriſdictioni pro tempore exiſtentis ejuſdem S. R. E. Cardinalis dicti Hoſpitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure ſubjicimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejuſdem Hoſpitalis miniſtrorum & inſervientium ejus Priori ſimiliter pro tempore exiſtenti committimus & demandamus, eumque in ipſorum parochum, & animarum ſuarum Rectorem conſtituimus, itaut in Eccleſia Hoſpitalis prædicti ſacramenta etiam tempore Paſchatis recipere, ſicque præcepto Eccleſiæ ſatisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hoſpitalis abſque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præſtatione, ſeu ſolutione tumulari poſſint & debeant.

Decernitur, ut idem Hoſpitale ſit hæres infirmorum, ab inteſtato, & ſine legitimis hæredibus decedentium.

§.18. Inſuper ut omnibus & ſingulis infirmis in eodem Hoſpitali ab inteſtato, & ſine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hoſpitale præfatum loco, & vice Fiſci dictæ Cameræ noſtræ in eorum bonis ſuccedere debeat, utque ipſi infirmi, qui in dicto Hoſpitali decedent, teſtamentum condere, ac confeſſarius, qui poſtremam ejuſmodi infirmi ſacramentalem confeſſionem exceperit, illud rogare ac conſcribere reſpective valeat, & ſcripturæ deſuper confectæ, dumodo coram duobus teſtibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præſcriptam conditi teſtamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejuſque Protector ſit Cardinalis a Pontifice cum plenaria juriſdictione deputandus.

§.19. Pro ſalubri autem ejuſdem Hoſpitalis regimine, progreſſu, atque incremento, ſtatuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipſis S. R. E. Cardinalibus dicti Hoſpitalis Protector ac Defenſor a Romano Pontifice pro tempore exiſtente eligatur, & ad ſui vitam deputetur, qui non ſolum ordinariam, ac plenariam juriſdictionem, non tamen contentioſam, in Hoſpitale, illiuſque Priorem, miniſtros ac ſervientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viſcera erga pauperes infirmos gerat, & ſolerti ſtudio curet, quatenus ejuſdem Hoſpitalis redditus fideliter adminiſtrentur, ſtatuta, & ordinationes pro felici, ac proſpera illius directione condantur, conditaque exacte obſerventur, pauperes infirmi, qua majori fieri poteſt diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia ſpiritualia, ac alia pietatis opera ſuis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam diſciplinam, quam ad providam œconomiam & adminiſtrationem ipſius Hoſpitalis, ejuſque bonorum & redditurum ſpectantibus, ſerio incumbat & invigilet.

Cui ſubjaceat Prior Hoſpitalis, qui hac prima vice electus prædictus Æmilius Lamius a ſolo Pontifice removeri poſſit. Eo decedente alius a Presbyteris Hoſpitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§.20. Adſitque perpetuo unus Prior dicti Hoſpitalis, qui eidem Cardinali Protectori ſubjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti ſuo, debite pareat & obediat; ipſorum vero Hoſpitalis, Eccleſiæ, eiſque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, miniſtrorum, ac ſervientium ſuperior exiſtat, cumque ſupradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hoſpitalis ad ejus vitam ſupra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejuſmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, ſed dumtaxat a Nobis, ſeu Romanis Pontificibus ſucceſſoribus Noſtris, idque eo dumtaxat caſu, quo eumdem Æmilium, ipſi Hoſpitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri poſſe. Poſt vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipſi Hoſpitali, tunc inſervientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiuſque electio ab eiſdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per ſecreta ſuffragia fiat, ac poſtquam facta fuerit, ab ipſo Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod ſi electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hoſpitalis judicaverit, ſuper quo ipſius conſcientiam oneramus, ſicuti etiam ſi ſuffragia, ſeu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire licebit.

Prior ſit perpetuus nec niſi a Cardinali Protectore ex gravibus cauſis deponi poſſit.

§.21. Neque Prior ſic electus & confirmatus ſeu deputatus, a Prioratus munere, vita ſua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque juſtis & gravibus de cauſis, removeri valeat, nec ad ipſum prioratum alius aſſumi poſſit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hoſpitalis prædicti ſpectantibus apprime verſatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium poſt peractum inibi novitiatum, ſeu probationem in eodem Hoſpitali commoratus fuerit, ac curæ & ſervitio pauperum infirmorum illic ſedulam operam navaverit.

§.22. Illi

Hospitalis infirmos curent veri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint.

§.22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus inserviendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, solnque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere intersint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, accersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§.23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deserviendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debebunt, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Æmilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis aperitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Æmilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint.

§.24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & alimentorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectore approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque evenerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis fœminis deputatæ novitiatu probentur.

§.25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigine in capite laborantium, fœminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfatæ postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective, officiis institerint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori, ita expedire visum fuerit, illæ, quæ cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditionibus, & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinale Protectore approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

Puellæ in Hospitali servientes Priori pareant, & sua munera sedulo obeant.

§.26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori pareant, & obediant, injunctisque sibi ab ipso Priore muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Possint etiam curare fœminas extra Hospitale.

§.27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigine in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut oscul-

scu-

culis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis ſubminiſtrent, eaſque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eiſque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis aſſiſtendi, & ſerviendi, quæ ad morbos præfatos ſanandum balneis, vaporario, ſeu hypocauſto, ac corniculis, ſanguiſugis egere dignoſcentur; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Chriſtianæ charitatis exemplum.

Deputatur primus Hoſpitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S. R. E. Card.

§.28. Cæterum eidem Hoſpitali de valido, & idoneo Protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodatarii noſtri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hoſpitali præfato acceſſurum fore merito ſperantes, motu, ſcientia, & poteſtate ſimilibus ipſum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium noſtrum Hoſpitalis hujuſmodi, illiuſque bonorum rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defenſorem cum omnibus ſupradictis, aliiſque facultatibus, honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis ad ſui vitam tenore præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hoſpitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus Miniſtris, cæteriſque perſonis nunc, & pro tempore exiſtentibus, aliiſque ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium noſtrum in dicti Hoſpitalis Protectorem, & Defenſorem juxta tenorem præſentium, recipientes, ea qua decet reverentia proſequantur.

Clauſulæ peculiares.

§.29. Decernentes pariter, easdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu haberi quomodolibet prætendentes cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, ſeu alia ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni exiſtant, eisdem præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, ſeu auditi fuerint minuſque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam nullatenus juſtificatæ fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & ſubſtantiali etiam, quod ſolemnitates, & alia quævis, in præmiſſis ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto: aut ſtatuto, ſeu conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa, etiam, quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujuſmodi, & aliis ſuperius expreſſis, ſeu relatis nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illa reſtitutionis in integrum, aperitionis oris reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvari in judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes literas, & in eis contenta ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari.

Derogatoria ampliſſima.

§.30. Sicque, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, alioſve quoslibet, quavis auctoritate, & poteſtate fungentes in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri; debere irritum &c. decernimus. Non obſtantibus præmiſſis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujuſmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Caliſti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii ſimiliter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrum, de Rebus Eccleſiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis, & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari, & regiſtrari nullo unquam tempore, vel modo neceſſe ſit, necnon de jure quæſito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad inſtar ac de exprimendo vero valore, aliiſque noſtris, & Cancellariæ noſtræ Apoſtolicæ regulis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihoſpitalis, & quorumcumque ſuperius explicite nominatorum, & comprehenſorum, quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis ſtatutis, uſibus, ſtilis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ac etiam per modum ſtatuti perpetui, ac initi, & ſtipulati contractus, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, & Decretis in genere, vel in ſpecie, & ad quorumvis inſtantiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmiſſorum conceſſis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio,

tio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus pleuissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§ 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationom, exemptionom, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLI.

Dat. 12. Oct. 1726. Ann. 3.

Declaratur iterum, ac ampliatur Constitutio Innoc. XII. de exemtione Præsulum Regni Neapolis a spoliis Cameræ Apostolicæ debitis.

Hac de re vide Innoc. XII. Constit. ed. 1694. Jan. 28. P. 3. & hujus Constit. ed. 1724. Jun. 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem æqui, bonique Supremum assertorem in terris a Domino constitutum, illa, quæ ex circumspecta sua, ac Prædecessorum suorum providentia pie, sapienterque processerunt, cum aliorsum, quam justitiæ ratio postulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut sequioris, & ab eorum intentione deflectentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Ab Innocentio XII. Archiepiscopi, & Episcopi Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apost. debitis exemti fuere.

§. 1. Alias siquidem felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes, præerant, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quam Dei domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectili Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutarum; Simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborabant, Subcollectoribus Spoliorum sub prætextu assecurandi Jura ad Cameram Nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentiam, identidem vexari, ac perturbari consueverant, per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Inscrutabili æternæ Sapientiæ:* Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCIII. tertio Kalendas Februarii, Pontificatus sui Anno Tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apostolicam prædictam, ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis eatenus spectasse dignoscebatur, percipiendi, exigendi, habendi, & assequendi omnes, singulas, & quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existerent, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Ecclesiarum quomodocumque vere, & proprie acquisita, Spolia nuncupata, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles, tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus earumdem Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen peodentes, seu inexactos, ex specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemtos, & liberatos esse, & fore censeri voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad supradictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præsedissent, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias, earum regimini commissas, spectare, & ad earumdem favorem, beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari, deberent.

An in ipsa exemtione comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes, de quo dubitatum est.

§. 2. Ac subinde per Nos accepto, quod postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Cameræ præfatæ Thesaurarius, ac Commissarius generales, necnon Spoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore existentes, prætenderent sub eadem Constitutione minime comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque spectantium ad Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores ejusmodi, decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Nos æquum fore censentes, ut nullum hac in re constitueretur discrimen inter Præsules extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime deberet Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeste colligebatur, propositum in primis fuerat, statui-

Et ab hoc Pontifice declaratum exemtione gaudere etiam Præsules extra residentiam decedentes.

tuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, expeditasque super præmissis ejus literas suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos prædictos extra residentiam obire contigeret, & quatenus opus esset, easdem Innocentii Prædecessoris literas ad omnes, & singulos ejusmodi casus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfatis Innocentii Prædecessoris, quam in nostris itidem Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., quarto Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo confectis desuper literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.3. Cum autem, sicut ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas literas Apostolicas minime obsistere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex redditibus suarum Ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum Ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, seu usu, aut commoditate, inter vivos donare, sive alias de eis disponere valeant. Nos animadvertentes, non aliam prælati Innocentii Prædecessoris, ac Nostram in præmissis mentem, atque consilium fuisse, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum necessitatibus subveniretur, ipsæque Ecclesiæ, post Præsulum suorum obitum, ex bonis eis e reditibus earumdem Ecclesiarum quæsitis, aliquod levamen recipere, illisque juvari, instaurari, ornari, rebusque ad divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; facilis vero præberetur aditus, saluberrimas ejusmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictasque Ecclesias earum effectu, destinatoque sibi inde subsidio frustrandi, & defraudandi, si per donationem, seu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eisdem Præsulibus de dictis bonis, cum reservatione eorum fructuum, usus, vel commoditatis, donec viverent, disponere liberum esset; quandoquidem ex ejusmodi dispositione ipsi nullum pene incommodum sentirent; Ecclesiæ autem præfatæ ingens acciperent detrimentum, ac propterea omnem, quæ hac in re enasci posset, controversiam, & ambiguitatem tollere, ipsarumque Ecclesiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictas Innocentii Prædecessoris literas per Nos ampliatas, & extensas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam stabilia per Archiepiscopos, Episcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex redditibus, & proventibus suarum Ecclesiarum acquisita, de quibus ab eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis per donationem, seu alios contractus inter vivos, cum reservationibus illorum fructuum, usus, vel cujusvis alterius commoditatis ad sui vitam, aliter, quam in prædictarum Ecclesiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet dispositum fuerit, seu disponi quandocumque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præsentium declaramus; nec per ejusmodi donationes, contractus, & dispositiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Ecclesiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut posse perpetuo statuimus.

Causæ præsentis declarationis.

Declaratio, & ampliatio præd. motu proprio factas quo scilicet d. Constitutio comprehendat etiam bona, de quibus Præsules per donationem, aut alium contractum inter vivos cum restitutione usus ad ad sui vitam disposuerint.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod quilibet, etiam speciali, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, sufficienter, aut ollatenus adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacumque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausulæ.

§.5. Sicque in præmissis censeri, atque ita, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoria.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, necnon omnibus, & singulis, quæ tam Innocentius Prædecessor, quam Nos in literis præfatis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLII.

Dat. 9. Dec. 1726. An. 3.

Statuuntur nonnulla pro Monachis provisis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serfato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Const. ed. 1729 Mart. 21. R. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosariis per applicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu sitis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependeant, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates tunc pariter existentes Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus respective dependent, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis à Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis destinatis, & assignatis, absque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famulo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare in grave Prioratuum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisis, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratuum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In supereminenti* pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ disponere possit, & valeat, quodque prætereа omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provisis.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudini us, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ hab. retur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CLIII.

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Promulgatur Canonizatio Beati Thuribii Archiepiscopi Limani, Sanctorum Festis adscripti.

Vide Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1., & Constitut. sequentem.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo quod orationes Sanctorum plurimū valeant apud Deum.

QUoniam Spiritus Sancti oraculo per Beatum Joannem Apostolum dictum est, Odoramenta in phialis aureis visa coram Agno extincto, esse orationes Sanctorum, quæ ad expiandas nostrorum criminum sordes ante conspectum Altissimi odorem suavitatis emittunt; ideo nos, quibus, licet immeritis, idem Spiritus Sanctus regendæ totius Ecclesiæ curam injunxit, æternæ Christifidelium saluti plurimum credimus expedire, si eorum memoriam solemnibus præconiis ubique celebrari decernimus, quorum assiduis deprecationibus, & patrocinio gregem Catholicum, nostræ fidei commissum, in Cælo adjuvari speramus.

B.Thuribii ortus, vitæ institutio, & Archiepiscopatus sancte initus.

§.1. Itaque summa Beati Thuribii merita, & signa, jamdudum apud hanc Sanctam Apostolicam Sedem per Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sub piæ memoriæ antecessoribus nostris Romanis Pontificibus in longum examen adducta, nos, in B.Petri Apostolorum Principis Cathedra, disponente Domino, vix constitutos, magnopere excitaverunt, ut de insigni viro publicis Sanctorum honoribus honestando cogitaremus, quem Majorgæ, Opido Hispaniæ Tarraconensis in Episcopatu Legionensi decimo sexto Kalendas Decembres anno Christi Domini millesimo quingentesimo tricesimo octavo ex prænobili Mogroveja gente ortum, per vias Domini perpetuo ambulantem, inque omnium virtutum studio laudabiliter proficientem, Hispania primum, & postmodum oræ Americanæ, quas Indias Occidentales vocamus, conspicere meruerunt. Is enim liberalibus disciplinis, & vere Christianis institutionibus educatus, doctrinisque Euangelicis Salmanticæ optime instructus in Collegio Ovetensi, ubi ejus brachium magna veneratione adservatur, ex Sacro munere Apostolici Quæsitoris Fidei in Regno Granatensi, quod magna innocentia, & pietate subibat, ad Archiepiscopalem Cathedram Ecclesiæ Limanæ inscius atque onus refugiens, Americanos populos Pastorali officio recturus, divino consilio vocatus est, quo se vir Dei supremo nutu trahi sentiens, per ingentes difficultates, & vitæ pericula invicto animo properavit. Limanam gentem moribus fœde corruptam, variisque superstitionibus turpiter inquinatam, ad Christianam pietatem alacriter excolendam summo studio traducere contendit, rebusque Ecclesiæ Limanæ dispositis, diœcesim, & Sacram Provinciam nudis pedibus totam lustravit, unde factum, ut incredibilis Thuribii charitas, vitia, & mutua odia, quæ passim dominabantur, ex animis suæ plebis prorsus evelleret. Tum vir Dei probe gnarus, nihil aptius ad disciplinam, & Euangelii semina, quæ bonum fructum redderent, in agro Dominico seminandi, quam sacra Synodorum statuta reperiri, mox ad Presbyterorum, & Confratrum Episcoporum Diœcesana, & Provincialia Concilia identidem celebranda omnem suam solicitudinem vertit, quæ hujus etiam Sedis Apostolicæ munimine roborata, multa, & probatissima habuit. Tum Sacris viris, & Virginibus, pauperibus, & infirmis præsenti ope consuluit, sibi ipsi pernecessaria in eorum usum impendens, unde Christianitas illarum partium, Deo favente, mirifice aucta est, ita ut ad nongentos, & eo amplius mille fideles salutari fonte renatos ipse unus per manus impositionem chrismatis Sacramento confirmaverit. His ancilla Dei Rosa ex nostro Ordine Prædicatorum, adnumeratur, quam postea signis æque, ac virtutibus claram, felicis recordat. Antecessor noster Clemens Papa X. in Sanctarum Virginum canonem retulit.

Diœcesim perlustrans pie obiit, & Beatis postea adscribitur ab Innoc: XI.

§.2. Interea Limanus Pontifex ad sui gregis salutem impigre incumbens, diœcesim de more perlustrans, in Opido Sannæ lethali morbo corripitur, quo ingravescente, Sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ Unctionis Sacramentis probe munitus, fide, & spe in Deum summe lætus, hilari vultu proximæ resolutionis suæ nuncium accepit, atque ingeminatis Davidicis verbis, *Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi*, spiritum Deo commendans, sanctissimam efflavit animam decimo Kalendas Apriles anno Christi Domini millesimo sexcentesimo sexto, ætatis duodeseptuagesimo, Archiepiscopatus vicesimo quinto. Thuribii animæ in Cœlum receptæ mirabilis Deus signis quamplurimis sanctitatem patefecit, Limæ præsertim, quo Sacræ ejus exuviæ, prodigiis eas comitantibus advectæ fuerunt. Quare eximiis Servi Dei virtutibus per plura miracula comprobatis, piæ memoriæ Antecessor noster Innocentius Papa XI. nono Kalendas Julias anno Christi Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo nono Thuribium Beatis adscripsit, in ejus honorem Sacris precibus, & Missæ Sacrificio celebrari permissis; annoque insequenti in tabulas Martyrologii Romani cum Beatis relatus est.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontif. peracta.

§.3. Postmodum per nos ipsos novis miraculis post ejus Beatificationem patratis, æque discussis, in quæ tribus consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notario, coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, ac Cleri, Populique Limani precibus pro B. Thuribio in Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina peragenda erant, omni Religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo Sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis Almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia, in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo sup-

supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro viro Dei in Sanctorum Confessorum Pontificum canonem referendo precibus repetitis per Venerabilem fratrem nostrum Franciscum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem, Barberinum nuncupatum, post decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Thuribium Limanæ Sedis Archiepiscopum, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beatis Jacobo a Marchia Confessore Ordinis Minorum, & Agnete Politiana Virgine nostri Ordinis Prædicatorum, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum Pontificum canoni adscribendum decrevimus, & adscripsimus, eumdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis quinto Kalendas Majas, quo ejus exuviæ Limam translatæ sunt, Thuribii Limani festa solemnia, ut S.Confessoris, & Pontificis, celebrari possint.

Indulgentia nonnullis ejusdem die festo concessa.

§. 4. Insuper eadem auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam B. Thuribii ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.5. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Thuribii, Jacobi a Marchia, & Agnetis Politianæ solemni oratione, in ara Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris Pontificis, & ceterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus, tunc præsentibus, plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§.6. Decet igitur, ut pro tam peculiari insignique beneficio cælitus nobis concesso, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Personis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Thuribii, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.7. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, afferri, Volumus autem, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo infringere audeat.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quarto Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottbobonus S.R.E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperalis.*
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S.Clementis Albanus S.R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirondula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†

† Ego

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*

†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†

†

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Johannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

† *Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*

†

†

† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

†

†

†

† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†

†

†

†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Anciranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLIV.

Promulgatur Canonizatio B. Jacobi a Marchia, Ordinis Minorum de Observantia, inter Sanctos relati.

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Vide præcedentem & sequentem Constitutionem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUmmi Dei gloria maxime postulat, ut Romanus Pontifex, auditis magnis virtutibus & miraculis, quæ Christus Dominus per servos suos operari dignoscitur, illorum memoriam super candelabrum totius Ecclesiæ collocari deceroat, unde universis Christifidelibus clara lux effundatur, qua per viam salutis tuto ambulantes, eorumdem exemplis, & patrocinio in superna tabernacula perduci mereantur.

Jacobi a Marchia ortus, vitæ ratio pie acta, obitus, miracula, & veneratio.

§.1. Itaque Nos animo revolventes, Beatum virum Jacobum a Marchia, Christianis virtutibus, signisque, omnipotentis Dei manu per merita ejus patratis, excelluisse, quem in Piceni agro Asculano ortum anno Christi Domini millesimo tercentesimo nonagesimo primo, pieque educatum, inter suos excepit ordo Fratrum Minorum, qui a regulari observantia nuncupantur, in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut eum, cælestium donorum copia spectatissimum, aspero vitæ genere insignem, & compluribus Legationibus pro re Christiana susceptis de Ecclesia præclare meritum, ac jamdudum Beatis adnumeratum, in plenario convento, Sanctorum Confessorum Canoni adscriberemus. Etenim Dei virum, Beati Bernardini Senensis discipulum, inque avertendis ab agro Dominico ingruentium contagionum afflatibus, Beati Johannis a Capistrano socium, magna quæque commendant; quippe quem, ut vitæ sanctimonia percelebrem, a Cæsaribus, Regibus & Principibus pro religionis causa expetitum, septemque decessorum nostrorum piæ recordationis Romanorum Pontificum, Martini V. Eugenii IV.

geli IV. Nicolai V. Calixti III. Pii II. Pauli II. & Xysti IV. Legationes contra Hæreticos, Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Hussitas, Thaboritas, & Turcas ipsos, magna doctrinæ & zeli Apostolici laude in Italia, Pannonia, Germania, Bohemia, & Sarmatia, per innumera vitæ pericula, obeuntem, universa Ecclesia mirata est. Quare probatissimum virum, qui multis magnisque meritis plenus sexto Kalendas Decembres anno millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto, Neapoli in Campania obdormivit in Domino, per plura miracula, nutu divino per eum patrata, sacris illius exuviis in æde Sanctæ Mariæ Novæ corruptionis expertibus ac suavi, & perenni odore perfusis, undequaque inclytum reddiderunt: quas quidem exuvias Nos ipsi, adhuc in minoribus constituti, hisce manibus contrectantes, charissimo in Christo filio Nostro Philippo V. Hispaniarum Regi Catholico venerandas ostendimus. Hinc factum, ut Carolo V. Romanorum Imperatore apud felicis memoriæ Antecessorem Nostrum Clementem Papam VII. flagitante, de Jacobo inter Sanctos referendo actum fuerit, atque iterum Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico adnitente apud similis memoriæ Decessores Nostros Paolum V. & Urbanum VIII. qui Jacobi virtutibus, & miraculis comprobatis, officium de eo recitare, missamque in ejus honorem, universo ordini Fratrum Minorum, ac toti Civitati, Diœcesi Neapolitanæ, cujus patronus electus fuerat, decreto Apostolico celebrare permisit.

Promulgatur ejus Canonizatio ab hoc Pontifice solemni ritu peracta.

§.2. Deinde novis miraculis post Jacobi Beatificationem per Venerabilem Fratres Nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales coram Nobis in examen adductis, Decessorumque Nostrorum Constitutionibus respondere omnino repertis, inque tribus consistoriis, & plenario Conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium ri re perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, tum pro Beato Jacobo, Sanctorum Confessorum fastis adnomerando, Regum & Principum Christianorum supplicationibus Sanctæ Apostolicæ Sedi porrectis, etiam ordo Fratrum Minorum cum Neapolitana, & Asculana Civitatibus suas adjunxissent, solemni cæremoniæ, & maximo ritui de more complendis die indicta, perque orationes, jejunia, & eleemosynas, ope omnipotentis Dei ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina peragenda erant, religiose peractis, tandem hac die in honorem Antecessoris Nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi Mysterium in annua translationis Almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, Nos ipsi una cum iisdem Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro viro Dei Jacobo a Marchia in Sanctorum Confessorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem Nostrum Franciscum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum: repetitis precibus, post cantatas de more Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario Conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium consilio, & unanimi consensu, Beatum Jacobum a Marchia Ordinis Fratrum Minorum, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum virtutum ac miraculorum excellentia plane constabat, & constat, una cum Beatis Thuribio Archiepiscopo Limano Confessore Pontifice, & Agnete Politiana Virgine nostri Ordinis Prædicatorum, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus & adscribimus, eundemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis quarto Kalendas Decembres, quo die ad cœlestem patriam evolavit, ejus festa solemnia ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias visitantibus concessæ.

§.3. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, qui eodem die festo in memoriam Beati Jacobi a Marchia, quotannis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.4. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novorum Sanctorum luminari lustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Jacobi a Marchia, Thuribii Archiepiscopi Limani, & Agnetis Politianæ solemni Oratione, in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ sacrificium, cum ejusdem confessoris & ceterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.4. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Jacobi a Marchia, a peccatis Nostris indignationem suam avertens ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Gratiarum actio.

§.5. Ceterum quia difficile foret, præsentes nostras literas, ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habea-

habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

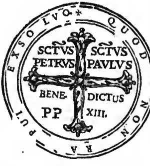
His literis plena fides ad hibeatur.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
†
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
† *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*
† *Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
† *Ego Fr. Augustinus Tituli Sancti Xysti Presbyter Cardinalis Pipia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

Pro-

CLV.

Dat. 20. Dec. 1724. An. 1.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Const. antecedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint.

S. Ambros. exhortat. Virginitatis Capit. V.

Exod. XV. 20.

Luc. I. 27.

2. Cor. XI. 2.

Ps. XXXVIII. 22.

Apoc. XXI. 27.

IN omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Euangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Apostolus castam Virginem Christo Domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesia catholica passim dici non ignoramus.

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & signa ab illa, patrata.

§. 1. Ea his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor ab hinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eaminsique virtutibus, quas Majores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimoniæ præsagiis multoque signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescentula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extructo præfecta est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more tuturi Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi majorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cælesti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemni cæremonia consecrandam accessuro, conspersit. Ei secreta cælestia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumptæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit. Ea quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine aspersæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

Eius obitus.

§. 2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non destiterunt, donec in Patriam redux, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, impuro feminarum habitaculo in purum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum converso, quo in loco dæmones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque toleratis, afflicta, decubuit, sumtisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Claustralis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara, beatæ Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§. 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore allidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Decessor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulsit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatæ Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. adprobavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S. R. E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§. 4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplina, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei

rei perficiendæ solemnem diem indictam, per que orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretatæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S.R.E.Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eamdemque per universos Christifideles, tamquàm vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quotannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentias côcessæ.

§.5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam: iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.6. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemni oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§.7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

§.8. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, asferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto Quarto Idus Decembres Pontificatus nostri anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadorius.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Bellugu, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
† *Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedia Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Aneiranus.

L. Martinettus

Registrata in Secretaria Brevium.

CLVI.

Decernitur ut quidam fundos, seu cumulus instituatur pro agenda Beatificatione, seu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis fama obierunt.

Dat. 11. Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a cura Sanctorum venerationis promovendæ.

APostolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christi Servorum, & Ancillarum cum eo in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fere tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E.

S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſita, ut moris eſt, agendas, ſeu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam ſuppetunt, deſtinative reperiuntur.

Proponitur à Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis poſſet inſtitui prædictus fundus.

§.2. Ipſi Exponentes præcipua ſui Ordinis luminaria, quæ ſuper candelabrum poſita omnibus, qui in Domo Dei ſunt, prælucerent, ita in abſcondito, & ſub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua abſque gravi ejuſdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam cauſam comparari, & congeri poſſent; cumque re univerſa accurate perpenſa cognoviſſent uſum olim in dicto Ordine invaluiſſe ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc exiſtentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ſpecialiter deputata ſublatum, quod Secretariis Prioris, ſive Vicarii generalis pro tempore exiſtentis ipſius Ordinis ſcutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exſolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum ſcutorum paris monetæ ſumma, quæ in privatam Prioris, ſeu Vicarii Generalis, ejuſve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti uſum hujuſmodi retineri, ſeu inſtaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, ſeu fundum, ac multiplicum, ſumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac deceſſerunt cauſis inſtruendis, & agitandis, ſeu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ neceſſariis deputandum, inſtitui ſummopere deſiderent. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Preces eorumdem.

§.3. Nos igitur ipſorum Exponentium propoſitum hac in re quantum cum Domino poſſumus juvare cupientes, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, ac illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati,

Inſtituitur præfatus fundus.

quod memoratus uſus ſolvendi, ac exigendi reſpective ſcutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, ſicut præmittitur, deinceps retineatur, ac ſervetur, ſive de novo inducatur, nec ipſæ patentes Literæ antea relaxentur quam ſolutio realiter, & cum effectu ſecuta fuerit; pecunia vero inde proventura a ſupradictis Exponentibus, ac pro tempore exiſtentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejuſdem Ordinis fideliter cuſtodiantur, atque de Semeſtri in Semeſtre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Noſtra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ non vacabilium inveſtiantur, ex quorum fructibus cumulus, ſeu multiplicum, ac fundus ſumptibus neceſſariis pro cauſis, ſeu Beatificatione, vel ſolemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, ſeu Religioſorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque cauſam deſtinandus, ac deputandus inſtituatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, præcipimus, & mandamus.

Nonnullæ Ordinationes hac ſuper re.

§.4. Ubi autem aliquot expenſas in opus hujuſmodi facere neceſſe fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter exiſtentibus, ut cum conſenſu ejuſdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apoſtolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ neceſſaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo ſeu multiplico, ac fundo prædicto deſumere, ſeu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expenſas prædictas, & non in alios uſus erogare libere, & licite poſſint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum ſerie impertimur. Quo ſi aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris ſeu Procuratoris Generalium prædictorum in præmiſſis quomodolibet admiſſi, ſeu pecuniæ præfatæ alio converſæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adverſus res Sacras, & Eccleſiaſticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis ſuis, ac voce activa, & paſſiva perpetuo quoque privati ſint, ac eſſe cenſeantur eo ipſo.

Clauſulæ cum derogatoriis.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXI. Auguſti MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri An. III.

CLVII.

Confirmantur declarationes, & ſanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Caſſinen., & Monaſteria ejſudem a Depoſiti Capitularis ſolutione abſolvuntur.

Dat. 13 Dec. 1726. An. 3.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apoſtolicæ in favorem Eccleſiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Præcedium a ... Ord. Regularium.

COmmissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia consovere atque conservare satagimus, ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perenuent, Apostolici muniminis præsidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostræ partes libenter interponamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina pensitis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quædam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu præstantes, qui ea diligenter, & sedulo examinarent, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum prædictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent, ipsi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque prædictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ. De Visitatoribus.

§.2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Præsidentiæ ob mortem Præsidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, nonnisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Diætam venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Prælatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quæ extat secunda parte *Constit. Cassin. cap.3. num.2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Visitatoribus ad Diætam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejusdem Provinciæ assumentur: & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enunciatæ Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Administratoribus Monasteriorum.

§.3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi præesse, ut tempus in Administratione impensum computetur pro regimine prædicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33. Regulæ: cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æstimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censeri debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & si quæ aliæ sint ejusdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo. Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: *Nisi forte ad levandam conscientiam &c.* Id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiæ ex motivo rigorosæ restitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monasterium suæ professionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap.33. Regulæ*, persolvatur a Monasteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi respective cesserint.

De electione Visitatorum.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§.4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex præscripto Constitutionum præest, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat Inventarium omnium, quæ destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, a prædictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii aliquis a Patre Præside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte *Constit. cap.12. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula absque ulla subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione præscriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

bandi. Duodecimo: Ad præscriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5. Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die intra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S.Vitalis Ravennæ, & S.Mariæ de Florentia, necnon Monasterium S. Justinæ de Padua, S. Joannis Evangelistæ Parmæ, & S.Catharinæ de Janua.

Sanctiones prælatæ.

§.5. Præterea quadam novæ Sanctiones pro salubri, providaque ipsius Congregationis directione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsunt, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint: cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit.

De Studentibus.

Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S.Anselmi admitti proponuntur.

De Regestis Congregat.

Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali injunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmius subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria

Tum pro exemtione a solutione Depositi Capitularis.

ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quasdam fel. recordat. Innocentii PP.XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26.Martij 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respective in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen. petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemtionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Concessio prætatæ exemtionis.

§.8. Decernentes ipsas præsentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinsertas, necnon exemtionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Pro-

CLVIII.

Dat. 17. Dec. 1726. An. 3.

Promulgatur Canonizatio B. Francisci Solani Ordinis Min. de Observ., Sanctis adscripti.

Vid. Const. ed. 1726. Dec. 10. P. 3., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

¹ Exordium a cura manifestandi in terris Servorum Dei gloriam.

AD Fidelium Dei Servorum gloriam in terris manifestandam, unde cultus Divinus maxime augeri, & frigescentia corda hominum ad veræ pietatis opera, præclaris eorum exempla inflammari, atque erigi possint, libenti, & pervigili animo intendimus; quoniam Christum Dominum in Sanctis ejus laudare jubemur. Hinc Beatum Dei Servum Franciscum Solanum ex Ordine Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia nuncupantur, Christianarum virtutum præstantia, & miraculorum numero illustrem nacti, magnum Populis, nostræ solicitudini creditis, præsidium nos allaturos putavimus, si eum solemni S.R.E cæremonia hac die, in honorem Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacram, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscriberemus.

² B. Francisci Solani ortus, pia educatio, vitæque Religiosæ institutio.

§. 1. Montiliæ, Hispaniæ, Bæticæ Oppidu sub Ecclesia Cordubensi, quam complures Christi Martyres nobilitarunt, Franciscus Solanus voluntate Martyr futurus, lucem vitalem adspexit Sexto Idus Martias anno reparatæ salutis 1549. ingenuis, piisque Parentibus ortus, qui filium timorem Dei, virtutesque, Christiano homine dignas, sollicite docendum curarunt, quibus ipse animo accensus, in Fratrum Minorum, qui a Regulari Observantia nuncupantur sacram familiam adolescens cooptatus est; in ea miris, & multis severioris disciplinæ, Christianæque humilitatis argumentis eluxit, diu, noctuque Divinæ Pietatis, assiduæque pœnitentiæ exercitiis intentus, Beatos etiam illos Patres Benedictum, & Franciscum imitatus, qui se nudos inter pungentissimas spinas projecerunt, ut omnem vim sensuum domarent. His, aliisque præclaris animi dotibus ex ejus admirando tenore vitæ identidem prodeuntibus, sacris ipse concionibus, quas ardentissima charitas, cæteræque eximiæ virtutes, in eo fulgentes, ornabant, animas lucrifaciens, Sancti elogium passim consecutus est, præsertim ubi ægri pueri corpusculum, totum ulceribus tectum, amotis linteis, labens, sanitati restituit.

Ejus pietas erga pestifero morbo tabescentes.

§. 2. Sed lue crudeli grassante in Hispania Bætica, maximam suam Charitatem Dei famulus morbo pestifero tabescentibus patefecit, ubi humano, & spirituali solatio destitutis in tanta calamitate opem laturus, pereuntium animabus, corporibusque curandis, nulla mortis formidine territus, summam operam dedit; immo & ipse mortali contagione infectus, & manu Dei sospes redditus, in pristino ministerio usque ad lethalis morbi finem se alacrius exercere porrexit.

Magna ejusdem modestia, & charitas erga proximorum salutem.

§. 3 Per ora omnium Solani Sanctitatis fama percrebrescente, Vir modestissimus, qui Dei, non suam gloriam quærebat, se ei clam subducere cogitavit. Quare martyrii pro Christo subeundi percupidus, hanc sibi gratiam a majoribus dari humillime flagitavit, ut in Africam, verbum Dei prædicaturus, trajiceret. Compos tamen voti nequaquam factus, hoc tandem obtinuit, ut ad remotissimos Indos Euangelica doctrina imbuendos cum aliis verbi Dei præconibus navigaret. Animarum salutem multis, iisque gravissimis Maris, Terræque periculis Vir Dei præferens, non sine prodigio ad vineam, sibi a Domino paratam laboriose excolendam cum sociis adplicuit, utque oves errantes ex lupi faucibus ereptas Summo Pastori servaret, nullis incommodis, & vigiliis pepercit. Alienas ærumnas suas ratus, eique amore, & proximi æstuans, lingua gentium divinitus percepta suavissimos sermones habens, Dei gratia id præstitit, ut Barbari, deposita feritate, ad Solanum instruendi ultro & certatim accurrerent; unde factum, ut innumeram eorum multitudinem sacro fonte regeneraret, tanti apud omnes habitus, ut ipse ab iis facile obtineret, quæ alias pœnarum metus, & rigor extorquere non poterant. Quantum ejus præsentia, piique sermonis vis apud Indos posset, tunc maxime patuit, quum multa millia infidelium, Christianis, de more, in Dominicæ Passionis Mysteriis recolendis feria V. in Cœna Domini sancte occupatis, cruentam cædem jamjam allatura, ipse Dei verbo exarmavit, diversæque ac sibi ignotæ linguæ barbaros homines uno idiomate allocutus, non solum pacem suasit, sed ad Christi fidem supra novem millia convertit. Pervulgata Francisci fama, miris gestis identidem aucta, ipse ad latibula confugiens, eam declinare conabatur, nec nisi majorum imperio obtemperans, munera sibi imposita obivit, donec Limam, Orbis Americani Principem Civitatem missus, incolarum animos ad pœnitentiam cohortatus, ni agant, alter Jonas extremam cladem interminatur. Nec mora, omnes ad seriam criminum suorum pœnitentiam agendam perduxit.

Ejusdem obitus miraculis clarum, necnon postmodum Beatis adscribitur per Clem. X.

§. 4. Interim summis pro Dei gloria amplificanda laboribus confectus, supremæ vocationis diem sibi imminentem agnoscens, Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis muniri voluit, & pridie idus Julias Anno Christi Domini MDCX. in honorem Beati Ecclesiæ Doctoris Bonaventuræ, cujus patrocinio se olim addixerat, Deo sacra, manibus in Crucis figuram compositis, pias oratiunculas recitans, semperque in Domino fixus in Cœnobio Limano Sanctissimi Nominis Jesu expiravit. Francisci anima in Cælum recepta, sacræ ejus exuviæ antea subnigræ, mox pulchræ & candidæ apparuerunt, suavique odore perfusæ, undique ad eas venerandas concurrentibus Populis, ejusque vestium particulas sibi pro sacris reliquiis servandas parare contendentibus. Solani postea virtutibus, & miraculis omnium præconio ubique diffusis, & apud hanc Sanctam Apostolicam Sedem probatis, piæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa X. nono Kal. Februarias anno salutis 1675. Franciscum Solanum ritu S.R.E. Beatis adscripsit.

Sanctis ritu solemni adnumeratur per eumdem hunc Pontif.

§. 5. Postmodum vero per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales novis miraculis, a tempore ejus Beatificationis patratis, in præsentia nostra æque discussis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabi-

rabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Nobiscum Romæ præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, totiusque Ordinis Fratrum Minorum pro Beato Francisco Solano in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo, precibus Nobis enixe porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S.R.E. disciplina agenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Beati Joannis Apostoli, & Evangelistæ Deo sacra, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Viro Dei Francisco Solano in Sanctorum Confessorum Canonem referendo, per Venerabilem Fratrem nostrum LaurentiumS. R. E. Episcopum Cardinalem Tusculanum, Corsinum nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio & unanimi consensu, Beatum Franciscum Solanum Hispanum Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia appellantur, de cujus Sanctitate, Fidei sinceritate, & ceterarum virtutum,& miraculorum excellentia plene constabat, & constat una cum Beatis Viris, perinde Confessoribus non Pontificibus, Peregrino Latioso a Foro Livii Ordinis Fratrum Servorum B.M.V., & Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur construi possint, & quotannis pridie idus Julias, quo die ad cælestem Patriam evolavit, solemnia ejus natalitia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentia ejus exuviis Visitantibus concessa.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die natalitio in memoriam Beati Francisci Solani quotannis ad sacras ejus exuvias venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Francisci Solani, Peregrini Latiosi, & Joannis a Cruce solemni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Enarrantur alia quæcumque gesta in ejus Canonizatione.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Francisci Solani, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

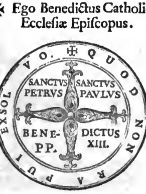
Nemo eas infringere audeat.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto Kal. Januarias Ponticatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*

†

† *Ego*

✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
✝ *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
✝
✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝ *Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
✝
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝ *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝ *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*
✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝
✝ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝ *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*
✝
✝ *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝ *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLIX.

Promulgatur Canonizatio B. Peregrini Latiosi Ordinis Serv. B. M. Virg., Sanctorum fastis adscripti.

Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Const. praeced., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ì consuetudine Ecclesiæ præcipuos honores decernendi eis, qui meritis supra alios claruerunt.

REdemptor humani generis Christus Dominus, qui fideles famulos suos cælestis beatitudinis consortes efficere consuevit, eos peculiari præmiorum retributione prosequitur, quos ingentior meritorum excellentia commendat, sicque Sancta Mater Ecclesia sui sponsi vestigiis insistens, licet omnes cum ipso viventes in Cælo solicitis studiis honoret, illos tamen, qui supra cæteros virtutum, & miraculorum præstantia in terris fulserunt, præcipuis honoribus venerari disponit. Tam piis causis inducti, Bea-

Beatum Peregrinum a Foro-Livii, quatuor ab hinc sæculis in Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis asperrima pœnitentia, & Christianis moribus clarum, ac signis, etiam quæ Omnipotens Deus per ejus merita ostendit, nos hac ipse die, in honorem B. Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, solemni Ecclesiæ Romanæ cæremonia in sanctorum Confessorum canonem referre decrevimus, ut in magnis, multisque tanti viri virtutibus, earumdem auctoris summi Dei nomen per omnes gentes celebrari audiatur.

Peregrini ortus, educatio, mores, conversio, & sanctitas.

§.1. In Foro Livii, præcipua Beati Petri Civitate in Æmilia ex perhonesta Latiosa prosapia ortus est Peregrinus anno Christi Domini 1265. quem, licet Christiane educatum, atque a teneris annis Deiparæ Virgini speciali studio addictum, tamen corrupti sæculi mores eo abduxerunt, ut civilibus Patriæ discordiis, & seditionibus involutus, a legitimo imperio sanctæ Apostolicæ Sedis una cum reliquis suis conterraneis deficeret, eo etiam prolapsus, ut Philippum Benitium, ejusdem familiæ Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, postea ob vitæ sanctimoniam Dei Confessoribus adnumeratum, quem recolendæ memoriæ Antecessor noster Martinus Papa, illuc miserat, ut sacris Concionibus Liviensem Populum ad saniorem sensum revocaret, contumeliis, & lapidibus cæsum, atque extra Civitatem ejectum, alapa in faciem percuteret. Philippo tamen pro hostibus suis Deum exorante, Peregrinus admissi criminis dolore tactus, flevit amare, ac Philippum extra Civitatem propere adiens, veniam supplex deprecatus est, in quæ viam salutis a pio viro ductus, Regulæ Fratrum Servorum nomen daturus, monitu Deiparæ Virginis, atque Angelo comite, Senas, quæ est Civitas Virginis, statim profectus est, ubi novum plane hominem induens, omni genere pœnitentiæ se totum Deo dicavit, ut præteritum facinus undequaque expiaret. Itaque in alterum plane hominem immutatus, diuturnis jejuniis, & macerationibus corpus domans, meditationibus, vigiliis, ac lacrymis, perque totos triginta annos nunquam sedens, sed parieti vel saxo incumbens quiescere solitus, omnium admirationem in se convertit. Charitati maxime studens, ad peccatorum salutem tanta solicitudine operam dedit, ut triginta latrones in silvis alienæ vitæ, & bonis inhiantes, adire non formidaverit, omnesque, Deo favente, ad seriam pœnitentiam attraxerit, propterea Æmiliæ Apostolus vocatus.

Magna ejusdem fides, & virtus gravi morbo probata.

§.2. Quanta in Deum fide excelluerit, inde fit palam, quod deficientem annonam, in pauperes erogandam, divinitus multiplicaverit. Sed manus Domini excelsam Peregrini virtutem morbo, omnium truculentissimo, adhuc probare voluit. Crus enim viri Dei mortifero tumore contabuit: quique per triginta annos nunquam sederat, in lectulo decumbere coactus est. Mox graveolenti gangræna cruciatus, ac Jobo persimilis, ab omnibus derelictus, neque ideo mœstus, quum de crure amputando supremum consilium iniretur, præsenti Dei ope convaluit, ut nec vestigium ullum plagæ appareret. Quare Peregrini, Deo chari, virtutum fama ubique diffusa, omnium ore *Sancti* elogio passim vocari meruit.

Meritis inclytus pie obit, & miraculis illustratur.

§.3. Tandem post exactum in perfectissimo Dei famulatu octoginta annorum curriculum, febri correptus in Cœnobio Fratrum Servorum, quod in Patria excitandum curaverat, meritorum plenus obdormivit in Domino Kalendis Maji anno reparatæ salutis MCCCXLV. tanta sanctimoniæ laude inclytus, ut finitimis Populis corpusculum ejus veneraturis magna frequentia undique adcurrentibus, portæ ipsæ Civitatis noctu claudi, & sacræ exuviæ, suavem odorem emittentes, nisi post multos dies terræ mandari nequiverint. Nec illud silendum, cæco ad beati viri feretrum per densam multitudinem irrepenti, visum cælitus restitutum.

Miracula per merita B. Peregrini a Deo patrata, & ejus cultus.

§.4. Quapropter ad viri Dei tumulum Christifidelibus ob receptas vel recipiendas, ejus intercessione a summo bonorum omnium largitore gratias, assidue confluentibus, sub felicis recordationis Prædecessore nostro Paulo PP. V. de Peregrini sanctitate, miraculis & veteri cultu actum est, rem totam exponente Dei servo Roberto S. R. E. tituli Beatæ Mariæ in Via Presbytero Cardinali, Bellarmino nuncupato; inque Peregrini honorem, de ejus officio in Ecclesiis & cœnobiis totius familiæ Servorum recitando, deque ejus nomine in tabulas Martyrologii Romani referendo, rite sancitum est. Postmodum sedente alio Antecessore Nostro felicis memoriæ Urbano Papa VIII. eædem Peregrini exuviæ corruptionis expertes ex veteri in novum atque aptius sacellum permagna totius Civitatis veneratione translatæ sunt, ejus officio sub ritu duplici toti Ordini Servorum recitari permisso.

Inter Sanctos ritu solemni refertur.

§.5. Eximiis deinde, & vere Christianis Peregrini virtutibus sub aliis Romanis Pontificibus Nostris, Innocentio XII. & Clemente XI. ad canonicas majorum sanctiones discussis, miracula etiam post concessam viri Dei ab Apostolica Sede venerationem & cultum patrata, in examen per Venerabiles Fratres Nostros S. R. E. Cardinales coram nobis de more adducta fuerunt: quibus veteri disciplinæ per omnia respondere compertis, inque tribus consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite probatis, unanimi eorumdem sententia, per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, Civitatis Liviensis, atque Ordinis Servorum enixis precibus pro Peregrino in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedis porrectis, tantæ rei perficiendæ solemnem diem indiximus, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploravimus, & implorari mandavimus; ac tandem universis, quæ ex Antecessorum Nostrorum Romanorum Pontificum decretis agenda erant, omni religione peractis, nos hoc die festo Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Beato Peregrino a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Vene-

nerabilem fratrem nostrum Laurentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Episcopum Cardinalem Tusculanum Corsinum nuncupatum, post decantatas Sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Peregrinum a Foro-Livii ex Ordine Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & ceterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beatis Viris, perinde Confessoribus non Pontificibus, Joanne a Cruce Ordinis Fratrum Excalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, & Francisco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a Regulari Observantia nuncupantur, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum canoni adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eumdemque per universos Christifideles, tanquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus: statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes Sacræ, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari; & quotannis pridie Kalendas Majas ejus festa solemnia, ut S. Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus exuvias visitantibus conceditur.

§. 6. Insuper eadem auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam B.Peregrini ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid aliud actum in ejus Canonizatione.

§. 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum Christi Confessorum Peregrini a Foro-Livii, Ioannis a Cruce, & Francisci Solani solemni oratione, in ara supra Confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Peregrini, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus, tunc præsentibus, plenariam peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari in signique beneficio cælitus nobis concesso, omnes benedicamus, & glorificemus in trinis Personis unum Deum, omnium bonorum auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electi sui Peregrini, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus nisi Deus noster.

His literis ubique fides adhibeatur.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, Volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Sexto Kal. Ianuarias Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.

† Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.

† Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperalis.

† Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.

† Ego

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

†
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†
†
† *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
†
† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*

†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

† *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†
† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

† *Ego Johannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*

†
† *Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†
† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

†
†
†
† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLX.

Promulgatur Canonizatio B. Aloysii Gonzagæ Societatis Jesu, Sanctorum Confessorum Canoni adnumerati.

Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Const. praeced., & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium à consuetudine Summi Pontificis Servorum Dei sanctitatem toti Ecclesiæ manifestandi.

CHristianæ virtutes, & summa vitæ innocentia strenuos Dei milites post triumphum de hoc mundo, perquam dignos efficiunt, qui inter cælestis Hierusalem emeritos cives connumerentur; atque hinc nobis universalis Ecclesiæ regimini præpositis maxime convenit Apostolica voce eorumdem sanctitatem manifestare, ut omnes tanto patrocinio in cælis muniti, optimisque piæ illorum conversationis exemplis instructi, per viam salutis incedere valeant, unde & ipsi tandem hujus vitæ cursu feliciter consummato, eorum consortio adjungi mereantur, quorum se regulis conformare studuerunt. Itaque nos hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, cum ingenti exultatione, & celebritate in Basilicam Principis Apostolorum convenientes, Angelicum juvenem, inque regulari Militia probatissimum Clericum, Aloysium Gonzagam, sanctorum canoni adscripsimus, ut Christifideles in ejus meritis solemni præconio ad Dei gloriam recolendis propitium in cælo deprecatorem obtineant.

Beati Aloysii Gonzagæ ortus, pia educatio, virtusque admiranda.

§. 1. Castellione, Galliæ Cisalpinæ ad fines Mantuani ducatus nobili opido, quod discriminis causa *Stiverorum* appellatur, Marchionatus olim dein principatus titulo, insigni, ex primaria Gonzaga familia 7. Idus Martias anno Christi Domini 1568. natus est Aloysius, antea baptizatus, quam totus in lucem editus. Ab ipsis infantiæ, & eo magis pueritiæ primordiis magna in illo, & multa futuræ sanctitatis argumenta apparuerunt, quæ Beatus Carolus Borromæus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, & Ar-

& Archiepiscopus Mediolanensis coram miratus, illum adhuc duodennem, in rebus divinis adeo instructum reperit, ut dignum putaverit, quem sanctissimo Eucharistiæ sacramento suis manibus ipse primus reficeret. Tum vero in patriis ædibus, & Florentiæ, ubi Aloysius novennis Deiparæ Virginitatem suam vovit, quam semper una cum innocentia baptismali illibatam servavit, tum maxime in aula Regia Hispaniarum, quo tredecennis cum parentibus in comitatu Mariæ Augustæ petierat, cælestes ejus animi dotes patuerunt. Ibi enim rara ejus pietas in dies prodiens, omnium oculos, & admirationem in se convertit, nullis mundi illecebris innocentissimum puerum alio trahentibus: cujus etiam tactus pudoris fuit, ut matronas, consanguineas quoque, ac matrem ipsam, adspicere, & seorsum alloqui refugeret. Quin, ut Dei famulatum tutius amplecteretur, vix annum decimum quintum egressus, in Societatem Jesu migrare constituit: quam cogitationem nullæ Regum, & Principum blanditiæ, nullæ a parentibus toto triennali spacio adhibitæ machinæ, ex ejus animo evellere potuerunt.

Societati Jesu nomen daturus magna animi fortitudine suis valedicit, & Romam petit ubi Christianis virtutibus omnium oculos in se convertit.

§.2. Quare mirantibus, & lugentibus consanguineis, Romam iturus, siccis oculis avito se principatu abdicavit, inque alma æde Lauretana votum, quo eum pia Mater incolumen paritura, Deo se obstrinxerat, incredibili religione persolvit. Romæ vero in primariis septem Ecclesiis Deum propitium sibi precatus, mox in domum probandis spiritibus, Societati Jesu nomen daturis, destinatam, maximo gaudio convolavit, ubi eximiis ejus virtutibus patefactis, votisque postea regularibus de more ab eo nuncupatis, in clericum adscitus, primisque ordinibus initiatus est. Quanta verecundia se spectandum, quantaque humilitate, paupertatis studio, suique contemtu viliora officia ultro subire gestiens, se toti Urbi admirandum ostenderit, oculati, & probatissimi testes literarum monumentis consignaverunt. Sed ejus charitas præcipuo sermone celebranda est, quippe quæ maxima fuit, & præsertim enituit, dum ex annonæ inopia sævo in Urbe contagio ingruente, quod multa millia hominum sustulit, ipse, quamvis corpusculi macerationibus pene confectus, pedibus vix consisteret, a majoribus impetravit, ut in publicis valetudinariis lethaliter ægrotantes inviseret, stipem vicatim per Urbem esurientibus erogaret, inque communi vastitate languidos ipsos in hospitales domos suis humeris latos exueret, sordibus mundaret, ac cibo etiam verbi Dei pasceret: quæ omnia tanto studio peregit, ut & ipse pestilenti halitu afflatus aliquandiu novo hoc experimento probandus, contabesceret.

Pie obit, & pro Sancto agnoscitur.

§.3. Tandem suæ migrationis tempus appropinquare animadvertens, Ecclesiæ sacramentis ad magnum iter munitus, dulcissimoque Jesu nomine, quod semper in corde atque ore habuerat, repetito; nocte, quam prædixerat ante diem XI. Kalendas Julias anni 1591. plurimis admirandæ, & consummatæ virtutis speciminibus editis, placidissima in pace quievit, anno ætatis suæ 23. religionis sexto, clericatus quarto. Ad ejus exuvias venerandas tanta populi Romani turba confluxit, ut ædis portas claudi oportuerit, ne sacrum pignus devotionis causa in frusta discerperetur. Et quamvis loculum sepulcralem, ei servando adsignatum nullus foris titulus distingueret, fidelium tamen pietas accensis facibus, votivisque tabellis ac donariis subinde allatis, eum probe distinxit. Aloysii sanctitatem diserto etiam præconio vulgavit in mentis excessu Dei ancilla, postmodum Sanctis Virginibus adnumerata, Maria Magdalena de Pazzis.

Ejus virtutes, & miracula comprobata; deque eo horæ canonicæ, & Missæ celebrari posse a Paulo V. concessum.

§.4. Quin crebra, & maxima signa per servi sui intercessionem a Deo patrata, ejusdem sanctitatis famam per universam Italiam eousque vulgarunt, ut Synodus Mantuana recolendæ memoriæ antecessori nostro Paulo Papæ V. enixas preces obtulerit pro Aloysio in beatorum numerum referendo, eodemque relato, quum multi Christiani Principes a Sede Apostolica flagitarent, ut inter sanctos quoque numeraretur, res tanta Venerabilium fratrum S.R.E. Cardinalium, sacris Ritibus examinandis præpositorum judicio perpendenda commissa est. Hi vero Beati Aloysii virtutes, & miracula de quibus plene constabat, ad sacros Ecclesiæ Canones, & disciplinam suffragiis suis omnino comprobaverunt, itaut Dei Servum inter Sanctos referri, deque eo, tamquam de Beato Confessore, officium recitari posse judicarent. Tres deinde antiquiores Sacri Palatii Apostolici causarum Judices hac de re suam relationem, quinquennali discussione compositam, ediderunt, in qua prævio examine, & approbatione virtutum ac miraculorum, causam in eo statu esse dixerunt, ut tuto, & quandocumque id luberet, Beatus Dei Servus inter Sanctos Confessores referri posset. Postmodum Cardinales simul iterum congregati inhærendo his, quæ antea censuerant, & præsertim relationi eorumdem trium sacri Palatii judicum, pridem a se acta, & judicata uno ore, & nemine discrepante confirmaverunt. Quare Paulus Papa V. his auditis, auctoritate Apostolica unum solum Romæ, sed in quibuscumque locis Italicis, Mantuani Ducis, & Principum ex Gonzaga gente imperio subjectis, inque Ecclesiis Societatis Jesu sacrosanctum Missæ Sacrificium, atque horas canonicas in Beati Aloysii honorem celebrari, & recitari posse decrevit: quod Indultum, Apostolicis literis traditum, per alios postea Romanos Pontifices antecessores nostros ad universam Societatem Jesu, & complura alia loca, de eorumdem Venerabil. fratrum consilio, suffragioque extensum est.

Sanctorum Confessorum Canoni adnumeratur ab hoc eodem Pontifice.

§.5. Hinc Aloysii ubique celeberrimi virtutes, & signa, omnibus ferme Christianis Principibus apud Apostolicam Sedem æque laudantibus, proque ejus inter Sanctos Domini Confessores adscriptione sub proximis antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Clemente XI., & Innocentio XIII. ac etiam nobis ipsis, dum in minoribus essemus, enixe deprecantibus, tandem singulis, quæ ad novissima antecessorum nostrorum decreta impleri debebant, accurate, & sedulo impletis, inque conventu Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium una congregatorum repetita omnium eorum, quæ acta jam fuerant, absoluta notione, plenaque ex omni parte, & juridica expositione, tum quoad miracula, olim plene discussa atque approbata, nos eundem Aloysium, cujus nomen inclytæ memoriæ antecessor Clemens Papa X. in tabulis Martyrologii Romani describen-

bendum curaverat, Sanctorum Confessorum fastis adnumerare decrevimus. Itaque in tribus consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, universis ad eum pertinentibus pro more discussis, unanimi Patrum sententia per Apostolicæ Sedis Notarios coram nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu pro Beato Aloysio, quem scholis ejusdem Societatis patronum Apostolicis literis nostris pridem adsignavimus, in sanctorum Confessorum canonem referendo, multis precibus eidem Sanctæ Apostolicæ Sedi nobisque porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum omnibus, quæ ad Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificom constitutiones, & S. R. E. disciplinam agenda erant, summa religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo Sacra, cum jamdictis Venerabililibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Aloysio Gonzaga Clerico Societatis Jesu Sanctorum Confessorum Canoni adscribendo iteratis precibus per dilectum filium nostrum Alvarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum, post cantatas sacras Orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei catholicæ exaltationem, & Christianæ religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario Conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium consilio, & unanimi consensu, Beatum Aloysium Gonzagam Societatis Jesu, de cujus sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato adolescente Stanislao Kostka ejusdem Societatis Jesu novitio, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut in Ecclesia universali in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, & quotannis undecimo Kalendas Julias, quo die migravit ad Dominum, solemnia ejus natalitia, ut S. Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacras ejus exuvias Visitantibus peculiares Indulgentias concessit.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, qui eodem solemni die natalitio in memoriam Beati Aloysii Gonzagæ quotannis ad sacras ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Ignatii Confessoris Deo sacra adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam; iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur quæcumque alia gesta fuere in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Aloysii Gonzagæ, & Stanislai Kostkæ solemni Oratione, in ara maxima supra confessionem Principis Apostolorum Sacrosanctum Missæ sacrificium celebravimus, cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, & bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Aloysii Gonzagæ, a peccatis nostris indignationem suam avertens ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apost. ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas, ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ EGO BENEDICTUS CATH. ECCL. EPISC.

✝

✝ *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus.*

✝ *Ego*

†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottoboam S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbiter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinola.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
†
† *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*

†
† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Colonna.*
†
†
† *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXI.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Cruce Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, inter Sanctos relati.

Dat. 27. Dec. 1726. An. 3.

Vid. Const. præcedentem, & sequentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PIA Mater Ecclesia præcipuis universalis honorificentiæ præconiis illos ornari decernit, qui olim sanctissimis disciplinis, & moribus eam illustrantes, Divini nominis gloriam, & Deo famulantium numerum dictis, & factis augere, perque viam salutis ducere summa cura studuerunt. Hujusmodi Virum Christianis virtutibus, cœlesti doctrina, jugi pœnitentia, multisque signis probatum Ecclesiæ Catholicæ dedit ea pars Hispaniæ Tarraconensis, cui Castellæ veteris nomen est, nosque illum hac die, in honorem

norem B. Ioannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni, solemni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cæremonia adnumerare decrevimus.

B. Joannis a Cruce ortus, pietas, & vitæ institutio.

§.1. Is est Beatus Joannes a Cruce, ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, qui Escalceati appellantur, primus Professor, & Parens, qui anno Christi Domini 1542 ex perhonesta Jepesia familia ortus est in Oppido, quod dicitur Fons Tiberii in Episcopatu Abulensi. A primis annis egregiæ animi dotes in eo, pie, christianeque educato, plurimum emicuerunt; quamque dilectus, & charus esset Deiparæ Virgini, in cujus patrocinium confugerat, inde patuit, quod aquam e puteo hausturus, in illum prolapsus, patronæ manu sublatus, incolumis prodiit. Adolescens, eximiæ pietatis ductu Metymnæ campi Hospitalem domum ingressus, Ægrotantium, & Pauperum famulatui se addixit, maxima charitate diu, noctuque languentibus assidens, nec modo spiritualia, sed ne vilissima quidem officia in iis juvandis obire detrectans; unde factum, ut ceteri in Nosocomio Christiana Joannis acta demirati, ægrotorum corporibus, animisque curandis certatim ejus exemplo alacrem, & solicitam operam darent. Quidquid interim tam pio ministerio supererat, præclarus Juvenis assiduis precibus, vigiliis, lacrymis, & Dominicæ Passioni religiosissimo animo recolendæ, impendebat; quæ tandem ipsi ad Fratrum ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo institutum ineundum jucundissimam viam aperuerunt. Hoc ita amplexus est, ut vota emissa purioris disciplinæ studio accurate observaret, ad primitivi ordinis normam se omnino conformans, nec nisi cum timore, & tremore, ac jussu majorum, ob summam rei divinæ præstantiam, ad sacratissimum Presbyteratus gradum evectus.

Fit Comes B. Teresiæ in primæva disciplina promovenda inter Carmelitas.

§.2. Quum vero Dei Virgo Teresa, quæ postea, excelsis ejus virtutibus, signisque flagitantibus, per felicis memoriæ Antecessorem nostrum Gregorium Papam XV. in Sanctarum Virginum Canonem relata est, inter Sorores jam dicti Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo primævi instituti regulam felici exitu restituisset, idemque pro Fratribus ejusdem Familiæ animo volutaret, Dei ancillæ magni operis comes Joannes a Cruce, strictioris disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, plane cælitus datus est. Quare tantæ rei negocio inter sacram Virginem, & Dei famulum agitato, Ordo Fratrum Carmelitarum communi omnium bonorum plausu, licet fremente humani generis hoste, mirifice instauratus, & per universam Europam non sine ingenti Dei gloria diffusus est, plurimis Teresæ Virginis cura, per totam Hispaniam erectis, atque optime institutis Cœnobiis, quæ ipse, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit.

Idem multa pro Deo passus die, & hora a se prædictis obiit.

§.3. Ubi vero admiranda innocentia, assidua rerum Divinarum contemplatione, asperrimo vitæ rigore, summisque virtutibus inclytus, suorum corda in perfecto Dei cultu undequaque firmaverat, diro morbo, & in crure quinque plagis, sanie manantibus, patientissime toleratis, totus in Deo, quem semper in corde, atque ore habuerat, fixus, Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis summa fide, & religione susceptis, inter sodalium collacrymantium amplexus, Davidici Psalmi versiculo, *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum*, piissime pronunciato, die, & hora a se prædictis, in Ubedæ Cœnobio, decimonono Kal. Januarias Anno salutis 1591. ætatis 49. vitæ cœnobiticæ 29. purissimam exhalavit animam Vir, Deo percharus, dæmoni formidatus, animi lenitate, constantia in adversis, miraculorum, ac prophetiæ dono per totam Hispaniam illustris, inque mysticæ Theologiæ arcanis scripto explicandis, æque ac Teresa, divinitus instructus, quam, Decreto S. R. E. nondum Beatis adnumeratam, ipse sodali suo, inter Sanctas Dei Virgines, eo superstite, referendam prænunciavit.

Ut Sanctus agnoscitur, & Beatis adnumeratur.

§.4. Ad Servi Dei exuvias, quasi odore perfusas, & postea corruptionis expertes, eundem veluti placido somno sopitum referentes, populi eas osculantis multitudo copiosa turmatim confluxit, vestium, & ipsius etiam corpusculi particulas, venerationis instinctu, auferre conata. Tanti Viri, quem Teresa, ut Sanctum suspexerat, Sanctique elogio compluries ornaverat, virtutum, & prodigiorum fama in dies percrebrescente, gesta ejus maturo judicio Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, sedente piæ recordationis Decessore nostro Alexandro Papa VII. ad Canonicos ritus discussa, & probata fuerunt, unde per similis memoriæ Clementis Papæ X. Apostolicas literas, inter Beatos relatus est.

Solemni ritu inter Sanctos refertur.

§.5. Novis deinde miraculis post solemnem Beatificationem, ob ejus merita a Deo patratis, jussu Dei Servi Innocentii Papæ XI. undique conquisitis, & coram Nobis ipsis per Venerabiles Fratres nostros in examen adductis, ac veteri disciplinæ, & Majorum Constitutionibus respondere per omnia compertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Nobiscum in Urbe præsentium convento, rite perpensis, unanimi eorumdem sententia, per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, ac Principum Christianorum, atque ipsius Ordinis Fratrum Escalceatorum Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo, enixis precibus pro Beato Joanne a Cruce in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S. R. E. disciplina agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Beati Joannis Apostoli, & Euangelistæ Deo sacra, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris San. Rom. Eccl. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Viro Dei in Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonem referendo precibus repetitis per Venerab. Fratrem nostrum Laurentium Sanctæ Rom. Eccles. Episcopum Cardinalem Tusculanum, Corsinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem,

nem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio & unanimi consensu, Beatum Joannem a Cruce Hispanum ex Ordine Fratrum Excalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo, de cujus Sanctitate, Fidei sinceritate, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat una cum Beatis perinde Confessoribus non Pontificibus, Peregrino a Foro-Livii Ordinis Fratrum Servorum B. M. V., & Francisco Solano Ordinis Fratrum Minorum, qui a regulari Observantia nuncupantur, Sanctum esse definivimus, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eumdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari, & quotannis decimonono Kalen. Januarias, quo die ad cælestem Patriam evolavit, ejus natalis, ut Sancti Confessoris non Pontificis, festa solemnia, celebrari possint.

Indulgentiæ ejus eventus Visitantibus concessæ.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui ejusdem diei natalis festo in memoriam Beati Joannis a Cruce quotannis ad sacras ejus exuvias venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Enarrantur alia quæ cumque gesta in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam indigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Joannis a Cruce, Peregrini a Foro-Livii, & Francisci Solani oratione solemni, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Confessoris non Pontificis, & cætero rum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§ 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Joannis a Cruce, indignationem suam a nostris peccatis avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

His literis ubi que fides adhibeatur.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Nemo eas infringere audeat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto Kal. Januarias Pontificatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.

† Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.

† Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.

† Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.

† Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Johannes Antonius Tituli Sancti Callixti Presbyter Cardinalis de Via.

† Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.

† Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Johannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego

†

† *Ego Curtius Tituli Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
†
†
†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
†

† *Ego Georgius Tituli Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Card. Bentivolus de Aragonia.*

†
†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga & Moncada.*

† *Ego Joseph Tituli Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

†

† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia.*

†

† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

† *Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

†
†
†

† *Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Card. Oliverio.

C. *Archiepiscopus Emissenus.*

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXII.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati. *Dat. 11. Dec. 1726 Ann. 3.*

Vide Constitutionem præcedentem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

DUM Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe soliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit Beatæ memoriæ adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnisque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus.

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Viennensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam duntaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per

cælestes juvenes, præsente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pene angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spacio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Iesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque eitius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Iesu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obit

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligensis in Diœcesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Iesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuæ pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salesio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo deinum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii mense decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adolescentis exuviæ biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ memor. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniæ in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru eum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigismundo, Uladislao, & Ioanne Casimiro, de eo Sanctorum Canoni adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit; quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alias venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum canonem referendo Decretum vulgatur

§. 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X. qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislai rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus solemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. Tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Iesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una eum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari mandavi-

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ conceduntur.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exovias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Kostkæ, & Aloysii Gonzagæ solemni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in secula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislai Kostkæ, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostolicæ ubique fidem obtineant.

§.9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

†

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Joannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

†

† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac,*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†

†

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

†

†

† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

†

† *Ego Nicolaus tit S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Coscia,*

†

† Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.
‡ Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.
†
†
†
†
‡ Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
‡ Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
‡ Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Colamna.
†
†
‡ Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
‡ Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
‡ Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.
† Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CCLXIII.

Dat. 2 Januar. 1726. An. 3.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui præteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter condenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet =

Decretum Capituli Generalis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit = *Etsi præclari Ordinis vestri* = ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est nomero, & alter quintus horum primus est: *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistri in posterum constituantur triginta sex; in Bæthica vero triginta; nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bæthica, & triginta quinque in Aragonensi superstites Magistri remanserint. Certum autem, quem definitum voluimus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat præterire, et excedere, quavis consuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiæ 5. Novembris* 1726. = Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Ruecheusis Ordinis Secretarius = Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse = Idem qui supra Ordinis Secretarius =

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus præmissa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, acomnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui

si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ordinationes nonnullæ.

§.5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bethica præfinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur. Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suæ amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Extrema duræ duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut præmittitur, auctis, æqua ratio distributionis pariter serventur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur, præcipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magisteria Hispalensi partialitatibus prædictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciæ partialitas viginti, ac qualibet è reliquis duabus Extremaduræ, & Hispalensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum locus esse debeat, in eorum collatione omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædecessore per memoratas suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstites remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris referta, reliquæ eis destitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciæ consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CLXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Dat. 7. Januar. 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerant Privilegia dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subjectus reperitur residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, atten-

Expositio facti.

tenta Conventus præfati, & Hospitalis Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali ante hac subministravit, & adhuc de præsenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§. 2. *Adì 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Bausi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Miggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & le Infrascritto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente sogetto alla giurisdiz one ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell' altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fu assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San Gio: Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30 Aprile 1685. de Mandato Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. fu risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l' approvazione con formale Memoriale, in cui s' espongo l' utile, e necessità del sudetto Decreto. In oltre &c. In fede &c. Præsens copia extracta fuit a Libro Congregationum Diffinitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentes mea manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybitæ Urbis die 6. Decembris 1726. = Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.*

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Joachimus præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

CLXV.

Abrogantur exemtiones, & privilegia personalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ concessa.

Dat. 10. Janu. 1727. An. 3.

A Clem. XI. Const. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerant conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, et a Clem XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ, et Castellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet præsertim Regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis

cx

ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam praefata privilegia irrepserint.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliae, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictae Provinciae a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quae Priori Generali Congregationis praefatae competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber adipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciae praefatae ab officiis, quae juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub praetextibus exemisset, aliusque privilegiis, & praerogativis donasset, per quae Superiores Conventuum dictae Provinciae impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & praerogativas hujusmodi a Sedis Apostolicae in praedictis Portugalliae & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent.

§.2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictae Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quae exinde invecta fuerant in Universam Provinciam praefatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non alii qui sexaginta suae aetatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut praemittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, aegrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis dictae Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia praedicta accipiebant, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres praedicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Praedecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens praedicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodae executioni demandari, unde Nuncius praefatus acceptum a Clemente Praedecessore mandatum Priori Provinciali dictae Provinciae statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub poena privationis officiorum tam per Fratres ut exemptos quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

A Nuncio Apost. Portugalliae praedicta omnia semel, ac iterum revocata.

Causae hujus Constitutionis

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres praedicti ad eludendum edictum praefatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi cum multiones a Sede Apostolica super manutentione in eorum praetensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam nunc confovere praesumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones praefatas, & quaecunque privilegia, & Indulta personalia, praerogativas, & immunitates fratribus dictae Provinciae quovis titulo, praetextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciae, & Congregationis praedictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicae in ejusdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & praeter Regularia earumdem Provinciae, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, nequede cetero a quoquam concedi posse: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activae, & passivae poenis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictae Provinciae, ut quam primum praesentes nostrae literae ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciae ejusmodi exemptiones, privilegia Indulta, praerogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciae, & congregationis praedictarum statuta, omni, & quacumque appellatione reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Preces pro abrogatione eorumdem.

Abrogatio praedictorum privilegiorum

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, praerogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordina-

Clausulae derogatoriae.

tio-

tionibus Apostolicis, necnon Provinciæ, et Congregationis prædictarum, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegis quoque, Indultis, et literis Apostolicis quibus Provinciæ, et Congregationis prædictarum hujusmodi superioribus, et personis sub quibuscumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, insererentur, et exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1 Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVI.

Dat. 14. Janu. 1727. Ann. 3.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Observantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemni.

De jure suffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Const. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propositæ causæ ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ, quod Conventus ejusdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christifidelium Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi redditum pars, aut adeo tenuis existit, ut eleemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum proprietatibus plane disperiit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris eleemosynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum præfatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuormillia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis insumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes prædicti eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præsente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris eleemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supradictæ Provinciæ has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorū Fratrum.

§.2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effe-

effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio præfatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non potuissent celebrare.

Clausulæ derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haben tes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXVII.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

Dat. 15. Feb. 1727. An. 3.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Jan. 10. P.3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P.3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ & Castellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. NUper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Deferuntur prædictæ Literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

§.2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse pro eius Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum interearum item Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens: plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari. alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim

circiter, & forsan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non nisi quadraginta octo circiter Fratres ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent, de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, exposuit, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti bis minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fe. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per fratres sic exemptos, quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam num confovere præsumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, eo definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Provinciæ, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

Abrogatio prædictorum privilegiorũ.

§.4. Nunc autem easdem literas debitæ executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyssipon. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præsentes, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant omnia, & singula præmissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, et facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, et pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Deputatio ejusdem Patriarchæ, sive ejus Officialis in Executorem prædictæ Constitutionis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, et Concilii generalis de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, et singulis illis, quæ in literis præsentibus concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVIII.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentiss. & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Decretum prædictum.

§. 2. Cum plures exortæ sint controversiæ super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebræos denunciabunt, sive mares, sive fœminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præscribenda cum speciali monitione relevantiæ juramenti in scriptis coram eodem R.P.D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione contestes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R.P.D. Vices Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi benevisо, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices Gerentis eorum voluntas exploranda erit. = Antonius Lancionus S.Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius = Loco ✻ Sigilli.

§. 3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactæque illius observantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXIX.

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

Confirmantur Constitutiones nonnullæ Pontificum; quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Observantia inibi morantibus concessa fuere.

Omnium Pontificum Constitutiones initio facto a Greg. IX. usque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias; vel concessas approbandi.

LOca Sancta Palæstinæ, in quibus Christus Dominus redemptionis humanæ mysteria ortu, vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis in tanta semper veneratione, & honore ab universis Christianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis causa invisenda, undique fidelium turba confluxerit, proptereaque Antecessores Nostri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios, qui in eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proximorum, ac peregrinantium saluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii postmodum Successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Apostolicæ auctoritatis Nostræ munimine salva, & illæsa servanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Observantia.

§.1. Siquidem Nobis dilectus filius, Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis sæculis operam dantium, peregrinosque ex omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religiosa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna solatia præbentium, optare, ut omnia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remissiones, & relaxationes, hactenus ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliisque personis, auctoritate Apostolica concessæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate approbarentur, & speciali forma rursus confirmarentur.

§.2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum possumus, promovere studemus, hujusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum Custodi, & Guardiano Cœnobii Hierosolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæstinæ Locis existunt, & vivunt, per infrascriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere, & in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore præsentium iterum confirmamus, atque forma amplissima approbamus, & innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris in suis Apostolicis Literis olim indultæ, & concessæ fuerunt. Hæ vero sunt; videlicet.

Confirmatio prædicta.

Enumerantur Apost. Constitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Observantia in Locis Terræ Sanctæ degentibus concessæ fuere.

§.3 Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Perusii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes = *Pro zelo fidei*, datæ Laterani 3. Kal. Febtuar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes = *Cum Messis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes = *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes = *Ex relatu fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum hora jam undecima* datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. Incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes = *Quum hora undecima*, datæ Pcüræ 6. Idus Augustas anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes = *Gratias agimus* datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes = *Piis fidelium studiis*, datæ apud Villam novam Diœcesis Avenionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes = *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Ur-

12. Urbani V. incipientes = *Rationi congruit*, datæ Avenione 6.Id.Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes = *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes = *De Religiosa discretione*, Avenione eodem die, mense, & anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes = *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes = *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipientes = *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4.Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes = *Ad assiduum Christi servitium*, datæ Florentiæ 7.Kalend. Julias MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes = *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes = *Cum a Nobis, quod justum est*, datæ eodem loco die, mense, & anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes = *Provenit ex vestræ devotionis*, datæ eodem loco, die mense, & anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 4.Id.Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exigit vestræ devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense, & anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 14.Kal.Septem.MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes = *Votis vestris*, datæ Florentiæ 7.Kalen.Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes = *His, quæ per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16.Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes = *Salutare studium*, datæ Romæ eodem die, mense, & anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes = *Studium, & sincerum*, datæ eodem die loco, mense, & anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes = *Sinceritas vestræ devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

30. Eugenii IV. incipientes = *Dum onus*, datæ Bononiæ 5.Id. Iul.MCDXXXVII.

31. Aliæ ejusdem, incipientes = *Bonus Pastor*, datæ Bononiæ IV.Id.Iul.MCDXXXVII.

32. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, mense, & anno.

33. Aliæ ejusdem Incipientes = *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Januarias MCDXLI.

34. Aliæ ejusdem incipientes = *Sacræ Religionis*, datæ Rom.Kal.Februar.MCDXLIV.

35. Aliæ ejusdem, incipientes = *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes = *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6.Kal.Aug. MCDLVIII.

37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.

38. Aliæ ejusdem incipientes = *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejusdem, incipientes = *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejusdem, incipientes = *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16.Kalend.Martias MCDLIII.

41. Calixti III. incipientes = *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ 4.Idus Januar.MCDLV.

42. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejusdem incipientes = *Et si ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan.MCDLV.

44. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

45. Aliæ ejusdem, incipientes = *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejusdem, incipientes = *Licet pro nostra*, datæ Romæ 5.Id.Majas MCDLV.

47. Aliæ ejusdem, incipientes = *Devotionis vestræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti cura*, datæ Romæ pridie Id.Februar.MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes = *Quum, sicut accepimus*, datæ Romæ Id.Aug.MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes = *Divina disponente clementia*, dat.Rom.die 9. April.MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat.Rom.die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejusdem, incipientes = *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innocentii X. incipientes = *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ 19.Sept.1645.

54. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum, sicut dilecti*, datæ Romæ 23.Sept.1645.

55. Alexandri VII. incipientes = *Piis Christifidelium* = dat.Rom.die 3. Augusti 1655.

56. Clementis X. incipientes = *Quum sicut dilectus*, dat.Rom.die 7.Julii 1670.

75. Innocentii XI.incipientes = *Ad augendam*, dat.Rom. die 20.Sept.1681.

58. Aliæ ejusdem incipientes = *Piis Christifidelium votis*, dat.Rom.die 22.Junii 1684.

59. Aliæ ejusdem, incipientes = *Exponi nobis*, dat.Rom.die 30.Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat Rom.die 10.Nov.1690.

61. Innocentii XII. incipientes = *Alias a fel.record.*, dat.Rom. 5. Dec.1696.

62. Innoc.XIII. incipientes = *Piis Christifidelium votis*, dat.Rom. die 6.Junii 1721.

63. Aliæ ejusdem, incipientes = *Quum ad infrascriptam*, dat.Rom. die 13.Sept.1721.

§. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejusdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices, quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiamsi talia forent, quæ specialem,

lem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui forsan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio earumdem Constitutionum.

§.5. Insuper omnibus, & singulis cujuscunque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis, personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subjectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub pœnarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum; incursu, exercere præsumat.

Nemo contra hujusmodi privilegia, Minoribus eisdem præjudicium inferat.

§.6. Præsentes quoque Literas Nostras, Inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quantumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit; perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censeri; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data; per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari; Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Præsens etiā Constitutio ab omnibus perpetuo observetur.

§.7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S.R.E. Cardinalibus, munus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ipsas præsentes Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in eorum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§.8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomodolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, se Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

Clausulæ derogatoriæ.

ad

ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & espresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§.9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, mano alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum supplectionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CLXX.

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Aug. 30. P. a. Fratribus ejusdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio; & causæ ad Pontificem impellendum ut hujusmodi facultatem indulgeat.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi tentantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis, ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, pluresque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memoratum Priorem Generalem, & rerum necessariarum inopiam, rec. mem. Innocentius PP. XIII. Prædecessor etiam Noster, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Provinciæ Portugalliæ indulsit, ut illius Religiosos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea sub certis modo, & forma tunc expressis insigniri valerent, Nosque simile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejusdem Ordinis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris, ac nostris desuper in simili forma Brevis espeditis literis uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem espositio subjungebat Provincia Bæthica præfata Conventuum numero, ac Religiosorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro sita, ubi nulla adest publica Universitas hujusmodi, duo ejusdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter est insigne Collegium sub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejusdem Theologiæ studia non sive ingenti plausu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum studia alacriori animo suscipienda, ac perficienda excitentur spe aliquandu laborum suorum præmium in propria Provincia consequendi, quod alias, aut nunquam, vel sine maxima difficultate, ac dispendio obtinere nequirent, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§.3. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis escommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existuot ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & singuli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto cursu, & lecturæ scientiarum juxta statuta dicti Ordinis ad supradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. accesserint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroso esamine coram ejusdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobusque in dicta Theologia Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum appobatione, servatisque aliis servari solitis ab ipso Rectore suscipere libere, & licite possint,

Concessio prædicta.

sint, & valeant auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes: illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXI.

Dat. 7. Martii 1727. An. 3.

Statuitur ab omnibus observandum Cæremoniale Episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cæremoniale vetus mendis scatebat erroribus.

§.1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII., ac subinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri Cæremoniale Episcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis compertum est novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta Episcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu, ac studio animadvertimus utile, ac necessarium maxime futurum, si rursus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur obscura quædam in eo, & ambigua illustrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter se pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermissa suis locis opportune adderentur.

Cæremoniale prædictum ab ipsomet Pontifice emendatum.

§.2. Ubi primum igitur ad summi Apostolatus fastigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam solicitudinem cogitationes nostras direximus, nosque ipsi hoc opus aggressi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, sacrorum Rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso Cæremoniali emendando, ac restituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re labor suo frustretur effectu, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cæremoniale Episcoporum hujusmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, & singulis personis, ad quas spectat, & in futurum spectabit perpetuo observandum esse in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præscriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, satis facere posse, perpetuo statuimus, & ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogare censeri volumus, sed illorum etiam usum salva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale præfatum sic emendatum comprobat, & observandum esse præcipit.

Clausulæ derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda hujus Constitutionis exemplis.

§.4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam, & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earumdem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ,

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXII.

Dat. 1. April. 1727. Ann. 3.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Aracæli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ suprema sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christifidelium pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantium pro hujusmodi erectione.

§.1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christifidelibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§.2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Josephum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriusque sexus Christifidelium Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem, animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, utque eamdem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infrascripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§. 3. Cæterum, ut Christifideles spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eamdem Archiconfraternitatem subrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

§.4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur, auctori-

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem conceduntur.

ctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, una cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus: ac tribus Ordinibus Beati Francisci, hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respective, concessæ fuerunt, earum omnium sub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis, & insertis habentes.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§.5. Ministro autem, seu Vicario, vel Commissario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, tenore earumdem præsentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine quomodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instituere possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterum canonice erigendas, & instituendas Confraternitates, & quoad erectas, & institutas, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsis quovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulæ.

§.6. Decernentes, easdem præsentes nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subsint.

§.8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, seu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum subjecti permaneant.

Sanctio pœnalis.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartionis, substitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulti, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXIII.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Confirmantur, & declarantur privilegia super exemtione a Decimis, alias Universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa; in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis.

Dicta privilegia concessa fuerant a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exaratæ non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii sollicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata perstant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

Universus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemtus fuit a solutione Decimarum.

§.1 Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generales Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumda-

tum,

tum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem proprus sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavisi, & potiti fuerit.

A Parochis, & Capitulis nonnullis adversus Fratres prædict. Congregat. in quibusdam Provinciis hac super re exci tatæ fuere lites;

§.2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de Remedios nuncupat., Civitatis Hispalensis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyssiponensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam oum pendent, eis desuper movemnt, eo potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum literis dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apostolicæ suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamsi ad tramites, & rigorem juris examinari, ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia si aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ superfunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & substentationem, quibus, utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædecessorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de Jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulsit, derogatio ejusmodi diserte opposita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendentium, & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis, sicut præmittitur, concessam, quo firmius subsistat, ac servetur exactius, Apostolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus sit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam post fundationem acquisita intra Muros eorumdem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quo modolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, causarum hujusmodi, in quibusvis Tribunalibus pendentium statum, & merita, nomina, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites, & Causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædecessorum literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus sit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad alias eorum indigentias subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari mandamus.

Supprimitur præd. lites; ac Privilegia præfata super exemtione a solutione Decimarum eidem Congregationi alias concessa confirmantur, atque extenduntur.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata causa, colore, prætexto, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari,

seu

seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Nostræ Regula de Jure quæsito non tollendo aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXIV.

Dat.3.Aprilis 1727. An.3.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque earum Provinciis unum ea earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet respective Provinciæ hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earumdem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subjicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectan. disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminaria jam erecta existerent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire posset, concedendo pariter fiis novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionariorum, etiam Regularis Observantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Difinitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciæ SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quasdam Nostras desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet,

Decretum prædict.

§.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulsit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, seu Semi-

Seminariorum Missionariorum in uno ex Conventibus earumdem Provinciarum sibimet ipsis, & Definitoribus Provincialibus benevisu juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San.Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eisdem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa, etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroqnin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P.Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24.Januarii 1727. = Cardinalis Franciscus Barberinus = P. A. Archiepiscopus Larissæ Secr.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CLXXV.

Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Dat.4.Aprilis 1727. An.3.

Inn.XIII. Const. ed.1721. Jun.16. P.1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S.Ant. in Lusitania, & Clem.XII. Const. ed.1732. Sept.10. P.3. agitur de distributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur; videlicet.

Literæ Patentes præd. Magistri Gen.

§.2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus. Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere assolent Germani Gubernatores, aliique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam

nicam linguam perfecte t nent. -- Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

Instituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§.3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam in genii linguis, & Nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 131. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout præsenti nostro Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis, Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Ternalitas de qualibet parte dictarum Nationum instituatur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac super re.

§.4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Discretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum qualibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundario Magistro, ita, & professoriorum sub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servandi erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione numquam Croatæ rationabiliter conqueri possint; Volumus autem, etiam ad majorem omnium prædictorum firmitatem, ut antequam hæ nostræ diffinitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & solicitetur. Datum Romæ ex nostro Conventu Aracælitano 11. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretia Minister Generalis -- Loco ✠ Sigilli. De Mandato Suæ Reverendiss. Paternitatis -- Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§.5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas memorati Matthæi Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clausulæ.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die IV Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Con-

CLXXVI.

Dat. 26.Apr. 1727. An.3.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun.20. univit mensae Capitulari dictae Basilicae inter alias Abbatiam S. Rufilli Foropompilen., & Inn. XI. Const. ed.1678. Feb.25. P.2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictae Abbatiae.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicae dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, praesertim Almae Urbis Nostrae Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est solicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturae considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo praefato unita fuere cum eorum Jurisdictionibus.

§.1. Nuper siquidem prò parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicae S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum aliàs postquam fe. re. Pius PP. IV. Praedecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorumdam subsidiorum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonicis ejusdem Basilicae in Sedis Apostolicae levamen collatorum, per suam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & praesertim illa S. Rufilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten, & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respective, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien Policastren, & Caputaquen in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicae Delegatus visitandi sibi competere praetendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum praefatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S.R.E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere praefato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium praefatum visitare.

Verum variae et indictae fuere lites, praesertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum Monasteriorum.

§.2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien, qui ad almam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli visitatum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conquestus fuisset, quod spolium suae ordinariae Jurisdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terrae de Meldola, quae a praefato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis praedictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an praedicti Capitulum, & Canonici literas dimissoriales personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & & Controversia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac praesertim super facultate concedendi dictas literas dimissoriales, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiamsi constaret de Territorio separato Capitulum, Canonici praedicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cetera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales praedictas concedendi supplicarent: Unde ipsi fe. re. Innocentio PP. XIII. praedecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis ejusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Rufilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum praefatorum dandi potestatem faceret, quae memoratae Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis praedictis, remissae fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num praestandum foret consilium pro concessione ejusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causae super Territorio separato pendentis in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Rufilli, & deinde praefatus Episcopus Britonorien Decisiones, ac Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, & & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediri obtinuerunt.

Quae in Congregatione Episc. & Reg. plures disceptatae fuere.

Preces ejusdem Capituli pro indulto praefato obtinendo.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici praefati graves expensas in ejusmodi controversia, ac praesertim super Territorio separato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, sustinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot ab hinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex praemissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem

nem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos eamdem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eamdem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eisdem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Rufilli Oppidi Foripompilii Ravennaten, & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan respective, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio facultatis prædictæ.

§.5. Decernentes easdem presentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis Interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanaruot sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requireote defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud oti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoria.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die xxvi. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Tertio.

Con-

CLXXVII.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

Confirmantur universo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolicæ Constitutiones in ejusdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuse retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Prædicatorum.

PRetiosus in conspectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponsus ad emulandos dilectæ Sponsæ suæ Sacrosanctæ Ecclesiæ in Terris militanti cælestes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quæ ob innumera, & in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam supervenientibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§.1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ super Indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Prædicatorum hujusmodi amplioribus gratiis, & favoribus prosequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Gulielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum Prædecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respective tenores præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessiones cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Confirmantur Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere.

§.2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu; sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Prædicatorum originem duxisse, Prædecessor Noster S. Pius V. in Literis = *Decet Romanum Pontificem* = 21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Constitutione = *Salvatoris* = Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Constitutione incipien. = *Injunctum Nobis* = eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis = *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V. = *Quum certas unicuique Confraternitati* = 31. Octobris 1606. = *Pias Christifidelium* = 28. Septembris 1612. = *Quum sicut nuper accepimus* = 1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI. = *Quum dudum* = 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum = *Quum certas* = potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse privative adjudicandam.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, concessæ.

Cum nonnullis declarationibus.

§.3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ex qua tanquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Christianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædecessoribus Nostris ab ejusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione = *Dominus noster Jesus Christus transiturus* = pridie Kal. Decembris 1539. & = *Ad providam* = Gregorio XIII. = *Pastoris æterni* = octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione = *Quum certas* = 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ concessæ Confraternitati SS. Corporis Christi in Eccl. S. M. super Minervam prædicti Ordinis.

§.4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituti a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim

Indulgentiæ insuper, & gratiæ concessæ Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico institutæ.

natim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI. = *Inter desiderabilia* = 28. Junii 1569., & a Sixto V XXI. = *Dum ineffabilia* = 30. Januarii 1586., Urbano IV., Ioanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Constit. XLVI. = *Pastoris æterni* = Pridie nonas Octob. 1520 concesserat, ut Confratres, & Consorores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. = *Quæcumque a Sede* = 7. Decembris 1604. §. 9.; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III., Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. = *Nuper pro parte* = 31. Julii 1679., simulque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 13. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in prælato S. Rosario comprehensis minus idonearum, prætera declarantes easdem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus, ut iisdem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuefiant.

Cum quibusdam declarationibus.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotionem.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B.M.V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Capellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eosdem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Capellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Capellam ipsam, sive Altare, non vero quamcumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Statuam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque aliæ Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§. 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. = *In supremo* = editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgò *Seraphici*; & aliam Clementis XI. = *In supremo* = ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut invenienda sine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus anthenticum Rosarium prædictum, Deo, & B.M.V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiatam prædicti Rosarii incipien. = *Salve Radix Sancta* = Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. = *Cælestium munerum* = 16. Februarii 1671.

Necnon Constitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

§. 7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione = *Inter desiderabilia* = asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. = *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* = 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardin. Concilii Triden. Interpretum, non solum ad modernum primò dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

§. 8. Dein-

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac Ministris Sancti Officii concessæ.

§.8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a S. Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

Confirmantur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati Militiæ Angelicæ concessæ; eique unitur Societas Academiæ Studentium S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

§.9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienses 25. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad Sanctum Idelphonsum in Constit. incipiente = *Considerantes nostræ mortalitatis* = Idibus Septemb. 1693., cui inhærentes præcipuum hujus Societatis Festum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris sacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratiis a Prædecessoribus nostris concessis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut supra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus sit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studentium ejusdem S. Thomæ, fundatam in Ecclesia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Constitutione sua = *Salvator Noster* = Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Constitutione incipien. = *Pietatis, & Christianæ charitatis* = 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. = *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* = 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædecessoribus nostris huic Societati Academiæ concessas, ac illi antea ex aliis prædictis Apostolicis Indultis non convenientes, ac expresse, & signanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Conclusionibus, & Disputationibus Theologalibus ejusdem Societatis interfuerint: quo sic Angelico S. Thomæ lacte pasti, ac nutriti Confratres, & Consorores, castitatis donum Deo dante felicius tueantur, aut consequantur amissum; Eadem Auctoritate Apostolica præfatas Confraternitates erigendi, & instituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magistro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuscumque aliis Societatibus in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis; vel ejus Ecclesias visitantibus concessæ, cum nova Indulgentiæ concessione deosculantibus Religiosum Ordinis habitum.

§.10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Ecclesiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eisdem a prædicta Sede concessa, sicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Ecclesias visitationibus a quocumque concessas; iisque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus Religiosum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla super Congregationibus secularium administrantium bona ad prædictas Societates spectantia.

§.11. Quum vero Nobis multiplici constet experimento, Congregationes ab usu, vel non usu Cappæ, *Cappatas*, & respective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium administrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jesu, Rosarii, aliasque Societates Seculares in Ecclesiis præfati Ordinis fundatas spectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, sive eorum Conventuum, aut Ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter sunt, & quatenus opus sit, vere & realiter esse, ac fore quandocumque, Motu, scientia, & auctoritate prædictis declaramus, & sancimus: sive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eisdem Ecclesiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque spectante, quomodocumque introductas, contra suam ipsarum Institutionem, in apertam Dei, B.M.V. Sanctorumque, sub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium scandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, passim contra ipsorum Superiorum ejusdem Ordinis Auctoritatem per despoticam bonorum prædictorum administrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac nonnisi expensis Societatum præfatarum in præposterum usum conversis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in Sanctuarium, sive in ea, quæ mere spiritualia, aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos sese erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per novissimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commissione II. ad Nos delatum, & ad consulendum Dei, B.M.V., & Sanctorum famulatui, Ecclesiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non solum hactenus aliquas ejusmodi extraneas Congregationes per Apostolicas Literas suppressimus, verum, ut Apostolica providentia Nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, Motu, scientia, & potestate prædictis sub interminatione Divini Judicii, necnon sub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipso, absque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua solum per Magistrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, absolvi possint, omnibus, & singulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve consimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & institutæ non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præsumant. Ubi vero primum sub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & causa in Ecclesiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & institutæ reperiuntur, districtissime in virtute Sanctæ Obedientiæ eisdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque singulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religiosum, ac pium Societatum, quarum sunt Ministri, institutum, omnino intra certos modestiæ terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæsa undique sit debita respectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religiosis,

obedientia, & fubjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipfam, five fpiritualia fint, five temporalia, & nominatim ac fignanter & expreffe difpenfationem, cuftodiam, ac ufum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque fpectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem fuavitatis miniftrent.

Supprimuntur Congregationes prædictæ fi obfiftere pergant iis, quæ fancita funt.

§.12. Si vero, quod absit, Congregatio aliqua prætextu confuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujufcumque tituli adhuc obfiftere pergat in iis, quæ præfenti hac noftra Conftitutione fancita funt, Motu, fcientia, & poteftate fimilibus eam, ejufque omnia, & fingula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & poft mortem omnibus, & fingulis Indulgentiis, & gratiis fpiritualibus quibufcumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, fpectantibus, eamque, vel eas fupprimimus, atque diffolvimus, quinimmo privatas, fuppreffas, & diffolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipfo per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, fi opus fuerit, auxilio brachii fecularis, talem diffolutionem, & fuppreffionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in univerfum, & quibufcumque favore Ecclefiæ Fratrum, immobilibus vero duntaxat poft deductam favore ejufdem Ecclefiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, feu Altaris, necnon pro miffis perpetuo per ipfos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio fibi bene vifo, quoties tamen bona prædicta tam mobilia, quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua graviffima caufa minime relinquenda fore vifum fuerit. Si vero bona ipfa leviora fint, eadem omnino Capellæ, five Altari, & Conventui plenarie applicanda fancimus, & applicata declaramus.

Idem quod fupra præfcribitur fecularibus congregatis ad adminiftranda bona Societatis Rofarii; & SS. Nominis Jefu.

§.13. Eandem vero fubjectionem Prælatis, ac Religiofis Ordinis circa prædicta omnia præftabunt etiam feculares quicumque, congregati ad adminiftranda bona Societatis Rofarii in iis locis, in quibus auctoritate Apoftolica, vel Magiftri Ordinis erecta fuerit Societas, poftquam in ipfis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipfo plenarie, ac fubjective accedit Societas hujufmodi cum omnibus, & fingulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibufcumque fuis fpiritualibus, & temporalibus, non folum ex Literis Erectionis per Magiftrum Ordinis dari folitis, fed etiam ex Apoftolica Gregorii XIII. Conftitutione -- *Dudum fiquidem* -- 2. Augufti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia fimiliter extendentes ad Societatem Sanctiffimi Nominis Jefu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujufcumque generis bonis fpiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & fic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, five Ecclefiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipfam, & bona quævis fpiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum obfervari. Quoad temporalia vero quotiefcumque jufta de caufa a Magiftro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipfius licentia expreffa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus confentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum affignatione, ad quem effectum eidem Magiftro neceffarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta fubjectione iidem congregati recedant, eorum Congregationem pari ratione diffolvendam, immo diffolutam, ex nunc; ut prædictum eft, declaramus, volumus, & mandamus.

De Proceffionibus a fupradicti Ordinis Fratribus peragendis Confirmantur nonnullæ Pontificum Conftitutiones.

§.14. Quoad Proceffiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, fcientia, & poteftate, ut fupra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod foli poffint peragere Proceffionem cum Auguftiffimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Chrifti hora qua maluerint, & per vias femel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obftantibus quibufcumque Conftitutionibus Apoftolicis, & confequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 11. Martii 1573. non folum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Conftitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quofcumque, non modo jam erectos, fed quandocumque erigendos, conceffa Indulgentia plenaria intereffentibus eidem Proceffioni; quæ omnia ampliffime confirmamus, ut prædictum eft, quibufcumque, ut infra, pleniffime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione fepofita prædictam Proceffionem folemniter inftituant prædicta die, in iis faltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obftacula efficaciter fubmoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecefforibus Noftris Prædicatorum Ordini, cujus filius clariffimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per facrum hujufmodi tempus recinendis, gloriam Sanctiffimi Sacramenti in Catholica Ecclefia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta fimul, & propagata veneratione Corporis Chrifti tantopere benemerenti, beneficia juremaximo collata, reftituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Proceffiones Rofarii.

§.15. Indultum præterea eidem Ordini per noftras Literas incipien. -- *In fupr. mo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejufdem Ordinis Fratres Proceffionem folemnem Rofarii juxta dictas Literas Noftras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & refpective poffint abfque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requifita, five fint in poffeffione eandem Proceffionem faciendi, five non. Ex quo vero nonnullis in Locis, ficut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concurfu alterius confimilis Proceffionis aliorum Conventuum ejufdem Ordinis, vel ex alia caufa, talem Proceffionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta confuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ facro quot annis publicam Proceffionem ejufdem Rofarii peragunt Motu, fcientia, & poteftate fæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & fingula in eo con-

contenta pro eisdem circumstantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Processiones SS. Nominis Jesu.

§.16 Pari ratione concedimus, ac volumns in quolibet primo anni die eosdem Fratres solemnem Sanctissimi Nominis Jesu Processionem libere, & licite ubique Locorum peragere posse, ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem pluribus in locis saltem aliquibus ab hinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Processionibus Nominis Jesu, & Rosarii, quæ singulis mensibus a Fratribus prædictis, juxta supra memoratas concessiones Apostolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, consulatur: districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis authoritate pollente impediri possint, aut molestari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra, & circa Claustra circuitus pro eisdem Processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra Ecclesiam, & Claustra, cum Ordinario Loci tantummodo, & semel dirigendum, illum nunc pro tunc Apostolica auctoritate tenore præsentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes,

Declaratur ex prædictis Processionibus nullum Parochorum Jurisdictioni præjudicium inferri.

§.17. Et quia prædictas sacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei servitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis persuasum est, per easdem suam ipsorum Jurisdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tumultuario Secularium per easdem vias, in quibus fierent Processiones, excursu, eidem propriæ jurisdictioni nullum præjudicium inferri noscant, & sciant; ad hujusmodi controversiarum radicem evellendam, Motu, scientia, & Potestate, ut supra, sancimus, decernimus, & declaramus, ex Processionibus prædictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & sequi posse præjudicium Parochorum Juribus: nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam gestantes sine licentia Ordinarii, & interventu Parochi easdem Processiones, omnesque alias peragere posse, ac debere.

Decernitur quibus Processionibus interesse debeant Fratres prædicti Ordinis.

§.18. Quum insuper Nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari observantiæ, ac etiam Ecclesiasticis Functionibus extraordinariæ illæ Processiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi contingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, nisi ad Processiones sequentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apostolica dispensatione, Decreto aliquo Congregationum S.R.E. Cardinalium, vel consuetudine, Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non tenebantur, aut non consueverunt: quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: eaque Indulta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque,

Confirmatur, & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§.19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. -- *Exponi Nobis* -- circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. -- *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* -- emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non sint Defunctorum, sive sint ex obligatione, sive ex devotione, quotiescumque Missa Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§.20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. -- *Exposuit Nobis* -- 23. Iulii 1518., quod scilicet *quoties Festivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes quolibet ex causa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentiæ, Ecclesias visitantibus in Festivitatibus hujusmodi, & per earum octavas pro tempore concessæ, ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censentur translatæ*, auctoritate Apostolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel inposterum adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum quod die IX. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eisdem a Prædecessoribus Nostris, vel a Nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingat.

Necnon Facultas concessa Prælatis Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis.

§.21. Facultatem quoque datam a sæpedicto Sancto Pio V. in Constitutione CXXXII. = *Romano Pontifici circumspecta benignitas* = 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. Sess.* XXIV. *cap* VI., interdicto tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usu Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejuscemodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Constitutione LXIV. = *Romani Pontificis* = 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *cum In specula* = 19. Junii 1630. iisdem Prælatis confirmamus, ut supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper attendentes, Julium II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione = *Exponi Nobis* = inferiùs referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. in Constitutione VII. = *Regimini* = Kal. Januarii 1474. §.4., & in alia incipien. = *Quoniam omnes* =

28, Maii

28. Maii 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi suos Subditos in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus, Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælatis Ordinis circa sibi subditos Fratres, & Moniales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent, & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum est, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres, & Sorores sibi subjectos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus sibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, & intra Claustra extiterit consummatum.

Statuuntur nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi juramenta, & vota commutandi pro Confessariis dicti Ordinis quoad personas seculares.

§.22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad personas seculares, ac præcipue spectantes ad Societates suprememoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem, provide emanatis dispositionibus, atque ex Auctorum in diversa abeuntium opinionibus subortas, volumus, sancita in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. = *Quæcumque a Sede* = ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Consororibus Rosarii, supra diximus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. *Injunctum* = & Gregorii XIII. = *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* = Pro aliis vero Societatibus in Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas seculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis Casibus, & Censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confessiones secularium personarum.

§.23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. = *Romani Pontificis providentia* = 8. Id. Augusti 1571. §.2., qua nimirum cavetur, semel approbatos prævio examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. = *Superna* = §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcunque eidem ordini concessa quoad verbi Dei prædicationem.

§.24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, et quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostris concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplenissime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, et potestate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess. XXIV. cap. IV.* & declarationis S. Pii V. in Constitutione = *Etsi mendicantium* = et = *Ad hoc Nos Deus* = §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insigne Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti et cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant.

Necnon privilegia Missionariorum Ordinis.

Privilegia quoque Missionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante, et post Johannem vulgo XXII. in Constitutione = *Quum sit born* = 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, et elargimur.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§. 5. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cœmeteriis sepelire, inconsulto prorsus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. = *Qui Deum tota mente diligitis* = 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Miri magno* = a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. = *Qui Deum.* = & a Nicolao V. in Bulla = *Justis, & honestis* = pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. = *Exponi Nobis fecistis* = 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

26. In-

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiæ, aliaque.

§.26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. = *Sacræ Religionis* = 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. = *Volentes Nos* = 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi pollutas Ecclesias, Cœmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam = *Benignitas* = 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 26. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus, confirmamus, & innovamus, & respective declaramus, prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cœmeteria, Capitula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & adsportare.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora sacris initiari posse,

§.27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* v. *Cap.* 11. sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiantur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & authoritate prædictis, declaramus, eosdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur, dilectione, iisdem Fratribus signanter, specifice, & individuo concedimus, quatenus a Diœcesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla = *Etsi mendicantium* = Decretum Clementis VIII., et uberius explicata in *dicto Concilio Romano Nostro* Tit. v. *Cap.* 1., *&* *Tit.* xxi. *Cap.* 11.

De Monialiũ directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata; earumque Cõfessarus, confirmantur quæ ab aliis Pontificibus statuta fuere.

§.28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione = *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica sollicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & felicius insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, easdem Sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione = *Sacra vestra Religio* 3. Kal. Martii 1304. easdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione = *Etsi Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *sess.* xxv. *cap.* ix., omnia hæc supradictis motu, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus, Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa, aliasque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemtis, & respective subjectis, ut supra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordinis conscientiam summopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipso de more ad Monialium sibi subjectarum Confessiones audiendas destinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apostolicam circa Monasteria exemtorum delegata auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostræ huic Constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro prædictarum Monialium Confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro Fratrum Ordinis Confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem prædicta delegata auctoritate procedere possint, ac valeant; multo autem minus Superiores, sive Locales, sive Provinciales, sive etiam Magistrum ipsum Ordinis, qui ex prædicta Apostolica commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subjectis Monialium animabus; ut sic illæso, ac custodito veluti primario potestatis Spiritualis charactere, quemadmodum alias ligare possunt, ac ligant, ita etiam libere solvere possint, ac valeant sibi subjectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese Sacramentaliter audiri postulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præstare possent; non obstantibus Constitutionibus Gregorii XV. = *Inscrutabili*, & Clementis X. = *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales

§.29. Iisdem omnibus, & singulis Superioribus, atque ab ipsis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus sibi subjectis liberam esse debere, Superioribus quidem prorsus, & omni modo, Delegatis vero Religiosis cum Superiorum eorum missione, & benedictione. Administrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad Moniales, & Monasteria sibi subjecta, prædictos Superiores posse, ac debere Jurisdictionem suam secundum Apostolicas Sanctiones tueri; salva in reliquis Jurisdictione jure de-

delegato Episcopis competente; quibus tamen auctoritate Apostolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Visitationem Clausuræ ultra facultates a Concilio sibi factas, & concessas, ullatenus sese extendant, neve ejusdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum sunt, se intromittant. Si vero Moniales ipsæ servare renuant, quæ pro observantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem Monasteria libere dimittendi ex Apostol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ = *Exponi Nobis* = Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum Monialibus, sicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emissam Professionem constitutis, integrum esse frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Constit. CIX. = *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recensentur Constitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, & confirmarunt.

§. 30. Quum autem silere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipsemet Ordo salubriter insistit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius præconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris Crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, & constanti Summorum Pontificum testimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potissimum suis Constitutionibus, & Literis Apostolicis præstitere Joannes vulgo XXII. in Const. xx. cujus initium = *Redemptionem misit* = 15. Kal. Aug. an. Domini 1323. Clemens VI. Constit. = *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomatibus = *Copiosus, & laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368.. S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567.. Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quantum prod. sse* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli* .... Paulus V. *Splendidissimi*: 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Augusti 1660.: Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis instar Mundum universum illustrans uberrima Christianæ Ecclesiæ bona peperit, paritque in dies singulos multiplici fructu, Supremo Apostolicæ Sedis Magisterio adversus quoscumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque assiduis fere experimentis probe noscentes per alias peculiares nostras Literas incipien. = *Demissas preces* = Dat. 6 Novemb. 1724. calumnias, ejusdem Angelici Doctoris, & S. Augustini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostræ præsidio eliminavimus. Luculentius vero æstimationis argumentum in ipsam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magisque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipsius Sectatores ad illius sinceram, & tutam professionem inflammentur, prædictas omnes, & singulas Decessorum nostrorum Constitutiones, Literas, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & singula in eis contenta, suprema, qua fungimur, auctoritate, motu, scientia, & deliberatione præmissis comprobamus, & rursus quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Ecclesiæ Catholicæ perturbatores desinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præposteris, & a veritate alienis interpretationibus Apostolicas ipsas Literas nostras, non sine aperta, ut accepimus, verbis nostris, ac etiam Decessorum Nostrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Asseclas, & Sectatores incessere audeant, Constit. 98. quæ incipit = *Pastoralis Officii* = fel. rec. Clem. XI. omnibusque in ea contentis firmiter inhærentes, sub divini Interminatione Judicii, iterumque sub canonicis pœnis omnibus, & singulis Christifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejusque insignem in Ecclesia Scholam, præsertim ubi in eadem schola de Divina Gratia per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad Gloriam sine ulla meritorum prævisione, agitur, ullatenus dicto, vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolica Sede, & signanter a Const. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. = *Unigenitus* =, Jansenii, Quesnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Tomas, & vera Schola Thomistica quam longissime abest, & abfuit, universis tam antiquis, quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus hæresibus, & perniciosis assertis adversans. Damnamus item Folia, Theses, & Libros antehac Typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, seu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliisque genuinæ Thomisticæ Doctrinæ Asseclis invidiam, designatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ assertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum nostrarum Literarum sententia, sive Decessorum nostrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomisticæ verba fallacissime detorquentur. Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ suæ incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, quam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

Præscribitur omnibus Christifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam præd. contumeliose impetant. Damnatis etiam libris in ejusdem Doctrinæ calumniã conscriptis.

§. 31. Ne autem Adolescentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea premium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quæ solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt: Motu, scientia, & potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor constent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in quibuscumque Provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in suis Literis incipien. = *Militantis Ecclesiæ* = prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. = *In supremo* = 10. Kal. Martii 1644., necnon privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, nec unquam minus quam duo-

De privilegiis Adolescentium Secularium in prælaud. Doctoris studiis insignitoribus.

duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ justa inconcussa, & tutissima S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum Moderatoribus, sive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis præscribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut prædictum est, confirmatis, post præmissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro præscribendam, ac præmisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Præsentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii consueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignibus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tametsi ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu præstitis per divites, a tali solutione de cætero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Universitatis ad eosdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magistri præfati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptissima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcumque facultates concessæ Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§.32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua = *Quum Sacer Ordo Prædicatorum* = Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit es sibi subjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens = *Debitum Pastoralis* = 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandatorum Apostolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quæ omnia hic similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus, & ut præfertur concedimus, non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. = *Ad Apostolicæ* = 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. = *Quum Non alias* = 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis = *Exponi* = 3. Decembris 1635. Cum escommunicatione latæ Sententiæ, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolutione ab Officiis ipso facto incurrenda contra Prælatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibusvis Ordinis prædicti Prælatis, & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimæ Nostræ utriusque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de nuvo concedimus.

Confirmantur pariter gratiæ omnes concessæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§.33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nuncupato Gregorio IX. in Constit. = *Detestandæ* Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. = *Congruum existimantes* = 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. = *Quum de Mulieribus* = Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Constit. = *Humilibus, & honestis* = 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejusdem Ordinis incipien. = *Sedis Apostolicæ* = 6. Kal. Julii 1405., Eugenius IV. in consimili Constit. = *Provisionis nostræ* = pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. = *Sacrosanctis* = 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. = *Considerantes* = 30. Sept. 1465., Julius II. = *Considerantes* = 14. Decembris 1509. = *Exponi Nobis fecisti* = 27. Febr. 1510., Leo X. = *Dum intra mentis* = 19. Decembris 1516., & = *Nuper* = 5. Martii 1518. Paulus III. = *Exponi Nobis nuper fecisti* = 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Ascetería, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessiones, Esemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & innovamus, & ubi opus sit de novo concedimus; præcipue pro Christifidelibus utriusque sesus, qui collegialiter, aut in Claustris vivunt, aut solum votum perpetuæ castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Consanguineis, dummodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum præstent. Contrariis quibuscumque non obstantibus, & præcipue Concilio Lateranen.; quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestate similibus amplissime derogamus. Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, cæterisque modo, forma, habitu, Novitiatu, Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Motuque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam justa præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritatis perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Approbantur quoque Constit. omnes,

§.34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus asserta fuit Ordini Prædicatorum, ejus-

quibus concessa fuit Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, easdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII., & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B.Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subjectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictum Ordinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant, & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes redditumm, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumq; rationem redditumm per eos administratorum recognoscere, examinare, ac exigere possit, & valeat. Motu, scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superiores præd. Magistrum Gener. aliosque.

§.35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac extituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus, & quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pœnitentia S.Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eumdemque in Terris Successorem B.Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia sese conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad pœnam, ejusque rationabilis relaxatio fit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulas ipsa cap. 19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitti, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordin. Reformationi advigilet.

§.36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitiis quandocomque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus (nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejusmodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

§.37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut castam Viduilem expresso Voto, & sub

sub Habitu, & Regula prædictis vitam traducentes, occoon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tametsi omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordioariis, cæterisque Prælatis ioferioribos, quemadmodum earum quoque Regula præscribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Episcoporum, & Regularium consultationibus præpositæ editum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ iu privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas sibi posse de victu, & vestitu sufficienter providere; illasque fore bonis moribus præditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ probitatis, vitam traducturas, eas tameo juxta præmissa Tertiarias effectas a cujuscumque alterius inferioris extra Ordioem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exemtas esse volumus, & fore declaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exemtionem concedimus.

A quorum Jurisdictione Tertiariæ personæ exemtæ sint.

Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac nostra Constitutiooe perpetuo valitura injungimus, & maodamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, nisi tempore Professionis excesserint annum 18. Quo vero ad eas, quæ io Domibus, ut supra, seorsim cum certis castitatis Voto, Habitu, & Statutis, sunt vitam traducturæ; quom secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescentia sua, & Ordo prædictus ex Regula sua vigilias, jejunia, pluresque abstinentias habeat jugiter perferendas; Virgioum quoque Sponso placeat tibi cito promissa Virginitas: Plurimæque iotignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non solum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælesti Sponso consecraverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimom virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmeo ducere potest cælestis Virgo S. Catharina Seneosis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuscumque non obstantibus in contratium, post decimum octavom annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defecto ætatis hactenus factæ dici posseot invalidæ.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitus formam, quæ pro regionum diversitate hactenus ab eisdem Tertiariis servata est. Licere quoque Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velom supra caput, quod *Supprajectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupaot *Sottogola*, & Scapulare, seu *Patientiam*.

De habitus uniformitate.

§.38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus io Domino suaderi trium Votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausuram, juxta propositum Constitut. 8. S. Pii V. incipien. *Circa Pastoralis* —; inhærentes tamen Literis Apostolicis superius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipsa — *ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam en Regula Tertii Habitus*, ac atiis Clementis IX. *Alias propositis* = 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegialiter viventes, ad clausuram oullatenus compelluotur; Attendentes insoper per annos, ut accepimus, centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum 20. Decembris 1616., ejuscemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis quibus expresse per præsentes derogamus.

Suadentur præd. Tertiariis emissio trium Votorum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

Licet circa Sacramentorum susceptionem, & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & sub expresso perpetuæ Virginalis, aut Vidualis Castitatis Voto sive collegialiter, sive in privatis Domibus, viveotes, ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum, earum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Paschæ, sive Festi Resurrectionis D.N.J.Christi, & infra ejus Festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiæ, & alia Sacramenta Ecclesiastica quæcumque exhibere, & ministrare* etiam *in Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad eorumdem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum eorumdem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante*. Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum iodebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S. Dominici* sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresso Voto, a solis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communione Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiam, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earumdemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime

A quibus debeant Sacramenta suscipere; & mortuæ Sepulturam.

habituræ in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta: Et sicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta dd. Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediat accessum ad Ecclesiam dictorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates, & similiter Defunctorum Cadavera ad propriam Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Constit. omnes emanatæ circa ambitiosis Ordinis Fratres.

§.39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum respective Religiosis debitæ, & ut simpliciori via nitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpedictis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. = *Quum nihil magis* = 5.Junii 1580. Clemen.VIII. = *Religiosos Viros* = 23.Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7.Jan.1608. Deindeque pro tuenda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut.IV. Bonifacii VIII. = *Ad augmentum* 6. Id.Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda*. Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. = *Ad augmentum* = Bonifacii IX. = *Sacræ Religionis* — 5.Kalen.Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujuscemodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem commissum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

Ac super corrigendis excessibus.

Necnon circa appellationes

§.40. Immo quum etiam Nobis certo constet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos graduali appellatione per præsentes has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujusce Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

Similiter confirmantur Constit. super Ordinis habitum.

§.41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8.Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. - *Virtute conspicuos* -- 2. Non.Martii 1374. Clemens VIII. in Constit.CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2.Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8.Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S.P.Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitus albus ejusdem Ordinis permissus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemen.VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Nos minimus Nos* Idibus Octobris 1259., districtissimeque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse comperierint, procedere possint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad moe-

Inhibitiones quædam hac super re.

Ac nova concessiones.

mœnia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre tenentur, eum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcitata Constitutione Clem.VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

Confirmantur pariter Apost. Constitutiones super præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§.42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perspectis Leo X. in Constit. -- *Accepimus nuper* -- 3. Julii 1518., & S. Pius V. in Const. LXXI. *Divina disponente* -- 27. Augusti 1768., & Clemens VIII. in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25. Sptembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate supradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabiliori loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus, & Functionibus, assignato, & constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Necnon Exemtiones iisdem concessæ.

§.43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue substentari valeant, nec tractu temporis Conventus propter inopiam necessario Fratrum numero carere cogantur, Exemtiones omnes a quibuscumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis, & ex quacumque gravi, & gravissima causa impositis, prædicto Ordini concessas per S. Pium V. in Constitutione = *Dum ad uberes* 29. Julii 1566. = *Etsi Mendicantium Ordines* = 17. Kalen. Julii 1567. = *Ad hoc Nos Deus* = 23. Septembris 1571. = *Romanus Pontifex* 3. Octobris 1567., & *Injunctum Nobis* prid. Non. Augusti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. = *Solicitado* editis 4. Idus Decembris 1725., amplissime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impositionibus ex urgentissima dumtaxat causa Belli contra Turcas, teneri possint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de Camera, & nonnisi de residuo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari posse in prædicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis nostrorum Prædecessorum pro particularibus Conventibus, si quæ sunt, decernentibus, esse præservandam a qualibet impositione ampliorem, seu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per nostram Constitutionem incipientem = *Creditæ*, & decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causa vere, & proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxæ exemti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemtio ab hujusmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in sua Constitutione = *Romanus Pontifex*, ac in alia = *Etsi Mendicantium* = hanc ipsam exemtionem, easdemque, ac alias quascumque per Prædecessores nostros desuper editas Constitutiones, & declarationes expresse confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magistros, & Doctores præstet; ac alere, & sustentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi postmodum effecti gregem Dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant*, ejusdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erectæ sunt, Seminaria vocari possint*, æquissimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari posse pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam plenissime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum esse.

§.44. Per nostram Constitutionem = *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta novissimi Romani Concilii, injunximus, Parochis solvendam esse Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Insulis adjacentibus ab omnibus, & quibuscumque Regularibus quocumque privilegio suffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriusque sexus in eisdem Italia, & adjacentibus Insulis reverenter pro consueta ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientia dispositioni nostræ, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus, & mandamus imposterum servari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam spectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & sine ulla prorsus controversia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Ecclesiam* tumulandum *associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver*, seu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliisque, de quibus in ea Constitutione mentio expressa facta non fuit; quæ Regularibus prorsus illæsa, & inviolata perpetuo manere volumus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem assignent, hanc eamdem, prout ante Nostram prædictam Constitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis nostræ in ea edenda Constitutione fuerit consulere quidem

Quædam alia declaratio super Quarta funerali a Regularibus solvenda Parochis.

Paro-

Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam consequi possent, non autem, ut qui majus emolumentum, seu plus quarta prædicta ex consuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ nostræ Constitutionis, aut etiam Concilii Romani sibi arrogare possent, volumus propterea, ut iidem Parochi, vel præcise perciperent statutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo starent Consuetudini, Conventioni, Concordiæ, sive Statuto, ut prædictum est; Ne autem super hujusmodi clara cæteroquin intelligentia Nostræ Constitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram Constitutionem, & Decreta Concilii Romani, simulque motu, scientia, & potestate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel standi Consuetudini, Statuto, Concordiæ, seu Conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suæ ipsorum quieti religiose juxta eamdem mentem nostram consulant; Parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint, aut valeant.

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini concessa de Laicis tumulandis.

§.45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ut possint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in suis Ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Christifidelium scandalo, & pietatis simulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & sancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eisque inservientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra Claustra, Domos, Hospitia, & Asceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hospitiis, Domibus, & Asceteriis prædictis, Cadavera tumulanda esse in dictis Ecclesiis Ordinis, Diœcesani Loci, aut alterius cujuscumque licentia minime desuper requisita. Liberam prorsus præterea fore cuique Fideliuo, sive pro seipso, sive pro suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Ecclesiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in Ecclesia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta dispositione, sepulcrum præexistat; rursus ex Testamento, Codicillis, vel alia morientis simplicis etiam scriptura, item ex dicto aut Confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætestu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub emendicato titulo coarctivæ celebrationis Missarum, & Aniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respective ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, persolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut inposterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac demum renuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, omnis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quasvis Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respective Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscum-

cumque similibus casibus, nullam penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cœmeteriis Cadavera sepeliri, & respective Missas celebrari, ac Exequias quascumque persolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictio in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneant, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

§.46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specifice confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respective etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, et in Constitutionibus Honorii III. = *Religiosam Vitam* = 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. = *Qui D-um tota* = 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. = *De pia*, *& fonsla* = 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. = *Laudabilis* = 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. = *Sacra vestra Religio* = 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. = *Virtute conspicuos* = 2. Non Martii 1374., Bonifacii IX. *Etsi pro cunctorum* = 5. Kal. Maji 1401., Martini V. = *Ad Sammi* = Kal. Maji 1420., Eugenii IV. = *Ad statum* = 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. = *Licet ex debito* = Prid. Non. Decembris 1448., & = *Licet ea* = 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. = *In Mari Magno Prædicatorum* = & Sancti Pii V. = *Etsi Mendicantium* = & = *Ad hoc Nos Deus* = & *Injunctum nobis* = Pauli V. = *Ex Apostolicæ Sedis* = Clemens VIII. = *Injuncti* = & = *Exposcit* = 25. Martii 1592., & = *Pastorali Officii* = Julii 1595., & Urbani itidem VIII. = *In plenitudinem* = Sive indirecte, & virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum, per amplissimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cistercienlibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatis Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, amplissime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Con-

§.47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. = *In tanta* = editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. = *Etsi Mendicantium* = & = *Ad hoc nos Deus* = & quatenus opus sit in bis contenta de novo disponimus, & respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam demandarunt Clemens VIII. in Constitutione = *Injuncti* = 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione = *In plenitudinem* = 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attributam in præcitatis Literis S. Pii V.

stitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini concessa.

Communicantur amplissima eidem Ordini Privilegia omnia, quæcunque, ac Indulgentiæ quibuscun que aliis Ordinibus concessæ.

§.48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesiæ, Monasterio, & aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterisque pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. = *Sacra Religionis* = 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apostolicæ *sub quibusvis formis*, *& verborum expressionibus*, *& cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum*, *etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, *nisi de Ordine ipso*, *ac de Magistro Ordinis*, *& Privilegiis ipsi concessis signanter*, *& notanter*, *specialiter*, *& expresse*, *necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decrevere; insuper Nicolai V., Sixti IV. = *In Mari magno* = ac in = *Bulla aurea* = Julii II. = *Alias ad supplicationem* = Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien = *Quum inter cæteros*

teros = 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis = *Dudum per Nos accepto* = 10. Decembris 1519., Julii III. = *In Sacra Beati Petri* = 10. Julii 1551., Pauli IV. = *Ex Apostolicæ Sedis* = 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus = *Etsi Mendicantium* = *Injuncti* = *In plenitudinem* = easque quidem omnes, & singulas Constitutione, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæterisquibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationis, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expresse contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Consororibus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

§.49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singularum respective status, & merita eisdem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

[Margin: Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædictis.]

§.50. Decernentes omnia, & singula præmissa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa, & indulta, easdemque præsentes semper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religionisque propagationem respicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus perpetuo sortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa resiliri, aut decedi, neque de nullitatis obreptionis, subreptionis vitio, & intentionis nostræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adversus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac sub quibusvis clausulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi posse, nisi de toto earumdem præsentium tenore, & data expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, & revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio, & alia quæcumque contraria dispositio Magistro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis eapresse, distinctim, ac nominatim intimatis, iisque per trinas distinctas literas Apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factæ fuerint, & si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari, & restringi contingat, hujusmo-

[Margin: Clausulæ peculiares.]

jusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem, & restrictionem, nullius esse roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum pristinum, & validissimum statum sub quacumque etiam posteriori data per Magistrum Generalem, & Fratres pro tempore existentes prædictos eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam concessas esse, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magistrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in qua vis causa, vel instantia judicari, sententiari, & definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quousque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus subinde futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, eisque in Domino hortamur, ut pro plena nostræ hujus Constitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuscumque in Ecclesiast. dignitate constitutis executio prædictæ Constitutionis.

§.51. Executionem vero contentorum in præsentibus Nostris Literis committimus, & mandamus universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Apostolicæ hujus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore existentibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac Dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuscumque Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Magistri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio adsistentes, faciant auctoritate nostra firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ.

§.52. Non obstantibus priori voluntate nostra, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de non tollendo jure quæsito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, & quibusvis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apostolicis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumptis

§.53. Volumus autem, quod ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo, & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, extinctionis, impositionis, Indulti, decreti, declarationis, communitionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vicesimo septimo septimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Tertio,

CLXXVIII.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Augustini, juxta Ordinis instituta deinceps concedantur.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jan. 1. P. 4. Confirmantur universa privilegia eidem ordini alias concessa, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Const. Clem. XI. de voto FF. consanguineorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejusdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Ex-provincialium, Præsentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de præsenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejusdem Provinciæ, excessivus, ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ similia, ac etiam Exassistentium Generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eadem sede impetrare nitantur, quæ si concederentur, in grave ejusdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multasque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, dissidia, atque dispendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religiosis sibi bene affectis, & addictis testimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos hiis privilegiis donari multoties contingat; Ipsi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujusmodi statuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiusque Religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis, & exemptionibus aditum in posterum præcludi, ac insuper ne Religiosis ejusdem Provinciæ, qui suis literarum studiis illius decus, & splendorem augent, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, præripiatur, Magisteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præscriptum Constitutionum ejusdem Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium domtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero, nulla privilegia exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Exassistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ instituta quibusvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu de sede præfata peti, procurari, & obtineri sub privationis vocis activæ, & passivæ tam per eos, quam per alios Fratres, seu Superiores dictæ Provinciæ qui Testimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipso facto absq; alia declaratione, Incurrenda pœna prohibemus: In Magisteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia distribuendis, illius fratrum merita, & labores semper, & rigorose attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujusmodi alternativam servari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Statutum prædictum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quod spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

Im-

CLXXVIII.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

Immutatur aliqua in parte Constitutio quædam hujus Pontificis quoad suffragium Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Ordinis Minorum; pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Const. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur aliæ hujus Constitutiones pro iisdem Fratribus editæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitores dumtaxat Ordinis Minorum voce decisiva frui deberent.

§.1. Alias nos per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Universalis Ecclesiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Francisci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem observantiam in eo sartam, tectamque tuendam, & restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in Definitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus respective eorumdem fratrum, tam de observantia, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum sub directione, ac gubernio Ministri Generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Minister Provincialis, Custos, & Definitores, qui numero quatuor esse solent voce consultiva, & decisiva uti, & frui deberent, prout in eadem nostra Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis; & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione supradictæ Constitutionis.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii. Fratres Provinciarum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejusdem sancti Francisci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus, apud eos servata, ac tam Capitulis generalibus ejusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicæ, sicuti ex quibusdam fe. re. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri literis constare dicitur, probata consuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujusmodi præter Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prælatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Observantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, usque usus invaluerit, potissimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis desint Religiosi in rebus ad easdem Provincias pertinentibus versati, qui officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, præsertim cum dictæ Provinciæ vastæ existant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipsis Provinciis, earumque statu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progressum, & tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus hisce justis, & rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram Constitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam prælata nostra Constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigebat, & non alias, ultra Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminister Provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipsorum fratrum de observantia præter eumdem Exministrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius insuper Religiosus quolibet triennio a senioribus, seu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita scilicet, quod Patres Ordinis Exministros Provinciales, actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & si non adsint Fratres his qualitatibus præditi, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejusdem nostræ Constitutionis præscriptum subrogandi veniunt, accersantur, & admittantur similiter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica harum serie concedimus, & permittimus.

Moderatio prædictæ Constitutionis.

§ 4. Cum hoc tamen, quod ejusmodi Exminister Provincialis, ac alius Religiosus fratrum de observantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum Patrum subrogari valeant, cum mens, & intentio nostra sit providere, ne istorum Exministri Provincialis, & alterius Religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistant, ac propterea volumus, quod in sequenti Capitulo præter Exministrum Provincialem immediatum præfatum ita substituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de observantia, uti supra dispositum fuit, quod si in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerit, sequenti triennio, nisi alius Pater Ordinis, sive actualis, sive habitualis adfuerit Pater Provinciæ succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus hujusmodi per Nos in memorata nostra Constitutione præscripto.

Declarationes quædam.

§.5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, nostra præfata, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eadem nostra Constitutione concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CLXXX.

Dat. 14. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione.

Prædicta Martini V. Const. hic inserta ed. est 1418. Jun. 29. P. 2. & alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 21. P. 4. confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælestis Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum præsertim, qui sub peculiari Gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo assidue Altissimo famulantes, Christifideles in teterrima Infidelium captivitate constitutos, juxta laudabilia eorum Instituta redimere consueverunt, pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore permaneant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

A Martino V. prædicti Ordinis Fratribus facultatẽ ubique petendi charitativa subsidia pro Redemtione Captivorum, concessa fuit.

§.1. Dudum siquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædecessor Noster Magistro Generali, ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia hujusmodi absque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœcesani, eorumque Officiales, & Religiosi exempti, & non exempti in suis Ecclesiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare, seu quomodolibet impedire præsumerent, & alias prout uberius continetur in ipsius Martini Prædecessoris literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Constitutio qua facultas concessa est.

§.2. Martinus Episcopus servus servorum Dei. *Dilectis Filiis Magistro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Ecclesiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem Nobis pro parte vestra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice observata consuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis eleemosynarum subsidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda, petendis, Fratres, aut nuntios vestros mittere consueveritis & iidem Fratres, aut nuntii absque impedimento, & contradictione quibuscumque ad id recipi, & admitti soliti sint, tamen nonnulli locorum Diœcesani, & Officiales eorum, ac Religiosi exempti, & non exempti eosdem Fratres, & Nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum hujusmodi in eorum Ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his præsumunt. Quare pro parte vestra fuit Nobis humiliter supplicatum, ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii vestri prædicti, cum a vobis ad id missi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujusmodi absque difficultate, & contradictione quibuscumque charitativa subsidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœcesani, & Officiales, ac Religiosi prædicti in eorum Ecclesiis, & extra eas eosdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem Diœcesanis, ac officialibus, & Religiosis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molestare, seu quomodolibet impedire præsumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, concessionis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Concessio prædictæ facultatis.

Preces Magistri Generalis Ordinis.

§.3. Cum autem sicut Dilectus Filius Gabriel Barbastro Magister Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipse, quam Dilecti Filii Fratres ejusdem Ordinis, qui adeo pio, & salutari operi, quod cæteris corporalibus misericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur omni cura, ac studio, nullique labori, & periculo parcentes assidue incumbunt, præmissa quo firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ad uberes Christianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Ecclesiæ jugiter proferre dignoscitur, quosque oculis Nostris Anno Jubilei novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis Nationibus Fideles a misera servitute per ejusdem Ordinis Fratres recenter redemti Nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis Nostri solatio spectare datum est, paternæ dirigentes considerationis intuitum specialemque Gabrieli Magistro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine

mine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrielis Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Martini Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constit. Martini V.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæterosque Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXXI.

Dat. 14. Jun. 1727. Ann. 4.

Statuuntur nonnulla de Archiviis in Italia Sedium Episcoporum, aliorumque Religiosorum Locorum erigendis, pro custodienda jurium, scripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Const. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Saavus Saavoaum Dai

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ducitur ab Archivorum Ecclesiasticorum necessitate.

MAxima vigilantia, quam majores nostri in rerum suarum monumentis ad posterorum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata, & passim Literis tradita est, ut nostris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum scriptis, Sacrisque Conciliorum, & Ecclesiæ Sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Instrumentisque, constructa; unde fides, & veritas rerum ad Successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices Antecessores nostri singularem hanc Providentiam in custodiendis ejusmodi Actis, & monumentis identidem ostenderunt; sed cæterarum quoque Ecclesiarum Pastoribus tantæ rei gravitas maxime innotuit, propterea que rerum sibi creditarum Testes Literas ad instructionem futurorum summa fide servari voluerunt, quippe qui probe noscent quantæ inde utilitates manarent. E recentioribus Ecclesiasticæ Disciplinæ Reparator Insignis, Beatus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis in Concilio Provinciali I. non uni suæ, sed cæterorum etiam Antistitum Ecclesiis, Sacræ suæ Metropoli contributis, summe cavit ob illarum Jura sarta tecta servanda de Archivis, & Tabulariis in singulis Episcopatibus speciatim erigendis, peculiares Canones promulgari statuens, quod, & nos tam gravem, & Piam Disciplinam præ oculis habentes, olim in Concilio nostro Provinciali I. Beneventano, Deo favente, statuimus, majorum exempla secuti, qui in suis Constitutionibus non solum Romæ, sed præcipue in universis Regionibus, & Civitatibus, Beati Petri Apostolorum Principis Temporali Imperio subjectis, Archivia, & Tabularia erigi jusserunt, ne Scripturæ ad res publicas attinentes dispergerentur.

§.1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis Episcopatibus, & Ecclesiis rem tam providam, utilemque non sine privato, & publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda Ecclesiarum facile in immensum crescent; Nos ex debito Pastoralis Officii Constitutionem a Pio V. Antecessore nostro pro Archivis Sedium Episcopalium utriusque Siciliæ olim vulgatam, & fraudes, ac subreptiones Scripturarum, quæ tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & Statuta his nostris Apostolicis Literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris sequentis, videlicet.

Ex neglectis Ecclesiarum Archivis multa damna proveniunt.

Const. CXXI.

§.2. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Diœcesis, Jurisdictionem Episcopalem exercentes, in tota Italia, eique adjacentibus Insulis, qui in suo Palatio Episcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro servandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Jurisdictionem Episcopalem sive Ordinariam, Mensam, & Forum suæ Curiæ pertinentibus, non habent, statim de loco tantæ rei destinando serio cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde Scripturis lapsu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis Scripturis, & Codicibus apta, secundum instructionem Italicam, inferius subjiciendam, disponantur, & diligenter clausa custodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro sua vigilantia eorumdem statum sedulo recognoscant, illorum aptæ capacitati, atque ordini, juxta supradictam instructionem, ut quoad fieri potest, structura, & dispositio omnium

Statuitur primo, ut omnes præsules Italiæ Archiva intra sex Menses construere curent

nium Archivorum fit uniformis, intra sex Menses post harum publicationem, provisuri.

Universa Capitula idem curent.

§.3. Hic idem terminus sex Mensium injungitur quibuscumque Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam insignium, quam non insignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum disponant in aliqua mansione cathedralis vel collegiatæ Ecclesiæ, ubi commode serventur, & custodiantur scripturæ, jura, & status eorumdem capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad jura, & statum particularem Ecclesiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quæ sunt Ecclesiarum cathedralium, & collegiatarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu, & facie sive anteriori parte cujuscumque archivi sive armarii esterius scribatur cujusnam sit illud archivum, an scilicet Ecclesiæ, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriusque sexus idem curent.

§.4. Hæc observanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuscumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societatis Jesu, vel cujuscumque instituti, etiam speciali nota digni, necnon hospitali Beati Joannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione Archivi in loco apto, modo, quo supra, intra claustra propriæ Domus, Monasterii seu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent Abbatissæ vel Priorissæ, & Superiores cujuscumque Monasterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quæ Conservatoria appellantur, quæque per hæc scripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem constitutio nostra in construendis, & custodiendis Archivis observetur ab Ecclesiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cujuscumque generis, & quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum, & officialium temporaneorum, sive perpetuorum existentibus.

Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§.5. Omnes jamdicti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regulares utriusque sexus, ut supra postquam congesserint, & clauserint vel disposuerint scripturas in archivo extructo vel extruendo, omni diligentia, & solicitudine earumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi singularium scripturarum synopsi, & lemmate vel summario describendum curent, Episcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario seu Cancellario Curiæ Episcopalis vel ordinariæ, aut, eo impedito, ab alia persona, per eum substituenda, confici curent coram se ipsis seu Vicario Generali, vel alia persona ab iisdem substituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario seu Cancellario singulis paginis subscribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Prælato, postquam ipse accurate, & sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas, fideliterque a Notario seu Cancellario propriæ Curiæ, vel a persona ei substituta, exaratas, subscribatur. In Seminariis autem Episcopalibus Archivum, ut supra, erigatur, & inventarium scripturarum per publicum Notarium, ab Episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit Cancellarius Curiæ Episcopalis sive ordinariæ, conficiatur coram Vicario Generali aut alia persona Ecclesiastica a prædictis Ordinariis substituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi Archivorum, Cathedralium, Collegiatarum, & Monasteriorum a quibus conficiendi.

§.6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatæ eo ordine & subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, distincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Episcopo sive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Persona Ecclesiastica, ab ipsis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, appositis subscriptionibus eorumdem, conficiatur, ut supra. Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monasteriorum, & locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archivistam regularem ipsius Monasterii seu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monasterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monasterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum in Monasteriis Monialium & Locorum piorum a quibus conficiendi.

§.7. In Monasteriis monialium, inque domibus piis, quæ conservatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & subscribatur, ut supra, per hominem ab Episcopo sive Ordinario deputatum, coram proprio Monasterii confessario, & Abbatissa vel Priorissa, sive Superiore, & Vicaria.

In Ecclesiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hospitalibus Catalogi idem Archivorum a quibus conficiendi.

§.8. In Ecclesiis Conventualibus seu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, seorsum a Seminariis Episcopalibus, ut supra, memoratis, in convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum subscriptione per Archivistam, si ibi erit, alias per virum idoneum, ab administratoribus eorumdem locorum deputatum conficiatur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejusdem conficiantur.

§.9. Hujusmodi inventarii, & catalogi, sic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in Archivo ipso Episcopali servetur, alterum apud Prælatum Diœcesis, ut supra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monasterii aut Conventus, Abbatissam vel Priorissam, aut Superiorem Monasterii monialium, & Conservatorii, Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, respective, ut supra, ita tamen, ut præfuncti suo munere, successoribus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & seris claudantur.

§.10. Eadem Archiva duabus clavibus, & seris inter se diversis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Episcopalia sive Ordinariorum, a Prælato sive Ordinario servabitur; altera a Cancellario seu Notario Curiæ Episcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Episcopalium una clavis ab Episcopo sive Ordinario, alte-

altera ab Archivi præfecto, per Episcopum sive Ordinarium eligendo, cum consilio deputatorum eorundem Seminariorum, custodiatur. Archivi capituli Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejusdem Archivi Præfectus servabit, aliam Canonicus antiquior.

Clav et Archivi Beneficiatorum Catedralium, & Collegiatarum.

§.11. Ubi mos est, ut Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, sive Archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi consuevit, ejus claves juxta eandem consuetudinem retineantur; Sique ab uno ex Beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero Beneficiati carent Archivo separato, & distincto, neque scripturas ad sua jura pertinentes in Archivo capitulari conservant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejusdem Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso Episcopo sive Ordinario retineatur.

Monasteriorum Regularium.

In Monasteriis seu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archivista retineatur.

Monasteriorum Monialium, & piorum domuū.

In Monasteriis Monialium, piisque domibus, quæ Conservatoria appellantur, una ex clavibus & Abbatissam, vel Priorem aut Superiorem localem, altera per confessarium Monasterii aut Conservatorii custodiatur.

Aliorumque locorum a quibus retinendę.

In aliis locis supra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis custodiat, alteram Archivista, ut inferius, eligendus.

Quotannis Catalogo Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§.12. Quotannis Mense Januarii inventario sive Catalogo Scripturarum illæ scripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ vel alias neglectæ fuerunt.

Episcopi Archiva omnino visitent.

§.13. Episcopi, & Ordinarii tempore visitationis, ex præscripto Sacrosancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivum Episcopale sive ordinariom omnino visitent. Item visitent Archivum Ecclesiæ Catedralis vel Collegiatæ, nimirum armaria, in quibus jura Ecclesiæ Cathedralis vel collegiatæ custodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognoscant, præsentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quæ statum, & jura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi, utrum scripturæ sint bene dispositæ, secundum Instructionem huic nostræ Constitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen possit Episcopus, sive Ordinarius rimari scripturas, quæ res ejusdem Capituli respiciunt, Prætera Episcopus, sive Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus, utrum hujus nostræ Constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune est, in ejus visitatione sibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supradictum est, visitet.

Visitēnt etiā Archiva locorum, quæ jure delegato visitant.

§.14. Episcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Ecclesiarum, aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem hujus nostræ Constitutionis, quam ubique observari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem jure ordinario peragere possunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta visitent. In locis vero, in quibus iidem Episcopi, & Ordinarii jure delegato visitationem peragere possunt, hujusmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac nostra Constitutione traduntur, promovere possint, & debeant, inque relatione sua, tempore visitationis sacrorum liminum facienda, separatim referant statum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de statu Archivi, deque observatione hujus nostræ Constitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores Ordinum Regularium visitent Archiva.

§.15. Itidem Generales, Provinciales, & Visitatores cujuscumque Ordinis, & Instituti Regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis Monasteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium sibi subjectarum, peculiariter quærant, an singula in hac nostra Constitutione comprehensa, adamussim servata fuerint, ac serventur, pœnisque in eadem contentis, inobedientes ad observantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Visitatores suis Superioribus in relatione visitationis statum Archivorum in dictis Monasteriis, & Conventibus visitatis, a se repertum referant; seque executioni hujus Constitutionis, sedulo invigilasse omnino doceant: pro qua executione, ubi necessitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monasteriorum, seu Provinciarum, de observantia hujus nostræ Constitutionis, quoad Archiva erigenda, & conservanda in suis Monasteriis, seu Conventibus, rationem hujusce rei exigant.

In Capitulis.

16. In singulis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archivista ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, seu Religioso in Monasteriis, seu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, sive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monasteriorum, sive Conventuum.

Et in Locis Archivista eligatur.

In reliquis Locis Piis, sive Confraternitatibus, superius memoratis, ubi adest Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi solitos omnino eligatur Archivista pro fideli custodia dictorum, respective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deest Collegium, eos electurum, atque homo, Archivistæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii custodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejusdem custodia deputet.

Prælati, & Superiores Scripturas Archivo inferendas curent.

§.17. Prælati, sive utriusque sexus Superiores suæ Ecclesiæ scripturas Archivo inferendas curent, secundum instructionem, inferius recitandam.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§.18. Ordinarii priusquam inventarium Archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inqui-

quirant chartas scripturasque usurpatas, alio distractas, atque dispersas; quod præsertim, sede vacante, contingere solet: & quæcumque necessaria remedia adhibeantur, ut eædem scripturæ Archivo restituantur, vel ubi lateant, manifestetur. Qui non sunt ordinarii, coram ordinariis, auxilium judiciarium præstantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque Archivum suum translatione.

Episcopus decessurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§.19. Decessurus vel ad longum tempus extra Diœcesim abiens Episcopus, Prælatus, sive Ordinarius inventarium scripturarum Archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio Confessario, aut alicui Superiori Regulari ejusdem Civitatis cum syngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædecessoris nostri Constitutionem. Superior autem novo electo Episcopo seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restituta syngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confessarii vel Superioris ante novi Episcopi, seu Ordinarii electionem, sive reditum supradictum evenerit, tunc inventarium, & syngrapha memorata confessariis eorum, respective, adhibita simili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipsi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§.20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperiatur, agnoscatque, an impleta fuerit prædicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario facienda, decernitur, ut superiori regulari tribuatur: quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari, ab eo tute & fideliter usque ad novi Prælati electionem custodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit, fuisse traditum modo, quo supra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejusdem archivi sigilla disrumpere, aut reserare audeant aut possint, nisi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod juxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi, ut supra, conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum Superiori regulari, ut supra, tradatur: alias si hujus nostræ Constitutionis & dispositionis transgressores extiterint, & archivum reserare præsumserint, præter penas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fisco ob scripturas, ex archivo subreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio successuris Episcopi seu ordinarii subjaceant.

Mortuo Episcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§.21. Post obitum Episcopi, claves archivi apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commissario Apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo scripturam aliquam, suæ commissioni necessariam, scrutari possit: inde tamen nullam transferat; cum novus Episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam, seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino sess. xxiv. cap. xvi. de Reformatione.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§.22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine Prælati vel Superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens, sua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivio, subscribat; ordinariis tamen locorum reservata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

Processus tradendi Archivistæ, qui Successoribus suis Scripturas exhibeat.

§.23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius mensis spatio ab expeditione caussarum, Archivistæ eosdem processus quoscumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque servandos: quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit sub pœna transgressoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Constitutione sancitas. Ubi Archivistas, & Scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conservationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§.24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum, ad Ecclesiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & caussas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem seu præsentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & administrantur virum Ecclesiasticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius est Archivium, secundum jamdictam Instructionem formatum constituere, volumus, ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio, & prudentia eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulasque præscribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, subjectæ Instructioni, se conformare pro opportunitate curantes.

Prædictorum omnium executio sub certis pœnis demandatur.

§.25. Omnium, & singulorum hactenus expositorum executionem sub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuscumque, ut supra, personis, respective, injungimus, ab iisque servari volumus, & mandamus: immo rursus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopo, aliisque ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub pœna suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub pœna interdicti; reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutionibus sub pœna suspentionis a divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ & pas-

& passivæ; secularibus sub pœna excommunicationis majoris; quarum censurarum, & pœnarum absolutio, & relaxatio reservetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc observari.

§.26. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet hac nostra Constitutione contenta, undequaque observari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione jurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac Constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis pœnis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ sint.

§.27. Decernimus autem, easdem præsentes de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nunquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri: atque ita per quoscumque judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.28. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Némo hanc Constitu. infringere audeat.

§.29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo. XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXII.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur.

Dat. 1727. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 28. P. 2. prædicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CRedita Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Christifidelium quorumlibet præsertim Christianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam suam, & proximi salutem assidue incumbentium coram gerentes, illorum statui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§.1. Alias siquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistebat alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in Civitate nostra Avenionen institutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen nuncupanda in diversas Provincias distincta pro cujus salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales concessimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§.2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem sic unitam, quo firmius subsistat, ac majora in dies suscipiat incrementa, novis, & amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ejusque bono regimini, & tranquillitati prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie benigne indulgemus, ut Præsides capitulorum Generalis, & Provincialium ejusdem Congregationis illorum vocales ab Ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum Capitulorum validitatem, & in foro conscientiæ dumtaxat absolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpositi Provinciales de suorum consiliariorum consensu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, seu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejusmodi Domum, seu Collegiorum necessitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, seu Collegii regimine ad alterius Domus, sive Collegii ejusdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare solent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præsertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejusmodi non satis innotuerat, & ad parcendum

ingentibus sumptibus, quos vix ad præsens sufferre posset, ut vocales ejusdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomine, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu plusquam duo suffragia in eisdem Capitulis habere, & ferre possit, & si quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Constituentibus, qui majori dignitate præcellet, & si dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione professionis in dicta Congregatione emissæ, Suffragium feret, & alii Constituentes jure suffragandi ea vice privati remaneant, atque Præpositus Generalis ejusdem Congregationis, & quisque Provincialis de suorum consiliariorum, atque Rector de Propositi Provincialis, ejusque Consilii consensu adversus sibi subditos inobedientes, aut contumaces, seu discolos ad pœnam suspensionis a Divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere, & valide possint respective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo statuuntur nonnulla.

§.3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis, & castitatis, necnon votum, seu Iuramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale, vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu Juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, & si aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, & relaxatione prævia recessisset ab eadem Congegatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas literas itidem in forma Brevis die VI. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; Unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint si aliunde non habeant, unde commode vivere possint: Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, & submovere cupientes. Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi priùs constiterit ex literis testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Difinitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, & declaramus.

Concessio Indulgentiarum

§.4. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remissiones, quæ aliquam ex ecclesiis dictæ Congregationis erectis, & in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S.Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum, preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni mensibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragen., septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quo-

a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Provinciarum, Domorum seu Collegiorum hujusmodi, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtasat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud &c.

CLXXXIII.

Dat. 15. Junii 1727. An. 4.

Confirmantur Privilegia Ordinis Carthusianorum.

Alia hujus Const. ed. 1725 Sept. 26. P. 2. concessum fuit Generali dicti Ordinis posse e majori Carthusia egredi pro Monasteriorum visitatione.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officio, paternam Regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum processerunt, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii Antonius de Mongefond Prior Carthusiæ Majoris Gratianopolitan. Diœcesis totius Ordinis Carthusien. Minister Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthusiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejusdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Superioribus, Monachis, personis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, confirmata, & innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ sæpius Apostolica auctoritate muniuntur, ipsi Antonius Minister, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmissis opportune provideri summopere desiderent.

§. 2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Ecclesiæ destera Domini plantatam, ac uberes Justitiæ fructus jugiter proferentem propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio Ministro, & Vincentio Procuratori Generalibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtasat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, esemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Jurisdictiones, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, Indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, cæteraque Indulta spiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, necnon Ministro Generali, Prioribus, Priorissis, aliisque superioribus, Religiosis, Monachis, Monialibus, Conversis, Donatis, Novitiis, Inservientibus, Familiaribus, Ministris, Colonis, Agricolis, & personis quibuscumque pro tempore esistentibus, illorumque bonis, & rebus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam sive conjunctim, sive divisim tam in genere, quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis, & estensionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivæ vocis oraculo concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata, espeditasque desuper literas Apostolicas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter espressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adversantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam de Iure, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces esistere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur nonnullis executio hujus Constitutionis.

§. 4. Quocirca dilecto filio nostro Annibali tituli Sancti Clementis ipsius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, seu Vi-

Viceprotectori, Curiæque Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ministri Generalis, Priorum, Priorissarum, Superiorum, Religiosorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoscumque alios desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam præfatis locorum Ordinariis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum.

Dat. 10. Jun. 1727. An. 4.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Augustini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Const. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Const. ed. 1726. Jan. 22 P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum consisten. Nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati menti, & intentioni nostræ ei vivæ vocis oraculo expressæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Ministris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad usum S.R.E. ordinati promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis Decreto desuper edito, tenoris qui sequitur; videlicet.

Decretum prædict. Magistri Generalis Ordinis.

§.1. Quoniam literis nostris nuper expeditis pro tota hac nostra familia Cismontana de mente, & oraculo Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & singulis Conventibus cujuscumque Instituti, tam Observantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum sub cura nostra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus, & festivis juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem Majorum nostrorum, hujusmodi piissimæ menti, & oraculo Sanctissimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujusmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expositis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, sicut harum tenore præcipimus, quatenus Ministri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religiosis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejusmodi Cantus firmi, seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S.R.E. ordinati, & a Majoribus nostris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris nostri S. Francisci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expressit, & intimavit. Datum Romæ in hoc nostro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. = Fr. Matthæus a Pareta Minister Generalis. Loco ✝ Sigilli.

§.2. Cum

Preces Minorum Tertii Ordinis pro confirmatione

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3 Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXXV.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

Alia hujus Const. ed. 1727. P. 4. statutum fuit ut Privilegia Præsentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Instituta deinceps concederentur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§ 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusin. die 3. Novembris anni proxime præteriti congregato Præsentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petiissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum prædicti Prioris Generalis Ordinis.

§. 2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. = In Definitorio Generali Perusiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expostulantibus prasim Constitutionum Ordinis; qua parte decernunt Præsentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præsentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duæ. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini Perusiæ 5. Novembris 1726. = Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister = Fr. Angelus Guillelmos Artegiani Roccgensis Ordinis Secretarius. Loco ✝ Sigilli.

Preces Prioris Provincialis Aragoniæ.

§. 3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciæ Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut præmittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus,

Confirmatio relati Decreti.

mus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Præterea, quod nemo ex Professoribus supradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præsatis statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitotionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXXVI.

Dat. 21 Junii 1727. Ann. 4.

Confirmatur Constitutio Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Canonicis præfat. præcedentia statim post Clerum Sæcularem a Pio V. concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum Secularem non exemtum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Constitutio præd. Pii V.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet, quod suum est, benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis quilibet pacis amænitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas tam Seculares, quam Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite separare, sed tamen eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquo modo possint status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum Secularem non esemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus; ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, aut quando hoc ipsius Ordinarii Mandato continget, ipsi Canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Districtius inhibentes

Concessio supradictæ præcedentiæ.

qui-

quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Provinciali, Archiepiscopali, aut alia dignitate præfulgeant sub escommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

Clausulæ amplissimæ.

§.3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos erigenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios. etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari. & definiri debere: irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Vice-Protectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis vi præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

§.4. Non obstan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Decimo Kal.Jan. Pontificatus nostri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejusdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris literæ in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonstraten. in eadem Civitate, vel Diœcesi Olomucen. consistentes sub obtentu, quod prædictæ literæ subinde auctoritate Apostolica confirmatæ non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano præcedentiam in processionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac disputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, easdem literas, quo firmius subsistant, ac remoto quocumque prætextu hujusmodi, serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret.

§.6. Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dum-

dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Pii V

Clausula.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXXVII.

Dat. 25. Junii 1727. Anno 4

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur haud dissimilia quibusdam alii ejusdem Ordinis Provinciis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis alii que Fratres Vicariæ Maranionis in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis, alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Teresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædecessor Noster indulsit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitaniæ professores quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisset, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitaniæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, ac subinde simile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac supradictis Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis, & Preces Fratrum prædictæ Vicariæ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. Prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At separatis postmodum dominiis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permissum fuit; Et alterum indultum hujusmodi professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prælaudati Indulti.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes, & singuli fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, præviis rigoroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas,

mas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXVIII.

Dat. 27. Junii 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri triginta sex Magistrorum in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

De confirmatione similis Decreti pro Provincia Bætica ejusdem Ordinis vid. hujus Const. ed. 1727. Jan. 2. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod perlectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusin. celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis ad ipsum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejusdem Ordinis Magistrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta sex Magistrorum numerus, quem nemini prætergredi, & excedere liceret inposterum constitueretur, Fratres prædicti eo, quo par est, obsequio monitionibus, & mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, seu eorum definitorio Generali desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Prioris Provincialis d. Provinciæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Thomas præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione facile suboriri possent, a Nobis declarari, ac submoveri summopere desideret. Nos ipsius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio præd. Decr.

Constitutionem, ac præfixionem numeri triginta sex Magistrorum in supradicta Provincia Aragoniæ, sicut præmittitur factam, ac editum desuper in dicto Capitulo, seu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

Ordinationes hac super re nonnullæ.

§.3. Porro in ejusmodi triginta sex Magisterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magisteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano, etiam VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Provinciæ præfatæ concessum comprehendi, & includi, ac comprehensum, & inclusum esse, & fore, nec inposterum Magisteria supranumeraria in dicta Provincia concedi posse auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus. Volentes insuper, ut in distributione duodecim Magisteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædecessoris literas præscripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter observata deinceps quoque omnino servetur, atque quoties unum ex Magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter Frater expresse professus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcussam praxim in illius locum eligatur, & subrogetur; deficientibus vero Magistris supranumerariis nullus substituatur, donec omnia magisteria præfata ad præfinitum numerum triginta sex redacta fuerint: in collatione autem Magisteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in creatione Magistrorum antiqui numeri duodenarii præscripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magisteriis sic auctis septem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia septem in Cathalonia, & reliqua tria in Insulis Balearibus distribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad literarum studia, aliaque per Constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera obeunda, & capessenda alacrius excitentur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,

tiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXXIX.

Dat. 1. Julii 1727. An. 4.

Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate Camerinensi.

Alia hujus Const.ed.1725. Apr.20. P.1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenatensi.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Venerab. Fratri Episcopo Camerinensi, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

Liberalium Disciplinarum studia, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi præsertim in generalibus Universitatibus, & Gymnasii Christiani adolescentes, optimis artibus, sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiæ Regimini a Deo præpositos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apostolorum Principis imperio subjectis, ut inde ad summam Dei gloriam, Sanctæque Apostolicæ Sedis dignitatem Populorum nostrorum spiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Universitatis præfatæ erectione.

§.1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis nostræ Camerinensis nuper exponendum curarunt, se jamdudum in votis habuisse, ut sui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Christianis reipublicæ gerendæ maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; propterea que præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores se multis ab hinc annis publicum, etiam Philosophiæ professorem suis impensis instituisse. Cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse Professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Consilio Generali Civitatis Camerinensis, cum conditionibus, & annuo honorario, suo tempore stabiliendis, ut his dispositis, & introductis, Universitas Studii Generalis cum infrascriptis privilegiis, & Indultis auctoritate nostra in eadem Civitate erigeretur.

Nonnullæ aliæ ejusdem petitiones ad hujusmodi erectionem perficiendam.

§.2. Interim eadem Communitas suam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera nostra Apostolica proque illa a Thesaurario Civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario Capitanei, seu Judicis cæteri appellationum ab eodem Consilio generali eligendo, quorum scutorum, centum, & viginti portio una applicari possit salario eorumdem Professorum Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris, reliqua autem salario memorati Judicis, & solutioni onerum, quæ ipse subire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in posterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex suis Civibus Jurisconsultis per Consilium Generale quotannis eligendo cum assignatione æqui salarii, & legibus, & conditionibus ab ipso Generali Consilio statuendis. Non obstantibus quibuscumque dispositionibus Statuti municipalis, & Consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa jam exposita, non sufficit pro annuo salario utriusque Professoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Consilium Generale decrevit, a nobis humiliter postulare, ut quotannis sibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum, cum obulis octo, & sexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejusdem Civitatis olim assignatis, sumere, quod pium opus ex suo instituit bon. mem. Bernardus Bonjoannes Camerinensis Episcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici Sarcinas, rubia, hoc est mensuras trecenta, & septuaginta quinque constituentes, cujus pii operis administratio per quædam capitula a piæ me. Antecessore nostro Paulo PP. V. Apostolicis literis confirmata jam fuit, civibusque, ac Generali Consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præsidente Episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub re. me. Antecessore quoque nostro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejusdem pii operis superabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum cum obolis octo, & sexaginta. Cum autem totus assis pii operis abundantiæ ad Rubia mille septingenta quinque jam ascendere comperiatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum Montium summa consurgit,

cum-

cumque scuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depositario ejusdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca Montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea, quæ superest frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere potest, nec alias ipsa Civitas, quæ etiam in districtu Populorum frequentia destituitur tritici inopiam pati potest ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum dispendio, consulere valent: licet vero in præmissis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc salva semper, & illæsa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iisdem Capitulis latius continetur. Hine pro duorum Professorum congruis stipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenses prædicta scuta centum viginti, & loca Montium memorata Universitati studii Generalis erigenda per Nos concedi, assignari, & applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subjungebat in eodem Generali consilio ob præmissa, & infrascripta a Nobis, & Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humillime supplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori prospicientes, eis in prædictis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§.3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apostolici, quæque Episcopatu in Provincia Romana constituto, ideoque huic S. Sedi immediate subjecto, ejusdemque communitatem, atque homines speciali favore, & gratia prosequi volentes, illosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon pii operis hujusmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus veris existentibus narratis, & si illa diligenti examine, veritati niti repereris, in prædicta Civitate Camerinensi Universitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique inposterum adjungendi Magistri, & Professores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philosophiam, Medicinam, Mathematicam, aliasque ingenuas disciplinas, atque artes publice docere, & perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum Curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magisterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, & in Medicina quoque postquam hujus artis Professor, iisdem Magistris adjunctus fuerit, servata in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo erigas atque instituas; ac eidem Universitati Studii Generalis sic erectæ, ac institutæ, ejusque Præceptoribus, & Magistris, Professoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, quæ in Universitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Episcopo Camerinensi erectio prædictæ Universitatis.

§.4. Præterea scuta centum, & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, seu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Thesaurarium soluta fuerunt pro una tantum portione, altera que Consilio Generali dictæ Civitatis sufficiens visa fuerit salariu dicti Capitanei, seu Judicis appellationum, ut in ea eligendi a remanente cum hujusmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo, & sexaginta ad dictum pium opus spectantibus assignes, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinensis, ejusque districtus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali potest, quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere sive administrationis justitiæ, quæ a Capitaneo, seu Judice appellationum reddi solet, piique operis adimplementi læsione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo distrahas; & separes. Pro duorum autem Theologiæ scilicet, ac utriusque Juris Professorum, aliorumque imposterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Consilio Generali Camerinensium, semel, aut sæpius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum, & per dictum consilium Generale statuendorum tolerantia, & supportatione eadem scuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab assignatione salarii hujusmodi distracta, & sæpe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur separata, eidem Universitati Studii Generalis per Nos erectæ, & institutæ juxta providam, & liberam ab eodem Consilio Generali semel, aut sæpius ad id convocando distributionem faciendam liceat eidem Universitati, & pro illa ejus Rectoribus, seu Ministris centum, & viginti scutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujusmodi, ut præfertur distractorum, & separato-

Necnon eidem præscribitur, ut portiones Communitatis, supra relatas, exequationi mandet.

ratorum veram, & realem, actualem, & corporalem possessionem libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere possint, scutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Mootium fructus percipere, exigere, & traosferre, inque duorum eorundem Professorum stipeodia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios Universitatis erectæ usus juxta distributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, itidem Apostolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Postremo, ut Cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem, & Romanam Ecclesiam integerrima fides semper emituit, & ioter quos Collegium unius, & viginti Jurisconsultorum variis, præcipuisque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Jurisprudentiam alacrius profitendam, aliquo etiam eis proposito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Cousilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, seu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejusdem Civitatis, seu veteris & approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, Civem Camerineosem Jurisconsultum habilem ceteroquin, & idoneum, qui Idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaqoe alia onera eidem muneri incumbeotia implere teneatur, & debeat imposterum eligere, necnoo scuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depositarium dicti pii operis serventur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejusdem operis pia abundantia ouncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia semper stare, & nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus duntaxat respective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Clausulæ peculiares.

§.5. Nos vero omnia, & singula præmissa, si per Te vigore earumdem præsentium fieri contigerint, necnon easdem præsentes literas nostras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam speciali nota dignarum Universitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Professores, seu Prælectores, Procuratores, Defensores Protectores, vel Agentes, aliive quomodolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, sive etiam per Nos ipsos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter observari debere, necnon Universitatis Studii Generalis Camerinensis hujusmodi, illiusque Rectores, Magistros, Professores, Doctores, Prælectos, Officiales, aliasque personas jam dictas super præmissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates, vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri oequaquam posse: Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & ioane decernimus.

Derogatoriæ speciales.

§.6. Non obstantibus dicti Berardi Bonjoannis Episcopi voluntate prædicta, necnon hujusmodi pii operis fundatione, ac Nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, oecnon Capitulis per eumdem Paulum V. Antecessorem Nostrum approbatis, aliisque omnibus, & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & præsertim Capitulis a prædicto Paulo Prædecessore nostro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis interesse Cameræ Nostræ Apostolicæ quumodolibet concernentibus, intra certum tum expressum tempus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorom Pontificum Prædecessorum nostrorum Jus, vel interesse ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ concernentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinensis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, præsertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus Capitanei, seu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat; Privilegiis, quoque Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ac etiam aliis Universitatibus prædictis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & inoovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

In-

CXC.

Dat. 5. Julii 1727. Ann. 4.

Indulgetur Eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum, & Indiarum, ut sandalias ex pelle nigri coloris uti possint.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2. nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda, seu cannabe, quæ hactenus deferre consuoverunt, deponere, ac illorum loco sandalias ex pelle nigri coloris ejusdem tamen formæ, seu figuræ, quam ea, quæ de præsenti gestant, non minus propter eorum statum, ac majorem in celebratione Sacrosancti Missæ Sacrificii decentiam quam, ut se consuetudini in aliis ejusdem Ordinis Congregationibus vigenti etiam hac in parte conforment, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant respondeat uti posse plurimum desiderant, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut ipsi deinceps in locum sandaliorum ex chorda, seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejusdem cæteroquin formæ, seu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCI.

Dat. 12. Julii 1727. An. 4.

Indulgetur Votantibus Signaturæ Justitiæ, ut gestare possint semper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in Terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda Justitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apostolicæ honorem in dies laudabiliter sustinent, & quorum fidem, industriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obsequia sua impendant, & in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

§.1. Itaque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ nostræ Justitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prorogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, mera deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Signaturæ Justitiæ Votantibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quos-

quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCII.

Dat. 19. Julii 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat.

De potestate Superiorum Congregationis Missionis in suos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futurum rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Missionis tam suo, quam totius ejusdem Congregationis nomine, quod in novissimo Generali Conventu Parisiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§.1. *Conventus unanimi voce statuendum duxit, & statuit, imposterum Assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius Superioris Generalis, Assistentium, & Visitatorum, qui sunt in Europa, sicut pro ejus suspensione definitum fuerat in Conventu anni 1692. §. 12., aut si res dilationem non pateretur ad plura suffragia Superioris Generalis, Assistentium, Visitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretariis, & Procuratoris Congregationis Assistentis Domus, si non sit ex Assistentibus Congregationis, & sex Sacerdotum, eorumque ratione vocationis antiquorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejusdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmari est enixe postulandum.*

Preces Superioris Generalis,

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Superior Generalis statutum, seu Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, firmo tamen, & in suo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimissionem quondam Petri de Hymbert tunc prædictæ Congregationis Assistentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis innovamus.

Confirmatio relati Decreti.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes: illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCIII.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Erigitur Custodia S. Nicolai in Lotharingia Minorum Recollectorum de Observantia in Provinciam.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jun. 28. P. 2. actum fuit de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SOlicitudo Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina dispositione præsidemus Nos admonet, ut paternam Religiosorum

rum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ Instituto mancipatorum curam gerentes, felici illorum statui, ac progressui, & Religionis incremento, quantum Nobis ex alto conceditur prospicere jugiter studeamus.

Cura Leopoldi Ducis Lotharingiæ praedicta Custodia in Provinciam erigeretur.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias dilectus filius Nobilis Vir Leopoldus Lotharingiæ, & Barri Dux non minus pro avita sua in Deum pietate, & singulari erga Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci devotione, quam excitatus suavis odoris fragrantia in universum ejus dominium diffusa vitæ, ac bonæ conversationis exemplo, Religiosique in Vinea Domini laboribus dilectorum filiorum Fratrum ejusdem Ordinis de Observantia Recollectorum nuncupatorum Custodiæ S. Nicolai in Lotharingia nuncupatæ, quæ infrascriptis septem Conventibus, & Hospitio a se, ac Majoribus suis fundatis, & erectis constat, nempe Conventibus Longivicensi, Gondrecuriensi, Damblainensi, Confluentino, Aspermontano, Sifoldiensi, Bultunevillensi, & Hospitio Mirecuriensi, ubi Novitiatus cum tribus Sacræ Theologiæ tum Scholasticæ, tum Moralis, & uno Philosophiæ cursibus institutus reperitur, ac quorum Religiosi Catholicæ doctrinæ semen longe, lateque spargere non desistunt, & exactiori Regulæ, quam profitentur, observantiæ non sine ingenti Populorum ædificatione sedulo incumbunt, eamdem custodiam, cui data occasione novos Conventus addere paratus erat, in Provinciam erigi exoptans literas ad novissimum Capitulum Generale prædicti Ordinis in Alma Urbe Nostra celebratum pro ejusmodi erectione obtinenda dedisset, quibus acceptis, idem Capitulum generale decrevit numerum, & statum Conventuum, & Hospitii prædictorum ab uno Commissario Generali dicti Ordinis prius examinandos, & illius Ministro Generali significandos fore, quam ad erectionem prædictam deveniretur, quæ quidem omnia ritè, & ordine adimpleta fuerunt.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 2. Verum quia juxta Statuta generalia auctoritate Apostolica confirmata, ac decreta Capitulorum Generalium dicti Ordinis enarratus Conventuum numerus satis non est, ut in Provinciam erigantur, nisi specialis Nostra, & hujus S. Sedis in hac parte, ut alias sæpius factum fuisse memoratur, accedat dispensatio, & facultas. Hinc est, quod Nos pio ejusdem Leopoldi Ducis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, simulque firmiori, & solidiori ejusdem Custodiæ statui, prosperoque illius regimini, & progressui providere volentes, ac dilectorum filiorum Custodis, & Definitorum, aliorumque Fratrum Custodiæ hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictam Custodiam tametsi non nisi septem Conventibus, & Hospitio de præsenti constantem, sicut præmittitur, in novam Provinciam Fratrum Recollectorum dicti Ordinis,

Erectio prædicta.

quæ Provincia S. Nicolai itidem nuncupari debeat, ac Capitula Provincialia pro Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis gratiis, & indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeat, tenore præsentium sine cujusquam præjudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta, &c. ex eo, quod quilibet in præmissis Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia, etiam quantumlibet Juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis p eo tudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, illiusque Capitulorum Generalium, & custodiæ hujusmodi, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Decretis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis

Derogatoriæ.

Apo-

Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXCIV.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ.

Alia hujus Const. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut provisi de Beneficiis medium annatam solverent fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositorum emanavit Decretum, tenoris qui sequitur videlicet.

Decretum prædictum.

Mediolanen. Discussis in Sacra Congregatione super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 17. Junii 1727. = Infrascriptis Dubiis, propositis ad instantiam Cleri Regularis Diœcesis, & Status Mediolani tenoris prout sequitur, videlicet = Primo an Distributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Residentiales comprehendantur, & calculandæ sint sub onere contribuendi pro subsidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. = Secundo an sit locus novæ repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in ista calculandi omnes, & quascumque distributiones non calculatas, & quæ usque ab initio erant calculandæ = Tertio = An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata excessus diminutio Taxæ & respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta = Eadem Sacra Congregatio sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis rescripsit = Affirmative in omnibus = In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.

Preces Cleri Regularis Mediolanensis pro confirmatione.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii Clerus Regularis Diœcesis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCV.

Confirmantur reformationes quædam Constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Dat. 2. Aug. 1727. An. 4.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 8. P. 3. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei Memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sob suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, prosperoque eorum regimine statuta, seu ad jam statutorum reformationem, & declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici præsidii robore muniamus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam constituebant, quædam particulares Constitutiones ad Regularem obser-

Constitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; sed eisdem divisis, reformatæ:

servantiam in ejusmodi Provinciam inducendam, inibique conservandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædecessoris nostri auctoritate Apostolica approbatæ, & confirmatæ, ac eatnde observatæ fuerunt; verum cum ob acquisitionem novorum Conventuum, aliasque justas, & rationabiles causas, ad divisionem ejusdem Provinciæ postmodum deventum sit, & ex una duæ, altera scilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & institutæ fuerint, enarratarum Constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque Provincia hujusmodi servari nequivit. Unde exponentes prædicti com suorum respective Definitorum consilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eisdem Constitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejusmodi Constitutiones, ut facilius utrique Provinciæ sic erectæ, & institutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando, & cassando respective, eisve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura desuper confecta, tenoris qui sequitur videlicet.

Reformatio prædd. Constitutionum.

§.2. Declarationes, mutationes, additiones, & cassationes visæ, & approbatæ ab Eminentiss. ac Reverendiss. D.D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corsino totius Ordinis Servorum B. M. V. Protectore in Constitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium. = In capite 1. n. 10. additum est, idem Ave Maria usque ad verbum Jesus inclusive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant. In Cap.2. num.1. positum est, Cæremoniale nostrum num.5. positum est, nostris necessitatibus num.8. additum est, ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, & si Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finitur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam: eadem oratio mentalis per dimidium horæ spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, veruntamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur. Num.9. Additum est, & Beati Alesii Confessoris. Num. 10. additum est de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum est, & B. Alesii = In Cap.3. num.1. positum est, cum aliquis ex nostris Fratribus has Constitutiones profitentibus. num. 5. positum est eadem hæc suffragia pro defunctis nostris Fratribus in Germania statuta, fiunt etiam pro Fundatoribus, eorumque Conthoralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis existentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. num. 6. positum est, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus nostris. Num.7. positum est pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro sororibus intra Provinciam existentibus. & additum est pro quolibet una Missa, & ante Missam cum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num.8. positum est Fratribus nostris has Constitutiones profitentibus, & num. 14. positum est, nostrorum Fratrum.

Addenda in Cap.I.

Et Cap.II.

Et Cap. III.

Delenda in Cap. IV. & addenda;

§.3. In Cap.IV. num.2. deleta sunt illa verba, pollice dextro num.18. additum est, quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione Sacræ Scripturæ. num.26. positum est, extra loca vero Provinciæ additum est, Ordinem Instituti Nostri. In Cap.V. num.4. positum est primævam nostram consuetudinem in Cap.VI. num.4. deletum est, an insuper cujus Conventus filii futuri sint. Num.5. positum est, se adhoc fideliter præstandum in conscientia obligatos, & num.11. positum est, ex primæva pia nostra consuetudine. In Cap. VII. num. 2. positum est. a se deputandum, & num.7. positum est, pro iis statutarum In Cap.VIII. num.8. positum est præscriptum in Cæremoniali nostro, & deleta sunt hæc verba, observantiæ Germanicæ, atque additum est, necnon secundum Constitutiones Servorum B. M.V. pro tota Germania specialiter approbatas. num.10. positum est, Provincia N. & item Constitutionum harum. Num.15. deletum est, & nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præsentia suorum quocumque prætextu impediatur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quæ supra Cap. VII. de Magistro Novitiorum, & Novitiis statuta sunt, & additum est, quibus Magister Novitiorum, in absentia vero Magistri Priori locali in omnibus subsint. Num. 17. deletum est, in observantia nostra professionem. In Cap. X. num. 2. additum est, vel Professorium. In Cap.XI. n.4. deletum est cum Juramento, & additum est, onerata desuper eorum conscientia dandum. Num. 6. positum est, examinari possunt. In Cap.XII. num.1. deletum est prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præscriptum est num.2. deletum est, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis duplicibus testimonialibus sibi iterum præsententur, exceptis Lectoribus, & Constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi, Patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine si tamen alias reperti fuerint idonei, & additum est, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confessarii, & qui Theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus Materiis instituendum dedere profectus sui specimina, debent tempore Visitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, si adsint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confessionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

In Cap. V.

Addenda in Cap. VII.

Addenda & delenda in Cap. VIII.

Idemque in Cap. XI.

Pariter in Cap. XII.

§.4. In Cap. XXIII. num. 5. positum est videant, ut adminus semel intra Mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant. Num. 8. deletum est cum Juramento, Item deletum est sigillatim cum Juramento, & additum est singillatim Prior, & Patres Discreti, vel ii, qui steterint loco Discretorum in eo Convento, in quo is ante resederit saltem per Annum onerata sua conscientia. Num. 13. positum est proprius Lector præsideat, & deletum

Addenda, & delenda in Cap. XXIII.

est, & non alius. Num. 15. deletum est cum Juramento, & additum est onerata sua conscientia. In cap. XIV. Num. 2. positum est, qui idoneitatis suæ testimonium non habuerit, & deletum est juratum. Item positum est, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitæ, ac morum, prout supra de approbandis Lectoribus præscriptum est, habere teneatur. Num. 3. mutata est dictio *ordinarie*, & apposita est *regulariter*. Num. 6. additum est, scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum est, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. positum est sub pœna arbitraria Provincialis.

Idemque in Cap. XIV.

In Cap. XV. Num. 2. additum est, proprii lectores tantum. Item deleta est dictio *rigorosissime*, & apposita *rigorose*. Num. 3. positum est, vocem tam activam, quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat, additi sunt ex cap. 31., & cap. 42. atque huc translati sequentes duo numeri, videlicet, Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione suorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam speculativam, aut Philosophiam, aut utramque simul, & Concionatores, qui per idem tempus concionati fuerint, sive, qui partem docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium Lectores ejusmodi lectioni; & Concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & passivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter se mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus decennalibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad Capitulum Provinciale comparere possit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, & quævis Conventuum discretoria ingredi, & in iis suffragium ferre valeant.

Pariterque in Cap. XV.

§. 5. In cap. XVII. num. 7. additum est, facta deosculatione Sancti habitus, & deinde Mensæ surgant. Num 8. deletum est, privatis observantiæ nostræ, & positum est privatis nostris.

Necnon in Cap. XVII.

In cap. XVIII. num. 4. positum est, sine consensu Provincialis pro tota familia pro particulari autem persona ex rationabili causa possit Prior, etiam in his jejuniis dispensare.

Et Cap. XVIII.

In Cap. XIX. num. 11. deletum est, possintque in itineribus esse nigri coloris, & additum est, albi, vel nigri coloris pro ut Provinciæ fert consuetudo. Additus est, integer numerus 18. prout sequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus instruendorum rite vestiariorum suis successoribus relinquant & consequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejusmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet anno pro cujusvis Religiosi nostri vestimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tam ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet spectantia ex taxa ordinaria pro victu, & vestitu cujusvis Religiosi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam subscribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejusmodi transgressores pro modo culpæ puniat.

Ac in Cap. XIX.

In Cap. XXI. num. 5. positum est, in concedendo secundo exitu, si debito respectu Superiori locali id insinuaverit. Num. 10. positum est, arma cujuscumque generis non habeantur præsertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen solitariis, & periculo deprædationis subjectis haberi possint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asserventur, & custodiantur. In Cap. XXIV. num. 9. deletum est, vel pœna privationis officii: In cap. XXV. n. 1. positum est, Prior Generalis ex Provinciis Nostris eligibilis sit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. positum est, a Nobis in Germania habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea Romana, & si ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad visitandum, aut quacumque ex causa ad aliquem ex nostris Conventibus venerit præter expensas ad agendum post Provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in Patrem suum observantia tam pro eo, quam pro suis Sociis, Provinciæ nostræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatisque signa Patri exhibere, quam nostrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num. 14. positum est, in locum Defuncti Generalis extra Provincias nostras & item, si autem contingat in Provinciis nostris.

§. 6. In Cap. XXVI. num. 1. positum est Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui juxta dicta Cap. XV. num. 2. examinati, & approbati fuere. Num. 8. positum est, Prior Provincialis in hisce nostris Provinciis num. 10. positum est, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num. 15. positum est, & si is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, assumat sibi Prosocium Definitorem Provincialem

Item in Cap. XXVI.

in Cap. XXVIII num. 6. positum est usque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem.

Addenda in Cap. XXVIII.

In cap. XXIX. num. 1. deletum est, cum nostra Germanica observantia, & additum est cum ordo noster in Germania. Item deletum est quælibet hujus observantiæ Provincia, & positum est quælibet Provincia.

Delenda, & addenda in Cap. XXIX.

In Cap. XXXI. num. 1. additum est, Concionatores, tam decennales, quam actuales num. 2. additum est, qui sic partem legendo partim prædicando decennium absolverunt, & deletum est, uti, & illi, qui post sex saltem annos sic legendo, aut prædicando transactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magisterium Novitiorum, aut Juvenum professorum assumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt.

Idemque in Cap. XXXI.

In cap. XXXII. num. 2. deletum est de sexennio in sexennium, & positum est unde, vel unaquæque ex hisce nostris Germaniæ Provinciis suum peculiarem habeat Vicarium Generalem constituendum a Generali

Et in Cap. XXXII.

ex sibi præsentatis, vel liberum sit Generali vices suas Provincialibus respective committere, prout necessitas, aut commodum postulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ supra pro Provinciali requisitæ sunt. Num. 3. positum est, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ super qualificatis, & a se præsentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Constitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipsius Generalis portet, etiam (si tamen distincta a Provinciali Persona fuerit) locum ejusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quæ facere possit ipse Generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta. Num. 4. additum est, habeat autem (si a Provinciali sit distincta Persona) sigillum triplex. Item deletum est per Germaniam, & additum est, per Provinciam. Num. 5. positum est, & in aliis locis suæ Provinciæ serventur, & item positum est, vel ex ærario publico suæ Provinciæ. Num. 6. positum est concedere facultatem Fratribus ex sua Provincia abeundi, & item positum est, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine Generalis, vel suorum Provincialium Dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint. Num. 7. additum est, simulque accessum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingressum ad Diffinitorium.

Addenda in Cap.XXXIII.

§.7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum est ratiocinia scrutentur, libros quoque Sacristæ, num missis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus satisfactio fuerit præstita ex integro perquirant. Num. 4. additum est, poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV Num. 1. positum est, & Breviarii Romani Reformati, & Cæremonialis Nostri. Num. 2. additum est, qui arma quæcumque intra septa Monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum est, eumque carceri includat usque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque excessu graviores, aut gravissimæ culpæ, observet, & additum est, Provinciali denunciet, interim tamen (si res visa fuerit præsentaneum remedium postulare) de consilio Discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monasterio releget, prout necessitas, aut scandalum postulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta est dictio *Tyrolis*, & apposita *Germanicæ*. Num. 6. positum est, quempiam ex provinciis nostris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. positum est, Vicarios Generales Nostrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. positum est secundum Cæremoniale nostrum. In Cap. XLI. Num. 2. positum est, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. positum est, quorum primi duo sint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 8. Num. 31. olim 32. positum est Deffinitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex communi Provinciæ ærario deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum est, aut in Constitutionibus obscura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. positum est, super his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. positum est, statuta facienda videantur Provincias nostras, aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi Patres nostri in Capitulis suis Provincialibus per majora vota.

Et in Cap. XXXV.

Delenda & addenda in Cap. XXXVIII.

Et in Cap. XL

Addenda in Cap. XLI.

Addenda, & delenda Cap. XLII.

Delenda in Cap. XLIII.

Addenda in Cap. XLIV.

Preces Priorum Provincialium.

§.8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quæ per Ven. Fratrem Nostrum Laurentium Episcopum Tusculanum S.R.E. Cardinalem Corsinum nuncupatum ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem jussu nostro revisa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione super præmissis a memorato Laurentio Episcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, supradictarum Constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio Reformationis relatæ.

Clausulæ.

§.9. Decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat: & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXCVI.

Dat. 4. Aug. 1728. An. 4.

Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejusd. m Ord. vid. Clem. XI Const. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa, quæ pro felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur libenter cum a Nobis petitur Apostolico munimine roboramus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Congregationis Hispaniæ, de mandato expresso Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Mensis Septembris Anni proxime præteriti in Sess. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœcesis habita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregationis hujusmodi in posterum erigendarum unanimiter, & conformiter stabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorum Fratrum. Decretum I.

§.2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus sint unus Provincialis, & alii duo successuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. Secundo quod in supradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato ante quartam Dominicam post Pascha. Tertio. Quod Capitulum Provinciale hujusmodi celebrari incipiat ab anno 1730. Quarto. quod in Diffinitorio Generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat supranominatæ Provinciæ novos, sive primos Diffinitores Provinciales ejusdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui conformiter ad ea, quæ in Nostris Constitutionibus stabiliuntur, sint etiam Ministri actuales, ac demum duos Socios in defectum Priorum, qui eligi possint, licet non sint actu Ministri, & qui successive unus post alium subintrent, & suppleant vicem cujuscumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum respective statuitur ad Capitulum Generale. Quinto quod ad primum Capitulum Provinciale supradictæ Provinciæ celebrandum anno 1730. concurrant vocem activam habentes: Primo tanquam Præses Capituli Minister Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præses Capituli a dicto Ministro Generali. Secundo Diffinitor Generalis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate præterito exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui spirat, & electus fuerit in Diffinitorio Generali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quorum Officium spirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis facta in prædicto Diffinitorio Generali: Hos sequentur Ministri actu Socii servantes, etiam Ordinem ipsorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Post quos sequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi sunt in Diffinitorio Generali anni 1728. posteriori nimirum Capitulo Generali ejusdem Anni, ad quod spectat illorum electio quemadmodum usque hodie observatum fuit, & istorum Officium spiret prædicto Anno 1730. post celebrationem Capituli Provincialis.

II.

III.

IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus.

V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam.

§.3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale spectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & spirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ provisa fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Nostri Ordinis Constitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto. Quod pro hac unica prima vice supradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale possint respective unumquodque reeligere, & providere in eisdem Officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos, qui per duorum Annorum spatium tantum prælibata officia exercuerint. Quod suprememorati undecim Vocales convocati literis Præsidentis Capituli Provincialis insimul congregati in Domo Capitulari cum consilio, & assensu Ministri Generalis pro nunc, & in futurum cum consilio, & assensu Ministri, aut Commissarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Desinitores Provinciæ, qui inter se servabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Ministros Provinciæ, & Ministros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis Ministris ita quod prius eligantur Ministri omnes, & postea ex Ministris jam electis, electione distincta, & posteriori eligantur Socii actu Ministri, post quos eligantur Socii in defectum, qui non ingrediantur in Domum Capitularem, sed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præsto sint ad supplendum defectum cujuscumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo subintret, & suppleat, & secundus Socius in defectum secundo loco suppleat. & subintret, nec tamen supplebunt, aut subintrabunt in qualitate, aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum, & integrandum numerum undecim Vocalium. Quod novum definitorium Provinciale

VI. De celebratione Capituli ejusdem de triennio in triennium, deque electionibus in eo faciendis.

VII.

VIII. A prædictis vocalibus qui eligendi.

IX.

ciale electum in supradicto Provinciali Capitulo nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, & Priorem, & Chronistam Provinciæ atque Redemptori, & Priori Generali legalem facultatem impartiatur.

X. Quod in Capitulo Generali celebrando anno 1728. ex sex Diffinitoribns Generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine eligatur unns, qui sit filius Provinciæ Sancti Joachimi.

XI. §.4. Quod supradictum Capitulum Provinciale possit facere statum, & ordinationes respicientes bonum particulare prædictæ Provinciæ, dummodo in nullo contrarientur bono regimini, & rigorosiori observantiæ nostri Instituti in prædicta Provincia.

XII. Quod in casu, quo Minister Generalis nominet, & designet Præsidem Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali. Quod si Minister ille fuerit ex Sociis actualibus, tunc succedat, & habeat suffragium in Capitulo, qui primus electus fuit Socius in defectum.

XIII. Quod in casu, quo post triennium scrutinium discordia suffragiorum electionem non perfecerit, eo ipso habeatur tanquam legitime electus antiquior in Ordine, pro qua steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum.

XIV. Quod novum Diffinitorium Provinciale post Capitulum Provinciale immediate congregetur, & eligat Redemptorem, Procuratorem Generalem, & Chronistam.

XV. Quod Diffinitorium Provinciale congregetur de semestre in semestrem in Domo, quam designabit de uno in aliud Diffinitorium, sive Congregationem.

XVI. *Ex quibus congregandū Definitorium Provinciale.* Quod Diffinitorium Provinciale congregari debeat ex P. Proviuciali Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qni omnes Decisivum suffragium habeant, & insimul possint admittere renunciationes, & facere electiones, & ordinationes, & omnia illa respective ad dictam Provinciam, quæ Diffinitorium Generale facere potest respective ad totum Ordinem.

XVII. Quod supradictum Diffinitorium Provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem Capituli, quam post illius celebrationem intra ses Mensium spatium, quas si omiserit, eo ipso jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium Generale.

XVIII. Quod Provincialis, quoties illi bene visum fuerit possit congregare Diffinitorium ultra, & præter binam regularem Diffinitorii Congregationem singulis annis fieri solitam.

XIX. *Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Definitorio.* Quod Præses Capituli Provincialis, & Pater Provincialis, & Diffinitor Generalis si adfuerit, necnon Diffinitorinm Provinciale debent confirmare omnes, & singulas electiones in Capitulo Provinciali factas, excepta tamen electione P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provinciali confirmanda erit.

XX. §.5. Quod Diffinitorium Provinciale confirmet electiones, quas fecerit.

XXI. Quod in casu discordiæ suffragiorum Diffinitorii Provincialis post trinnm scrutinium observetur, quod in simili stabilitnm est pro Capitulo Provinciali.

XXII. *In casu vacationis, Provincialis eligendus a Definitorio, qui perduret usque ad Capitulum.* Quod si renunciationis Mortis, vel promotionis causa contingat a Diffinitorio eligi Provincialem, is in officio sub nomine Ministri Provincialis perduret nsque ad immediatum Capitulum Provinciale, & suum mnnus statim ab electione exerceat, præstito tamen prius juramento, qnod si per tempus licuerit, ostendet Diffinitorio Provinciali confirmationem Ministri Generalis.

XXIII. *Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem passivam.* Quod qualitas, & graduatio requisita in habituris vocem passivam Provincialis Ministri, Redemptoris, & Procuratoris Generalis in dicta Provincia sit, quæ exigitur a Constitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto, quod circa vocem passivam Diffinitoris Provincialis sufficiat graduatio, & qualitate exacta pro illis eligeudis in Ministros.

XXIV. *In vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas.* Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio, sive reelectio in iisdem officiis ad tenorem Constitutionum Nostri Ordinis, quod etiam intelligendum est de Diffinitoribus Provinciæ conformiter ad ea, quæ disposita sunt pro Diffinitoribus Generalibus.

XXV. *Quid observandum in vacatione Provincialatus.* Quod in vacatione Provincialis, observetur quidquid dispositum reperitur in Constitutionibus Nostri Ordinis, excepto, quod in casu defectus, vel impedimenti ob aliud officium Provincialis prædecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis assumet Provinciæ gubernium Diffinitor Provincialis Prior, qui in Domo reperiatur.

XXVI. Quod Diffinitorium Generale singulis trienniis de Diffinitorio Provinciali legitimam facultatem ad causas Criminales in forma opportuniori.

XXVII. Quod Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipsum privative pertinent, vices suas Diffinitorio Provinciali committat, prout magis expedire illi videatur.

XXVIII. Quod Minister Generalis de his, quæ ad ipsum privative spectant, nec differri judicaverit opportunum, vices suas Provinciali committet.

XXIX. *Qui convocare debet ad electionem in casu vacationis Provincialis, vel alicujus Diffinitoris.* §.6. Quod in caso vacationis officii Provincialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ, Diffinitor Generalis convocet ad electionem, & præsideat si fuerit in Provincia, & Diffinitore Generali absente, convocet ad Provincialis, & in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior, ita quod in casu absentiæ Diffinitoris Generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad Diffinitorium. Quod si absens, vel cujus est vacatio fuerit Provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad electionem Socius Provinciæ Prior.

XXX. *Declaratio super quædam superius ordinata.* Quod quæcumque ordinantur tam de præsidentia, Capitulorum Provincialium, quam de designando Præside eorumdem per Ministrum Generalem intelligantur observanda, usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini Nostro bipartitionem ad instar, illiusque datur in Religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad Commissarium Generalem electum ab illis Provinciis, quarum non sit Minister Generalis.

XXXI. *De præcedentia Diffinitorum.* Quod præcedentia diffinitorum Provincialium tam intra, quam extra Diffinitorium in propria Provincia censeatur, & observetur conformiter ad illa quæ nostræ Constitutiones disponunt pro Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto, quod Diffinitor Generalis præsens præcedat quemcumque Diffinitorem Provincialem.

XXXII. *Ad quem pertineat regimen Provinciæ, absente Ministro Conventuali.* Quod Ministro Conventuali absente, regimen Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ quemadmodum juxta Nostras Constitutiones pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto dumtaxat casu, quo Diffinitor Generalis præsens inveniatur in Conventu, nam tali casu perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Generale secundum easdem Constitutiones.

Quod

XXXIII. A quo accipienda benedictio.

Quod cum in Conventu adest Provincialis, aut Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali, & hoc absente a Diffinitore Generali, & in utriusque absentia a Ministro Conventuali, qui licentiam denegare non valeat, & in casu, quo per absentiam Ministri præsit in Conventu Vicarius, qui prædicitur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, & associare quem ex Religiosis maluerit, dummodo non sit Officialis Conventus, qui de aliis rebus curare teneatur. Quod Provincialis in fine sui triennii, & ante Capitulum visitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum personas, & mores concernunt, & novum Diffinitorium Provinciale visitet præteritos Diffinitores Provinciales in spectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXIV. De visitat. Diffinitorum.

XXXV. §.7. Quod si novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis suum prædecessorem visitare teneatur casu, quo remaneat subjectus, & nisi fuerit prius visitatus intra Triennium a Ministro Generali, vel ab illius vices specialiter habenda. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda est Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præsentet in Diffinitorio

XXXVI. Generali. Quod Minister Generalis ad instantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, sive ad instantiam sex Provinciæ Ministrorum possit dirigere & nominare Visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de Religiosis filiis illius Provinciæ, nisi instantia, vel petitio talis Visitatoris contrarium postulet. Quod Diffinitoribus

XXXVII. actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in sua Provincia eademmet suffragia constituta pro Diffinitoribus Generalibus. Quod, ut pos-

XXXVIII. In obtinendis officiis fi... Provinciæ præferantur.

sint obtinere officia Provinciæ reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi fuint aliquo officio, aut præstiterunt in illa Conventuales, necnon illi, quos Minister Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Nostras Constitutiones, quod ultimum non nisi raro, & ex gravi causa utique fiat.

Preces Procuratoris Generalis.

§.8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris,& pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis in-

Confirmatio relatorum Decretorum.

clinati, Decreta præinserta a memorato Diffinitorio Generali stabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXCVII.

Eriguntur decem Conventus Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam.

Dat. 14. Aug. 1727. Ann. 4.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejusdem Ord. erecta fuit alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante divini favoris auxilio proferre assidue studentium, Statui, & felici directioni consulere peculiari sollicitudine studemus, sicut Nos omnibus matura considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorum-

que

que operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ, quibus impulsus Pontifex ad hujusmodi erectionem.

§.1. Cum itaque sicut dilectus Filius Michael a Sancto Josepho Commissarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hispaniarum Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen. Illeben., Possonien., Tirnaricen. in Austria, Comoronien., & Agrien. in superiori, & inferiori Hungaria, Pragen. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Transilvania, Belloraden. in Servia, Sassanien. in Moravia, & Hospitia; sive residentiam Constantinopolitanam fundaverit, & in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia insignia pro studiis Religiosorum ejusdem Ordinis, necnon ampla & aptissima domus pro educatione Novitiorum stabilita reperiuntur atque insuper in illis partibus dicti Religiosi magno zelo piissimo instituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copiosissimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, eatractoque Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hospitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Christifidelium sub Paganorum servitute degentium, dictus vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis Conventus hujusmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinstar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Commissarii Generalis.

§.2. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliisque officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore existentes omnibus, & singulis privilegiis, juribus, præminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoria.

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCVIII.

Statuitur, ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat.

Dat. 20. Aug. 1727. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1727. Mar. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentia personis Terræ Sanctæ concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Aliis nomine Charissimi in Christo Filii nostri Pilippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito quod eum in oppido Mariti Tolenan. Diœcesis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio existentibus, cui ipse Philippus Rex pro illius stabilitate, & augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique Dilectus Filius Franciscus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis administrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium distributa essent & ex eadem Montis erectione centum triginta sep tem mille centum viginti tres Missæ pro earumdem Animarum purgantium suffragio celebratæ,

Refertur erectio, & progressus prædicti montis.

Preces Philippi Regis Hispaniarum.

tæ, ipse Philippus Rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans, ut in Testamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum Regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet cum concessione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui subsidium hujusmodi Testamento, aut ultima voluntate legassent, & aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent a Nobis injungi desiderabat.

Aliæ hac de re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

§.2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos sibi subjectos excitarent ad devotionem relinquendi in suis Testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quæ cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate Apostolica insinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpositorum remisimus, & alias prout in nostris literis desuper in simili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejusdem Philippi Regis.

§.3. Cum autem sicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expositum fuit ipse personis secularibus, ne ullum Testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere possit, & in facultate Episcoporum sit Ecclesiasticas personas abhortari, ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Ecclesiasticis pro eleemosyna in eorum Testamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiantur, quemadmodum in partibus Hispaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemptione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt consilio, ut nullum Testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive Testator sit Laicus, sive Ecclesiasticus quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præsentium præcipimus, & ordinamus.

Præceptum prædictum.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis nostris literis concessionis non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sancta Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXCIX.

Confirmantur Literæ quædam in forma Brevis Clementis X. circa Consultores Regulares Congregationis Indicis; cum quibusdam ordinationibus.

Dat. 21. Aug. 1727. Ann. 4.

Laudata Clementis Constitutio edita est 1673. Decem. 5. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Clemente X. per quasdam in forma Brevis literas olim statutum, & Consultoribus Regularibus Congregationis Indicis Conventualis assignarentur; nec ipsi inde amoveri possent, in consulta Congregatione.

§.1. Alias fe. re. Clementi PP. X. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentium Consultorum Congregationis etiam tunc existentium S. R. E. Cardinalium Indicis librorum prohibitorum, & expurgandorum præposita exposito, quod re. me. Alexander Papa VII. pariter Prædecessor noster anno 1659. decreverat, & declaraverat non licere Superioribus Regularibus removere ab Urbe, ac a suis Conventibus suos subditos Regulares inservientes dictæ Congregationi in Officio Indicis Consultorum, quia talis remotio debebat in præjudicium ipsius Congregationis, quæ alias Consultores inexpertos, veteranis, & expertis substituere constringebatur, hocque Decretum Superioribus eorumdem Regularium a tunc itidem existente Congregationis prædictæ Secretario intimatum fuerat, dicti vero Exponentes, quo quietius majorique studio huic Sanctæ Sedi obsequi præstare valerent, opportune sibi in præmissis a præfato Clemente Prædecessore provideri plurimum desiderabant, idem Clemens Prædecessor justis eorumdem Exponentium petitionibus favorabiliter annuere volens, supplicationibus etiam memoratorum Cardinalium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac supra expressum Alexandri Prædecessoris Decretum approbans, & confirmans, omnibus, & singulis tam tunc præsentibus, quam futuris Superioribus Generalibus, & Provincialibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti auctoritate Apostolica præcepit, & mandavit, ut tunc, & pro tempore existentibus Consultoribus Regularibus Congregationis prædictæ suis respective subditis conventualitatem in Collegiis, seu Domibus Regularibus in Urbe prædicta existentibus in quibus literarum studia vigerent, quo commodius ejusmodi studiis, dictæque Sedis obsequiis incumbere valerent, si adessent, sin minus in aliis Monasteriis, Conventibus, seu Domibus Regularibus suorum respective Ordinum, Congregationum, & Institutorum in eadem Urbe positis absque ulla mora, vel tergiversatione concederent, & assignarent, ipsos autem Consultores, inde nisi causis ab eadem Cardinalium Congregatione, illiusque Secretario pro tempo-

re

re existente bene examinatis amovere nullo modo posse auctoritate prædicta statuit, & ordinavit, & alias, prout in prædicti Clementis Prædecessoris literis die 5. Decembris 1673. desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Confirmatio prædicti Brevis Clem. X.

§.2. Hinc est, quod Nos præmissorum robori, & inviolabili observationi, opportune providere volentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ennarratas Clementis Prædecessoris literas, auctoritate prædicta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus etiam opus sit innovamus.

Præcipitur, ut unus duntaxat ex Ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ consultor esse, ac ejusmodi privilegio frui possit.

§.3. Præterea ne privilegium hujusmodi consultoribus dictæ Congregationis per supradictas literas concessum, Conventibus, & Domibus Regularibus onerosum sit, eisque ab illa obedientia, quam professi sunt se subtrhaendi stimuli addantur, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præcipimus, & mandamus, ut in posterum unus duntaxat ex ordinibus Regularibus Congregationis prædictæ Consultor esse, ac ejusmodi privilegio frui possit, illoque vivente, alii, qui ad Consultoris munus hujusmodi assumpti fuissent, eodem privilegio potiri nequeant, sed in eadem Urbe de Superiorum suorum licentia permanere volentes, Conventibus, ubi ab iisdem Superioribus collocabuntur, alimenta ad rationem duorum juliorum singulis diebus persolvere teneantur; & inde a suis Superioribus toties, quoties ipsis benevisum fuerit, etiam extra eamdem Urbem mitti possint, nec isti privilegium prædictum, etiam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris absque speciali derogatione, & præsentium nostrarum literarum mentione impetrare queant.

Declaratio quædam circa eorumdem Consultorum socium.

§.4. Declarantes ulterius, quod hujusmodi privilegium Consultoribus prædictæ Congregationis dumtaxat concessum sit, & quod tam memorati Consultores privilegio hujusmodi gaudentes, quam pariter alii illo minime fruentes, socium sibi addictum babere, nec postulare valeant, sed illum volentes, & a suis Superioribus permissum alimenta pro eodem socio, sicut præmittitur præstare debeant.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac prædictis Consultoribus Regularibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum, Provinciarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, & Domorum Regularium, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Monasteriis, Provinciis, Conventibus, Collegiis, & Domibus Regularibus, illorumque Superioribus Generalibus, & Provincialibus, aliisque personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CC.

Dat. 27. Aug. 1727. Ann. 4

Conceduntur nonnulla, & confirmantur quædam alia Abbati Montis Casini. Ordinis Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterio.

De privilegiis Monasterii & Abbatis Montis Casini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebastiano Gadaletæ Abbati Montis Casini Ordinis Sancti Benedicti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium Literæ in forma Brevis.

QUI prosperum fecit Nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram Metropolim, Deoque dicandam Ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam accessimus: Gaudio nostro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus Templum istud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctissimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ superstitioni ereptum, Christiani sacris expiaverat, tum Zacharias an-

Templum Monasterii Montis Casini ab hoc Pontifice Romam Benevento repetente consecratum.

no 748. post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno 1081. Alexander II. Prædecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, sed magnificentius nostra ætate instauratum, ac restitutum, cum externam vetustæ molis majestatem vinceret, mystica amissæ consecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiæ argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Casinense Monasterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio invisimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & suavissimo florentis inter vos disciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis stimulis excitati.

§.1. Libenti proinde lætoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine Nobis exposuit Dilectus Filius Seraphinus Tansius istius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati nostræ imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque, ut celebritas Dedicationis tum Ecclesiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Mensis Maji peregimus, atque in diem primam Mensis Octobris quotannis recolendum transtulimus, solenniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab universo Clero Sæculari, & Regulari totius Diœcesis Casinensis, eadem illa die prima Octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum Diœcesani Clerici de more conveniunt ad præstandam Abbati, seu Monasterii Præfecto obedientiam in Ecclesia Cathedrali, seu quasi Cathedrali Montis Casini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædecessoris nostri qui generis origine Civitatem, & Metropolim nostram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monasterium, & Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ sanctitate, rebusque gestis illustravit, libenter concedimus, ut die 16. Mensis Septembris a Monachis istic degentibus celebretur.

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ prædictæ ab universo Clero Diœcesis Casinensis die prima Octobris.

Necnon conceditur celebrari posse Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Casini die 16. Septembris.

§.2. Ad hæc, omnes jurisdicendi facultates, & jurisdictionis actus a Prædecessoribus nostris concessos Abbatibus, & ex antiqua, & immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt, congregare Synodum, concursum ad conferenda Beneficia Ecclesiastica curata, etiam in mensibus Apostolicis, instituere, Œconomos deputare, Commissiones Apostolicas, etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi; Sacrum Chrisma a Catholico Episcopo consecratum, confirmando ministrare, suos subditos ad primam Tonsuram, & ad Minores Ordines promovere, illisque etiam per suos Vicarios ad eosdem, & ad majores Ordines suscipiendos literas dimissorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & sacra Vasa consecrare, & alia peragere, quæ Jurisdictionis quasi Episcopalis a nostris Prædecessoribus concessa sunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibusvis aliis, sive Ecclesiastica, sive sæculari dignitate præditis tuo Monasterio collata, firma esse volumus; & si aliqua subsit novæ concessionis necessitas, iterum concedimus, & elargimur.

Confirmantur quæcumque jurisdictionis facultates Abbatibus concessæ quasi Episcopalis.

Necnon omnia privilegia Monasterio elargita.

§.3. Enumeratos autem jurisdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Diœcesis Casinensis, quæ sunt, uti asseris Loca = Civitatis Sancti Germani, Casalis Sancti Basilii de Caira, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fine, Rocchæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurrutio, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambrosii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Castrinovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saracenischi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Castelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cerri cum suis Casalibus. In Samnio = Cellini, Vallis regiæ, seu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Pesculi Constantii, Serræ Monaceschæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria = Cetrarii, & Casalis Sancti Angeli: Et Castra Incolis destituta, videlicet Sanctus Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetum, Teramus, Cerasolus, Vallis Porcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus euppa Roccha Sicca, & Sanctus Blasius de Capite fluminis. In Samnio, Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Cantalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Monialium, Polegra, & Carceres. In Calabria = Fella.

Enumerantur Loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos jurisdictionis actus exercere.

§.4. Facultates etiam, quas Antecessor Noster fel. rec. Gregorius XIII. Episcopis tribuerat in rebus ad Ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita Abbatibus Casinensibus confirmamus, aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos, & comprehensos in Apostolicis literis nostris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectis, liberaliter extendamus.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§.5. Denique Christifidelium ad Sacram Ædem istam confluentium pietati, ac Religioni salubriter obsecundare, & prospicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confessiones a Casinensi Abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam removere possit facultates omnes elargimus, quæ Pœnitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ concessæ sunt.

Confessariis duobus prædictæ ecclesiæ facultates conceduntur.

§.6. Futurum autem certo confidimus, ut Studia nostra ad augendam vestri nominis dignitatem, claritatemque Monasterii tam insignis intenta, redundare sentiamus ad Monasticæ disciplinæ incrementum, atque ad luculentius testimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati sumus erga Casinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam, & universum Benedictinum Ordinem,

Clausula Literæ in forma Brevis.

unde

unde tot illustria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obsecramus, ut rata sint vota nostra, Tibi, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCI.

Dat. 18. Aug. 1727 Ann. 4.

Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Observantia in Regnis Hispaniarum.

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Const. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Monasticarum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque erectarum, & institutarum, ac personarum in eis Altissimo jugiter famulantium processerunt, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Clem. VIII alia privilegia d. Congregationis confirmata per quamdam Literas in forma Brevis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias, & Indulta eidem Congregationi, ejusque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæterisque personis, necnon singulis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, Universitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quosvis Romanos Pontifices Prædecessores suos, & Sedem prædictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apostolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 24. Maji 1594. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora, atque stabiliora sint ea, quibus sæpius Apostolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem Generalis, aliique Abbates, & Monachi præfatas Clementis Prædecessoris Literas Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio roborari Nos ipsorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Clementis Prædecessoris literas præfatas, omniaque, & singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clausula.

§.3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens in supradictis literis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCII.

Confirmantur Literæ Apostolicæ in forma Brevis super separatione trium Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ, eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Observ. Recollectorum.

Dat. 30. Aug. 1727. Ann. 4.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. Oct. 12. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plerimi Conventus inter B. liorum sumoltus a Provincia Flan-

§.1. ALias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nun-

cupa-

driæ difmembrati; & Provinciis S. Antonii in Artesia, & S. Andreæ uniti.

cupatorum Nobis expofito, quod cum inter noviſſimos bellorum in Belgicis ditionibus ſævientium tumultus, ultra viginti ſeptem Monaſteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem ſcilicet Biezen, Rentinen., Aveſtren., Guieten., & Barbariſonien. a dicta Provincia diſmembrati, & avulſi, treſque priores S. Antonii in Arteſia, ac tres reliqui Conventus ejuſmodi cum reſidentia Iuſulen. Sancti Andreæ reſpective Provinciis ejuſdem ordinis uniti, & incorporati fuiſſent, onde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten, Bichien, & Tornacen cum reſidentia de Pota Canaſſe nuncupata ſub ditione chariſſimi inChriſto Filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi conſiſtentes poſſiderent, qui nullum Miniſtrum Provincialem tunc agnoſcebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ ſegregatum, & diviſum conſtituebant; ipſe Guilielmus tum in compenſationem memoratorum Monaſteriorum, & Conventuum e ſua Provincia Flandriæ diſmembratorum, ut præfertur, tum pro ſalubri horum triumConventuum cum ejuſmodi reſidentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: Et quia in ipſa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienſes, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, ſeu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia conſtabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occaſione diſtributionis officiorum multiplices turbæ, & diſcordiæ enaſci conſueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienſes, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præſcribi, atque ſtabiliri plurimum deliderabat.

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Reſidentia, qui quoddam corpus ab eadem Provinciæ diviſum conſtituebant

Hinc petitiones Miniſtri Provinciæ Flandriæ, pro unione ſuæ Provinciæ horum Conventuum.

Proque Alternativa ſtabilienda inter Fratres Leodienſes, & Flandros dictæ Provinciæ

Hinc ab hoc Pontifice prædicti ſeparatio, & reſpective unio confecta fuit.

§. 2. Nos ſupplicationibus ipſius Guilielmi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmiſſis, aliiſque juſtis ea cauſis Nobis notis adducti, ſupradictos tres Conventus Monten, Bichien, & Tornacen cum præfata reſidentia de Pota Canaſſe a memorata Provincia S. Andreæ ſeparavimus, & diſmembravimus, illuſque ſic ſeparatos, & diſmembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis conſecutive Miniſter, ac tres Definitores ejuſdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, ſeu aliunde oriundis, ac tunc Cuſtos cum uno Definitore ex Leodienſibus eligerentur. altera autem, ſeu tertia vice Miniſter cum uno Definitore eſſet ex Leodienſibus, Cuſtos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, ſicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriuſque Nationis diſtribuerentur, ſtatuimus; atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Ac ſubinde tunc exiſtens Miniſter Generalis Ordinis prædicti per ſuas patentes literas die 23. Novembris ejuſdem anni vigore facultatis ſibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & ſingulis Fratribus præfatorum trium Conventum, ac reſidentiæ Filiis, ſeu in eis degentibus poteſtatem fecit ſeſe, ſi vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eoſque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die ſuſcepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & abſque ulla differentia haberentur, ac ſi in eadem Provincia Flandriæ educati, ac profeſſi fuiſſent.

Necnon Alternativa conſtituta per quaſdam ſuas in forma Brevis Literas.

§. 3. Cum autem ſicut ſupradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam ennarratæ literæ noſtræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejuſmodi ſuper diſmembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pota Canaſſe, quam alterius reſidentiarum de Petteghem, etiam nuncupat eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remiſſa fuiſſet, ipſique Cardinales nihil hac in re innovandum cenſuiſſent, & decrevissent, atque inſcio Guilielmo prædicto, tunc exiſtente Miniſter Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium ſententiam, ſeu Decretum per quaſdam noſtras ſub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuiſſent, nulla vero de lite, Decreto, illiuſque confirmatione, ac expeditis literis hujuſmodi in primodictis literis noſtris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque ſecutorum validitate dubitari poſſit: Cumque primodictæ literæ noſtræ nec memoratam reſidentiam de Petteghem, nec Monaſteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac reſidentia dictæ Provinciæ Flandriæ ſic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejuſdem Caroli Regis pariter conſiſtunt, comprehendant: Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Cauſæ præſentis confirmationis, & preces prædicti Miniſtri Provincialis pro ea obtinenda.

§. 4. Nos igitur ipſum Guilielmum amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam dicti Miniſtri Generalis patentium, quam noſtrarum ſub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras in pari forma Brevis, dictique Miniſtri Generalis patentes literas, ac ſeparationem, & diſmembrationem trium Conventuum Monten, Binchien, & Tornacen cum reſidentia de Pota Canaſſe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime ſecuta, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia exiſtere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac ſi in eiſdem noſtris in forma

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. ſeparatione Conventuum, & reſpective unione.

ma Brevis literis, de illis sub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite, & Decreto Congregationis particularis Cardinalium specifica, & individua mentio facta, ipsisque literis sub Plumbo sufficienter derogatom fuissent.

Uniuntur insuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Residentia quædam, ac nonnulla Monialium Monasteria.

§5. Præterea residentiam de Petteghem, necnon Monasteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canasse residentiis dependentia, in Dominio tamen ipsius Caroli Regis sita, a dicta Provincia S. Andreæ similiter dismembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & in corporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Residentia de Pott a Canasse Fratribus sese eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Ministro Generali in suis patentibus literis præfatis, attributa fuit, sicut præmittitur, ad omnes, & singulos itidem Fratres istius residentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum serie extendimus, eisque pariformiter tribuimus, & impertimur firma tamen, ac in suo robore remanente in reliquis, & præsertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, seu aliunde oriundos, ac Leodienses in distributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem nostrarum in forma Brevis literarum dispositiones.

Clausulæ.

§.6. Decernentes quoqoe ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Residentiarum, & Monasteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIII.

Dat. 10. Sept. 1727. An. 4.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantia, ut eleemosynas pecuniarias pro Missis celebrandis procurare, & recipere possint.

Alias hoc probibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII. Const. ed. 1642. Maji 28. P. 20.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. interdictum ne prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis reciperentur.

§.1. Dudum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupat. semper servatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ reciperentur, sed Missæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum, & observantiam hujusmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædecessor turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præsertim adeo sacra e medio tollere pro pastorali sua sollicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis exigerentur, ac etiam sponte oblatæ reciperentur, sed Missæ gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activæ, & passivæ, ac quoad Superiores etiam suorum Officiorum privationis pœna eo ipso absque alia declaratione incurrendi, auctoritate Apostolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ antiquæ inobservantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Ministri Provincialis pro obtinenda præd. permissione.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Institutum devotionem, numerumque Religiosorum auctum ad eiusmodi eleemosynas pecuniarias modis tamen licitis & a Constitutionibus Ordinis prædicti præscriptis conquirere necesse fuerit ac ita a nonnullis lustris usque in præsens piæ Urbanæ Prædecessoris literæ in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiqua inobservantia in Religiosorum conscientiis aliqua perturbatio, seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus Minister Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

§.3. Nos ipsius Ministri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum dumtaxat præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujusmodi Eleemosynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apostolicam, & ab ejusdem Ordinis Constitutionibus approbatis, procurari, & recipi possint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & respective receptas fuisse

Permissio prædicta.

me-

memoratur, dicta auctoritate, tenore præsentium permittimus.

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus supradicti Urbani Prædecessoris, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIV.

Dat. 27. Sept. 1727. Ann. 4.

Statuitur juxta quasdam Urbani VIII. literas, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini per duo triennia continua quibusdam officiis functus; in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Constitutio hic inserta edita est 1635: Maij 18. P. 1 x. de eadem re vid. Clem. XII. Const. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§.1. Dudum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædecessor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Visitatorum Generalium, Provincialis, aut Prioris Officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio nominatorum Officiorum absolutus Deo, & animæ suæ vacare teneretur, statuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipsis Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§.2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia personarum sub suavi Religionis jugo Divini numinis obsequiis mancipatarum præcipuam gerens solicitudinem ea statuit, & ordinat, quæ felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, seu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Visitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, seu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper, & continuo, sed diversa illorum, vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit, & administraverit, non possit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec subinde per triennium immediate subsequens ad aliquod ex præfatis officiis eligi, sed quoad ea omnia, & singula voce passiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ suæ vacet; in posterum vero, qui spatio duorum Capitulorum Generalium successive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate subsequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passiva dicto tempore, quoad ea omnia careat, ac Deo pariter, & animæ suæ vacet.

Statutum prædictum motu proprio edit.

Clausulæ.

§.3. Decernentes omnes, & singulos, qui Officia hujusmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præsentium tenorem assequenda, & exercenda inhabiles esse, & fore, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis omnibus, & singulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, gesserint, & exercuerint, ad illa de novo contra earumdem præsentium formam & tenorem eligere, iis vero, quos sic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant, & præsumant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Congregationi hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacio-

ribus

ribos, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqoa alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes: illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maji MDCCXXXV. Pontificatus nostri Anno XII.

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Commissarii, ac Procuratoris Generalis.

§.4. Cum autem sicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commissarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiæ, & Germaniæ ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti, & ambitiosi Religiosi, eo quia forsan, quod ad Officia assumpti non fuerint, sub mentita zeli specie contra Superiores suos litigando, & communem pacem dictæ Congregationis turbando easdem Urbani Prædecessoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expressa a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extensionem novis litigiis, quærere non desistant cum gravissimo præjudicio supradictæ suæ Congregationis, quæ attenta tam ampla extensione vacantiæ ad officia, ob tantam multitudinem Religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, prædictus vero Joannes Jacobus Procurator, & Commissarius Generalis deplorabilem memoratæ suæ Congregationis ruinam prævidens, ac vi officii sui impedire cupiens, prædictas quidem literas per nos confirmari, præterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore, aut prætextu extensionem ad alia quæcumque sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quæ in literis hujusmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare præsumat, sub poena privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem literarum tenorem jam factas annullari, dictasque literas ad primævam suam observantiam reduci plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ipsum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commissariom Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super præmissis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejusdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii nostri Josephi Renati ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupati prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, scientia; ac matura deliberatione similibus præinsertas Urbani Prædecessoris literas, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac alia officia præter illa, quæ in supradictis præinsertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiæ subjacere debere, quæcumque illa sint, sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiæ juxta Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum serie declaramus. Volentes, ut quæcumque derogatio harum nostrarum literarum in amplissima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, nisi in casu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integos effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernent quomodolibet in futurum cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusse observari, necnon de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse haben. consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum pariter volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

Con-

CCV.

Dat. 10. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus.

De erectione alterius Provinciæ pro iisdem Fratribus vid. aliam Const. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hispaniæ uniri.

§. 1. Alias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod cum alias tunc pariter existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis observantiæ, aliisque injustis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus, seu in temporalibus Religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniæ eorumdem Fratrum Discalceatorum uniri petiissent, & successive Superiores dictæ Congregationis consensum suum unioni hujusmodi præstitissent, ac deinde iidem Fratres Discalceati Provinciæ prædictæ supplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædecessori Nostro pro ejusmodi unione obtinenda porrexissent, isque ab ipso Innocentio Prædecessore ad dictam Cardinalium Congregationem, & ab ista ad bo. mem. Alderanum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dicta unione votum justis de causis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. causa

Verum per Congregationem Episc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus eisdem constituta fuit separata Provincia Italiæ.

in ipsa Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientia Ministri Generalis dicti Ordinis justa formam tamen in quibusdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præscriptam permanerent.

A Clemente XI. postea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ unita.

§. 2. Et in eadem Expositione subjuncto, quod dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illæ vero ipsos ad subjectionem pro tempore similiter existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omnino obligabant, ipsique proinde quo facilius vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta Regularia adimplere valuissent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædecessor de nonnullorum ex etiam tunc existentibus Venerabilibus Fratribus tunc suis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super causa unionis hujusmodi dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum prædictæ Congregationi Hispaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controversa a prædicto Clemente Prædecessore specialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem prædictam fieri posse censuerant, consilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ auctoritate Apostolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc, & pariter existenti Ministro Generali ejusdem Ordinis subjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Michael a Sancto Josepho Commissarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis laudabili zelo, multisque expensis plures alios Conventus superioribus annis intra Italiam ut pio Religiosissimæ Italicæ Nationis desiderio satisfacerent, & in eadem Regione Institutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque Conventus hujusmodi ad paucitatem Religiosorum Italorum per Hispanos Religiosos magna ex parte manutenere studuerint, ipse vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac necessarium existimet, si Ministro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Pelestrinæ, Forolivii, Præneste, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Minister Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quasi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore suæ primævæ erectionis conservet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & singulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ similes Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea supradictus Michael Commissarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel cau-

causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali una cum Difinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Falconi, unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex supra sex aliis specificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ suæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis supradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, & quod sic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam novissimarum Constitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliisque Provinciis in posterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum est numerus Religiosorum Italorum, ut in electionibus faciendis requisita a Constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præscripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime serventur, ad sexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Concessio facultatis prædictæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCVI.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Conceditur Ministro Generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi Discretos conventuales in Provinciis Hispaniarum.

Hac de re vid. Innoc. XII. Constitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti discreti abrogati fuerant.

BENEDICTUS PAPA XIII

Ad futuram rei memoriam.

Ab Innocentio XII. Discreti præd. in Hispaniarum Provinciis abrogati fuerant.

Dudum pro parte clar. mem. Caroli II, dum vixit Hispaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regnorum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione discretorum, qui a Conventibus ad effectum suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant, idem Innocentius Prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas discretos prædictus in dictis Provinciis sustulit, ac removit, & subinde inter alia remotionem, & abolitionem discretorum hujusmodi expeditasque desuper literas prædictas ad Provincias Bethicæ, & Navarræ per alias suas itidem in simili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejusdem anni emanatas auctoritate Apostolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis præfati pro restitutione eorumdem Discretorum.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Discretorum hujusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari observantiæ allatum fuerit, & adhuc de præsenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Minister Generalis electionem eorumdem Discretorum omnibus Hispaniarum Provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris Sardiniæ respective Provinciis Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea dictus Hartmannus Minister Generalis tendentibus etiam in id Clarissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§.2. Nos igitur ipsum Hartmannum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Ministro Generali serio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & singulis Hispaniarum Provinciis de cætero electionem Discretorum hujusmodi, si id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus prædictis Innocentii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno IV.

CCVII.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, adempta etiam Superioribus facultate super hoc dispensandi.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Const. ed. 1686. Sept. 3. P. 10. & Alex. VIII. Const. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Institutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra Ecclesias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ essent; in suis Constitutionibus, auctoritate Apostolica confirmatis, tertia parte, *cap. 7.* de Concionatoribus, expresse cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, nisi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus, nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu.* Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tametsi successu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi extra easdem Ecclesias tempore Adventus, & Quadragesimæ, ut præfertur, ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim præviso malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magistra dictus Adolphus Præpositus Generalis edoctus, per conciones prædicta ministerio hujusmodi Scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adesse nequeant, imo sæpe hoc prætextu etiam eis subterfugiant; Nobis propterea dictus Adolphus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Institutore cautum fuit, ne quis quam publice prædicare valeret, nisi de licentia Generalis, vel Provincialis. Causæ præsentis Constitutionis, & preces Præpositi Generalis.

§.2. Nos igitur ea, quæ per præinsertam Constitotionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter, ac inviolabiliter servari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari possint, providere, ac ejusdem Adolphi Præpositi Generalis Votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam particulam ex Constitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnia, & singula per eam disposita inconcusse observari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali facultatem super præmissis dispensandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum statutum Institutoris Congregationis, & super eo dispensandi facultas Generali adimitur.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumqoe spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, jodicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoqam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quumodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCVIII.

Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

Dat. 3. Oct. 1727. Ann. 4.

De alternativa Officiorum in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiæ servanda vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Const. ed. 1727. Sept. 29. P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Or-

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alterna-

tiva præfata instituta fuit.

Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Mensis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctissimi Sacramenti Villæ de Almagro Præsidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Teresia Lectore Jubilato Tribunalis Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum auctoritate Apostolica institutis, & Vicario Generali Congregationis Hispaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato assistentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum constabat, ipsi Vocales sic legitime congregati prævia matura deliberatione conservationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ consulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eosdem Exponentes, & Fratres della Mancia, seu Mancia nuncupat. instituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo stabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui sequitur videlicet.

Modus Alternativæ prædictæ.

§.2. *Fra Giovan di Giesu Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d'Andaluzia dell' Ordine Discalceato di S. Agostino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & stabilimenti, che furono fatti nel Capitolo Provinciale prossimo passato, che fu celebrato nel Collegio del Santissimo Sagramento della Villa d'Almagro di detta Provincia, che cominciò alli 10. di Maggio del corrente anno 1726., nel quale fu presente il Molto Reverendo Fra Gio: di S. Teresa Lettore Giubilato qualificatore della suprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina settima fol.89. del libro di detta Provincia, nel quale si scrivono gli Capitoli, che in essa, si celebrano, & è del tenore seguente: Item per quanto questa nostra Provincia d'Andaluzia comprende nelli suoi termini tanto la detta parte d'Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, ò Mancia, e tra gli Religiosi dell' uno, e l'altro paese per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni, e contrasti, lamentandosi alcuni circa la divisione ineguale delli posti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia senza poterli riparare, il zelantissimo, e religioso fervore delli prelati Superiori: pertanto stabilì, e determinò questo presente Capitolo assistendo a esso tutti gli Vocali, nemine dempto, che si supplichi, e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d'Alternativa, in questa forma, che si giudica assai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale prossimo venturo si sceglia, e nomini Priore Provinciale di questa detta Provincia un Religioso, che sia dell'altra parte. di dove fu il Prior Provinciale eletto nel presente Capitolo, di modo, che se nel presente Capitolo sarà eletto in Provinciale un Religioso d'Andaluzia, in quest' altro prossimo Capitolo sia della Manchia, ò Mancia, quello che si dovrà eleggere in Provinciale, e così vadino alternative in questo Officio gli Religiosi dell' uno, e dell'altro Territorio, e se accadesse mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale, o civile, sia obligo del venerabile Difinitorio Generale, che a questo tocca provedere detta mancanza a eleggere un Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioso, che sia del medesimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caso di non fare detto Difinitorio Generale la sudetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale assoluto più immediato del medemo Territorio di dove fu il Provinciale, che mancò, osservandosi in questo proportionabiliter le nostre sacre Leggi, e Constitazioni.*

§.3. *Che gli quattro Difinitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, si elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano essere, e siano due sogetti d'Andaluzia, e due della Mancia, e per sostituire detti Offiej, quando vacaranno, secondo stabiliscono le nostre Sacre Constitazioni debbano essere, e siano addetti delli due Difinitori d'Andaluzia quelli soggetti, che del medemo Territorio haveranno più voti, & il simile, si debba pratticare delli due Definitori della Mancia, che doveranno, sostituirsi quelli, che averanno più voti in quelli del suo Territorio, di modo tale che sempre il Difinitorio di questa Provincia costi di due soggetti d'Andalazia, e due della Mancia, al qual effetto, si scriveranno quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di questa detta Provincia, cioè Priori, Secretario, e Maestro di Novizj, si debbano dividere, e provedere in modo, che tanti siano dell'una, quanti dell' altra parte avendo li Prelato a chi secondo le nostre Constitazioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Offiej obligazione di conferirli, e distribuirli alli soggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, acciochè così si conservi l' equilibrio, e distribuzione giusta, & eguale di detti Officj. Che li due Difinitori Generali, e li due Discreti, che si nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, acciochè concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale siano respettivamente due d'ogni parte, cioè un Definitore, & un Discreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d'Andalazia, provedendosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciochè non naschino sconcerti, & ambiguità tra gli soggetti, che dovranno essere Offiziali, e non restino esclusi, quelli, che non sono nè d'Andalazia, nè della Mancia, come sono li Castigliani, Estremegni &c., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli, che son naturali delli Porti de Sierramorena verso Madrid, quelli, che sono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verso Siviglia, e Granata.*

Preces Fratrum d. Provinciæ.

§.4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Exponentes prædicti, præmissa quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, præinsertam Alternativæ concordiam, omniaque, & singula in

Confirmatio relatæ Alternativæ.

ea contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCIX.

Dat. 15. Oct. 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquiescerent.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. instituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. NUper pro parte Dilecti Filii Petri a Jesu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis exposito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis observantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari deputatæ, decretis literis Apostolicis, & oraculo nostro stabilita fuisset, post multas contradictiones nonnullorum ejusdem Provinciæ Religiosorum illis discussis, ac examinatis, & tandem uti insubsistentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religiosi oppositores a turbanda operis tam sancti pace minime cessaverant; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum instantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem Nostram molestia afficerent, idipsum Exponentes, quod per sex annorum cursum matura consideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & subinde pro insubsistenti, & pro puræ æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis supplicato, ut perpetuum silentium a Nobis super hujusmodi oppositionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejusque Religiosorum præjudicialibus imponeretur, Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad eamdem Congregationem remisimus, quæ quidem Congregatio edidit suum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§.2. *Sacra Congregatio super disciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen. Episcopo Syracusano, & Vicario Capitulari Catanensi, referente Eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romæ 18. Julii 1727. Joseph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus = F. Episcopus Elusin. Secretarius.*

Preces Procuratoris dd. Fratrum.

§.3. Cum autem, sicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dum-

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV Decembris MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCX.

Dat. 22. Oct. 1727. Ann. 4.

Confirmatur Decretum Episcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ.

De Confirmatione cujusdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis super numero 36. Magistrorum Provinciæ Aragoniæ vide aliam hujus ed. 1727. Jun. 27. P. 4., & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide sequentem Const.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorii Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod in novissimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalensi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, seu acta Capitularia pro regularis disciplinæ observantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejusdem Ordinis de Assistentium suorum consilio confirmaverat, & approbaverat sequentia videlicet:

Acta Capitularia prædict. de Procuratore hujus Provinciæ Romæ habendo.

§.1. Propositum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Causa Venerabilis Crosco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curia: Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religiosus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in similibus Causis, & ne pecuniæ destinatæ pro Causa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultas arbitrandi media suaviora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem nostro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut casu, quo noster Procurator Romanæ Curiæ absit ab ea possit alium nominare, qui sit filius hujus dictæ Provinciæ. Diffinitorium commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat observari acta 31. & 32., (quæ in suo compendio sunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illustrissimus Dominus Aldo urandi, dum esset in his Regnis Hispaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; in quo ordinatur, quod nullus Religiosus exeat a Domo solus, & declaratur, in hoc ordine universali (excepto Procuratore Generali) non solum includi Conventuales, & Collegiales nostrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritensis, in quibus Pater Rector assignabit Patri Administratori socium sibi benevisum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus suis; verum etiam omnes exteros hujus Provinciæ, & aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum Sociis Religiosis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in usu in hac Provincia ad sociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, nisi ii, quos Provincia habuerit pro ejus servitio, qui nullum Religiosum extra Domum associent.

De executioni mandandis De certis quibusdam.

De vestibus et tandis Religiosis, quum domo exeunt.

§.2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religiosus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa sine manicis longis, vel protensis, cum clamyde, vel Pallio, & galero neque Missam celebret extra Conventum, neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia status illarum sequuntur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore existenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expressam in nostris Sacris Constitutionibus 3. parte Cap.6. n.2., & 4. cum assistentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religiosus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud nostro Admodum Reverendo Patri Magistro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi residere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in suam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiserit contraventionem hujus, seu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religiosam observantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione.

De exteris examinandis cur ad Curiam accedant.

Preces Capituli ad Reverendiss. Procuratorem Generalem pro relatorum actuum approbatione.

§.3. Hæc sunt Reverendissime Pater Capituli nostri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis vestræ submissi provolvimur humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibus semper Nos prosequitur, Deus optimus maximus Paternitatem vestram Reverendissimo Eremitico Ordini diu servet incolumem. Datum in hoc Conventu Sancti Patris nostri Augustini Matricalensi die 7. Maji anno Domini 1727.

Frater Franciscus de Legano Præsidens.
Frater Petrus Portocarrero Exdiffinitor Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manso Provincialis absolutus
Frater Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Tasardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Visitator.
Frater Franciscus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orense Diffinitor.
Frater Franciscus de Rio Visitator.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccioensi Sacræ Theologiæ Magistro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Priori Generali.

Approbatio Procuratoris Generalis.

§.4. Inspectis retroscriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in nostra Castellæ Provincia celebrati, omnes, & singulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipsis insertis, & descriptas, harum serie, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio admodum

RR.

RR. PP. Nobis Assistentium, confirmamus, & approbamus, illasque ratas, & firmas esse, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Ameo. Datum in Convento Nostro S. Patris Augustini de Urbe die 23. Iunii 1727. = Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Nostri muneris sigillo = Magister Frater Angelus Guilelmus Rochensis Ordinis Secretarius = Registrat. lib. 2.

§. 5. Et in eadem Expositione subjuncto, quod Prior, ac Diffinitorium hujusmodi, Statuta, seu Acta Capitularia prædicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum desiderabat. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultatio nibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione hujusmodi Domini Cardinalis Imperialis prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia superius expressa, confirmata, & approbata a Patre Generali, præsenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 3. Octobris 1727. = Cardinalis Franciscus Barberinus = P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Decretum præfatum eadem acta approbans.

§. 6. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Castellæ Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Hieronymum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXI.

Confirmantur Privilegia omnia, Gratiæ Apostolicæ, & Indulgentiæ alias Ordini Eremitarum S. Augustini a Romanis Pontificibus concessæ.

Dat. 1. Janua. 1727. Ann. 4.

Catalogus omnium Constitutionum ordine temporis prout editæ fuerunt in favorem dictorum Fratrum initio facto a Gregorio IX. anno 1227., atque ad Inn. XI. anno 1679., hic fuse retexitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Libenter ea largiri consueverunt Romani Pontifices, quæ pacem, & regularem observantiam in Religiosis Ordinibus augere possunt, quæque immunitates, & Privilegia eorumdem meritis, & virtutibus ita exigentibus concessa respiciunt, ut hoc pacto Apostolicis gratiis ornati alacrius in assiduo Dei cultu, & fideli Ecclesiæ famulatu, Deo dante imposterum perseverent.

Exordium.

§. 1. Itaque olim complures Romani Pontifices Prædecessores nostri paterno Apostolico benignitatis instinctu Ordinem Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Hipponensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris, illiusque Monasteria Ecclesias, Provincias, Domus Regulares, Congregationes, Grangias, Capellas, Priores, aliosque Superiores, & Fratres ab eodem Ordine quomodolibet dependentes multiplicibus Privilegiis, Indultis, gratiis, exemptionibus, Immunitatibus, Indulgentiis, aliisque concessionibus per diversas infrascriptas suas literas perpetuo decorantes beneficentiæ suæ donis cumulaverunt. Pontifices vero earumdem literarum auctores hi sunt, quorum seriem hic damus

A compluribus Romanis Pontificibus O. S. Eremitarum S. Augustini privilegiis ornatus

§. 2. Felic. record. Gregorius Papa IX. per suas incipientes = *Sacrosancta Romana Ecclesia* = Laterani &c. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno Primo. Innocentius Papa IV. per quasdam incipientes = *Quoniam ait Apostolus*, ac alias incipientes = *Religiosam vitam eligentibus* Laterani Sexto Kal. Maji Pontificatus sui anno primo, ac per alias incipientes = *Quæ ex Apostolicæ cura*. Lugduni tertiodecimo Kal. Maji ejusdem Pontificatus sui anno octavo; ac per alias pariter incipientes = *Admonet Nos cura*. Perusii decimo septimo Kal. Maji Pontificatus etiam sui Anno undecimo. Alexander Papa IV per quasdam incipientes = *Religiosam vitam eligentibus*. Anagniæ tertio Kal. Augusti, & alias incipientes = *Quanto studiosius*; Neapoli tertiodecimo

Series prædd. Pontificum incipiendo a Greg. IX. Innoc. IV.

Alex. IV.

cimo Kalendas Aprilis, ac alias incipientes = *Cum ex Apostolica cura*. Anagniæ septimo Kalendas Julii Pontificatus sui anno primo, aliasque incipientes = *Ut eo fortius*. Laterani Idibus Aprilis, ac etiam alias incipientes = *Vobis assidue*, etiam Laterani quinto Kalendas Maji, ac alias incipientes = *Cælestis amor Patriæ*, etiam Laterani tertio Kalendas Maji Pontificatus sui anno Secundo; aliasque incipientes = *Oblata Nobis ex parte vestra petitio* = pariter Laterani duodecimo Kal. Maji; ac alias incipientes = *Meritis vestræ Religionis*: Viterbii tertio idus Junii Pontificatus sui anno tertio. Item alias incipientes = *Inducunt Nos*, etiam Viterbii Nonis Julii Pontificatus sui anno quarto, cum aliis incipientibus = *Vitæ perennis gloria* = Anagniæ Idus Julii Pontificatus sui anno quinto.

Clem. IV.

Clemens Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Devotionis augmento* = Perusii Decimo Kal. Julii Pontificatus sui anno primo; aliasque incipientes = *Pacis vestræ quærentes* = Viterbii Quinto Idus Julii, aliasque incipientes = *Quasdam literas*, etiam Viterbii Idibus Julii Pontificatus sui anno secundo.

Honorius IV.

Honorius Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Pro Reverentia Beati Augustini* = Romæ apud Sanctam Sabinam decimo Kalendas Junii Pontificatus sui anno secundo.

Cælestinus V.

Cælestinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Cum sollicitæ considerationis* = Neapoli quinto Kal. Decembris, aliasque incipientes = *Ex parte dilectorum filiorum* item Neapoli Nonis Decembris Pontificatus sui anno primo.

Bonifacius VIII.

Bonifacius Papa VIII. etiam per quasdam incipientes = *Sacer Ordo vester* = Laterani duodecimo Kal. Februarii Pontificatus sui anno quarto; aliasque incipientes = *Inter sollicitudines nostras* = etiam Laterani decimo septimo Kalendas Februarii Pontificatus sui anno octavo.

Benedict. IX.

Benedictus Papa XI. etiam per quasdam incipientes = *Licet ad hoc* = Laterani Quarto Idus Februarii Pontificatus sui anno primo.

Joannes XXII.

Joannes Papa XXII. etiam per quasdam incipientes = *Veneranda Sanctorum Patrum* = Avenione quartodecimo Kalendas Augusti Pontificatus sui anno sexto.

Innoc. VI.

§.3. Innocentius Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Religionis favor* = Avenione sextodecimo Kal. Februarii Pontificatus sui anno primo.

Gregor. XI.

Gregorius Papa XI. etiam per quasdam incipientes = *Ad Romani Pontificis providentiam* = Avenione quinto idus Novembris Pontificatus sui anno tertio.

Urbanus VI.

Urbanus Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Solet annuere* = Perusii tertio Kalendas Maji Pontificatus sui anno secundo.

Bonifacius IX.

Bonifacius Papa IX. etiam per quasdam incipientes = *In sinu Sedis Apostolicæ* = apud Sanctum Petrum septimo Idus Novembris, ac alias incipientes = *Licet his de cujus munere* venit, etiam apud Sanctum Petrum Kalendis Martii aliasque incipientes = *Pro singulorum fidelium* = etiam apud Sanctum Petrum undecimo Kalendas Maji Pontificatus sui anno undecimo. Martinus Papa V. etiam per quasdam incipientes = *Sinceræ devotionis* = Romæ apud SS. Apostolos Nonis Novembris Pontificatus sui anno octavo ac alias incipientes = *Ad circumspectam Romani Pontificis* = etiam Romæ apud Sanctos Apostolos sexto Idus Junii Pontificatus sui anno nono, aliasque incipientes = *Romani Pontificis providentia* = etiam Romæ apud Sanctos Apostolos Nonis Junii Pontificatus sui anno Decimo.

Nicolaus V.

Nicolaus Papa V. per quasdam incipientes = *Dispositione Divina* = apud Sanctum Petrum sextodecimo Kalendas Junii, & alias suas incipientes = *Regimini universalis Ecclesiæ* apud Sanctum Petrum Quinto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno quinto.

Pius II.

Pius Papa II. etiam per quasdam incipientes = *Sacræ Religionis sinceritas* = Senis undecimo Kalendas Aprilis Pontificatus sui anno Sexto.

Sixtus IV.

Sixtus Papa IV. etiam per quasdam incipientes = *Inter præcipuas nostri pectoris curas* = apud S. Petrum decimo Kal. Januarii, ac alias incipientes = *Ineffabilia Gloriosæ Virginis* = etiam apud Sanctum Petrum Septimo Idus Septembris, ac alias incipientes = *A Sede Apostolica* = etiam apud Sanctum Petrum quarto Idus Octobris Pontificatus sui anno secundo; ac alias Mare Magnum nuncupatas incipientes = *Dum fructus uberes* = etiam apud Sanctum Petrum septimo Idus Februarii Pontificatus sui anno IV. ac alias incipientes = *Inter præcipuas nostri pectoris curas* = etiam apud Sanctum Petrum sexto Kal. Decembris Pontificatus sui anno septimo, ac alias incipientes = *Cum ineffabilia* = etiam apud Sanctum Petrum decimo Kal. Julii Pontificatus sui anno octavo.

Innoc. VIII.

Innocentius Papa VIII. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Tuis supplicationibus inclinati* = apud Sanctum Petrum die sextadecima Februarii Pontificatus sui anno secundo.

Alexand. VI.

Alexander Papa VI. etiam per quasdam incipientes = *Ad sacram Ordinis Fratrum Eremitarum* = apud Sanctum Petrum Idibus Octobris Pontificatus sui anno sexto.

Julius II.

§.4. Julius Papa II. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Nuper Nobis* = apud Sanctum Petrum die vigesima quarta Martii Pontificatus sui anno tertio, alias *Bulla aurea* nuncupata incipientes = *Dum fructus uberes* = Septimo Kal. Julii Pontificatus sui anno quarto; ac alias in forma Brevis incipientes = *Etsi ad bene merendum* = apud Sanctum Petrum die decima septima Junii, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Nihil est quod sæpius volvamus animo*, etiam apud Sanctum Petrum vigesima quarta Septembris Pontificatus sui anno quinto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Religionem vestram* = etiam apud Sanctum Petrum die vigesima Junii Pontificatus sui anno sexto, ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Exigit tua in Nos* = etiam apud S. Petrum die vigesima prima Julii Pontificatus sui anno octavo; ac alias pariter in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Maji Pontificatus sui anno Nono.

Leo X.

Leo Papa X. etiam per quasdam in forma Brevis incipientes = *Præ cæteris curis* = apud Sanctum Petrum die decima Maji, ac alias incipientes = *In rerum Christianarum curam* = etiam apud Sanctum Petrum die decima Junii Pontificatus sui anno primo, ac alias incipientes = *Quæ sicut accepimus* = etiam apud Sanctum Petrum die sexta Januarii, ac alias incipientes = *Multa accepimus* = Palli Portuensis Diœcesis die quinta Februarii, ac alias incipientes = *Licet sponte nostra* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Superioribus diebus* = etiam apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji, aliasque incipientes = *Dudum postquam etiam* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno quinto.

Clem. VII.

Clemens Papa VII. etiam per quasdam suas in forma Brevis inci-

pien-

pientes = *Romanus Pontifex* = apud Sanctum Petrum die vigesima prima Octobris Pontificatus sui anno septimo. Paulus Papa Tertius etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Religionis sinceritas* = apud Sanctum Petrum Pontificatus sui anno sexto, ac alias incipientes = *Pontificalis authoritas* = apud Sanctum Marcum die septima Julii Pontificatus sui anno octavo.

Julius III. Julius Papa III. etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Ex debito Pastoralis Officii* = apud Sanctum Petrum die trigesima Januarii Pontificatus sui anno Primo, ac alias incipientes = *Cum Nos nuper* = etiam apud Sanctum Petrum die septima Julii Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Cum nihil Nobis* = etiam apud Sanctum Petrum die vigesimatertia Novembris Pontificatus sui anno quinto.

Pius IV. Pius Papa IV. etiam per quasdam suas in simili forma Brevis incipientes = *Cum Nos nuper* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Julii Pontificatus sui anno primo.

Gregor. XIII. §.5. Gregorius Papa Decimustertius etiam per quasdam in forma Brevis incipien. = *Dum ad uberes* = apud Sanctum Marcum die quinta Septembris, ac alias incipientes = *Cum sicut accepimus* = pariter apud Sanctum Marcum die tertia Septembris Pontificatus sui anno Primo, ac alias, ut supra incipientes = *Ad ea ex Paternæ charitatis officio* apud Sanctum Petrum die decima quinta Junii Pontificatus sui anno quarto, ac alias, ut supra incipientes = *Ad augendam dilectorum Filiorum* = pariter apud Sanctum Petrum die decima sexta Decembris Pontificatus sui anno septimo, ac alias incipientes = *Cum sicut accepimus* = pariter apud Sanctum Petrum die decima quinta Decembris, ac alias incipientes = *Volentes, sicut convenientem esse videtur* = pariter apud Sanctum Petrum die duodecima Novembris Pontificatus sui anno octavo, ac alias suas incipientes = *Dominicum Gregem* = apud Sanctum Marcum die vigesima quinta Junii Pontificatus sui anno duodecimo.

Sixtus V. Sixtus Papa V. per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Exigit incumbentis Nobis* = apud Sanctum Petrum die decima quarta Maji Pontificatus sui anno tertio.

Clem. VIII. Clemens Papa Octavus etiam per quasdam suas etiam in forma Brevis incipiens = *Quæ Nobis* = apud Sanctum Petrum die sextadecima Februarii Pontificatus sui anno quarto; aliasque incipientes = *Venerabilis Ecclesiæ* = pariter apud Sanctum Petrum die vigesima octava Februarii Pontificatus sui anno quinto.

Paulus V. Paulus Papa V. etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *alias a fel. rec. Clemente Papa VIII.* apud Sanctum Petrum die decima tertia Februarii Pontificatus sui anno primo; ac alias incipientes = *Cum certas Confraternitati Cinctur morum* = apud Sanctum Marcum die secunda Octobris, ac alias simili modo incipientes = *Expositum Nobis nuper fuit* = apud Sanctum Petrum die decima sexta Februarii Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Admonemur* = apud Sanctum Marcum die quarta Julii Pontificatus sui anno quarto, ac alias simili modo incipientes = *Alias postquam* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Januarii Pontificatus sui anno quinto; ac alias incipientes = *Splendor paternæ gloriæ* = etiam apud Sanctum Petrum die prima Februarii Pontificatus sui anno sexto; ac alias incipientes = *Nuper a Nobis emanarunt literæ* = Apud Sanctam Mariam Majorem die decima quarta Julii; ac alias incipientes = *Provisionis Nostræ* = etiam apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima septima Novembris Pontificatus sui anno decimo; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima quinta Januarii Pontificatus sui anno duodecimo.

Greg. XV. §.6. Gregorius Papa XV. etiam apud quasdam suas incipientes = *Injuncti Nobis* = apud Sanctum Petrum Tertio nonas Iunii Pontificatus sui anno primo.

Urbanus VIII. Urbanus Papa Octavus etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Alias fel. rec. Clementem Papam VIII.* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima tertia Maji ac alias incipientes = *Ex injuncti Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Iulii Pontificatus sui anno quinto, ac alias incipientes = *Inter cæteras Apostolicæ servitutis curas* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die decima Maji Pontificatus sui anno sexto; ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die vigesima tertia Januarii Pontificatus sui anno decimoquinto.

Clem. IX. Clemens Papa Nonus per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Cum sicut dilectus* = apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima quarta Februarii Pontificatus sui anno primo.

Clem. X. Clemens Papa Decimus etiam per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Unigeniti Dei filii* = apud Sanctam Mariam Majorem die decimaoctava Decembris Pontificatus sui anno secundo, ac alias incipientes = *Ex injuncto Nobis* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima septima Martii Pontificatus sui anno quinto, ac alias incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctam Mariam Majorem die nona Maji Pontificatus sui anno Sexto.

Innoc. XI. Innocentius Papa XI. per quasdam suas in forma Brevis incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = apud Sanctum Petrum die decima septima Aprilis Pontificatus sui anno tertio; ac alias suas, ut supra, incipientes = *Exponi Nobis nuper fecit* = pariter apud Sanctum Petrum die quinta Julii Pontificatus sui anno quarto.

Hic ipse Pontifex. Nos ipsi per literas in forma Brevis incipientes = *Cupientes, ut debitum* = Romæ die sexta Maji Pontificatus anno secundo. Huc usque literæ Apostolicæ, prout in singulis singulorum Prædecessorum, & Nostris literis plenius continetur.

Ad pacem in Ordine prædicto confovendam enumerantur Decreta e S. R. E. Cardinalium Congregationibus emanata deinceps confirmanda.

§.7. Nos vero ad confovendam in Ordine ipso religiosæ quietis tranquillitatem præsentium tenore præter has literas confirmamus etiam nonnulla Decreta, quæ ab infrascriptis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus prodierunt unum videlicet a Congregatione Sacrorum Rituum diei decimi noni Mensis Decembris anni Domini millesimi sexcentesimi trigesimi primi, per quod decernitur, ut Sanctorum Augustini, & Nicolai de Tolentino, aliorumque Beatorum ejusdem Ordinis imagines a Fratribus Ordinis prædicti Excalceatorum hujusmodi depictas, aut impressas iidem Fratres Excalceati aboleant, iisque injungitur sub pœnis arbitrio Congregationis ne talia asserere amplius audeant. Alterum sub die decima tertia Aprilis anni ejusdem Domini millesimi sexcentesimi vigesimi octavi, per quod a decisis recedendum non esse statutum est. A Congrega-

Decreta Congregationis

Decretum a- liud eidem, quod Vicarius Excalceatorũ nominetur Generalem eorumdem denominare audeat.

tione vero Sacrorum Rituum aliud Decretum vulgatum die vigesima Junii anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi octavi, per quod sancitur Vicarium Generalem Fratrum dicti Ordinis Excalceatorum, qui antea se Generalem dicti Ordinis nuncupare consueverat; se, juxta alterum Decretum prædictæ Congregationis Visitationis hujusmodi sub die vigesima tertia mensis Maji anni dicti Domini millesimi Sexcentesimi vigesimi sexti non Generalem dicti Ordinis Escalceatorum, sed tantum Vicarium Generalem Fratrum dictæ Congregationis Excalceatorum denominari, seu denominari facere debere, & non alias sibi licuisse, & licere. Ac reliqua Decreta sub die vigesima prima Martii anni millesimi sexcentesimi quadragesimi secundi, per quod tunc, & pro tempore existenti Priori Generali dicti Ordinis injungitur, ut omnes, & singulos suos Religiosos cujuscumque status, gradus, conditionis existant, ac tunc, & imposterum propria auctoritate ex diversis prætextibus ad Urbem accedentes, & extra suos Conventus vagantes ad sua Claustra sub certis modo, certisque pœnis a Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini Decretis, dictique Ordinis legibus, & statutis, aliisque pœnis in tertio Congregationis Visitationis Decreto respective inflictis ab Urbe infra breve tempus pro suo arbitrio discedere cogat sub pœna etiam suspensionis a divinis ipso facto a biisdem, & transgressoribus incurrenda, ut alio pergere debeant, & teneantur, quæ quidem omnia ad providam, debitamque regularis disciplinæ observantiam necessaria, & opportuna esse noscuntur. In tertio vero Decreto Congregationis Visitationis decernitur, ut memorata Decreta libere, & licite executioni mandari possint, & valeant.

Decreta alia de revocandis ad claustra Religiosis extra suos Conventus vagantibus.

§.8. His accedit aliud Decretum a Congregatione negocius, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita confectum die trigesima Septembris anni Domini millesimi sexcentesimi vigesimi secundi, ut benedictio Corrigiæ Beatæ Monicæ, ac pannicultrum Beati Nicolai de Tolentino a Superioribus dicti Ordinis tantum fieri debeat. Præterea ejusdem Congregationis Episcoporum, & Regularium Decretum anni millesimi sexcentesimi quadragesimi noni diei tertii decimi Octobris, quo declaratur nomine sexennii Officii Fratrum Assistentium intelligi debere spatium ab uno ad aliud Capitulum Generale. Item aliud ejusdem Congregationis Decretum diei decimi sexti Augusti anni millesimi septingentesimi decimiquinti, quo confirmatur Decretum Capituli Generalis Romæ celebrati anno millesimo sexcentesimo octogesimo quinto concedens præcedentiam, & votum in Capitulis Provincialibus iis, qui laudabiliter novennio non interrupto officium Novitiorum exercuerint. Ac demum aliud a Congregatione Sacrorum Rituum sub vigesima sexta Januarii anni millesimi sexcentesimi quadragesimi primi editum fervente quæstione inter Clerum Oppidi Montis Cassari Firmanæ Diœcesis ex una, & Fratres Conventus dicti Ordinis ejusdem Terræ ex altera partibus super modo, & forma exequendi defunctorum funeralia in eorumdem Fratrum Ecclesia decernitur, ut Officium super Cadaveribus in Ecclesiis Regularium per ipsos Regulares peragi debeat, & ita in casu proposito servari, non obstante contraria consuetudine, & alias prout in singulis Congregationum Decretis plenius continetur.

Decretã nonnul a Congregatione Episcop. & Reg. De Benediction bus quibusdam a Superioribus dumtaxat peragendis.

Declaratio quædam.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis.

Decretum aliud Congregationis Rituum super modo, & forma exequendi Defunctorum funeralia in eorumdem Fratrum Ecclesia.

§.9. Cum autem ea firmius subsistere, ac majorem vim, & robur obtinere, & exactius observari dignoscantur, quæ sæpius fuerint Apostolicæ confirmationis, & approbationis auctoritate munita, proptereaque moderni Prior, & Procurator Generales dicti Ordinis dilecti Filii Nobis humiliter supplicari fecerint, ut eorum honesto desiderio annuere, inque præmissis, & infrascriptis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos qui Regularium Ordines, & quorum Religiosa vita Mater Ecclesia uberes Sanctarum virtutum percipit fructus, summa prosequimur benevolentia, eorumque omninis gloriam in suo robore per nostræ approbationis, & confirmationis opem ad eorumdem Ordinum decus subsistere optamus, eorum indemnitati consulere satagentes literarum omnium singulorum Prædecessorum nostrorum, & eorum cujuslibet, necnon omnium, & singulorum Decretorum a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in jam dictis Congregationibus editorum, & causas, propter quas illæ, & illa prodierunt præsentibus cum totis suis tenoribus pro expressis habentes, ac Priori, & Procuratori Generalibus prædictis specialem gratiam facere volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen entiis, & pœnis, si quibus quo nodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, omnes, & singulos omnium, & singulorum Prædecessorum prædictorum respective literas memoratas, omniaque, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, & cujusvis generis, Indulgentias, declarationes, aliaque respective in eis sub quacumque verborum expressione contenta, & respective per eas dicto Ordini, illiusque Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, Capellis, Capellaniis, Pratoriis, Grangiis, aliisque locis Regularibus ab Ordine ipso quomodolibet dependentibus, necnon illius Fratribus, Prioribus, Superioribus, Ministris, Monialibus, Confraternitatibus, Pinzoacariis, aliisque Personis similiter ab eo dependentibus quomodolibet concessa, etiam eorumdem Fratrum Monialium, Confraternitatum, aliarumque personarum bonum regimen, & in easdem personas ab eo dependentes concurrentia, & ab eisdem Prædecessoribus ex quacumque causa quomodolibet respective disposita, dummodo Concilii Tridentini decretis, aliisque Constitutionibus Apostolicis subsequenter editis non adversentur: Necnon omnia, & singula earumdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationum respective Decreta ab eisdem Congregationibus, ut præfertur, respective edita Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & earumdem præsentium patrocinio communimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem supplemus.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

Confirmatio Literarum Apostolicar. prædict. cum privilegiis, & gratiis, quæ in illis complectebantur.

Confirmatio Decretorum relatorum.

§.10. Utque per eorumdem Prædecessorum Apostolicæ benignitatis ergo eumdem Ordinem vestigia ad nostræ ampliationis, declarationis, & ex-

& extenfionis præmifforum, necnon de novo a Nobis, ut infra, concedendorum largitionem procedamus: Nos qui nuper per noftras literas in forma Brevis incipientes = *Exponi Nobis nuper fecerunt* = Datas Romæ die decimaquarta mensis Junii anni millefimi feptingentefimi vigefimi feptimi Pontifieatus noftri anno primo, omnibus, & fingulis Religiofis dicti Ordinis Provinciæ Lufitaniæ fub certis modo, & forma Apoftolica auctoritate præcepimus, ne ipfi apud Sedem Apoftolicam exemptiones Exprovincialium, Præfentatorum, Prædicatorum, vel Exaffiftentium Generalium quovis modo petere, procurare, obtinere præfumant, minufque eis difpenfationes fuper tempore Lecturæ pro dicti eorum Ordinis gradibus obtinendis fub privationis utriufque vocis pœna tam a procurantibus gratias ipfas, quam teftimonium ad illas petendas concedantur literas noftras hujufmodi, cum omnibus, & figulis pœnis in eis contentis ad omnes, & fingulas Ordinis prædicti Provincias, & Congregationes dicti Ordinis ubicumque, & in quibufcumque dominiis exiftentes Apoftolica auctoritate prædicta tenore præfentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Conftitutionē hujus Pontificis, ed tam pro Provincia tantum Lufitaniæ d. Ordinis, de non extorquendis a Sede Apoftolica exemtionibus quibusdam, ad univerfas ejusdem Ordinis Provincias extendit.

Confirmatur Decretum quoddam Congregationis Epifc. & Reg. de ordine Appellationis fervando a prædi. Fratribus.

§.11. Infuper attendentes, quod alias, & ufque de anno Domini millefimo quingentefimo octogefimo feptimo a Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Negociis, & Confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofita, & de mandato piæ memoriæ Sixti Quinti Prædeceffloris noftri, emanavit Decretum, quo recurfus, five appellationis ordo a Fratribus dicti Ordinis fervandus præfcribitur, videlicet a Superiori Locali ad Provincialem, a Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sedem Apoftolicam faciendus, prout in dicto Decreto plenius continetur. Nos illud tenore præfentium auctoritate noftra approbantes, necnon literas Clementis VIII. Prædeceffloris noftri incipientes = *Noftri paftoralis* = defuper editas cum omnibus, & fingulis pœnis in ejufdem Clementis Octavi literis contentis innovantes appellationem prædictam a Superiore Locali ad Priorem Provincialem, a Priore Provinciali ad Priorem Generalem, a Priore Generali ad Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Congregationes, & Tribunalia Urbis interponi præcipimus, & mandamus.

Et Literæ Apoftolicæ Clementis VIII. defuper editæ

Extenditur ad omnes Provincias Conftitutio quædam Pauli V. in favorem eorundem Fratrum in Indiis Occidentalibus edita.

§.12. Quia tamen Paulus Papa Quintus in fuis literis incipientibus = *Expofitum Nobis nuper fuit* = die decima fexta Februarii Pontificatus fui Anno Secundo, ftatuit contra Rectores Parochialium Ecclefiarum in Indiis Occidentalibus ne ipfi ab iis, qui in Ecclefiis, & Domibus Ordinis prædicti fepeliuntur majorem exigant eleemofynam quæ a Concilio Tridentino præfcribitur, & a Pio Quarto Prædeceffore noftro explicatur. Nos literas prædicti Pauli Quinti Prædeceffloris ad omnes, & fingulas dicti Ordinis Provincias, & Congregationes, eorumque refpective Conventus, & Domos cum omnibus & fingulis pœnis inibi contentis, & expreffis, omnibufque, & fingulis claufulis, & decretis, ac derogationibus in eis memoratis, perinde acfi ad omnium, & fingularum Provinciarum, & Congregationum, Conventuum, & Domuum dicti Ordinis favorem, earumque intuitu prodiiffent, dicta auctoritate noftra fimiliter perpetuo extendimus, & ampliamus.

Confirmantur nonnullæ Pontificum Conftitutiones, & Decreta Congregationis Epifcop. & Reg. necnon quædam ftatuuntur circa delationem Cadaverum ad Ecclefias eorundem Fratrum.

§.13. Cum autem Bonifacius Octavus in fuis = *Inter folicitudines noftras* =, Innocentius Quartus in fuis = *Religiofam vitam eligentibus* = Sixtus Quartus in fuis = *Dum fructus uberes* = incipientibus literis per Nos tenore præfentium confirmatis, & approbatis, Sepulturam liberam in dicti Ordinis Ecclefiis omnibus, & fingulis Chriftifidelibus, dummodo excommunicati, vel interdicti, aut ufurarii non fint fepeliri volentibus concefferunt, ac alias etiam ab anno Domini millefimo fexcentefimo fexagefimo quarto a Congregatione negociis, & Confultationibus Epifeoporum, & Regularium præpofita in quæftionis materia tunc inter Fratres Conventus Sancti Auguftini ejufdem Ordinis Terræ Plebis Albinganenfis Diœcefis ex una, & ejufdem Terræ Clerum ex altera partibus vertente dictæ Terræ Conventus, & Fratrum eorumdem favore prodiit Decretum. Nos liberæ fepulturæ hujufmodi eligentibus conceffionem, omnefque, & fingulas Prædecefforum noftrorum literas denuo fuper Decreto, ut præfertur, edito nunc per præfentes refpective approbamus pariter ad omnes, & univerfas dicti Ordini, Provincias, & Congregationes, earumque Conventus, & fingulis eorum, & eorum Ecclefiis ejufdem Ordinis, cum hoc tamen, quod Fratres prædicti in Italia, inque Infulis adjacentibus pro tempore exiftentes Quartam funeralem juxta noftram Conftitutionem, quæ incipit = *Romanus Pontifex* =, necnon juxta declarationem in altera noftra Conftitutione, quæ incipit = *Pretiofus in confpectu Domini* = fuper ea factam Parochialium Ecclefiarum in Italia, ac Infulis prædictis exiftentium Rectoribus perfolvere teneantur, quibus Defunctorum Cadavera in Ecclefiis dicti Ordinis, aut eorum Cœmeteriis fepelire, Miffas celebrare, aliaque Defunctorum hujufmodi Divina Officia, & Exequias perfolvere invitis Fratribus minime liceat dicta Apoftolica auctoritate perpeto extendimus, & ampliamus, omnibufque, & fingulis Parochialium Ecclefiarum Rectoribus præcipimus, ne in pofterum eligendæ fepulturæ libertatem hujufmodi, quæ femper firma, & illæfa remaneat quoquomodo, aut quocumque jure quavis caufa, & prævia cujufcumque conventionis, aut confuetudinis etiam immemorabilis caffatione, & abolitione, directe, vel indirecte impedire ullo modo audeant, neque electæ fub quocumque prætextu præjudicium aliquod inferre quomodolibet præfumant per eafdem præfentes perpetuo inhibemus ac ex nunc inhibitum effe volumus, utque in Defunctorum funeralibus faciendis eorumdem Defunctorum animas, & etiam vivorum precantium, remota quacumque jurgiorum, & prætenforum emolumentorum occafione animos conftituamus in pace, & pax ipfa in debita mentis attentione, animique tranquillitate afcendat ad Dominum. Nos determinationem numeri Regularium Defunctorum cadavera affociare debentium fpectare volumus ad Parochialium Ecclefiarum Rectores juxta normam Clericorum Sæcularium quacumque confuetudine etiam immemorabili neqoaquam obftante, minufque ab eorum Parochianis in aliis quam in eorumdem Parochianorum Parochialibus Ecclefiis fepulturam fibi eligentibus tam electionis, quam Miffarum, vel anniverfariorum celebrationis, aut obtentus Cadaveris in Cathedrali, vel

vel Parrochiali Ecclesia prius exponere, seu transitus per limites Parochiales aliarum Parochialium Ecclesiarum respective ratione, seu alio quocumque etiam colorato titulo majorem eleemosynam aliaque graviora emolumenta petere, exigere, & prætendere nullo modo posse volumus, quam quæ a Paulo Quinto Prædecessore in sua Constitutione, quæ incipit = *Expositum Nobis nuper fuit* = præscribunt prævia cujusvis prætensæ rationis, seu prætensi Juris cassatione, & abolitione, prout per easdem præsentes omnino, penitusque abolemus, cassamus, & irritamus, & si quid pluris exigant uti indebite, ac inique exactum ad illius restitutionem, & ipso facto eos omnino teneri declaramus. Numerum vero Fratrum, ut præfertur, associare debentium ad Defuncti, sive adulti, sive impuberis, seu in quacumque alias, & si in infantili ætate constituti ad hæredes, & Infantis parentes, nullo habito respectu ad numerum Clericorum Secularium dumtaxat spectare decernimus, ac Fratres Ordinis prædicti, & hæredes, ac parentes eosdem ad transeundum per Cathedrales, Parochiales, seu alias Parochiales Ecclesias Parochianorum, aut per eas transeuntes, ad exponenda in eis cadavera, vel causa transitus hujusmodi aliquid solvendum, aut ad totum Clerum Sæcularem, vel illorum determinatum numerum nullatenus cogi posse, neque debere; Parochialium autem Ecclesiarum pro tempore morientium Parochianorum Rectores inposterum iis dumtaxat emolumentis, quibus de jure gaudent, fruuntur, & potiuntur, & non aliis gaudere, frui, & potiri debere sancimus.

Statuitur quo pacto obedientia sit exhibenda Archiepiscopo, seu Episcopo a Conventibus suppressis, & restitutis.

§.14. Et sicut Nobis innotuit postquam Innocentius Decimus Prædecessor per suam, quæ incipit = *Instauranda* = certis causis adductus Conventus Regulares parvos sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica sua auctoritate suppresserat, & deinde per alteram suam Constitutionem, quæ incipit = *Ut in parvis* = Conventus parvos suppressos hujusmodi, seu illorum aliquos eadem Apostolica auctoritate, etiam sub certis modo, & forma restituerat, nonnulli ex Archiepiscopis, seu Episcopis, in quorum Diœcesi Conventus parvi, sicut præmittitur, restituti existunt, iidem Archiepiscopi, & Episcopi in generalis Cleri sui visitatione Clerum Regularem una cum Clero sæculari debitam sibi in sua Cathedrali Ecclesia reverentiam, & obedientiam exhibere a tempore restitutionis hujusmodi usque nunc prætenderint, & prætendant de præsenti, Nos licet Conventus parvi sic suppressi, & restituti, & Fratres in eis pro tempore degentes Archiepiscopis, & Episcopis, eorum correctioni, & visitationi subesse dignoscantur, eos tamen ad Cathedralem Ecclesiam una cum Clero sæculari ad exhibendam obedientiam minime accedere, sed illam in suis Conventibus, & Ecclesiis Archiepiscopo, seu Episcopo Conventum, vel ipsius Conventus Ecclesiam visitanti in actu visitationis exhibere volumus, itaut Clerus sæcularis Archiepiscopo, vel Episcopo Ecclesiam sæcularem; Clerus vero Regularis Ecclesiam Regularem respective visitanti debitam obedientiam exhibeant.

Confirmatur Decretum quoddam Capituli generalis d. Ordinis circa præcedentiam, & privilegia Lectorum Philosophiæ in dictis Fratribus.

§.15. Ad hæc attendentes, quod alias, & usque de anno Domini millesimo sexcentesimo octogesimo quinto in Capitulo Generali Fratrum Ordinis Sancti Augustini tunc habito ad promovendum studiorum fervorem, statutum, decretumque fuit, ut Fratres ab ejusdem Ordinis Sancti Augustini Superioribus pro tempore ad legendum Philosophiam in Professuriis Provinciarum dicti sui Ordinis delecti præcedentia cæteris Fratribus Baccalaureatis, & post lapsum duodecim annorum assidue lecturæ hujusmodi voto in Capitulis Provincialibus gaudere debeant. Nos qui fervori hujusmodi calcar justi honoris adjungere studemus, Decretum, statutumque hujusmodi, & in eo contenta quæcumque præsentibus pro expressis habentes Apostolica auctoritate perpetuo similiter approbamus, & confirmamus, Lectoresque jam dictos præcedentia, votoque hujusmodi gaudere volumus.

Confirmantur privilegia, gratiæ, & Indulgentiæ aliis Confraternitatibus, & Archiconfraternitatibus sub dicto Ordine erectis concessæ; necnon ampliantur.

§.16. Porro, ut omnes, & singulæ personæ ab eodem Ordine Sancti Augustini quomodolibet dependentes hujus suæ dependentiæ fructum percipiant Clementis Decimi Prædecessoris nostri, qui in prædicta sua Constitutione, quæ incipit = *Ex injuncto Nobis* = Omnes, & singulas Indulgentias, prærogativas, facultates a Sixto Quarto, Julio Secundo, Gregorio Decimotertio, Gregorio Decimoquarto, aliisque Romanis Pontificibus, ejusdem Clementis Decimi, & etiam nostris Prædecessoribus Archiconfraternitati Cincturatorum, & Cincturatarum Sancti Augustini, & Beatæ Monicæ sub Invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Consolatione nuncupatæ in Ecclesia Sancti Jacobi Civitatis nostræ Bononiensis Canonice institutæ, aliisque Confraternitatibus quorumcumque locorum dictæ Archiconfraternitati debite annexis, illiusque, & illarum utriusque sexus respective Confratribus pro tempore existentibus concessa de novo, & Gregorius Decimus tertius Prædecessor similiter omnium Indulgentiarum, omniumque & singularum gratiarum spiritualium prædicto Ordini Sancti Augustini concessarum, quæ in eodem Ordine pro tempore sunt Archiconfraternitatis, & Confraternitatum earumdem Confratribus pro tempore existentibus participationem respective concesserunt. Nos concessioni hujusmodi inhærentes, illamque approbantes omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, Mantellatis, sive Pinzocaris ejusdem Ordinis Beati Augustini pro tempore existentibus omnes, & singulas gratias spirituales, & Indulgentias prædictarum Archiconfraternitatis, & Confraternitatum respective Confratribus, ut præfertur concessas, & de eis participes respective participantibus plenarie, & pariformiter Apostolica auctoritate perpetuo concedimus, & elargimur, perinde, ac si a Clemente Decimo, & Gregorio Decimotertio Prædecessoribus respective concessæ forent, & Gregorius Decimus tertius de eis tunc eos participes fecisset etiam Indulgentias, remissiones peccatorum, quas visitantes Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portiuncula alias dictam *de Angelis* extra Muros Assisinatenses quomodolibet consequuntur concessas, ipsis Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare Confraternitatis, & Beati Nicolai de Tolentino respective a primis Vesperis usque Vesperas Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & Dominicæ infra octavam Beati Nicolai de Tolentino, quas Indulgentias respective pariter ap-

approbamus, ac denuo concedimus, & quemadmodum idem Clemens Decimus, aliique summi Pontifices plenariam omnium peccatorum Indulgentiam utriusque sexus Confratribus cincturatis singulis annis in die Dominica infra Octavam Festi Sancti Augustini fieri solitæ interessentibus, vel Capellam, seu Altare Beatæ Mariæ Virginis de Consolatione nuncupatæ visitantibus concessit. Nos Indulgentiam hujusmodi ad totam dicti festi Octavam Cincturatis ipsis Cappellam, seu Altare hujusmodi pie visitantibus, ut præfertur, concessam per præsentes extendimus, & ampliamus.

Conceditur Fratribus sepedicti Ordinis ampla facultas circa Processiones peragendas.

§.17. Insuper Fratribus dicti Ordinis Sancti Augustini nunc, & pro tempore existentibus concedimus, ut in posterum eamdem, aliasque Processiones per eos fieri solitas absque interventu Rectoris Parochialis Ecclesiæ, de licentia tamen Ordinarii loci cum Cruce erecta Stolam gestantes, via per eosdem Fratres eligenda, nisi alias ex antiqua consuetudine constet, has processiones in aliquibus locis factas fuisse sine ulla licentia Episcopi, secundum Decreta hujus Apostolicæ Sedis, unum videlicet diei sexti Junii millesimi septingentesimi octavi, aliud diei vigesimi septimi Aprilis millesimi septingentesimi, ac aliud diei undecimi Maji millesimi sexcentesimi nonagesimi septimi a Sacrorum Rituum Congregatione die vigesima quinta Novembris millesimi sexcentesimi nonagesimi noni, quæ per præsentes similiter approbamus, & confirmamus, perpetuo agere libere, & licite possint.

Conceditur eisdem tuto posse uti privilegio initiandi sacris Ordinibus extra tempora.

§.18. Quamquam vero in Concilio Romano a Nobis anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo quinto celebrato, inque ejusdem Concilii Titulo quinto Capitulo secundo inter alia Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora, a jure statuta etiam post Decreta Concilii Tridentini hac de re edita Sacris Ordinibus initiari posse decernatur; nihilominus, quia nonnullis etiam Episcopis ejusdem Concilii Romani Decretum hujusmodi in dubium revocari prætenditur, aut prætendi potest. Nos earumdem tenore præsentium Fratres dicti Ordinis Sancti Augustini Concilii Romani Decreto, ac privilegio prædictis libere, & licite frui, atque potiri posse, & debere, dicta Apostolica auctoritate declaramus, ac etiam decernimus, & quatenus opus sit super quacumque contraria dispositione opportune dispensamus, ac de novo privilegium hujusmodi eis juxta declarationem a Pio Quinto Prædecessore in ejus Constitutione; *Etsi Mendicantium* declarata, concedimus.

Declaratur Constitutionem quamdam Clem. X. super Vicarios Generales Congregationis Lombardiæ Ordinis, intelligendam esse de Vicariis Generalibus quoque Congregationis Excalceatorum.

§.19. Et quoniam piæ memoriæ Clemens Papa Decimus Antecessor noster per literas in forma Brevis incipientes = *Exponi nuper fecit* = interdicit Vicariis Generalibus tam actuali quam absolutis Congregationis Lombardiæ, ne a suis subditis titulum Reverendissimi recipiant, ac stemmata sua gentilitia pileo nnsignire valeant hoc quoque Nos intelligi volumus de Vicariis Generalibus actuali, & absolutis Congregationis Excalceatorum Sancti Augustini.

Denuo conceduntur, & confirmantur Indulgentiæ omnes alias concessæ.

§.20. Denuum, prævia approbatione, & confirmatione Decreti de mandato nostro editi super Altaribus privilegiatis concessis in Ecclesiis Ordinis dictorum Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & Monialium ejusdem Ordinis a Sacrorum Rituum Congregatione die vigesima tertia Septembris millesimi septingentesimi vigesimi sexti, & quod incipit = *Sanctissimus Dominus Noster* = omnia, & singula Privilegia, Indulta, gratias, exemptiones, immunitates, Indulgentias, peccatorum remissiones hactenus concessa, iterum concedimus, & confirmamus.

Clausulæ.

§.21. Præsentes autem Literas nostras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu mentis nostræ defectu, etiam ea eo, quod omnes, & singuli ad præmissa omnia, & singula rem habentes, seu habere prætendentes ad eadem præmissa vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, ad Jus, vel controversiam vocari nullatenus posse, neque debere, minusque sub quibusvis gratiarum quarumcumque revocationibus, suspensionibus, annullationibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis quibuscumque dispositionibus a Sede predicta etiam in favorem quorumvis, & ad quorumcumque Regum, Reginarum, Ducum, & Rerum publicarum instantiam, etiam motu proprio, & consistorialiter quomodolibet, & ea quacumque etiam pia, & privilegiata causa, & bonum publicum respiciente quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus comprehendi posse, aut debere; Sed easdem præsentes Fratribus prædicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini semper, & inviolabiliter suffragari, & prodesse debere: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet pariter judicandi, diffiniendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, attentatumque, irritum, & inane decernimus.

Deputatio Exequutorum.

§.22. Quocirca dilectis etiam filiis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, nunc, & pro tempore existenti Protectori, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum, per se, vel per alium, sive alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Prioris, vel Procuratoris Generalis, ac Fratrum prædicti Ordinis Eremitarum nunc, & pro tempore existentium, aut aliquis eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Apostolica firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem Literarum præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis Processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§.23. Non

Derogatoriæ peculiares.

§.23. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de gratiis non concedendis ad instar, ac de jure quæsito non tollendo, necnon prædicti Bonifacii VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis Casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis suas vices committere præsumant, ac in Generali Lateranensi edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, & quibusvis Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel alias Apostolicis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon primodicti Eremitarum Beati Augustini, aliorumque Ordinum Regularium, Congregationum, & Societatum prædictorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis etiam speciali nota dignis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam vim, & pactum contractus habentibus, necnon irritantibus, & aliis Decretis, ac etiam motu simili etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad prædictam Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum, Ducum, & Rerum publicarum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica individua, & expressa, ad de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat moto, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.24. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, manu Prioris, vel Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Beati Augustini, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii ejusdem Prioris, vel Procuratoris Generalium ipsius Ordinis, vel alterius Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessionis, Indulti, Impositionis, Decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Januarii Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXII.

Indicitur Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro existentibus necessitatibus.

Dat. 1. Jan. 1728. Ann. 4.

Ab hoc Pontifice indictum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Const. ed. 1724. Jan. 26. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Sept. 9. P. 1. indicitur Jubilæum universale pro initio sui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a publicis calamitatibus ductum.

CUm justus, ac misericors Dominus assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiæ, ac ultionis suæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Nostri Ecclesiastici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concussa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempestates, ac spiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vastitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obscure ostenderit; Nos Dominici gregis curæ Nostræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Nostræ deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furori sui, sed superexaltet misericordia judicium, & qui longanimi patientia homines ad pœnitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multi, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili iocundis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obsecrationibus, jejuniis, & eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram adversus Nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui castigat Nos propter scelera nostra, ipse salvet Nos per misericordiam suam.

§.1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ea prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Bea-

Conceditur Indulgentia plenaria iis, qui præscripta omnia exequuti fuerint, tum pro Romæ degentibus.

Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erat prima Mensis Januarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex prælatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint:

Tum in Italia & Insulis adjacentibus.

Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem

Pro Regularibus, aliisque in Claustris degentibus.

personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, nec non aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, & captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Et in carcere, & captivitate Existentibus, vel alias legitime impeditis.

Conceditur Confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis, necnon vota dispensandi.

§ 3. Insuper præfatis omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedis Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§.4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent.

Declaratur quando nullo modo dispensari posse, nec absolvi.

§.5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, outu, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutionum regularium, etiam Juramento,

con-

confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac forma in eis tradita observata habentes, hac vice specialiter nominatim, & exprese ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.7. Ut autem præsentes Nostræ Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, mano alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Ian. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri anno quarto.

CCXIII.

Dat. 26. Jan. 1728. Ann. 4.

Confirmatur Indultum, seu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis dictæ Provinciæ suffragium ferre possint in Capitulis Provincialibus.

De voto Fratrum Consanguineorum in Capitulis ejusdem Ord. vide Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, & forsan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religiosorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, seu ipsius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, in Provincia hujusmodi Religiosi ad Missiones & munera Parochialia deputandi sint, multaque alia Officia distribui debeant, paucique existant Priores, & nullus adsit Magister, qui vocem habeant in Capitulis, ipsi Exponentes ad majorem Indulti, seu determinationis hujusmodi validitatem, & conscientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indultum, seu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus; itaut iidem Procurator Generalis, & superior eorumque in prædictis muneribus successores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum suffragium ferre possint, & valeant.

Confirmatio Indulti, seu determinationis præfatæ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3 Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xxvi. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno IV.

CCXIV.

Dat. 28. Jan. 1728. An. 4.

Præcipitur universis Fratribus Discalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant.

De

De uniformitate in Cantu Gregoriano servanda a Fratribus Eremitis S. Augustini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa praesentis Constitutionis.

§.1. CUM sicut accepimus Provinciae Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Discalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ea causa Cantus in Choro, quippe qui sine notis, & concentu adhibetur, & valde laboriosam, molestamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religiosi ab assistentia Chori sese abstineant. Hinc est, quod Nos hisce inordinationibus pro Pastoralis Officii nostri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis Ministro Generali, Provincialibus, Prioribus, & universis Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Praeceptum praedictum motu proprio emanatum

Clausulae.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXV.

Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Francisci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Francisci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Const. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbastro Magister Generalis, & Alexander Illomæi Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine usque ab ejus origine, prout ex illius Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis distinct. 4. cap. 1. constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens florescat, aliquæ ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, & reliquæ observantiæ regulari propositi religiosi sese addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ separatim regulas in dictis Constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnullas Indulgentias juxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in Literis Apostolicis die octava Augusti 1681., & in aliis die 22. ejusdem Mensis, & anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces Magistri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro majori Dei servitio, observantia, & ejusdem Tertii Ordinis augmento illa præscriptio, privilegiorumque concessio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Francisci impertita fuerunt maxime consentanea sit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, similisque Instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujusmodi Tertiariis secundo dicti Ordinis concessa, ad Tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per Nos extendi summopere desiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non solum per communicationem, aut participationem, sed etiam ob individuam, & specialem concessionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore concessionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædecessore Nostro factæ, ac specialis Nostri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Derogatoriae

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis secundo dicti Ordinis S. Francisci,

Extensio praedicta.

cisci, ut præfertur, concessa, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Derogatoria.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXVI.

Dat.26.Febr. 1728. Ann.4.

Conceditur facultas Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & statuta condendi.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali earumdem nominandi judices Conservatores in Provinciis Castellæ, Legionis, Navarræ &c.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ad impellendum Pontificem.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam sit valde extensa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de causa maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Constitutionum suarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus Provinciis Hispaniæ decreta, & determinata, & consequenter alibi ad praxim reduci minime posse, Superiores majores ipsius Congregationis novas Constitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hispaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, & spectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujusmodi celebrationem condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Nos igitur ipsum Ildefonsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejusdem Congregationis proxime celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum nova Statuta, & Leges universales habendo præ oculis ad hanc estormationem quasdam nostras Literas desuper in simili forma Brevis die 4. Augusti anni proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi in Regno Poloniæ expeditas, itaut easdem Literas explicare, & extendere, moderari, & accommodare possint, condere libere, & licite valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujusmodi condenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant.

Concessio facultatis præd.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXVII.

Dat. 8. Mart. 1728. An. 4.

Confirmatur Canonicis Regularibus Praemonstraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jun 18. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Praemonstraten. decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Praemonstraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in posterum recitandi in universo suo Ordine Officia Sanctorum, seu Beatorum ejusdem Ordinis, scilicet Beati Godefridi Confessoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joseph Confessoris, Sancti Gerlaci Eremitae, & Confessoris, Beatae Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confessoris, quae a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur, necnon pro sanatione omnium, & singulorum defectuum in praedicta insertione forsan incursorum Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. humiliter supplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus Oratoris Instantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Card. ualis Coscia = N. M. Thedeschi A chiepiscopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius =*

Decretum praedictum.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praeinsertum auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulae.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXVIII.

Dat. 5. Apr. 1728. Ann. 4.

Instituuntur quinque Consiliarii sive Socii, ac Secretarii Generales, ex diversis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum.

De quatuor Assistentibus Generalibus ejusdem Ord. vid. Inn. XII. Const. ed. 1698. Aug 30. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quod auctore Domino, gerimus solicitudo postulat, ut felici, prosperoque Christifidelium sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, providere jugiter satagamus.

§.1. Ad praeclarum itaque Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicae dilectionis prosequimur affectu, paternae dirigentes considerationis intuitum, simulque attendentes salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum directioni, regularisque inibi disciplinae conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi non ita pridem Assistentium generalium munera auctoritate Apostolica abolita, ac suppressa fuerunt Consiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Praedicatorum Ordine laudabiliter vigentem constituerentur, ac stabilirentur; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, in supradicto Ordine Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo Consilium ad instar ipsius Ordinis Fratrum Praedicatorum, quod ex quinque Religiosis, morum gravitate, ac rerum usu praestantibus, & totidem diversis Nationibus, Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana coalescere debeat, harum serie perpetuo instituimus. Volentes, ut quinque Consiliarii hujusmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariae generalis primodicti Ordinis, cujus singulare, unique Religioso hactenus demandari solitum officium ex nunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam Assistentium generalium nomine utantur, ipsis autem Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquaeque eorum respective Natio de victu, & vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus provisio, seu domestici sumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epistolis erunt, impensas persolvere teneantur.

Institutio praedicta motu proprio.

§.2. Porro iidem Consiliarii, sive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & passiva in Ca-

De munere, & auctoritate.

dd. Consiliariorum.

Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gaudeant, sintque discreti nati Conventuum Sanctæ Mariæ Transpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac Statuta illius Capitulorum Generalium spectant, in quibus semper habebunt votum decisivum, Officium suum saltem per triennium exerceant, quo elapso, libere a Priore Generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum Protectore ipsius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori Generali subsint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturnis, aliisque piis, & Religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem præseferentes.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Consiliarii, & a quibus deinceps eligendi statuitur.

§ 3. Ad hæc de infrascriptorum Fratrum expresse professorum Ordinis prædicti fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus dilectos filios Josephum Solari Italum, Alphonsum a Sancto Claudio Gallum, Josephum Fuentes Hispanum, & Laurentium Correa Gama Lusitanum Fratres Ordinis præfati expresse professos pro quatuor nationibus hujusmodi in Consiliarios ejusdem Ordinis ad triennium proximum a data præsentium computandum, cum omnibus, & singulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præsentium facimus, creamus, constituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti similem Consiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam sibi a Domino prudentiam pro natione Germana similiter creandi, & constituendi, illique moderno, & pro tempore existenti Priori Generali, si aliquis ex quatuor Consiliariis a Nobis sicut præmittitur, deputatis officium hujusmodi obire recusaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum substituendi, ac subrogandi; successivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque Consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis Nationibus Consiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXIX.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Monialibus quorumvis Monasteriorum in qualibet Mundi parte existentium die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 6. Apr. 1728. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 26. P. 1. concessa fuerunt nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam septem dolorum B.M.V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

In Supremo Apostolicæ dignitatis culmine, meritis licet imparibus, inscrutabili Dei providentiæ arcano constituti cœlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit Altissimus, libenter erogamus, cum id ad augendam sacrarum Virginum, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo manciparunt, religionem fovendamque, illarum pietatem arbitramur in Domino profuturum.

Aliæ antea ab hoc Pontifice eadem Indulgentia Monialibus S. Ambrosii de Urbe concessa.

§.1. Cum itaque Nos antiquissimam Catholicæ Ecclesiæ ad nostra usque tempora transmissam consuetudinem, priscumque Sanctorum Patrum morem secuti, nonnullis dilectis in Christo Filiabus Monialibus (Monasterii S. Ambrosii de Urbe Ordinis S. Benedicti sacrum hodie velamen, ac benedictionem, & consecrationem impartiti fuerimus memores Beatam Marcellinam ejusdem S. Ambrosii Sororem, ut ipse in suis libris de Virginibus testatur a Sancto Liberio Romano Pontifice Prædecessore nostro sacrum itidem velum solemni ritu accepisse) dictisque Monialibus plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concesserimus; cæteras quoque Moniales, quæ deinceps velamen, benedictionem, & consecrationem hujusmodi recipient, eodem spirituali muneri donare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Monialibus expresse professis quarumvis Monasteriorum, in qualibet Mundi parte existentium tam hactenus erectorum, quam in posterum erigendorum cujuscumque Ordinis a Sede Apostolica approbati, quas de cætero juxta sacrorum Canonum dispositionem, ac formam in

Concessio Præfatæ Indulgentiæ quibusvis Monialibus

in Pontificali Romano præscriptam a proprio Episcopo, seu Antistite velum sacrum suscipere, & benedici, & consecrari contigerit die earum velationis, benedictionis, & consecrationis præfatarum, si vere pœnitentes, & confessæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis. §.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Apr. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CCXX.

Dat. 9. April. 1728. Ann. 4. Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præsidendi.

Alia hac Const. ed. 1825. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam resolutiones Capituli Generalis ejusdem Congregationis, & Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. CUM sicut Dilecti Filii Definitores Generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Constitutionibus ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatis, nulla expressa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujusmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præsidendi habeat; ac proinde ipsi Exponentes opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent; Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Successores proxime ab Officio expirantes, seu ad ultimum annum novennii sui Generalatus accedentes, perpetuum jus habeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro novennio immediate se-

Concessio præd. Indulti. quenti, ac etiam præsidendi in eodem Capitulo Generali.

Provisiones nonnullæ hac super re. §.1. Si vero intra Officii Generalatus novennium e vita decesserint, tunc Vicariatus Generalis spectet ad Præfectum, qui tunc temporis confirmatus existeret, & in actuali gubernio Hospitalis de Guatimala reperiretur; & casu quo Præfectus iste eum causa, vel sine causa de eo tempore confirmationem non obtinuisset, Vicariatus Generalis præfatus transeat ad Assistentes Generales, & alios respective Vocales, qui sequuntur, servata semper eorum antianitate juxta dispositionem quarumdem nostrarum literarum desuper in simili forma Brevis die 4. Maji 1725. expeditarum, & Constitutiones prædicti Ordinis; Quatenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hispania, tunc, & eo casu Assistens antiquior Peruanus Vocales tantum ejusmodi Regni Peruani convocet, ad hoc, ut sic facilius ad Capituli Generalis celebrationem faciendam in nova Hispania, intra unius anni terminum, ad formam earumdem Constitutionum concurrere possint; At decedente eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hispania, tunc, & eo casu Capitulum Generale hujusmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, ac in eo præsideat auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis. §.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Con-

CCXXI.

Dat. 12. Apr. 1728 Ann. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum pro concessione Recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia Trium Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti pro iisdem vide aliam hujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EManavit nuper ad supplicationem Dilecti Filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet

Decr. præd.

= *Ad humillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Præmonstraten. Sacræ Rituum Congregationi porrectas pro extensione Officiorum Sanctorum Evermodi, Isfridi Episcoporum, ac Ludolphi Episcopi, & Martyris ejusdem Ordinis ad universum suum Ordinem, illasque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo concessioni sub die 18. Octobris 1728. a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. Monasterio Stinagiensi, ejusque Ecclesiæ filiali Namburgensi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus secundi Nocturni propriis in universo præfato Ordine in posterum recitari posse benigne indulsit, atque concessit, Die 20. Martii 1728. = N. Cardinalis Coscia N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.*

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Norbertum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXII.

Dat. 19. Apr. 1728. Ann. 4.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plen. perpet. omnibus Monialibus die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM sicut accepimus, Moniales Monasteriorum Monialium S. Ursulæ ex laudabili eorum Instituto, seu Regula tria vota post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum solemniter renovare teneantur.

Concessio prædictæ Indulgentiæ.

§.2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ vota sua præfata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus hujusmodi solemniter renovaverit, ut præfertur, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum præces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXIII.

Dat. 27. Apr. 1728. An. 4

Confirmatur Constitutio quædam S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis in Processionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Laudata Pii V. Constitutio huic inserta ed. est anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ab hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranensibus Const. ed. 1727. Jan. 21. P. 4.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia, ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

Constitutio præfata Pii V.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Augustini ubicumque locorum existentes in Processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum acie comparetur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si ille curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quod suum est benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares, in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite separare, sed tamen eis debitum locum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint, consulere volentes, ac omnium, & singolorum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinde processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedent; dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate subsequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus. Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, ut quando hoc ipsius Ordinarii mandato continget, ipsi Canonici similiter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus.

Conceditur præfata præcedentia.

Clausulæ.

§.3. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, aut alia dignitate perfulgeant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversim vocari, causamque, vel causas, quare præmissa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, ac plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos eligenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§.4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Viceprotectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Lauden in spiritualibus generali, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis in præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos,

seu

seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione postposita compescendo, necnun legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§.5. Non obstantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati, extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Pœna in contravenientes.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Preces Præpositi Conventus Olomucen. ejusdem Congregat.

§.7. Cum autem, sicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Krbosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemucen. ejusdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris Literæ in viridi sint observantia, nihilominus ipse Alexander Maximilianus illas quo firmius subsistant Apostolicæ quoque nostræ confirmationis præsidio communiri summopere desideret; Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel Causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Const.

§.8. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXXIV.

Promulgatur Beatus Servus Dei Joannes de Prado Ordinis Minorum Excalceatorum de Observantia; ejusque Beatificatio indicitur.

Dat. 14. Maii 1728. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 13. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Kostka, Const. ed. 1729. Mar. 12. P. 5. habetur Beatificatio Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium a cultu Servis Dei exhibendo.

GLoriosos Christi Athletas, qui virtute præcincti ex alto, bonum certamen certarunt, cursum consummarunt, fidemque ad extremum servantes stolas suas in Sanguine Agni lavare meruerunt, sicuti immarcescibili justitiæ corona donat in Cælis æternus, ac justus Judex, ita devoto cultu in terris honorari, eorumque agones, & triumphos condigna laude, & veneratione celebrari decet; ut de nostra soliciti, qui de sua sunt salute securi, pia, potentique apud Patrem misericordiarum, ac Deum totius consolationis, cui die, ac nocte serviunt in Templo

plo ejus, intercessione, imbecillitati nostræ inter sæculi procellas æstuanti, cælestis gratiæ munera impetrent, quibus, & Nos rectum vitæ cursum tenere, & propositum Nobis æternæ Beatitudinis bravium consequi valeamus. In hanc Nos curam ex debito Pastoralis Officii, quod infirmitati nostræ commisit divina dignatio, propensis studiis incumbentes, flagitantia idipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium vota libenter exaudimus, sicut ad gloriam Omnipotentis Dei, & exaltationem Fidei Catholicæ, spiritualemque fidelium consolationem, atque ædificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Decretum Beatificationis præd. Servi Dei a Congregat. Sacr. Rit. emanavit.

§.1. Cum itaque mature diligenterque discussis, & perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris ritibus præpositorum processibus, de hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia confectis, super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi Joannis de Prado Sacerdotis expresse professi, ac primi Ministri Provincialis Provinciæ Beticæ Sancti Didaci Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia Excalceatorum nuncupatorum, qui olim a tunc temporis existentibus ejusdem S.R.E. Cardinalibus negotiis Propagandæ Fidei præpositis, ad anunciandum Christi Evangelium, & docendas gentes Regnorum Fezzæ, & Marochii missus, in odium Catholicæ fidei post atrocissima, & immanissima tormenta anno 1631. trucidatus palmam Martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifestandam Mundo finalem ejus preseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei servum, donec ad actum solemnis illius Canonizationis deveniatur, publice Beatum nuncupari cum solitis indultis.

Preces Regis Catholici, aliorumque.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, aliorumque Principum, necnon quamplurimorum ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac Dilectis filiis Capitulis, & Canonicis Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Regnorum earumdem Hispaniarum, totiusque Ordinis Fratrum Minorum ipsius Sancti Francisci, atque Dilecti Filii Joannis Diaz a Conceptione illius professoris, & Fratrum ejusdem Ordinis Excalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Ultramontanæ familiæ Procuratoris Generalis, hujusque causæ postulatoris supplicationibus Nobis, & Sanctæ Sedi prædictæ super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratæ Congregationis Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Dei Servus Joannes de Prado inposterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur; ac de eo quotannis die felicis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti, recitetur Officium, & Missa celebretur de communi unius Martyris juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebra-

Officii recitatio, & Missæ celebrario pariter permittitur.

tionem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in Universo Ordine Minorum Sancti Francisci utriusque sexus, quem idem Dei Servus suo Martyrio illustravit, in Oppido Mogrobejo Legionen. Diœcesis in Hispania, in quo ortum habuit, ac etiam in Regno Marochitano, ubi Martyrium passus est, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regolaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias, a die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Ordinis, Oppidi, & Regni Marochii præfatorum Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub Ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem 24. currentis Mensis Maji, utpote illius Obitus, & Martyrii anniversariam assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Fit etiam potestas solemnia Beatificationis ejusdem celebrandi.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeantur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CCXXV.

Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Dat. 28. Maii 1728. An. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Carvi in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Universitatis Terræ prædictæ.

§.1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Priores, Consilium, ac Universitas, & Homines Terræ nostræ Roncilionis Sutrinæ Diœcesis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Castrum S. Eliæ, Burghettum, Insulam Farnesianam, & Vicum eidem Judici subjecta habeat, necnon quinque mille, & sexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Ecclesia, cum Archipresbytero, & viginti uno

uno Canonicis, Parochiali Ecclesia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Francisci Conservatorium, septem Confraternitatum Oratoria, tria Hospitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convalescentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipsi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujusmodi, necnon singulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipsam Civitatis nomine insigniri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erectio ejusdem in Civitatem.

§.2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore existens Episcopus Sutrin in ea residere minime teneatur, sed Terra hujusmodi in Civitatem sic erecta, Cathedrali Ecclesiæ Sutrinen., ut prius subjecta remaneat.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ea alia, quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoria.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit Terræ præfatæ, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CCXXVI.

Eximitur Episcopus Passaviensis ab omni jure Metropolitico Archiepiscopatus Salisburgensis.

Dat. 1. Junii 1728. Ann. 4.

Alia hujus Const. ed. 1725, Sept. 10. P. 2. redintegrata fuit ad Cathedralitatem Ecclesia Privernien.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Summus Pontifex jurgia, & dissidia inter pastores Animarum evellere soleat.

ARcano Divinæ providentiæ consilio totius Ecclesiæ curæ, nullis meritorum nostrorum suffragiis præpositi, in id pro nostri Apostulatus munere incumbimus, ut quæcumque litigia, & controversias inter Dei Ministros præsertim pontificali dignitate fulgentes, quomodocumque olim exortas, & earum quoque occasiones, abditasque radices omni studio, quantum in Domino possumus, omnino evellamus, ne jurgiis, & dissidiis gliscentibus in Sanctæ Ecclesiæ Pastoribus caritas refrigescat; Et plebs Christiana eorum custodiæ divinitus commendata detrimentum patiatur, ac Dei cultus, quod absit, imminutus appareat, quem amplificari, ut par

 est,

est, summopere optamus, & Ecclesiarum omnium præcipue vero insigniorum majestatem ad Dei gloriam augeri, debitisque etiam honorificentiæ titulis, & gratiis Apostolicis decorari.

Laureacensis Ecclesia in Norico Ripensi multis privilegiis aucta, & Pataviam, seu Passaviam in Vindelicia translata.

§. 1. Hæc sane in memoriam Nobis reducunt Laurescensis, alias Lauriacensis, Ecclesiæ Metropoliticam Sedem in Norico Ripensi a primis Ecclesiæ Seculis extructam, & tanquam murum pro Domo Israel adversus Christiani nominis hostes per Sanctissimos Euangelii præcones fundatam, ac Martyrum quoque purpura ornatam, quam ex Cathedræ Sirmiensis in Pannonia extinctione haud parum subinde auctam, Antecessores nostri Romani Pontifices priusquam illustrem Civitatem Barbari vastassent, & postquam etiam sacerdotale ejus fastigium Pataviam seu Passaviam in Vindelicia Norico ipsi contermina translatum, ibi novam Ecclesiam constituit, singularibus privilegiis Beati Petri, sibi amplius ornandam susceperunt. Etenim Symmachus Papa Theodoro Laureacensi more majorum Pallii Archiepiscopalis usum largitus, Sedem ejus non unius Norici Ripensis, sed etiam Pannoniarum Matrem esse voluit: Quod postea in subsequentium Romanorum Pontificum piæ memoriæ Decessorum nostrorum, Eugenii II., Agapeti II., Leonis VII., & Benedicti VII. Apostolicis literis ad Laureacenses Præsules scriptis memoratum occurrit: qui quidem Agapetus Legationem suam eidem adjunxit; Benedictus vero inter utramque Ecclesiam, Salisburgensem nimirum, & Laureacensem limites constituit, quamvis postea Laureacensis Ecclesiæ culmen, Pataviæ consistens, eo sæpe devenerit, ut varias, & complures calamitates, ac vices ob magnam quoque Salisburgensium Archiepiscoporum potentiam, & auctoritatem subire compertum fuit, modo Archiepiscopi, modo etiam Episcopi elogio honestatum, ac veteri jure suo insignibus, titulisque, ac pristinæ Laureacensis Diœcesis amplitudine non parum imminutam.

Pataviensis Ecclesia a Salisburgensi Metropoli olim exempta, & Pallio Archiepiscopali decorata.

§. 2. Non ideo tamen unquam Præsules Ecclesiæ Pataviensis, cui antiquæ Diœcesis Laureacensis maxima pars una cum ipsa Civitate Laureaco etiamnum subest, veterem pallii usum postliminio recuperandi animum desponderunt. Immo Georgius Pataviensis Episcopus in Concilio Constantiensi, a Balthassarre Episcopo Cardinali Tusculano, tunc in sua obedientia Joanne Papa XXIII. pro se, suisque in Ecclesia Pataviensi Episcopis Successoribus a quocumque jure Metropolitico, & Legationis Apostolicæ Archiepiscopi Salisburgensis omnimodam exemptionem obtinuit una cum usu Pallii. Hoc ex Joannis literis ea de re conscriptis constat, quas felicis recordationis Decessor noster Martinus Papa V. Florentiæ confirmans, eidem Georgio rursus hujusmodi exemptionem, & usum Pallii benigne concessit, ut in ejus literis tunc promulgatis plenius continetur; quæ postea literæ ab eodem Martino V. Romæ constituto abrogatæ, & revocatæ fuerunt, ita tamen, ut idem Georgius toto vitæ suæ tempore una cum sua Ecclesia & Diœcesi impetratis gauderet, nec sub eadem revocatione, & Salisburgensi Metropoli subjectione ullo pacto comprehenderetur.

Hinc discordiæ inter Pataviensem Episcopum, & Salisburgensem Metropolitam exortæ.

§. 3. Quare inter Georgii Episcopi Successores ex una, & Salisburgenses Archiepiscopos ex altera, Partibus, nonnullæ discordiæ, & controversiæ aliquando exortæ fuerunt, quæ postea in apertam litem inter bonæ memoriæ Joannem Philippum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, a Lamberg. nuncupatum Episcopum Pataviensem ex una, & Salisburgensem Archiepiscopum ex altera, Partibus eruperunt. Hæc porro lis ad judicium Apostolicæ Sedis perlata, coram Judicibus competentibus in nostri Palatii Apostolici Causarum Auditorio, sive in particulari hac de re Congregatione per hanc Sedem Apostolicam deputata, vel in Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, aliove Romanæ Ecclesiæ Tribunali, non sine ingenti utriusque Partis dispendio acta est, super omnimoda exemptione Ecclesiæ Pataviensis, ac super ejusdem restitutione in dignitatem Archiepiscopatus Laureacensis, superque jure metropolitico, quod in Ecclesiam Pataviensem Salisburgensis Archiepiscopus se habere contendebat.

Lis prædicta inter Pataviensem Episcopum, & Salisburgensem Metropolitam, quam Innoc. XII. ulterius procedere vetuit, prorsus extinguitur.

§. 4. Quam vero lis ita, ut diximus excitata, atque introducta a plurimis annis agitaretur, piæ memoriæ Antecessor noster Innocentius Papa XII. eam ulterius procedere vetuit: unde hujusmodi controversia adhuc reperitur, & pendet indecisa; Licet pro Archiepiscopo Salisburgensi quædam Auditorum Palatii nostri Apostolici Decisiones, sive sententia cujuspiam tenoris, vel alterius cujuscumque Romanæ Ecclesiæ Tribunalis, aut Congregationis deputatæ, olim prodierint. Hinc nos dignam hujusmodi controversiam reputantes, quæ tandem inter Animarum Pastores, quos Paulus Apostolus noluit esse litigiosos perpetuo sopiatur, & Pataviensis Ecclesia ob veterem, celebremque originem suam magni facienda tranquilla pace donata, in pristinam suam exemtionem, atque insignia restituatur, vel etiam denuo illustrata, & postliminio antiquis suis privilegiis munita consurgat: paterno Apostolicæ charitatis intuitu hujusmodi pacem, atque unitatem inter primarios illustrium Ecclesiarum Antistites confoveri in posterum peroptantes, omnia, & singula hucusque præmissa, tanquam vere nobis exposita, ac satis probata, & ostensa accipientes, ut charissimi etiam in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis Illustris, atque Imperatoris electi ferventibus votis obsecundemus, quæ per dilectum filium nostrum Alvarum S.R.E. Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem Cienfuegos nuncupatum apud nos Ecclesiarum Germaniæ comprotectorem, identidem Nobis exposita innotuerunt; motu proprio ex certa scientia, & deliberata voluntate nostra, deque plenitudine Apostolicæ Potestatis, omnem hujusmodi litem, & causam a multis annis indecisam adhuc pendentem, & quamcumque aliam controversiam de præmissis quomodolibet hactenus excitatam, sive excitandam, ad Nos Apostolica auctoritate advocantes extinguimus, & abolemus, atque ad nos ipsos advocatam, extinctam, & abolitam esse volumus, & declaramus, ne amplius dicatur: *Unde Bella, & lites in vobis*. Qua in re antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum exempla præ oculis habemus, qui diuturnas hujusmodi lites inter insignium Ecclesiarum Antistites olim exortas, & plurium Seculorum spatio agitatas sua Auctoritate extinxerunt. Ita enim piæ memoriæ Antecessor noster Alexander Papa III. litigia inter Pa-

I. Timoth. 3.

Jac. 1. 4.

Patriarchas Aquilejenſem, & Gradenſem, ſua Auctoritate ad finem perduxit; ita felicis recordat. Antecessor quoque noster Innocentius Papa III. inter Turonensem Archiepiſcopum, & Dolenſem in Brittannia minori Antiſtitem lites, & contentiones diremit, ita demque ſimilis memoriæ Nicolaus Papa V. jurgiis, & quæſtionibus inter Gradenſem Patriarcham, & Olivolenſem, ſeu Caſtellanum tunc Civitatis Venetiarum Epiſcopum, ſupremum finem impoſuit.

Epiſcopus Pataviensis a Metropoli, & legatione Salisburgensi eximitur; Pallio, & Crucis præviæ ferendæ privilegio ornatur cum obligatione Archiepiſcopum Salisburgenſem quoad Concilia provincialia tantum in ſuum metropolitanum ſibi eligendi.

§.5. Nos igitur præeuntibus his exemplis inſtructi, ut omnis occaſio quorumcumque diſſidiorum, & contentionum, inter Salsburgenſem Archiepiſcopum, & Patavienſem Epiſcopum, nunc, & pro tempore perpetuis futuris temporibus e medio tollatur, interque utriuſque Eccleſiæ Capitula, & Canonicos, ſacroſque Miniſtros, ceteroſque quoſcumque etiam ſpeciali mentione dignos in lite, & cauſa prædictis rem habentes, ſeu quomodocumque ſe habere contendentes, perpetuum ſilentium Auctoritate Apoſtolica imponimus, diſtricte præcipientes, & omnino inhibentes, ne deinceps iidem ſe invicem, vel quiſquam illorum alterutrum vexare, perturbare, & moleſtare audeat ſive præſumat ſub pœnis noſtro, & Succeſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium, arbitrio infligendis; idque perpetuis futuris temporibus ab utraque parte debere obſervari volumus, & ſancimus. Præterea ob eximiam præſtantiam, qua Sedes Epiſcopalis Patavienſis, alias Archiepiſcopalis Laureacenſis olim fuit honeſtata, ſuper his matura, & ſeria animi noſtri cogitatione excitati ad eiusdem Eccleſiæ honorificentiam, & dignitatem pontificalem magis augendam, atque intuitu meritorum erga Nos, & Apoſtolicam Sedem venerabilis Fratris noſtri Joſephi Dominici Patavienſis Epiſcopi, ſanctiori diſciplina, & Domus Dei zelo præcipue commendandi eundem Joſephum Dominicum, atque ejus legitimos Succeſſores Eccleſiæ Paſſavienſis Epiſcopos pro tempore exiſtentes, qui inter Germanici Imperii Principes non infimum locum habent, tenore præſentium in jus Pallii de Corpore Beati Petri ſumendi, ſtatiſque diebus, & locis adhibendi, & Crucis præviæ ferendæ, quibus olim Archiepiſcopi Laureacenſes, & Patavienſes Epiſcopi potiti fuerunt, in perpetuum Apoſtolica auctoritate integramus, & reſtituimus, ſive Archiepiſcopalia inſignia, Pallium, & Crucem eidem Joſepho Dominico Epiſcopo, ejuſque Succeſſoribus denuo in perpetuum concedimus, atque indulgemus, itaut idem Joſephus Dominicus Epiſcopus, & ejus Succeſſores Archiepiſcopalium hujuſmodi inſignium ornatu, & plenitudine libere, & licite uti poſſint, & valeant eo modo, quo Ticinenſis, & Lucenſis Eccleſiarum Antiſtites uti conſueverunt. Ad hæc eundem Joſephum Dominicum Epiſcopum, ejuſque Succeſſores, & Eccleſiam Patavienſem Capitulum, & Canonicos, totamque ejus Diœceſim, Clerum, & Populum, & quaſcumque Prælaturas, dignitates, perſonatus, & officia, ac Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, & regularia quorumvis Ordinum in Civitate, & Diœceſi Patavienſi inſtituta, vel in poſterum canonice inſtituenda quibuſcumque nominibus ceſſantur, unacum omnibus eorum juribus, & pertinentiis, boniſque mobilibus, & immobilibus, quæ nunc poſſident, & deinceps, favente Domino, poſſidebunt, & acquirere poterunt ab omni, & quacumque ſubjectione, juriſdictione, ſuperioritate, dominio, poteſtate, & Metropolitico jure Eccleſiæ Salisburgenſis, ac illius Archiepiſcopi, & Succeſſorum quorumcumque, necnon a jure legationis Apoſtolicæ in Provincia Salisburgenſi tenore præſentium eximimus, ſubtrahimus, & liberamus, perpetuiſque futuris temporibus undequaque eximi, ſubtrahi, ac liberari volumus; Eumdemque Joſephum Dominicum Epiſcopum, illiuſque Eccleſiam Patavienſem, Capitulum, & Canonicos, Clerum, & Populum, necnon quaſcumque perſonas, ac Beneficia prædicta, totamque ejus Diœceſim Patavienſem, in jus, & proprietatem Sedis Apoſtolicæ, & ſub ejus, & noſtra ſpeciali, & immediata protectione ſuſcipimus, Nobiſque, & Romanis Pontificibus Succeſſoribus noſtris nullo medio in perpetuum ſubeſſe decernimus, atque ſtatuimus. Volumus tamen, & expreſſe præcipimus, & mandamus, ut eidem Epiſcopo Patavienſi onus incumbat eligendi Archiepiſcopum Salisburgenſem pro ſuo Metropolitano ad Concilii Tridentini, atque etiam ultimi noſtri Romani tenorem cum obligatione conveniendi ad Concilia Provincialia tantum ab eodem Archiepiſcopo indicenda: quæ quidem electio Metropolitani Salisburgenſis eumdem Patavienſem Epiſcopum, ejuſque Succeſſores afficere & obligare omnino intelligatur, itaut ille, vel illi nullum alium, niſi Salisburgenſem Archiepiſcopum eligere valeant, & ad Concilium Provinciale prædictum accedere omnino teneantur.

Pataviensis Epiſcopus, atque ejus Succeſſores harum literarum conceſſionis perpetuo fruantur.

§.6. His ergo ſtabilitis, atque hac noſtra Conſtitutione firmatis, decernimus, Patavienſem Epiſcopum, & quoſcumque ejus Succeſſores, ad Patavienſis Eccleſiæ Cathedram impoſterum provehendos, in his quæ præſentibus noſtris decernuntur, per nullum Patriarcham Archiepiſcopum, Epiſcopum, aliaſve perſonas, quacumque alia auctoritate, dignitate, & præeminentia fulgentes quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte ullo pacto impediri, turbari, moleſtari, vel inquietari unquam poſſe aut debere, præſenteſque ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc ſpectat, atque impoſterum ſpectabit, eas firmiter, & inviolabiliter obſervandas eſſe, & nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel cauſa quantumvis legitima, & juridica, etiam propterea quod Venerabilis Frater noſter Archiepiſcopus Salisburgenſis, ſive alii cujuſcumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ habeantur in præmiſſis, & circa ea, quomodolibet quavis ex cauſa, ratione, actione, vel occaſione, jus, & rem habentes vel habere ſe prætendentes præmiſſis non conſenſerint, neque ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, nec eis conſenſum ullo modo præſtiterint, immo fortaſſe illis contradicentibus, cauſæ, propter quas præſentes prodierunt, adductæ, oſtenſæ, & probatæ non fuerint; de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſive invaliditatis, aut intentionis noſtræ, vel quolibet

alio quantumvis magno, & substantiali, excogitato, inexcogitabili, & specificam, atque individuam mentionem requirente, defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta non essent, vel fuerint; aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto ac consuetudine aliqua resultante, seu quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris expressa, occasione, aliave quacumque causa, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret; aut propterea quod de voluntate nostra, cæterisque superius expressis nullibi appareret, sive alias probari non posset; notari, invalidari, retractari, inque jus, vel controversiam vocari, sive ad terminos juris reduci, vel contra illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu pari concesso; aut impetrato, vel promulgato uti, aut se juvare in judicio, vel extra posse, atque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos ipsos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, prædictamque Apostolicam Sedem, etiam motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & faciendis, concessis, & concedendis minime comprehendi.

Hæ literæ in pristino suo robore consistant.

§.7. Sed eas tanquam ad majorem Divini cultus amplificationem, & Ecclesiarum tranquillitatem, & pacem a Nobis editas, semper & omnino excipiendas, & quotiescumque emanabunt toties in pristinum, & validissimum, atque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, & plenarie integratas esse decernimus: ac denuo etiam sub quacumque posteriori data a Pataviensi Episcopo nunc, & pro tempore existente, & quandocumque eligendo, & concessas esse, & fore. Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio, honore, & præeminentia fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, atque auctoritate, in quocumque judicio, atque instantia judicari, & definiri debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de jure quæsito non tollendo, ac etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Salisburgensis, & Pataviensis Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eis, & earum cuilibet, necnon illarum, & cuilibet earum Archiepiscopo, & Episcopo, ac Capitulo, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, atque insolitis clausulis, irritantibusque, ac aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis.

Derogatio quibuscumque aliis statutis.

§.8. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis insertis, servatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, ac potestatis plenitudine prædictis specialiter expresse, & plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, absolutionis, litis extinctionis, avocationis, silentii, impositionis, restitutionis, integrationis, novæ concessionis, indulti, exemptionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVIII. Kalendis Junii Pontificatus nostri Anno IV.

CCXXVII.

Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impressa; quorum titulus = *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Jugement rendu a Ambrun contre Monsieur l' Evesque de Senez.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propositiones ex lib. sub tit. Nouveau Testament. &c., *& alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. NUper ad Apostolatus nostri notitiam, non sine maximo animi nostri dolore, pervenit, Laicos quosdam simulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter scandalum Fidelibus posuisse, atque ea, quæ fidei

fidei certa sunt in controversiam vocare, Ecclesiastica judicia nedum retractare, sed etiam subvertere, & cum Oves sint, Pastores ipsos ducere, & redarguere præsumentes, folia quædam æternæ salutis immemores, evulgasse, typis Gallico idiomate edita absque tempore, ac loco impressionis, & nomine impressoris, quorum titulus: *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Fugement rendu a Ambrun contre Messieur l' Evesque de Senez*.

Damnatio, & prohibitio prædd. foliorum sub pœna excommunicationis.

§.2. Hinc est, quod Nos pro commissa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & usu pruvenire possent, Pastorali vigilantia, ac sollicitudine, quantum in Domino possumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine folia prædicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicæ Sedis, & Episcoporum auctoritati contrarias, & injuriosas, atque hæresi faventes, necnon schismaticas respective, & hæreticas suo supra expresso, aliove quocumque titulo, & idiomate, seu quavis editione, & versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut (quod absit) deinceps imprimenda, & describenda, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis Articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§.3. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literar.

§.4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXVIII.

Declaratur eis, qui post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem a Societ. Jesu ab ejusdem Præposito Generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate deberi alimenta.

Dat. 14. Junii 1728. Ann. 5.

Clem. XI. Const. ed. 1719. Dec. 1. P. 20. agitur de transitu Patrum Societatis ad alios Ordines Religiosos.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut in his Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes libenter interponamus, per quæ Religiosorum Virorum in vinea Domini excolenda strenue laborantium, propriæque, & alienæ Animarum saluti jugiter incumbentium quieti, atque tranquillitati opportune consulitur.

Causa hujus Constitutionis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus Societatem Jesu multoties ante hac molestari, ac in judicium trahi contigerit ab eis, qui post exactum probationis biennium, ac vota simplicia in eadem Societate emissa ante tamen solemnem professionem, per illius Præpositum generalem justis, ac rationabilibus de causis juxta facultates sibi a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris attributas ex ipsa Societate dimittebantur, alimenta scilicet, seu congruam substentationem sibi a dicta Societate deberi, & consequi prætendentes, propterea quod, dum in illa degebant, ad Sacros Ordines absque beneficio Ecclesiastico, & Patrimonio, sed religiosæ paupertatis titulo promoti fuissent; licet autem satis perspectum, exploratumque sit æqui, bonique rationi nusquam consentaneum esse, quod Societas prædicta, quæ in illis emandandis jure suo utitur, alimenta, seu substentationem hujusmodi suppeditandi oneri obnoxia remaneat, minusque, quod ipsi ex sua culpa, quæ dimissioni Causam præbet utilitatem, & commodum reportent, atque ita pluries a congregatione pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum resolutum accurate discussa decretum ac resolutum fuerit; nihilominus facile evenire posset similes quæstiones imposterum quoque, non sine prædictæ Societatis perturbatione ac dispendio moveri, seu instaurari, nisi eis aditus precludatur.

Declaratio prædicta circa ejectos a Societate Jesu ante tamen solemnem professionem.

§.2. Hinc est quod Nos eamdem Societatem Jesu, quam ob singularia suæ in hanc Sanctam Sedem merita, peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu a quacumque lite, & molestia, quæ exinde deinceps oriri possent eximere, ac omnem desuper controversiæ occasionem submovere cupientes, ipsamque Societatem specialis favore gratiæ prosequi volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ pote-

potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, ac declaramus memoratam Societatem Jesu non teneri, nec obligatam esse ad ullam subministrationem, sive congruæ substentationis, sive alimentorum, sive alio quocumque titulo, & causa illis faciendam, qui post biennium probationis, & emissionis votorum simplicium, extra dictam Societatem a suis Superioribus ejiciuntur, tametsi dum in ea permanebant, ad sacros etiam Presbyteratus Ordines, sine beneficio Ecclesiastico, ac Patrimonio, & ad titulum religiosæ paupertatis promoti fuerint.

Clausulæ.

§.3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit, prædictæ Societatis, illiusque Collegiorum, & Domorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi generalis ejusdem Societatis, seu alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXIX,

Die 21 Junii 1728, An. 5.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia, Cum Declaratione,

Hac de re vide etiam Clem. XII, Const. ed. 1731. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis prædictis lis intentata est coram Congregatione Episc. & Reg.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos Mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intentarunt, & in ea iterato Causa præposita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet = *Ex actis Capituli nostri generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes.* Responsum fuit = *Affirmative per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis = Philippus a Sancto Nicolao Præpositus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Teresia Capituli Secretarius* =.

A qua emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur.

A qua responsum fuit affirmative per præsens Dec.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finiri summopere desideret, Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ præservativæ.

§.3. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos

spe-

spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri deberi: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Do natis citata est adversa pars pro apertione ocis.

§.5. Fidem facio per præsentes ego Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarius publicus infrascriptus, qualiter unus Cursor retulit in scriptis se die 19. Julii 1728. pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, sive &c. coram eodem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per acta mei &c. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Choristarum Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videndum prævia oris apertione adversus Breve Apostolicum ex adverso, ut asseritur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, seu &c. remitti Causam super abstersione scutellarum, servitio Mensæ, aliisque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, coram qua eadem Causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio &c. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo D. benevisam, & decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p.d. Die 21. Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut supra. Ex tunc Illustrissimus D. habuit terminum proservato, Procuratore ex adverso præsente &c., & latius prout in eisdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datum Romæ hac die 13. Septembris 1735.

Ita est Salvator Paparozzius A. C. Notarius.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctissimo D.N.

Intus = Beatissimo Padre.

§.6. *Si degnò la S. V. ad istanza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con suo Breve sotto li 22. Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò che li Conversi di d. Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obligati a fare gl'officj ebdomadarj di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officj d'umiltà sia ad ora eseguiti da' soli Coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benche paresse a questi di restar pregiudicati da d. Breve, e di potere esperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa Causa de' Conversi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttoche da essi non professato, che sia per imporsi loro della S. V.*

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'esecuzione de predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non è stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Quelli sulla fiducia della paterna clemenza della S.V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali sarà nella Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Speditore, di Ministro del Refettorio, d'Ortolano, o sia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemosine, di Speziale, o sia Infermiero, di Cuoco, di Sottosagrestano, o Portinaro. Che della grazia &c.

Foris = Alla Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti, Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Tenor Declarationis.

Die 3. Septembris 1728. Ex Audientia Sanctiss.

§.7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. præcedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacristæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri Cellæ Vinariæ, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eosdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, non obstante quacumque contraria dispositione Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, expresse, & plenissime derogavit.

I. Archiepisc. Episcopus Imolen. Auditor.

Loco ✠ Sigili.

Dam-

CCXXX.

Dat. 25. Junii 1728. An. 5.

Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impressi.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impressorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. CUM, sicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate absque nomine Auctoris, seu Auctorum typis editi, uterque in duos Tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto videlicet = *Dissertation sur la Validitè des Ordinationes des Anglois, & sur la Succession des Evesques de l'Eglise Anglicane, avec les Preuves justificatives de faits avancez dans cet Ouvrage. Premiere Partie. A Bruxelles chez Simon T* Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains 1723.* = , & altera Pars eodem titulo inscripta = *Seconde Partie* =, alius vero, cui titulus = *Defense de la Dissertation sur la Validitè des Ordinationes des Anglois contre les differentes Reponses, qui y ont etè faites avec les Preuves justificatives des faits avancez dans cet Ouvrage par l'Auteur de la dissertatione Tome II. Partie I. &c. à Bruxelles chez Simon T* Serstevens Libraire près le RR. PP. Dominicains 1724.* = & altera Pars hoc itidem postremo titulo inscripta = *Tome II. Part. II.* =

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Nos pro commissa Nobis ab æterno Pastore gregis sui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præservare cupientes, de nonullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujusmodi relationem, & censuram audiverunt, remque mature, & diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injuriosas, & contumeliosas, schismaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Ecclesiæ Sacramentorum eversivas, & hæreticas respective, sub superius expressis, aliisve quibuscumque titulis, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, & versione hucusque impressos, ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos, & describendos, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes se habuerint, illos, seu illum statim atque præsentes litteræ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; Hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum litterarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXI.

Dat. 26. Junii 1728. An. 5.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 30. P. 1. statuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Ecclesiastici Cæsenaten., & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

MOTU proprio &c. Inter multiplices Curas, quæ mentem nostram undequaque solicitant, illi summa ope jam pridem incumbendum Nobis esse statuimus, ut Seminaria, ubi jam reperiuntur erecta, sed congruis redditibus ad Alumnorum, Magistrorumque substentationem necessariis non sunt sufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adolescentes Ecclesiasticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque scientiam informentur.

Preces Episcopi prædict. Civitatis pro suppeditanda Seminario congrua substentatione.

§. 1. Quapropter auditis sensibus Episcopi Civitatis Plebis, quod ob redditum Mensæ Episcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœcesis Beneficiorum tenuitatem, subsidiariam responsionem pro illius Seminarii congrua substentatione, nec Mensa, nec sibi subjecti Ecclesiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum in

in Nobis est, tam necessariæ Clericorum institutioni sedulo prospicere, recepta in Sacri Concilii dispositionem *cap. 18. sess. 23. de Reformat.*, & respective *cap. Tua nobis de Testament.*, ducimus esse sequendum.

Recensentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Communitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§.2. Exposuit siquidem idem Episcopus ex parte sui Seminarii in supplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donasse illi Communitati scuta 2100. ad effectum illa reinvestiendi in tot Censibus annui redditus scutorum 150., quorum 100. essent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis disciplinis operam dantibus; Reliqua vero scuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in summa scutorum 300. investirentur in similibus Censibus annui redditus scutorum 22.50. quolibet anno impenden. in tribus diversis Anniversariis pro ejusdem Donatoris suffragio, & statuta elargitione pro Magistratu; Et similiter eundem Ludovicum Manni donasse alia scuta mille pariformiter investien. in tot Censibus, ex quorum fructibus constitueretur aliud Capitale in summa scutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium scutorum 1300., & ex istius redditibus subministrarentur duobus Capellanis scuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eisdem Capellanis nonnullas Missas celebrandi, fructusque enunciatorum Capitalium exigendi, exactosque consignandi Depositario, ad hoc specialiter deputato, lege Depositario præscripta de non solvendo iisdem stipendium, sive eleemosynam, nisi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes, & dicti Ludovici sub quibusdam oneribus juxta Testatoris mentem

§.3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depositariique redditione rationis novissime a Congregatione Concilii eidem Episcopo demandata compertum sit, pias hujusmodi dispositiones fuisse hucusque subversas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuisse administrata; Hinc est quod procliviores facti sumus ad applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & possessione omnes, & singulos Census, & Capitalia quæcumque utriusque donationis una cum fructibus prædictorum Censuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam imposterum contra quoslibet Debitores exigen. . Transferentes omnia jura, & actiones, quavis causa, & titulo contra quoscumque quomodolibet competen., prout ex nostræ Potestatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & assignamus eidem Seminario pro recto, felicique ejusdem regimine sub onere alendi, & educandi, nedum binos Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, tresve Juvenes nominan. a generali, & publico Consilio Civitatis antedictæ cum approbatione Episcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exsolvendi quolibet anno scuta 50 Puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Consilio, Episcopo tamen approbante: Superaddito subsidio dotali annuorum scutorum 25. pro alia Puella per Episcopum præligen.; Si verò contingat, favente Deo, quod istud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ea incuria, malaque administratione in præsentiarum deperdit., & de pecuniis existentibus in manibus Depositarii, teneatur idem Seminarium constituere multiplicum usque ad productionem fructuum sufficientium pro assignanda mercede alicui utriusque Juris Professoris, qui (si Episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac satisfiat, eleemosynas pro Anniversariis ab eodem taxatas persolvat, una cum solita muneris elargitione desuper Magistratui juxta volitum a Fundatore subministrans.

Deputatur prædictus Episcopus Executor harũ Literarum.

§.4. Quo circa dictæ Civitatis Episcopo nunc, & pro tempore existent. per hæc Apostolica scripta committimus, quatenus universa, & singula contenta in hoc nostro Motu proprio executioni mandet, & pro hujusmodi effectu jure delegato facultatem, & Jurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omnesque Administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraintendentiæ, administrationi, devolutioni, cæterisque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejusdem Donatoris voluntate dispositis, atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adversantur, commutantes; Non obstantibus regulis de Jure quæsito non tollendo, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inhibitio prioribus administratoribus.

§.5. Inhibentes præfatis Capellanis, Depositario, cæterisque Administratoribus, & quomodolibet interesse haben., ne de cætero unquam in præmissorum administratione, quavis causa, titulo, ingenio, prætextu, sive quæsito colore, sese ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte molestare, vexare, perturbare, & impedire audeant, sive præsumant.

Clausulæ.

§.6. Decernentes omnia, & singula præmissa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere. Sicque, prævia avocatione Causæ, & Causarum hujusmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoscumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, sublata eis quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præsentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ea quacumque, & inexcogitata causa, etiam sub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerint, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari posse. Volentes insuper, quod præsens noster Motus proprius, licet non admissus, nec registratus in Camera, vigore Bullæ

Pii IV. nostri Prædecessoris de Registrandis, valeat, & habeat suum plenarium effectum, & executionem in vim nostræ simplicis Signaturæ, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & singulis pro expressis habentes, & de verbo ad verbum insertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujusmodi effectu specialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CCXXXII.

Dat. 21. Jul. 1728. An. 5.

Statuuntur, & Declarantur nonnulla pro unanimi concordia servanda inter familias Tertiariorum Ordinis Minorum.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 16. P. 1. Statuta fuerunt nonnulla pro restituenda, & conservanda regulari disciplina in Ordine Fratrum Minorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Ministro Generali Totius Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, necnon Generali Ministro Fratrum Conventualium ejusdem Ordinis.

Exordium, & exhortatio Fratribus Minoribus ad fovendam concordiam.

Dilecti Filii salutem &c. Qui pacem loquitur in plebem suam, & super Sanctos suos, certam illam avertendæ contentionis vim, rationemque discipulis designavit, monitis, exemplisque suis eosdem adhortatus, ut qui major esset inter ipsos, fieret sicut minor; ac proinde esse contenderent, non præeminentia, & primatu, sed ministrandi, ac subjacendi humilitate præcessores. Hæc autem documenta Beatus Franciscus Seraphici vestri Ordinis Conditor, & ipse mirabiliter arripuit, & expressit, & custodiendæ pacis firmamentum esse voluit alumnis suis, qui modesta ipsa Fratrum Minorum appellatione evangelicam illam cælestis Magistri normam præseferentes, sinceræ charitatis veræque Fraternitatis disciplinam, & cultum per totam Christi Ecclesiam latissime propagarunt. Nos igitur, quemadmodum uberes ex religiosissima institutione dominici agri proventus largitori Deo reique Catholicæ gratulamur; ita omnem dare operam debemus, ne dissidia, & lites de loco, & dignitate bonam frugem suffocare possint, fraternamque concordiam discindere, aut perturbare.

Cessa[illegible] præsenti Constitutionis, controversiæ nomine inter varias Tertii Ordinis familias.

§. 1. Porro cum tres Constitutiones ediderimus pro institutione, ac regimine Tertiariorum ejusdem Seraphici Ordinis in propriis Domibus viventium, primam die 10. Decembris 1725. pro Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ, quæ incipit: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia*, alteram die 24. Maji 1726. pro Fratribus Minoribus, qui Capuccini appellantur, quæ incipit: *[illegible]atio Apostolici ministerii*; tertiam denique die 5. Julii ejusdem anni pro Fratribus Minoribus Conventualibus, quæ incipit: *Singularis devotio*: non sine ingenti animi molestia rescivimus, controversias inter antedictas laudati Ordinis familias invaluisse de primatu, & antiquitate alterius præ altera, de multiplici erectione Congregationum Tertii Ordinis, deque transitu Tertiariorum unius Congregationis ad aliam, quæ cum religiosæ disciplinæ detrimento, scandala etiam in populis ferere possint, & B. Patris Francisci in discipulis ejus extinguere.

Abolentur controversiæ omnes prædd.

§. 2. Dissensionibus igitur, ac jurgiis aditum obstruere, & necessariam regulari disciplinæ pacem, & tranquillitatem fovere, aut restituere cupientes; Motu proprio ex certa scientia, non ad oblatæ cujusquam petitionis instantiam, in primis omnes, & singulas de memoratis causis lites, & controversias, utcunque, & in quacunque instantia super his ortas, agitatas, & actu pendentes, coram quibuscunque Judicibus, ac Tribunalibus, etiam speciali mentione dignis, quorum nomina pro expressis haberi volumus, ad Nos avocantes, perpetuo silentio imposito extinguimus, & abolemus.

Communicantur privilegia & Indulgentiæ unius Familiæ alteri quoque Familiæ Tertiariorum.

§. 3. Præterea quascunque Indulgentias, Indulta, Privilegia, prærogativas, favores, exemtiones, libertates, extensiones, & concessiones tam in genere, quam in specie in memorata Constitutione, quæ incipit: *Paterna*, Tertiariis Fratrum Minorum de Observantia tributas, & per alias superius indicatas ad Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium, & Capuccinorum, eorumque Superiores extensas, & ampliatas, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenus opus sit, ipsis Fratribus Conventualibus, & Capuccinis, eorumque Tertiariis, in iis tamen, quæ præfatæ nostræ Constitutionis pro Observantium Tertiariis editæ non adversantur, & non alias, de novo concedimus; mandantes potissimum, ut quæ in ipsa circa erectionem unius dumtaxat Congregationis Tertiariorum pro unaquaque Civitate, aut Loco, deque eorum transitu præscripta, & sancita sunt, aliis posterioribus nostris non obstantibus, inviolabiliter observentur.

Declarantur verba de antiquitate, aliisque prærogativis controversiis, in Constitutionibus a Sanctitate Sua emanatis, nullius roboris esse, & huic controversiæ silentium imponitur.

§. 4. Quoniam autem a mente nostra, & a proposito memoratæ Constitutionis, quæ incipit: *Singularis devotio*, prorsus alienum erat, ut Fratribus Minoribus Regularis Observantiæ quidquam sui juris, aut possessionis erga Conventuales detraheremus, aut ipsis Fratribus Conventualibus majorem antiquitatem, aut aliam quamcunque prærogativam præ Observantibus concederemus, motu pari, & scientia similibus decernimus & declaramus, verba, & enunciationes, quæ antiquitatem, & prærogativas ejusmodi respiciunt, nullius roboris, atque eo prorsus modo, ac si apposita non essent, de cætero habenda fore, & esse; immo pro totius præfati Ordinis tranquillitate, & pace perpetuum silentium super hujusmodi controversia imponimus, & pro imposito haberi volumus, & mandamus.

Præcipitur ut Basilicæ Civitatis Assisiensis; & B. M. de Portiuncula æque Ordinis Matrices agnoscantur.

§. 5. Ne quis denique Basilicam Beati Francisci Civitatis Assisiensis, ubi Sacrum ejus Corpus requiescit, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris variis privilegiis auctam, ita supra cæteras ejusdem Ordinis Ecclesias verbis aut scriptis extollat & efferat, ut debitus honor ac reverentia denegetur Basilicæ Beatæ Mariæ de Portiuncula extra muros ejusdem Urbis, in qua constat Seraphicum Patrem institutum suum inchoasse; præcipimus, & mandamus,

ut

stambæ Basilicæ, diversis licet rationibus, Beatæ Mariæ quidem propter Ordinis primordia, Assisiensis vero propter Sacrum Corpus Sanctissimi Institutoris, tanquam Ordinis Matrices ab omnibus Fratribus Minoribus agnoscantur, & observentur, prout Romani Pontifices Prædecessores nostri asservarunt, & concesserunt.

Clausulæ.

§.6. Quascumque autem juris, verborumque solemnitates nostra auctoritate supplentes, & quibusvis in contrarium facientibus amplissime derogantes; quæ vero exprimenda essent pro expressis habentes; fore confidimus, ut familiis vestris per hoc providentiæ nostræ judicium pristinam, vestroque nomine dignam concordiam partam esse gaudeamus. Vestrum autem erit, ut pari vigilantia, studioque curis nostris obsequentes, indecoram importunamque altercationum, libellorumque licentiam, in eorum auctores districte animadvertentes, sedulo inhibeatis. Ac Vobis, Dilecti Filii, paternæ voluntatis pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Julii MDCCXXVIII., Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXXXIII.

Dat. 30. Aug. 1728. Anno 5.

Decernitur ratio, & præscribitur ordo pertractandi, & definiendi causas Ecclesiasticas in Regno Siciliæ ultra Pharum.

Hæc jurisdictio ab Urbano II. ad finem vergente XI. Ecclesiæ Sæculo Rogerio Comiti ejusque successoribus in Regno Siciliæ concessa, pertractandi nimirum, & definiendi causas Ecclesiasticas, Clem. XI. propter abusus qui irrepserant extincta, & abolita fuit Const. ed. 1714., & 1715., verum hic quibusdam moderationibus confirmatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Fideli ac prudenti dispensatori, quem in supremo Apostolatus apice constituit Dominus super familiam suam, maxime convenit, tradita sibi cælitus uti potestate, ut, si quæ sint inter pontificalem auctoritatem, & regiam potestatem contentiones, quantum fieri potest, amoveantur, utque nedum fidelium populorum pericula arceantur, sed etiam incommoda leniantur, prout locorum, & temporum ratione habita, magis in Domino videbitur expedire.

Causæ hujus Constitutionis promulgandæ.

§.1. Cum itaque felicis recordationis Clemens Papa XI. prædecessor noster Apostolicam Regni Siciliæ ultra Pharum Legationem, ac Monarchiam, nuncupatam, ejusque tribunal extinxerit, ac suppresserit, & aboleverit, si quæ essent privilegia, & indulta a quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus quomodolibet concessa revocaverit, & abrogaverit, & certum interim modum præscripserit, quo causæ, ad forum Ecclesiasticum pertinentes cognosci, & in eodem Regno fine debito terminari possent, quemadmodum in ejus Apostolicis literis, expeditis anno millesimo septingentesimo decimo quarto, & millesimo septingentesimo decimo quinto, plenius continetur. Cumque charissimus in Christo filius noster Carolus VI. in Romanorum Imperatorem electus, Siciliæ ultra Pharum Rex, exponi nobis nuper fecerit, jura Apostolicæ legationis in eodem Regno, sibi, ejusdem hæredi legitimo, & possessori, ex privilegio signanter Urbani Papæ II. Prædecessoris nostri, competere: quæ quidem jura jam olim Rogerio Comiti Normannorum gente ejusque successoribus ob eliminatam Saracenorum tyrannidem, catholicam fidem restitutam, Ecclesiasque, Patriarchatui Constantinopolitano tunc temporis adhærentes, Romanæ Sedi iterum subjectas, concessa, antea ctorum sex sæculorum decursu usque ad Caroli II. obitum, in suo robore atque usu permanserint; hinc nos, & si compertum habeamus, hujusmodi rationibus eundem Prædecessorem nostrum, præsertim propter abusus, quos irrepisse constabat, minime acquievisse; ooque ipsi, dum Cardinalatus honore fungebamur, eidem Constitutioni reverenter subscripserimus, omniumque circumstantiarum opportune reminiscamur; attamen cum graves inde exortæ fuerint contentiones atque mala non sine animarum pernicie, publicæque tranquillitatis detrimento, serio propterea considerantes, quantum pastoralis sollicitudinis intersit, causas etiam talium contentionum avertere ac prorsus eliminare, itaut, abusibus e medio sublatis, jus ex æquo universis reddatur, ex voto Congregationis venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, pro hujus negocii examine specialiter deputatæ, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, finem huic operoso gravissimoque negocio imponentes, nostra hac perpetuo valitura constitutione, vim, & effectum concordiæ habente, hæc, quæ sequuntur, decernimus, & sancimus, ac inviolabiliter ab his, ad quos spectat, & in futurum spectabit, observari mandamus.

Ordo cognoscendi causas Ecclesiasticas in Sicilia post Majores, quæ apud unam Apostolicam Sedem cognosci debent.

§.2. Causæ omnes, ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, us exceptis, quæ vere Majores sunt, quæque juxta canonicas sanctiones apud Apostolicam Sedem tractari, & a Romano Pontifice, vel a judicibus, quos ipse specialiter deputaverit, cognosci debent, non alibi, quam in ipso Siciliæ ultra Pharum Regno cognoscantur, & fine debito, quem justitia postulaverit, terminentur, ita videlicet, ut non exemptorum causæ in prima instantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum curiis avocentur, nisi per viam legitimæ appellationis a sententia definitiva, aut ab interlocutoria, vim definitivæ habente, vel ab actu, cujus gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, vel præjudiciale sit invertendo justum juris & judiciorum ordinem, aut nisi integro biennio, a die motæ litis computando, coram ipsis Ordinariis remanserint indecisæ, quemadmodum a Concilio Tridentino *in cap.20. Causæ omnes, sessione 24. de Reformatione*, decretum est. Sique secus fiat, quæcomque appellatio, inhibitio, aut sententia, eo ipso nulla, & irrita sit, juxta ejusdem Concilii præscriptum. Respectu vero exemptorum

 ab

ab Ordinariis, judex ecclesiasticus, a Rege illius Regni, ut infra dicendum, nominatus, & delegatus, & pro tempore, ejus arbitrio nominandus, & delegandus, tanquam ordinarius, de causis civilibus, & criminalibus illorum, ut postea dicetur, cognoscat, ne aliter hujusmodi personæ, & jura sine providentia remaneant. A sententia Ordinarii ad Metropolitanum appelletur, servata itidem in omnibus forma, in antedicti Concilii decretis constituta.

Qui Judex causas appellationum a sententiis Metropolitani cognoscere debet.

§.3. Postquam vero Metropolitanus in causa prononciaverit, vel in secunda instantia, quoad sententias suorum suffraganeorum, vel in prima, quoad causas propriæ Diœcesis, possint partes, vel earum altera, provocare ad eum virum, in jure Canonico Doctorem seu Licentiatum, nobilium Universitatum more, diligenti examine præcedente, promotum, & in Ecclesiastica dignitate constitutum, a charissimo Filio nostro Carolo VI. in Romanorum Imperatorem electo, & Siciliæ Rege, ejusque in Regno Siciliæ ultra Pharum successoribus, aut de eorumdem mandato, ex concessione Sedis Apostolicæ deputatum, & delegatum, & in posterum ab ipso, ejusque in eodem Regno successoribus, aut de eorundem mandato deputandum, & delegandum: quem eo ipso delegatum auctoritate Sedis Apostolicæ constitutum, & pro tempore constituendum, recognoscimus, & firmamus, ut causas Ecclesiasticas antedictarum appellationum in prædicto Regno Siciliæ ultra Pharum cognoscere, aliaque inferius exprimenda peragere possit, servatis tamen præmissis, aliisque, inferius explicandis, itaut quidquid aliter sive scienter, sive ignoranter fieri contigerit, ipso jure nullum irritumque sit.

Remedia pro iis, qui se a sententia ejusdem præjudicis appellationum gravati sentiunt.

§.4. Si vero antedictus judex gravamen inferat, vel quomodocumque partes, sive earum altera, gravatas ab ejusdem sententia seu Decreto sese senserint, tunc, ut appellationis atque extremæ provocationis remedio, omnibusque legum atque Canonicarum sanctionum auxiliis Christifideles prædicti Siciliæ Regni uti, & frui possint, eademque remedia, juris ordine servato, sicut oportet, experiri, idem charissimus in Christo Filius Siciliæ Rex, ejusque successores in perpetuum, vel alter de ejusdem, aut de ipsius successorum mandato, sedulo providendum, ut apertum, atque patens in omni tempore tribunal, seu curia: in qua tamen vir, etiam in dignitate Ecclesiastica constitutus, atque, ut supra, in utroque jure licentiatus seu doctor, deputatus, & delegatus cum tribus aliis assessoribus, in utroque jure versatis, eodem pariter modo, uti supra, deputandis, & nominandis, jus reddat, atque primum diligenter expendat, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causa committenda sit. Quoties vero causa fuerit visa digna ulteriori cognitione, eam primo cognoscat, & judicet idem modo dictus judex, a quo ulteriori cognitione digna decreta est, adhibito eorumdem assessorum consilio. Quod si post hæc res adhuc ulteriori discussione opus habeat, nec lis finita sit, eadem coram altero idoneo Ecclesiastico judice, ut supra, cum assessoribus vel consiliariis nominando, discutiatur, & ita deinceps, ita tamen, ut causa in quacumque instantia coram judice Ecclesiastico semper pertractetur, & in omnibus, juris ordine servato, terminetur.

Appellantes in una tantum causa in reliquis appellare non censeantur.

§.5. Appellantes in una causa, omnino subjecti remaneant, quoad alias causas, jurisdictioni suorum Ordinariorum, a qua eximi nec a Metropolitano, nec a delegato possint, nisi in casibus a jure Canonico præscriptis.

De Causis Regularium.

§.6. In causis, in quibus conservatores Regularium decretum vel sententiam tulerint; qui se ab illis gravatum æstimaverit recursum similiter habere poterit ad antedictum Delegatum: qui quidem, si, inspectis utriusque partis juribus, appellationem duxerit admittendum, ipse in talis causæ cognitione, prout Juris fuerit, procedet: sique partes, vel earum altera, de gravamine ab ejus judicato, sibi illato, conquereretur, id servetur, quod supra de appellationibus a decreto vel sententia judicis delegati, statutum est. Ceterum prædicti conservatores inviolate servare debeant præscripta in constitutionibus felicis recordationis Innocentii PP. IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV. aliorumque nostrorum Prædecessorum, necnon in Concilii Tridentini decretis sub pœnis ibidem contentis.

Appellationes quomodo recipiendæ.

§.7. Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, realiter exhibenda, prius constiterit, appellationem a sententia definitiva, vel habente vim definitivæ, aut a gravamine, quod per definitivam sententiam reparari non possit, vel quod præjudiciale sit in casibus, a jure non prohibitis, per legitimam personam, & intra statuta tempora, fuisse interpositam aut prosecutam; nec præterquam in casibus, a jure permissis, dum causa coram inferioribus judicibus pendet, ante definitivam sententiam, vel vim definitivæ habentem, de gravamine, quod asseritur illatum, superiores cognoscere possint, licet citra præjudicium ordinarii cursus causæ, sese id facere declarent. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut etiam simpliciter mandare, ut ipsi copia processus mittatur, etiam expensis appellantis vel recurrentis, nisi in casibus a jure permissis.

Inhibitiones post Appellationes admissas quomodo concedendæ.

§.8. Inhibitiones, post appellationes, sicut præmittitur, admissas, non concedantur, nisi cum insertione tenoris sententiæ aut decreti, a qua, vel a quo provocatum fuerit; alias inhibitiones, & processus, & inde secuta quæcunque, sint ipso jure nulla, eisque impune liceat non parere. Sed si appellans asserat, sententiæ vel decretis, sive appellationis interpositæ, exemplum authenticum habere se non posse culpa judicis, a quo, vel actuarii, tunc sive Metropolitanus, sive præfatus judex Ecclesiasticus delegatus, respective, injungat iis, ad quod pertinet, ut, soluta actorum mercede, exemplum in forma probante tradatur appellanti, intra brevem terminum: & interim nihil novi coram judice, a quo, contra appellantem attentetur.

De Appellatione a Decretis Ordinariorum in visitatione editis.

§.9. A decretis Ordinariorum, in visitatione, vel pro correctione morum editis, nullus sit appellationi locus, quoad effectum suspensivum, nisi cum visitator, citata parte, & adhibita causæ cognitione, judicialiter processerit, & in aliis casibus a jure permissis.

De appellatione a gravamine per definitivam sententiam non reparando. De Inhibitionibus expediendis.

§.10. Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequeat, vel quod præjudiciale sit, appellatur, nonnisi visis actis, ex quibus appareat de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitio vel provisio ulla concedatur.

§.11. In causa indebitæ carcerationis, quatenus

tenus sit secuta cum mandato judicis verbali, possit judex appellationis expedire inhibitiones, vigore appellationis constito, sive per depositionem duorum testium de mandato, sive per documentum notarii, vel custodis carcerum, de carceratione. In causis vero comminatæ injustæ carcerationis, vel torturæ, vel excommunicationis, non expediantur inhibitiones generales, & indefinitæ, sed tantum compulsoriales pro transmissione copiæ actorum, ad effectum cognoscendi, an sit deferendum, nec ne, appellationi, adjuncta in dictis literis compulsorialibus inhibitione, ut interim judex, a quo, ad ulteriora non procedatur: & quatenus visis actis resultet evidens gravamen, tunc admittatur appellatio cum inhibitione, & causa cognoscatur coram judice, ad quem. Si vero de hujusmodi gravamine non constet, remittatur causa ad judicem a quo, cognoscenda in prima instantia.

De actibus originalibus primæ instantiæ a Notario mittendis.

§.12. Acta originalia primæ instantiæ notarius sive actuarius mittere ad judicem appellationis minime cogatur, nisi natura ipsa causæ id flagitet, aut probabilis aliqua falsitatis suspicio incidat, quæ judicialiter apposita ab interesse habentibus fuerit: & tunc post terminationem causæ statim remittant ad Ordinarium, & in ejus curiæ tabulario asserventur.

De carcerato appellante.

§.13. Causa appellationis pendente, appellans, in eodem, ubi reperitur carcere, permaneat, quoad judex, ad quem causæ cognitio devolvenda est, visis actis, causaque cognita, aliter decreverit: & tunc quidem si a decreto secundi judicis, vim definitivæ habente, appellatum fuerit, nihil ipse interim mandare, aut pro decreti sui executione attentare poterit, donec per judicem superiorem aliter fuerit ordinatum: exceptis tamen casibus, in quibus aliter a jure statutum sit, & in quibus appellatio contra decretum excarcerationis, effectum tantum devolutivum, favore libertatis, producit.

De censura Ecclesiastica in appellantem prolata.

§.14. Censura Ecclesiastica, in appellantem prolata, revocari aut nulla declarari per judicem appellationis, etsi is sit delegatus, non possit, nisi prius auditis partibus, & causa cognita; & tunc, si eam esse justam constiterit, ad judicem, qui excommunicationem protulit, remittatur appellans, & ab ipso juxta sacros Canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat. Si vero injustam esse appareat, judex appellationis absolutionem concedat. Et si dubitetur, an justa fuerit, vel injusta, quamvis honestius sit, ut ad excommunicatoriam intra brevem aliquem competentem terminum, eidem præfigendum, absolvendus remittatur, judex nihilominus appellationis, hoc casu, per se poterit eum absolvere.

De absolutione ad cautelam.

§.15. Absolutio ad cautelam, nonnisi servatis de jure servandis, cum dubitatur de nullitate excommunicationis vel ab homine prolatæ, vel a jure inflictæ, si dubium facti, vel probabile dubium juris occurrat, concedenda erit, tanquam ad breve tempus, cum reincidentia, necnon præstita per excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ. Quod si, juxta formam a jure præscriptam, apparebit, aliquem ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, necnon ob contumaciam manifestam, expensis quoque satisfacere, & cavere de judicio sisti coram excommunicatore, tenebitur, priusquam antedictam absolutionem obtineat. Præterea hujusmodi absolutiones cum reincidentia, a judice appellationis, etiamsi sit antedictus judex, committantur ipsis Ordinariis excommunicantibus, cum clausula, ut *intra tres dies* absolvant, censuratos; dummodo tamen excommunicati in eodem loco sint, ubi degunt Ordinarii. Quod si in eodem loco non sint, vel si Ordinarii præsentes, & requisiti, absolvere recusaverint vel neglexerint, absolvantur a confessario juxta formam ejusdem commissionis, a judice appellationis, ut præfertur, expediendæ. Ceterum commissiones prædictæ de absolvendo, non ipsis Ordinariis immediate, & personaliter, sed eorundem cancellariis præsentari debent, ut reverentia, Episcopis debita, sarta tecta servetur, & a præsentatione, cancellario facta, prædicti *tres dies* numerari debeant. Cedulones autem, in casu absolutionis obtinendæ ad certum tempus cum reincidentia, quatenus affixi fuerint, non amoveantur; sed dumtaxat tegantur, tectique remaneant durante termino, in absolutione præfixo; salva tamen praxi, ibidem servata de eorundem in nonnullis casibus amotione.

De appellatione a sententia definitiva in verum contumacem prolata.

§.16. A sententia definitiva, contra verum contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibitio, aut alia quævis provisio, durante contumacia, concedatur.

De appellatione in Causis Criminalibus & sententiis Ordinariorum.

§.17. Ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum processerint ex officio, si ab eorundem sententiis appellatio vel ad Metropolitanum, vel ad prædictum judicem interposita fuerit, tunc procuratores Fiscales Curiæ Metropolitanæ vel tribunalis præfati, Delegati, actoris vices gerant, & instantias, aliosque actus, desuper necessarios, peragant, & prosequantur, ut prædictorum Ordinariorum sententiæ confirmationem, & executionem, si ita fuerit justitiæ consonum, obtineant. Quod si, dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis vel auditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis; quinimmo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab ipsis interposita nullatenus fuisset.

De pauperibus litigantibus.

§.18. Pauperibus litigantibus condonentur sportulæ, & emolumenta quæcumque, etiam cancellario, alioquin debita. Aliæ itidem quæcumque expeditiones gratis dentur, ac etiam copiæ publicorum instrumentorum sive testamentorum, necnon regesta, & copiæ actorum, transmittendorum ad judicem appellationis: & hæc in causis tam civilibus, quam criminalibus. Quo vero ad probationem paupertatis, ea summarie fiat per testes, gratis similiter examinandos: & quoad ipsam paupertatem, stetur arbitrio judicis.

De Causis criminalibus Regularium.

§.19. In criminalibus causis regularium, quando deliquerit intra claustra, Tridentini Concilii & peculiarium illius ordinis, quem quisque delinquens professus fuerit, constitutionum dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium degant, ab Episcopis, juxta ejusdem Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum præscriptum, judicentur, & puniantur. Qui vero ab Episco-

Episcopi judicio gravamen sibi illatum putaverint, recursum habere poterunt ad antedictum Judicem, qui, ubi appellatio admittenda de jure fuerit, causæ revisionem assumet. Quod si quis ab hujus etiam judicis sententia vel decreto se gravatum existimaverit, ea serventur, quæ pro appellantibus a decreto judicis delegati, supra exposita sunt. Si vero Prælati exempti, alios Superiores in Regno Siciliæ ultra Pharum non habentes, deliquerint, antedictus judex Ecclesiasticus, tanquam ordinarius, respectu exemptorum, contra eos, ut juris fuerit, procedat, servata semper regula circa modum præscripta.

De Judicis Ecclesiastici facultatibus.

§.20. Ne autem de facultatibus antedicti Judicis Ecclesiastici disputatio unquam oriri queat, constanter declaramus, quod ille, uti supra, a Rege Siciliæ ultra Pharum auctoritate Sedis Apostolicæ nominatos, & delegatus, quascumque personas adversus sententias, res judicatas, ac contractus quoscumque, prout juris fuerit, in integrum restituendi plenam & liberam licentiam & potestatem exercere possit, & debeat.

De juramentis.

§.21. Juramenta quæcumque ad effectum agendi dumtaxat ex causa, quibuscumque relaxandi.

De absolutione a Censuris.

§.22. Quoscumque a quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, simpliciter vel ad cautelam, si, & postquam congrue, prout debuerint, tam partibus, quam judicibus, satisfecerint; firmis tamen manentibus, servatisque, respective, iis, quæ circa modum, & ordinem impertiendæ absolutionis superius præscripta sunt, absolvendi.

De absolutione ab excommunicationibus ob varia crimina illatis.

§.23. Quoscumque itidem, qui homicidium, necnon perjurii reatum quomodocumque commiserint, quique bellis interfuerint, & qui adulterium, incestum, fornicationem, & aliud quodcumque flagitium carnis perpetraverint; necnon usurarios, facta tamen usurarum restitutione, ab excommunicationibus, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, & temporalibus, quas quomodolibet incurrerint, injuncta cuique pro modo culpæ, pœna salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, etiam in utroque foro absolvendi.

De censuris per Apostolicas constitutiones inflictis.

§.24. Declaramus tamen, nec prædictum judicem Ecclesiasticum, nec quamcumque aliam Ecclesiasticam personam cujuscumque gradus, dignitatis, & præeminentiæ sit, & quamvis de latere Legatus existat, potuisse aut posse aliquem absolvere a censuris Ecclesiasticis, per Apostolicas constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur. Et licet hoc ipsum procedat etiam quoad illud genus absolutionis, quod cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, aut ad cautelam, dicitur, & quoad cognitionem, an declaratoria censurarum prædictarum valida fuerit, aut nulla, justa vel injusta, cum hæc quoque omnia Romano Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitatis Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ, ad id a Sede Apostolica specialiter deputatæ, privative quoad omnes alios, etiam de Latere Legatos competat; attentis nihilominus specialibus circumstantiis, animum nostrum moventibus, declaramus, quod præfatus judex Ecclesiasticus, tanquam a charissimo in Christo Filio nostro Carolo VI. Siciliæ ultra Pharum Rege, ejusque in posterum successoribus, ut supra, deputatus, & delegatus, servatis de jure servandis, & citra quemcumque abusum, concedere possit recurrentibus a gravamine, quod in declaratoria censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum sibi illatum esse demonstraverint, absolutiones cum reincidentia, ad effectum agendi tantum, & etiam ad cautelam; necnon cognitionem assumere, an prædictæ declaratoriæ censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum, promulgatæ ab Episcopis aut Archiepiscopis Regni Siciliæ ultra Pharum, fuerint validæ, aut nullæ, justæ vel injustæ; ita tamen, ut, si solius nullitatis vitio laborare cognoverint, Episcopo vel Archiepiscopo, qui ad earum declarationem, respective, processerint, mandet, ut ex integro procedant, reservata post novam declaratoriam, absolutione plenaria Sedi Apostolicæ. Et quatenus nullitatis, & injustitiæ, vel solius injustitiæ vitio laborare cognoverit, declaret, recurrentes non incurrisse: & si declaratoriam justam esse deprehenderit, recurrentes pro absolutione ad eandem Sedem Apostolicam remittat. Quod si præfatus judex delegatus ipse fuerit, qui ad declaratorias processerit, & censuratus se gravatum fuisse prætenderit, aut ex capite nullitatis, aut nullitatis, & injustitiæ, aut solius tantum injustitiæ; tunc ea observentur, quæ supra statuta fuerunt in casu, quo quis a sententia, aut ab alio quocumque decreto ejusdem judicis se gravatum senserit: novusque judex Ecclesiasticus ea omnia servare teneatur, quæ judex ipse delegatus juxta ea, quæ modo dicta sunt, servare teneatur in casu recursus, ad ipsum facti, a nulla, vel injusta declaratoria censurarum, Sedi Apostolicæ reservatarum, quæ ab Episcopis vel Archiepiscopis, respective, fuerint promulgatæ.

De literis monitorialibus.

§.25. Præterea quascumque monitoriales, pœnalesque literas in forma *significavit*, consueta, contra occultos, & ignotos malefactores, satisfacere; conscios vero relevare differentes, servata tamen forma Concilii Tridentini, necnon constitutionis Pii Papæ V. prædecessoris nostri, super hæc editæ, concedendi.

De commutatione votorum, deque Matrimonialibus dispensationibus in tertio, & quarto gradu pro pauperibus tantum, & gratis ex speciali facultate concedendis.

§.26. Nec non vota quæcumque; oltramarino tamen, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, & Sancti Jacobi in Compostella, & castitatis ac religionis votis, exceptis, in alia pietatis opera commutandi. Tum etiam nationis Siculæ commoditati, & utilitati prospicere volentes, eidem judici, uti supra, nominato, & delegato a Siciliæ Rege ultra Pharum, facultatem specialem elargimur matrimoniales dispensationes concedendi in tertio, & quarto gradu; gratis tamen, nulloque recepto, vel minimo emolumento; & favore eorum tantum, qui vere pauperes sunt, & miserabiles, & labore manuum suarum vivunt.

De absolutione a censuris ad effectum præmissorum consequendum.

§.27. Et ut concessione, gratiæ, & literæ per antedictum judicem, sic, ut supra, concedendæ, sublatis obstaculis, suum sortiantur effectum, quascumque personas, ad effectum dumtaxat omnium, & singulorum præmissorum consequendum, ab omnibus, & quibuscumque excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis censuris, quibus innodati fuerint, absolvendi, & absolutas pronunciandi.

§.28. Pro

De causis, in quibus agitur de executione literarum Apostolicarum.

§.28. Pro majori tamen cautela, ea, quæ infra sequuntur, declaramus, & decernimus; videlicet, non posse, nec debere prædictum judicem sese ingerere in causis, in quibus agitur de executione literarum Apostolicarum, etiam super collatione quorumcumque beneficiorum sæcularium vel regularium, pro quarum executione certi sunt dati executores, quorum a decreto, seu data executione, si fuerit quoquomodo reclamatum, & de illato gravamine, vel excessu dictum; tunc idem judex in hisce causis in omnibus, & per omnia, ut supra de aliis dictum, & declaratum est, procedat.

De subdelegatis a Jud. ecclesiastico deputandis.

§.29. Deputare etiam non poterit subdelegatos, in diœcesibus prædicti Regni commorantes, multoque minus eis concedere exemptionem a jurisdictione suorum Ordinariorum, præterquam unum; qui tamen Ecclesiasticus sit, in quacumque Episcoporum residentia, & in præcipuis aliis Regni Civitatibus, ut sunt Drepanum, Therme, Mile, & Masara, seu Augusta; vulgo *Trapani*, *Termini*, *Melazzo*, & *Augusta*, nuncupatis.

De literis patentibus exemptionis.

§.30. Præterea nemini concedi poterunt literæ patentes exemptionis a jurisdictione sui Ordinarii ex titulo inserviendi curiæ vel tribunali ipsius judicis delegati; exceptis tantum ministris, & officialibus necessariis: qui tamen in toto Regno non sint ultra quinquaginta, præter eos, qui præcipuis primæ, secundæ, & tertiæ instantiæ ecclesiasticis curiis Panormi inserviunt.

De disciplina, & observantia Regularium.

§.31. Nullatenus quoque idem judex ecclesiasticus nec in prima instantia, nec in gradu appellationis aut recursus, aut per modum provisionis, sese ingerat in quomodolibet concernentibus disciplinam, & observantiam regularem personarum utriusque sexus; distributionem officiorum; collocationem regularium in uno aut altero Monasterio aut conventu; ordinationes circa chorum, & allocutorium monialium, earumque clausuram; designationes cellarum, aliaque similia; sed in his omnibus procedatur ab iis, ad quos pertinet, juxta sacros Canones, statuta singulorum ordinum, & Apostolicas Constitutiones.

De præsidibus capitulorum, & Superioribus, atque Officialibus in Monasteriis.

§.32. Caveat similiter, ne deputet præsides capitulorum, Superiores vel Abbatissas, Vicarios vel Vicarias, vel qualescumque Officiales in Monasteriis vel domibus regularibus utriusque sexus ex quocumque titulo vel colore, sive inconvenientium, sive dissidiorum, sive discrepantiæ suffragiorum, etiam per viam actuum provisionalium; sed omnino liberæ remaneant, juxta sacrorum Canonum præscriptum, & ipsorum ordinum regularium statuta, electiones, & deputationes omnium Prælatorum, & officiorum.

De Magistris prælectoribus & rectoribus studiorum.

§.33. Itidem nequeat, etiam per modum provisionis, deputare magistros, lectores, rectores studiorum, neque in possessione munerum, vel officiorum confirmare eos, qui, finito tempore, a constitutionibus suorum ordinum præscripto, debent illa dimittere, vel qui remoti a legitimis Superioribus fuerint. In causis autem inter regulares, vere contentiosis, & in quibus esse potest de jure locus appellationi, expleto cursu judicii in unoquoque ordine regulari, a suis Constitutionibus præfinito, si succumbentes prosequi intendant; tunc causæ ad prædictum judicem Ecclesiasticum devolvantur, qui procedere teneatur, servatis in omnibus, & per omnia iis, quæ supra, quoad alias causas statuta sunt; ita tamen, ut in causis nullitatis professionis tam ante; quam post elapsum quinquennium; nullo modo se interponat; sed illæ ad normam omnino sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini sessione xxv. *de regularibus* cap. xxix. cognoscantur, & terminentur.

De usu jurisdictionis Episcopis a Concilio Tridentino concessæ.

§.34. Ad hæc Delegatus non impediat usum jurisdictionis, a Sacro Concilio Tridentino Episcopis, uti Sedis Apostolicæ Delegatis, in exemptos sæculares Clericos attributæ; facultatem tamen habet idem judex Ecclesiasticus procedendi etiam in prima instantia in eorumdem clericorum sæcularium exemptorum causis, tam civilibus, quam criminalibus, easdemque, juris ordine servato, cognoscendi, ac judicandi; Et in casu appellationis a decretis vel sententiis ejusdem judicis delegati, in omnibus ea serventur, quæ supra hac de re statuta sunt.

De gravioribus Episcoporum causis.

§.35. Quoad graviores Episcoporum, & Archiepiscoporum causas, servetur omninó dispositio sacrarum Constitutionum, & Sacri Concilii Tridentini sessione xxiv. cap. v. *de Reformatione*. In aliis vero minoribus, & civilibus causis, in quibus Episcopi aut Archiepiscopi Regni Siciliæ ultra Pharum, non actores, sed rei sunt, delegatus jus habet judicandi etiam in prima instantia, si causa sit Archiepiscopi vel Episcopi, exempti a jurisdictione metropolitica (& signanter quoad omnes in causis solutionis pensionum), & in secunda tantum instantia, si causa sit Episcopi, juri Metropolitico subjecti. Tunc enim in prima instantia causa ab Archiepiscopo erit judicanda. In casu autem appellationis a judicio delegati, serventur omnia in superioribus disposita.

De officio Judicis Ecclesiastici erga mandata Apostolica.

§.36. Denique, ut nos, nostrique successores Romani Pontifices, diligenter curabimus, ut supra disposita, ac statuta adamussim serventur, quæ vim, & effectum habere concordiæ statuimus, & decernimus: nec quidquam a nostris ministris sub quovis prætextu vel colore peragatur, quod eorumdem observantiam, & executionem retardare vel impedire possit; ita dictus judex Ecclesiasticus nullas sibi sumat partes, etiam per modum provisionis, vel sub alio quovis prætextu, contra ordinationes, & mandata, quæ vel nostra, vel nostrorum pro tempore successorum propria manu per speciale rescriptum signata, & subscripta erunt: nec eorum executionem, quantum in ipsomet sit, audeat impedire vel retardare; sed eisdem debita reverentia, observantia, & executio omnino præstetur.

Clausulæ.

§.37. Decernentes, omnia, & singula, in Superioribus expressa per nullum Patriarcharcham, Archiepiscopum, Episcopum, aliasque alia auctoritate, dignitate, & præeminentia fulgentes, impugnari unquam posse, aut debere, præsentesque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, sive spectabit, eas firmiter, & inviolabiliter observandas esse, nulloque unquam tempore notari, retractari, invalidari, inque jus, vel controversiam vocari posse; ipsasque præsentes sub quibuscumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispo

spositionibus, etiam per nos ipsos, & successores nostros Romanos Pontifices factis, & faciendis, concessis, & concedendis, minime comprehendi; sed statuimus, easdem has literas tanquam ad Ecclesiarum Siciliæ tranquillitatem & pacem a nobis editas, semper omnino excipiendas: & quidquid secus super his, ut præfertur, per nos approbatis, a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, non obstantibus consuetudinibus, privilegiis, & indultis, quomodocumque in contrarium præmissorum alias concessis.

Nemo has literas infringere audeat.

§.38. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, concordiæ, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, tertio Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXXXIV.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Diœcesis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasterii S. Spiritus de Murrone, ejusdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Ecclesiæ sæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cælestinus III. soli Romanæ Ecclesiæ subjectam, *atque* ab omnium Ecclesiarum seu personarum jugo liberam *esse decrevit, ubi præter Abbatem nullus minus exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum scriptores *Tom. 2. part. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem. unitur* tanquam si radicitus in ejus Abbate fundata fuisset, *vide S. Cælestini V. Const. ed. 1294. Nov. 13. P. 1. Urb. V. Const. ed. 1363. Feb. 23. P. 1. Eugen. IV. Const. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Diœcesis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditionem efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad prædictum Monasterium quomodolibet spectantia cum Jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Congregationi Monachorum Cælestinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen siti, quod caput, & præcipuum Monasterium præfatæ Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis ejusdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadrigentorum sexaginta trium scutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta septem scuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad supradictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio Cardinali ejusque in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul cum prædictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die viiii. Mensis Maii subsequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberius continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum prædictum.

§.2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno a salutifera SSm̃i Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infrascripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis, & vigore benignæ permissionis, & licentiæ desuper obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & R.R.D.D. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce precum prelibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, priusquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo ejusdem Sacræ Congregationis Præfectum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in præsenti Instrumento inserendi mihi &c. originaliter

traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni, nempe Pietranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam stabilia semoventia, omnisque alia cujusvis generis, & speciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illiusque Territorio ac alias ubilibet posita, & existen., usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ, intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejusdem Abbatiæ bonis: & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictæ jurisdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de præsenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejusdem Abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ Abbatiæ, gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exerceri, perinde ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Muronensi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus exclusfo, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam spectan., quæ in præsenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram, & pro tantis, quanta eadem bona sunt, in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit, atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Cælestinis Venerabilis Monasterii Murronensis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ, quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Cælestinorum, & in eo tamquam Abbas residet Reverendissimus Pater Abbas Generalis ejusdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis præsente Reverendissimo P. Abbate D. Cælestino Galiano tamquam Procuratore Generali ejusdem Venerabilis Congregationis Cælestinorum, sicuti constat ea Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præsentibus inseritur, tenoris inferius registrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundatiorem cautelam de rato in forma, & de faciendo eunctam infrascripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejusdem Venerabilis Congregationis, & dictæ ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Resque uti Procuratore adhunc effectum specialiter, atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum sub die 12. Januarii proximi, cujus copia publica interisque legalitatis munita mihi &c. tradita præsentibus inserenda tenoris inferius registrandi, & in vim dictæ præinsertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi, & una me cum Notario legitimam stipulante: Et ex causa, & titulo concessionis hujusmodi in Emphyteusim dictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præsens pro se, & successoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut supra obtentæ cessit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, ut supra absente stipulante prædicta interventione omnia, & singula jura &c nullo jure &c. nisi directo dominio, & proprietate bonorum ejusdem Abbatiæ, atque infrascripto anno perpetuo Canone, pactisque, Capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. constituens &c. & donec &c. constituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteusim perpetuam concessionem supradictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine, & vigore supradictæ Pontificiæ licentiæ fecit, facereque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendissimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cælestinorum Monasterii Murronen., ut supra absen. stipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone scutorum quadragentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto solvend., & exbursan., prout idem Reverendissimus Pater Abbas D. Cælestinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monasterii Congregationis Cælestinorum, omniumque, & singulorum ejus Monasteriorum insolidum, animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi relevationem a prædicto Venerabili Monasterio Murronensi in casu &c. solvere, & exbursare promisit, seque obligavit &c. dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Francisco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejusque in dicta Abbatia successoribus pro seipso, & eis dicto Eminentissimo,

ô Reverendissimo Domino Cardinali Finy præsente &c. in duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Euangelistæ mense Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie in posterum decurren. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infrascriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipsas partes amicabiliter Conventis, & concordatis, inviolabiliterque observandis, & materno sermone appositis videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipsas partes.

§. 3. *E primieramente si conviene come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s'intendino ne siano comprese li sudetti luoghi di Monte di Roma spettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità siano, restino, e debbano restare a comodo di detto moderno Eminentissimo Abbate, & altri Successori in detta Abbazia senzache detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi sopra, e per causa di essi possono pretendere, domandare, o conseguire cosa alcuna perche così &c. Secondo si conviene per patto espresso, che oltre il sudetto annuo perpetuo Canone da pagarsi come sopra debbono restare a carico, e peso di detta Venerabile Monastero Morronense tutte le spese del mantenimento di due Cappellani della solita adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite in ciascun anno delle suppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chiesa, ed altri Edificii, ed ogni altra qualsivoglia spesa tanto ordinaria, quanto straordinaria per il mantenimento, e miglioramento de beni di detta Badia, perche così &c. Terzo si conviene per patto espresso, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e detta Venerabile Congregazione de' Celestini, e ciascheduno Monastero della medema* in solidum *sempre, &* in perpetuum *siano tenuti, & obligati conforme detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale ne' nomi sudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario sudetto come sopra presente, & altri Successori in detta Abbazia il sopradetto annuo perpetuo Canone di scudi quattrocento sessanta tre moneta come sopra convenuto, non ostanti le sudette spese, e non ostante, che detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta Badia, e suoi Beni, e non ostante anche i Terremoti, Guerre, Peste, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempesta, Carestia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro Caso benche fortuito, solito, & insolito, pensato, e non pensato qui non espresso, e dal quale fosse necessario farne special menzione, & anco non ostanti qualsivoglia Dazi, Gabbelle, Tasse, imposizioni, & altri pesi imposti, e da imporsi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio, o per altre cause, ed occasioni, ne' li quali, ed altri casi benche venissero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale in nome come sopra espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detti Venerabile Monastero Morronese, e sua Venerabile Congregazione de' Celestini tante volte, quanto accadessero, senza potere domandare defalco, ristoro, o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarsi intieramente, e senza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualsivoglia Abbati Commendatarii Successori in detto Badia non possono mai in alcun tempo per qualsivoglia pretesto, e Causa benche affatto nuova, impensata, & insperata pretendere domandare, o conseguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in essi fatti, e da farsi benche considerabili, e considerabilissimi in modoche il detto annuo perpetuo Canone debba sempre, & in perpetuo essere inalterabile, ed immutabile per ciascheduna delle parti non ostante qualsivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come sopra, perche così &c. Quarto si conviene per patto espresso, che in evento, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e sua Venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi, e negligenti, ò in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii* pro tempore *di detta Badia il sopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne fossero ricercati, overo in caso, che per qualsivoglia causa vendessero, dassero, o permutassero, & in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciascheduno di essi, overo i miglioramenti fatti, e da farsi in essi, e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi, o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù senza espressa licenza, e consenso di detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario* pro tempore, *e senza beneplacito Apostolico espresso, i detti beni sue ragioni o miglioramenti in essi fatti di qualsivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche fosse notabilissimo devolvano, e ricadino, e si intendono devoluti, e ricaduti all'Abbate Commendatario* pro tempore, *e sia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual possesso di propria autorità, e di fatto senza Decreto di Giudice, vizio di spoglio, nullità, & attentati, e senza speranza, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi possano in modo alcuno purgare la mora, benche minima,* etiam de æquitate Canonica, *perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso convenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controvertersi, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c.* Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliquo eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujusmodi perpetuæ

petuæ concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, sibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinsertæ Pootificiæ permissioois facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commeodatarios Successores, attendere, mauutenere, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, exeipere, opponere, vel veuire quovis sub prætextu, causa, iogenio, vel quæsito colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbatia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper haben., vel habere quomodolibet præten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murrooensium libere &c. ita quod aliis &c. litemque aliquam desuper oon inferre oec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, ioio omnem litem, & molestiam si quæ &c. in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summariissimo, sive mixto articulo, Salviani, ae eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantiis avocata, vel non avocata possessione io se Ipsum uti AbbatemCommendatarium prædictum, & alias in eadem Abbatia Successores suscipere susceptamque prosequi, mediare, terminare, pariter, & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manoteoere, & conservare promisit &c. in quieta, & pacifica possessione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, vt supra concessorum, easque eximere, defeodere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraveotionis, nullitatis, iovaliditatis, aut rescusionis præseutis contractus ea quocumque capite resultante ultra præcisam, & ioviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida, atque io Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentissimus, & Revereodissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & cæteros in dicta Abbatia Successores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejusdem Abbatiæ. Dictus vero Revereodissimus Pater AbbasProcurator Generalis bona omoia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murroneosium, & totius Venerabilis Congregationis Cælestinorom, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidom in ampliori R.C. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. virtote supradictæ præinsertæ liceutiæ respective obligaruot more &c. juraruot &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut onum vel plura publicum, seu publica Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romæ io Palatio Vaticano, & mausionibus solitæ Residentiæ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. præsentibos, audientibus, & intelligentibus his videlicet. Illustrissimis DD. Co: Xaverio Canali fil. bo. m. Co: Joannis Mariæ Iteramnen, & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad prædicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

Supplex libellus porrectus SS. fuit à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia relatum Instrumentum conficiendi.

§.4. Tenor supradictæ Pontificiæ licentiæ talis est videlicet. *Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S. Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V.S. umilmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio separato, ogiurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de Passeri, e Bologaano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fu dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in vari tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi er più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll'andare a conto dell'istesso Abbate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Aloga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciascheduu anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento si della Fabbrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattone sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è stato provveduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli practicato tutte le diligenze possibile per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll'accensione della Candela la magior offerta è stata di ducati di Regno quattrocenta cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero à costare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che scudi duecento settanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano in potere de Fittuarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possiede in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luoghi di Monti, che si esiggono immediatamente a drittura dall'Abbate non compresi nel fitto, che si fa in partibus di tutto il rimanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfiteusi perpetua a Monaci Celestini del Monastero Morronese volgarmente chiamata la Badia di S. Spirito*

rite nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farlene la concessione per l'annuo Canone di scudi Romani quattrocento sessanta trè, che offeriscono li medemi pagare ciascun'anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio: Battista di Giugno, e l'altra metà in S. Gio. Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all'Abbate presente, come anche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. Con andare a conto de medemi PP. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de Beni della Badia potessero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monastero Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della stessa Badia di S. Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a prutticarsi in simili contratti, sovra de quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne Istromento in forma, col concedere viceversa a PP. Celestini del sudetto Monastero pienissima potestà di amministrare a loro arbitrio, e di migliorare i beni della stessa Badia di S. Clemente, d'intentar liti, e proseguirle per ricuperare i Beni de la medema in caso trovassero essere stati da chi che sia usurpati col libero esercizio à medemi PP. Celestini dell'accennato Monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati pro tempore della Giurisdizione civile Laicale nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, o che col tempo possa aversi, con espressa dichiarazione, che riuscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di essa Badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, o motivo possa pretendersi magior cenzo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quattrocento sessanta trè di giulii dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovraccennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall'Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della somma di scudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà aversi, non che fermarsi, & accettarsi ogn'anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto, si stima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monistero Morronese, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con magior profitto di quell'anime esercitarla. Ma acciocchè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, e molestati da liti viene umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso Monistero, ed Abbate Morronese tutti i privilegii, esenzioni, e preragative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Morronese, con totale independenza non solo dall'Abbate presente, ma anche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a medemi Abbati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badia, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi perinde, ac si omnimoda Jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Abbate Murronen. radicitus fundata nella maniera, che ella trovasi nello stesso Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si pro tempore, così pure sarà profittevole all'anime, che sono sotto la Giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al Monastero Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri le amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volerglielo concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obligarsi nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute sollenità l'Istromento, che il tutto &c.

Tenor permissionis, & licentiæ obtentæ à Pontifice.

§ 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctissimus Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Cælestinis impertitus est. C. Cardinalis Origus Præfectus P. Archiepiscopus Episcopus Anconæ Segretarius. Loco † Sigilli Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor Literarum Patentalium Generalis Congregationis Cælestinorum ad Cælestinum Galliani, cum quo prædictum Instrumentum confectum fuit, quibus ille eo tius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

§. 6. Tenor autem prædictarum literarum Petentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Cælestino Galliani Abbati nostri Collegii Cælestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & in commissis fidelem diligentemque exequtorum Antiqua, & approbata Patrum nostræ Congregationi consuetudine per nostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejusdem Congregationis probatæ vitæ, sufficientis scientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sedem in Generalem totius Nostræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in praesenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi. Te prædictum dilectum Fratrem nostrum D. Cælestinum Galliani Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totius nostræ Congregationis apud Sanctissimum Dominum, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore præsentium nominatum, electum, creatum, & constitu-

stitutum declaramus, & ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, potestatem, ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pro dicta nostra Congregatione, ejusque locis, membris, Personis, Vassalis, & quomodocumque subjectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali totius Congregationis nostræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad causas omnes, & singulas, ac loca, & Personas ut supra quomodocumque pertinentes peragendas destinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Ecclesiastico, quam Saeculari, & curam quibuscumque personis tam publicis, quam privatis cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis ex stant apud dictam Romanam Curiam & S. Apostolicam Sedem pro causis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejusqoe loca, & personas, ut supra spectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi insuper cum iisdem Judicibus Tribunalibus, & personis quæcumque de Jure, vel consuetudine in favorem dictæ nostræ Congregationis, ejusque locorum, & personarum, ut supra contra quascumque personas erunt peragenda, citandi, accusandi, denunciandi, litem movendi, motas contestandi, agendi, prosequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de nostro mandato pro tempore mittitur recipiendi, easdem pecunias, & alias omnes ad dictam nostram Congregationem, ejusque loca, & personas, ut supra quomodocumque spectantes a quibusvis personis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, seu fructus quoslibet sive censuum, sive locationum, sive locorum Montium, tam decursos, quam in futurum suis loco, & tempore decurrendos, sive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet spectantium tam ad Monachos dictæ nostræ Congregationis, aliaque loca, & personas Nobis subditas, & subjectas, & de rescriptis quod ipsas quietantiæ justa morem, & usum faciendi. Defendendi quoque omnia, & singula nostra Monasteria, loca, Personas, Vassallos, & quomodocumque subjectos, ipsorumque Jura, & Jurisdictiones tuendi bona quæcumque earumdem conservandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & singula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure; vel consuetudine quomodocumque spectare dignoscuntur justa procurationis mandatum, & per Nos ipsos si personaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adessemus fieri, & perfici possent. Nos enim pro prædictorum omnium, & singulorum exequtione, concedimus tibi omnem necessariam, & opportunam auctoritatem, & nostræ Congregationis nomine totum nostrum posse etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & singulorum exequtione, ac inde quomodocumque emergentium annexorum, & connexorum, actum, gestum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præsentes fieri jussimus nostra subscriptione firmas nostrique Sigilli impressione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta nostra Regali Abbatia Murronensi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis. = D. Cælestinus Brancia Secretarius = Loco † Sigilli.

Instrumentum aliud, quo à Capitulo Generali totius Congregationis Cælestinorum in Monasterio S. Spiritus de Murrone congregato, relatum prius instrumentum approbatum fuit.

§.7. Tenor tandem supradicti Instrumenti mandati Procuræ est sequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo, die vero decima secunda Mensis Januarii in Regali, & Venerabili Monasterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter Congregati, & in unum ad sonum Campanulæ Claustralis, ut moris coadunati omnes infrascripti Reverendissimos Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monasterii Murronensis Congregationis Cælestinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infrascripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monasterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari solent videlicet. Reverendissimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monasterii, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ D. Cælestinus Rolli Secretarius Reverendissimi Patris Generalis. D. Justinus Valignani Socius Reverendissimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Castrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philosophiæ, & Cancellarius. D. Joseph Calenzali Archipresbyter, & Vicarius Forensis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depositarius. D. Matthæus Venditta Archivista. D. Carolus Gandlosi Sacrista, Archivista, & Depositarius. D. Octavius Tumachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloysius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolfangus Piscopus, & D. Albinus de Angora asserentes, & mediante &c. affirmantes ipsos, & majorem, & seniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræsentantes nihilominus pro absentibus, & infirmis, si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. aliis &c. sponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & constituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monasterii Procuratorem P. D. Cælestinum Galliano Procuratorem Generalem ejusdem Venerabilis Congregationis licet absentem, & in alma Urbe commorantem, sed tamquam præsentem &c. specialiter & expresse ad ipsorum R. D. Monachorum Constituentium, dictique eorum Venerabilis Monasterii nominibus, & pro eis prævia tamen necessaria, & opportuna facultate Apostolica, debitaque permissione concessionem in locationem, seu Emphyteusim perpetuam duraturam, & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Successores Abbatiæ S. Clementis in Piscaria nullius Diœcesis cum Territorio separato, & Jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris Allani nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum Jurisdictione laicali civili in dicta postrema Terra Bolognani, omniumque, & singulorum ejusdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, stabilium, semoventium, & aliorum quorum-

cum-

cumque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum existentia, Jurium quoque membrorum pertinentiarum, adjacentiarum, usuum, & commoditatum universarum etiam ad effectum recuperandi bona ejusdem Abbatiæ casu quo reperientur a quopiam usurpata, & occopata nihilo penitus excepto, neque excluso, & solum non comprehensis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem spectan. per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Franciscum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejusdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monasterii modo quo supra faciendam, cum amplissima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monasterio semper, & in perpetuo dico, & perpetuo administrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona eiusdem Abbatiæ, lites, & causas instruendi, prosequendi, & terminandi, aliaque necessaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & esercendi absque ulla dependentia a dicto Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore successoribus, etiam quoad jurisdictionem civilem cujusvis generis nunc, & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & competituram, & quam eadem Abbatia habet, seu in futurum habere posset, & cum communicatione eorum Venerabili Monasterio Murronensi illius Reverendissimo Patri Abbati pro tempore omnium, & singulorum privilegiorum exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentissim Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia successorum haben., & exercen. per eorum Reverendissimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentissimo D. Abbate Commendatario illiusque pro tempore successoribus in eadem Abbatia in perpetuum absque eo quod sub quovis prætextu adversus Reverendissimum P. Abbatem ejusdem Venerabilis Monasterii pro tempore haberi, & fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse ejusdem Abbatiæ gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis per eundem Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Reverendissimo Patre Abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præsens residet in eodem Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum suis præfatis bonis, & juribus, modisque, & formis superius expressis in eamdem locationem, & Emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque Abbates Commendatarios successores cum solitis, & consuetis clausulis conducendum &c. pro annuo perpetuo canone scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto, eumdemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe solvere, & exbursare duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate S. Joannis Baptistæ mense Junii secunda vero in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Euangelistæ mense Decembris singulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentissimo D. Abbati Commendatario, aliisque futuris Abbatibus promittendum, seque obligandum &c. atque insuper de subeundo ultra dictum Anonum perpetuum canonem omnes, & quascumque expensas tum ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & necessarias pro manutentione Ecclesiæ, & bonorum ejusdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentissimo, & Reverendiss. D. Abbate Commendatario concordandum quod solutio suprapræfati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ ut supra facienda eidem Eminentissimo D. Abbati Commendatario ejusque successoribus in perpetuum sit, esseque semper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem suprapræfata summa quatuor centum sexaginta trium scut. pro Abbate Commendatario quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum Venerabile Monasterium tantam reddituum quantitatem ex dicta Abbatia ejusque bonis non perciperet, & non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterelitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuria, fame, grillis, furcis (quod Deus avertat,) & tandem non obstantibus quocumque alio casu licet fortuito solito, & insolito, cogitato, & incogitato, hicque non expresso, & necessario forsan exprimen., & non obstante etiam quibuscumque Datiis, Gabellis, Taxis, impositionibus, & aliis oneribus impositis, & imponendis quacumque auctoritate ob subsidia, vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec prætendi valeat aliquod illius augumentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causa meliorationis dictorum bonorum, seu ingentis, & ingentissimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monasterio,& ex alia quavis causa etiam prorsus nova, incogitata, & insperata in modum, ut dictus Canon semper persolvi, & respective exigi debeat in dicta sola, & immutabili summa scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monasterio ejusque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare, permutare, dare in solutum, vel partem soluti, censuare, hypotecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto sub pœna caducitatis, & devolutionis ipso facto incurrendæ, & isto casu omnia bona præfata cum suis melioramentis licet considerabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejusque DD. Abbates Commendatarios absque eo quod ab eorum Venerabili Monasterio prætendi possit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a præfato Reverendissimo Patre Procuratore, ut supra constituto concordandum, & stabiliendum absque eo quod peti, nec prætendi posit admissio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam me-

mediato renunciandum &c. omniaqua alia, & singula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex nostra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitas, & benes visas concordandum, firmandum, & stipulandum obligationemque per dictum Eminentissimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & successores, etiam comprehendentem de manutenendo dictum eorum Venerabile Monasterium in quieta, & pacifica possessione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida amplissime, & latissime extendi, acceptan.. Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta concessione eorum Venerabilis congregatio, se obligat de ea sæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, espensa, & interesse liberando, obligatione in forma amplissima faciendum, & emittendum &c. Et præmissorum causa, & occasione quodcumque instrumentum, & instrumenta cum quibusvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis, & cautelis in similibus apponi solitis, & consuetis, eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitis, & bene visis, atque per eum arbitrandis, per acta cujusvis publici Notarii fieri, recipi, rogari, & stipulari, faciendum, illiusque, & eorum adstipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum observantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monasterii in quavis validiori, & de jure strictiori etiam R. E. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. obligandum &c., & hypotecandum &c. obligationesque Instrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmissis omnibus, & singulis gerendum ea omnia, & singula, quæ facere, & gerere possent ipsi Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi si præsentes, & personaliter interessent, etiamsi talia forent, quæ magis speciale, & individuum procuræ mandatum, quam præsentibus est expressum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non solum isto, sed & omni &c. promittentes &c. relevantes &c. super quibus &c. omnibus observandis &c., & ut &c. prædicti constituentes obligarunt seipsos, posteros, & successores, ac bona omnia mobilia, & stabilia, præsentia, & futura &c. cum potestate &c. constituentes &c., & renunciaverunt &c., & juraverunt &c. unde &c. laus Deo &c. præsentibus opportunis &c. = Extracta est presens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratolis Apostolica per totum Orbem auctoritate Notarius, Judex Ordinarius in Archivio Romanæ Curiæ descriptus, & meo solito sigillo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ sigilli de Amicis = Testor ego infrascriptus supra fatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem, qualem se facit ejusque privatis, ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam &c. in cujus rei testimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronensi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii 1728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cælestinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum Ego Dominus Fridiricus de Judice Cancellarius Loco ✠ Sigilli. Ita est pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Instrumento rogatus fui. Ego Sebastianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apostolica authoritate Notarius publicus ejusdem Curiæ Capitolii præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus &c. Locus ✠ signi.

§.8. Alterius vero in Dei nomine Amen. Die octava mensis Maji anno millesimo septigentesimo vigesimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum Campanæ, & præmissis solitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coadunati omnes infrascripti Reverendissimi PP. Præsidens Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari solent videlicet Reverendissius Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præsidens Generalis totius Congregatioois Cælestinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Eusebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R.P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Casaluce P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Piano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dyonisius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nursia, ac visitator primus P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Visitator secundus. P. D. Cælestinus Cortese Abbas Sanctissimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Visitator tertius. P. D. Franciscus Righi Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Faventia ac Visitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac Definitor primus. P. D. Gaspar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptistæ de Bononia, ac Definitor secundus. P. D. Bernardus Salsi Abbas S. Joannis Baptistæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaspar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cælestinus Galliano Abbas S. Mariæ in Posterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cælestinus de Jorio Abbas S. Mariæ Collismadii de Aquila. P. D. Silvester Calenzuli Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli Pater D. Joseph de Castro Abbas S. Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terranova. P. D. Ramirus Delmatis Abbas S. Petri Cælestini de Mediolano. P. D. Ambrosius Biancolella Abbas S. Gregorii de Novo. P. D. Petrus Hieronymus Barcellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P. D. Cælestinus Corniee Abbas Sanctissimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cælestinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joseph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Aversa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloysius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbassi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilus Galeucci Abbas Sanctissimæ Annunciatæ de Gesualdo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Barulo. P.D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Me-

Instrumentum alterum ejusdem tenoris.

jula

julsnæ de Corropolo P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæsena. P. D. Cælestinus Paladini Abbas S. Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Messapia. P. D. Zaccarias de Electis Abbas S. Petri Cælestini de Siponto. P. D. Joannes Baptista Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Rossi Abbas S. Catharinæ de Benevent.. P. D. Hieronymus Colicci Abbas Titularis, Prior Vici æquensis ex Brevi speciali Summi Puntificis Regnantis &c. Asserentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipsos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter valide, & legitime constituere, repræsentare, nihilominus pro vocalibus infirmis, & absentibus si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. asserentes quoque, & similis juramenti affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam, & informationem de Instrumento rogato per acta D. Cantarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii sub die quinto mox elapsi Aprilis, quo mediante Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis vigore benignæ permissionis, & licentiæ in forma specifica obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. concessit in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios successores Venerabili Monasterio, & Reverendissimo P. Abbati pro tempore ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis supradictam Abbatiam S. Clementis in Piscaria cum Territorio separato, & jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris Alanni nempe, Petranici, Castglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque ejusdem Abbatiæ, una cum omnibus, & singulis suis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decursibus, pendentibus & maturis a die prima Jannarii proximi, privilegiis, quoque facultatibus, & jurisdictionibus universis pro annuo perpetuo canone scutorum quadrigentorum sexagintatrium monetæ Romanæ de julus decem pro quolibet scuto immutabiliter, & absque ulla diminutione solvendo, & exbursando eidem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus solutionibus æqualibus in Urbe faciendis prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ Mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mense Decembris nunc currentis, & deinde cujuslibet anni in posterum decurrentis, & pro qua solutione annui perpetui canonis Reverendissimus P. Abbas D. Cælestinus Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & singula Monasteria, cunctaque bona, & jura insolidum animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi, & consequendi relevationem adversus dictum Venerabile Monasterium Murronense ejusque bona in casu &c. & cum promissione per dictum Reverendissimum Patrem Procuratorem Generalem emissa de faciendo omnia per gesta ratificari in præsenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & singulis pactis, Capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caducitatibus, clausulis, & cautelis in eodem Instrumento concessionis, in Emphyteusim, ut supra rogato contentis, & expressis, & nihilominus in abundantiorem cautelam melius per me certiorati mediante lectura ejusdem Instrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & singulorum in eo contentorum præsentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima usque ad ultimam syllsbam facta intelligibili, & clara voce quibus per eosdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt, & mediante &c. affirmarunt intellectis sponte &c. in vim supra expressæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem supradictum Instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam, ut supra tactam pro dicto annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monasteriorum ut dictum est in Urbe solvendorum, omniaque, & singula in eodem Instrumento contenta, & expressa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo acceptarunt, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro plenissime acceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & volunt non solum isto sed omni &c. quam quidem acceptationem &c. supradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur congregati promiserunt &c. se seque obligarunt &c. semper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tamquam talem attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monasteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. in solidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. consentientes &c. unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. super quibus &c. Præsentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori semper salva &c. & meo solito signo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✻ signi. De Amicis.

Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorũ confirmatione.

§.9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, idem Franciscus Antonius Cardinalis præmissa omnia, & singula pro perpetua eorum validitate inviolabili robore, efficacia, exactiorique observantia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinsertis Instrumentis inter partes conventum communiri summopere desideret. Nobis propterea d. Franciscus Antonius Cardina-

dinalis tam suo; quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii Sancti Spiritus de Murrone, totiusque Congregationis Monachorum Cælestinorum præfatorum nomine humiliter supplicavit, ut sibi, & eisdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.10. Nos igitur ipsos Franciscum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem specialis favore gratiæ prosequi volentes, dictorumque Abbatis, Monachorum, & Congregationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem omnium, & singulorum bonorum rerum, ac jurium supradicti Monasterii S. Clementis in Piscaria cum jurisdictione spirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cælestinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monasterii S. Spiritus de Murrone in Emphyteusim perpetuam a memorato Francisco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejusdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque desuper bina Instrumenta præinserta, cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuscumque in eis respective contentis, & expressis, authoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tum juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque tum ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præsertim super alienationibus bonorum Ecclesiæ editarum, tum ex præfatorum Monasteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis statutorum, consuetudinum, usuum, & privilegiorum Apostolicorum, quorumcumque præscripto, seu alias de stylo in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis formulas, naturales, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis seu eorum aliquo principaliter, vel accessorie, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi quovis modo possent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & abolemus.

Confirmatio prædictorum omnium.

§.11. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet illi in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, occasione, colore, prætextu, & capite etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective, inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cujuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Clausulæ.

§.12. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monasteriorum Congregationis, & ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis, quibuscumque. Volumus autem, ut finita, seu quomodolibet deficiente concessione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura sub illa comprehensa cum suis membris, & pertinentiis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore factis ad dictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant absque eo quod renovatio concessionis hujusmo-

Derogatoriæ.

di a quoquam sub quovis prætextu, seu ea quacumque causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXV.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

De Commissario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Flaminiæ Januarii vide aliam hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exortri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritus que dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quo similibus in Ordinationibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat, Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiciuntur ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subjecti omnino sint.

Subjectio prædictorum Tertiariorum.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ Derogatoriæ.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXVI.

Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

Dat. 13. Sept. 1728. Ann. 5.

De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam hujus Const. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Alias pro parte tunc existentium Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apostolica erecta reperitur, Nobis exposito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejusdem Congregationis Anno 1724. celebrato, contra formam Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, statutum fuisset Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, sive ad Vitam Electi esse debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quæ plurium Hospitalium, sive Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum recursu, ac rei cognitione Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per eumdem Clementem Prædecessorem demandata, & ab hac tribus ipsius Congregationis Cardinalibus ad id specialiter, deputatis remissa, prodiisset a Congregatione particulari dictorum trium Cardinalium die 22. Aprilis 1709. Decretum tenoris sequentis videlicet = *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eædem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obie-*

Quum nonnulla decreta a Capitulo Generali prædictæ Congreg. Constitutionibus plane contraria edita fuissent, habita a nonnullis recursu ad S. Sedem.

Emanavit prælaudat. Decret. Congregationis Particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Constitutionibus contraria.

obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis. =

Aliæ deinde instantiæ coram eadem Congregatione propositis; ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo discuterentur, & resolverentur puncta in præfatis instantiis proposita.

§.2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Instantiæ per tunc pariter existentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propositæ essent, quas ipsa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, sed Votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata resolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, reque die 5. Februarii 1714. accurate discussa, emanasset ab ea Decretum, quo persistendo in Decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Convocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota secreta in hoc proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusa omnino illius perpetuitate.

Uti factum est

Quamobrem cum in Capitulo Generali hujusmodi in Civitate Limana celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti Præfecti generalis, discussa in eo, & resoluta fuissent puncta in præfatis Instantiis proposita, ac successive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuisset, Nosque eorumdem examen supradictæ Congregationi Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ commisissemus, eadem Congregatio Cardinalium post auditam desuper relationem dilecti Filii nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, visaque jura distributa, & auditum Votum bon. mem. Caroli Augustini, dum viveret ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabroni nuncupati Causæ Ponentis, ejusmodi resolutiones in Capitulo Generali præfato unanimiter captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Resolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Causæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

De quibusdam officiis ad novennium duraturis.

De permittendo Religiosis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§.3. *PRIMO*. Officium Præfecti generalis, ac omnia officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes generales, aliique Assistentes particulares utriusque Regni, durare debere ad novennium, servatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio, in triennium. *SECUNDO*. Expedire permittere Religiosis, ut promoveri possint ad Sacerdotium, cum sequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus generalibus, sed proponi præfato Generali debeat a Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus Generalis: Si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, ipsi proponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Assistentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitates promereri posse crediderint. *Tertia*, si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipso facto* incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti Localis, & juxta obligationis Communitatis illius Domus, & quod si pro celebratione aliquam Eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti Locali, ubi Missæ celebrantur, vel cujus Subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in Casum obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, Casu vero quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium aliqui ultra numerum præfixum promoverentur, si id ex propria Promotorum culpa contingerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & passiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut supra promoti, debent in omnibus sequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, & nunquam, nec etiam per breve temporis spatium possint esse Præfecti generales, nec ullam Prælaturam in Religione habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscumque alterius Superioris, sed solluminodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. *Octava*, denique, si aliquis Sacerdos Secularis ægrotus in Hospitalibus degens pro sua devotione peteret ad habitum Religionis, antequam obiret, admitti, possint Pater Generalis, & Definitorium pro hujusmodi admissione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu alii duo adsint Sacerdotes, ut supra.

De non suscipiendis in Religionem iis, qui Religioni inservivere, vulgo *Donados*.

Qui præsidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

De Vice-Præfectis.

§.4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos possit in Religionem suscipere, qui eidem Religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod si secus factum fuerit, admissio per ejusmodi emissa, nullius sit roboris, vel momenti, reservata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit. *QUARTO*. In casu obitus Præfecti generalis, quando ad eum spectaret convocare Capitulum, seu Vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis, seu cujuscumque alterius legitimæ Causæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præsidendi pertineat ad Assistentem generalem antiquiorem, seu etiam eo impedito, ad alios Assistentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum antianitate. *QUINTO*. Demum defunctis Vice Præfectis generalibus Limæ, aut Messici, seu Præfecto cujuscumque

alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus illius Regni, ea omnia gerere possit, quæ a Constitutionibus Ordinis Vice-Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iisdem Constitutionibus præscripta; Et si justis de Causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Constitutionibus ejusdem Ordinis contraria non sint.

Quæ resolutiones alias a Pontifice confirmatæ fuere

§.5. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Præfectus generalis, aliique Vocales præmissa Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: Nos supplicationibus, eorum nomine, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Capituli generalis resolutiones auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 4. Maji ejusdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Verum postea justis de causis aliquæ declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, preces addentes, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§.6. Et postmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis exposito, quod aucto Hospitalium, seu Domorum ipsius Congregationis Fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctum iri sperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Constitutiones a Sede Apostolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præsenti Religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Professionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præscribi summopere cupiebant, precibusque Nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, jussu nostro, similiter remissis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii nostri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus sibi desuper factis, negocioque mature expenso, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eisdem precibus annuendum censuit ut infra.

Reformatio Professionis in posterum emittendæ.

§.7. Nempe, *PRIMO*. Firma, & valida permanente Professionem illorum Religiosorum, qui hactenus sub veteri formula professi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, sub qua Solemnis Professio per Religiosos in posterum professuros emitti debeat, quæ quidem formula est tenoris sequentis, videlicet = *In nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; Ego N.N. libera, & spontanea voluntate solemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Augustini, & Constitutiones Ordinis Hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. observare obedientiam Sanctissimo P. N. S. Pontifici N N. ejusque Successoribus, & R. P. nostro Præfecto Generali, aliisque meis Superioribus, eorumque Successoribus, ac insuper voveo, & promitto paupertatem, castitatem, & exercere Hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes infirmos, etiam infideles, licet contagiosa infirmitate afficiantur. Et ego N.N. facultate mihi concessa a R.P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Professionem accepto, ratamque habeo, & siquidem usque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promissa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejusdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto.*

FORMULA PROFESSIONIS.

Acceptatio Superioris.

SECUNDO. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam passivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis post expletum sui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate sequenti voce passiva careat, ita ut pro Novennio immediate sequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat. *TERTIO*. Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis, & controversiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, sive in Definitorio Generali, sive in particulari suffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejusmodi æqualitatem materiæ remaneant indecisæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præsidentis suffragium, quæcunque materia, seu discordia in suffragiorum æqualitate posita, & constituta dirimatur, & decidatur.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & passiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet suffragiorum æqualitatem.

QUARTO. Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Institutum sit Hospitalia retinere, in eisque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, sive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, sive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia assumendi tam illis, qui ipsis Infirmis, & Convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis Hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta possint, & valeant administrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento administrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam Ecclesiam gubernet, licentiam Confessiones excipiendi habeant.

De Sacramentis a iis, qui Hospitalibus Bethlemiticis inserviunt, a quocumque tempore administranda.

§.8. *QUINTO*. Quamvis autem in Constitutionibus ejusdem Ordinis *Cap. 6. §. 3.* ita statutum sit = *Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus Personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* = Nihilominus in iisdem excipimur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad invisendos Infirmos in Hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religiosos Bethlehemitas, ad erigendum in ipsis Hospitalia vocarunt, vel admiserunt, & quamplures ea lege Hospitalia fundarunt, vel Eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis sub cura Mulierum, & in ædibus separatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari possint, compertumque experientia sit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Constitutione quoad Hospitalia Virorum, approbanda esse Hospitalia, seu Domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujusmodi Hospitalia, seu Domus ab Hospitalibus, & Domibus Virorum, nedum sint separata, verum etiam

De Hospitalibus pro mulieribus infirmis.

nulla

nulla ex parte eisdem sint immediate contingua, ac dummodo in Hospitalibus, vel Domibus Mulierum, nonnisi Religiosus sexagenarius pro Rectore, & Unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro administrandis Sacramentis, constitui valeant, quin alius Religiosus commorari ibi possint, ita, & taliter quod, si alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hospitali, eo casu eadem Domus, vel Hospitale *ipso facto* subjectum sit, & remaneat Visitationi Episcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO*. Cumque necesse sit, quod Religiosi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hospitalibus, ne detur casus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque Sacramentis, debitaque assistentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujusque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos assumpti sunt, & inposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere Processionum publicarum, vel functionum Ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab Hospitalibus, ad instar Religiosorum Sancti Joannis de Deo.

De Cappellanis prædictorum Hospitalium a quovis onere eximendis.

§.9. Cum autem sicut iidem Præfectus, & Assistentes Generales Nobis denuo nuper exponi fecerunt ipsi præfatas declarationes, reformationes, & novas Constitutiones ab ipsa Congregatione Cardinalium conditas, seu approbatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ quoque nostræ Confirmationis præsidio roborari maxime desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, declarationes, reformationes, & novas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, itidem, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, atque tam illas, quam præinsertas quoque resolutiones in supradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas nostras præfatas similiter approbatas, & confirmatas, sicut præmittitur, in praxim, & usum redigi, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit religiose, & inconcusse servari præcipimus, & mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Præfecti, & Assistentium generalium.

Confirmatio Declarationum, & Constitutionum relatarum.

Clausulæ:

§.10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXVII.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores.

Dat. 17. Sept. 1728. An. 5.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliisque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præsertim illa a Sixto V. contra pulsos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Const. ed. 1585. Jul. 1. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Const. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Const. 1717. Jun. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

BEnche da molti Sommi Pontefici nostri Predecessori con diverse loro Costituzioni, e dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e nostri *pro tempore* Tesorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diversi tempi sia stato più volte proibito espressamente a tutte, e singole Persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Fraudi

A multis Summis Pontificibus in Vectigalium fraudatores Constitutiones editæ fuere.

di di qualunque cosa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed imposizioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, e immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali, ed anche spirituali espresse in dette Constituzioni, Editti, e Bandi da incorrersi, ed applicarsi respettivamente nella forma, che in essi è disposto; E sebbene avendo Noi inteso sin dal principio del nostro Pontificato, che da molti con poco timore, e rispetto delle Constituzioni, Ordinazioni, e Bandi sudetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera, e suoi Appaltatori si continuano l'istessi contrabandi, e fraudi, procurassimo far innovare tal proibizione, mediante un Editto fatto publicare dal nostro Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni, che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizj:

Causæ hujus Constitutionis.

§.1 Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'animo nostro, che da molti senza verun timore delle pene sudette, anche con tolleranza, o almeno dissimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi si fabricano robbe soggette a dette Gabelle, e susseguentemente si comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati si trasportano in questa Città, ed altri Luoghi del nostro Stato per esitarle, in gravissimo, ed evidente pregiudizio di detta nostra Camera, e suoi Appaltatori, e che per rimediare a tali disordini non è giovata la spedizione fatta in diverse occasioni, de' Commissarj, con grave dispendio di detta nostra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incusso timore agl' Officiali, e Ministri di Giustizia, con resistergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Persone, fino al termine di ucciderli, restando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giustizia, e ricovrandosi ne' Luoghi Immuni per salvar non solo le proprie Persone, ma insieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

§.2. Volendo perciò Noi con ogni possibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la quiete del nostro Stato, e rendono altresì poco sicure le publiche strade, e così provedere all'Indennità della nostra Camera, e suoi Appaltatori, & insieme alla sicurezza de' nostri sudditi, e respettivamente degl'Officiali, e Ministri di Giustizia, e rimuovere affatto ogni occasione di disturbo, abbiamo determinato di rinovare, ampliare, e dichiararare le sudette Constituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti siano inviolabilmente osservati nella forma, come in appresso.

Confirmantur Constitutiones quædam Summorum Pontificum, & Edicta in latronum publicarum viarum, & vectigalium fraudatores emanata.

Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Costituzioni publicate dalla felice memoria di Sisto V. nostro Predecessore, una cioè contro i Banditi, e malviventi spedita il primo Luglio 1585., che comincia = *Hæc nostri Pontificatus initia* = e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per suo Moto proprio spedito li 17. Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. segnato li 19. Giugno 1700. diretto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. segnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendissimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della nostra Consulta, del Bando Generale del Governo di questa nostra Città, degl' Editti, e Bandi in diversi tempi publicati dal nostro Segretario di Stato, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e dal nostro Tesoriere Generale, e specialmente di quelli publicati sotto li 23. Agosto 1664., 17. Luglio 1707., e 2. Aprile, 1727., di tutto, e singole pene in essi comminate, imposte, & ingionte, de' premj promessi, degl'ordini, e regole respettivamente dati, e prescritte, & ogn' altra cosa, quantosivoglia necessaria ad esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le sudette Constituzioni, Editti, e Bandi, e specificamente tutte, si singole proibizioni in essi espresse, pene ingionte, e premj promessi, e salvo le seguenti dichiarazioni, restrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi da qualunque Persona, anche Ecclesiastica, Secolare, e Regolare, di qualunque stato, grado, e condizione, comprese anche le undici Congregazioni, l'Ordine Gerosolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla si ricercasse speciale, e individua menzione, sotto le medesime pene, non ostante qualunque preteso Privilegio, ed Esenzione, anche risultante da qualunque Constituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori, quali tutte in questa parte, e per l'effetto sudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite.

Declarationes, quædam prædictarum Constitut., & Edictorum.

§.3. E se bene nella sudetta Bolla di Sisto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della nostra Consulta *al Cap.*33., e nell'Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di più Persone armate, dichiarandosi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando saranno trovate insieme più di sei Persone armate, e più di dieci senz'armi, e nel Bando altresì del Governo di questa nostra Città di Roma proibendosi *al Cap.*82. le medesime Coadunaze, e Conventicole, si dichiari esser Conventicola, quando saranno ritrovate più di quattro Persone armate, e più di sette senz'armi, tuttavia confermando, e rinuvando Noi con il presente nostro Moto proprio per quanto faccia di bisogno le proibizioni, come sopra fatte nella sudetta Bolla del detto nostro Predecessore Sisto V., e Bandi successivamente sopra di ciò emanati, come se qui il tenore di ciascun di essi fosse stato di parola in parola registrato, vogliamo, e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali Persone armate sarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque cosa soggetta al pagamento delle sudette Gabelle, portando le Persone caodunate seco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e sia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero

di

di sole tre Persone, al qual numero, nel caso solo di detti Contrabandieri riduchiamo, e restringiamo tali Conventicole, e Coadunazioni, volendo, che le sudette tre Persone armate, & unite, come sopra per il fine sudetto s'intendano subito incorse, e soggette a tutte le pene ingionte, ed espresse nella sudetta Bolla, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in essi, e nell'altri Bandi sudetti sia prescritto diverso, e maggior numero di Persone; E vogliamo inoltre, che dette tre sole Persone armate portando seco qualche quantità di ciascuna di dette Robbe di contrabando siano riputate, e tenute, come Ribelli del nostro Stato, e che tanto gl'Esecutori, e Ministri di Giustizia, quanto altre qualunque Persone private, anche senza mandato di Giudice, possano arrestarle, carcerarle, ed ucciderle impunemente secondo alla disposizione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che se il Contrabandiere arrestato, carcerato, overo ucciso, fosse anche Bandito di Vita, o di Galera, possano gl'Arrestanti, Carceranti, o pure Uccisori conseguire, oltre la sudetta nomina, anche l'altra, che gli si deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinorosi.

Extensiones earundem.

§.4. Proibendosi espressamente nel sudetto Moto proprio della felice memoria di Sisto V. dell'anno 1588. sotto diverse pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto sudetto estendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra cosa soggetta alle Gabelle, e Dazj sudetti, dichiarando, che sotto le pene in esso imposte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano comprese anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe sudette, come se tutte fossero specialmente, ed espressamente comprese, e specificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocenzo XII. nell'accennato suo Chirografo de' 19. Giugno 1700. concesso a Monsignor Tesoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non solo nei Molini, Case, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chiese de' sopradetti Ecclesiastici, ed Ordini Militari, anche de' Gierosolimitani, ove da' Defraudatori, e Contrabandieri fossero state ascose, trafugate, e custodite robbe, per le quali si dovesse pagare la Gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che avesse stimato necessarj, senza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi, con l'intervento però, ed assistenza d'una Persona Ecclesiastica da deputarsi da esso Monsignor Tesoriere Generale, e di venire anche all'estrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel Giodizio Criminale. Noi per estirpare in ogni modo questi Contrabandieri sì pregiudiziali tanto alla nostra Camera, e suoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed estendiamo le sudette facoltà, anche rispetto alle Persone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che quando questi sarrano trovati ne' sudetti Luoghi Immuni, e che ivi ritenessero robbe di Contrabando, sia lecito agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, ed altre Persone, anche private di poter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta Persona Ecclesiastica, da deputarsi da d. Monsignor Tesoriere Generale, arrestare, ed estraere, da detti Luoghi Immuni non solo le robbe di Contrabando, secondo la disposizione del sudetto Chirografo, ma insieme le Persone delli stessi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di se in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abusandoli de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè suffraghi alcun beneficio d'Immunità Ecclesiastica, non ostante, che nel sudetto Chirografo sia ristretta tal facoltà alle sole robbe di Contrabando, come sopra.

Praecipitur publicatio harum literarum.

§.5. Et affinchè queste nostre Ordinazioni, Provisioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile osservanza, ed esecuzione senza veruno ostacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa obbidienza alli Reverendissimi Cardinali, anche Legati a latere, Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, che per l'effetto sudetto debbano far publicare la presente nostra Ordinazione nelle Chiese Cattedrali, e Collegiate delle loro Diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degl'Ecclesiastici, inculcandone a medesimi la piena esecuzione, ed osservanza, ed al medesimo effetto, comandiamo, come sopra, a tutti i Provinciali, Visitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gierosolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religiosi, e Ministri non si comprino, vendano, o ritengano le sudette robbe di contrabando, o in qua'unque modo si presti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, sotto pena della privazione della voce attiva, e passiva, & altre a nostro arbitrio.

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, & ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos.

§.6. Comandiamo in oltre in virtù di santa Ubbidienza, come sopra a tutte, e singole Persone a Noi mediatamente, & immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione, e qualità, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marchesi, Conti, e di qualsisia altra Dignità, e Preeminenza, così Ecclesiastica, che Secolare, e Regolare, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, e li Reverendissimi Cardinali di Santa Chiesa, siccome altresì a Gouernatori, Castellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa, o quesito colore in qualunque modo non ardiscano, o presumano, o alcun di loro ardisca, o presuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè respettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsisia modo contrattino robbe di qualsivoglia sorte, ancorchè di minima quantità, e valore, soggette alle Gabelle, e Dazj spettanti, e dovuti alla nostra Camera in pregiudizio delle sue Dogane generali, e respettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qualunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi sudetti,

detti, come anche i Castellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di Soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, sotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della nostra Indignazione, di scudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Costituzione, e Moto proprio di Sisto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come sopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia qui per inserto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della nostra Indignazione, ed altre a nostro arbitrio, nè in verun modo impedire, che i Commissarj, Ministri, ed Officiali della nostra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori sudetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali Fraudi, non possano liberamente *perquirere*; ed esercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Case di Persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali, che godessero l'Immunità Ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far'altre diligenze, che stimeremo necessarie, anche all'improviso, senza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli costare delle loro facoltà; Anzi essendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni delle Milizie, richiesti dagl'Officiali, e Ministri di Giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajuto, quanto implicitamente con il suono, che d'ordine di quelli si farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medesimi debbano prestare a detti Officiali, e Ministri di Giustizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro Soldati armati, a prestare l'effettivo ajuto, braccio, ed assistenza, alli sudetti Ministri di Giustizia, che vorranno apprendere, arrestare, o uccidere li Delinquenti sudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che seco portano, sotto pena in caso di contravenzione, non solo della perdita, e privazione irremissibile delle Cariche, ed altre respettivamente espresse nelle sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Ministri di Giustizia, e nostri Appaltatori Camerali patissero, o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giustizia, tanto li Delinquenti sudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione di esse li detti Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni di Milizie, a favore di detti Ministri di Giustizia, ed Appaltatori Camerali, basterà, che costi dal detto di due Testimonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in questa parte s'abbi a prestar tutta la fede all'istessi Esecutori di Giustizia.

Committitur ampla hac su[per re facul-tas Cardinali præcipue S.R.E. Camerario]

§.7. Ordiniamo pertanto al Reverendissimo Cardinal Cammerlengo, al nostro Tesoriere Generale, a Reverendissimi Cardinali Legati, Vice Legati, Presidenti, Governatori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi soggetti, e particolarmente de' Luoghi marittimi, e de' Confini del nostro Stato, siccome anche agl'Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano esattamente invigilare per la piena, & inviolabile osservanza di quanto da Noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di Contravenzione procedere contro i Delinquenti, Trasgressori, e Inubbidienti all' esecuzione delle pene sudette, e ad altri rimedj, che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate però le Persone costituite in Dignità Ecclesiastica, e quelli, che sono decorati di Titoli temporali, quali sottoponiamo, e soggettiamo, e vogliamo, che restino sottoposti, e soggetti privativamente alla giurisdizione del Reverendissimo Cardinale Camerlengo, e del nostro Tesuriere Generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altre provisioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pronta, ed esatta esecuzione di quanto da Noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Clausulæ.

§.8. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti possa esser impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, dalli predetti Reverendissimo Cardinal Camerlengo di S. Chiesa, e nostro Tesoriere Generale, della piena Camera, e suoi Chierici, Presidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giurisdizione di definire, e interpretare diversamente; E dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avessero, o pretendessero avervi Interesse, ancorchè fossero Persone Ecclesiastiche, privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, & individua menzione, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente qualunque Indulto, Privilegio, Esenzione, e licenza contro le cose predette da Noi, e dà nostri Predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa, e titolo a favore di qualsisiano Persone, tanto publiche, quanto private, Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della nostra Cancel-

cellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsiasi a tre Costituzioni, e ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, benchè Conciliari, e munite di qualsivoglia clausole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenate, ed insolite, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che qui s'abbino, come se di parola in parola fossero registrate, la Disposizione de Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Resoluzioni, e Decreti della nostra Congregazione dell'Immunità Ecclesiastica, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti anche confermati da questa S. Sede, Riforme, stili, usi, consuetudini anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una speciale menzione, e specificazione, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total'esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§.9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola affissa, e publicata nei Luoghi soliti di questa nostra Città lighi, ed astringa ognuno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniti col sigillo del detto Reverendissimo Cardinal Camerlengo, o del predetto nostro Monsignor Tesoriere Generale, e sottoscritti da uno de Segretarj della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVII. Settembre MDCCXXVIII.

CCXXXVIII.

Dat. 19. Sept. 1728. An. V.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen Musicos concentus figuratos in usu habere.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio; & causæ hujus Constitutionis.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Aresius Abbas Monasterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præsidens Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Constitutionibus a Monachis dictæ Congregationis jussu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum approbatione munitis, Musica instrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, et vix in Ecclesiis ejusdem Congregationis organa permittantur; quod adeo sancte, & constanter receptum est, ut eamdem prohibitionem, seu interdictum in recentioribus Constitutionum Congregationis hujusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametsi eximia cum laude, & ingenti Monasticæ disciplinæ commendatione, regulam eiusdem Sancti Benedicti juxta ritus, & consuetudines prædictæ Congregationis sub cura, & regimine pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi eiusmodi Congregationis hereditario veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis ab hinc annis consueverunt, & de præsenti etiam festis diebus, & præcipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinæ horæ decantantur, Musico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis instrumenta sæcularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illæ, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quæ in dictam Civitatem se conferunt, Officiosis deprecationibus devictæ in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, longa experientia compertum sit, eiusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timen, dum est, sed etiam dolendum, coerceator, dictus Julius Abbas, & Præsidens opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Cælitus Pastorali munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quæ oblitæ domum Patris sui, totas se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio ingiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Præsidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu præsumat sub pœna interdicti Ecclesiæ, in locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nisi a Nobis, & pro tempore

Prohibitio prædicta.

existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Deputatio executoris.

§.3. Præterea, ut præsentes Nostræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Iulio Abbati, & Præsidenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicto Monasterio, Sacristia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX Septemb. MDCCXXVIII; Pontificatus Nostri Anno V.

CCXXXIX.

Die 23. Sept. 1728. Anno 5.

Confirmatur Iudicium Episcopale Ticini habitum de Corpore Sancti Augustini.

Constitutio qua Controversiam de Corpore S. Augustini judicio Episcopali dirimi hic Pontifex jussit edita est 1728. Jan. 23. P. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad summi Dei gloriam in Sanctis ejus amplificandam mirabile nuper factum est in oculis nostris, dum exuviæ Sancti Augustini Hipponensis Episcopi, & præstantissimi Ecclesiæ Doctoris, quarum venerationem antiquus Dei, & sanctorum hostis aliquandiu perturbare tentaverat, tandem omnium Christifidelium cultui, pristinæque honorificentiæ, universa Ecclesia plaudente, restitutæ fuerunt.

Corpus Sancti Augustini Hippone in Sardiniam, atque hinc Ticinum translatum multos post annos repertum est.

§.1. Probatissimis literarum monumentis constat, Vandalorum persecutione in Africanam Ecclesiam excitata, sanctissimos illarum partium Episcopos, & fidei catholicæ confessores, in Sardiniam exilio damnatos, Corpus eximii Doctoris sub finem Sæculi V. secum in eandem insulam transtulisse, ibique usque ad initium Sæculi VIII. Christiana, idest maxima, religione custoditum. Tunc enim Saracenis, qui in Sardiniam irruerant, loca sacra impie fœdantibus, Liutprandus Longobardorum Rex Sanctarum Augustini Reliquiarum pietate motus, per Legatos ab se illuc transmissos, magno eas pretio redimendas, & Ticinum, quæ alias Papia dicitur, sacra pompa transferendas curavit, ubi Confessione ædis Sancti Petri in Cœlo aureo, tunc primum ad hoc unum jussu Regia exstructa, Augustiniani Corporis thesaurus debito tanto Patri honore depositus fuit, populisque devotionis causa usque ad nostram ætatem illuc undique confluentibus, in ejusdem Confessionis crypta inter puteum, aqua salutari manantem, & altare inferius piissimo studio servatus est. Tandem vero die 1. Octobris Anni Dominici MDCXCV. albus marmoreus sarcophagus sub mausoleo lateritio ibidem loci detectus, inque eo Sanctissimæ Augustini exuviæ in Arca argentea clausæ, repertæ fuerunt: quæ omnia coram plurimis testibus canonice comprobata, per Curiæ Episcopalis ministros, & actuarios, in processus, & commentarios, publica auctoritate munitos, summa fide conscriptos, tunc digesta, perque totum quinquennium adversus quorumdam dubitationes non segniter agentibus Fratribus Eremitis Ordinis Sancti Augustini, qui in eadem Sancti Petri Basilica æque ac Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, alternis mensibus divina officia persolvunt, disceptata fuerunt, donec unus & triginta sacræ paginæ & decretorum Doctores pro iisdem Augustini Reliquiis sententiam suam, mira consensione firmatam, scripto ediderunt.

Summus Pontifex judicio Episcopale de eodem Corpus peragi jubet.

§.2. Quum vero ad audientiam nostram pervenisset, ob non extinctas, & abolitas judicio Episcopali Ticinensium Præsulum ejusmodi dubitationes, venerandos tanti Doctoris cineres, quasi incertos, sine debito honore habitos, nos rei gravitate perculsi, literas nostras sub anulo Piscatoris die 23. Ianuarii hujusce anni ad Venerabilem Fratrem Episcopum Ticinensem dedimus, ei serio injungentes, ut judicium de invento illic Sancti Augustini Corpore, ulteriori dilatione sublata, secundum Deum, & veritatem, ceteris quæstionibus de alio Corpore inveniendo remotis, ad finem perducere; illi præterea mandantes, ut cavillationibus eorum, qui decisionem ac definitionem hujusce causæ impedire tentassent, etiam per Ecclesiasticas censuras occurrere deberet, atque illis, a quibus causa cognoscenda esset, iisdem abbibitis, si opus esset, remediis, ediceret, ne ullis officiis, commendationibus, aut partium studiis obsequerentur; sed solum Deum veritatis præ oculis haberent. Et ne in re tanta definienda novis procrastinationibus locus esse posset, bime-

mestre tempus huic judicio conficiendo præfiximus. Has vero literas dilectus filius Fulgentius Bellelius Prior Generalis Fratrum Eremitarum totius ordinis Sancti Augustini, in Cœnobio juxta prædictam ædem Sancti Doctoris, alias Sancti Petri in Cælo aureo, Ticini constitutus, ipsi Episcopo per dilectos Filios Josephum de Gregoriis a Sancto Elpidio, & Aloysium de Bellagente Ticinensem, Fratres Eremitas ejusdem Ordinis, tanquam speciales Procuratores in hac causa a se deputatos, præsentari curavit.

Ad Canonicas Ecclesiæ regulas idem judicium Episcopale peragitur.

§.3. Episcopus Ticinensis acceptis literis nostris, & juridice vocatis vocandis, qui olim pro identitate sacri Corporis declaranda, nomine eorumdem Fratrum Eremitarum, in memorato Cœnobio degentium, vocati fuerant, inspectisque actis, in eadem causa a mense Octobris Anni MDCXCV. usque ad mensem Martium Anni MDCXCIX. confectis, una cum visitationibus ipsius Corporis Sancti Augustini, Annis MDCXCV. MDCXCVI., & MDCXCVII. pariter factis, necnon juribus, documentis, testium depositionibus, aliisque monumentis, & scripturis, tunc, & subsequentibus annis publica auctoritate exaratis; compluries etiam Theologis, Sacrorumque canonum interpretibus coram se congregatis, quos ex piis doctisque viris ad præscripta Sacrosancti Concilii Tridentini, in consilium sibi adhibendos delegerat, quibus pœnas, in iisdem literis nostris expressas, indixit, singula causæ momenta attente discussa, & mature considerata fuerunt. Tandem vero idem Episcopus die 25. Junii una cum iisdem suis hac in causa consiliariis, ab se delectis, coram Fratribus Eremitis Augustinianis, & Canonicis Regularibus Lateranensibus sacrum Corpus in Confessione repertum Anno MDCXCV. post recitatum ad aram maximam Hymnum *Veni creator Spiritus*, ex Confessione in capsa clausum ad eandem aram per sex Presbyteros inter accensa fanalia reverenter perlatum exacte, & sedulo visitavit diebus xxv. & xxvi. Junii adhibitis tribus ex peritioribus Civitatis Anatomes professoribus, jurejurando de veritate dicenda obstrictis, qui singulas sacri Corporis partes studiose recognoscentes, *os brachii sinistri* ab humero ad cubitum, atque aliud, quod *atlas* vocatur, deesse animadverterunt: quorum primum Ticini a felicis memoriæ decessore nostro Benedicto Papa VIII. Beato Egelnotho Primati Cantuariensi dono traditum fuerat; alterum vero in Dalmatia servatur in Thesauro Sacrarum Reliquiarum Metropolitanæ Ecclesiæ Rausinæ. His peractis, sacroque deposito in pristinum Confessionis locum eadem cæremonia restituto, idem Episcopus Ticinensis solemnes supplicationes, aliasque publicas, & assiduas preces, ad divinam opem pro recto judicio secundum Deum, & veritatem ferendo, impetrandam, indixit, quibus devote cum utroque Clero, & Populo Civitatis interfuit; visisque tandem omnibus videndis, & consideratis considerandis, congregatisque iterum coram se Sacræ Theologiæ Magistris, & Canonum professoribus, quos, uti jam diximus, ad sanctiones Concilii Tridentini antea in consilium vocaverat, quique decem, & septem numero pro veritate atque identitate Reliquiarum Sancti Augustini unanimem sententiam tulisse memorantur, ipse coram dilectis filiis Priore Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, & Præposito Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis, atque aliorum complurium, qui illuc, supremum hac de re Episcopale judicium audituri, convenerant, post Missæ Sacrificium de Spiritu Sancto celebratum, solum Deum veritatis præ oculis habens, hoc eodem Anno MDCCXXVIII. Indictione VI. Feria VI. die XVI. Mensis Junii hora tertiarum in Episcopio pro tribunali sedens, hoc Decretum cum plena causæ cognitione pronunciavit.

Sessione 25. ante cap. I.

Decretum Episcopi Ticinensis de Corpore Sancti Augustini.

§.4. *Christi nomine repetito, per hanc nostram diffinitivam sententiam dicimus, pronunciamus, & declaramus, satis constare, Corpus inventum in confessione templi Sancti Petri in Cælo aureo hujus Civitatis die prima Octobris Anni MDCXCV. & nuper per nos recognitum, ac sigillo nostro munitum, esse Corpus Sancti Augustini Ecclesiæ Doctoris, ideoque pro tali esse colendum, & publicæ fidelium venerationi exponendum.*

D. Franciscus Episcopus Papiensis.

Summi Pontificis, & Ecclesiæ gaudium ob vindicatas Augustini reliquias.

§.5. Nuncio tam Sancti, tam gravis, & maturi judicii Episcopalis ad Nos perlato, præ gaudio exsilit cor nostrum, summaque lætitia perfusi gratias Deo egimus, quod suam gloriam in Sancti Augustini exuviis canonice vindicatis augere voluerit, quem ob sanctimoniam, atque intemeratam doctrinæ excellentiam, ut fulgentissimum Ecclesiæ lumen, Innocentius, Zosimus, Bonifacius, Cælestinus, Gelasius, Hormisdas, aliique decessores nostri Romani Pontifices magno semper in honore habuerunt, nosque ipsi, ut parentem æque ac magistrum veneramur, utpote cujus regulam, & doctrinam in nostro Prædicatorum Ordine a primis adolescentiæ annis professi sumus, & favente Deo profitemur. Ut autem nostrum juxta ac totius Ecclesiæ gaudium ubique diffunderetur, per literas nostras Universis Christifidelibus inscriptas die 4. Augusti, omnibus, & singulis utriusque sexus, vere pœnitentibus, & confessis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Sororum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, ubicumque exsistentem, die, per Ordinarios locorum designando, visitassent, atque ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem concessimus; dieque subsequenti alias literas dedimus ad Episcopum Ticinensem, ipsius pietatem, & fidem laudantes, quod omnem dubitationis nebulam de veritate Corporis Sancti Augustini tam accurato examine dissipare studuisset; districte interdicentes sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne quis auferre, asportare aut distrahere quamlibet sacratissimi ejus depositi particulam auderet. Subinde in die festo ejusdem Ecclesiæ Doctoris XXVIII. Augusti ad ejusdem Titulum, & Cœnobium Fratrum Eremitarum Nos ipsi accedentes, in illius honorem Sacrosanctum Missæ Sacrificium ritu Pontificali celebravimus, adsistentibus Nobis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis; & post peracta divina mysteria, in gratiarum actionem pro Sancto ejus Corpore luculente, & canonice comprobato, Hymnum,

Te Deum, Christianæ lætitiæ prænuncium solemni cæremonia præcinentes, io trinis personis unum Deum collaudavimus.

Judicium Episcopale de Corpore Sancti Augustini a Summo Pontifice confirmatur.

§.6. Ne vero ex Pastoralis Officii debito erga Sanctarum Augustini Reliquiarum conservationem, & venerationem a Nobis quidquam prætermittatur, quascumque dubitationes, controversias, causas, & lites de Corpore Sancti Augustini quomodolibet esortas sive introductas, illarumque jura, scripturas, & titulos omnes præsentibus pro plene espressis habentes, & quatenus opus sit, ad Nos avocantes, prorsus estinguimus, & abolemus, & perpetuum silentium super illis imponimus. Et ne unquam futuris temporibus de prædicto Episcopali judicio, ad sanctiores Ecclesiæ regulas absoluto, possit quomodolibet hæsitari, ad submissas preces dilecti filii Felicis Leoni, totius ordinis eorumdem Fratrum Eremitarum Procuratoris Generalis, ejus libello supplici Nobis porrectas, piæ recordationis Antecessoris nostri Martini PP. V. vestigiis inhærentes, qui translationem Corporis Beatæ Monicæ, Venerabilis Augustini Matris, ex Civitate nostra Ostiensi ad hanc eamdem Ecclesiam domus Fratrum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini factam, suis Apostolicis literis, incipientibus, *Pia charitas*, adprobavit; Nos quoque judicium Episcopi Ticinensis de veritate Corporis Sancti Doctoris, ut apud Christifideles notius, & manifestius evadat, ac devotio erga Augustinum magis inflammetur, tenore præsentium ratum, & gratum habentes, es certa scientia, atque etiam Motu proprio, Apostolica auctoritate undequaque adprobamus, & confirmamus, & perpetuis futuris temporibus firmum semper, & validum esse, & fore decernimus, non obstantibus quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, avocationis, estinctionis, abolitionis, silentii impositionis, Decreti adprobationis, confirmationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, decimo Kalendas Octobres, Pontificatus Nostri Anno quinto.

CCXL.

Dat. 23. Sept. 1728. An. 5.

Fratribus Ord. Prædicatorum jurisdictio quasi Episcopalis, quam jampridem esercebant in Ecclesia Parochiali B. M., & Sanctorum XII. Apostolorum Terræ Balneariæ.

Hanc jurisdictionem dictis Fratribus primo fecit Greg. XIII. Const. ed. 1582. Nov. 13. P.11., confirmavit Sixtus V. Const. ed. 1588. Maii 7. P. 4

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ex eo, quod Summus Pontifex lites inter Ecclesiasticas personas extinguere soleat.

CONtentiones, & lites inter quascumque religiosas Familias, præsertim vero inter nostri Ordinis Fratrum Prædicatorum, aliasque Ecclesiasticas Personas, quæ quidem lites sine gravissimis incommodis, & impensis, atque Divini cultus, animarumque salutis detrimento ferri nequaquam possunt, ad Nos pertinet extinguere, & prorsus eliminare, quemadmodum Pontificii muneris nostri ratio suadet, ut jus suum suprema, quam in terris obtinemus auctoritate, unicuique tribuamus, insuper & alia libenti animo peragentes, quæ salubriter espedire animadvertimus.

Parochialis Ecclesia prædicta a Cælestino III. Apostolicæ Sedi subjecta, postmodum transit in jus Canonicorum, Basilicæ Lateranensis qui eam Jacobo quondam Rufo, loci Domino, vendiderunt.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, alias & postquam Parochialis Ecclesia Beatæ Mariæ, & Sanctorum XII. Apostolorum Terræ Balneariæ, nullius Diœcesis, Provinciæ Rheginensis, quam olim felicis recordationis Cœlestinus Papa III. Prædecessor noster soli Romanæ Ecclesiæ subjacere decreverat, & sub Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Sedisque Apostolicæ protectione susceperat, eamque & illius bona, pertinentias, dependentias, ac annexa quæcumque, dictamque Terram una cum eis subjectis locis ab omni jugo, potestate, injuria, & molestia quorumcumque hominum liberam omnino esse voluerat, atque statuerat, pariterque decreverat; postremo una cum universis ejusdem parochialis Ecclesiæ bonis, grangiis, membris, annexis, juribus, actionibus, & pertinentiis quibuscumque Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, nuncupatæ de Urbe, concessa, sive illorum mensæ Capitulari canonice unita, annesa, & incorporata estitisset, ipsique Capitulum, & Canonici postmodum intendentes suam, & dictæ mensæ capitularis conditionem efficere meliorem, omnia, & quæcumque bona prædicta ad dictam parochialem spectantia, & pertinentia quondam tunc in humanis agenti Jacobo Ruso dictæ Terræ, dum viveret, Domino in temporalibus pro eo, ejusque Successoribus, causamque ab eo habentibus, cum hoc ut dictus Jacobus, ejusque successores, causamque ab eo habentes præfati, centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta sex tumulos frumenti singulis annis, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum, ad eamdem Parochialem Ecclesiam etiam spectantium, & pertinentium, pro dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque Fabricæ, & Sacristiæ, necnon ejusdem parochialis Ecclesiæ Rectoris pro tempore esistentis manutentione, respective, congrua sustentatione persolvere, & tradere deberent, ac forsan sub aliis pactis, & conditionibus tunc expressis, pro pretio viginti duorum millium scutorum monetæ Romanæ, ad effectum pretium hujusmodi in tot bonis stabilibus in Territorio Urbis esistentibus, reinvestiendi.

Gregorius XIII. eamdem Ecclesiam Parochialem adsignat Ordini Fratrum Prædicatorum.

§.2. Ac alias sub certis modo, & forma tunc expressis, sub Sedis Apostolicæ beneplacito vendidissent; recolendæ memoriæ Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster, qui venditionem hujusmodi Apostolica Auctoritate confirmaverat, seu confirmari mandaverat, Ordinem Fratrum Prædicatorum propagare, Divinique cultus in ipsa Parochiali Ecclesia incremento consulere volens, dictam Parochialem Ecclesiam, prævia unionis de illa, dictæ mensæ Capitulari, alias, ut præfertur, factæ, dissolutione, & pro eo, quod tunc assereretur, seu prætenderetur, quod dicta Parochialis Ecclesia olim fuisset Monasterium Monachorum Cisterciensis Ordinis, seu quod apud illam Monachi

dicti

dicti Ordinis Cisterciensis olim habitassent, etiam prævia dicti Ordinis Cisterciensis, omnisque illius dependentiæ, ac status, & essentiæ Regularium, ac nominis, denominationis, qualitatis, & formæ Monasterii dicti Ordinis Cisterciensis in dicta Parochiali Ecclesia, illiusque situ, solo, ambitu, domibus, hortis, membris annexis, connexis, juribus, & pertinentiis suis, suppressione, & extinctione, Ordini Fratrum Prædicatorum Apostolica Auctoritate concesserit, & assignaverit seu univerit, & incorporaverit, & in ejusdem Parochialis Ecclesiæ domo, seu domibus, hortis, membris, juribus, & pertinentiis hujusmodi, eidem Parochiali Ecclesiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumstantibus unam domum dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum sub dicta invocatione, titulo, & denominatione B. M., & Sanctorum XII. Apostolorum pro perpetuis usu, & habitatione unius Prioris, & saltem aliorum quindecim Fratrum ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum sub certis modo, & forma tunc expressis erexerit, & instituerit, illique sic erectæ, & institutæ pro ejus Ecclesia dictam Parochialem Ecclesiam cum illius domibus, membris, hortis, juribus, & pertinentiis, eidem Parochiali Ecclesiæ contiguis, vel adjacentibus, & circumstantibus præfatis, demptis, tamen omnibus illis bonis, præfato Jacobo, ut præfertur, venditis, similiter perpetuo concesserit, & assignaverit, ac eidem Domui Fratrum Prædicatorum sic erectæ & institutæ, necnon d. Parochiali Ecclesiæ, vel illius Sacristiæ, aut Fabricæ pro ejus dote, & manutentione, ac Prioris, & Fratrum præfatorum subventione dictos centum viginti novem ducatos monetæ Neapolitanæ, ac nonaginta sex tumulos grani, seu frumenti, necnon tertiam partem bonorum recuperandorum hujusmodi, & alia bona mobilia, & immobilia ipsi Domui Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, erectæ, & institutæ per quoscumque pro tempore quomodolibet danda, seu relinquenda, cum hoc, ut dicti Prior, & Fratres in ipsa Domo pro tempore degentes dictæ Parochiali Ecclesiæ in Divinis, alias deservire, dictamque illius animarum curam exercere, ac Jura, oblationes, eleemosynas, & alia emolumenta Parochialia, & ex servitio, & curæ animarum exercitio hujusmodi provenientia, cujusvis licentia desuper minime requisita, percipere, & habere deberent, & valerent; ipsique Prior, & Fratres hujusmodi Magistro Generali vel Procuratori Generali ejusdem Ordinis Fratrum Prædicatorum dumtaxat, non autem Provinciali seu Provincialibus, Prioribus, vel aliis Ministris seu Officialibus, nisi ab ipso Magistro Generali vel Procuratore Generali, pro tempore deputatis visitatoribus, subessent, etiam perpetuo applicaverit, & appropriaverit.

Fratres Prædicatores dictæ Ecclesiæ, jurisdictionem quasi Episcopalem exercent, quæ a Summo Pontifice Sixto V. eis confirmatur.

§.3. Cum vero Prior, & Fratres dictæ domus, ut præfertur, erectæ, & institutæ, tunc, & pro tempore existentes, jurisdictionem quasi Episcopalem in dicta Terra, eique subjectis locis, quemadmodum Capitulum, & Canonici prædicti illam exercuerant, etiam exercere continuarent, seu continuare vellent, Clerus dictæ Terræ Priori dictæ Domus, ut præfertur, erectæ, & institutæ, se non esse subjectum prætendens, ac illi obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhibere recusans ad Sedem Apostolicam recursum habuisset, causaque hujusmodi per felicis etiam recordationis Xystum Papam V. etiam Prædecessorem nostrum Congregationi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum examinanda, & fine debito terminanda commissa extitisset, ac iterum proposita ratione Capituli, & Canonicorum præfatorum, qui post emanatam ab eadem Congregatione ad favorem eorumdem Prioris, & Fratrum contra Clerum præfatum resolutionem ad causam hujusmodi, ex causis tunc expressis ad se pertinere, ipsosque Priorem, & Fratres, ut mendicantes, harum rerum incapaces existere prætendebant, ab eadem Congregatione idem, quod prius ad favorem Prioris, & Fratrum Prædicatorum præfatorum, ac contra Capitulum, & Canonicos præfatos, quod ipsi Priori, & Fratribus liceret hujusmodi jurisdictionem exercere, bonaque possidere, & alia his similia habere uti ex eorum privilegiis plene constiterat, determinatum fuerit: Capitulo vero, & Canonicis prædictis nedum acquiescentibus, cum idem Xystus prædecessor universam rem ad instantiam Capituli, & Canonicorum præfatorum bonæ memoriæ Antonio Sanctorum Joannis, Pauli Carafæ, & Scipioni Sancti Salvatoris in Lauro nuncupatis, respective Titulorum Presbyteris, dum viverent, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Lancellotto, respective nuncupatis, tunc in humanis agentibus, reassumendam, & cognoscendam commisisset, ipsique Antonius, & Scipio Cardinales Priorem, & Fratres præfatos super præmissis indebite, & injuste molestatos fuisse retulisset, idem Xystus Prædecessor universam causam hujusmodi ad se avocaverit, litemque hujusmodi penitus, & omnino extinxerit, necnon Capitulo, & Canonicis præfatis ac aliis quibuscumque personis perpetuum silentium desuper imposuerit, itaut Capitulum, & Canonici præfati nullam prorsus jurisdictionem, nullamque auctoritatem, & potestatem sive præeminentiam in Ecclesiam, & Clerum dictæ Terræ inposterum haberent, seu habere deberent, necnon Clero dictæ Terræ, & quibusvis aliis personis quacumque auctoritate, dignitate, & officio fungentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna contrafacientes eo ipso incurrenda præceperit, quatenus omni, & quocumque prætextu remoto Priori dictæ domus pro tempore existenti in spiritualibus obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhiberent, & exhibere procurarent, sicut antea factum fuerat; necnon omnia, & singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, jurisdictiones, & præeminentias cum suis grangiis annexis, eatenus per Romanos Pontifices Prædecessores suos concessa seu approbata, & innovata approbaverit, & confirmaverit, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjecerit; necnon ipsis Prioribus, & Fratribus prædictis, ut illis omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, quibus ipsa Parochialis Ecclesia primitus concessa fuerat, necnon deinde Monachi dicti Ordinis Cisterciensis, & po-

postea Capitulum & Canonici prædicti in eadem Parochiali Ecclesia, ac suis annexis, usi, & potiti fuerant æque principaliter, & pariformiter, ac sine ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere valerent, nec essent adstricti in dicta domo plures esse, quam duodecim propter dictæ domus tenuitatem, & insufficientiam, nec ad id aquoquàm cogi deberent, Apostolica authoritate, Motu proprio &c. indulserit, ac alias, prout in singulis Cælestini, ac Gregorii, & Xysti Prædecessorum hujusmodi desuper confectis literis plenius continetur.

Nihilominus a Clero dictæ Terræ tum circa competentiam dictæ Jurisdictionis, tum circa alia recursus ad Sedem Apostolicam adversus eos de novo habitus est.

§.4. Cum autem, sicut etiam accepimus, licet Prior pro tempore existens dictæ domus ab emanatis præfati Xysti prædecessoris literis præfatis jurisdictionem quasi Episcopalem in prædicta Terra ad hæc usque tempora pacifice, nemine contradicente, exercere continuavit, nuperrime tamen Clerus dictæ terræ denuo ad Sedem Apostolicam variis contra modernos Priorem, & Fratres dictæ domus, tam circa competentiam jurisdictionis hujusmodi, modumque illam exercendi, ac subsistentiam nonnullarum ordinationum, a pro tempore existentibus Prioribus dictæ domus factarum, ac præeminentias, ac emolumentorum Parochialium participationem, & piorum montium administrationem, dictæque parochialis Ecclesiæ servitium ac incessum sub Cruce eorumdem Fratrum, & sepulturam Clericorum, necnon consuetum presbyterorum secularium spolium, quam circa consuetudinem exigendi quamdam portionem piscium, aliorumque comestibilium, in diebus festivis piscatorum, & respective venditorum, excitatis prætensionibus, recursum habuerit; causa vero hujusmodi iterum ad eamdem Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negociis, consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum delata, eaque ab eadem Congregatione, audito prius Venerabili Fratre Episcopo Miletensi, intra cujus Dioecesis fines dicta Terra cum suo Territorio existere prætendebatur, Dilecto Filio Nostro S. R. E. Cardinali, Spinula nuncupato, videnda, & referenda commissa extiterit, concordatisque coram eo viginti sex circa præmissa dubiis, & signanter, primo videlicet, an constet de Territorio separato, itaut Clerus, & Populus Balneariæ sit subjectus Priori pro tempore Beati Dominici dictæ Terræ, eoque una cum aliis octo ex prædictis viginti sex dubiis proposito sub die vicesima secunda mensis Augusti anni proxime præteriti prodierit, responsum: *Dilata, & coadjuventur probationes, citatis Episcopis vicinioribus, & interim Prior concedat cum facultatibus Sacræ Congregationis licentiam concionandi, & audiendi confessiones; sed se abstineat a concedendis dimissoriis: & ad mentem, ac ad sequentia dubia, Dilata*.

Ne Fratres prædicti Litium incommodis afficerentur, hæc edita est Constitutio.

§.5. Cumque, sicut pariter accepimus, Prior, & Fratres prædicti, licet pro tuenda plusquam centenaria possessione exercitii jurisdictionis hujusmodi tum antiquis, tum modernis validissimis documentis muniti sint, nihilominus hujusmodi probationum coadiuvatio, litisque prosequutio, citatis Episcopis vicinioribus, gravissimum illis afferret incommodum, atque dispendium; Nos igitur paternæ solicitudinis studio excitati, Prioris, & Fratrum prædictorum ulteriora incommoda, & dispendia prohibere cupientes, litesque hujusmodi omnino submoveri, ac prorsus evelli, illasque futuris temporibus numquam amplius suscitari, Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi, & nunc, & pro tempore existentes Priorem, & Fratres dictæ domus specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac Cælestini, Gregorii, & Xysti Prædecessorum præfatorum literarum præfatarum tenores etiam veriores, ac datas, præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris; deque Apostolicæ potestatis plenitudine, universam causam hujusmodi in prædicta Congregatione, ut præfertur, introductam, & adhuc pendentem indecisam, ad Nos avocamus, litemque hujusmodi penitus, & omnino extinguimus, ac Clero præfato, necnon Populo dictæ Terræ, aliisque quibuscumque personis perpetuum silentium desuper imponimus;

Confirmatio omnium privilegiorum, & jurisdictionum, quæ ad prædictæ Parochialis Ecclesiæ Fratres Prædicatores spectant.

Necnon omnia, & singula privilegia, gratias, immunitates, favores, exemptiones, libertates, jurisdictiones, & præeminentias eidem Parochiali Ecclesiæ, ejusque grangiis annexas, tam in insula Siciliæ, quam in provincia Calabriæ, & per Cælestinum ac Gregorium, & Xystum præfatos, aliosque Romanos Prontifices Prædecessores nostros hactenus concessa, & approbata, ac confirmata, ac etiam innovata, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon ut Prior, aliusve Superior, necnon Fratres domus præfatæ, nunc, & pro tempore existentes, illis omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, favoribus, exemptionibus, libertatibus ac jurisdictionibus, & quoad Priorem, aliumve Superiorem præfatum dictæ Domus, etiam quasi Episcopalis, & præeminentiis, quibus antea Canonici Regulares, ac deinde Monachi, & postea Capitulum, & Canonici præfati ante factam dictæ Parochialis Ecclesiæ Ordini Fratrum Prædicatorum hujusmodi unionem præfatam, & postremo Prior dictæ Domus pro tempore existens præfatus ante præfatas lites motas eatenus usi, potiti, & gavisi fuerunt, in posterum pariformiter, & æque principaliter, ac sine ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia, etiam quoad exercitium jurisdictionis ordinariæ, & quasi Episcopalis, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, ac etiam debeant, Apostolica auctoritate prædicta etiam perpetuo decernimus, & declaramus, atque indulgemus.

Balneara cum toto agro, suis limitibus terminato, Sedi Apostolicæ subjicitur.

§.6. Et insuper, quatenus opus sit, & ut novis litibus atque discordiis, quæ in posterum, satore zizaniarum, pacisque inimico procurante, suscitari valerent, via penitus, & omnino precludatur, dictam Terram Balneariæ, universumque illius Territorium, quod, ut asseritur, a Dioecesis Miletensi Orientem versus in mon-

montibus via publica, ac Septentrionem versus in continibus opidorum, seu castrorum Palmarum, & Seminariæ, alveo fluminis, Grimoldi nuncupati, a dicta via publica ad mare decurrente, a Diœcesi vero Rheginensi Meridiem versus altero fluvio rustico, sive torrente, aut rivo, a præfata via publica montium etiam ad mare defluente, & Occidentem versus Mari, respective, dividitur, & terminatur, ac loca, & villas, si quæ sint in dicto Territorio, & intra dicta confinia existentia, & ab eis dependentia, a præfatis, Miletensi, cujus potius, quam alius cujuscumque, si Terra, illiusque Territorio hujusmodi, ad aliquam Diœcesim pertinerent, existerent, ut pariter asseritur, & a Rheginensi aliisque quibuscumque Diœcesibus, nullo Episcopi Miletensis, & Archiepiscopi Rheginensis, aliorumque quorumcumque Episcoporum aut Archiepiscoporum ad hoc requisito consensu, dicta auctoritate similiter perpetuo separamus, & dismembramus, ac Terram illiusque Territorium hujusmodi sic separata, & dismembrata, necnon prædictam Parochialem Ecclesiam, aliasque Ecclesias, & Capellas, si quæ in Terra, illiusque Territorio hujusmodi nunc extant, & in posterum extiterint, illarumque rectores, & in eis beneficiatos, aliasque personas inibi beneficia ecclesiastica obtinentes, Oratoria, Hospitalia, aliaque loca pia quæcumque, universumque Clerum, & Populum Terræ, illiusque Territorii hujusmodi per præsentes, ut præfertur, separatorum, & dismembratorum ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, & administratione, tam in spiritualibus, quam temporalibus prædictorum, Militensis, & Rheginensis, & aliorum quorumcumque Episcoporum viciniorum, ac ab exhibitione reverentiæ, & obedientiæ, necnon solutione quorumcumque jurium eis exhibendorum, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac Nobis, & dictæ Sedi immediate pariter perpetuo, subjicimus, ac sub nostra, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum protectione suscipimus, ac in posterum Terram præfatam, illiusque Territorium, ut præfertur, separatum, & dismembratum, ac separatam, & dismembratam, hujusmodi nullius Diœcesis Provinciæ Rheginensis existere, ac dici & censeri debere eadem Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus; Ac Terram præfatam, illiusque Territorium, ut præfertur, separatam, & dismembratam, dictamque Parochialem, aliasque quascumque Ecclesias, Capellas, Oratoria, Hospitalia, aliaque loca præfata in Terra, illiusque Territorio per præsentes, ut præfertur, de novo separatis, & dismembratis præfatis, nunc Canonice erecta, & in posterum etiam Canonice erigenda, illarumque Rectores, & singulos in eis respective, Beneficiatos nunc existentes, & pro tempore extituros, ac universum Clerum, & Populum præfatos, illorumque res, & bona quæcumque omnimodæ jurisdictioni, superioritati, correctioni, visitationi, curæ, regimini, & administrationi moderni, & pro tempore existentis Prioris dictæ domus, qui ad formam constitutionum Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi per dictæ Domus Fratres pro tempore existentes Canonice eligi, & præfici,

Terra prædicta, ejusque Ecclesia jurisdictioni Prioris dictæ Domus Fratrum Prædicatorū pariter subjiciuntur.

necnon ætate maturus, ac moribus spectabilis, prudentia quoque præditus, & in sacris Canonibus, quantum fieri potest, versatus, atque in regendo saltem aliquo suæ Provinciæ insigni Conventu infracti animi solertiæ dexteritatis, ac prudentiæ specimen dederit, ac intra ordinem graduatus, vel ad minus ad gradus suscipiendos approbatus, atque Magistro Generali, vel Procuratori Generali Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi, dumtaxat subjectus esse, necnon a Magistro vel Procuratore Generalibus præfato tam postquam pro prima vice Canonice per Fratres præfatos electus fuerit, quam postquam sui Prioratus biennium effluxerit, quoties hujusmodi Prioratus prorogationem concedendam esse expediens visum fuerit etiam, dumtaxat confirmari debeat.

§.7. Priore vero hujusmodi deficiente, vel eo amoto Subprioris vel Præsidentis, aut Vicarii dictæ domus in spiritualibus, & temporalibus pleno jure ordinario, itaut eorum quilibet in præmissis casibus Prior pro tempore existens præfatus, utpote Territorium particolare, & per præsentes, ut præfertur, de novo separatum, & dismembratum hujusmodi, vere habens in dicta Terra, aliisque sibi subjectis locis, jurisdictionem quasi Episcopalem exercere, ac Synodum convocare, & in ea Examinatores, servata tamen Concilii Tridentini decretorum forma, deputare, atque concursus pro Parochialibus Ecclesiis in præfata Terra, aliisque sibi, ut præfertur, subjectis locis præfatis existentibus conferendis indicere, ac beneficia quæcumque Ecclesiastica in Ecclesiis dictæ Terræ, illiusque Territorii per præsentes, ut præfertur, separatorum, & dismembratorum hujusmodi erigere, & instituere, illaque ac etiam nunc existentia, & quæ in posterum quandocumque extiterint, juxta facultatem Archiepiscopis, & aliis Ordinariis collatoribus de jure, usu, vel consuetudine competentem, salvis tamen, & illæsis semper remanentibus omnibus, & quibuscumque reservationibus, & affectionibus Apostolicis etiam conferre, & in eis instituere, ac literas dimissoriales suis subditis ab aliquo catholico antistite, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, clericali charactere insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines rite se promoveri facere cupientibus concedere, ac Sacramentum Confirmationis a vicinioribus Archiepiscopis vel Episcopis sibi magis benevisis subditis administrari facere, sacraque olea ab eo, quem maluerit ex dictis Archiepiscopis vel Episcopis recipere, necnon primodictæ Parochialis Ecclesiæ illique inservientium, ac aliarum Ecclesiarum, Capellarum, Oratoriorum, Hospitalium, aliorumque piorum locorum, & respective, in eis beneficia obtinentium, ac aliorum subditorum præfatorum ubicumque existentium causas beneficiales, matrimoniales, ac civiles, & criminales, vel mixtas, ad forum Ecclesiasticum spectantes, quotiescumque, & ubicumque casus evenerit, quia locorum Ordinarii ullam in subditos, aliosque prædictos, eorumque, respective, bona, redditus, & proventus, jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscumque contractus, necnon cujusvis generis delicti etiam turbatæ jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem men-

De ampla jurisdictione prædicti Prioris.

mentionem requirentis, vel alterius rei ubicumque locorum contractus initus, & delictum commissum fuerit, & res ipsa consistat, exercere valeant, non obstantibus omnibus, & quibuscumque processibus contra illos, vel illorum aliquem per quoscumque locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios in spiritualibus generales, vel quosvis alios ad id ab eisdem locorum Ordinariis deputandos, etiam in casu negligentiæ moderni, & pro tempore existentis Prioris præfati, pro tempore factis; necnon quibuslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis & aliis quibuscumque sententiis promulgatis, quas nullas, & invalidas, nulliusque roboris vel momenti fore volumus; necnon quomodolibet ad præmissa omnia præfata, etiam in alterius, quam dicti Prioris pro tempore existentis jurisdictionem quomodolibet per subditos, aliasque personas hujusmodi præstito, seu etiam præstando consensu, quem non valere decernimus, & declaramus, cognoscere, decidere, & terminare absque voto, & consilio Assessoris, quatenus Prior pro tempore existens præfatus in jure Canonico versatus existat; sin minus cum consilio, & voto, prout de jure Assessoris in aliqua approbata Universitate Studii Generalis Doctorali laurea insigniti, vel saltem in jure Canonico licentiati; in iis tamen causis, in quibus de fisci, vel partium interesse agitur, libere, & licite possit, & valeat eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo subjicimus, & supponimus.

Conceduntur quædam alia insignium per ... jurisdictionis Ordinariæ.

§.8. Et insuper Priori pro tempore existenti præfato, ut quæcumque literæ Apostolicæ, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentes, & præsertim super dispensationibus matrimonialibus, & in forma *significavit*, quæ a nobis, ac Apostolica Sede pro personis ejusdem Prioris pro tempore existentis, jurisdictioni subjectis, posthac conceduntur, & ad Partes transmittentur, eidem moderno pro tempore existenti Priori, tamquam Loci Ordinario, non autem Archiepiscopis, vel Episcopis vicinioribus dirigantur, & committantur; dictusque Prior pro tempore existens literas præfatas aperire, & exequi, necnon in causis, & negociis, quæ hujusmodi literæ concernent procedere, eidemque Priori pro tempore existenti, ut in literas Pœnitentiariæ nostræ Apostolicæ, eidem Priori pro tempore existenti pro illarum exequutione directas, & ad supplicationem Personarum Prioris pro tempore existentis præfati jurisdictioni subjectarum expeditas, etiam aperire, illasque etiam exequi in omnibus, & per omnia libere, & licite valeat, ac debeat, ut alii quicumque locorum Ordinarii in suis Civitatibus, & Diœcesibus procedere possunt, & debent, perpetuo pariter concedimus, & indulgemus.

Clerus sæcularis eidem Ecclesiæ subjectus.

§.9. Et ut Divinus cultus in dicta parochiali Ecclesia decentius, honorificentiusque procedat, Priori pro tempore existenti præfato, ut Presbyteros, & Clericos Sæculares sibi, ratione jurisdictionis præfatæ subditos, ad ea personalia servitia, quæ cum veste talari, & superpelliceo, dictæ Ecclesiæ, tanquam parochiali, & quasiCathedrali hactenus præstare consueverunt, & quæ de jure præstare tenentur, pariformiter imposterum præstanda cogere, & pro celebratione Missarum solemnium, sive cantandarum in festivitatibus, Diaconum, & Subdiaconum ex eodem Clero assumere, necnon Diaconos, & Subdiaconos, aliosque Clericos ad suos respective, ordines in dicta Parochiali Ecclesia exercendos, injunctaque eis de jure munera adimplenda, etiam cogere, & compellere; presbyteris vero, & Clericis præfatis, ut in Choro dictæ Parochialis Ecclesiæ iisdem modo, & forma, quæ hactenus observata fuerunt, sedere, ac in Processionibus sub una, eademque Cruce cum Fratribus præfatis incedere, iisdemque Prioribus, & Clericis, qui in Vesperis festivitatum Vesperas, & in majori hebdomada Divina Officia, horasque Canonicas una cum Fratribus præfatis, juxta eorumdem Fratrum ritum in dicta Parochiali Ecclesia, illiusque Choro psallentes recitaverint, ut pro illis horis, quas, ut præfertur, recitaverint, non obstante ritus hujusmodi diversitate, proprio oneri absque nova Divini Officii juxta proprium Ritum recitatione, satisfacere; necnon Priori pro tempore existenti præfato, ut defunctorum Clericorum spolium super Cotta, Breviario, & Birreto consistens juxta consuetudinem in pluribus Diœcesibus illarum partium vigentem, exigere. Et attento, quod, ut similiter accepimus, Prior, & Fratres pro tempore existentes, præfati in possessione, seu quasi quandam portionem, seu decimas piscium, qui a quibuscumque personis in maritima d. Terræ Balneariæ piscantur, necnon fructuum, & aliarum rerum commestibilium, quæ in dicta Terra, etiam in diebus festivis venduntur, exigendi, & percipiendi reperiuntur, Priori, & Fratribus pro tempore existentibus præfatis, ut eamdem portionem, seu decimas piscium piscatorum, & rerum vendendarum hujusmodi inposterum etiam exigere, & percipere, ac piscantes, & vendentes, hujusmodi portionem, seu decimas hujusmodi Priori, & Fratribus pro tempore existentibus præfatis dumtaxat, & non aliis, vel aliis tradere, & omnino respondere. Contradictores vero, & inobedientes, aut rebelles corrigere, mulctare, & etiam sub Ecclesiasticis sententiis, censuris, aliisque condignis pœnis compescere libere, & licite, respective possint, & valeant, ac etiam respective debeant, & teneantur, ac obligati existant, auctoritate prædicta, etiam perpetuo, respective concedimus, & indulgemus.

Hæc Constitutio perpetuum robur obtineat.

§.10. Præsentes quoque, ac omnia, & singula præmissa ullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas eadem præmissa facta fuerint coram Locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis præfatæ delegatis examinatæ, verificatæ, & ab eis approbatæ, ac interesse forsan habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, nec desuper suum consensum præstiterint, seu ex quavis alia causa, vel quocumque prætextu, quæsito colore, vel ingenio notari, impugnari, invalidari, retractari, ad viam, & terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari, aut adversus illos, & illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari minime posse; nec sub ullis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi. Et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo an-

tea quomodolibet erant, statum restituta, repofita, & plenarie reintegrata, ac de novo etiam sua quacumque posteriori data per Magistrum, seu Procuratorem Generales, aut pro tempore existentem Priorem præfatos, quodeumque eligendo concessas, ac semper perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, eisdem Ministro ac Procuratori Generalibus, necnon Priori nunc, & pro tempore existenti suffragari debere, nec eos desuper a quoquam quavis auctoritate fungente, vel dignitate fulgente, etiam sub quovis prætextu, quæsito colore, vel ingenio, causaque, & occasione, inquietari, molestari, perturbari, aut impediri, ullatenus unquam posse. Sicque, & non alias per quoscumque judices Ordinarios vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Hujus Constitutionis defensores a Summo Pont. fibus deputati

§.11. Quocirca pro tempore existenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protectori, ac Dilectis, filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio in Regno Neapolitano commoranti, nunc, & pro tempore existentibus, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ministri seu Procuratoris Generalium, aut pro tempore existentis Prioris præfatorum, aut alicujus eorum, requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eosque, & eorum quemlibet illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Derogatoria.

§.12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium avocetur; sed ne Judices a Sede præfata deputati contra quoscumque procedere, seu alii vel alios vices suas committere præsumant, ac in generali Lateranensi Concilio edita de duabus diætis; dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur; & quibusvis aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis Fratrum Prædicatorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac quibusvis privilegiis, & indultis, ac literis Apostolicis eidem ordini, ac Ordinariis locorum, & quibusvis ecclesiasticis, & locis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam consistorialiter, & motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet, etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumptis

§.13. Volumus autem, ut ipsarum præsentium exemplaribus etiam impressis, alicujus in dignitate ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & notarii manu obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent originaliter exhibitæ vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, avocationis, extinctionis, silentii, impositionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, subjectionis, suppositionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vicesimo octavo, idibus Septembris, Anno Quinto.

CCXLI.

Dat. 24. Sept. 1728. An. V.

Conceditur Jurisdictio, & diversæ facultates Præfecto Palatii Apostolici pro tempore existenti.

Alia hujus Const. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. Restituta fuit Cardinali Vicario Urbis jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio Innocentii XII. quæ incipit Romanus Pontifex XV. Kal. Octo. suppressit tribunalia particularia ex Privilegiis Romanorum Pontificum constituta, eaque ad jus communeque reduxit.

Inde obortæ controversiæ de jurisdictione Sac. Palat. Apost. Præfecti non obstantibus Canonum Legumque dispositione, Generum moribus, & longæva ipsis Romanis Pontificibus annuentibus consuetudine.

Crebræ de hoc querimoniæ ad SS. Dominum delatæ, indeque incommoda & damna frequentia.

Ad ea, aliaque tollenda per has literas in forma Brevis sequentes conceduntur facultates Præfecto Sac. Pal. Apost.

§.1. CUm occasione Constitutionis fel. rec. Innocentii PP. XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Romanus Pontifex* XV. Kalendas Octobris MDCXCII. editæ, per quam idem Innocentius Prædecessor particularia Tribunalia, & speciales Judices vigore privilegiorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis diversis temporibus concessorum in Curia Romana eatenus constituta, & constitutos suppressit, abolevit, & abrogavit, privilegiaque ejusmodi ad viam, & terminos juris reduxit; Variæ identidem obortæ sint lites, & controversiæ super jurisdictione Præfecti Palatii Apostolici, quæ per eamdem Constitutionem non secus, ac aliorum particularium Judicum ex privilegio, ita sublata fuisse contendebatur, ut nec quævis Sacrorum Canonum, Legumque Civilium dispositio, nec omnium fere gentium mores, & consensus, neque quantumvis longæva, ac scientibus, & prudentibus Prædecessoribus prædictis antea servata consuetudo, ac ejusdem jurisdictionis exercitium ipsi Præfecto Palatii Apostolici quicquam de cætero adversus memoratam Constitutionem suffragari possent; contra vero crebræ ad Nos querimoniæ delatæ fuissent, a recto ordine, & ratione plane alienum esse, causas interesse ejusdem Palatii Præfecto agitari, Familiaresque nostros ad quælibet Almæ Urbis Tribunalia non sine obsequii, quod Nobis, & Palatio prædicto impendunt, detrimento distrahi.

§.2. Hinc est, quod Nos ejusmodi lites, & controversias, quæ promptam justitiæ administrationem impediunt, aliaque multiplicia incommoda, ac turbas adferunt, dirimere, simulque omnem de cætero dubitandi in præmissis occasionem penitus tollere cupientes; atque non minùs ad Romani Pontificis pro tempore existentis decus, & dignitatem, quam ad ipsius Palatii Apostolici providum regimen, & utilitatem, ac dictorum familiarium commoditatem, nostræ dirigentes considerationis intuitum, de nonnullorum Venerabilium Fatrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium ad id a Nobis specialiter neputatorum, qui rem ipsam mature, ac diu discusserunt, consilio, Venerabili Fratri Camillo Patriarchæ Constantinopolitano Moderno, ac pro tempore existenti ejusdem Palatii Apostolici Præfecto (firma in reliquis remanente enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione) in quibusvis causis interesse ipsius Palatii Apostolici quomodolibet concernentibus civilibus, criminalibus, & mixtis, omnimodam, & privativam, ac quoad delinquentes in Palatio Apostolico, ubi Romani Pontifices pro tempore resident, seu eorum residentiæ deputato, vel deputando, & delicta inibi perperata; prout quoque quoad delicta etiam extra Palatium hujusmodi ubicumque inter nostros, & ejusdem Pontificis familiares commissa, plenariam, & privativam itidem; in delictis autem, quæ extra dictum Palatium inter Familiarem, & non Familiarem admissa fuerint, si Reus fuerit Familiaris, similiter privativam, sin minus, cumulativam cum aliis Judicibus cæteroquin competentibus; quod verò ad Causas civiles attinet, ubi dumtaxat Familiaris sit reus, & executive tantum procedatur, privativam quoque Jurisdictionem cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, & opportunis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: Et si agatur actione reali adversus Familiarem ejusmodi, tunc eidem Præfecto Palatii sola competat facultas concedendi licentiam exequendi Sententias, Mandata, vel Decreta, vulgo *Exequatur*, quæ absque reassumptione cognitionis meritorum Causæ præstetur, quod & cum Artificibus, aliisque Patentibus ejusdem Palatii Apostolici munitis ex veteri more, & æqua honestate servatur. Declarantes, quod nomine Familiarium non veniant nisi in Albo, seu Tabella dicti Palatii, & ut vulgo dicitur *Rollo* descripti, quodque memorata Jurisdictio in omnibus casibus præmissis concessa sit, & esse, ac competere intelligatur, sive Delinquentes, & Familiares, aut aliæ personæ hujusmodi Ecclesiasticæ, ac etiam in Ecclesiastica dignitate constitutæ, sive Sæculares fuerint.

Privative Civiliter, & Criminaliter procedendi in Causis interesse ejusdem Palatii tangentibus.

Privative quoad delinquentes in eodem Palatio.

Privative in delictis extra idem Palatium commissis inter familiares,

Item privative in delictis inter Familiarem, & non Familiarem, si Familiaris reus sit, alias cumulative.

Privative procedendi in Causis Civilibus Familiarium, ubi executive agatur. In actionibus vero realibus contra Familiares ad executionem non procedatur, nisi de licentia ejusdem Præfecti prout, & quoad Artifices, & Patentatos observatur.

Qui ad effectum præsentium pro Familiaribus habendi sunt.

Præservatur Præfectus Sacri Palatii Apostolici ab irregularitate.

§.3. Porro eidem Camillo Patriarchæ, ac pro tempore existenti Palatii Apostolici Præfecto, ut muneris hujusmodi, ac præmissorum ratione, & occasione, in negociis, & Causis criminalibus quibuscumque, quoties opus fuerit, se immiscere, & in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, ac debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequatur, libere, & licite, ac absque alicujus poenæ, vel Censuræ Ecclesiasticæ incursu possit, & valeat, dummodo tamen a sententia in Causa sanguinis per seipsum ferenda omnino abstineat, Auctoritate, & tenore præfatis facultatem concedimus, & impertimur.

Adimitur facultas has literas quomodolibet impugnandi.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordina-

dinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præfata Innocentii Prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno V.

CCXLII.

Dat. 24. Septemb. 1728. Anno 5.

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per sæcularem potestatem in Ducem Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg. S. Augustini, & Const. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta sæcularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctæ Sedis Iura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito sartatecta tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus matura considerationis trutina perpensis, æquitati, & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Grodnensibus nova quædam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eodem regno tribunal, & Ecclesiasticam libertatem.

§.1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniæ in eorum diæta, sive Comitiis Grodnensibus mense Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniæ Regem Illustrem tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturæ Apostolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac subinde, nempe die 26. Mensis Novembris immediate subsequentis quinque articulos, quos gradus executionis dictæ novellæ legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus pœnis, & multis etiam pecuniariis districte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negotiorumve expeditiones obtinere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respective Ecclesiis publicare sub pœna sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites statuerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censuræ in eos, que Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Necnon quinque articuli pro dictæ Legis executione editi.

Quæ super re a Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ fuere literæ.

§.2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostris literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe aber-

aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœrore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negocia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem deventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§.3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non defuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eumdem Augustum Regem, Polonamque Rempublicam Nostrum, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem sæcularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro sedulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit.

Verum frustra.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius executione editorũ.

§ 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ; ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa, VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissimè præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmissis, seu eorum occasione in dictis Comitiis Grodunensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilo minus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

§.5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Ecclesiasticæ, & sæcularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt, & denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ pœnas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & pœnas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausulæ peculiares.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam es eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præmineutiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expresione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios; & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinatinnibus, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.8. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu esemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem porsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXLIII.

Declarantur quædam allata Dubia super Constitutione = *Pretiosus* = ad favorem Fratrum Prædicatorum jampridem editam.

Dat. 28. Sept. 1728. Ann. 5.

Laudata Constitutio edita fuit 1727. Maji 26. P. 3. Hac de re vide etiam aliam hujus Constitutionem editam 1728. Decemb. 10. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

BEATISSIME PATER.

Supplex libellus Magistri, a Procuratoris Generalis Ordinis [illegible] declarationem dubiorum.

Magister, ac Procurator Generales Ordinis Prædicatorum, provoluti pedibus S.V. humillime eidem exponunt, exorta hactenus fuisse plura Dubia circa intelligentiam Constitutionis = *Pretiosus* = super quibus maxime Ordo ipse vexatur. Quoniam vero Divinæ placet Providentiæ, ad Ecclesiæ, ejusdemq; Ordinis firmamentum, Beatitudinem Vestram in vivis, justa fervida Oratorum, ac Ordinis vota, conservare, eapropter supplices exorant, quatenus dignetur Sanctitas Vestra ore proprio Apostolicam circa eadem Dubia mentem aperire. Dubia vero selectiora, ac graviora hæc sunt.

Dubia prædicta.
[illegible]

§.1. Primo. An stantibus omnimoda subjectione, ac dependentia a Superioribus, aut Delegatis Ordinis, præscripta a S. Vestra Confratribus, aut Congregatis quarumcumque Societatum, pro tempore in Ecclesiis, Oratoriis, aut Claustris Ordinis prædicti, erectarum, vel etiam convenientium pro opere pio, aut devotione aliqua exercenda: necnon omnimoda pertinentia ad Ecclesias, & Conventus Ordinis ipsius, bonorum quorumcumque prædictarum

So-

Societatum; harum Confratres, sive Congregati, etiam illi, qui alias peculiare Oratorium, ac Societatem aliam ab Ordine independentes habeant, in eligendis, removendis, mutandis Officialibus, in Processionibus, custodia, usu, administratione quarumlibet rerum, atque in omnibus, & singulis aliis, quæ quomodocumque pertineant ad Societates ipsas, fundatas, vel quatenus convenientes, ut supra, ad Ecclesias, Oratoria, aut Claustra, prædictam subjectionem, & dependentiam, sub pœnis in Constitutione taxatis, habere = Mobilia vero, & signanter Sacræ Imagines, & supellectilia, eorumque, sicut, & cujuslibet Altaris, Oratorii, Sacrarii, ac Ecclesiæ, claves, penes Fratres residere: hisque Confratres, & Congregati prædicti, tamquam veri, & simplices bonorum Ordinis Ministri, & Administratores, in majus Dei servitium a Fratribus ipsis assumpti, & data saltem occasione, amovibiles, *privative* quoad Ordinarios quoscumque locorum, rationem administrationis cujuscumque generis bonorum, toties quoties requisiti fuerint, reddere: necnon *privative* quoque quoad Ordinarios prædictos, Superiores tamquam vere propria, ac pleno jure, non ad Confraternitates quasvis Laicorum, sed ad Ordinem pertinentia, non solum Oratoria, aut Ecclesias, quæ ante Ordinis ingressum ad Societates illas spectabant, ac Ordini postmodum per unionem perpetuo accesserunt, sed etiam Oratoria, Capellas, Altaria Societatum quarumvis, in Ecclesia Parochiali Ordinis perpetuo unita, vel unienda, erectarum, necnon Societatum SSmi Nominis Jesu, Rosarii, aliarumque ad Ordinem spectantium, usibus quandocumque extra Ecclesias, aut Claustra Ordinis destinata, vel destinanda, quamvis ipsarum Societatum aut Confratrum expensis fabricata vel fabricanda: eorumque supellectilia, & ornamenta quæcumque, in omnibus, & per omnia ad instar bonorum, supellectilium, ac ornamentorum Societatum per solos Fratres ipsos dumtaxat in omnibus, & per omnia, administratarum, sive alias pleno jure, & dominio ad Ordinem ipsum pertinentium, visitare, tanquam vere dispositioni Concilii Tridentini *sess.* 22. *cap.* 8., *&* 9., pluribusque Congregationum Episcoporum, & Regularium, ac Concilii, Decretis, non subjecta, debeant, ac teneantur?

Dub. II. De omnimoda exemptione eorundem Fratrum a jurisdictione Ordinariorum, & Parochorum.

§.2. Secundo. An spectata immediata soli Summo Pontifici, ac Romanæ Ecclesiæ, Ordinis, ac omnium, & singulorum ad ipsum spectantium, Subjectione, cum amplissima exemptione prædictorum omnium a jurisdictione cujuscumque alterius, a Sanctitate Vestra in confirmatione, ac innovatione Constitutionum Prædecessorum suorum validissime firmata, & si opus sit, restituta, Ordinarii quicumque locorum, Capellas, Oratoria, aut Altaria quæcumque, etiam in Grangiis Ordinis erecta, aut in Ecclesiis Parochialibus Ordini perpetuo unitis vel uniendis, saltem cum clausula = *Salvis Juribus Episcopalibus* =, præter Altare Parochiæ, ac cætera, animarum curam, & administrationem Sacramentorum, ad tramites Concilii Tridentini *sess.* 25. *cap.* 11. spectantia, alia Altaria, aut Ecclesias ipsas, aut ornamenta, supellectilia, & mobilia Altaris, cui sit adnexum Beneficium aliquod Seculare, a Fratribus prædictis posita, posita vero a Beneficiato, non assistente Superiore locali Ordinis, visitare = Prælati vero inferiores, Parochi, Capitula, aliive Clerici Seculares in Ecclesiis, Oratoriis, Claustris, Capellis quibuscumque Ordinis, hucusque dictis, Officium Parochiale exercere: conciones, aut sermones habere: Sacramenta administrare, vel infirmis ministranda accipere; Cadavera sepelire, vel, non determinata cum Fratribus congrua delationis hora, portare: Missas cantare, vel, libere non annuentibus Fratribus ipsis, celebrare: Exequias quaslibet, exclusis Fratribus, vel iisdem, admissis, solemnes cum thurificatione, aut aspersione aquæ benedictæ, aut aliter, quam a Sanctitate Vestra permissum est in sæpedicta Constitutione = §.74., sive non libere, ultra unum dumtaxat Parochum, a Defuncto ante mortem, vel post mortem ab hæredibus, electi, aut vocati; ac aliam quamcumque functionem peragere possint, & valeant?

Dub. III. De approbatione Fratrum ad Confessiones secularium audiendas.

§.3. Tertio. An circa approbationem Fratrum, prævio examine, & ad Confessiones Secularium audiendas Episcopi teneantur juxta sancita a san. mem. Clemente X. in Bulla = *Superna* = Fratres *generaliter repertos idoneos generaliter quoque, & sine limitatione temporum, locorum, aut personarum* approbare: ac saltem Fratres graduatos, sive ætate maturos in primo examine simpliciter, ac generaliter eodem modo approbare, vel reprobare, quod alias a Congregatione Concilii decretum universaliter refertur; Subindeque non obstante alias consueta in Patentibus Literis, ad eas pro arbitrio Episcoporum renovandas, temporis præfixione, semel sic approbatos, nisi gravis superveniat causa, confessiones ipsas spectan., a Confessionibus suscipiendis arceri, aut suspendi non possint?

Dubium IV. Num firma remanere debeant, quæ eisdem Fratribus concessa sunt pro habendis concionibus.

§.4. Quarto. An, ut firma, & illibata permaneant quæ post Tridentini *sess.* 5. *cap.* 2., Sanctum Pium V., & Clementem X., Prædicatoribus Ordinis Sanctitas Vestra concessa voluit, Fratres pro habendis Concionibus Quadragesimalibus, aut Annualibus, in Ecclesiis, aut Oratoriis ejusdem ipsorum Ordinis, solummodo, & quidem ad terminos Constitutionis prædictæ laudati Clementis X., Benedictionem ab Episcopo petere, Licentiam vero, ac Literas Patentes, necnon pro singularibus concionibus moralibus, sive panegyricis, atque pro promovendis Societatibus supradictis, Benedictionem a solo eorum Superiore dumtaxat petere, & obtinere teneantur; Hæcque etiam locum habere debeant ex Bulla = *Pretiosus* = ubi iidem Fratres in Ecclesiis, aut Oratoriis prædictis soli in Quadragesima, vel per annum Conciones habere solent, ac consueverunt, ac etiamsi electionem, nominationem, aut etiam eleemosynam a Communitate quacumque extranea, atque insuper intra prædicta tempora Conciones, aut Sermones singulares in Ecclesiis, quæ non sunt ipsius Ordinis, ex devotione Cleri, vel Populi, consuetudine, aut etiam conventione aliqua, sint habituri? Quum obstet Decretum Congregationis Concilii in una *Theanen.*, post emanatam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = latum 19. *Junii* 1728.

Dub. V. Circa Ordinariam jurisdictionem in Moniales sibi subjectas.

§.5. Quinto. Circa Ordinariam Jurisdictionem in Moniales sibi subjectas, quam restitutam voluit S.V. Ordini suo ad terminos Trident., & Constitutionum S. Pii, An ad Episcopum pertineat, ultra explorationem voluntatis puellæ

juxta

juata idem Concilium *sess.25. cap.17.*, dare facultatem ad congregandum Capitulum pro vestitione, aut professione, sive ad dandum habitum, aut emittendam professionem, aut eaigere attestationem de peractis eaercitiis spiritualibus: disponere etiam *privative* qooad Superiores Ordinis de dote ipsius post emissam professionem; *privative* quoque, aut *cumulative* cum ipsis, dare licentiam pro eatraneorum accessu ad colloquendum Monialibus, aut subscribere licentias pro ingressu Monasteriorum in casibus necessitatis, non obstante contraria ejusdem Tridentini dispositione juxta declarationem Sancti Pii V. in Constitutione = *Etsi Mendicantium* = a Sanctitate Vestra confirmatam: In Visitatione quoque, ac ingressu Clausuræ, Episcopo toties quoties opus erit, facultate ab ipso Tridentino, ac S. Sede delegata, competentibus, aliud quodcumque præter Clausuram ipsam materialem, aut non associante Superiore, visitare, ac etiam ingrediendo cum Pluviali, & Stola contra Decretum Congregationis Concilii in una *Florentina* 29. *Junii* 1684. aut cum præparatione, non Strati, sed Sedis cum Baldachino in alterutra, aut in utraque Ecclesia, aut receptus a Monialibus processionalier, sive cum Cruce erecta, aut cum Cantico *Benedictus*, aut ab ipsis accipiendo Crucem deosculandam, contra Decreta prædictæ Congregationis = *ad Dubia Visitationis Clausuræ* 19. *Januarii* 1686.?

Dub. VI. De Personis utriusque Sexus Tertii Ordinis S. Dominici.

§.6. Sexto. Quantum ad personas utriusque seaus Tertii Ordinis Sancti Dominici, an spectatis omnibus, quæ Sanctitas Vestra mandare dignata est, illæ, quæ, non habent requisita omnia in Constitutione = *Pretiosus* = præscripta, sed absque Voto in Domibus propriis degunt, nec habitum Ordinis patentes, sed vel absconditum, vel in signo, aut parte aliqua ejusdem, deferunt, solis tantummodo Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, Tertio Ordini ibidem concessis, & , si sint Clerici in Sacris Ordinibus constituti, etiam facultate recitandi Officium, ac respective celebrandi Missam, sub ritu tamen Romano, de SS., ac BB. Ordinis Prædicatorum, juata Indulta huic Ordini a S. Sede facta, vel facienda, dummodo tamen in iis, quæ proprium Institutum spectant, Magistro Ordinis in eadem Constitutione præscriptum obedientiam, ac reverentiam servent: Personæ vero seorsim in Domibus privatis cum voto, habitu, & Regula ejusdem Tertii Ordinis viventes, etiam pro anno Probationis, non minus, ac quæ collegialiter vivunt, omnibus, & singulis in prædicta Constitutione, & signanter circa Sacramentorum receptionem, & earum Cadaverum post mortem Sepulturam, necnon plenissimam eaemptionem a Jurisdictione cujuscumque Ordinarii, concessis, frui, gaudere, & potiri possint, & debeant? Possint nihilominus Superiores Ordinis, ad tollendas innumeras lites, absque ullo præjudicio propriæ Jurisdictionis processu cujuscumque longissimi, etiam centum, & biscentum annorum, temporis, ubi non adsit legitima consuetudo in contrarium, ante, vel post editam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = introducta, ac ubi Parochus citra omnem controversiam, & difficultatem acquiescat, & non aliter, permittere, quatenus Parochus ipse bisce prædictis Tertiariis mortaliter, aut habitualiter infirmis, Sacram Eucharistiam in mortis articulo, Paschate, & in aliis solemnitatibus, ac etiam, urgente peculiari aliquo rationabili motivo, Eatremam Unctionem, ministrare, earumque Cadavera, cum obierint, usque ad fores Ecclesiarum Ordinis eaclusive associare, tumque titulo congruæ Eleemosynæ, non vero cujuscumque Parochialis Quartæ, ant cujuscumque alterius Canonicæ portionis sibi debitæ, juata Taxam inter Ordinarium, & Superiorem Loci, per modum regulæ perpetuo retinendæ, firmandam, illud, quod ab iisdem conveniens judicatum fuerit, recipere libere, ac licite possit, ac valeat?

Dub. VII. De Declarationibus super iis dubiis a Santissimo edendis.

§.7. Septimo. An Declarationes, quas vivæ vocis Oraculo super iis Dubiis edere dignabitur S. V., censeri debeant, tanquam literaliter scriptæ, insertæ, & expressæ in prædicta Constitutione = *Pretiosus* = etiam cum avocatione, & extinctione litium desuper pendentium; facultate sublata cuicumque Tribunali, etiam S.R.E. Cardinalibus, aliter judicandi, declarandi, & definiendi: Decreto irritante: commissione eaecutionis: mandato de habenda Fide exemplaribus etiam impressis: cum aliis omnibus in eadem Constitutione contentis: & signanter cum clausulis præservativis, ac derogativis quibuscumque obstantibus, itaut non solum ibidem recensitis, sed etiam censeri debeat, ac sit, derogatum, omnibus, & singulis individuis etiam conventionibus, etiam in limine fundationis, etiam cum juramento factis, Provincialibus quoque, & Synodalibus Decretis, Tribunalium quorumcumque sententiis, ac Congregationis S.R.E. Cardinalium Responsionibus, Decisionibus, Decretis, Rescriptis, Resolutionibus, & prædictis quidem, etiam si semel, vel pluries, etiam in forma specifica, & specialiter a S. Sede approbatis, vel confirmatis, sive etiam clausulis, & formulis undequaque extraordinariis conceptis, approbatis, vel confirmatis, ac etiam quavis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, mentione dignis, itaut eodem pacto pro insertis haberi debeant?

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI.

Die 28. Septembris 1728.

Declarationes prædictæ.

§.8. Facta per me relatione Sanctitas Sua, benigne declarando dubia, ut in adjunctis precibus eacitata, *ad Primum: Tertium: Quartum: Sextum, & Septimum*, respondit *in omnibus Affirmative*.

Ad secundum, vero, *& Quintum*, *Negative in omnibus*. Per id tamen Sanctitas Sua Episcopis, qui *privative*, vel *cumulative* Licentias pro accessu, vel ingressu in Monasteria subjecta Ordinis, dare, vel subscribere alias consueverunt, non intelligit prohibere, quin possint etiam in posterum easdem dare, vel subscribere, *cumulative* tamen semper cum Ordinis Superioribus, & non alias. Ubi autem iidem Episcopi renuant, sufficiat Licentia, sive subscriptio Ordinis Superiorum ad utrumque effectum. Decretis Congregationum, Constitutionibus & aliis quibuscumque, quomodolibet in contrarium facientibus, qnoad omnia superius declarata, minime refragantibus.

Audi-

CCXLIV.

Dat. 13. Nov. 1728. An. 5.

Unitur Officium Auditoratus Generalis Causarum Confidentialium Officio Causarum Curiæ Auditoratus Generalis Cameræ Apostolicæ.

Hac de re vide Sixti V. Const. ed. 1587. Octob. 30. P. 2. Et alia hujus Const. ed. 1728. Septemb. 24. 24. P. 5. agitur de jurisdictione Præfecti Palatii Apostolici.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex de Supremo Apostolicæ Sedis Solio dispositione incommutabili, Divinaque Providentia constitutus, ut noxia evellat, & destruat, ac evulsa, & destructa in utiliorem providæ directionis erigat dignitatem, interdum quæ rationabilibus ex causis a Sede Apostolica disposita sunt, subinde rerum experientia suadente, majoribus ex causis alterat, & immutat, ac his Pastoralis Officii sui partes sollicite, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ Confidentiales prædictæ primum ab ipso Pontifice cognosci & decidi consueverat.

§. 1. Alias siquidem, & postquam felicis recordationis Pius Papa V. Prædecessor noster, & tunc suus omnium Causarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem, & decisionem, ac Literarum Apostolicarum a piæ memoriæ Pio PP. IV. etiam Prædecessore nostro tunc suo super hujusmodi Confidentiis emanatarum executionem sibi, & Successoribus suis reservaverat, & postmodum ob varias, & continuas pro tempore existentis Romani Pontificis in gravissimis, & arduissimis totius Reipublicæ Christianæ negociis occupationes Causæ ipsæ in Romana Curia pro tempore motæ, & introductæ per particularem Judicem ex delegatione Apostolica audiri, decidi, & cognosci consueverant, ipse vero Judex nedum solo Romani Pontificis nutu amovibilis, sed etiam sibi contra ordinarios Collatores Episcopos, & alios Superiores Prælatos hac confidentiali labe prædicta infectos procedendi facultas præclusa existeret, cui etiam in hujusmodi causarum prosecutione ut plurimum delegabantur diversæ simoniacæ pravitates, & aliæ illicitæ pactiones, quæ licet ex ipsis confidentiis resultarent, seu illis mixtæ, & conjunctæ forent, tamen a nonnullis prætendebatur, eas sub facultatibus Judici prædicto concessis minime comprehendi, nec in illis ab ipso sine speciali Sedis Apostolicæ rescripto posse procedi, unde eveniebat, ut modo ipsius Judicis mutatione, quæ interdum contingebat, facultatum suarum angustia, ac etiam delinquentium cavillationibus, & subterfugiis, ejusdem Judicis auctoritas sæpius eluderetur, ac ea, quæ ad purgandam hac contagione Dei Ecclesiam a dictis Prædecessoribus sapientissime sancita fuerant, ut plurimum debito effectu carebant in animarum perniciem, & scandalum plurimorum.

Deinde per particularem Judicem ex delegatione Apostolica;

§. 2. Ejusdem recordationis Sixtus PP. V. similiter Prædecessor noster incommodis prædictis obviare cupiens, operæ pretium duxit, prædicti Judicis Personam speciali titulo, & denominatione decorare, illiusque Jurisdictionem ampliare, ut in Tribunali suo tum Judicia, tum cætera ad id munus pertinentia perpetuo stabilirentur, ac ad certum, debitumque finem ordinarentur, Motu ejus proprio, meraque deliberatione, & ejus certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Confidentialium, etiam Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, seu connexitatem aliquam cum confidentia habentium, Causarum, rerumque omnium inde resultantium, pro uno Generali illarum Auditore, qui omnium, & singularum Causarum hujusmodi Ordinarius Judex exerceret, & Officium ipsum ad ejus vitam obtineret, illudque in ejusdem Sixti Prædecessoris hujusmodi, & pro tempore existentis Romani Pontificis manibus quandocumque resignare licite posset ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabilium, & resignabilium, Apostolica auctoritate perpetuo erexit, & instituit, illique sic erecto, & instituto pro illius Dote decimam partem omnium, & singulorum fructuum, redituum, proventuum, Jurium, obventionum, ac etiam distributionum quotidianarum, etiam solis præsentibus, & Divinis Officiis interessentibus dari, & per eos percipi solitarum, & aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam pensionum annuarum cum interventu confidentiæ, vel alias simoniaca, aut alia illicita pactione interveniente, seu cum his confidentiis aliquam dependentiam, vel connexitatem habente, indebite perceptorum, ad quorum restitutionem quoscumque per ipsius Auditoris Sententiam condemnari, etiamsi postmodum per alios Judices Causam fortasse revideri, & dictam Sententiam confirmari, seu reformari, ac etiam super quibus post Litem desuper in Officio hujusmodi intentatam quomodolibet componi, vel alias concordari contigisset, necnon omnia, & singula alia Juria, salaria, regalia, & emolumenta quæcomque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam sportulas, vel alio quocumque nomine nuncupata, quæ Judices Causarum confidentialium hujusmodi in dicta Curia pro tempore deputati quomodolibet, & quocumque titulo, vel causa habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, seu etiam potuissent, ac debuissent, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuissent, Apostolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo applicavit, & appropriavit.

Tum vero a Sixto V. unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque causarum confidentialium est erectum.

Eique peculiarem dotem assignavit.

§. 3. Ipseque Auditor pro tempore existens omnibus, & singulis privilegiis, quibus veri Familiares tunc sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis, continuique commensales, Prælati Domestici, Sedisque prædictæ Notarii quomodolibet fruuntur, potiuntur, & gaudent, sibi similiter perpetuo concessis, & indultis, omnes, & singulas dictarum confidentiarum, Simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, Causas hujusmodi in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque, ac alias quascumque Personas,

Et nonnullis concessis privilegiis amplissima facultate, & jurisdictione in prædictis causis, aliisque annexis illum donavit.

fonas, etiam Cardinalatus honore, ac Patriarchali, Archiepiscopali, & Episcopali Dignitatibus fulgentes, etiam per viam Inquisitionis, aut ex Officio, aut Apostolica delegatione, vel alias quomodolibet motas, & movendas, ac etiam quæ per viam appellationis a Sententiis definitivis, vel interlocutoriis, vim definitivæ habentibus, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, ac etiam dictæ Sedis Legatos, vel Nuncios pro tempore latis, & promolgatis ad Sedem prædictam pro tempore interpositæ, seu reclamationis Judicialis, aut nullitatis ad Sedem eandem eatenus devolutæ erant vel inposterum devolverentur, itaut Causæ appellationum hujusmodi per eum solum cognosci, nec alterari nisi per Commissionem in Signatura Gratiæ, vocato ipso Auditore, propositam, & manu ejusdem Sixti Prædecessoris signatam committi possent, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii, sola veritate inspecta, & mano regia, ac terminis substantialibus, qui de stylo, seu ordinatione Palatii Apostolici observari consueverant, penitus omissis, ac etiam quibusvis appellationibus, nullitatibus, & aliis diffugiis prorsus remotis, procedendo una cum omnibus, & singulis earum incidentiis, dependentiis, emergentiis, annexis, & connexis, ac etiam toto negocio principali audiendi, cognoscendi, decidendi, fineque debito terminandi, etiam singulis diebus, & horis feriatis, & non feriatis, præterquam in honorem Dei feriatis.

§.4. Nec non super omnibus, & singulis confidentiis etiam aliquam dependentiam, vel connexitatem cum simoniaca, vel alia illicita pactione habentibus, seu mixtis hujusmodi, rebusque omnibus inde resultantibus, tam ad Procuratoris Fiscalis denunciationem, & promotionem, quam etiam Partium accusationem, seu ex mero Officio inquirendi omnes, & singulas hujusmodi confidentialem, & simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam pactionem indocentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, Causas coram quibusvis Judicibus, etiam Palatii Apostolici Causarum Auditoribus, inter quascumque Personas motas, & movendas, ad se, & suum Tribunal avocandi, ac omnes, & singulos dictarum confidentiarum, & simoniarum Auctores, Machinatores, Consocios, Complices, & alios, quos opus esset, ac sua quomodolibet interesse putantes etiam per Edictum publicum, si ad eos tutus non pateret accessus, citandi & constito sibi, quantum sufficere videretur de indiciis, ad personaliter, vel alias legitime comparendum sub excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ac privationis omnium, & singulorum Beneficiorum, & Officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque imposterum obtinenda, nec non pecuniariis, aliisque ejus arbitrio, etiam juxta demeritorum exigentiam corporis afflictivis pœnis, monendi, eisque, ac quibusvis Judicibus tam Ordinariis, quam Commissariis, etiam quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, sub similibus sententiis, censuris, & pœnis tam in dicta Curia, quam extra eam ubilibet inhibendi, detinentes quoscumque Libros, Scripturas, Computa, Instrumenta, & alia Documenta publica, & privata, dictarum confidentiarum causas, etiam ut præferebatur, mistas quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, nec non quoslibet Testes ad se examini subjiciendum, ac veritatis Testimonium perhibendum, etiam ex Officio, vel alias, prout sibi visum foret, per similes censuras, & pœnas cogendi, compellendi, eosque, nec non Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas etiam privationis hujusmodi incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, auxiliumque Brachii Secularis invocandi, necnon unum Locumtenentem in hujusmodi Causis cum simili, vel limitata potestate, quoties visum foret, constituendi, & deputandi, eumque revocandi, ac alium ejus loco subrogandi,

§.5. Nec non Literas, Constitutiones Pii IV. Pii V. Prædecessorum hujusmodi super dictis confidentiis editas, ac omnes, & singulas Sententias in dictis Causis confidentiarum, tam eatenus per earum Judices, qui pro tempore fuissent, latas, quam inposterum per tunc futurum Auditorem hujusmodi, ejusque Successores, ac Locumtenentes ferendas, via executiva, nulla tela judiciaria servata, ac quacumque appellatione remota, ac alias juxta Literarum, seu Constitutionum prædictarum, ac etiam facultatum dictis Judicibus per eum, & Prædecessores suos quomodolibet concessarum formam, continentiam, & tenorem plenarie, & totaliter exequendi, & executioni demandandi, mandataque executiva, & alia quomodolibet necessaria, & opportona decernendi, & relaxandi, & generaliter omnia, & singula alia, quæ in præmissis omnibus, & singulis quomodolibet necessaria, & opportuna fuissent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, statuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem haberet, & habere deberet,

Necnon concessit, ut Officium Notariatus earundem Causarum ad liberam pro tempore existentis Auditoris prædicti dispositionem spectaret,

§.6. Quodque Officium Notariatus earundem Causarum, de cætero perpetuis futuris temporibus ad meram, & liberam pro tempore existentis Auditoris prædicti dispositionem spectaret, & pertineret, ipseque pro tempore existens Auditor Officium Notariatus hujusmodi quibusvis Personis, de quibus sibi visum foret, per suas patentes Literas, Sigillo Officii sui Auditoratus munitas, gratis, vel pro pretio reperibili concedere, & assignare, ac soluta sibi solita compositione resignationis de dicto Officio Notariatus pro tempore faciendæ, nec non Personam, cui Officium ipsum Notariatus pro tempore concessisset, & assignavisset, ad illud, illiusque liberum exercitium absque alia dicti Sixti Prædecessoris, & pro tempore existentis Romani Pontificis concessione, & assignatione recipere, & admittere, ac per eos, ad quos spectabat, & pro tempore spectasset, recipi, & admitti; ac illis de solitis, & consuetis Juribus, & emolumentis responderi facere libere, & licite valeret, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo statuit, & ordinavit, ac alias, prout in Literis Apostolicis ejusdem Sixti Prædecessoris desuper sub Datum tertio Kalendas Novembris Pontificatus sui anno secundo plenius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.7. Cum itaque postmodum Officium Audito-

ditoratus Generalis Causarum confidentialium, vel alias, ut præfertur, mixtarum hujusmodi per liberam dimissionem Venerabilis Fratris Nostri Francisci Friderici de Jordanis Moderni Archiepiscopi Meliten., nuper dictarum Causarum confidentialium Auditoris, de dicto Auditoratu, quem tunc obtinebat, prævia tamen restitutione pretii ejusdem Officii cum Dataria nostra concordati, in manibus nostris factam, & per Nos admissam, vacaverit, & vacet ad præsens, Nos incommodis prædictis, ac cavillosis Judicii competentis allegationibus consultius obviare, ac promptiorem adversus tam perniciosam in exitium animarum labem provide Justitiæ manum excitare cupientes, nec non Pii IV., Pii V., ac Sixti Prædecessorum hujusmodi respective Literarum, & Constitutionum prædictarum, nec non prædictorum Privilegiorum, Indultorum, gratiarum, & facultatum pro tempore existenti Causarum confidentialium hujusmodi Auditori quomodolibet concessorum, ac Sententiarum desuper forsan latarum, & inde secutarum quarumcumque tenores, necnon Litium, & Causarum super confidentiis hujusmodi, aut alias, ut præfertur, contra quoscumque coram eodem Auditore nunc quomodolibet introductarum, & adhuc indecisarum pendentium, status, & merita, nominaque, & cognomina Litigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus ab Officio Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium præfatarum per dictum Sixtum Prædecessorem, ut præfertur, erecto, & instituto, & ad præsens per dicti Francisci Friderici Archiepiscopi dimissionem præfatam vacante, hujusmodi omnimodam prædicti Officii Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium venalitatem, ac omnimodam illius resignabilitatem ei, illudque pro tempore obtinendi in illius erectione, & institutione ab eodem Sixto Prædecessore, ut præfertur, factis, Apostolica auctoritate quomodolibet concessas, tributas, & indultas, & usque nunc ad instar aliorum Officiorum vacabilium, & resignabilium exercitas, perinde, ac si venalitas, & resignabilitas hujusmodi tunc minime concessæ, tributæ, & indultæ, ac numquam exercitæ fuissent, Apostolica auctoritate perpetuo abdicamus, abstrahimus, penitusque supprimimus, extinguimus, & abolemus.

Suppressio, & extinctio Venalitati, & Resignabilitatis prædicti Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium.

Annexio prædicti Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium, Officio Auditoratus Generalis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ. Cum singulis privilegiis, & indultis, jurisdictione, & emolumentis.

§. 8. Illisque sic abdicatis, abstractis, suppressis, extinctis, & abolitis, Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidentialium, & Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactionem inducentium, seu aliquam connexitatem cum Simoniæ labe habentium, prædictum, & ad præsens, ut præfertur, vacans cum reliquis omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, omnimodaque in præmissis Jurisdictione, necnon omnibus, & singulis Juribus, salariis, & emolumentis quibuscumque ordinariis, & extraordinariis, undecumque, & quomodocumque provenientibus, etiam sportulis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, Iudicibus Causarum confidentialium prædictarum in dicta Curia alias pro tempore deputatis quomodolibet, quocumque titulo, vel causa haberi, consequi, lucrari, & percipi solitis, & consuetis, quæve Judices prædicti ante Erectionem Officii Auditoratus Causarum confidentialium hujusmodi a prædicto Sixto Prædecessore, ut præfertur, factam habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, potuerant, & debuerant, & in illius erectione hujumodi ab eodem Sixto Prædecessore in ejusdem Officii Auditoratus Generalis Causarum confidentialium hujusmodi tunc, ut præfertur, facta, Officio hujusmodi, illiusque Auditori Generali pro tempore existenti perpetuo applicata, & appropriata fuerant, Apostolica auctoritate prædicta de novo perpetuo erigimus, & instituimus, illudque sic de novo erectum, & institutum Officio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoratus Generalis, ita quod liceat Causarum Curiæ Cameræ nostræ hujusmodi Generali Auditori, illiusque Locumtenentibus nunc, & pro tempore existentibus, omnibus, & singulis beneficiis, indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, ac quacumque privativa quoad omnes alios quoscumque Judices in Causis confidentialibus, aut alias, ut præfertur, mixtis, aut quamcumque cum eis connexitatem quomodolibet habentibus, prout Causarum confidentialium hujusmodi tunc pro tempore existens Auditor uti, frui, potiri, & gaudere consuevit, ac si Officii Causarum confidentialium hujusmodi venalitas, illiusque resignabilitas a Nobis, ut præfertur, abdicatæ non fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere, necnon omnia, & singula Jura, obventiones, salaria, regalia, & emolumenta quæcumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, ac etiam sportulas, aliaque quocumque nomine nuncupata, & a pro tempore existente Causarum confidentialium hujusmodi Auditore Generali ratione Causarum confidentialium hujusmodi Auditoratus Generalis percipi, & exigi solita, percipere, & exigere possint, & valeant; Sublata tamen facultate Auditori Generali Causarum confidentialium hujusmodi per ejusdem Sixti Prædecessoris Literas prædictas concessa disponendi de Officio Notariatus earundem Causarum, quarum Acta, & consuetæ Expeditiones, cum primum per cessum, vel decessum, aut privationem, seu amotionem dilecti Filii Joannis Baptistæ Constantini, qui dictum Notariatus Officium ad præsens possidet, & exercet, vel cujusvis alterius, qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut alias quovis modo vacare contigerit, servata in reliquis quoad dictum Notariatus Officium forma, & dispositione Literarum prædicti Sixti Prædecessoris, tunc per Causarum Curiæ Cameræ nostræ Apostolicæ Notarios confici, & respective subscribi omnino debeant, dicta Apostolica auctoritate æque principaliter, non autem subjective, & extinctive eadem Apostolica auctoritate perpetuo applicamus, & appropriamus.

Tollitur tamen facultas disponendi de Officio Notariatus.

§ 9. Et ut omnis per applicationem, & appropriationem a Nobis per præsentes, ut præfertur, facta confusio tollatur Jurisdictionis, & ut universis, & singulis constet, liquidoque appareat, qua facultate, quave Jurisdictione Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Auditor Ge-

Conceditur prædicto Auditori Generali Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ut in mandatis præter

alios titulos adjungat illud Auditoratus Causarum confidentialium.

Generalis nunc, & pro tempore existens hujusmodi in judicandis, terminandisque confidentialibus Causis utatur, eidem Auditori Causarum Curiæ prædictæ Generali nunc, & pro tempore esistenti, ut ipse imposterum, ac perpetuis futuris temporibus in singulis suis mandatis desuper quoad Causas confidentiales hujusmodi espediendis, ejus solitis, & consuetis inscriptionibus, & titulis aliam inscriptionem, aliumque titulum, nempe Auditoratus Generalis Causarum confidentialium hujusmodi adjungat.

Præscribitur eidem Auditori, ut unum dumtaxat Cómissarium sibi pro qualibet Diœcesi Ordinariorum eligere possit.

§.10. Necnon omnes, qui in exercitio Auditoratus Causarum confidentialium hujusmodi quoad numerum Literarum Patentium pro Officialibus, & Ministris per Civitates, & Diœceses a tunc pro tempore esistentibus Causarum confidentialium hujusmodi Auditoribus prædictis espediri solitarum irrepserunt abusus, penitus amovere cupientes, Auditori Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Generali nunc, & pro tempore existenti, ut ipse unum dumtaxat Commissarium sibi pro quauis Diœcesi Ordinariorum Jurisdictione ad assumendas informationes, Processusque construendos, aliaque circa causas, & materias in corondem Pii IV., & Sixti Prædecessorum respective Literis prædictis expressas, & contentas sibi benevisa facienda, & gerenda, per suas patentes Literas gratis, & absque ulla sulutione eligere, & constituere, cidemque Commissario sic ab eo, ut præfertur, electo, & constituto, facultatem Notarium sibi benevisum assumendi, & Procoratorem Fiscalem, etiamsi de aliena Diœcesi extiterint, constituendi, in Causis tamen particularibus contingentibus, facultatem concedere posse, Apostolica auctoritate prædicta perpetuo earumdem præsentium Edicto præcipimus & mandamus.

Commissarii prædicti, aliique Ministri præfati Auditoris, hujus Jurisdictioni subjiciuntur.

§.11. Ut autem Commissarii, aliique Ministri, & Officiales a Causarum Curiæ Cameræ nostræ hujusmodi Auditore Generali nunc, & pro tempore esistente prædicto ad Causas confidentiales hujusmodi conficiendas, aliaque præmissa exequenda, ut præfertur, cligendi, & constituendi, tuto, ac libere eorum respective ministeriis, eis, & eorum cuilibet demandandis incumbere possint, & valeant, Commissarios videlicet prædictos a quorumcumque Ordinariorum, & Judicum plenarie, & perpetuo, quo vero ad Notarios, & Procuratores Fiscales a Commissariis ipsis in singulis Causis particularibus, ut præfertur, deputandos, eisdem tantum Causis durantibus, quatenus contra Ordinarios ipsos inquiri, & procedi contigerit, & non alias, ab eorundem Ordinariorum Jurisdictione respective esimimus, eosque Causarum Curiæ Cameræ nostræ prædictæ Auditoris Generalis nunc, & pro tempore existentis Iurisdictioni subjicimus, & supponimus. Volumus autem,

Qui eligendi Commissarii.

quod Commissarii pro tempore, ut præfertur, cligendi, & constituendi, hujusmodi Ecclesiasticæ Personæ vitæ, morum honestate, prudentia, rerum esperientia, aliaque omni debita ad eorum ministeria exequenda idoneitate prædìti cxistant, & quoad eos omnia, & singula serventur, quæ in Concilio Romano *Tit.9.cap.3. in verbo Subcollectores* servari debere Concilium ipsum demandat.

Clausulæ derogatoriæ speciales.

§.12. Præsentes quoque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis observari debere, neque sub quibuscumque similium, vel dissimilium Gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore esistentes sub quibuscumque verborum espressionibus, & formis, ac quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis comprehendi, vel confundi, sed semper, & perpetuo ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstante Causarum Confidentialium prædictarum Auditoratus Generalis alias a Pio IV., & Sisto V. Prædecessoribus prædictis, ot præfertur, respective facta, & quatenus opus sit, de Jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, uecnon Pii IV., & Pii V., ac Sixti Prædecessorum præfatorum, ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac ejusdem Pii IV. Prædecessoris præfati de gratiis ejusdem Cameræ interesse qnomodolibet concernen. in dicta Camera intra certum tempus præsentandis, ac registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Causarum Confidentalium Auditoratus a Nobis per præsentes, ut præfertur, abdicati, ac de novo erecti, & applicati Auditori pro tempore existenti sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, ac mera deliberatione prædictis, ac alias in contrarium præmissorum omnium, & singulorum prædictorum quomodolibet pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque singulis, & totis tenoribus habenda sit mentio specialis, perinde ac si in eisdem præsentibus eorum tenores, & de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, pro espressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac exprese ad validissimum præmissorum omnium, & singulorum prædictorum effectum, etiam specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pœna in Contravenientes.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc Paginam nostræ abdicationis, abstractionis, suppressionis, extinctionis, abolitionis, novæ erectionis, institutionis, applicationis, præcepti, mandati, Exemptionis, subjectionis, suppositionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit,

indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo Nonis Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXLV.

Dat. 4. Nov. 1728. An. 5.

Erigitur insignis Collegiata Terræ Fabriani in Cathedralem; ac Terra prædicta in Civitatem.

Alia hujus Const. ed. 1728. Maji 28. P. 4. erecta fuit Terra Roncilionis in Civitatem.

BENEDICTUS XIII.

PONTIFEX MAXIMUS.

Exordium.

NOtoriæ sunt, Fraternitatibus Vestris sane compertæ qualitates, & prærogativæ, quibus Terra Fabriani in Piceno sita, præfulgeat: Hinc Nos enixis, & iteratis dilectorum filiorum illius Communitatis, & Populi de hac Sancta Sede non semel benemeriti supplicationibus indulgere cupientes, insignem Collegiatam Ecclesiam Sancti Venantii in dicta existentem, in Cathedralem, ac Terram ipsam in Civitatem erigere intendimus.

Elogia Terræ Fabriani in Piceno.

§.1. Fabrianum Piceni Oppidum, Terra nuncupatum, situm est in Diœcesi Camerinensi, & septem mille circiter Christifideles complectitur sub Dominio hujus Sanctæ Sedis. Extat in illo Insignis Collegiata Ecclesia in honorem Sancti Venantii Martyris, magnifice, & eleganter extructa, a Priore unica Dignitate, & undecim Canonicis, cum octo Cappellanis, aliisque pluribus Presbyteris, & Clericis, ministrata; ubi exercetur cura animarum, & Sacra Supellectili ad Divina peragenda suffultum, ac pluribus Sanctorum Reliquiis decoratum. Adsunt in dicta Terra aliæ tres Parochiales, inter quas, altera Collegiata, Ecclesiæ, duodecim Virorum, & novem Monialium Cœnobia, quindecim Confraternitates, quinque Hospitalia, & Mons Pietatis. Territorium ad quinquaginta circiter milliaria in circuitu extenditur, ac quindecim Oppida complectitur, & plures Pagos. Cæterum Ecclesiæ dictæ Terræ, eximiis, iisque pluribus Beatorum exuviis, ditantur, signanter Sanctorum Romualdi, ac Silvestri Abbatum, debita veneratione, & condigno decore custoditis.

Erectio insignis Collegiatæ S. Venantii in prædicta Terra existentis in Cathedralem, & ejusdem Terræ in Civitatem.

§.2. *Quid Vobis videtur?* Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorumque Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, declaramus memoratam Ecclesiam in Cathedralem, dictamque Terram Fabriani in Civitatem erigimus, & instituimus, ac Ecclesiam ipsam Ecclesiæ Cathedrali Camerinensi æque, & principaliter perpetuo canonice unimus, annectimus, & incorporamus, sub immediata ut prius huic Sanctæ Sedi subjectione, cum insigniis prærogativis exemptionibus, & privilegiis, quibus dicta Ecclesia Camerinensis, & aliæ Cathedrales gaudere solent, necnon assignatione præfati ejus Territorii pro illius Diœcesi, & cum derogationibus, Indultis, concessionibus, & clausulis necessariis, & opportunis in Decreto, & Schedula Consistorialibus latius, & uberius extendendis; Cum Decreto, quod memorati Communitas, & Populus teneantur de proprio Domum Episcopalem assignare, ac insuper Congruam pro Vicario Generali ibidem moraturo, juxta oblationem ab ipsis factam, necnon Sacrarium sufficienter instruere de Supellectilibus Sacris ad Pontificalia exercenda, & necessarios sumptus impendere pro Erectione Seminarii. Volumus autem, & Apostolica Auctoritate decernimus, quod, nisi adimpleto in omnibus per dictos Communitatem, & Populum, Decreto assignationum, & Sacrarii instructionis præfatarum, effectu gratiæ Erectionis, & unionis hujusmodi per Nos factarum minime gaudeant, itaut nec dicta Ecclesia nomen Cathedralis assumere, nec Terra præfata, Civitas denominari possit, donec, & quousque præfata omnia adimpleantur. *In Nomine Patris ✱, & Filii ✱, & Spiritus Sancti ✱. Amen.*

Ad quæ teneatur Communitas prædictæ Terræ in Civitatem sic erectæ.

In Concistorio Secreto habito Feria II. die IV. Novembris MDCCXXVIII.

CCXLVI.

MOTUS PROPRIUS.

Dat. 19. Nov. 1728. Ann. 5.

Revocatur Motus proprius sub die 23. Octobris proxime præteriti signatus ad favorem Collegii triginta Notariorum Curiæ Capitolinæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

In præd. Motu proprio nonnulla concessa fuere minime ferenda.

§.1. M*Otu proprio &c.* Doppo esser stata impressa, e pubblicata in questa nostra Città di Roma la Cedola di Nostro Moto proprio, che nel dì 23. Ottobre prossimo passato segnammo a suppliche, ed in favore del Collegio delli trenta Notari della Curia Capitolina, essendo pervenute a nostra notizia le doglianze degl'altri Tribunali di Roma per esser state in quella espresse, e concedute alla detta Curia, benchè a Noi, nè in voce, nè tampoco nel breve Sommario riferite molte cose pregiudiziali a' detti Tribunali, ed esorbitanti, e contrarie tanto alli Sagri Canoni, quant'alla consuetudine di Roma, e specialmente tra l'altre, che la detta Curia, ed i suoi Giudici Laici possano lecitamente, e legittimamente procedere nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' Beni, ed effetti enfiteutici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici fin alla totale terminazione, e consumazione senz'alcuna licenza, ma col mero *exequatur* del Giudice Ecclesiastico nel mandato de deliberando solamente, con quella ragione erroneamente dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori fin' alla consumazione inclusiva, risguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da' Laici, e non si vulneri, nè tocchi niente, anzi si riservi il diretto dominio, e la proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, e che la detta Curia Capitolina goda la Giurisdizione privativa in tutte, e singole Liti, e Cause fra' Cittadini, ed Incoli di Roma, anche in vigore di diverse Bolle de' Pontefici nostri Predecessori, e dell'istesso Statuto, a tenore specialmente del *Cap.41. del lib. primo.*

§.2. On-

Quod fuit cassisæ, ut Pontifex animum induceret ad præd. Motum proprium revocandum.

§.2. Onde Noi, che abbiamo sempre avuta, ed abbiamo ferma intenzione di provvedere all'indennità d'ogn'uno secondo il diritto della Giustizia, doppo aver riconoscinto, ed esaminato il tenore del detto nostro Moto proprio, e fatta seria, e matura riflessione alle cose in quello contenute, ben avvedutici d'esserci state quelle nella maggiore, e più rilevante parte occultate, e come sopra non espresse ne in voce, ne tampoco (come e solito pratticarsi) nel breve Sommario del medesimo Moto proprio, che suole contenere in compendio la sostanza di tutta la Grazia in esso contenuta, che se ci fossero state espresse, o in voce, o nel detto Sommario, averessimo avuto giusto motivo di non sosciverlo, e di rigettarne nella maggior parte l'istanza, quantunque fossimo venuti in sentimento di ritirare a Noi il detto nostro Moto proprio, e pienamente rivocare tutte le cose in quello contenute, ci piaeque nondimeno per procedere più cautamente di sentirne il parere d'una particolar Congregazione composta d'alcuni nostri Ministri Legali, che a bocca deputammo per essaminare la sossistenza delle cose in quello contenute, la quale essendosi uniformata al nostro sentimento, ci siamo però determinati di moderare, e nella maggior parte affatto rivocare la predetta nostra Cedola di Moto proprio, com'appresso.

Declarantur quædam in præd. Motu proprio concessa nullius roboris esse, nec attendi debere, veluti de Iurisdictione Judicis Laici in bonis emphyteuticis Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum.

§.3. Pertanto avendo in questa per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore dell'altra, come sopra da Noi segnata, e qualunque altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Appostolica dichiariamo, e decretiamo, che il Giudice Laico non abbia, nè debba avere veruna Giurisdizione sopra i beni emfiteutici delle Chiese, ed Ecclesiastici, benchè il detto Giudice proceda contro il dominio utile posseduto da' Laici, riprovando, e condannando Noi la proposizione espresa nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio, che la Curia Capitolina, o Giudice Laico posa procedere lecitamente, e legittimamente nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' beni, ed effetti emfitentici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici, ed insieme la ragione erroneamente ivi dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori da farsi risguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da Laici, e non si vulneri, nè tocchi in niente, anzi, che si riservi il diretto dominio, e proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, essendo tal proposizione contraria alli Sagri Canoni, specialmente *nel Cap. Quæ in Ecclesiar. de Constitut.*, ed all'opinione comune de' Canonisti, e de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità, mentre il dominio diretto è annesso, e connesso, e complicato coll'utile, come accessorio, e subbordinato al diretto dell'Emfiteusi Ecclesiastice, e per conseguenza da quello inseparabile, talmente che il Giudice Laico resta totalmente privato della Giurisdizione sopra detto dominio utile, e tal'opinione de' Sagri Canoni, e Canonisti come sopra, abbiamo Noi fortemente sostenuta nella Congregazione dell' Immunità, mentre eravamo in qualità di Cardinale, ed Arcivescovo di Benevento.

Necnon de Jurisdictione privativa Curiæ Capitolinæ in quibuscumque litibus, & Causis inter Cives, & Incolas Urbis Romæ.

§.4. Dichiariamo inoltre, che la detta Curia Capitolina non abbia, nè debba godere la giurisdizione privativa in tutte, e singole Liti, e Cause tra Cittadini, ed incoli di Roma, essendo ciò contro l'inveterata consuetudine, ed in pregiudizio, e spoglio di tutti gl'altri nostri Tribunali, a' quali in vigore di tante Bolle de' Sommi Pontefici nostri Prædecessori compete simil Giurisdizione, e specialmente al Tribunale del Reverendissimo Cardinal Vicario a tenore del nostro Moto proprio spedito del Mese di Settembre del 1724., e perciò ordiniamo, e vogliamo, che s'osservi la sudetta consuetudine, e prattica nello stesso modo, e forma, che si è sin'ora osservata nella Curia Romana senza innovazione alcuna, massime, che nè anche lo *Statuto di Roma lib. 1. cap. 41. de For. comp.* allegato nel primo detto nostro Moto proprio, concede tal sorte di privativa assoluta; dichiarando, e decretando Noi, che per Cittadini, ed Incoli di Roma s'intendano quelli, che tali sono secondo la disposizione del *Jus comune*, e del medesimo Statuto.

Rata habenda declaratur restitutio eidem Collegio facta Officii de Mastri Giustizieri, quod vocant.

§.5. E benchè chiunque per sorrezione, ed orrezzione procura d'ottenere, ed ottiene le grazie Pontificie, debba restar privo in tutto, e per tutto di quanto ha in tal forma ottenuto; nientedimeno volendo Noi pratticare col detto Collegio delli trenta Notari di Campidoglio gl'atti della nostra paterna beneficenza, ci contentiamo, ed ordiniamo, e vogliamo, che resti ferma al detto Collegio de i trenta Notari la Grazia da Noi fattagli della restituzione, ed incorporazione dell'Uffizio de' Mastri Giustizieri allo stesso Collegio col suo libero esercizio, e percezione di tutti li suoi frutti, ed emolumenti nel modo, e forma, che abbiamo disposto nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio.

Revocatio, & abolitio prædicti Motus proprii.

§.6. Quale, e tutte l'altre cose in essa contenute nelle rimanenti sue parti, di nostro simil Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta Potestà rivochiamo, cassiamo, ed annulliamo, e vogliamo, che s'abbia, e debba aversi per cassata, annullata, e rivocata e di niuna forza, e valore, appunto come se non fosse mai emanata, proibendo espressamente ad ognuno, a quale spetti, che a riserva della detta restitozione, ed incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri, esercizio di esso, e libera percezione de' suoi frutti non abbia, nè debba la detta nostra Cedola di Moto proprio come sopra segnata in favore dello stesso Collegio esser ammessa, nè attendersi mai in tempo alcuno, come da Noi rivocata, e pienamente annullata nelle rimanenti sue parti, e molto più proibiamo allo stesso Collegio, ed alli trenta Notari, che lo compongono ora, e pro tempore esistenti, che non ardischino (salva solamente l'incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri) farne uso alcuno, nè in qualunque tempo, ed occasione allegarla, nè in giudizio, ne fuori di esso, e tanto nei Tribunali della nostra Città di Roma, quanto in tutti gl'altri Tribunali del Distretto di essa, e del nostro Stato, e respettivamente l'istesso prohibiamo a qualsivoglia altre Persone anco fuori del nostro Stato Ecclesiastico circa la proposizione come sopra contraria a i Sacri Canoni, opinione comune de' Canonisti, de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità,

nità, essendo tale la mente, e volontà nostra precisa.

Clausula.

§.7. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio, benchè non s'ammetta, nè registri in Camera, e ne i suoi libri secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Prædecessore *de Registrandis*, non possa in alcun tempo mai opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, ma che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, e che così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi da i Tribunali della nostra Camera, e Rota, da i Giudici di detta Curia Capitolina, e da qualunque altro Tribunale, e Giudice Secolare, ed Ecclesiastico, e da qualsisia Congregazione, benchè composta de' Reverendissimi Cardinali, togliendo loro, ed a ciascuno di essi ogni facoltà, ed autorità di giudicare, diffinire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi d'adesso preventivamente nullo, ed invalido tutto ciò, che scientemente, o ignorantemente si facesse, o si tentasse di fare in contrario, ancorchè non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti il detto Collegio, ed i suoi Notarj, e qualsisiano altre Persone, che v'avessero, o pretendessero d'avervi interesse, non ostanti la soprariferita nostra Cedola di Moto proprio, e le cose in essa contenute, le ragioni, e motivi allegati, Decreti, e clausole nella medesima apposte, la regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, la Bolla del detto Pio IV. *de Registrandis*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, usi, stili, consuetudini, ed ogn'altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, ed inserto di parola in parola, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà a qualunque vizio, e difetto sì sostanziale, che formale, che potesse intervenirvi, questa volta sola, per l'effetto predetto pienamente, ed ampiamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 29. Novembre MDCCXXVIII.

CCXLVII.

Dat. 5. Dec. 1728. An. 5.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium: Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificatui, totique Ecclesiæ perutiles.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum recte dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Reipublicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

Ordo Carmelitarum de instituendo Bononiæ Collegio studiorum consilium init.

§.1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suæque familiæ decus in suis cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Transpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro suæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cælestini fieri quoque concessimus.

Cœnobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ reditus novo eorum Collegio, Bononiæ erigendo, incorporandi Consilium exponitur.

§.2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ situm in Oppido Medicinæ Diœcesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, reddituſque ejusdem Cœnobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequave arbitramur.

Cœnobium Medicinense fit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ instituen-

§.3. Atque eumdem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad

di, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœcesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Prædium Conventus Bononiensis Beatæ Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quærendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Instaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi Beatæ Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinensis, filii sint Conventus Bononiensis.

§.4. Omnes filii Conventus Medicinensis, hactenus legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicense præscribitur.

§.5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri possit.

Bononiensis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniversaria in eo celebrentur.

§.6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt: quæ una cum valetudinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§.7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu propro, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ea causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiamsi causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis nostræ aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens; etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ea quacumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus: universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Hæ literæ nullis revocationibus, & limitationibus subsint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habeant.

§.8. Has easdem literas nostras sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis: licet in eis de his nostris literis, eorumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aut debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum,

in

in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & desiniri debere: sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, cumque illis pacifice, frui, & gaudere, non permittens eumdem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obstant.

§.9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis Constitutionibus, Conciliis, aliisque, ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

Clausulæ derogatoriæ.

§.10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nollo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nemo has literas infringere audeat.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, redditnum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

CCXLVIII.

Eximitur Terra, vulgò: *Vetralla*:, a Jurisdictione Præsulis Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravennæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Causa præsentis Constitutionis.

§.1. VOlendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi fatta da quella Communità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per il merito fattosi presso di Noi, e nostri Predecessori in diverse contingenze; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra su detta, oltre ad esserli resa copiosa in se stessa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroso di circa trecento Casali abitati, con speranza, mediante il Divino ajuto, che possa andar sempre più crescendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis.

§.2. Di qui è, che noi di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo sia indipendente, ed esente, conforme

Noi

Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, separata, ed indipendente dalla Podestà, e Giurisdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e nostra Provincia del Patrimonio in tutte, e singole cause Civili, Criminali, mere, o miste in prima, seconda, e qualunque altra istanza; Volendo Noi, che tutte le Cause de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla sudetta, e suo Contado attive, e passive spettanti al Foro Secolare, dalla data del presente nostro Moto proprio, si debbano incominciare, proseguire, e terminare in prima istanza dal Governatore presente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e nostri Successori; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore sudetto si possa domandare, ed avere il ricorso, o appellazione à Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che anno giurisdizione anche nel Distretto.

Causæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eademmet Terra præsente.

§.3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di Sant'Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio presente, e pro tempore, e sotto le pene arbitrarie a Noi, e nostri Successori ai loro Luogotenenti, e Ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Moto proprio, sotto qualunque pretesto, o privilegio concedutogli anche da Noi, e nostri Predecessori, non presumano d'ingerirsi anche ad istanza, e col consenso dell'istesse Parti, nelle Cause Civili, Communitative, Criminali, mere, o miste de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e suo Contado sudetto: Ma solamente possano proseguir quelle, che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Mese d'Aprile dell'entrante Anno 1729.: Volendo Noi, che spirato tal termine, sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle Cause già introdotte come sopra, e che le Cause sudette non terminate, nello stato, e termine, in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente, e pienamente devolute a sudetti Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che anno giurisdizione anche nel Distretto di essa.

Inhibitio Gubernatori Viterbii hac super re.

§.4. Per le Cause poi Criminali il sudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Consulta; e per le Cause di quella Comunità, Economia, e buona Amministrazione di essa, suoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all'arbitrio della quale rimettiamo il tassare, e stabilire un conveniente salario, o provisione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Comonità tanto al Governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al Barigello da eleggersi conforme il solito dalla Consulta col peso di tenere continuamente quel numero de Birri, che si stimeranno necessarii al buon servizio della Giustizia, ed alla custodia in oltre della Selva comunitativa.

Quoad Causas Criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra se gerere debet.

§.5. Volendo, e decretando, che il presente nostro Moto proprio, benchè non ammesso, ne registrato in Camera, e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione: E contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, e subrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione; ne qualsivoglia difetto, benche degno d'espressa, speciale, & individua menzione. E che non si possa diversamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle sudette, ed altre Congregazioni de' Reverendissimi Cardinali; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che si facesse, o si attentasse in contrario. Non ostante quanto a tutte, e singole cose premesse, che non vi siano stati citati, chiamati, o sentiti, il sudetto Governatore di Viterbo, e suoi Ministri, il nostro Fiscale Generale, il Commissario della nostra Camera, anche per l'interesse, che vi potesse avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra persona, che vi avesse, o potesse avere interesse; La regola della nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li sopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori; Leggi civili, e Canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà.

Clausulæ.

Dato in Roma dal nostro Palazzo Apostolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

CCXLIX.

Confirmantur Motu proprio provisiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis.

Dat. 10. Dec. 1728. An. V.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *& Const.* Pretiosus *quæ hic laudatur ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

§.1. GOdendo pacificamente la nostra Religione Domenicana tanto in questa nostra Città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri Predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella nostra Costituzione = *Pretiosus* = data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'esenzione da tutti, e singoli Dazii, Gabelle, Collette, Imposizioni, ed altri qualunque pesi, sì Camerali, che Comunitativi, alcuni dè quali specialmente del Macinato nè tempi passati da detta Religione sono stati pagati, non ostante detta esenzione, ed essendo nondimeno insorte alcune controversie tra detta Religione, e li Ministri della nostra Camera, sopra la liquidazione, e tassa di dette esenzioni da Noi benignamente ampliate, ed accordate nell'accennata Costituzione = *Pretiosus* =, fattosi perciò a Noi ricorso dal P. Procuratore Generale di esso Ordine, che da Ministri di detta Camera:

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exemptiones a Gabellis.

Hinc ortæ controversiæ inter ipsum, & Ministros Cameræ Apostolicæ.

Quæ a Sanctissimo remissa fuit Auditori suo examinanda, quæque auditis partibus ad SS. referret.

§.2. Noi a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra Religione, ed insieme provedere all'indennità di essa nostra Camera, con levare ogni sospetto, ed apertura alle frodi, e pregiudizii, e così porre fine a qualunque controversia, che potesse insorgere in avvenire, rimettessimo l'esame di tal affare al Reverendissimo Cardinale Accoramboni già nostro Uditore, a fine, che sentite le parti, quanto alli predetti pesi Camerali solamente, eccetuatene però li beni di prima Erezione dè Conventi, Monasterii, e Collegii fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuati ancora li Pesi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente, e solamente Comunitative, anche imposte con autorità Apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla = *Pretiosus* =, ed altre Costituzioni Apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra Mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro Reverendissimo Segretario di Stato, particolarmente sotto li 20. Novembre 1727., riferisse a Noi tutte le controversie sopra ciò inserte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni, che si fossero stimate adequate per l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci susseguentemente esso Reverendissimo Cardinale riferito, che doppo essersi tenuti avanti di lui diversi Congressi, con l'intervento di Monsignor Commissario di detta nostra Camera, del suo Sostituto, e del P. Maestro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maestro Generale dell'Ordine, e dello stesso Procuratore Generale, e del Computista del nostro Convento della Minerva, per l'interesse tanto del medesimo P. Generale, e suo Ospizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Ecclesiastico, e de' Monasteri di Monache, e Collegii di Terziarie sì di Roma, che del'o stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza, e regola Domenicana, ed in essi Congressi, esaminate maturamente tutte l'Esenzioni concedute da Sommi Pontefici, sì generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Sesso, che alli Conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da' medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla sudetta nostra Bolla = *Pretiosus* = ed avanti, che questa emanasse attualmente, e realmente, senza contrasto godevano l'esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di Chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' Religiosi, Conventi, e loro Chiese, fosse finalmente nel Congresso tenuto si nel dì 25. Aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente, cioè:

Uti factum est.

Provisiones, & conventiones prædictæ. Quibus in rebus prædictus Ordo exemptione a Gabellis deinceps gaudebit.

§.3. Primo, che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religiosi del suo Ospizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e Regola del Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Esenzione nell'istesso modo, e forma, che l'han godute per il passato, e le godano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra) tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, Risposte, ed Imposizioni, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' Beni, sì in Roma, che nello Stato Ecclesiastico sudetto, alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali spettassero dette Gabelle, e pesi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve sudette dovranno tenersi, riputarsi, e regolarsi. Secondo, che a tale effetto, e colle riserve, ed eccettuazione delli sopradetti Beni, e Pesi, debbano i sudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o Suo Compagno rinunziare a tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'Esenzioni sudette, e non altrimenti fin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche fossero quelli stati conceduti col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avenire, e che s'abbino a considerare di niuna forza, e valore, appunto come se non gli fossero mai state concedute.

Renunciandum omnibus Constitutionibus Apostolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§.4. Terzo, che all'incontro, ed in corrispettività della sudetta rinunzia, come sopra da farsi da detti Padri, e Monache Domenicane sì di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale, in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun' Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero sei Religiosi, altri scudi sedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri scudi sedici similmente Annui per numero 8. bocche nell'Ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S.Sabina, e di S.Nicolò de Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Sisto, e Clemente, che in tutto sono scudi seicento ventiquattro, che dovranno pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma. Quarto, che essendosi stabilite, e fissate nelli Conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico boche numero 976., sia tenuta la nostra Camera in correspettività, come sopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi,

A Camera Apostolica quantum pecuniæ annuatim solvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

venti, e loro Religiosi annui scudi novecento settantasei, regolando per queste l'Esenzione a ragione di uno scudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altri, de quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dar nota distinta dal P. Procuratore Generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte l'Esenzioni competenti, e pretese, come sopra, rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma, a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giulii cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra.

In cujus manus facienda prædicta solutio.

§.5. Sesto, che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i sudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al dicui carico, e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciascheduno Convento, Monastero, e Collegio sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura, e risico della nostra Camera. Settimo, che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo, e forma, e nella quantità, che si è praticato fin'al presente.

De Sale, ut antea largiendo.

§.6. E riflettendo Noi, che le sopra espresse provisioni, e risoluzioni ridondano in evidente utilità di essa nostra Camera, attesa la generalità di dette Esenzioni, e respettivamente riescono di molta quiete a' detti nostri Religiosi, e che in tal forma viene tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta esecuzione, come in appresso. Quindi è, che con la presente nostra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e costituzioni Apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata Costituzione = *Pretiosus* =, e di tutti, e singoli altri Privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta nostra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Sesso per l'Esenzione del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre imposizioni spettanti alla nostra Camera, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, inerendo alle sopra registrate provisioni, e risoluzioni, quali in tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, per l'esecuzione di esse, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra suprema, ed Apostolica potestà, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, che in avvenire dall'infrascritto giorno, tanto il detto Convento della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religiosi del suo Ospizio, e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemente l'obbli-

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum solutioni in omnibus (quibusdam exceptis) Prædicatorum Ordo teneatur.

ghiamo a pagare (a riserva però de beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'esenzione nell'istesso modo e forma, che l'hanno goduta per il passato, e la godevano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra), tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, risposte, ed imposizioni Camerali, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per raggione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Ecclesiastico alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e pesi spettassero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a' guisa de' quali colle riserve sudette, vogliamo, che in avvenire siano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li sudetti Padri, Monache, e Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, colle riserve, ed eccettuazioni delli sopradetti beni di prima Erezione, e Pesi Comunitativi, e non altrimenti colla nostra suprema autorità cediamo, ed espressamente rinunziamo a' tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'esenzioni sudette, e non altrimenti fin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queste fossero state concedute col titolo oneroso, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, che non possano per detto effetto valersene in avvenire, e che s'abbiano da considerare di niuna forza, e valore, come se appunto non gli fossero state mai concordate.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Constitutionibus, & privilegiis hac super re.

§.7. Ed all'incontro in correspettività della rinunzia, che abbiamo come sopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto nostro Stato; vogliamo, ed'ordiniamo, che detta nostra Camera sia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'obblighiamo a dovere pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè rispetto a detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, e per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto P. Generale, che in tutto sono bocche numero 230., altri scudi dodeci annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religiosi, altri scudi dodici annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. bocche, altri scudi sedici annui all'Ospizio di S. Quirico, parimente per numero 8. bocche altri scudi settantotto annui alli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de Perfetti per bocche numero 39., ed altri scudi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Sisto, e di S. Clemente, che in tutto fanno la somma di scudi seicento ventiquattro, da pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma, e quanto alli Conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite, e fissate bocche numero 976., e per queste essendosi regolata, e stabilita l'Esenzione a ragione di scudo uno per boccha; Vogliamo, che la nostra Camera in correspettività della sudetta rinunzia sia tenuta, e obligata, conforme Noi parimente l'obblighiamo a pagare per li detti Conventi,

Præscribitur ut a Rev. Camera Apostolica annuatim prædicta solutio erogetur singulis Romæ, & ditionis Ecclesiæ conventibus.

e loro Religiosi annui scudi novecento settanta sei: Rispetto poi alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegi delle Terziarie della detta nostra Città di Bologna soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altro, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dare nota distinta dal Padre Procuratore Generale, dovrà esser tenuta detta nostra Camera, come Noi, come sopra l'obblighiamo a pagare per tutte l'Esenzioni sudette rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo, che dalla nostra Camera siano prontamente effettuati, ed adempiti, e di sei in sei Mesi, da principiare dalla data della presente Cedola di Moto proprio, e che debbano farsi in mano del Procuratore Generale pro tempore del detto Ordine, a di cui Carico, e peso dovrà restare il farne il dovuto repartimento a ciascheduno Convento, Collegio, e Monasterio, sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne, e sentirne, cura, peso, e risico alcuno, ordinando Noi per tale effetto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, che in adempimento di ciò ne dirigga i suoi ordini a' suoi debiti tempi, al Depositario generale della nostra Camera, e ch'egli ne accetti, e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, e tutto ciò senza verun pregiudizio della limosina del Sale, solita darsi dalla nostra Camera alli Conventi, e Collegi sudetti, quale vogliamo, che debba continuarsi anche in avvenire, nel modo, e forma, e nella quantità, come si è praticato sin ora.

Clausulae.

§.8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Nostra Potestà Pontificia, che tutto, e quanto e stato da Noi come sopra disposto, ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente, ed inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi, tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religiosi, e Monasteri di Monache Domenicane, sì di Roma, che del nostro Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della sudetta rinunzia, si reputi, come fatto a titolo oneroso, ed appunto, come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obligo, e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di esse possa in verun modo, ed in alcun futuro tempo sotto qualunque pretesto, e causa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto, e stabilito imponendo loro, ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio, e vogliamo, che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse restino perpetuamente obligati, conforme Noi colla nostra suprema autorità validamente, ed efficacemente obblighiamo la detta nostra Camera, e respettivamente i detti Conventi, e Monasteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del nostro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualsiviano respettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta nostra Camera, essendo tale la Mente, e volontà nostra precisa.

Derogatoriae peculiares.

§.9. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio d'ammettersi, e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de Registrandis, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, ne' di alcun altro vizio, e difetto della nostra volontà, ed intenzione, che mai sotto tali, o altri pretesti possa essere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinale Camerlengo, da' Tesorieri Generali, e da qualsivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta de Reverendissimi Cardinali, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi sin' d'adesso preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma, e disposizione della presente nostra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia, e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, ne citati Monsignore Commissario della nostra Camera, ed i Conventi, Monasteri, e Collegi sudetti, tanto di Roma, quanto di detto nostro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi avesse, o pretendesse avervi interesse non ostante qualsisiano Brevi, Chirografi, e Costituzioni de' Nostri Predecessori, anche la nostra sopraccennata *Pretiosus* sopra la concessione sì generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monasteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e per quanto facci bisogno, anche le Bolle di Paolo II. e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Ecclesiae & Camerae non alienandis &c.*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quaesito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima Derogatoria delle Derogatorie più insolite, ed essrenate.

Fides habenda transumptis.

§.10. Decretando in oltre che alle Copie impresse di questa nostra Cedola munita col Sigillo di Persona costituita in Dignità Ecclesiastica, e sottoscritte da qualunque Notaro publico si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fusse esibita, e presentata l'istessa Cedola Originale.

Dato

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di X. Decembre MDCCXXVIII.

CCL.

Dat. 16. Dec. 1728. Ann. 5.

Declarantur Inhabiles ad Officia, & dignitates Religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes Archiepiscopatus, & Episcopatus, aliasque dignitates.

Consimilem prohibitionem contra ambitum officiorum sive jura, sive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§.1. CUM sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Basilii Magni tam suo, quam ejusdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesia, & ritu Græco onito ad Archiepiscopatos, & Episcopatus Religiosi Basiliani assumantur, sæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non sine præfati Ordinis perturbatione sibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitiosis via præcludatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimom desideret.

§.2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Declaratio inhabilitatis prædictæ.

ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso Superioris Generalis seu Protoarchimandritæ pro tempore existentis, & memorati Ordinis consensu sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus.

Clausula.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLI.

Dat. 16. Dec. 1728. An. V.

Erigitur Custodia Alsatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alsaticam nuncupandam.

De divisione Provinciæ Insulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Const. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provinciæ Brixien.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, solicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Religiosorum Virorum divinis obsequiis sub austerioris vitæ disciplina mancipatorum, suavique Christi odore de bona conversatione fragrantium statui, regimini, & progressui, interdum etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium Principum de Ecclesia Dei optime meritorum vota postulant, ac rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de causis Conventus Alsatiæ, olim de Provincia Helvetica ab ea segregati, & in Custodiam quamdam erecti.

§.1. Nomine siquidem Charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios Conventus hujusmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alsatia Dominio ejusdem Ludovici Regis Christianissimi subsunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alsatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Ordinis in alma Urbe nostra novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius hujusmodi damnis sarciendis, aliisque in posterum avertendis remedium suppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alsatiæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. censuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alsatiæ ab ipsa Provincia Helvetica penitus, & totaliter separarentur, ac tanquam Custodia a præfata Provincia Helvetica in posterum independens, pro tunc donec sufficientem, ac necessarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, soli Ministro Generali ejusdem Ordinis

nis immediate subjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujusmodi desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causæ erectionis Conventus in Provinciam erigenda. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per enarratam provisionem a Difinitorio dicti Capituli Generalis, sicut præmittitur, captam, minime statui, ac Religiosæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alsatiæ usquequaque consultum sit; prædicta vero custodia undecim ad præsens Conventus, & quatuor Hospitia, necnon singuli Conventus Religiosos regulari observantiæ, & disciplinæ numero sufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato, Conventuum numero constituuntur, duoque ex dictis Hospitiis, utpote in quibus satis, & Religiosorum in Conventus formales facile erigi valeant, & si Fratres Helvetii eam coram præfatorum Conventuum in ditione ejusdem Ludovici Regis Christianissimi existentium, ac in Helvetia positorum gessissent, etiam ante hac erigi potuissent, hisque accedat, quod in custodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, si per Ministrum Provincialem regeretur Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ studia vigeant, quodque intra dictæ Custodiæ limites illius Fratres ad victum, & vestitum necessaria abunde, nec magno labore ex quæstuatione, ac Fidelium liberalitate pareant, & inveniant.

Preces Galliarum Regis. §.3. Quibus, aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, Custodiam Præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejusdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro ipsius Ludovici Regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori, solidiorique memoratorum Conventuum in Alsatia prædicti Ludovici Regis dominio subjecta, ut præfertur consistentium, statui, & quieti, prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatam Custodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum Provinciam Alsaticam nuncupandam, quæ a proprio Ministro Provinciali, ac Definitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac ipsi novæ Provinciæ sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Hospitiis, Domibus, ac Ministro Provinciali, & Definitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hospitia, Domos Superiores, & Fratres aliæque personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausulæ. §.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLII.

Præcipitur, ut serventur constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorundem in Provincia Romana.

Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.

Hac de re vid. Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22 P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscr ptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit.

§.1. Cum, sicut accepimus, alias postquam jussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Or-

Postmodum vero ab Alexandro VII. prædict. præcedendi formam moderando, aliter statutum fuit

Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honoratioris loci competeret, nisi Ministro Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illic, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam ii, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice transtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

Hinc orta dissidia.

§.2. Definitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum. & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tametsi non sine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales; Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi, præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint, & ad sedanda dissidia subinde enata, eamdem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ, Visitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

Pro quibus sedandis multum operæ datum est; sed frustra.

§.3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capitoli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorundem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando deventum fuit: verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore donec, & quousque controversia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus, & per omnia supradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos pacare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

Causæ hujus Constitutionis

§.4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiosæ, & fraternæquoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Urbani Prædecessoris literas præscripram, quam tenent fere omnes reliquæ ipsius Familiæ Cismontanæ Provinciæ observent, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine litem, & Causam super eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, seu alibi ubicumque pendentem (illius statum, ac merita, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes) in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuscumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum serie avocamus, illamque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium imponimus.

Avocatio causæ.

§.5. Preterea generales Constitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejusdem Ordinis editas, ut præfertur emanatasque desuper supradictas Urbani Prædecessoris literas, quarum initium est: *Alias &c.* in præfata Provincia Romana ab omnibus, & singulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcusse servari, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis no-

Clausulæ.

nostræ, aut interesse habentium consensus, alio-ve quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse: Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus supradictis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5.

Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

De habitu, Missale, & Breviario Præmonstratensium d. Congregationis Hispaniarum vid. Clem. XI Const. ed. 1705. Maji 30. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus concessionis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, seu gradu Prædicatorum generalium insigniti, & alii virtute, ac meritis præstantes, qui progressus in literarum studiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejusdem Congregationis pauci vocales adesse consueverunt, ipsi Exponentes, quo Religiosi, ac literarii ejusmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejusdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in singulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac constituendi facultatem tribui plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prædictæ facultatis.

§.2. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem modernis, & pro tempore existentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hispaniarum, ut ipsi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ex præfatis Canonicis Regularibus, qui titulo, seu gradu Prædicatoris generalis insignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis refulgeat, vocalem ejusdem Capituli Generalis cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujusmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, creare, constituere, & declarare libere, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Derogatoriæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno Quinto.

CCLIV.

Dat. 20. Dec. 1728. Ann. 5.

Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici cum nonnullis declarationibus, & facultatibus.

De jurisdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apostolici vide aliam hujus Const. ed. 1728. Sep. 24. P. 5.

BE.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futurom rei memoriam.

Proœmium.

ÆQuitatis, ac justitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Constantinopolitani Palatii Nostri Apostolici Præfecti in Nos, & Apostolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefesse sustinet, laboribus conjuncta postulant, ut non solum ea, quæ ad ejus, suorumque in Præfectura Palatii Apostolici hujusmodi Successorum favorem a Nobis prodierunt, qoo inconcussa juxta mentem, & intentionem Nostram firmiter subsistant, Apostolicæ confirmationis præsidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis prosequamur.

Alias per Chirographum denuo gubernium Castri Gandulphi Præfecturæ Palatii Apostolici unitum.

§.1. Cum itaque alias postquam dilectus filius Noster Annibal Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius gubernium Terræ nostræ Castri Gandulphi Albanen. Diœcesis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipsius Palatii Apostolici cum plenaria Jurisdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum esse consueverat, sponte in manibus Nostris dimisisset: Nos volentes, ut hujusmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura separatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Jurisdictionis factæ fuissent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu nostra subscriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Jurisdictione in negociis, & Causis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejusdem Palatii pro tempore existentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonnisi Nobis, & pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subjectum denuo univimus, & annexuimus, statuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmissorum actum fuisset, nullum statum in præjudicium ipsius Præfecturæ facere, seu fecisse, ac quatenus opus esset, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adversus præmissa quomodolibet emanatum; Et insuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujusmodi negociis, & Causis Criminalibus præfatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere & licite, ac absque ullo irregularitatis, aut censuræ Ecclesiasticæ incursu posset, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Causa Sanguinis per se ipsum ferenda abstineret, indulsimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui sequitur, videlicet =

Chirographum prædictum Camillo Cybo, tunc Palatii Apostolici Præfecto directum.

§.2. *Monsignor Camillo Cybo Patriarca di Costantinopoli, e Maggiordomo del Nostro Palazzo Apostolico. Avendo il Reverendissimo Cardinale Annibale Albani dimesso nelle Nostre mani il Governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla Prefettura del Nostro Palazzo Apostolico con piena giurisdizione, independentemente da qualsivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il sudetto Governo nello stato, modo, e forma, che prima si ritrovava non ostante, che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell'esercizio della sua Giurisdizione di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà, riuniamo il sudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apostolico, con tutti, e singoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Nostro Maggiordomo* pro tempore *independentemente da qualsivoglia altro Tribunale, e solo a Noi immediatamente sogetto; Volendo, che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di bisogno ogn'altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale, & individua menzione, il tenore de' quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente, e volontà Nostra, & affinchè detta riunione di Governo nello stato, e forma di prima, ed esercizio di plenaria, e privativa Giurisdizione di ogn'altro Tribunale, eccetto che da Noi independente habbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Nostra Apostolica Potestà la libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Nostro Palazzo non si stendessero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, o Causa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far eseguire qualunque consiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in scritto ancorche ne seguisse effusione di Sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò incorriate in veruna irregolarità, o Censura Ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferire per Voi stesso, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore* de registrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non ostante qualsivoglia altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica Nostra, e de Nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualsivoglia altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone qui il tenore per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, ed all'effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo di 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admissio in Camera prædicti Chirographi.

§.3. Die 19. Aprilis 1728. supradictum Chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum, & præsentatum fuit, illudque Commissum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Passarino Cameræ Apostolicæ Clerico, & in Camera Consistoriali die 24. ejusdem mensis ad relationem præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Passarini, citato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nicolao Lana dictæ Reveren-

dæ Cameræ Commissario Generali admissum, & registratum fuit in Libro Signaturarum Sanctissimi sub folio 120. = Ita est Antonius Petruccius Cameræ Apostolicæ Secretarius =

§.4. Nunc autem Nos considerantes validiora, & stabiliora esse illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmissorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto rem gratam facere volentes, eumqua a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtasat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad ipsios Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuscumque alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Chirographum, omniaque, & singula in eo contenta, & in executionem Chirographi hujusmodi facta, & gesta, ac inde secuta, & secutura quæcumque, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium & substantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, seu consuetudine, sive ex Constitutionum, & Ordinationum Apostolicarum, etiam Consistorialium præscripto, & alias quovis modo etiam de necessitate in similibus observandam, & requisitam, & alios quoscumque etiam inexcogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi unquam possent, plenissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

§.5. Præterea attenta connesione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejusdem Palatii Apostolici, ne aliqua progressu temporis dubitandi oriatur occasio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Jurisdictionem in Causis, & negociis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, seu pro tempore existenti Præfecto Palatii Apostolici, sicut præmittitur, competentem, ejusdem plane naturæ, estensionis, & qualitatis esse, & censeri debere, ac illam, quam ipsi Præfecto Palatii Apostolici quoad Causas familiarium Nostrorum, seu Romani Pontificis hujusmodi per alias Nostras desuper in simili forma Brevis die 24. Mensis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter espresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, prout etiam ad Causas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & districtum estendi, ac illas, & illos comprehendere harum serie statuimus, & declaramus.

Declarationes quædam.

§.6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore esistentem dicti Palatii Apostolici Præfectum, utpote Nostris, seu Romani Pontificis prædicti obsequiis continuò addictum, in præfata Terra Castri Gandulfi ejusve Comitatu, & districtu residere non posse, attendentes, quo præmissa plenius, faciliusque suum sortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto hujusmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam jurisdictionem præfatam in negociis, & Causis Civilibus, & Criminalibus, ac mistis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Districtu prædictis, ut præfertur, spectat, per se ipsum, seu Auditorem, aut Locumtenentem suum in omnibus, & per omnia ac in quavis Instantia, etiam restitutionis in integrum, & recursuum, perinde ac si in ejusmodi Terra, Comitatu, & Districtu personaliter resideret, & inibi Causas præfatas cognosceret, & terminaret, seu cognosci, & terminari faceret, exercere libere, & licite possit, & valeat, & quibusvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Ecclesiastica, vel Sæculari etiam in ipsa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in Causis, quæ ad suam omnimodam Jurisdictionem hujusmodi pertinent, se intromittant, sed illas ad se, seu Auditorem, vel Locumtenentem suum, ut præfertur, remittant, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie concedimus, & impartimur, ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto, seu Auditori, vel Locumtenenti suo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Districtu, neque aliquam executionem personalem, realem, vel mixtam extra Terram, Comitatum, & Districtum prædictum facere.

Facultates nonnullæ.

§.7. Decernentes ipsas præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu, seu nullitate impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces fore, & esse; Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apostolicæ præsidentes Clericos, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Regula Nostra de Jure quæsito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, & usu Urbis, & Curiæ hujusmodi, & tam ejusdem Ur-

Derogatoriæ.

Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Districtus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, & Judicibus sub quavis forma concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forsan exprimendorum, & inserendorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLV.

Dat. 17. Janu. 1729. Ann. 5.

Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ottieri*.

Const. ed. 1728. Jun. 15. P. 5. damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate scripti, & Const. ed. 1729. Oct. 8. P. 6. annullantur quædam folia eodem idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impressus, imprimendusve Liber cui titulus: *Istoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia par la successione alla Monarchia delle Spagne dall'anno 1696. all'anno 1725. scritta dal Conte, e Marchese Francesco Maria Ottieri Accademico della Crusca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expressiones offensivas, & injuriosas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Ministeriis conspicuis, & narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque cujuscunque gradus, & conditionis prædictum Librum in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentia Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis De Via supradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præsens Decretum signatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CCXLVI.

Dat. 19. Janu. 1729. Ann. 5.

Conceditur Indulgentia Plenaria visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque existen.

Aliæ Indulgentiæ iisdem Ecclesiis concessæ fuerunt a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio præfatæ Indulgentiæ plenariæ ad septennium tantum.

§. 1. AD augen. Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque existen. die undecima mensis Februarii a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLVII.

Dat. 29. Janu. 1729. Ann. 5.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Maji 27. P. 2. quæ hic inseritur, & confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religiosis Ordi-

nibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Pietas instituit, ac sinceræ Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus.

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus exstitit.

§.1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordini Cisterciensis Nobis expositum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Ecclesiæ Doctore Mellifluo illustratus, ita Alumnorum suorum Sanctimonià præfulsit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religiosos Ordines foecundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibusque, & aliis sublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiusque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adversus quoscumque ausus, ac noxios incursus sese tueri possent, muniri, ac donari promeruerit, quæ novissime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædecessore nostro confirmata, ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§.2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoria. Pontifex Romanus primarius Christi Dei, & Domini Nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pascendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos quos gravius laborare, & suo præcipuo auxilio indigere perspexerint, propensius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum statum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac salubri munimine fulcire. Sane sicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonensis Dioecesis totius Ordinis Cisterciensis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expositum, quod Cisterciensium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus cæterisque coram Successoribus propagatus, multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi sæpius eadem iterentur, & legum poenis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi piæ mem. Prædecessores nostri, præcipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III. Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Joannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatiæ Cistercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Clarævallis, & Morimundi Cabilonensis, Autissidorensis, & Lignonensis respective Dioecesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitolo Generali ejusdem concesserit, & indulserit.

Enarrantur privilegia quædam peculiaria dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§.3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullos Episcopus, aut quælibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere: Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta (ad sua Iudicia, & Tribunalia trahere: Sixtus IV. Commendatariis Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit: Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare præsumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, cæterisque Personis Secularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius præcipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Prædecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt; concesserunt, indulserunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§.4. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis Officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea volontate, & certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Privilegia, prærogativas, immuni-

Confirmatio prædictorum privilegiorum

per Sixtum V. ut diximus.

munitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatarum prædictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per supradictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa; & innovata, concessasque, & innovatas, præsertim vero ipsas literas Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & literis Apostolicis prædictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervenerint, motu, & scientia similibus eodem præsentium tenore supplemus.

Clausulæ

§.5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac præsentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo, valida, & efficacia, ac firma, & stabilia fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac præsentes nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis prædicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitatorum, & aliorum præfatorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, suppletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac præsentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papa VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficenter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentes ad diversa loca, Provinciasque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis

dinis

dinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humanarum vicissitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis præsidiis sæpius fulciantur, præmissa, quo firmius subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabiliri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cisterciensem præclaris in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum præfato Ordini Cisterciensium concessorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriusve ex Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLVIII.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Dat. 16. Feb. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. ℣ 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kostka.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

CUm a Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio = *An, & de quibus Miraculis constet in casu, & ad effectum de quo agitur* = Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum; *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in secundo genere*, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguæ coram Pragensi Archiepiscopo, aliisque Judicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumescentiæ, et mutationis coloris prædictæ linguæ, item in secundo genere*: Quartum, *Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretsin a paralysi in brachio sinistro in tertio genere*; *Et* Sextum, *præservationis a submersione Rosaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

§.2. Tandem ad instantiam R. P. D. Ioannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratensis electi, Canoni-

Conficitur in altera Congregatione De-

ecretum pro Canonizatione.

nonici Metropolitanæ Pragæ, & Postulatoria habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propositoque per memoratum Reverendissimum Dominum Cardinalem ab Althann.; altero, quod supererat in eadem Causa, Dubio An scilicet, *stante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi possit ad solemnem Canonizationem ipsius Beati, in casu &c.* Omnibusque unanimi sententia *Affirmative* respondentibus, idem Sanctissimus Dominus Noster accitis postmodum coram se R.P.D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore, & me infrascripto Sacræ Congregationis Secretario, præsens Canonizationis B. Ioannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Mensis Febr., & Anni MDCCXXIX.

CCLIX.

Dat. 18. Feb. 1729. Ann. 5.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Cerasoli Nationis Bergomen., ejusque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jan. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, at Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dirigitur Chirographum Auditori ejusdem Pontificis.

Cum inde ab anno 1640. Flaminius Cerasola testamento legavit, ut ex fructibus suorum bonorum quædam in vestirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi posset.

§. 1. Monsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria nostro Uditore. Ci è stato rappresentato per parte del Conte Girolamo Cerasola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerasola nel di lui Testamento rogato per gl'Atti del Salvetti Notaro di questa nostra Città li 10. Novembre 1640. istituì sopra tutti i suoi Beni, che possedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommisso a favore del fu Girolamo Cerasola Seniore, e de' di lui Descendenti sì maschi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peso però che de' frutti di detti suoi Beni si dovessero investire ogn'anno scudi 300., e sempre moltiplicarsi per fino a tanto che con questi si fosse costituito un Capitale sufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in questa stessa Città, quale dovesse chiamarsi il Collegio Cerasola, capace di sei Alunni Bergamaschi sotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'istessi ordini, regole, e statuti, co' quali si trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Cerasola suo primo Erede istituito si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all'adempimento di questa sua volontà, nominò, e dichiarò suoi Essecutori Testamentarij, ed Amministratori perpetui di detta sua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Alessandro della Nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto Investimento, e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche, questi non ricusassero tale Amministrazione lasciò alla stessa Compagnia un Legato di scudi 100. annui da detraersi, e ritenersi prima d'ogn'altra cosa dalli frutti delli stessi Beni Primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una Messa quotidiana, ed un Anniversario, dando insieme alli stessi Guardiani la facoltà di nominare li sei Alunni, seguita che fosse l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo in oltre detto Collegio alla successione dell'intiera Eredità in caso di mancanza delle linee mascoline, e femminine dell'Erede istituito.

Ad quæ exequutioni mandanda exequutores testamentarios designavit.

Verum rebus negligenter ab exequutoribus administratis, variæ ortæ sunt lites, eis ab heredibus substitutis intentatæ.

§. 2. E che sin dell'anno 1641. li predetti Guardiani Essecutori Testamentarj entrarono in possesso dell' Amministrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo fin'all'anno 1708., dopo il decorso d'anni 68., non poterono gl'Eredi istituiti, e sostituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di esse amministrate da' detti Essecutori Testamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano sufficienti alla sodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi, e Legati Pii ordinati dal Testatore; E che dopo la morte del sudetto Girolamo Cerasola Seniore primo Erede istituito portatosi a Roma il Conte Gerardo Cerasola di lui Figlio, Padre di esso supplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Essecutori Testamentarj, per l'immissione al possesso de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, attesa la sua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e dispendiosa lite sostenuta nel Tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' Capitali spettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del Moltiplico co' frutti de' Capitali già fino a quel tempo investiti, e moltiplicati; Alla qual lite si aggiunse anche l'altra non meno strepitosa, e dispendiosa, proseguita anche dallo stesso supplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo suo Padre fino al presente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, sopra il rendimento de' conti dell'amministrazione fatta da detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore, e sopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a causa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fu da detta Congregaziona riconosciuto apertamente con quanta negligenza fossero state amministrate dette rendite, poiche sotto li 17. Febraro 1726. fu da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia sudetta a dover reintegrare il moltiplico destinato per il Collegio Cerasola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di scudi 8510. non investiti a suo debito tempo, abilitando insieme la medema a poter per detta somma crearne un Censo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio dovesse aprir-

aprirsi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con nostro Breve spedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia; E proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' Conti, che per lo stabilimento de' Capitali necessarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di sc. 36956. 40. credeva esso Supplicante, che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Cessionario di detta Fabrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare, ed applicare tutto il sopravanzo di detti Capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo Rescritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che si dovesse onninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta nostra Proroga, coll'assegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi 600. de' Capitali di esso in provista delle necessarie supellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di Casa, dove si dovesse aprire il Collegio, che non eccedesse annui scudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso Supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' proprj Debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legitimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del Censo per il valore de' sudetti Luoghi 74. de' Monti non investiti.

Quibus litibus heredes prædicti pene facultatibus omnibus cõsumti sunt.

§.3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gl'è convenuto per pura necessità di supplir alle gravi spese di esse, e al proprio mantenimento gravarsi di varj debiti, e in particolare d'un Censo in sorte di scudi 1500. imposto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, e per esser continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de' frutti di detto Censo, e molto meno dell'annuo Legato di scudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue Entrate, dalle quali per sola pietà de' Giudici gl'è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il Mese insufficienti al proprio necessario mantenimento; Vedendosi perciò ridotto in stato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Testatore nell' istituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga serie d'Anni 89. ancora non si è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Testatore si ordinasse l'adempimento più presto, che si fosse potuto:

Hinc preces ultimi heredis, ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio nobilium Urbis, vulgo Nazareno sub quibusdam conditionibus, quæ inter ipsum, & Rectorem d. Collegii convenerant.

§.4. Egli sì per veder effettuata con stabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Cerasola al Collegio Nazareno di questa Città, e ordinarne in in esso l'erezzione, e benignamente permettere ad esso supplicante, che come moderno Possessore di detta Primogenitura possa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed assegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del sudetto moltiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei Giovani Nazionali secondo la mente del Testatore a nomina perpetua de' predetti Essecutori Testamentarj, e nella forma prescritta in detto Testamento, ma insieme di altrj due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso Supplicante, ed altri Primogeniti Possessori pro tempore, nella forma, e con le condizioni espresse in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali si conviene, che per memoria perpetua del Testatore, e di detto nuovo Collegio sopra una Porta di detto Collegio Nazareno situata in Strada publica, visibile agli occhi di tutti si debba porre l'Iscrizione = *Collegium Cerasoli* = o altra consimile, come da detti Capitoli sottoscritti da detto Rettore li 21. Gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè =

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§.5. *Io infrascritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi esibisco, ed accetto di prendere li sei Alunni del Collegio Cerasoli da erigersi, e respettivamente gl'altri due, che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però, e condizioni. Primo saranno li sudetti Alunni nel predetto Collegio ammaestrati non solo in tutto ciò, che concerne il santo timor di Dio, la civiltà, ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando da i primi rudimenti della Grammatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn'altra scienza Mattematica; E tutti questi Studj gl'averanno in Collegio senza alcuna loro spesa, e con tutta comodità senza andare fuori di Casa. Secondo, li sudetti otto Alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non doveranno esser differenti nell'esatta osservanza della Disciplina del Collegio medesimo, siccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Casa, quanto fuori da provedersi a proprie spese, essendo tale la mente del Testatore. Terzo, la nomina de' medesimi Alunni restarà sempre libera appresso quelli, che ha ordinato il Testatore, e respettivamente a chi sarà dovuta, a riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che sia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendosi a questi difficile la disciplina del Collegio, e nel caso, che avessero maggiore età d'anni 16., resterà in arbitrio del Rettore di esso Collegio di riceverli secondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, se non chi è nato Nobile in conformità della mente del Testatore, il quale vuole, che i suoi Alunni si eleggano a tenore delle Costituzioni del Collegio de' Signori Mattei di Roma, e diversamente eleggendosi, il Collegio sudetto non sarà obligato ad accettarli. Quarto se mai accadesse, che alcuno de' predetti Alunni fosse insofferente ostinatamente, & inosservante delle leggi sostanziali del Collegio, o commettesse qualche grave colpa, per cui meritasse di esserne licenziato, in tal caso sarà libero al Rettore del Collegio poterlo li-*

Licenziare, acciò non resti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un solo; Dovrà però prima passarne parola, con chi averà la nomina de' medesimi per buoni convenienzo, ed acciò possino sostituire altro soggetto. Quinto, per gl'Alimenti de' sudetti Alunni si contenterà il Collegio, che gli si dia un fisso perpetuo assegnamento annuo, da pagarsi tre mesi per tre mesi anticipatamente, e da concordarsi fra li Superiori del medesimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Cerasola odierno Erede del Pio Benefattore; E siccome il Collegio si obbliga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al servizio, & educazione de' predetti Alunni, senza poterne disporre a favore di altri Convittori, che se gli presentassero, così non intende, che il predetto assegnamento annuo debba cessare in caso da' Signori, a i quali appartiene, si trascurasse la nomina di alcuno de' sudetti Alunni e si lasciasse vacante alcuno degl'otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo stesso annuo assegnamento. Sesto, quando però si stimasse meglio di assegnare al Collegio un fondo, o sia Capitale certo, sicuro, e non fallibile in Roma, che dia il medesimo annuo frutto da concordarsi, come sopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che resti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, o capitale per tutti gl'accidenti, che potessero occorrere, eccetto però se saranno Luoghi de' Monti Camerali, o non vacabili. Settimo, acciò poi resti perpetua la memoria del Testatore, e del Collegio Cerasoli si porrà sopra una Porta del sopradetto Collegio Nazareno situato in una publica Strada visibile agl'occhi di tutti una Iscrizione con le parole seguenti, o altre simili = Collegium Cerasoli. *Ottavo succedendo il caso di qualche lite, che da chiunque potesse muoversi ne' tempi presenti, o successivi per causa dell'aggregazione delli sudetti Alunni al Collegio Nazareno, espressamente si dichiara, che il medesimo Collegio non intende, nè vuole essere obligato ad alcuna molestia di lite, ma che debba qualunque molestia, o lite assumersi dal sopradetto Erede e suoi Successori. E così mi esibisco, obligo, ed accetto come sopra, e nel nome sudetto, avendo sottoscritto la presente di proprio pugno, e corroborata con il solito sigillo del Collegio, questo dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuseppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Loco † Sigilli =*

Idem supradictus hæres se obligavit duos Alumnos præter sex e testatore præscriptos in prædicto Collegio sese aucturum.

§.6. Facendo ancora il sudetto accrescimento delli due Giovani, a motivo di essersi dal sopradetto Testatore ordinato, che seguita l'erezione per detti sei, e crescendo in avvenire l'entrata, dovesse accrescersi maggior numero di Giovani, benchè quest'accrescimento mai sarebbe stato sperabile, o almeno assai difficile dall'amministrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaschi, che per il passato si sono sempre opposti alla detta erezione, pretendendo non essere le rendite del moltiplico nè pur sufficienti alla medesima erezione di soli sei, per voler erogare largamente una gran parte di esse rendite nell'altre spese necessarie per l'istessa formale erezione; E che fatto il sudetto assegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e suo Rettore sudetto, vogliamo applicare tutto il sopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed esente da qualunque vincolo, e peso a beneficio di esso supplicante, affinchè col prezzo di esso possa intieramente soddisfare a' suoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da' predetti sequestri, e insieme sovvenire ad altre proprie urgentissime necessità.

Causa præsentis Chirographi.

§.7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Testatore sin'ora trascurata, e che questa riuscirà non solo stabile, e permanente colla memoria del Collegio Cerasoli bramata dall'Istitutore, attesa l'accordata Iscrizione, ma insieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamasca per l'instantaneo accrescimento degli altri due Giovani, oltre li sei prefissi dal Testatore, e di considerabilissimo profitto di quei, che saranno eletti, poichè col buon esempio, e direzione sì de' Religiosi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in esso in gran numero continuamente si ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi si esercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Cristiane, ed ogni qualità di scienze, il che non si potrebbe verisimilmente sperare in un piccol Collegio distinto in Casa privata, composto di soli sei Giovani sotto la direzione, e cura di un sol Rettore, ed un Pedante secondo l'ordinazione del Testatore, senza comodo di Scuole in Casa, e che non si reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaschi, e Guardiani di essa, alli quali si riserva l'istessa facoltà di nominare perpetuamente i sei Giovani Studenti, non dovendosi avere in considerazione l'amministrazione, e governo del Collegio riservatagli dal Testatore, perchè in una Compagnia composta di tanti Soggetti, attesa la solita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore destinati Esecutori, & Amministratori, non può perfettamente adempirsi tal peso con profitto del Collegio, e risguardando altresì al presente stato infelice del Supplicante Possessore di detta Primogenitura, al quale come Descendente dal pio Testatore, mediante la presente grazia, si dà con giustizia, e con equità qualche sollievo col sopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della stessa Primogenitura, senza verun pregiudizio dell'Opera Pia, siamo volentieri condescesi a fargliene la grazia nella forma, come in appresso.

Brevis Epilogus omnium, quæ ante dicta sunt.

§.8. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del Testamento del sudetto Flaminio Cerasoli, come sopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farsi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi deputati perpetui Esecutori Testamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Cerasolo, colla prefissione di sei Giovani della Nazione di Bergamo sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma ordini, e Statuti, co' quali si trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amministrazione, e governo di detti Esecutori Testamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, pesi, ed altro in esso prescritto; De' Decreti, Risoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi concessa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medesima per le cause espresse nell'accennato Breve; Del preciso stato, capacità, Regole, e Costituzioni di detto Collegio Nazareno; Della precisa quantità, e qualità de' Capitali di detto Molti-

plico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali esso Supplicante si trova come sopra, gravato, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut nonnulla exequutioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§.9. Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà vi ordiniamo, che in nome nostro diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Cerasoli Supplicante, ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente e non ostante le riserve, e dichiarazioni fatte dal predetto Testatore a favore de' Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi sì rispetto all' erezione, che all'amministrazione, e governo del Collegio erigendo, e qualunque altro ostacolo risultante dalla disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, e non ostante le Risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e Proroga, come sopra, da noi concessa, alle quali cose tutte colla pienezza della nostra Potestà motu proprio deroghiamo, istituire, ed eriggere, e respettivamente unire, ee aggregare detto nuovo Collegio Cerasoli dentro lo stesso Collegio Nazareno ne' modi, e forme stabilite, e concordate ne' soprainserti Capitoli, colla destinazione in perpetuo de' sei Giovani della stessa Nazione da eleggersi sempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaschi nel modo prefisso in detto Testamento, e con l'augumento di altri due Giovani della medesima Nazione, quando ci siano, ed in mancanza di questi anche di qualunque altro Luogo, e Nazione, da nominarsi però da esso Supplicante, ed altri Possessori pro tempore di detta Primogenitura, e nell' atto di detta Erezione, assegnare, cedere, e rinunciare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de' Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come sopra, terminato, quanta sia sufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che si concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medesimo.

Postea prædictum Collegium, ut supra, ac præscribitur ad quos spectet Alumnos nominare.

§.10 E seguita per istromento publico detta Erezione, ed assegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Cerasolo a detto Collegio Nazareno, e lo soggettiamo a tutte le Costituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di esso Collegio, ed adesso, e per quando sarà seguita la stipulazione dell'Istromento, consegniamo, ed approviamo detta Erezione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con questa sia stata pienamente, e intieramente adempita la mente del sud. Flaminio Cerasoli Testatore, come se così, & in questa precisa forma fosse dal medesimo ordinato, e prescritto, sanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Persona sotto qualunque pretesto, e causa si potesse in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezione, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per esso al detto Collegio Nazareno tutti, e singoli pesi, e prerogative volute, e ordinate dal sudetto Testatore, sicome se fosse seguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Cerasola. Et affinchè questa abbia senza verun ritardo la pronta esecuzione, e che detta Nazione Bergamasca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, e l'Opera Pia non resti in alcun tempo infruttuosa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e suoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, secondo la facoltà concessali dal Testatore, nominare, ed eleggere li sei Giovani Bergamaschi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominati di accettar la nomina, col portarsi effettivamente al possesso de' Luoghi destinati in detto Collegio, passati che saranno quattro Mesi dal giorno dell'Interpellazione, vogliamo, che tal nomina per questa sola volta si devolva, e spetti a detto Signor Conte Girolamo Cerasola Supplicante, e che l'istesso debba servarsi in tutte l'altre future vacanze di qualche Luogo di detti Alonni, con la prefissione però del termine d'un sol Mese dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Successori pro tempore debbano nominare Giovani dell'istessa Nazione, ne' quali concorrano sempre li Requisiti prescritti dal Testatore.

Præscribuntur quædam alia exequutioni mandanda favore ultimi hæredis supplicantis.

§.11. E seguita l'assegna, come sopra, de' Capitali, che si concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il sopravanzo di essi Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel soprariferito nostro *Breve* a tutto il corrente anno 1729. non esatti dalla detta Compagnia de' Bergamaschi, alla qual applicazione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare (l'applichiate, rilasciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilasciamo, e condoniamo, allo stesso Conte Girolamo Cerasola Supplicante libero, ed esente da qualunque vincolo, ed obbligo, col peso però di far qualche pia elemosina a suo arbitrio a favore della Chiesa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente si fabrica per ordine nostro, affinchè con detto sopravanzo di Moltiplico possa esso Supplicante sodisfare i suoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come sopra, sequestrate, ed insieme supplire ad altre sue premurose urgenze, ed a tal fine esimerete, e liberarete il sopravanzo di detti Capitali da tutti li pesi, e vincoli di esso moltiplico, erezione, e dotazione di detto Collegio Cerasoli, e da qualunque altro, a quali si trovano presentemente sogetti detti Capitali, ed in questa forma, senza far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiziale, e senza attendere qualunque inibizione, nihil transeat, o altro impedimento di qualsivoglia Giudice apposto, o che si potesse apporre sopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tanto per l'assegna, e cessione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la cassazione, e delezione de' Vincoli dal sopravanzo di detto moltiplico, e libera consegna a favore di detto supplicante glie ne concederete, e farete spedire i necessari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e sussistenza di questa nostra grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa.

§.12. Vo-

Clausulae amplissimae cum derogatoriis.

§. 12. Volendo, e decretando che al presente nostro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in piena Camera; non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, ne che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæsito al terzo, e pregiudizio di esso, possa essere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperizione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della nostra precisa volontà debba sempre giudicarsi, difinirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualunque altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, e d'interpretare diversamente, e dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciascheduno di essi con qualsivoglia autorità scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o che si tentasse di giudicare contro la forma, e disposizione del presente nostro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati detta Compagnia de SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi, e suoi moderni Guardiani, Agenti, e Procuratori, gl'Ulteriori Sostituti a detta Primogenitura, ed altre qualsivano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti tutte, e singole cose, remesse, e specialmente la disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, l'obbligo imposto a detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amministrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Esecutori Testamentari, ed altri obblighi, pesi, dichiarazioni, ed altro risultante dal sopra riferito suo Testamento, le risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci bisogno l'accennato nostro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè risultanti da Costituzioni Apostoliche, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, la regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, Decreti Camerali, e Conciftoriali, la Costituzione sopra la riforma de' Tribunali di questa Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualsisiano altre Costituzioni, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, benchè munite di forme, e clausole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, e insolite, inusitate, ed irritanti, delle quali se ne ricercasse speciale individuazione, quali vogliamo, che si abbiano qui per registrate di parola in parola, la disposizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, e per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione, ed effetto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCLX.

Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Custodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum.

Dat. 21. Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Custodia Asfatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Asfaticam nuncupandam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Religiosorum Virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expresse professus, & Definitor, & Custos Provinciæ Venetæ, necnon Commissarius Visitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. constet duabus Custodiis, seu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenses utpote votorum sive suffragiorum numero inferiores passim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per sexennium continuum perdurant, unde & ambitus consovetur, & Justitia distributiva læditur, ac vitiosa personarum acceptio inducitur, inter quæ duas Custodias, seu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ orintur, non sine notabili Religiosæ Disciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Visitatoris d. Provinciæ, ut peracta Alternativa statuatur.

§. 2. Ideo ipse Joannes Maria, qui occasione Visitationis ejusdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi sui sensum protulit ad occurrendum ejusmodi aliisque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ stabiliatur, ita ut bis Minister Provincialis ex Custodia Brixien., quæ plures habet

Conventus, ac semel ex Custodia Bergomen. eligatur; & quia Custodia Brixien. decem ab hinc annis Provincialatum hujusmodi obtinet, idem Minister Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Custodia Bergomen. assumatur, Definitorium vero Provinciæ præfatæ duo ex singulis Custodiis hujusmodi esse debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipsius Ordinis consuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & superioritati assuescant, quodque Guardianatibus unius Custodiæ indiscriminatim præficiantur Fratres alterius Custodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriusque Custodiæ promiscue adscribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in præfata Provincia Brixien. supra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte servetur, ita quod duobus trienniis Minister Provincialis ex Fratribus Custodiæ Brixien. altero vero triennio ex Fratribus Custodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Minister Provincialis ex eadem Custodia Bergomen. assumatur, utque ex singulis Custodiis præfatis duo Definitores Provinciales semper esse debeant, & Guardiani ultra triennium in ejusmodi muneribus durare non possint, Guardianatus autem unius Custodiæ absque ullo discrimine conferantur Fratribus alterius Custodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriusque Custodiæ de familia promiscue, ac insimul collocentur, & convivant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Statuitur praedicta Alternativa ex duabus Custodiis Brixien., & Bergomen.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum præfatorum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXI.

Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Dat. 24. Febr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejusdem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM.

Constantinen., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, Primi ex Missionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

§.1. Habita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendissimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, seu Relatorem, ad Instantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Postulatoris proposita fuit Causa Constantien., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, super Dubio: *An constet de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Signis, seu Miraculis in casu, de quo agitur*. In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Consultorum, tum Reverendissimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, sed Resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis, tum aliorum precibus Cælestis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascripta die Divo Mathiæ Apostolo sacra, postquam in Ecclesia S. Sixti Ordinis Prædicatorum novissime electum Adratensem Episcopum consecrasset, super proposito Dubio sequens Responsum, sive Decretum edidit, videlicet = *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Miraculis, Primo Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ statim post invocatum Servi Dei opem secuta. Quarto subitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Cæciliæ Munsingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus. Quinto Instantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Francisci Papassin. Et Septimo Repentinæ Sanationis Gasparis Stiber a diuturno Dorsi dolore cum læsione motus* tamquam Miraculis tertii generis.

Refertur Decretum praed.

Primo Decretum constare de Martyrio, necnon de Miraculis.

§.2. Præsensque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Litteras Apostolicas

Postea confectum Decretum de Beatificatione, ac

mandarum, ut illud publicaretur.

eas in forma Brevis cum consuetis Indultis in Basilica Lateranensi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

CCLXII.

Dat. 7. Martii 1729. Ann. 5.

Probibetur, ne Conventns quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatnor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Const. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo manciparunt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac constitutione sancitur statutum fuit pro Provin. Carthaginen.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII prædecessor Noster provide considerans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per quasdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatnor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum etiam nuncupatorum Conventus exmisisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conveutuum non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædecessores nostri memuratas Clementis Prædecessoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provincias sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis, quarum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Necnon ab Alexand. VII. aliisque Pontificibus Literæ Clementis VIII. ampliatæ fuere.

Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnû.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta, quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicautibus minime obstare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujusmodi passim excrescentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

Pontifex lites hac super re pendentes ad se avocat.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nunciove præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi coucessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quarumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos avocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deli-

Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hactenus concessorum, seu confirmatorum salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentes nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel Causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

Eximitur Ordo Prædicat.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Iure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII, similiter predecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dommodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCLXIII.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Dat. 8. Mart. 1729. Ann. 5.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi indictum fuerat ab hoc Pontifice Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper Nos attendentes, Christifideles in Civitate, & Diœcesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem nostram pro cælestibus Thesau-

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Bre-

ris

vis pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

ris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatis, & Diœcesis hujusmodi vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesias vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinque Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem Anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsan Romam venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus. Præterea eidem Ordinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Ecclesiastica separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenus esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

Declaratio præsentis.

Clausulæ.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, literis nostris prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXIV.

Dat. 12. Mart. 1729. Ann. 5.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1728 Maji 14. P. 4. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Joannis de Prado Ord. Min. Excalceatorum de observ. Et Const. ed. 1730. Jan. 24. P. 6. indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a Cultu Servis Dei exhibendo.

BEatorum Martyrum, quos nec tribulatio, nec angustia, nec fames, nec nuditas, nec periculum, nec persecutio, nec gladius a Charitate Christi separare potuerunt, sed lorica Fidei indutos ac mucrone spiritus (quod est Verbum Dei) accinctos, bono certamine peracto, cursuque feliciter consummato, victores post agonem corona justitiæ donavit in Cælis justus Judex, gloriosos triumphos, ac trophæa in terris celebrari, devotaque Fidelium veneratione honorari decet; ut qui Sanguinis sui pretio immortalitatem emerunt, illustriaque invictæ constantiæ, fortitudinis, ac virtutis suæ exempla reliquerunt, infirmitatem nostram inter Sæculi tentationes laborantem assidua sua apud Deum, cui in Stolis candidis die, ac nocte serviunt in Templo ejus, intercessione juvare, ac roborare dignentur. Quam in rem pro pastorali nostro munere, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini divina Dispositione præsidemus, propensis studiis incumbentes, flagitantia id ipsum Orthodoxorum Regum, & aliorum Christifidelium vota libenter exaudimus, prout ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis decus, Fideique Catholicæ incrementum, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Judicium hac super re Congregationis Rituum.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, & perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus de hujus S. Sedis Apostolicæ licentia confectis super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi Fidelis a Sigmaringa Presbyteri expresse Professi Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, qui olim a suis Superioribus Regularibus in Præfectum Sacrarum Missionum quæ in partibus Rhætorum auctoritate eo tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum tunc primum institutæ fuerat destinatus, cum in hoc munere Hæreticorum conversioni eximiam, indefessamque operam navaret, ab iis vario telorum genere in odium ipsius Fidei Catholicæ anno 1622. crudeliter trucidatus palmam Martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifestandum Mundo finalem illius perseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum Suffragiis, censuerit posse, quandocumque Nobis videretur, eumdem Dei Servum publice Beatum nuncupari cum solitis indultis.

Preces quorundam Principum.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Elisabethæ Christinæ earumdem Hispaniarum Catholicæ, ac Romanorum Reginæ ejus Conjugis, necnon Venerabilium itidem Fratrum nostrorum negotiis Propagandæ Fidei hujusmodi præpositorum, aliorumque dictæ S. R. E. Cardinalium, ac quamplurium Germaniæ Antistitum, & Procerum, totiusque præfati Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, & nominatim Maximiliani a Wanghena ejusdem Ordinis Professoris, hujusque Causæ Postulatoris supplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ Congregationis Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei Fidelis a Sigmaringa inposterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque radiis, splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicis ejus transitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti, recitetur Officium, & Missa celebretur de Communi unius Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Beati nomen prædicto Servo Dei impertitur: ejusque cultus permittitur.

Missæ, & Officii recitandi eo facultas conceditur.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in Universo Ordine Minorum S. Francisci Capuccinorum utriusque Sexus, quem idem Dei Servus Martyrio illustravit, in loco de Sigmaringa Diœcesis Constantien. Provinciæ Moguntin., in quo natus est in Oppido Civitate nuncupato Friburgi dictæ Diœcesis, ubi Regularem professionem emisit, diuque versatus fuit, in Civitate Curien., ubi ipsius Corpus, ac Pago Veldekirchii Curien. Diœcesis, ubi ejus Cranium respective asservantur, ab omnibus utriusque Sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum peragitur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando in Ecclesiis Ordinis, Loci, Civitatis, & Pagi præfatorum Solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respective constituto, postquam tamen in Ecclesia Lateranen. de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia pro qua re diem 24. currentis mensis Martii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & Sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus

fus fides ab omnibus, & ubique tam in Iodicio, quam eatra illud habcatur, quæ ipsis præsentihus haberetur, si forent eahibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXV.

Dat. 12. Mart. 1729. An. 5.

Reintegratur Conventus, & Patres S. Marcelli Urbis, Ordinis Servorum B. M. V. ad pristinam & antiquam possessionem Curæ actualis Ecclesiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione.

Concessa fuit dictis Ecclesia Parochialis dictis Fratribus a Sixto IV. ed. 1478., ablata vero ab Urb. VIII Const. ed. 1641.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Alias ab eodemmet hoc Pontifice Chirographum hac super re emanavit.

§. 1. CUm Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS Divina providentia Papa XIII. supplicationibus Reverendissimi P. Magistri Petri Mariæ de Pieris Generalis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, ac admodum RR. Josephi Mariæ Curti Procuratoris Generalis, Prioris, & Patrum eiusdem Ordinis Ven. Conventus Sancti Marcelli de Urbe benigne inclinatus Chirographum manu Sanctitatis Suæ die 6. currentis Mensis subsignatum Nobis pro exequutione in eo contentorum direxerit, tenoris sequentis, videlicet. =

Chirographum prædictum Pontificio Auditori directum.

§. 2. Monsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria Nostro Uditore. Ci ha rappresentato il Maestro Fra Pier Maria Pieri Generale dell'Ordine de' Servi della Santissima Vergine, anche per parte di Fra Giuseppe Maria Curti Procurator Generale, e del Priore, e Religiosi di detto Ordine del Convento di S. Marcello di questa nostra Città, che possedendo detta loro Religione da tempo antico la Chiesa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, fu questa con tutti i suoi Beni, e Rendite dalla fel. mem. di Sisto IV. nostro Predecessore con suo Breve, che incomincia = *Solicitudo Pastoralis Officii* = spedito l'anno 1478., unita, ed incorporata a detto loro Convento di S. Marcello, con facoltà di poter i Religiosi di detto Convento esercitare, o far ivi esercitare la Cura dell'Anime annessa a detta Chiesa, ma che doppo esser stata questa da essi esercitata fino all'anno 1641., per colpa di quei Religiosi, che risiedevano in detta Chiesa, e Casa Parochiale, ne furono essi rimossi dalla Visita Apostolica per ordine della fel. mem. di Urbano VIII. nostro Predecessore, con Decreto emanato li 23. Febraro 1641., e successivamente dalla fel. mem. d'Innocenzo X. parimente nostro Predecessore privata anche la detta loro Religione della facoltà di nominare il Paroco, ed eretta in detta Chiesa una Vicaria perpetua da conferirsi ad un Sacerdote Secolare per libero concorso da farsi, precedente il dovuto Esame, ed approvazione del nostro Reverendissimo Cardinal Vicario pro tempore, coll'assegnamento della Congrua in annui scudi 60. da conseguirsi sopra i Canoni perpetui delle Case, ed altre Rendite di detta Chiesa, e coll'abitazione nella Casa Parocchiale con suo Orto, oltre gl'altri emolumenti ordinari, ed estraordinari, che provengono per ragione dell'esercizio della Cura dell'Anime, col peso però di dover celebrare a proprie spese, tanto la Festa della Purificazione della Santissima Vergine, ed in essa dispensar le Candele, quanto l'altra di S. Nicola, e di dover in oltre tener provvista la Chiesa, e Sagrestia di Cera, Oglio, Utensili, Paramenti, ed altre cose necessarie per la celebrazione delle Messe, ed altri Divini Uffizi, e di restaurar l'istessa Chiesa, Altari, Sagrestia, Casa Parochiale, e strade adjacenti, con aver riservato a detto loro Convento di S. Marcello la Proprietà, e Cura abituale di detta Chiesa, con tutti li Capitali, e Rendite di essa, e le devoluzioni delle Case a quella spettanti, detratta la sudetta Congrua assegnata, col peso però di pagare i Quindenni, ed altri Pesi Camerali, e di adempire in detta Chiesa di S. Marcello tutti gl'Anniversari lasciati, ed ordinati in detta Chiesa di S. Nicola in Arcione, non compresi però li Legati, e Donazioni, con pesi di Messe, o altre Opere pie già lasciate, o che potessero lasciarsi in avvenire alla stessa Chiesa, e suoi Altari, quali ordinò, che dovessero restar a commodo, e peso di detto Vicario Curato, conforme fu in primo luogo eletto il fu Sacerdote Domenico Cerroni, come dal Breve di detto Pontefice spedito li 20. Marzo 1648..

Præfata Parochialis Ecclesia S. Nicolai a Sixto IV. Conventui S. Marcelli prædicto primum unita reperitur.

Sed sub Urbano VIII. dd. PP. ablata una cum cura animarum.

Et in eadem Vicaria perpetua sæculari Sacerdoti tribuenda, erecta est sub Innoc. X.

Preces dd. PP. pro restitutione in pristinam possessionem.

§. 3. Avendo perciò essi sofferta tal privazione lo spazio d'ottanta, e piu anni, bramando veder un giorno riposto detto loro Convento nell'antica prerogativa, e liberato insieme dalla gravezza dell'annua somministrazione di detta Congrua, avendo perciò implorato la nostra clemenza, supplicandoci, che continuando verso di loro le nostre paterne beneficenze compartite sin'ora in tante guise a detta loro Religione, volessimo reintegrar detto Convento di S. Marcello nel pristino possesso della *Cura* attuale di detta Chiesa di S. Nicola in Arcione col ridurla nuovamente allo Stato di Paroco Regolare, e benignamente permettergli, che quella possa di nuovo liberamente amministrarsi dalli Religiosi di detto Convento di S. Marcello, da eleggersi da esso Generale dell'Ordine, con rimuovere a tal effetto il Sacerdote Girolamo Amato Calhini moderno Vicario Curato di detta Chiesa, al quale si offerirono essi pronti di somministrare per fino, che viverà, quella decedente Congrua, che da Noi fosse stata stabilita.

Causa præsentis Chirographi favore dd. PP. emanati.

§. 4. E noi risguardando non solo l'antico possesso dell'esercizio di detta Cura goduto sì lungo tempo dalli Religiosi di detto Convento di S. Marcello, ma riflettendo altresì alla maggior gloria di Dio, ed al profitto della salute delle Anime, di quella Parocchia, poichè li Regolari per la loro moltiplicità, possono con maggior facilità, e decoro supplire alle veci del Paroco nell'amministrazione de' Sagramenti, specialmente a gl'Infermi, e nella celebrazione delle Feste, ed altre funzioni Ecclesiastiche, e con la loro Predicazione, ed esercizio di altre opere divote, e pie, alle quali sogliono attendere, secondo l'obbligo del loro Istituto, promuovere sempre più anche la divozione verso la Santissima Vergine, atteso il Consenso dato a noi stesso dal detto moderno Vicario Curato,

Quibus impulsus Pontifex decrevit restitutionem in integrum favore dd. Patrum cum assignatione tamen omnium Jurium Parochialium favore ultimi Curati.

ordinassimo la reintegrazione di detti Religiosi alla Cura attuale di detta Chiesa Parochiale di S. Nicola in Arcione, con riservare a detto moderno Vicario Calbini, che lodevolmente ha esercitata la Cura, durante la sua Vita naturale, tutti gl'Emolumenti certi, ed incerti, che sogliono ritraersi dall'esercizio di detta Cura, come se attualmente Egli lo proseguisse unitamente coll'abitazione nella Casa parocchiale annessa a detta Chiesa, o in luogo di essa, la somministrazione d'annui scudi 40. per la pigione d'altra Casa da condursi altrove da detto Vicario, con riservargli in oltre il *Jus* della Sepoltura nella stessa Chiesa Parochiale, come se avesse continuato l'esercizio della Cura fino alla di lui morte, ed unitamente la facoltà di poter in essa udire le Confessioni de' Fedeli, sopra di che ne fu da Voi d'ordine nostro, sottoscritto, e spedito Decreto li 22. Decembre 1728., E che in appresso essendosi tra essi Religiosi, e detto Vicario Calbini fatto amichevolmente qualche trattato sopra la liquidazione di detti Emolumenti certi, ed incerti, come sopra riservati,

Pro quibus Juribus, & emolumentis inter partes conventum est, ut a PP. prædictis solverentur annuatim scuta 340. præfato Curato.

doppo varie dubietà, finalmente colla vostra mediazione, e col comun consenso d'ambe le Parti siasi stabilito, e concordato in vostra presenza, che per l'intiero valore di tutti, e singoli Emolumenti certi, ed incerti, come sopra riservati, unitamente con la pigione della Casa Parocchiale debba detto Vicario Calbini, durante la sua vita, ricevere l'annua somma di scudi trecento quaranta in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarsi a suo favore da detti Padri di S. Marcello, e che con quest'assegnamento debba egli restar contento, e sodisfatto per tutto quello, che potesse pretendere per causa di detti Emolumenti certi, ed incerti, ed abitazione riservata, con patto anche giurato, che non possa domandar di vantaggio per causa di detti Emolumenti, e per qualunque altra possibil pretensione pensata, e non pensata, tanto de præterito, quanto de futuro, in modo, che durante la sua vita, non possa, ne debba in verun modo contravenire a detto stabilimento, e che sopra di esso ne sia stato fatto da voi nuovo Decreto li 10. del passato Mese, accettato, approvato, e sottoscritto anche si dal Maestro Generale de' Servi, che dal medemo Vicario Calbini sotto li 16. dello stesso Mese.

Preces aliæ eorundem Patrum ad quædam alia obtinenda.

§.5. Per il che ci hanno di nuovo supplicato, che per compimento delle nostre Grazie vogliamo benignamente permettergli, che possano liberamente assumere l'esercizio della Cura attuale di detta Chiesa Parochiale, ed ordinare la di loro formale reintegrazione al possesso della medesima, con derogare per tal'effetto a gl'accennati Decreto della Congregazione della Visita, e Breve d'Innocenzo X., e dargli insieme facoltà di poter in appresso eriggere in detta Chiesa, e Casa un Convento formale, con rimuover tutti gl'ostacoli delle Constituzioni Apostoliche, e Decreti della nostra Congregazione de Vescovi, e Regolari, e della Disciplina. E noi, affinchè gl'Ordini da noi, come sopra dati, abbino la dovuta, e pronta esecuzione, attese si le ragioni, e motivi sopra espressi, che lo stabilimento della Congrua per detto Vicario Calbini concordata, ed accettata nel modo sudetto, siamo volentieri condescesi a consolarli, come in appresso.

Confirmatur Constitutio Sixti IV., qua præd. Parochialis Ecclesia d. Conventui unita fuit. Et contra revocantur Literæ Apostolicæ Innoc. X., quibus præd. Ecclesia jam dd. PP. oblata in Vicaria ut supra, ecte-cta fuit.

§.6. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del suddetto Breve di Sisto IV. nostro Predecessore, come sopra spedito, in cui detta Chiesa Parocchiale di San Nicola in Arcione fu unita, ed incorporata a detto Convento di S. Marcello, di tutte le facoltà, e prerogative in esso concesse a' detti Religiosi, del suddetto Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, dell'altro sopra enunciato Breve d'Innocenzo X. parimente nostro Predecessore, in cui doppo la remozione di detti Padri da detta Chiesa Parocchiale, fu instituita una Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare, delli motivi, riserve, assegnamenti, obblighi, condizioni, pesi, ed altro in essi respettivamente prescritto, de' Decreti da Voi d'ordine nostro, come sopra pubblicati, e specialmente dello stabilimento della Congrua per detto Vicario Calbini nell'annua somma di scudi 340. nella forma sopra espressa, e dalle Parti accettato, delle Constituzioni Apostoliche, e Decreti di detta nostra Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e della Disciplina, e di qualunque altra Congregazione, proibente la fondazione de' nuovi Conventi, de' requisiti, che si ricercano per tal fondazione, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, confermando, ed approvando Noi l'unione, e concessione fatta dal suddetto Sisto IV. a favore di detto Convento di S. Marcello, con tutte le facoltà, prerogative, onori, e pesi, ed in tutto, e per tutto nella forma espressa nel sopra riferito suo Breve, ed insieme rivocando, ed annullando in tutto, e per tutto con la pienezza della Nostra suprema Autorità il sopra riferito Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, ed il susseguente Breve d'Innocenzo X., come se questi non fossero mai emanati, e respetivamente spediti, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema potestà vi ordiniamo,

Præcipitur suprad. Auditou Pont ificio ut dd. PP. in integrum, & ad pristinam possessionem cessicuat.

che in nome nostro reintegriate, siccome Noi reintegriamo il detto Convento, e Padri di S. Marcello dell'Ordine de' Servi della Santissima Vergine nel pristino, ed antico possesso della Cura attuale di detta Chiesa Parocchiale di S. Nicola in Arcione, riducendola nuovamente allo stato di Paroco Regolare di detto Ordine, e nuovamente diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo alli Religiosi di detto Convento ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente, non ostante la dispositione del sudetto Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, e del Breve d'Innocenzo X., amministrare, ed esercitare in perpetuo la Cura dell'Anime di detta Chiesa Parochiale, e di godere, possedere; e respettivamente convertire in uso, e mantenimento proprio, e di detta Chiesa tanto detta Casa Parocchiale, quanto tutti li Canoni, frutti, e rendite Ecclesiastiche, profane, e di qualsisia altra qualità, e specie, in qualunque modo spettanti a detta Chiesa tanto per titoli antichi, ed in tempo, che detta Cura si esercitava da essi Religiosi, quanto in appresso pervenutigli per qualunque Disposizione, Legato, Titolo, o Lascita susseguita in tempo, ch'è stata esercitata da detti Vicari Curati, coll'obligo però di dover adempire tutt'i Pesi si perpetui, che temporanei, antichi, e moderni, ed insieme tutti gl'altri Utili, ed Emolumen-

menti certi, ed incerti, ordinarj, ed estraordinarj, che sogliono provenire dall'Esercizio della Cura dell'Anime anticamente percetti, e goduti da detto Convento di S. Marcello, e respettivamente da detto Vicario Curato Calbini, quale a tal fine dal giorno dell'esecuzione del presente nostro Chirografo Noi rimoviamo da detta Vicaria, e dall'Esercizio di detta Cura d'Anime, e dal giorno della dimissione, e respettivamente della reintegrazione di detti Religiosi gli riserviamo, ed assegniamo, durante la sua vita, per sua intiera Congrua, computati tanto gl'annui scudi 60. somministratigli sin'ora da detto Convento di S. Marcello, quanto ogn'altra Rendita, Utile, ed Emolumento certo, ed incerto, ordinario, ed estraordinario, che potesse provenire, e ritraersi dall'esercizio di detta Cura d'Anime, e compresa anche la pigione della Casa in luogo dell'abitazione della Casa Parocchiale, in tutto, e per tutto annui scudi trecento quaranta moneta liberi, ed esenti da qualunque obbligo, e peso in tanti frutti di Luoghi di Monti, che dovranno attergarsi da' detti Religiosi di S. Marcello a favore di esso Vicario Calbini, prima d'entrare in possesso dell'esercizio di detta Cura, così da Voi tassati, e stabiliti col consenso d'ambe le Parti nel soprariferito vostro Decreto, come sopra accettato, approvato, e sottoscritto, in modo che detto Calbini, attesa questa assegnazione, non possa, nè debba pretendere, durante la sua vita, verun'altra cosa per causa di detti Emolumenti, e per qualunque altra possibil ragione, causa, e titolo pensato, e non pensato tanto de præterito, quanto de futuro, in conformità di detto Decreto.

De Religiosis d. Ordinis, qui in prædicta Paroch. ali domo residere debent.

§.7. Vogliamo però, e decretiamo, che tanto il Paroco, quanto il Priore, Vicario, o Rettore, Confessori, ed altri Religiosi sì Sacerdoti, che Laici, che dovranno risiedere in detta Chiesa di S. Nicola in Arcione, e sua Casa Parocchiale, debbano nominarsi, eleggersi, e deputarsi liberamente, e privativamente dal predetto Maestro Priore Generali di detto Ordine, e dagl'altri Generale successori pro tempore in perpetuo, coll'approvazione però rispetto al Paroco, e Confessori del nostro Reverendissimo Cardinal Vicario, riservando in tutto il rimanente, la Giurisdizione alli Provinciali pro tempore della Provincia Romana, secondo la disposizione delle Leggi, Costituzioni, e Decreti dell'Ordine; Concedendo in oltre Noi al detto Maestro Generale, ed altri successori suddetti ampla, ed assoluta facoltà di poter in detta Chiesa, e Casa Parocchiale ad ogni loro arbitrio, senz'altro Beneplacito, Indulto, o Licenza di questa Santa Sede, e di detta Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e Disciplina, eriggere, e fondare un Convento formale con la destinazione del numero de' Religiosi, secondo la capacità dell'abitazione, e con altre formalità prescritte dalle Costituzioni Apostoliche, e Decreti di detta Congregazione de' Vescovi, e Regolari, e dell'altra della Disciplina, e di stabilir in esso le necessarie Regole, secondo le Constituzioni dell'Ordine suddetto, per il buon governo, e retta amministrazione di detta Chiesa, e nuovo Convento; ed in questa forma in esecuzione del presente nostro Chirografo ne pronunciarete Decreti, concederete l'opportune facoltà, ed in caso di bisogno, rilasciarete, e farete spedire, i necessarj Mandati, e farete tutt'altro, che per il total adempimento, e perpetua sussistenza di questa nostra Grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Conceditur facultas erigendi ibidem formalem Conventum.

Clausulæ.

§.8. Volendo, e decretando, che al presente Nostro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun' altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, ò altri qualunque pretesti, ragioni, ed eccezioni, benchè giuridiche, anco di *Jus* quesito al Terzo, possa esser'impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad *viam Juris*, nè concedersi contro di esso qualunque aperizione *oris*, e che così, e non altrimente, debba sempre, ed in ogni futuro tempo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice Ordinario, Commissario, o Delegato, e da qualsisia Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, e dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno d'essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione del presente nostro Chirografo, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati il predetto Girolamo Amato Calbini moderno Vicario Curato di detta Chiesa di S. Nicola in Arcione, gl'altri Regolari di questa nostra Città, il difetto del Consenso de' medesimi, e di qualunque altra Persona, che necessariamente si ricercasse, ed altre qualisisiano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero special, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualsisia Interesse.

Derogatoriæ.

§.9. Non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente li soprariferiti Decreto della Congregazione della Visita Apostolica, e Breve d'Innocenzo X., l'erezione di detta Chiesa di S. Nicola in Arcione in Vicaria perpetua per un Sacerdote Secolare stabilita da detto Pontefice in detto Breve, dichiarazioni, condizioni, applicazioni, ed altre Clausole quantunque efficaci, ed effrenate in esso espresse, le Bolle di Collazione di detta Chiesa Parochiale spedite a favore del predetto Sacerdote Calbini, le Costituzioni, e Decreti di dette Congregazioni de' Vescovi, e Regolari, e della Disciplina proibenti specialmente l'Erezione, e fondazione di novi Conventi, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore de *registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria de *jure quæsito non tollendo*, e quali si siano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche, nostre, e de' nostri Predecessori concernenti specialmente l'esercizio della Cura dell'Anime, e la Concessione di esse alli Regolari, la disposizione del Concilio Tridentino, ed altri Concilj Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consue-

fucted'ni, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Potestà Apostolica ad ogni vizio, e d fetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total'esecuzione, ed effetto di quanto s'esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con specialissima derogatoria delle derogatorie più insolite, efficaci, ed estrenate. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 9. Marzo 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

Demandatur prædicta omnia, quæ in relato Chirographo continentur, debitæ exequutioni per Auditorem Pontificium.

§.10. Volentes itaque injuncta Nobis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa debitæ exequutioni demandare, utendo facultatibus Nobis in eodem Chirographo tributis, attenta assignatione annuorum scutorum tercentum quadraginta pro congrua, ut infra reservata favore admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini moderni Vicarii Curati Venerabilis Ecclesiæ Parochialis S. Nicolai in Arcione, ejus vita naturali durante, per dictum Venerabilem Conventum, & PP. S. Marcelli Ordinis Servorum in exequutionem ejusdem Chirographi expleta, mediante attergatione tot Locorum Montium, prout ea fide D. Supraintendentis generalis Secretariarum Locorum Montium Nobis exhibita, tenoris, prout in ea, prædictos Venerabilem Conventum, & RR. Patres S. Marcelli Urbis Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ad pristinam, & antiquam possessionem Curæ actualis prædictæ Ecclesiæ Parochialis Sancti Nicolai in Arcione, ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ nomine reintegramus, & reintegrari mandamus, eandemque Ecclesiam Parochialem ad Statum Parochi Regularis ejusdem Ordinis iterum reducimus, eisdemque RR. PP. Conventus S. Marcelli amplam, & absolutam facultatam libere, & non obstantibus Dispositione Decreti editi per Sacram Congregationem Visitationis Apostolicæ die 23. Februarii 1641., & Brevis respective san. mem. Innocentii X. expediti die 20. Martii 1648., in perpetuum administrandi, & exercendi Curam Animarum ejusdem Ecclesiæ Parochialis, ac fruendi, gaudendi, & in proprios Usus, ac in manutentionem ejusdem Ecclesiæ convertendi tam Domum Parochialem, quam omnes, & singulos Canones, aliosque fructus, redditus, & proventus cujusvis generis, & speciei ad Ecclesiam prædictam quavis de causa, jure, ac titulo quomodolibet spectan., & pertinen., & alios quoscumque redditus, Utilia, & emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, ex hujusmodi Curæ Animarum exercitio quomodolibet provenien., cum onere tamen adimplendi omnia onera cujusvis generis ejusdem Ecclesiæ, prævia remotione prædicti Admodum R. D. Hieronymi Amati Calbini, ac firma illius favore remanente assignatione annuorum scut. 340. liberorum, & exemptorum a quacumque obligatione, & onere in tot fructibus Locorum Montium a die Possessionis specialiter, ut supra attergat. pro integra congrua ipsi reservat., comprehensa pensione Domus in locum habitationis Parochialis, ac pro omni, & toto eo, quod ipse quovis prætextu, & causa prætendere quomodolibet posset, & cum confirmationibus, revocationibus, reservationibus, & aliis in eodem Chirographo expressis, eidemque Reverendissimo P. Magistro Generali, ejusque respective successoribus facultatem, & auctoritatem privative quoad omnes alios eligendi, & nominandi RR. Parochum, Priorem, Vicarium, seu Rectorem, Confessarios, aliosque Religiosos tam Sacerdotes, quam Laicos de Familia collocandos in eadem Ecclesia S. Nicolai, ejusque Domo Parochiali, prævia tamen approbatione quoad Parochos, & Confessarios Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Vicarii, ac sine præjudicio quoad reliqua jurisdictionis Admodum RR. PP. Provincialium pro tempore Provinciæ Romanæ, juxta dispositionem Constitutionum, Legum, & Decretorum ejusdem Ordinis, necnon in eadem Ecclesia, & Domo Parochiali eorum arbitrio, & absque alio Beneplacito Apostolico, Indulto, seu licentia S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, ac Disciplinæ, erigendi & fundandi formalem Conventum ejusdem Ordinis modis, & formis in eodem Chirographo expressis simili Auctoritate concedimus, & impartimur, & pro præmissorum omnium effectu, & exequutione quæcumque mandata de reintegrando, immittendo, manutenendo, expellendo, & alia desuper necessaria decernimus, & relaxamus, juxta in omnibus, & per omnia formam, seriem, ac tenorem memorati Chirographi, non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, supra relatis Decreto Sac. Congregationis Visitationis Apostolicæ, ac Brevi san. mem. Innocentii X. Decretis, & resolutionibus Sac. Congregationum Episcoporum, & Regularium, ac Disciplinæ, Conciliis, Legibus, Statutis, cæterisque aliis, quibus idem Sanctissimus Dominus Noster Papa in præinserto Chirographo derogavit. In quorum fidem &c.

Datum Romæ ex Palatio Apostolico Vaticano, & ex Ædibus nostris hac die 12. Martii 1729. BENEDICTUS PAPA XIII.

CCLXVI.

Dispensantur & absolvuntur a voto Magistratus, & Electi Civitatis Pampilonensis; quo sese adstrinxeraot scenicas operas, & Comædias nullo unquam tempore permissuri.

Dat. 17. Mart. 1729. Ann. 5.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Const. ed. 1725. Mart. 9. P. 1. & 1726. Apr. 28. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Voto prædicto sese adstrinxerunt Magistratus Civitatis præfatæ, ut a Contagio liberarentur.

§.1. MOtu proprio &c. Exponi nuper Nobis fecerunt Magistratus, seu Electi publici repræsentantes Civitatis Pampilonen., quod cum ipsi de anno 1721, ut a Contagio, seu Pestilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatione, & consensu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen consensu præcedenter non requisito Voto perpetuo sese adstrinxerint nullo unquam tempore Scenicas Operas seu Comœdias facere, nec illas fieri permit-

mittere, neque cætus Comœdiorum, seu Histrionum admittere; Et sub inde paucos post annos Voti prompte servati, teste experientia agnoverint illius observantiam potius ad destructionem, quam ad publicam ædificationem esse versuram non solum quia Cives, & Incolæ dum prius Comœdiis honestis detinebantur, prout summa cum honestate semper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honesta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliasque privatas recreationes sese divertebant, sed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitates cujus est Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comœdiis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorsus remansit.

Causæ, quibus impulsi iidem dispensationem ab illo petiverunt.

§.2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subsidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo conservarent, mediante aliqua pia actione publica, seu Sacra Functione singulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia dispensatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi solemni Ritu, & pompa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendissimo Episcopo Civitatis prædictæ præscribendos, quorum ultimo post solemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, musicis modulis cantare facere, & in Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter singulis annis solemnem supplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per litteras Apostolicas in forma Brevis nostræ Pœnitentiariæ, de illius consultatione, & de mandato nostro expeditas sub datum septimo Idus Martii, Pontificatus Nostri anno primo, directas eidem Reverendissimo Episcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Et re vera obtinuerunt cómutari in aliud pium opus annuum prævia tamen ejusdem dispensatione.

§.3. Cumque super hujusmodi commutationis exequutione non leves ortæ fuerint difficultates, & præsertim, quia pro tridua expositione Sanctissimi Venerabilis annuatim facienda cum Missa solemni, & Musica, ac Processione pariter Ritu solemni peragenda visum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo assignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujusmodi defectum tales solemnes, & votivas functiones præteriri, & pro tali certa dote constituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda prævisa fuit, citra censuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præscribi contingeret, extorsioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori conscientiarum quiete, habito per ipsos noviter ad Nos recursu, supplicando, ut loco supradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, sed pro unica vice tantum præscribere dignaremur. Nos, attentis expositis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemosynam scutorum quingentorum monetæ solvendorum fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hispaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere constare Nobis fecissent de effectiva solutione enunciatæ eleemosynæ pro unica duntaxat vice, prout ex consimili Brevi nostræ Pœnitentiariæ sub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno II.

Rursus quibusdam de causis, loco supradictæ annuæ commutationis, aliud pietatis opus pro unica vice tantum præscriptum eisdem fuit.

§.4. In cujus nostri Brevis exequutionem cum iidem exponentes plene constare Nobis fecissent de reali solutione superius memoratæ eleemosynæ per autenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Fratrum ejusdem conventus in eadem nostra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejusque Magistratum, Cives, & Incolas de cætero ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & scenicæ recreationes imposterum impediri possent, prout ex alio consimili Brevi ejusdem nostræ Pœnitentiariæ de simili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno III.

Quod quum exequutioni mandavissent ab observantia hujusmodi emissi voti soluti declarati fuere.

§.5. In cujus pariter exequutionem cum ipsi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonensis, cœperunt comœdias parare, & assuetam Comicorum Societatem instruere, paratisque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine instante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua sine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit sæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum sub pœnis pecuniariis, & Censuris Ecclesiasticis, & occasione hujusmodi Sententiæ plures recursus hinc inde habiti fuere ad Reverendissimum Nostrum in Hispaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac exposito subinde Nobis ex parte Provisoris, seu Vicarii Generalis ejusdem Civitatis, a veritate alienum esse quidquid per Oratores pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, sed immo penitus revocari debebat, veluti subreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa exposita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Histrionum, ex quorum obscenis artibus Animarum pericula oriri solent, attento quoque, quod enunciata sc. 500. in eleemosynam, ut supra soluta extracta fuissent, ut ipse asserebat, ab Hospitalibus dd. Orphanorum, & Expositorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus assertum fuerat, Nos, mutato in melius consilio, supra enunciatas litteras in forma Brevis editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ac pro revocatis haberi volumus, ac si nunquam editæ fuissent; Votum hujusmodi propterea per Nos subreptitie commutatum ad pristinam, & plenam observantiam restituimus, ex novo ejusdem Pœnitentiariæ Brevi sub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Nostri Anno IV.

Lites hac super re inter Ordinarium, & eosdem exortæ; quibus factum est ut a Pontifice votum præd. ad pristinam observantiam restitutum fuit.

§.6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus subreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobis deductis, iidem Oratores sentientes sese valde læsos tam propter expressionem, quod comœdiæ sint inhonestæ, & obscenæ, quando in oppositum tam opera, quam recitationes omni honestate repræsentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex causa solutionis enunciatæ eleemosynæ per ipsos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus ejus-

Preces prædictorum Magistratuum pro revocatione hujus postremi Brevis

ejusdem Hospitalis, Nobis idcirco iterum supplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem desuper quomodolibet, & ad cujusvis Instantiam exortam, ac sublato de medio quocumque alio posteriori Brevi in contrarium ut supra obtento, benigne declarare dignaremur, Magistratum Oratorum, & Populum prædictæ Civitatis haberi, & reputari pro liberis, & absolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciatorum Brevium in utroque Foro dispensato. Nos itaque, habita prius in præmissis relatione tam præfati Reverendissimi nostri Nuncii, quam plurium Religiosorum ejusdem Regni Hispaniarum, attenta solutione memoratæ eleemosynæ de proprio adimpletæ, & in eadem nostra Pœnitentiaria legitime justificata, Justitiæ quoque causa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hospitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera scenica ibidem ea qua decet honestate exponi, & repræsentari assolent, pro ipsorum, & Populi prædicti conscientiarum quiete, attento præsertim Civium, & Incolarum dissensu, qui in expositione memorati voti vocati, neque requisiti ullatenus fuerunt, prout Nobis sufficienter constare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmantur, & approbantur Brevia supra judicata favore dd. Oratorum expedita pro commutatione, & dispensatione præd. voti.

§.7. Motu igitur proprio, certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium supra relatorum Brevium tam dispensationis, & commutationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac statum, & merita causæ super illorum executione, ac observatione respective prædicti voti quo modolibet introductæ, & adhuc forsan pendentis in eadem Curia Episcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apostolico Hispaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præsentibus pro expressis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiscali dictæ Curiæ Episcopalis, & aliis quibuscumque ad causam quomodolibet admissis, & interesse quomodo libet habere prætendentibus, perpetuum silentium imponimus, ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione novissimi Brevis revocatorii ad instantiam prædicti Provisoris, seu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam subreptitie, seu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac si nunquam emanasset, supra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & dispensatione voti signanter annis 1525. & 1727. cum omnibus in eis contentis specialiter expresse, & amplissime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidem absolum & saped. ao voto declarantur.

§.8. Necnon quatenus opus sit, attenta solutione prædictorum scutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in secundo Brevi injunctum extitit, de qua plene, & per authenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti constare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampiluenfem, ejusque Magistratum, Cives, & Incolas ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur, & quovis sub prætextu, causa, vel quæsito colore eadem opera, ac scenicæ recreationes imposterum perpetuo impediri possint.

Clausulæ.

§.9. Decernentes præsenti nostro motui proprio, licet non admisso, neque in Camera Nostra registrato non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ, etiam ex eo quod prædictus Provisor, seu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiscalis, & alii forsan interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, vel Delegatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nunciosque Apostolicos judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ, quidquid secus super iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Successoribus Nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus præmissis, ac novissimo Brevi revocatorio supra relato, Constitutione Pii IV. Prædecessoris Nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ de jure quæsito non tollendo, Constitutionibus conciliaribus, generalibus, & specialibus, ac quibusvis aliis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, consuetudinibus, reformationibus; decretis, Constitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu simili concessis, confirmatis, approbatis, seu innovatis, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, quæ forsan præsenti Gratiæ obesse possent, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda, & certa forma servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX

CCLXVII.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis Nepomuceni, Ecclesiæ Pragensis Canonici.

Dat. 19. Mart. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. promulgata fuit Canonizatio B. Stanislai Kostkæ.

BE-

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Christus Dominus semper Ecclesiam suam contra hostes defendit.

CHristus Dominus, qui priusquam in Cœlum ascenderet, suæ Ecclesiæ, supra firmam petram ædificatæ, spopondit, se usque ad finem sæculi curaturum, ne ullo unquam tempore adversus eam portæ Inferi prævalerent, sive cruentæ persecutionum procellæ, sive impia dogmata Hæreticorum eam concutere identidem conarentur; quotidie sub oculis nostris suæ hujus promissionis maxima argumenta ad Christianam fortitudinem in suorum fidelium cordibus augendam, edere non cessat. Quum enim singuli fidei catholicæ articuli, ipsius Redemptoris nostri, & Apostolorum ore vulgati, magnos præcones, & sanguine suo coram Tyrannis, aliisque Dei hostibus purpuratos testes habuerint tandem repertus est etiam qui Sacramentum pœnitentiæ, secretamque peccatorum confessionem auricularem, ordinario ejus Ministro Sacerdoti factam, contra posteriorum ætatum Hæreticos in antecessum propugnaturus, Martyr invictus oppeteret: quam quidem confessionem una cum lege, & obligatione divinitus lata, quæ ad illius secretum attinent, religiose celandi, antiquissimi Ecclesiæ Patres miro semper, unanimique consensu commendaverunt, & tota Ecclesia ab initio observavit, ac modo sanctissime observat.

Jo. Nepomucenus pro sigillo Sacramentalis confessionis contra Hæreticos tuendo a Deo datus.

§.1. Itaque sub finem sæculi a Christo nato XIV. quum in vineam, a Christo Domino plantatam, ejusque pretioso sanguine aspersam ventus urens pravorum dogmatum irruisset, Waldensium, & Albigensium infausta sobole (Catharis nimirum, Patarenis, & Manichæis) in catholicam veritatem bacchante, quæ præter alia permulta, confessionis, & pœnitentiæ sacramentum subvertere conabatur; quumque ex pestilentissimis libris Wicleffi prognata Hussiarum secta florentissimo Regno Bohemiæ immineret, perinsignis Ecclesia Pragensis, præcipua Romanæ filia, ac totius Regni mater, filium suum Joannem Nepomucenum pro sigillo sacramentalis Confessionis undequaque servando, adversus novos Inferorum conatus murum opposuit; unde factum, ut Joannis constantia glorioso martyrio coronata, compluribus signis in tota Bohemia, & Germania a Deo illustrari meruit: quæ tandem hanc Sanctam Romanam Ecclesiam, cui, auctore Christo Domino, præsidemus, permoverunt, ut virum Deo charum sanctorum Christi Martyrum Canoni per nos adscribendum sanciret. Priusquam vero antedictam cæremoniam enarrare adgrediamur, maxime decet, ut de Beato Martyre aliqua proferamus, ut illius Sanctitatis memoria in Fidelium animos dulcius illabatur.

Jo. Nepomuceni ortus, educatio, & munera.

§.2. Nepomuci, Bohemiæ Oppido, Praga in Bavariam itineris obvio, perque Sanctum Adalbertum Pragensem Antistitem, & Martyrem signis olim nobilitato, Joannem ineunte jam sæculo decimo quarto parentes ejus, pietate magis, quam avorum titulis clari, precibus, & votis ad Dei Matrem fusis, impetraverunt. Egregia, & vere Christiana pueri indoles probe esculta statim illusit. Formula enim, Presbyteris Divinum sacrificium facturis inserviendi percepta, sponte sua ad Cœnobium Monachorum Cistercensium, Nepomuco adjacens, primo mane decurrere, singulisque Dei Ministris ad Aras operaturis ministrare consuevit. Adultior factus, mitioribus literis, ac postea gravioribus disciplinis, quæ Dei obsequiis destinandum juvenem præcipue decerent, sedulo instructus, Ecclesiasticæ militiæ nomen dare constituit; præmissoque in tantæ rei cogitatione mense ab omnibus negociis vacuo, presbyteratum suscepit, eique in Æde Pragensi Beatæ Virginis, quam *Letam Curiam* appellant, verbi Dei promulgandi onus injunctum est: quod a summis, & disertis viris ibidem antea occupatum tanta ipse prudentia, & fervore implevit, ut Evangelii semina audientium cordibus inserens, populi expectationem æquaverit, ac Superiorum, qui in eodem officio præiverant, desiderium extinxerit. Hinc universis doctrinam, virtutemque Joannis collaudantibus, inter Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Canonicos, Joanne Archiepiscopo agente, una plane omnium voce cooptatus est, ei statim in eadem Ecclesia coram Carolo IV. Imperatoris filio Wenceslao Romanorum, & Bohemiæ Rege IV. sacras conciones habenti, nova Provincia imposita: qua Joannes pro sua modestia se frustra abdicare tentavit. Compluribus annis pœnitentiam contra scelera, Aulæ licentiam, corruptosque mores strenuus ecclesiastes prædicavit, Wenceslao, sana ejus eloquentia victo, necdum in vitiorum sordes lapso, multa Viri Dei suasu faciente: qui tanto etiam ejus ornandi studio incensus est, ut præcipuis Regni dignitatibus, Præpositura scilicet Ecclesiæ Wisserhadensis, post Archiepiscopalem primaria, & Sedis Litomisliensis fastigio Episcopali, ultro oblatis, Joannem honestare percuperet.

Lucro Animarum intentus honores respuit. Fit Confessarius Joannæ Reginæ.

§.3. Sed ille opulento lucro animarum unice intentus, hujusmodi se honorum amplitudini generoso consilio subduxit. Ne tamen illorum contemptu in superbiæ notam incurreret, summum tandem eleemosynarii munus a Rege, ejusque optima conjuge Johanna, Alberti Bavariæ Ducis filia collatum, accepit: in quo exercendo præclaris animi dotibus toti Aulæ præluxit, & Joanna Regina, Christianis virtutibus instructissima, suæ conscientiæ arbitrum esse voluit: quod exemplum Pragensis arcis sanctimoniales secutæ, ad summum perfectionis apicem eo duce, convolarunt. Hæc prima in viro Dei Sanctitatis prœludia absolutam consummationem aliunde acceperunt, ubi pro custodiendo Sacramenti Pœnitentiæ sigillo, nulla humana vi reserando, animam suam ponere non dubitavit. Etenim labente anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo tertio, quum Wenceslaus paternæ virtutis immemor, agente humani generis hoste, in flagitiorum abyssum præceps ruisset, pientissima Regina, viri sceleribus maxime offensa, crudelitatem ejus perhorrescens, uni Deo se totam dicare constituit, ab eo in tanta calamitate subsidium, & solatium deprecatura. Sacrum propterea Confessarii Tribunal adire frequentius, cum lacrymis conscientiam aperire, afflictare se, egenorum curam suscipere, Deum assidue cogitare, & diu, noctuque obsecrare, ut meliorem Conjugi mentem daret, quem pridem a pessimo vitæ instituto revocare

care optans, seorsum privatis obsecrationibus sæpenumero adgressa fuerat.

Pro sigillo Confessionis atrocissime patitur, & mortem subit

§.4. Sed Rex crimina criminibus addens, piis optimæ Reginæ officiis in furorem actus, eo prolapsus est, ut quæ illa in sacramentali Confessione eleemosynario, atque uni Deo aperiret, ab eo sibi patefieri debere, nefario ausu contenderet: magnisque hoc pollicitationibus a Joanne exturquere semel atque iterum laboravit. Mox novum Regis atrocissimum facinus in Coco, verubus transfixo, atque igne assari jusso, aliis præ horrore, & stupore tacentibus, a Joanne leniter objurgatum, ejus immanitatem in Dei famulum irritavit. Quare eleemosynarium contumeliis affectum, carceri, & vinculis mancipat, inde non educendum minatus, nisi Reginæ Confessionem pandat. At ejus constantiam in vinculis, & postmodum in convivio Wenceslaus expugnare frustra molitus, catastæ impositum, tormentis, & facibus ad latera admotis, ut secretum proderet, torqueri imperat: quo in agone Christi pugil nihil prorsus, nisi suavissima Jesu, & Mariæ nomina ingeminans, vitam, & mortem Domino commendavit. Carcere hinc dimissus, curatisque vulneribus, Vir Dei secum immaniter acta prudens celavit, resumptoque pristino Concionum exercitio in Æde principe, quom ad populum verba illa Christi Domini protulisset, *modicum videbitis me; & jam non multa loquar vobiscum*, sibi pro Christi, & Ecclesiæ lege occumbendum prænunciavit. Tum uberrimis lacrymis Regni infortunia, & eventuras brevi calamitates memorans, inque magno luctu omnes relinquens, Concionem absolvit. Supremum igitur agonem sibi instare prænoscens, antiquam Deiparæ imaginem veneraturus. Boleslaviam profectus, ejus præsidium vehementissimis precibus flagitavit. Inde Pragam vespere pervigilii Dominicæ Ascensionis reducem e fenestra Rex conspicatus, ad se arcessit, mortem interminatus, nisi arcanas Conjugis Confessiones statim exponat. Sed fortissimus Dei miles intrepide reluctatus, impium facinus quod ab se requirebatur, non voce, sed capitis, vultusque gravitate aversatus est. Mox jussu regio a satellitibus comprehensus, alio clam deportatur, noctuque manibus, & pedibus vinctus, ad Pontem Moldavæ, Pragam præterfluentis, deductus, in subjectum Flumen præcipitatur.

Joannis Martyrium, & Sanctitas miraculis patefacta.

§.5. Joannis cædem, quam Wenceslaus latere voluerat, cælestia statim miracula prodiderunt. Totus enim Moldavæ Fluvius continuo flammis reluxit, & Martyris Corpus secundo Flumine, quasi facibus undique cinctum, descendens, effusam ad spectaculum Civitatem attraxit, Regina ipsa sceleris nescia, Conjugi necis auctori prodigium indicante: qui criminis conscientia tortus, humanum consortium triduo ferre non potuit. Postero die repertum Martyris Corpus, cædisque causa patefacta, ad proximam Ædem Sanctæ Crucis perlatum est, subinde ad Metropolitanam Ecclesiam, ubi ægros quamplurimos sacrarum exuviarum contactu sanatos, vetera monumenta copiose testantur. Signis postea non paucis ad Martyris, qui Dei gloriam eloquio juxta, ac silentio amplificare studuerat, loculum sepulcralem patefactis, ejus veneratio, & fama Sanctitatis in toto Regno Bohemiæ per medias hæresum, & bellorum flammas mirifice aucta, Germaniam universam, & Septentrionales oras pervagata est. Hisce de rebus uberes Commentarii, Joannis Martyrium, miracula, & cultum immemorabilem, minimeque interruptum recensentes, ab anno millesimo septingentesimo decimo quinto ad annum millesimum septingentesimum vicesimum in Sede Archiepiscopali Pragensi publica, solemnique cæremonia confecti sunt: quo tempore invicti Martyris corpusculo juridice recognito, & carne, ac membris in cineres pridem conversis, licet tota ossium compago superesset, lingua sigilli Confessionis sacramentalis inexpugnabilis custos, in ore, & Cranio terra pleno, prorsus incorrupta, flexilis, & vivida reperta est. Hæc vero in theca honorifice inclusa, anno millesimo septingentesimo vicesimo primo in solemni supplicatione maximo Christiani Populi gaudio circumlata est.

Joannis Martyrium a Romana Ecclesia canonice comprobatum, & ejus lingua incorrupta.

§.6. His porro Commentariis ad piæ recordationis Antecessorem nostrum Clementem Papam XI. allatis, perque venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sacrorum Rituum Congregationi præpositos, Canonico examine comprobatis, officium, & Sacrosanctum missæ Sacrificium de eo sub ritu communi unius Martyris in Bohemia, Germania, aliisque Regionibus celebrandi, sacrique Corporis ea tumulo seorsum posito, & repagulis ferreis munito, infra Mensam Altaris transferendi, facultas concessa est: quo translato, novisque Commentariis hac de re Apostolica Auctoritate conscriptis, die vigesima septima Januarii Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo quinto sacræ linguæ prodigiosa incorruptio denuo explorata, omnes quotquot aderant permultos gravissimos viros, reique anatomicæ peritos repentino spectaculo in summam admirationem convertit, ubi in conspectu universorum spatio ferme unius horæ lingua subobscura a radice, quasi rubrum colorem induens, & palam intumescens, hujusmodi colorem sensim in purpureum mutavit.

Joannis myracula a Sede Apostolica recognita, & undequaque relata.

§.7. Itaque per venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Viri Dei martyrio, & prodigiis coram Nobis accurate recognitis, atque perpensis, & duobus præsertim ea recentioribus miraculis una cum iis, quæ ad linguam pertinent, voce unanimi comprobatis; uno scilicet Annæ Teresæ Crebsin, a sex mensium paralysi, & atrophia in lævo brachio percussæ, quæ sub finem novemdialis jejunii a se instituti in honorem Beati Joannis, momento citius convaluit: altero vero in septenni puella Rosalia Hodanckiana, noctu in Flumen Wactavam lapsa, quæ ejusdem Viri Dei patrocinio a Matre implorato, post horæ spacium ex aquis, ubi mersa jacuerat, incolumis educta est; Nos Joannem Nepomucenum, ob servatam legem arcani Confessionis Sacramentalis violenta nece peremtum, consuete Ecclesiæ Romanæ ritu in Sanctorum Christi Martyrum Canonem referre decrevimus: pro quo referendo charissimus in Christo filius noster Carolus VI. Imperator electus, Hispaniarum Catholicus, & Romanorum, Hungariæ, ac Bohemiæ Rex illustris, & charissima in Christo filia nostra Elisabetha Christina, ejusdem Caroli Usor, & Amalia Vidua claræ memoriæ Josephi olim Imperatoris electi, itidemque charissimus in Christo Filius noster Fridericus Augustus Poloniæ Rex illustris, compluresque S. R. E. Cardina-

dina-

dinales, Archiepiscopi, Episcopi, & Germaniæ Principes ab initio causæ supplices preces huic Apostolicæ Sedi porrexerant, suasque jam porrigit venerabilis Frater Ferdinandus Archiepiscopus, & præ ceteris dilecti Filii, Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis, eximia, & plane singulari erga Collegam suum devotione inflammati.

Sanctorum Martyrum Canoni adscribitur.

§.8. In tribus ergo Consistoriis, & plenario conventu eorumdem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum Romæ præsentium, universis ad Beatum Christi Martyrem Joannem Nepomucenum pertinentibus pro more discussis, unanimi sententia, per Apostolicæ Sedis Notarios coram Nobis excepta, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem in re tanta absolvenda ferventissime imploratam, omnibus, quæ ad Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutiones, & S. R. E. disciplinam agenda erant, summa Religione peractis, hac ipsa die in honorem Beati Josephi Confessoris, & Deiparæ Sponsi Deo sacra, una cum jam dictis venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & maxima utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Lateranensem Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Christi famulo Joanne Nepomuceno Sanctorum Martyrum Canoni adscribendo, per dilectum Filium nostrum Michaelem Fridericum S. R. E. Tituli S. Sabinæ Presbyterum Cardinalem, ab Althann nuncupatum, repetitis precibus exorati, post cantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Lateranensis præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Joannem Nepomucenum, Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis in Regno Bohemiæ Presbyterum, & Canonicum, de cujus Sanctitate, martyrio, causa martyrii, & miraculis plene constabat, & constat, Sanctorum Martyrum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, eum demque per omnes Christifideles tanquam vere Sanctum, & Christi Martyrem, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis decimo septimo Kalendas Iunias solemnia ejus, ut Sancti Martyris celebrari possint.

Indulgentia visitantibus Ioannis exuvias e ancellis.

§.9. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die in memoriam Beati Christi Martyris Ioannis Nepomuceni quotannis ad ejus exuvias, quæ Pragæ in æde principe in honorem Beati Viti Martyris Deo sacra asservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in ejus Canonizatione.

§.10. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem S. Martyris Ioannis Nepomuceni solemni oratione in Ara maxima Basilicæ Lateranensis sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Martyris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.11. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in secula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Martyris Ioannis Nepomuceni a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Ha literæ ubique fidem obtineant.

§.12. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, afferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

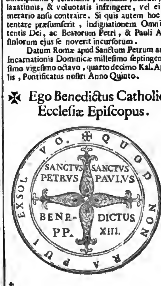
Nemo hanc paginam infringere audeat.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo octavo, quarto decimo Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno Quinto.

Subscriptiones Pontificis & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

†
† *Ego Joseph Renatus Tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†
† *Ego Annibal Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis S.R.E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Via.*

†
† *Ego Antonius Felix Tituli S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Mariæ Transtiberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
† *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Alberonus.*

†
†
† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*

†
†
† *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

†
† *Ego Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ Presbyter Cardinalis de Althaan.*

†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus, major Pœnitentiarius.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero Cardinalis Marefuscus.*

† *Ego Frater Augustinus Tituli S. Mariæ super Minervam Presbyter Cardinalis Pipia.*

† *Ego Nicolaus Tituli S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*

†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tituli SS. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Lercarius.*

†
†

†
† *Ego Frater Georgius Tituli S. Augustini Presbyter Cardinalis Selleri Ordinis Prædicatorum.*

†
†
†
†
† *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum.*

† *Ego L. Leander Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Porzia Ordinis S. Benedicti.*

† *Ego Petrus Aloysius Tituli S. Laurentii in Pane, & Perna Presbyter Cardinalis Carafa.*

† *Ego Joseph Tituli S. Mariæ de Transpontina Presbyter Cardinalis Accorambonus.*

†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*

†
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

† *Ego Antonius S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Bancherius.*

† *Ego Carolus S. Mariæ in Portico Diaconus Cardinalis Collicola.*

J. B. Archiepiscopus Nisibenus Subdatarius.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Felix Francischinus R.C.A. Secretarius.

CCLXVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti.

Dat. 21. Mart. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monasterii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Piis Orthodoxorum Principum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studiis paterna charitate libenter obsecundamus, sicut

sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Christifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam salubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium praed. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit.

§.1. Pro parte siquidem Charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Conjugum Nobis nuper expositum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numismatibus, Rosariis, & Coronis a pro tempore existente Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis concessarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum per sex Consultores ad id specialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Refertur ipsummet Summarium.

§.2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Rosarii, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato in Spagna.

La Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto della Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato le seguenti Indulgenze.

I.

Chi farà solito dire una volta la settimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Rosario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per usanza d'insegnare la Dottrina Cristiana, o visitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di sovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Messa, o dirla essendo Sacerdote, severamente pentito, e confessatosi da Confessore approvato dall'Ordinario si communicarà in qualsivoglia degl'infrascritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Resurrezione, Ascenzione, Pentecoste, Feste della Santissima Trinità, e Corpus Domini, Feste della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Assunzione, e Natività della Beatissima Vergine, nel di primo di Novembre Festa di tutti i Santi, e nel giorno Festivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'estirpazione dell'Eresie, e degli Scismi, per l'augumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de Prencipi Cristiani, e per l'altri bisogni di S. Chiesa, in esso giorno acquista la remissione di tutti i suoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le stesse cose nell'altre Feste del Signore, della Beatissima Vergine, nelle Feste de'Santi Apostoli, di San Giuseppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolastica, e Geltrude del l'Ordine di S. Benedetto, in ciascuno di detti giorni conseguirà sette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi farà solito dire una, ò più volte il giorno benedetta sia la purissima, ed Immacolata Concezione, guadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciascuno, che dirà il Rosario, corona della Madonna in onore della sua Purissima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appresso il suo Divino Figliolo, acciò viva, e muoja senza peccato mortale, consegua sette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'estirpazione dell'Eresie, consegua ogni settimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciascuno, che la sera prima di andare à dormire farà l'essame della sua Coscenza, e dirà cinque volte *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* con proposito di Confessarsi, consegua un'anno d'Indulgenza, ed essendo Confessato, e Comunicato in quel giorno nè consegua dieci anni.

VII.

Ciascuno, che mosso dalla devozione, che porta a S. Giuseppe, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolastica, e S. Gelturude dirà il Salmo *Miserere mei Deus &c.*, o cinque volte il *Pater Noster*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Nostro, per la loro intercessione, conservi la sua Chiesa, ed a lui dia buona morte, consegua cento giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi farà solito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Rosario, o l'Ufficio della Madonna, o de Morti, o i Vesperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o sette Salmi Penitenziali colle Litanie, e sue Preci, o per divozione del Santissimo Nome di Gesù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noster*, o per divozione del Nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præsidium &c.* con qualsivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno, che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunque sorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Messa o comunicarsi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine consegui sca ogni volta cinquanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi visitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajutandoli con qualche opera pia, ovvero

in Chiesa insegnando la Dottrina Cristiana, o in Casa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta duecento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì penfarà divotamente alla Passione, e Morte di Gesù Cristo Signor Nostro, e dirà tre volte il *Pater e l'Ave Maria* in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santissimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl'Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquisti sett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devotione della Passione di Gesù Cristo Signor Nostro digiunerà li Venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati guadagnerà per ogn'uno de sudetti giorni Indulgenza di sette anni, e sette quarantene, e quei, che Confessati, e comunicati averanno esercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* per li Fedeli, che sono in transito conseguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col suo esempio, o consiglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, consegua il perdono della terza parte delle pene dovute a suoi peccati.

XVI.

Chi si confesserà, e Comunicarà nelli Giorni di Giovedì Santo, e Pasqua, e pregarà sua Divina Maestà per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa, e conservazione del Sommo Pontefice, consegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, ò sentirà la Santa Messa, e se è Sacerdote, pregarà per la posperità de' Prencipi Christiani, e per la tranquillità de' Stati loro, guadagni l'Indulgenza di sett'anni, e sette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conservazione, & augumento della Religione di S. Benedetto, sarà partecipe di tutte quelle opere buone, che si faranno in essa Religione.

XIX.

Qualsivoglia, che per infermità, o altro impedimento legittimo non potrà sentire, o dir Messa, e recitare l'Ufficio divino, o di Nostra Signora, o fare altri esercizj di virtù prescritti, per conseguire le sudette Indulgenze, le conseguirà dicendo in luogo di esse tre *Pater Noster*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'essa dirà benedetta sia la Santissima Trinità, e lodato sia il Santissimo Sagramento, e la Purissima Concezione della Santissima Vergine Maria concepita senza peccato originale, con condizione però, che sia confessato, e comunicato, o almeno sia contrito nel cuore, con proponimento di confessarsi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun'impedimento, sarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i suoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di sopra può ciaschuno guadagnarle per se, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

Declaratione, Sanctitatis Suæ, & prohibitiones has super re.

§.3. Commanda Sua Santità, che nella distribuzione, ed uso di queste Medaglie, Corone &c. si osservi il Decreto della felice memoria di Alessandro VII. stampato sotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle sopradette Indulgenze non passino la persona di quelli, a quali saranno concedute, o a' quali da questi saranno distribuite per la prima volta, e che non possino prestarsi ad altri, o darsi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendosene una, non se ne possa sostituire in suo luogo un'altra, non ostante qualunque concessione, o privilegio in contrario.

In oltre dichiara, che se qualcheduna delle sudette Croci, Corone, Rosarii, ò Medaglie si perdesse, non se ne possa sostituire un'altra, che non sia stata benedetta dall'Abbate di Monserrato.

Proibisce di più, che per queste Croci, Corone, Rosarii, e Medaglie non si possa prendere qualunque minima cosa, sotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed'altre pene Canoniche da darsi da' Vescovi, o dall'Inquisitori della Fede a' Questori, o altri che rendono venali le cose sagre.

Dichiara ancora la Santità di Nostro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che si asseriscono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non sono contenute espressamente nel presente Sommario, siano nulle, e dalla Santità Sua espressamente revocate. Dato li due Gennaro 1727.

L. Cardinalis Pico Præfectus

Raffaello Cosimo Girolami Segretario.

§.3. Cum

Preces Regis, & Reginæ Hispaniarum.

§.4. Cum autem, sicut eadem Exposito subjungebat dicti Philippus Rex, & Elisaberba Regina, Summarium hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Elisabethæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere pateroa benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, præinsertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea nunc, & pro tempore existenti Præsidenti, seu Superiori prædicti Monasterii, absente, vel impedito illius Abbate Cruces, Rosaria, numismata, & Coronas hujusmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clausulæ.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXIX.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

Confirmatur Constitutio Innocentii XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus.

Laudata Const. edita fuit 1724. Jan. 14. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus Constitutionem refert, & confirmat.

Alias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet =

§.1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis nostri prælidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salobriter expedire. Dudum siquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S.R.E. Civitatibus, Terris, & locis degentes sola arte stracciariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usux humanos necessariarum facere nequirent, a fa. mem. Pio Papa V. Prædecessore nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare, præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris, tunc suis Venaissini in desuetudinem trahere dignoscebantur; Idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita observarent, & observari curarent; ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Ministris signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaissini prædictis pro tempore existentibus districte præcipiendo mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere, & mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet =

A Clem. VIII idem statutum, & mandatum fuit:

Constitutio præd. Clem. VIII. cum insertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem super re.

§.2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum semper accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remediu per eosdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet =

Literæ Apostolicæ d. Pii V. confirmatoriæ Constitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§.3. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam = Romanus Pontifex Christi Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor no-

noster zelo Fidei Christianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Iudæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet =

Constitutio Pauli IV. præfati.

§ 4. Paulus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. = Cum nimis absurdum: & inconveniens existat, ut Iudæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptet, & eorum cohabitationem sustineat Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Iudæos in alma Urbe nostra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac Nutrices, & Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemtum Christiani Nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Iudæos tolerare in testimonium veræ Fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberes per Iesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Domino possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis Iudæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis Vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam denuo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demoliri, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere.

Sancitur, ut Judæi a Christianorum domibus penitus sint sejuncti.

§.5. Et ad hoc, ut pro Iudæis ubique dignoscantur Masculi birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes Personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint; Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquomodo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

Præcipitur, ut Judæus quisq. signum quoddam ad ferat, ut dignoscatur.

Prohibentur eisdem quædam alia.

§.6. Iudæi quoque præfati sola arte *Stracciariæ, seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumanti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum, accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a Pauperibus Christianis dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro Mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & justa ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam Menses prædicti effluserint, si ipsi Judæi pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerit Domino pignorum consignare; Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur, & si circa præmissa in aliquo quomodolibet defecerint, justa qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus, & tanquam rebelles, & criminis læsæ Majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint.

Statuuntur nonnulla super eorundē mercatura

Clausulæ derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ea certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non

au tem

autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficenter espressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis facientibus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Confirmatio relatæ Const. Pauli IV. per Pium V.

§.8. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ea mera nostra deliberatione Constitutionem, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt, omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Iudicii & præcipimus ea omnia in posterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, sed etiam ubique Locorum, & ad omnes circa colorem birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur.

Mandatur omnibus, ut prædicta ubique executioni mandent.

§.9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, & contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Clausula derogatoria.

§.10. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis etiam urgentissima, & onerosa causa, ac motu proprio, & ea certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur espresse, quod ad celationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauso habitare teneantur, & quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad Annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas adservandas, pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & espresse derogamus; ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel escommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & espressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & Estravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati muniti eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio decimo Kalendas Maji Pontificatus nostri anno Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Constitutionum Pii V., & Pauli IV. per Clementem VIII.

§.11. Cum autem, ut liquido apparet, præinsertarum literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris Venaissini, & in desuetudinem trahere dignoscantur: Nos volentes literas, & Constitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem Literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis, quos Literæ, & Constitutio præ-

prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venaissini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicti, & seu Legationis Avenionen. omnino observari faciant, ac inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis, disponitur vendere, aut mercari præsumant expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Februarii 1592. Pontificatus nostri Anno Primo.

Causæ quibus Innoc. XIII. Constitutionem suam edidit pro confirmatione Constitutionis Cle. VIII. prædicti.

§.12. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaissini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiam num præsumant: Nos ipsorum Mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariæ, seu cenciariæ exercitium sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus, ac exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaissini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus;

Confirmatio relatæ Const. Clem. VIII. per Innocent. XIII.

Ejusque declaratio, & extensio.

Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocon*, italice vero *Coccone*, seu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehensis esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Clausula.

§.13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Causæ præsentis novissimæ Confirmationis Benedicti XIII.

§.14. Cum autem, sicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio præinsertæ Constitutionis Innoc. XIII. per Benedictum XIII.

Clausulæ.

§.15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatisque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ idem Innocentius Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Con-

CCLXX.

Dat. 22. Mart. 1729. Anno 5.

Conceduntur nonnulla Privilegia quibusdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. concessa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Diriguntur præsentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegia conceduntur.

V*Enerabilibus Fratribus Francisco Burghesio Archiepiscopo Trajanopolitano, Cubiculi nostri Præfecto, Francisco Mariæ Pitonio Episcopo Himerien. Auditori nostro, Angelo Mariæ Errico Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptistæ Calsamilia Januen. Magistro Domus nostræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ nostræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum, Cubiculi nostri Adjutori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Proœmium.

Circumspecta Romani Pontificis Gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solent, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. conceduntur, exponuntur.

§.1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus,

Creantur Notarii Sedis Apostolicæ.

ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, &

Sac. Pal., & Aulæ Lateranensis Comites, atque Auratæ militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Ecclesiasticæ ditionis.

constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Privilegia prædictorum omnia iisd. Familiaribus conceduntur.

§.2. Vobisque, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Sæcularium, etiam ea personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iisdem subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive cum vestris cum respective composita gestare possitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a quibusvis decimis, & vectigalibus.

§.3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum. Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, Domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis venden-

da,

da, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus eroenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribux, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionis mœniom, & pontium, portarum, & molituarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus, & vecturæ, etiam in alıud Territorium seu Provinciam Terra, Mari, & Flomine, necnon Equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvix gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institueritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur pluralitas beneficiorum, necnon a residentia eximuntur.

§.4. Ad hæc vobis cum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcomque duo dissimilia, vel simplicia sub singulix tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, personatum, administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si aliqoix vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inservietis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per Vos pro tempore respective obtentis etiam de jure statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditux, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel post modum, si volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antistite, gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Domiuicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a Jure statuta, propriu Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatix annum non excesserit, audire, & si habiles, & sufficientex reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritste, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Indulgetur eisdem, ut post ad Sacr. Ordines promoveri a quocumque Antistite.

Permittitur eisdem electio cujuscumque in proprium Confessorem, cui empliæ facultates conceduntur.

§.5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem qui vita cujuslibet vestrum comite Vos, & quemlibet vestrum a qoibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticax (non, tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favorix ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & qoibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi qoomodocumque reservatis, aliisque quibusvis Casibus, semel in anno, Confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & Vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumqoe (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eisdem reservatio, & assignatio fructuum quorumcumq. Beneficiorum, & pensionum.

§.6. Vobisque ulterius, & cujuscumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligeodi, seu eligendæ, quascumque pensiones anouas vobix super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopa-

ſcopalium; ac quorumcumque Beneficiorum, Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta Vobis, nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul, vel ſucceſſive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ac emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentes, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſatæ, & de novo aſſignata fuerint uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi contentis, & conceſſis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſolvendas; ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris noſtri ſuper tranſlationibus penſionum editæ, reſervare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas teſtandi, & diſponendi poſt eorum obitū de fructibus beneficiorum ad certam uſque ſummam.

§.7. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis Domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac Juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibus, cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, & alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditUum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque, penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum & aſsignatarum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuslibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen requiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & Jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſingillatim exprimerentur, & denominarentur, & pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis; & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum Conſanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuslibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſsis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis; & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta,

codicillos, & dispositiones, ordinationes, & legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Consulitur eorum consanguineis, & hæredibus, si iidem ab intestato decesserint.

§.8. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, seu hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate fulsultis de hujusmodi bonis juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, Jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Clausulæ amplissimæ, & peculiares.

§.9. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, Codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, atque fieri contigerit tum vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalendas Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper, ab illis excepta, & quoties emanatæ fuerint, toties in pristinum, & validum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, ac etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi,

de

de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ab ulla unquam necessitate cogi posse; Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur executores, & assertores hujus Constitutionis.

§.10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto Filio Curiæ Causarum Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii sæcularis.

Derogatoria amplissima, & specifica.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non dum deventum fuerit, cui per nos alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo nos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis honores nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint; seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gra-

gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime estendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtasat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & espresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primum non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios Urbis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini; quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ in Judicio, & estra adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam Familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLXXI.

Dat. 17. Martii 1729. Ann. 5.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex. VII. Const. ed. 1665. Iun. 30. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio prædicta Angelorum jam inde ab anno 1660. erecta & Auct. Apostolica confirmata fuit.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expresse Professus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Josephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptista Marini tunc temporis Magistro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis Conventibus Provinciæ ejusmodi erecta, ac subinde die 29. Julii 1664. sua, ac etiam Apostolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis concessis, ea tamen expressa lege, & conditione in patentibus literis ipsius Joannis Baptistæ Magistri Generalis desuper editis adjecta, quod scilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejusque Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum præscriptarum exacte, & accurate servaretur; itaut a præfatis privilegiis ipso facto excideret, & excidisse censeretur, statimatque a regulari observantia hujusmodi descivisse constaret.

Deinceps emanato Dubio, an supradicta Congr. dissoluta fuisset, ab Alex. VII. iterum confirmata est.

§.2. Enatoque postmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, supradicta Congregatio Angelorum dissoluta fuisset? reque ad fel. record. Alesandrum Papam VII. Prædecessorem nostrum ab eodem Joanne Baptista Magistro Generali delata, idem Alexander Prædecessor de dictorum Cardinalium consilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis observantia, ac disciplina, in suo statu, & privilegiis auctoritate Apostolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipsius Alesandri Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 30. Junii 1665. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Denique in Capitulo Generali Bononien. justis de causis suppressa fuit, & Decretum hac super re emanatum.

§.3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate nostra Bononien. habito, in vim, seu executionem quarumdam nostrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. super ejusmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in universum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum, atque ordinatum fuisset, tanquam conducibile ad Regularis disciplinæ instaurationem, quascumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, sed sola facultate ordinaria Religionis institutas, neque a suis Provinciis respective sejunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum, quæ in pri-

mæ-

mævo erectionis fervore præscripta fuere, suis Provinciis omnino reuniendas esse, facta potestate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magistru Generali Ordinis præfati, habita de singulis Congregationibus hujusmodi pleniore ratione, eas supprimendi, & reuniendi originalibus Provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque compertum fuisset quinque Conventus, quibus supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob Fratrum penoriam, temporum injuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam, aliasque calamitates a primæva regulari observantia defecisse, nec illis suppetere, unde suorum Religiosorum necessitatibus subvenire possent, ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejusdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam teneri, & obligatos existere dilecti filii Ludovicus Mauche Vicarius ultimo electus, & Hyacinthus Dantrechauz Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magistro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum dissolvi, & supprimi, illiusque Conventus memoratæ Provinciæ restitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipsius Thomæ Magistri Generalis ea super re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui sequitur, videlicet =

Decretum præd. super Congr. præfatæ suppressione, & Conventuum reunione.

§. 4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Professor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magister Generalis, & Servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, specialiter Nobis commissum est, ut allaboraremus od reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum sinu prodierunt, ubi certo constare poterit Congregationes e talium Conventuum selectu formatas ex primævo erectionis suæ fervore decessisse, quocumque tandem eventu, vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine mærore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in Provincia nostra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamussim, ad rigorem exactioris observantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diversasque calamitates, ita a præscriptis severioribus statutis excessisse, & unus idemque sit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejusdem Conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit præfixa separatio, & duorum Superiorum, vel capitum institutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis institutæ literis patentibus exprese notetur die 19. Julii 1664. ipsi concessa, vel concedenda privilegia ea dumtaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum nostrarum exacte, & accurate servetur, adeoque a prædictis privilegiis, concessionibus, & gratiis excidat ipso facto, & excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit. His, aliisque adducti momentis, votisque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejusdem Congregationis Alumnorum inclinati horum serie, nostrique authoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum dissolvimus, & annullamus, & tenore præsentium suppressum, ac solutam declaramus, omnesque Conventus illius Congregationis unimus, & restituimus Provinciæ nostræ Galloprovinciæ unitasque d. nunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magistri Ludovici Mauche in Vicarium nuper electi, & a Nobis ad maturum rei discussionem confirmati, ipsum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus dantes Admodum Rev. Patri Magistro Provinciali moderno, ejusque Successoribus omnem in, & super dd. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes authoritatem, & potestatem, quam erga cæteros ejusdem Provinciæ Conventus, & personas exercere solet, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatæ die 25. Maji transacti; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, necnon sub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciæ nostræ Galloprovinciæ subsint, & pareant, ipsumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 5. Junii anni 1727. = Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis = Frater Joannes Sicurd Magister, & Secretarius = Loco † Sigilli = registr. fol. 90.*

Preces pro confirmatione.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciæ præfatæ sic factæ optatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemq. Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari observantiæ insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & præsertim per supradictas Alexandri Prædecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquaodo in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens supradicti Ioannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur ipsorum Ioannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Iure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; suppressionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, sicut præmittitur, factæ, expeditumque desuper ejusdem Thomæ Magistri Generalis decre-

Confirmatio d. lati Decreti.

cre-

cretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde cæteroqum legitime fecutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.7. Non obstantibus prædicti Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXII.

Dat. 26. Mart. 1729. Ann. 5. Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Apostolatus Officium infirmitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia, pacque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 1647. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta fuit cum quibusdam præservationibus. §.1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. memor. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis sine cujuscumque consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reformationi tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provincia prædictæ sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundæ reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum a piæ mem. Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secunda dicta reformatio primum in Conventibus Astensi, Dolianen., & Claraseen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfatarum Innocentii XI. Prædecessoris Literarum introducta, ac successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagata, inimico homine superseminante zizania, usque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensitæ reformationis Alumnis simultatibus, dissidiis, & contentionibus regularis disciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis, ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato; ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem statum quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

Postmodum secunda exacta reformatio in eidem invecta fuit.

Post quæ extendenda, & promovenda primum ab In noc. XI., deinde a Clem. XI. elaborarum est.

Eandem reformationem nunquam optatum successum habuisse narratur.

Hinc factum §.2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, per-

Est, ut ab eodem met Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ visitatio demandaretur.

perpensis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam præfatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem, Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos concessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peracta totum d. Provinciæ statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

Ex cujus visitationis actis toto d. Provinciæ statu perspecto, ad præsentes Ordinationes emittendas deventum est.

§.3. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra cura, & solicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quæ huc usque ob rerum, temporumque vicissitudinis statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia præfata constabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negocium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

Ordinationes prædictæ. Irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & secundæ reformationis.

§.4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab asserto Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, a censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicæ licentia; Cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum nostrarum literarum dispositione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

Tribuitur facultas Executori præsentium Literarum absolvendi a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis Fratres d. Provinciæ.

§.5. Quarto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inductæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam præfatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac regi debere, itant deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fratribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanea sint ex grossiori, & viliori panno: adeout ante hac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones: hinc quo in posterum in Provincia præfata omnis dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet sint lanea, vel linea: thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino doro: aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformata utitur, notabiliter diversa,

Abolетur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præservationibus inducta, & statuitur, præd. Provinciam sub Constitutionibus Urbani VIII. & Innoc. X. regi debere.

sa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Caputium tandem ea ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapular hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior justa sua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

§.6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente Gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emittant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculiari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædd. jurejurando acceptent; sin minus concedatur facultas transeundi ad alium Ordinem ex Mendicantibus.

§.7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transierint, a memorato Executore etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directa designantur in Priorem Provincialem, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simplici ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfatæ usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

De Fratribus in secunda reformatione professis.

Statuitur, ut præd. Provincia a Priore Provinciali juxta præfatas Const. gubernetur.

§.8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsenti habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audien., quascumque provisiones opportunas capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliaque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & oppor-

Præscribitur, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatus pro tota Provincia.

Deputatur Executor præd. cum amplissimis facultatibus.

portnna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosqoe Ministros sibi benevisos assumen., prout quoque cootra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad poenas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recursu sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimos, ac deputamos. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Proviociæ Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Domiuicom in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejosque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin senteotias, sive poenas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatoriæ.

§.9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenos opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac io universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibos, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis qoibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & iosolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscomque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sofficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importaotes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqoa alia esquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCLXXIII.

Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum.

Dat. 25. Martii 1729. Ann. 5.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P. 1. & hujus Pontificis Const. 1728. Nov. 15. Collegiata Terra Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

Cathedralem Ecclesiam Civitatis præd. erectam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusd. Civitatis, refertur.

§.1. NUper Nobis innotuit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuit cum non interrupta Episcoporum residentia ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decaotandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas iocipien. = Rationi congruit = expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Dioecesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Bartholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis esisteret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura iocumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde non nullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

A Greg. XIII. tamen Cathedralem Feretranam iussit de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartolomæi Pinnæ Billorum ejusdem Dioecesis translatam esse pariter narratur.

§.2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur statum, & cultum, enise exoptaverit, ob defe-

Cur cessatis causis translationis præd. Ecclesia Sancti Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

ctum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtenta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, Causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit,

Causæ præsentis Constitutionis.

§.3. Nos autem serio considerantes nulla penitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præsidium ibi residebat, quodque illius de Causa prædicti Prædecessores translationem hujusmodi demandarunt; Causis proinde cessatis, æquum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius sub Extraneorum, sed nostræ Apostolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur, & (Deo favente) absque ullo Bellorum metu, Præsidium ad modicum Militum, & bene regulatum numerum redactum existat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici sic translati potiuntur, pro Cultu ejusdem Ecclesiæ Sancti Leonis fuerant assignati, quodque Canonicis prædictis antiquæ eorum Ecclesiæ restitutis, Ecclesia nihilominus Pinnæ Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam superessent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Ministri Mansionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum saluti proficuum fore, quod amplius Ministris, & quidem propriis destituta remaneat Ecclesia prædicta mirabilis structuræ in duodecimo nostræ salutis sæculo constructa, capax adhuc de præsenti, ut non solum ab antiquo, sed a Majori Ministrorum numero ei inserviatur, & in ea Divina Officia decantentur, Nos qui jura Ecclesiarum omni cura tueri, custodire, & reintegrare studemus audita prius relatione, & Voto Reverendissimi Archiepiscopi Urbinatensis præmissis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & merita Causæ introductæ in Congr. Concilii super restitutione in integrum dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, Pontifex ad se avocat.

§.4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris, Decreta S. Pii V., ac Innocentii XI. rescripta, & resolutiones prædictæ Congregationis Concilii, statum, & merita Causæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum statum, tam ejusdem Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmissis pro expressis, ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, Causam hujusmodi cum omnibus suis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuscumque connexis in statu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus cassamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Reintegratio ad Cathedralitatem præd.

§.5. Ac Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, mera deliberatione, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Episcopatum, & Cathedralitatem Episcopi, & Capituli, & Canonicorum residentiam juxta primævum, & antiquum statum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ S. Leonis antiquas possidentibus præbendas, quibus eorum Prædecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & sacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac si eorum translatio ad eamdem Ecclesiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Ecclesiam Pinnæ Billorum cum suis Dignitatibus, & Canonicis etiam post translationem superadditis ad eumdem statum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam constituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejusdem nostræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia erectæ, ut singulis annis in perpetuum Præposito, & Canonicis sic restitutis persolvere, ac exbursare debeant scuta sexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta sic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipsis authoritate nostra assignamus, & in uberiorem supplementum cujusvis summæ, quam furtasse amitterent per hujusmodi segregationem a Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Pinnæ Billorum ipsisque quomodolibet usque modo obventæ, tam ex dispositione supradictæ Constitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. seu alias quomodolibet, statuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, seu Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, post illius obitum Cura Animarum prædicta a moderno statu Parochi ad Præposituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, restitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi segregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum satagant quam primum sacrorum Ministrorum numerum augere, idemque explere studeant, etiam Ministri Locorum Piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus, & laudabilibus consuetudinibus semper salvis.

Ecclesiæ Sancti Leonis, cum quibusdam ordinationibus.

Clausulæ peculiares.

§.6. Declarantes præsentes nostras Literas in foris prædictarum Ecclesiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimatæ, & ne hujusmodi nostræ dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. I. V. D., ac Locum Tenentem Civitatis nostræ Pisauri ejusque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Successores Clericali tamen Charactere insignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam suspensionis, escom-

communicationis, ac Privationis Præbendarum, & successive declarationis earum devolutionis ad Nos, & Datariam nostram præfiso Brevi, & competenti termino præfatis Præposito, & Canonicis ad nostris hisce mandatis parendum eos ad omnia, & singula præmissa exequenda cogat, & compellat, & alia desuper necessaria expellat, quacumque appellatione, & recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam Communitatem Feretranam faciendas quoad expensas in præmissis necessarias cujusvis alterius licentiæ, & assensu minime requisitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præsentibus nostris Literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ etiam ex eo, quod modernus Episcopus Feretranus, ejusque Procurator Fiscalis, ac Dignitates, & Canonici tam Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantomvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcomque juris, facti, vel Gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & a Latere Legatos Nuncios Apostolicos Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Constitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim pendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione fel. pariter rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollen., Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innovatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, & de quibus specialis, specifica, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbo non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio nostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCLXXIV.

Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*.

Dat. 29. Mart. 1729. An. 5.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. subjecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

Monachos præd. in Monasteriis degentes; licet extra Claustra deliquerint; exemptos esse a jurisdictione præd. Nuncii demonstratur.

§.1. EXponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientiæ Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrorum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione nostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Cameræ nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nuntiaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætensiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1692., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram ejusdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptio-

Prætensiones tamen a Nuncio præd. excitatas esse procedendi contra eosd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

ptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

§.2. Nosque, ut dissentiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per Reverendissimum Episcopum Himeriensem nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utrique parti competentes singulariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & eum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & authoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicto deprehenduntur: nullam propterea ipsi competiisse, neque competere facultatem procedendi privative, neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem privative spectare ad Superiores Regulares, etiamsi Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in suprarelato Capitulo, & in casu negligentiæ Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdictio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti: Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. = *ut iidem Regulares sciant se præter eorum Superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incursuros* = intelligi semper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Lis inter Monachos præfatos, & prædictum Nuncium extinguitur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares.

§.3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monacorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque privative subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exemti fuere a jurisdictione præfati Nuncii, necnon sententia ab A.C. eorundem favore lata confirmatur.

§.4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo umquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ex eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis

Derogatoria.

& aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non eapressis, de quibus specialis, specifica, individua, eapressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro eapressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat earum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ea nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXV.

Dat. 29. Mart. 1729. Ann. 5.

Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

A Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ jam inde ab anno 1502. præfatum Sacellum S. Michaelis, Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

§. 1. Essendo pervenoto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concedessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel'Arcbangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in Essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per luro particolar divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due dueati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministerio di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota, ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritener la Chiave di essa, mediante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello spedito, ne pighorono anche l'attual possesso, ma ciò non ostante, detti Canonici hanno sempre continuato a celebrarvi le Messe, ed esercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio,

Ex qua concessione variæ ortæ lites, dū Procuratores ejusd. Sacelli absolutum dominium sibi arrogarent.

e che essendosi negl'anni scorsi data l'occasione di rifabricare, ed ampliare detta Chiesa con i Capitali lasciati à tal fine da un pio Benefatore, conforme fu eseguito nella forma nobile, che ora si vede, detto Collegio de' Procuratori si oppose al proseguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandosi molto alieni detti Canonici, sotto il di 4. Marzo 1716. con la mediazione, e presenza del Reverendissimo Cardinal Corradini vennero ad una Transazione, nella quale, preservate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per rifabricar detta Cappella la somma di scudi 150., ed altra somma si obligò di pagare, con aver rilassato quello, che non era suo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcune Colonne, che si trovavano nell'antica Cappella, col peso però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove potessero risiedere detti Procuratori in occasione di celebrar la Festa di S. Michel'Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non sono stati mai pagati detti scudi 150. residuali, e se ne ritarda il pagamento sempre con nove Liti, e Controversie,

Et præcipue novissime, quum prædicta Ecclesia reædificaretur.

e specialmente, che sebbene essi Canonici hanno rinuovata detta Cappella nella nuova nooil forma, che al presente si vede con spesa di circa scudi 2000., pretendono non di meno essi Procuratori, che detti Canonici non possino ritener in essa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chiesa; ed in oltre, che si debba chiudere over murare una Porta ivi esistente, per cui si va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconosciuta, non solo non rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarsi con buona struttura addossata al muro, ma secondo il sito dell'antica Cappella si vede situata nel suolo della Chiesa, anzi che non potendosi andare al Campanile per altra parte, converrebe con molta indecenza uscir dalla Chiesa, e con grandissimo incommodo, e considerabile spesa privarsi d'un sito, o commodo di Casa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non possano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Esposizione del Venerabile, collocarvi il S. Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Pasqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi sono state sempre esercitate da tempo antichissimo, e che quantunque detti Canonici per esimersi da tali vessazioni con ogni possibil celerità, e sottrarsi da grave dispendio delle Liti sofferte per il passato avessero ricorso alla nostra Congregazione della Visita per veder con una sollecita risolutione terminato ogni litigio, e ne fosso a tal fine deputato anche il Ponente, gl'e ne fu da detti Procuratori impedita la proposizione, con aver fatto

Quædam alia præter æquū, & justum Procuratores prædicti sibi concedi postulabant.

fatto dichiarare, che la cognizione di queste Controversie, attesa l'antica pendenza, dovesse spettare a detta nostra Rota.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Ed avendo Noi fatta matura riflessione all'ingiostizia di tali pretensioni, come fondate tutte dall'antica concessione fatta incautamente da detti Canonici senza veruno Assenso di Superiore Ecclesiastico per la sola tenue prestazione di due Ducati annui, avendo somma premura di difendere, conservare, e reintegrare i Diritti delle Chiese, e togliere tutti i motivi, che possano in qualunque modo apportar dispendio a dette Chiese, e distraere gli Ecclesiastici dalla dovuta attenzione del servizio di Dio, e dall' Esercizio delle Sagre Funzioni, e riflettendo altresì all'esorbitanza delle pretensioni di detti Procuratori in presumere un'assoluto dominio in detta Cappella nuovamente rifabricata, ed adornata a spese di essa Chiesa con molta distinzione dell'altre Cappelle di essa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in essa del Tabernacolo, amministrazione de' Sagramenti, Esercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di passare al Campanile tanto necessario a detta Chiesa, dopo aver riconosciuto, e fatto anche riconoscere da Persone Legali il tenore dell' Istrumenti di Concessione, Transazione, ed altri Atti seguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciascuna di esse, ci siamo determinati con la nostra Suprema Autorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto passate, quanto future la pace alla Chiesa, levar la Causa produttiva di tante inquietudini, e spese di Liti in pregiudizio della Chiesa, escludendo da Essa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti sopra le cose premesse pendenti tra dette Parti, e quelle terminare, ed estinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo silenzio, e reintegrar detta Chiesa nel libero, ed antico possesso di detta Cappella con la rivocazione, e rescissione della sudetta Concessione, ed altri Contratti susseguiti, mediante però la restituzione della somma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Istrumento di Transazione, come in appresso.

De prædd. omnibus easque lites ad se Pontifex avocat.

§.3. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per espresso, inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore dell'Istrumento di Donazione, e Concessione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo esistente in detta Chiesa di S. Eostachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chiesa a favore del Collegio de' Procuratori di questa nostra Città col peso, ed obligo de' medesimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però questi intervengono alla Messa solenne da cantarsi ogn'anno nel giorno della Festa due Ducati d'Oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori sia lecito di fabricare in essa una Sepultura per loro servizio, e che li Canonici siano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagrestia di detta loro Chiesa per ivi ritenere una Cassa per conservazione de' Paramenti, Vestiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni espresse nell'Istromento sopra di ciò rogato li 5. Decembre 1502., delle Capitolazioni tra dette Parti seguite, accordate, e stipolate in altro Istrumento rogato per gl'Atti del Vannocci Notaro publico di questa Città li 2. Agosto 1514. dell' Istromento di Transazione stipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in essa inserta, e di tutti li patti, condizioni, ed obblighi in esso stipolati, de' giuramenti in essi respettivamente prestati; del Decreto di manutenzione emanato in detta nostra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti susseguentemente fatti in detta nostra Rota, del preciso stato presente di detta Chiesa, e Cappella, delle ragioni, che sopra di essa assistono a ciascheduna di dette parti, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, non ad istanza, o richiesta di detti Canonici, ne di verun'altra Persona, ma di nostro Moto proprio, certa scienza, e con la pienezza della nostra Suprema Potestà, avocando primieramente a noi da detta nostra Rota, e da qualunque altro Tribonale tutte le liti, e cause per qualunque capo, e titolo tanto antico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Eustachio, ed il Collegio di detti Procuratori sopra il dominio, ed uso di detta Cappella in vigor de suddetti Istrumenti di Donazione, concessione, ed altre capitolazioni, e Transazioni stipolate tra dette Parti, e respettivamente in vigore del sudetto mandato de manutenendo ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, causa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, annessi, e connessi, nello stato, e termini, ne quali presentemente si trovano, quelle tutte espressamente, ed universalmente estinguiamo, ed aboliamo, ed imponiamo a dette parti perpetuo silenzio.

Revocatur Concessio prædicta facta favore Collegii Procurator. Urbis.

§.4. E con la pienezza dalla nostra Suprema autorità cassiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto rescindiamo il suddetto Istrumento di Donazione, e Concessione di detta Cappella, come sopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detto Collegio de Procuratori detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Transazioni seguite, e stipolate tra dette Parti in qualonque tempo, concernenti detta Cappella, come se detti contratti non fossero mai stati stipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori non competa, ne possa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione sopra detta Cappella, quale liberiamo, ed esentiamo da qualunque peso, e servitù, e che come tale spetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed assolutamente a detta Chiesa di San' Eustachio, e suo Capitolo, e Canonici, libera, ed esente da qualonque peso, e servitù con l'assoluta esclusione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano suddetto in perpetuo, e che perciò sia lecito a detti Canonici di esercitare in essa tutte le Sagre Funzioni Ecclesiastiche ad ogni loro libero arbitrio independentemente da detto Collegio de Procuratori, e da qualunque altra Persona.

Capitulum, & Canonici prædd. reintegrantur in pristinam possessionem dicti Sacelli.

§.5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero possesso di detta Cappella nello stesso modo, e forma, in cui si trovavano, e che gli competeva prima della stipolazione dell'antico Istrumento di concessione, non ostante li sopra riferiti Istrumenti di Donazione, concessione, Capitolazioni, Transazioni, da noi come sopra rescissi,

resciſſi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino qui inſerti, e ripetiti, ancorchè dette Conceſſioni foſſero ſtate confermate con beneplacito di queſta Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che queſti per il laſſo del tempo ſi poteſſero preſumere confermati, e non oſtante li ſuddetti Decreti di manutenzione, e lite come ſopra pendente, aſſolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Canonici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciaſcun di loro univerſalmente, e ſingolarmente da tutti gl'obblighi, e promeſſe ſtipolate ne' ſuddetti Iſtrumenti, e reſpettivamente dai giuramenti in eſſi preſtati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promeſſi nel ſuddetto Iſtrumento di Conceſſione, e reſpettivamente delli reſiduali ſcudi 150. parimente convenuti, e promeſſi nell'ultimo ſopra riferito Iſtrumento di Tranſazione, dichiarando con la noſtra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non ſiano in verun modo tenute all' oſſervanza, mantenimento, ed eſecuzione di quanto in eſsi hanno anche con giuramento promeſſo; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da queſta noſtra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due meſi dalla data del noſtro Moto proprio ſiano tenuti, ed obbligati a reſtituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li ſc. 150. da eſsi pagati nella ſtipolazione di detto Iſtrumento di Tranſazione ſeguita l'anno 1716. in occaſione della nuova coſtruzione di detta Cappella, per eſſer così mente, e volontà noſtra precisa, ed eſpreſſa.

Clauſulæ.

§.7. Volendo, e decretando, che alla preſente Cedola di noſtro Moto proprio, benchè non ammeſſa, nè regiſtrata in Camera, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè d'alcun'altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti quanto ſi voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di leſione, re judicata, *Jus queſito*, o altra più potente ragione racchiuſa nel corpo della legge, e qui non eſpreſsi, e che neceſſariamente doveſſero eſprimerſi, e benchè le coſe ſopra eſpreſſe in tutto, o in parte non ſi verificaſſero, poſſa eſſere impugnata, moderata, o rivocata, o concederſi contro di eſſa qualſiſia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba ſempre, ed in perpetuo giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commiſſario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendiſsimi Cardinali, Legati a latere, Viſitatori Apoſtolici, Camerlengo di Santa Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi ſi ricercaſſe ſpecifica eſpreſsione, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, ed interpretar diverſamente, e dichiarando noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcuno di eſsi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la forma, e diſpoſizione della preſente Cedola di noſtro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali ſi ſiano altre perſone quanto ſi voglia privilegiate, e privilegiatiſsime, che in qualunque modo, e per qualſivoglia titolo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi intereſſe.

Derogatoriæ.

§.7. Non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſse, e ſpecialmente l'Iſtumento di Conceſſione, e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detti Procuratori, e loro Collegio ſuddetto, Capitolazioni, e Tranſazioni ſuſſeguentemente ſtipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in eſsi preſtati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in eſsi reſpettivamente ſtipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta noſtra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto noſtro Predeceſsore de *Regiſtrandis*, la Regola della noſtra Cancellaria *de jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche, noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, benchè munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clauſule più efficaci, effrenate, ed inuſitate, la diſpoſizione de' Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, ſtatuti, riforme, ſtili, uſi, conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſso, e di parola in parola inſerto, e ſopplendo noi colla pienezza della noſtra Poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſse intervenire per queſta volta ſola, e per la piena, e total'eſecuzione, ed effetto di quanto s'eſprime nella preſente cedola di noſtro Moto proprio, ampiamente, ed eſpreſsamente deroghiamo.

Dato del noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto dì XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCLXXVI.

Conceditur Indulgentia Monachis, & Monialibus Ordinis Carthuſianorum ad inſtar viſitantium ſeptem Eccleſias Urbis.

Dat. 27. Apr. 1729. Ann. 5.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. conceſſa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Chriſto Filiabus, Monialibus, Novitiis, Converſis, & Donatis Ordinis Carthuſianorum, ubicumque exiſtentium, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſsio prædictæ Indulg.

§.1. AD augendam veſtram devotionem, .. Animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti vobis omnibus, & ſingulis vere pœnitentibus, & confeſsis, ac ſacra Communione refectis, qui, &

 quæ

quæ semel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in Oratorio vestri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac si septem Almæ Urbis nostræ intra, & extra illius muros Ecclesias ad id designatas personaliter, & devote visitaretis, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus,

Clausula, §.2. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXVII.

Dat. 2. Maji 1729. An. 5.

Confirmantur quædam Constitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Alia hujus Const. ed. 1727. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Const. ed. 1730. Jan. 29. P. 6 Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti illa, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagentium gubernio, & progressu provide constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus,

Nonnullas Constitutiones in Capitulo Gen. novissime R. me celebrato editas confirmari. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum, quod pro salubri totius Ordinis hujusmodi illiusque Fratrum Regimine, & directione diversæ Constitutiones in Capitulo Generali ipsius Ordinis novissime videlicet anno 1723. in hac Alma Urbe celebrato, cui felic. record. Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster præsedit, editæ, ac subinde jussu Nostro a Venerabili Fratre Nostro Laurentio Episcopo Tusculano Corsino Ordinis præfati apud nostram Sedem Apostolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Cozza nuncupatis revisæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis. §.2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, prædictus Josephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum subsistentia exactiorique observatione Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutiones

Confirmatio Constitutionum prædd. prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibusque, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim Reformationem dicti Ordinis, illiusque Fratres Reformatos, seu Recollectos, vel Discalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adversantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Constitutiones, ut præfertur, editas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCLXXVIII.

Confirmatur Constitutio Urbani VIII. super prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Observantia.

Dat. 16. Maji 1729. Ann. 5.

Laudata Urb. VIII. Const. hic inserta edita est 1638. Oct. 5. P. 16.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet;

Constit. præd. Urb. VIII. §.1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memo-

moriam : Cum sicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis observantiæ sancti Francisci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiarorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalose, & inopportune sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas ad scito sibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maximi apud sæculares scandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Locorum Ordinariis, ac Nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis ubivis Terrarum constitutis, & degentibus, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus, ne de cætero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello, absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de observantia, & cujusvis Instituti, seu Congregationis Ordinis ejusdem Sancti Francisci licentia in scriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremisibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujus Instituti, seu Congregationis Universi Ordinis hujusmodi Superiorum scriptæ, seu quovis alio prætextu roborata licentia desuper accesserit, ut habitum hujusmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, seu Mantello, ut præfertur, consuto deferant, sublata ejusdem Ordinis Superioribus, ipsisque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apostolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujusmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præsentium volumus, & ordinamus, ut si quispiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel sine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eisdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo Sexto.

Derogatoriæ.

§.4. Cum autem, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præsertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædecessoris literarum tenorem, ac dispositionem ipsorum Fratrum habitum cum Caputio non sine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præsumant, in sequæ plurima scandala ante hac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Confirmationis.

Preces Proc. Gen.

§.5. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui Dilectum Filium Ministrum Generalem Ordinis prædicti desuper audiverunt, ac narrata attenderunt, consilio, præinsertas Urbani Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis sub pœnis in eisdem Urbani prædecessoris literis expressis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis discrimine, de cetero ultra barbam gestent etiam Tunicam breviorem, solitumque scapulare longius pallio, seu mantello ad differentiam Tertiariorum commensalium.

Confirmatio relatæ Const. Urb. VIII.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere:

Clausulæ.

ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§ 8. Volumus quoque, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XVI. Maji MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno V.

CCLXXIX.

Dat. 19. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus.

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V. Const. ed. 1606. Oct. 19., quæ postmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII. Const. ed. 1697. Apr. 20. P.6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monasteriorum Ordinis Præmonstraten. tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus in decima sexta Januarii, tertia, ac vigesima nona Martii, septima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Augusti, & decima septima Novembris Mensium diebus si non sint impediti, si vero sint impediti die immediate sequenti respective non impedito, ac feria secunda infra Octavam Ascensionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceditur præfata Indulgentia.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCLXXX.

Dat. 18. Julii 1729. Ann. 6.

Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ facultas recitandi Officium sub rito duplici, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo.

Similis concessio ab eodem Pontifice Const. ed. 1728. April. 12. P.4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonstratensibus pro recitatione officii trium Sanctorum sui Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

§.1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Cappuccinorum præstiti, seu casus excepti a Decretis san. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 29. Aprilis dicti Anni san. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci d. Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniversaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in Civitate, & Diœcesi Asculana*, ubi Sacrum ejusdem B. Corpus requiescit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur:

Preces hac de re porrectæ Sanctissimo.

§.2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit a Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jampridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiscopo Philippen. inventum fuerit, quod hujusmodi Instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benigne indulsit, atque concessit die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX.

Concessio præd.

Con-

CCLXXXI.

Dat. 18. Iulii 1729. Ann. 6.

Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, & Gallico Idiomate impressi.

De alia prohibitione duorum librorum Gallico Idiomate impressorum. vide aliam hujus Const. ed. 1728. jun. 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. Benedicto PP. XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decret. prænd.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inscriptione qualibet impressi, imprimendive, quorum Tituli:

Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere

§. 2. *Animadversiones Justi Henningii Bohemerii in Institutiones Juris Ecclesiastici Claudii Fleury cum Latina versione Joannis Danielis Gruber 1724.*

Casimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Ecclesiæ, antiquis illorumque scriptis &c. Lipsiæ MDCCXXII. Tom. I. *II.*, & *III.*

Censura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacensis in quasdam propositiones de gratia depromptas ex dictatis philosophicis Dominorum Lengrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Causam professorum primariorum Collegii Regii. Item Mantissa continens Censuram in Epistolam scriptam ab Ex Domino Pierart Sac. Theologiæ Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur. Discours contre la persecution Traduit de Anglois Liege 1725

Epistolica Dissertatio Scoti Thomistica super facta quæstione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuisse immunem a peccato originali? Cui denum accessit duplex dissertatio Dogmatica scilicet, & Historica circa B. Virginis Conceptionem. Stephani Chiesa labore concinnatum. Taurisii M DCCXVI. Donec corrigatur.

Histoire des Chevaliers Hospitaliers de S. Jean de Ierusalem appellez de puis Chevaliers des Rhodes, & Auourd Hui-Chevaliers de Malte. Par Monsieur l'Abbè de Vertot MDCCXXVI. Tom. 1. 2. 3. 4., & 5. Ioannis Gasparis Suicen Thesaurus Ecclesiasticus ex PP. Græcis ordine alphabetico concinnatus Amstelodami MDCLXXXII. Ioannis Georgei Walchy Commentarium Concilii Lateranensis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipsiæ 1727.

Ioannis Marini Oconensis Theologia speculativa, & Moralis Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Nouveau Voyage d'Italie, avec un memiire contenant des avis utiles aceux qui voudront faire le mesme Voyage par Monsieur Misson. Haye 1717.

Remarques sur divers Fadroits d'Italie par Monsieur Addison pour servir au Voyage de Monsieur Misson Paris 1722.

The spiritual Director for those vvho have novv translated out of Frunch Pinted in the yeaer. 1703. L hoc est = Spiritualis Director pro hit, qui nullum habent, ex Gallico translatus.

Traitè des Loix Civiles, & Ecclesiastiques conte les Heretiques par les Papes, les Empereurs, les Rois, & les Conciles Generaux, & Provinciaux approvez par l'Eglise de Rome Liege 1725.

Triumphus Misericordiæ, idest Sacrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Institutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Ecclesiastico Historico universi Ordinis Authore Ioanne a Sancto Felice Viennæ Austriæ 1704.

Prohibitio prædictorum librorum.

§. 3. Nemo itaque cujuscumque gradus, & conditionis prædictos libros in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, si quos interim habuerit Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Confirmatio relati Decreti

§. 4. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari jussit.

In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præsens Decretum signatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVIII. Julii MDCCXXIX.

CCLXXXII.

Dat. 13. Aug. 1729. Ann. 6.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Vincentii a Paulo Congregationis Missionis, & Puellarum Charitatis Fundatoris.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Symaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

JUstus, ac Misericors Dominus peculiarium quorumdam Servorum, atque Electorum suorum, quos a Constitutione Mundi in opus suum prædestinatos multiformis gratiæ suæ charismatibus instruxit, Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit in terris, ut illis, quos perennis gloriæ corona donat in Cælis, debitæ quoque Venerationis cultus a Fidelibus impendatur.

Laudes præd. Servi Dei.

§. 1. Inter quos, cum longe, lateque refulserit Servus Dei Vincentius a Paulo Sacerdos Gallus, Congregationis Presbyterorum Sæcularium Missionis, & Societatis Puellarum Charitatis nuncupatarum Fundator, qui mirabili in Deum, ac Proximum Charitate (dilatante cor ejus Spiritu Sancto) succensus, veræque pietatis operibus, & præsertim animarum lucro jugiter intentus, pauperes Ruricolas, quos ut plurimum in ignorantiæ tenebris misere jacere dolebat, erudiendi, Fideique Catholicæ Misteria, & præcepta, ac viam salutis edocendi voto se, & Presbyteros dictæ Congregationis obstrinxit, necnon Clero rite instituendo imprimis addixit, aliarumque omnium virtutum præsidio, & robore accinctus ex alto, toto peregrinationis, ac conversationis suæ tempore fidelem se Ministrum, strenuumque, ac indefessum Vineæ Domini Cultorem, & Operarium exhibuit, atque Ecclesiam universam nedum suavissimo spi-

spiritualium aromatum odore implevit, sed etiam uberrimorum fructuum fecunditate locupletavit, plenusque dierum, ac meritorum, dilectus Deo, & hominibus, mortalis hujus vitæ cursum feliciter consummavit; Apostolici muneris, quod nos gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut tam splendidam lucernam diutius sub modio latere non sinamus, sed super Candelabrum ministerio nostro collocetur, ut luceat omnibus, qui in Domo sunt, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, Christianique Populi consolationem, ac spiritualem ædificationem.

A Congr. Rituum ad illius Beatificationem deveniri posse, demore decretum est.

§.2. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ Sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Vincentius a Paulo multipliciter claruisse, necnon miracolis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur; Ipsa Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari cum solitis Indultis:

Preces Regis & Reginæ Galliarum.

§.3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi, ac Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Mariæ eorumdem Francorum Reginæ Christianissimæ ejus Conjugis, pluriumque aliorum sublimium Catholicorum Principum, necnon Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac dilectorum Filiorum Cleri Regni Galliarum, totiusque insuper dictæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium Missionis supplicationibus Nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Vincentius a Paulo in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quot annis die Anniversaria felicis ejus obitus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessure non Pontifice juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet: in Pago de Podio, vulgo Puy, Aquen. Provinciæ Auxitan., ubi dictus Dei Servus natus est, in Castro de Clichi Parisien., & in Oppido de Chatillon juxta Principatum Dombarum Lugdunen. respective Diœcesum, in quibus curam Animarum obivit, ac in Civitate Parisien., unde ad Cælos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requiescit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, ac in universa Congregatione Missionis præfata, tam quoad Clericos, & Presbyteros ejusdem Congregationis, quam quoad Convictores, & Alumnos, qui in illius Domibus commorantur; demum in singulis Ecclesiis,

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

sive Capellis, vel Oratoriis prædictæ Societatis Puellarum, quam ipse Servus Dei sub nomine Charitatis instituit, pro Sacerdotibus Ecclesiarum, sive Capellarum, vel Oratoriorum istiusmodi servitio addictis; Et quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Presbyteris ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a latis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Pagi, Castri, Oppidi, Civitatis, Congregationis, ac Societatis hujusmodi Solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia (pro qua re diem 21. currentis Mensis Augusti assignamus) pariter celebrandi facimus potestatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Propræfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Aug. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXIII.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

Dat. 6. Sept. 1729. Ann. 6.

De Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis vide Clem. XI. Const. ed. 1753. Apr. 12. P. 13.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Monasticæ jugo mancipatorum pro felici, prosperoque earum in spiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus

Exordium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc existens Abbas Generalis una cum Definitorio ejusdem Congregationis animadvertisset ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam supra numerum diversos in eandem Congregationem sensim obrepere abusus, qui non minus in Regularis observantiæ, & disciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam in

Causa edendi hujusmodi decreta, nempe abusus quidam Abbatum Titularium.

in Monasteriorum ipsius Congregationis gravamen, & dispendium tendebant, contra dispositionem quarumdam literarum fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris nostri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diserte cautum fuerat, quod ejusmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis præfatis onerosa foret, prætendere valerent, atque in Ecclesia saltem diebus festivis Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse tenerentur, simulque istis abusibus, & incommodis exinde dictæ Congregationi provenientibus occurrendi, efficasque remedium adhibendi necessitatem agnovisset in Capitulo Generali ejusdem Congregationis novissime celebrato post rem diligenter, ac mature ibidem discussam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædecessoris literis, tum Constitutionibus dictæ Congregationis per Sedem Apostolicam confirmatis quædam circa eosdem Abbates Titulares Decreta, seu Ordinationes salubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicta Capituli Gener. ad prædd. abusus tollendos.

§. 2. Ut scilicet in posterum ejusmodi Abbates Titulares præsentes, & futuri Abbati Locali in omnibus subjiceant, nec eis liceat nominatim a Monasterio, seu Domo egredi absque licentia, & benedictione ipsius Abbatis localis, quo tamen absente non teneantur se personaliter exsistere coram Vicario, aliisque Monasterii Officialibus, sed id facere, ac supplere possint per Socium, seu Conversum sibi destinatum, qui singulis vicibus tam egressus, quam reditus ad Monasterium, seu Domum, se coram illis omnino repræsentare debebit, Choro sicuti alii Monachi assistant, ac præsertim intersint orationi mentali quolibet mane, Missæ Conventuali, ac Vesperis canendis saltem diebus festivis ad præscriptum supradictarum Clementis Prædecessoris literarum, necnon etiam Missis absque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & ordinaverit, excepto dumtaxat casu infirmitatis, aut alicujus particularis necessitatis per eumdem Superiorem localem recognoscendæ intervenire debeant in Refectorio primæ mensæ cum aliis Monachis. Vestiarium eis subministrandum, illud Vicarii Monasterii hujusmodi pro tempore non excedat, neque ipsis licitum sit quamcumque personam, quæ illis inserviat, etsi Monasterio nullatenus oneri foret ad sui libitum eligere, sed contenti sint servitio personæ, quæ eis a Superiore locali præfato assignabitur a familia Monasterii ejusdem Superioris localis arbitrio, & sine publici servitii detrimento assumendæ. Occasione visitationum simul cum aliis Religiosis intervenire debeant publicæ receptioni Visitatorum, ad fores Ecclesiæ fieri solitæ, necnon in Capitulo intimationi ejusmodi Visitationum, quibus etiam subjecti exsistant, huicque Ordinationi Visitatores secluso insistant, sua ad hoc, si opus fuerit, utendo auctoritate: onerata pro enarratorum Decretorum executione, & implemento ipsorum Abbatum Titularium, ac Superiorum Localium conscientia.

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejusdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignoscuntur, quo solidius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii nostri Nicolai S. R. E. Presbyteri Cardinalis Spinulæ nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super præmissis facta, omnia, & singula Decreta supradicta, seu Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, sicut præmittitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon illa exacte, & inconcusse observari, & adimpleri sub pœnis quoad ipsos Abbates Titulares privationis suorum privilegiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, quo vero ad Abbates, seu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & servari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro modo culpæ infligendis auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relator. Decr.

Præcipitur eadem observari sub quibusdam pœnis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces exsistere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VI. Septemb. MCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Re-

CCLXXXIV.

Dat. 17. Sept. 1729. Ann. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis impressis sub titulo : *Mandement de Monseigneur l'Evesque d'Auxerre, qui defend l'Office imprimè sur une fouille volante &c.* cum prohibitione eorumdem foliorum.

Similis revocatio quarundam Ordinariorum Episcopi Metensis habetur alia hujus Const. ed. 29. Oct. 8. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.1. CUM ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset, in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo : *Mandement de Monseigneur l'Evesque d'Auxerre, qui defende reciter l'Office imprimè sur une fouille volante, qui comence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo S. Gregorii VII. Papæ, & Confessoris *Donnè à Regennes ce 24. Juillet 1729.* = Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero, ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

Mandatur publicatio narum Literarum.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquos ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris XVII. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXV.

Dat. 23. Sept. 1729. Ann. 6.

Erigitur Primaria Congregatio vulgo nuncupat. *la Buona Morte* in Ecclesia Domus Professæ Soc. Jesu, cum Indulgentiis per modum suffragii applicandis.

Alia hujus Constit. ed. 1727. Apr. 5. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Ecclesia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium cum causis indictiva Indulgentiarum infrascriptarum.

REdemptoris nostri Jesu Christi pro salute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Ecclesia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copiosius affert, ad illam peculiarem curam prospicimus, qua Christifideles pretioso tanti Holocausti Sanguine redemptos, ex hujusmodi memoria ad pia, & salutaria opera ferventer excitat; Apostolici muneris nostri esse reputamus, spiritualium largitionum abundantiam desuper effundere, ut ipsorum fidelium sanctis hujusmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum suscipiat incrementum, hisque votiva salus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburini moderni Præpositi Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a septuaginta annis, & ultra in Ecclesia Domus Professæ ejusdem Societatis JESU de Urbe feria sexta (alias non impedita) cujuslibet hebdomadæ, inibi vespere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infrascripta specialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbissima mortis

De-

Domini Nostri Jesu Christi in Cruce pendentis, ejusque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adstantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque, recitationibus devote respective repræsentant, ac verbum Dei salubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam respective edocent, unde nonnulli Christifideles piorum, & salutarium operum hujusmodi Instituto moti se invicem in dicta Ecclesia congregari cœperant, & circa præmissa vacantes ab inde citra Christifidelium Congregatio sub titulo, & denominatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ *della Buona Morte* nuncupari cœpit, & nuncupatur ad præsens; eidemque Congregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum suffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis successive concessa fuit prout in literis Apostolicis ejusdem Alexandri Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper sub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Mensis Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædecessoris Anno primo expeditis plenius continetur.

Institutum Bonæ Mortis in Ecclesiis Societatis ubique terrarum exercetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat in diversis mundi partibus, & præsertim insignibus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus professæ, Collegia, & Residentiæ respective fundata existant, & in eorum respective Ecclesiis (ut plurimum diebus Dominicis) similiter non impeditis, dum in eis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Presbyteris Regularibus dictæ Societatis præmissa, ut præfertur, repræsentante, edocente, Institutum hujusmodi ad Dei gloriam, ac publicam salutem, & spiritualem consolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente jugiter exerceatur: ac operæ pretium sit, ut in primo dicta Ecclesia eorumdem Fidelium Primaria Congregatio, sub titulo, ac denominatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis hujusmodi studium nostris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conservandum, & augendum stabiliatur, & instituatur.

Primaria Congregationis præd. Institutio.

§. 3. Quare pro parte dicti Michaelis Angeli Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur salutiferum opus hujusmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon Alexandri Prædecessoris literarum præfatarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in primodicta Ecclesia unam utriusque sexus Christifidelium primariam Congregationem sub invocatione Domini Nostri Iesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ, vulgo *della Buona Morte* nuncupatam, quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis, seu illo defuncto, donec alius ad officium Præpositi Generalis hujusmodi canonice assumatur per Vicarium etiam Generalem ejusdem Societatis dirigi debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sine tamen ipsius Societatis præjudicio, erigimus, & instituimus.

Conceditur Indulgentia plen. pro Sodalibus in ingressu.

§. 4. Ut autem primaria Congregatio hujusmodi pro gratiarum, & munerum cælestium largitione devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus, & singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui deinceps in Sodales ejusdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujusmodi, si sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint.

§. 5. Ac ipsis, & pro tempore existentibus dictæ Primariæ Congregationis sodalibus ubilibet degentibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commode fieri poterit refectis, vel saltem contritis in eorum mortis articulo pium nomen Iesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ signum facientibus.

Et in una ex sextis Feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet Mensis.

§. 6. Insuper eisdem sodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense in una ex sextis feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligenda, prout expositio Sanctissimi Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis Feriis, seu diebus Dominicis fiet:

Necnon festis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apostolorum S. Josephi, et aliorum &c.

§. 7. Necnon in Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini nostri Iesu Christi, ac Epiphaniæ, & Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Conceptionis, & Nativitatis B. M. Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & singulorum Sanctorum Apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necnon S. Josephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Festis diebus præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique sugeret devotio, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, hæreticorum, & infidelium conversione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effu-

effuderint, quo die singulorum festorum dierum hujusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam, & remissionem, Apostolica auctoritate misericorditer in Domino earumdem, tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis inte fuerint, aut disciplinam fecerint quolibet feria sexta, seu die Dominica.

§. 8 Iis vero, qui expositioni Sanctissimi Sacramenti Vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint; septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia aliquibus annexa quoties corpora Defunctorum associaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§. 9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero existentium, vel aliorum Christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut Infirmi, vel impediti audito signo campanæ genuflexi, si per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro salute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, spiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in sodalis, seu aliorum Christifidelium defunctorum suffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipo Michaele Angelo, seu pro tempore existente Præposito, seu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Missæ Sacrificio interfuerint; aut Vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hospitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apostolica auctoritate, & tenore similibus, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum positi consequi possint præfatas Indulgentias.

§. 10. Insuper ne præfati Sodales, si aliquando eos ab ipsa Vrbe abesse, vel alibi commorari contingat, hujusmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium effectu, & fructu frustrati remaneant, eisdem Sodalibus extra Vrbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipsi Sodales in Urbe præsentes pro singularum Indulgentiarum, remissionum, & relaxationum hujusmodi consequutione observare deberent; apud Ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, observando, & exequendo; omnes easdem Indulgentias, remissiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter suffragentur.

Indulgentiæ Stationum Urbis visitantibus Ecclesiam Societatis ubi adsit, vel aliam quamcumque

§. 11. Necnon tam in Vrbe præsentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujusmodi, qui singulis Quadragesimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Ecclesiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Christifidelibus pro consequendis Indulgentiis, & remissionibus visitari solent; dictæ Societatis, si ibi fuerit, alioquin aliam Ecclesiam, seu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, ut præfertur, devote visitaverint, & ibi septies orationem Dominicam, & septies salutationem Angelicam recitaverint, tot & easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, si iisdem temporibus, & diebus singulas Ecclesias dictæ Urbis, & extra illius muros hujusmodi pro iisdem Stationibus, & Indulgentiis consequendis deputatas personaliter visitarent, ac omnia, & singula, quæ pro hujusmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præposito seu Vicario Generali alias Congregationes aggregandi.

§. 12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, ut in quibusvis aliis dictæ Societatis Domorum professarum, & Residentiarum extra Urbem prædictam per universum Orbem nunc, & pro tempore existentibus Ecclesiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quascumque alias aliorum utriusque sexus Christifidelium Congregationes sub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipsa Primaria Congregatione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate nostra sine tamen Societatis, aut Domorum professarum, Collegiorum, & residentiarum Ecclesiarum hujusmodi præjudicio erigere, & instituere, illasque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis sic erectis, institutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quascumque alias Indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias, & facultates tam spirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi hujusmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujusmodi observantes, & exequentes ea, quæ ipsius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remissionibus, & relaxationibus hujusmodi consequendis observare, & exequi debent, easdem Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes pariter consequantur (facultate aggregandi, & gratias hujusmodi aliis concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes visitandi

§. 13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & singulas ei aggregandas Congregationes hujusmodi per se, vel alium, seu alios ejusdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos visitare.

Statuta condendi.

§. 14. Et pro earum felici statu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Constitutiones, & Decreta, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipso Michaele Angelo, & pro tempore existente dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, si per alium, vel alios deputandos hujusmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac postquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eisdem auctoritate Apostolica, & tenore similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 15. De-

Præsentes literas non comprehendi sub quibusvis etiam Cruciatæ Sanctæ concessionum revocationibus.

§.15. Decernentes Statuta, Constitutiones, & Decreta hujusmodi, postquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter observari debere, ac præsentes literas sub quibuscumque similium, vel dissimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favore Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Successores nostros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & consistorialiter, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri, necnon omnibus quoslibet concernunt, suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad instar non concedendis, ac clausulis in illis ponendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu quælibet alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus etiam pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum suffragii applicari possunt.

§.17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes hujusmodi ab ipsis, ut præfertur consequendas, etiam per modum suffragii pro animabus Christifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint.

Transumptis adhibeatur fides.

§.18 Præterea etiam volumus, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis Procuratoris Generalis ipsius Societatis, vel Notarii publici manu, & Personæ alicujus in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis institutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVI.

Dat. 25. Sept. 1729. An. 6.

Infliguntur pœnæ in Depositarios, Ministros &c., qui alienam pecuniam sibi creditam, & depositatam fraudant, necnon pœnæ ultimi supplicii, tam in Urbe, quam in toto Statu subjiciuntur.

De simili re vid. Const. Pii V. ed. 1570. Nov. r. P. V. & alia hujus Const. ed. 1723. P. 3. nonnulla decreta fuerunt contra gabellarum fraudatores.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alieni æris, & pignorum depositæ, & Ministri publicum, & privatum damnum fide sibi data abutebantur.

§.1. JAM dudum non sine ingenti dolore aures nostras perturbat frequens rumor de non nullis in hac alma Vrbe nostra alieni æris, & pignorum depositariis, arcariis, custodibus, subcustodibus, exactoribus, rationariis, & computorum scriptoribus, aliisque hujus generis Officialibus, & Ministris, qui fide sibi data, suique muneris commodo nefarie abutentes, ut voluptatibus, aliisque execrandis male agendi occasionibus caussique improbe obtemperarent, vitiisque alacrius, & liberius indulgerent, rem ac pecuniam sibi creditam, ut depositam inque arca servatam, prò arbitrio usurpantes, pignora apud se custodita iterum oppignoraverint; quod non solum in Cameræ Nostræ Apostolicæ, sed in Montis Pietatis, & publicarum ad nummularios pertinentium mensarum, ceterorumque locorum, & piorum operum damnum longe gravissimum redundavit, propterea quod infames fraudulenti hujusmodi officiales qui rem suam decoxerant, omnino impares essent integraudis, ac restitueodis pecuniis, quas ipsi, proprio vel alieno commodo inservientes, antea pessumdedissent, scientibus, & de compacto cum iis participantibus doloque operam suam conferentibus rationariis computorum scriptoribus, subscriptoribus, aliisque earundem mensarum, & locorum piorum Ministris & Officialibus.

Ut actionem Criminalem declinarent falsos præcursus

§.2. Nobis etiam innotuit jam dictos Officiales, maximæ suæ temeritati confisos, ut actionem Criminalem vaferrime declinarent, vel

abradere consueverunt,

vel saltem sua crimina callide palliarent, seque justis pœnis, in quas incurrissent, prava arte subducerent, permultos speciosos, & omnino falsos prætextus excogitasse, quibus judicium impedirent, pœnasque effugerent, quas ob suas culpas se mereri optime ipsi agnoscebant.

Justum in eos judicium promulgatur.

§.3. Nos propterea, quibus ex pastorali Officio, humilitati nostræ divinitus injuncto, maxime incumbit invigilare, & solicite providere, ne hujusmodi crimina impune committantur; opportunum, & necessarium duximus his de rebus sententiam exquirere à Nobis speciatim indictæ particularis Congregationis nonnullorum hujus nostræ Curiæ Romanæ Præsulum, multa rerum cognitione, integritate, & doctrina præstantium, quorum sæpenumero coram dilecto filio nostro Hannibale Tituli S. Clementis Presbytero Cardinali, & S.R.E. Camerario congregatorum, suffragiis ad nos accurate perlatis, undequaque inhærentes, in hujusmodi fraudulentos Ministros acriter insurgendo, ipsumque juris vigorem etiam acriorem efficiendo justum in eos judicium promulgare decrevimus.

Juxta Constitut. S. Pii V. tanquam fures, & latrones, ultimo supplicio puniendos decernit.

§.4. Nos ergo vestigiis Decessoris Nostri Pii Papæ V insistentes, qui præ ceteris in sua Constitutione incipiente. *Postquam*, Kalendis Novembribus Anni Millesimi quingentesimi, septuagesimi in lucem edita, decoctores, luxuriose viventes propriisque absumptis substantiis, aliena appetentes, qui variis coloribus grande æs alienum, spe restitutionis faciendæ extorquentes Proximo suo illudunt, seu veros fures & latrones, ultimo supplicio puniendos mandavit, hac nostra perpetuo observanda Constitutione in quoscumque hujus generis delinquentes paribus quoque pœnis tanquam in veros fures, & latrones animadvertendum esse decernimus idque effectu ipso omnino fieri volumus, & mandamus.

Depositarii, vel Arcarii æris publici pecuniam sibi creditam quomodocumque sibi mandatam, in usum proprium vel alienum usum vertentes, ut fures & latrones puniendos statuit.

§.5. Itaque statuimus, & jubemus, nullus ex Depositariis, vel arcariis æris publici Cameræ nostræ Apostolicæ, & præsertim Depositariæ generalis, vectigalium generalium & particularium utriusque Annonæ frumentariæ nimirum, & Grasciæ vulgo dictæ Depositariæ Urbanæ, Montisque Pietatis ac Mensæ S. Spiritus, & Datariæ Apostolicæ summam quantulamcumque ejusmodi æris & pecuniarum in suum, vel alienum commodum quovis modo convertere unquam possit, inque usum ab eo diversum transferre, ad quem generatim in iisdem locis, tanquam sub tuta, & fideli custodia, servantur; itaut si aliquis ex jam dictis Depositariis & arcariis hanc legem nostram quomodocumque prævaricatus, eamdem pecuniam in usum, & comodum proprium vel alienum convertere ausus fuerit, tanquam reprobus, & infidelis Minister, interque infames, & reipublicæ proditores connumerandus damnari, & puniri possit ac debeat, ut grauissimi furti, & latrocinii reus secundum leges communes, & Romanæ Urbis Statutque Ecclesiastici edicta, contra latrones jam promulgatas, ratione habita pecuniarum, quas in suum, vel alienum usum, & commodum, clam, & furtive converterit. Idque ad easdem regulas in iisdem edictis etiam in furto magno præscriptas fieri debeat; quotiescumque tamen Camera nostra Apostolica, vel quispiam ex locis Piis, ac Mensis supradictis, & quilibet Dominus, ac creditor pecuniæ, vel rei depositæ damnum subiisse compertum fuerit. Ubi vero nullum damnum illatum inde fuerit; nihilominus jam dicti Depositarii & arcarii, inter infames habendi, ob culpam infidelitatis duplicata pœna pecuniaria summæ, quam in suum, vel alienum commodum converterint, puniri debeant. Sed præterea pœnis etiam corporalibus gravibus, & gravissimis, arbitrio Judicum cumulate plectantur, ratione habita qualitatis, & circumstantiarum singulorum casuum, & factorum, quas deprehendere contigerit.

Computorum & rationum Scriptores Montis Pietatis, & Mensæ Sanct. Spiritus quomodo se gerere debeant in mandatis recipiendis & contrafacientes qua pena puniendi.

§.6. Similiter volumus, decernimus, & jubemus, ne computorum & rationum scriptores Montis Pietatis, & Mensæ S Spiritus recipere, aut recipiendum, & solvendum curare, vel facere possint quodcumque mandatum, vel scriptum illorum, qui nullas pecunias re ipsa ibidem depositas, vel servatas habuerint. Si autem habuerint eadem mandata & scripta recipi & solvi possint pro ea tantum summa, quæ deposita ibidem extiterit. Quod si jam dicti computorum Scriptores, & rationarii contrafecerint, tunc in eos procedi possit, & debeat pœnis a Nobis inlarcarios, & depositarios statutis.

Pœna in auxiliatores, cooperatores, conscios, & participes infidelitatis depositariorum.

§.7. Præterea sancimus, & declaramus, hæc, quæ a Nobis lata Lege disponuntur, in eos pariter locum habere, qui auxiliatores, cooperatores, & quocumque alio modo conscii, complices, ac participes infidelitatis eorumdem arcariorum & depositariorum extiterint: qui quidem conscii, & complices, ac participes secundum suam complicitatem, & participationem in singulis factis, & casibus iisdem pœnis omnino puniri debeant, quibus puniendi essent, vel punirentur præcipui, & principales rei eadem forma, quæ statuta reperitur in publicis edictis superius memoratis, contra reos cooperatores, auxiliatores, complices, & participes olim vulgatis.

Pena in computorum Scriptores, & rationarios, in libris suis non describentes nomina depositorum.

§ 8. Quia vero gravissimum esset crimen infidelitatis, ab iis computorum Scriptoribus, & rationariis commissæ, qui ut facilius pecuniam, sub bona, & publica fide sibi creditam & depositatam, in proprios, vel alienos usus converterent, vel curarent, ut ab aliis converti posset, sive alia quacumque de causa in consuetis codicibus, & libris, ut scripturarum regula ab ipsis pro illorum officio bene exercendo postulat, nomen, vel nomina depositorum nequaquam describerent; hac nostra pagina perpetuum robur habitura, declaramus, decernimus, & statuimus, singulos, & quoscumque rationarios, & computorum Scriptores, qui hoc modo in suo officio exercendo peccasse, vel factum simile fraudis, & infidelitatis commisisse, vel committendum curasse comperti fuerint, vel qui cujuspiam nominis veritatem describendo, seu minorem summam ea, quæ vera deposita essent, tam nostræ Cameræ Apostolicæ quam alterius cujuscumque domini, & creditoris pecuniæ depositæ, in codicibus & libris descripsissent, damno inde sequuto, vel non sequuto judica-

si,

ri, & re ipsa puniri debeant ad regulam, & gradum pœnæ pecuniariæ & corporalis, superius impositæ in factis, & casibus contra depositarios, & arcarios, secundum qualitatem, & circumstantias eorum inflictis. Ad hæc sancimus, & statuendo declaramus, factum commissionis, vel omissionis, tanquam dolosum, & fraudulentum semper habendum, maloque animo, & fine cogitatum quotiescumque culpæ obnoxius contrarium non probaverit, & constare curaverit.

Pœna in exactores Camerales infideles Montis Pietatis, & S. Spiritus.

§.9. Ne autem exactores Camerales, ii præcipue, qui in vectigalibus generalibus, & particularibus utriusque Annonæ frumentariæ, & grasciæ, inque Monte Pietatis, & Mensa S. Spiritus pecunias a debitoribus exigere, exactasque principalium Dominorum arbitrio servandas deponere debent, fide sibi data, suique Officii commodo abuti, sive æs, & pecunias exactas, perque eos non depositas, in suum, vel alienum commodum convertere nunquam possint præsentium tenore districte mandamus, ut totas integre, & prompte quemadmodum ex officio tenentur, statimac per illos exactæ fuerint, deponere debeant, decernentes, ut qui eas non deposuerint, vel in alienos usus pro arbitrio converterint, secuuto inde, vel non secuuto damno Cameræ nostræ Apostolicæ vectigalium utriusque Annonæ frumentariæ, nimirum, & grasciæ, Montis Pietatis, & Mensæ S. Spiritus, in singulis casibus severo judicio judicentur, & puniantur ad legem, & normam a Nobis decretam, & stabilitam contra depositarios, arcarios, rationarios, & computorum Scriptores ut supra.

Fraudis in custodia pignorum facte quomodo punienda.

§.10. Volentes etiam pro nostris viribus impedire, ne fraudes quæ compluries factæ fuerunt in custodia pignorum Montis Pietatis, rursum imposterum fiant, & committantur, præsentium tenore jubemus, custodes, & subcustodes pignorum ejusdem Montis, æque ac judicialium Depositariæ Urbanæ, æstimatorum, subæstimatorum, aliorumque Ministrorum, ad servitium pii operis Montis Pietatis in memorato Officio Depositariæ Urbanæ electorum, qui fide sibi data, commodoque, quod eis proprium munus subministrat, inique abutentes clam, & dolose pignus aliquod etiam parvi pretii subtraxerint, vel ex una custodia in aliam transtulerint, priusquam vel postquam oppigneratum fuerit illudque sibi usurpaverint, vel aliis tradiderint, inque alia custodia oppigneraverint, vel ejus speciem, & qualitatem immutaverint, remve oppigneratam confinxerint, sive unam pro alia describentes dolum, & fucum fecerint, fraudemve quamcumque, falsitatem, aliamve similem actionem circa dicta pignora commiserint, ipso facto pœnam ultimi supplicii incurrere debeant, nulla eis excusatione suffragante, etiam parvi pretii, & valoris rei, in qua delictum commiserint. Judices vero in pœnas ferendo qualitatem, & circumstantias facti respicient.

Pena in fraudulentos, Depositarios, Syndicos, Rationarios, & Exactores Ecclesiasticos.

§.11. Decet quam maxime, ut præ oculis nostris similiter debitum sollicitudinis habeamus, quod Nobis, ut in ceteris incumbit erga opera, & loca pia, quorum Nobis, ut Patri, & Tutori custodia commissa est. Quare præsentibus nostris volumus, & ordinamus, ut omnes Depositarii, Syndici, rationarii, & exactores Ecclesiarum, Capitulorum, Collegiorum, Domuum, Conventuum, Monasteriorum regularium utriusque sexus, & cujuscumque loci, & Operis pii, vel Congregationis, aut Capituli, qui in proprio ufficio, & ministerio exercendo, aliquam ex prædictis actionibus, & fraudibus committentes, quæ damnantur, & puniuntur in Depositariis, arcariis, rationariis, & exactoribus Cameræ nostræ Apostolicæ, in vectigalibus generalibus, & particularibus utriusque Annonæ frumentariæ, & grasciæ, ac Montis Pietatis, Mensæ S. Spiritus, & Depositariæ Urbanæ inservientibus, aliisque Officialibus supra commemoratis quovis modo deliquerint, omnes, & singuli iisdem pœnis cum suis complicibus omnino subjaceant, quæ in eosdem Depositarios, Arcarios, Exactores camerales, aliosque superius nominatos inflictæ fuerunt, itaut de utriusque par judicium feratur iisdem modis, & formiter, quæ superius præscriptæ fuerunt.

Reis subterfugia eripiuntur

§.12. Quia vero zelus Justitiæ, quo intus incendimur, nos monet, ut has provisiones nostras plenissimo effectui mandandas, quamprimum curemus, nos supradictis Reis omnia subterfugia, & prætextus eripere decrevimus, quos sæpe numero judicium Criminale sagaciter declinaturi, vel rigorem pœnarum vitaturi, studiose conquirunt, mala, & falsa quarumdam regularum legalium interpretatione freti, quas suis factis pessime aptant; propterea decernimus, & ordinamus, ne ullus, ex jam dictis Depositariis, Arcariis, Exactoribus, Rationariis, Syndicis, & Custodibus, aliisve ex nominatis Officialibus, & Ministris, qui quocumque modo contrafecerit, & quamcumque ex memoratis, expresse illicitis vetitis, ac criminosis actionibus commiserit, unquam possit esse, vel habere immunis, & liber ab actione criminali, & eo minus excusari in aliqua parte delicti, neque absolvi, aut liberari a quacumque pœna sub prætextu cujuivis securitatis abeo datæ pro indemnitate Cameræ nostræ Apostolicæ, Montis Pietatis, Mensæ S. Spiritus, vel alterius loci piique operis prædictorum. Nullo pacto etiam ei possit aut debeat suffragari speciosum, velamen administrationis, calculorum faciendorum, & rationum non redditarum, similesque emendicatæ exceptiones, & prætextus, quæ omnia frivola, levia, levissima, & nulliusvis, & momenti esse declaramus tanquam dolo malo delinquentium suggesta, & excogitata. Quotiescumque ergo, aliquis ejusmodi pecuniam in proprium, vel alienum usum, & commodum convertere ausus fuerit, vel ei solvendum curaverit, qui in Monte Pietatis, vel in Mensa Sancti Spiritus nullam antea pecuniam vere deposuerit, quive rei, & pecuniæ depositæ, & exactæ esse debitor deprehensus fuerit, atque Impos compertus rei ablatæ, statim, & sine ulla mora restituendæ, de eo, tanquam de homine Infami, ac vero latrone judicabitur, & omnino ad dispositiones edictorum punietur, ut dictum est supra, nulla ei prædictarum, & simi-

similium dispositionum ullo pacto suffragante.

Poena in Ministros pecunia exacta usos, ac Rationarios, & computorum Scriptores id scientes nec patefacientes.

§.13. Si aliquis ex supradictis Ministris, Officialibus, Depositariis, Arcariis, Exactoribus, Syndicis, aliisque superius nominatis debitor extiterit, inque aliquod ex delictis jam expressis inciderit, aliena pecunia deposita, exacta, vel in arca servata pro arbitrio suo usus, rationario, & computorum Scriptore id sciente, nec præsidi, & superiori patefaciente, cui ea omnia patefieri volumus; tunc rationarius, etiamsi facti conscius non fuerit, pœnis etiam corporalibus, & gravissimis, ad qualitatem, & circumstantiam facti puniatur, nisi clare, & evidenter ostenderit, se rem eidem præsidi, & superiori antea patefecisse.

Hæc Constitutio ad totum Statum S.R.E. extenditur.

§.14. Quia nostra intentio fuit, & est præsenti Constitutione providendi Cameræ nostræ Apostolicæ, atque bonorum S. R. E. Imperio Subditorum indemnitati non tam pro factis in hac nostra alma Urbe inposterum fortasse eventuris, quam pro quibuscumque aliis, quæ in toto Statu Ecclesiastico, tam mediate, quam immediate Nobis, & huic Sanctæ Sedi Apostolicæ subjecto, comprehensis etiam quatuor S.R E. Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Romandiolæ, & Urbini, evenire possint: ideo volumus, & decernimus, ut hæc eadem constitutio nostra in omnibus, & singulis suis partibus, & depositionibus, inque omnibus, & singulis casibus, & factis, in ea comprehensis & expressis, locum, robur, vim, & vigorem habere, & plenæ exequutioni mandari debeat & jam extra hanc almam Urbem nostram, in omnibus Civitatibus, & locis Status Ecclesiastici, itaut delinquentes in iisdem quatuor delegationibus severo judicio judicentur secundum Leges, & dicta, quibus in iisdem legibus judicantur, & puniuntur latrones, & ad normam, & tenorem præsentis nostræ Constitutionis, ut decrevimus, & ordinavimus supra.

Hæ dispositiones locum habent contra Officiales Communitatum.

§.15. Quandoquidem pariter nostra intentio omnino est, ut provisiones huc usque memoratæ, inque hac alma Urbe nostra Camera Apostolica, Monte Pietatis, mensis publicis, locis, & operibus Piis unam eamdemque vim, & robur semper obtineant, culpasque, fraudes, & damna impedire debeant, quæ in præjudicium Communitatum totius Status Ecclesiastici committi possunt; hinc Nos in casibus, & factis congruis mandamus, & ordinamus, ut omnes, & singulæ dispositiones, superius expressæ, locum habeant contra Exactores, Camerarios, Depositarios aliosque Ministros, & Officiales cujuslibet Communitatis nostri Status Ecclesiastici, aliamque ex prædictis actionibus, & delictis committentes, contra quos propterea judicari, & procedi debeat, non auditis, neque attentis frivolis exceptionibus, & prætextibus superius enumeratis; scilicet ea forma, & modo, quæ contra Officiales, & Ministros Camerales, aliosque Superius nominatos præscribuntur.

Pœnis iisdem subjiciuntur qui fraudes olim commiserunt.

§.16. Quamvis ordinamenta, & sanctiones præsentibus literis nostris hactenus recensita, contra delinquentes in casibus, in posterum eventuris promulgaverimus, non ideo tamen intendimus a debitis pœnis, justisque animadversionibus eximere eos rationarios computorum Scriptores, Arcarios, Exactores, Custodes, Depositarios, Syndicos, Camerarios, aliosque Officiales, & Ministros jam enunciatos Cameræ nostræ Apostolicæ, vectigalium generalium, & particularium utriusque Annonæ, frumentariæ nimirum, & grasciæ, Montis Pietatis, Mensarum publicarum, Datariæ Apostolicæ, & Depositariæ Urbanæ, & Communitatum Status nostri Ecclesiastici, qui olim quomodocumque aliquam ex supradictis actionibus, & fraudibus comisissent, de quibus facta est mentio in omnibus, & singulis casibus expressis. Volumus enim, ut iidem ob delicta olim commissa iisdem omnino puniantur, quæ secundum leges communes, vel municipales, & edicta locorum, & provinciarum contra tales fraudatores, & delinquentes inflictæ essent.

Harum exequutio injungitur S. R. E. Card. Camerario, & Thesaurario.

§.17. Itaque pro omnium, & singulorum præmissorum celeri, & omnimoda exequutione mandamus dilecto filio nostro S.R.E. Cardinali Camerario, necnon Thesaurario Generali Cameræ nostræ Apostolicæ, nunc & pro tempore existentibus, ut contra omnes, & singulos prædictos Ministros, & Officiales, qui aliquod ex memoratis delictis in damnum, & præjudicium ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ, directe, vel indirecte redundans, illorumque officia respiciens, quoquo modo, ut dictum est supra, commiserint, aut committi, & perpetrari curaverint, vel in illorum perpetratione rem, & complicitatem aliquam habuerint, cujuscumque conditionis, & qualitatis extiterint, videlicet, tam Sæculares, quam Ecclesiasticos, & quomodolibet privilegiatos, ut exemptos ad debitas in eos pœnas, tam per se, quam per suos Locumtenentes, Judices, atque alios arbitrio illorum, prout necessitas casuum exegerit, in partibus etiam delegandos, & subdelegandos, procedant, procedique mandent, & juxta præsentem nostram Constitutionem justitia mediante, deveniant, & deveniri faciant.

Hæc Constitutio inviolabiliter observetur in Urbe & in toto statu S.R.E.

§.18. Injungimus itidem pro ulteriori præmissorum implemento, tam hujus Almæ Urbis nostræ Gubernatori, & Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori ceterisque Urbis Judicibus, ad quos de jure spectat; quod omnibus etiam, & singulis nostris, & Sedis Apostolicæ in quibuscumque Provinciis, Legatis, & Vicelegatis, necnon quorumcumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & locorum, Nobis, & eidem Sedi, tam mediate, quam immediate subjectorum Gubernatoribus, Prætoribus, Capitaneis, Commissariis, & aliis quibuscumque Judicibus, quavis etiam subdelegata potestate fungentibus, ut præsentes nostras inviolabiliter in suis judiciis observent, necnon contra delinquentes prædictos suæ jurisdictioni subjectos, ad formam earumdem præsentium omnino procedant, omniaque in eisdem literis contenta plenariæ exequutioni demandent.

Præsentes ab omnibus perpetuo observandæ non obstan. quibuscumque.

§.19. Postremo decernimus, has literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus com-

comprehendi, vel illis derogare ullo modo tacite, vel expresse unquam posse, nisi de illis, earumque totis tenoribus, ac datis de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, & expressio facta fuerit, aliterque factas derogationes nullius roboris, & momenti fore, & tanquam tales a nemine attendi, nec ulli suffragari posse, atque ita per quoscumque Judices, tam ordinarios, quam delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos, judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate; decernentes irritum, & inane quidquid secus in præmissis, & quolibet præmissorum, atque hac nostra Constitutione contentorum, & Statutorum, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Legibus, ac Urbis, & Romanæ Curiæ Tribunalium, aliarumque Curiarum nostri Ecclesiastici Status, ac legationum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, consuetudinibus, quas, si quæ forent per præsentes comprobamus, nullasque, & invalidas esse declaramus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illisque alias in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hæ literæ quando obligare incipiant

§.20. Volumus autem, ut elapsis tribus respective dictæ nostræ Urbis, & quindecim diebus respectu totius prædicti nostri Status Ecclesiastici postquam præsentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum ejusdem Urbis, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex nostris Cursoribus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, tam in Urbe, quam in toto Statu Ecclesiastico, & Legationibus existentis per inde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent, utque earum transumptis etiam impressis manu Notari publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdemmet præsentibus si exhibitæ, vel ostensæ essent, adhiberetur.

Nemo hanc paginam infringere audeat.

§.21. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, Legis, Statuti, Decreti, Declarationis, Dispositionis, & jussionis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo nono, sexto Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones, etsi nonnullæ eis desint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide alium hujus Const. ed. 1730 Ian. 19. P. 6., & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Ian. 3. P. 3. confirmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S.S. argumentum emanatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa, cur a prædicto Capitulo Decretum præfatum emanaverit.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna Definitor, & prominister Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum, tam suo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. novissime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum ex Indiis hujusmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Constitutiones ipsius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & consuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Constitutionibus requisitæ eis cæteroquin deessent ob longi itineris labores, ac discrimina, quæ subire debent concessa reperiantur; Ipseque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis considerans se quoque, & Fratres Discalceatos eisdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Observantia subjacent in accessu ad Capitula Generalia hujusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis jure, ubi par ratio militat, censerentur, deterioriseque, ac illis forent conditionis preces novissimo Capitulo Generali præfato porrexisset, ad hoc, ut præmium Fratribus de Observantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Constitutiones statutum tunc, ac deinceps ad ipsos Fratres Discalceatos extenderetur, iisque rationi consonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. Con-

Decretum præd. Capituli Gen.

§.2. Convocato Definitorio Generali die 31. Junii, pendentibus adhuc aliis Capitularibus, & propositis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere subjecti fuerunt, idem Definitorium statuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etsi nonnullæ deficiant qualitates pro consequendo præmio statuto a Constitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præsertim Cismontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Augusti 1729.

Preces pro confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Emmanuel præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri & alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret; Nos eumdem Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium supradictorum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Observantia ad Capitula Generalia exinde venientes juxta dicti Ordinis Constitutiones fruuntur, seu frui possunt, ad eosdem Fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & Capitula Generalia hujusmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Sept. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCLXXXVIII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Confirmatur Decretum Episc., & Regular. super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Professionem.

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis. Vid. Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ expositæ a prædictis Præfecto, & Assistentibus Generalibus d. Ordinis Congregationi Episc. & Regul. pro obtinenda præfata facultate.

§.1. Nuper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod, licet in Constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis cap. 2. § 8. expresse dispositum fuisset, ut non posset admitti in ejusmodi Religionem ullus, qui sit in ordine Sacro constitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admissis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia Ministeria, in quibus exercere se debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejusdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman resolutum fuerat per communia suffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religiosos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur sub quibusdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adessent nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices existunt tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ resolutiones capto in ejusmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias nostras in simili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septembris 1728. desuper expeditas literas, & in eadem expositione subjuncto, quod ob exiguum numerum Religiosorum, qui sint habiles ascendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum existentium in Hospitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere posset, quod prædicti infirmi absque Sacramentis decederent, ac proinde ipsorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto,

fecto, & Definitorio generalibus pro tempore existen. dicti Ordinis admittendi imposterum, ad habitum, & professionem quoscumque Presbyteros Seculares, & ad sacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei censerentur dummodo tamen non excederent numerum præfixum in præcitata quinta conditione cum potestate etiam subdelegandi in Casibus necessariis istam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Peruano, & Mexicano, & cum expressa derogatione supradicti Cap. 2. n. 7. Constitutionum, ubi expresse cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus sacris constituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum à prædict. Congregat. hac super re emanatum.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Cardinali Bellluga censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore benigne rescribit = Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciscus Cardinalis Lercari. A. Archiepiscopus Penen. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem sicut prædicti Præfectus, & Assistentes Generales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & exactius servetur, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præmissis, aliisque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCLXXXIX.

Extenduntur Literæ Apostolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Francisci, subjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Observantia; ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis.

Dat. 30. Sept. 1729. Ann. 6.

Dictæ literæ editæ fuerunt 1725. Dec. 10. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponuntur causæ, ob quas prædicta extensio fieri debeat.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervasi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci, quod cum Ministro Generali pro tempore existenti ejusdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apostolicarum, unius scilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum uberes fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius re. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. sub plumbo emanatarum, facultas competat per se, aliosve Superiores subalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, sive in propriis Domibus degentes, sive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam num reperiuntur, qui ab ipsius Ministri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quascumque molestias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujusmodi, quam Minister Generalis, aliique Superiores subalterni præfati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares suæ obedientiæ subjicere vellent, literas nostras itidem sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia subjiciuntur seu subjecti declarantur, ad Tertiarios ejusdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præsertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in enarratis eorum Constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Mi-

norum S. Francisci ab hac Sancta Sede concessorum, Nosque ejusmodi participationem in Literis nostris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo concessimus: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac literarum nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subjiciuntur, seu subjecti declarantur, sicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter subjaceant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio præfata Literarum ejusdem Sanctitatis Suæ ad prædictos Tertiarios Tertii Ordinis.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXC

Dat. 8. Octob. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate sub titulo = *Mandement de Monseigneur l'Evesque* (de Metz) *qui defend de reciter l' Office imprime sur une fouille volante &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, et annullatio quarumdam ordinationum Episcopi Autissiodurensis facta fuit alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Cum ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo = *Mandement de Monseigneur l'Evesque* (de Metz) *qui defend de reciter l' Office imprimè sur une fouille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confess. *Donnè a Frescati, le Seizieme du Mois d' Aoust Mil sept cens vingtneuf* = Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Ordinationes, in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque

Eorum retentio interdicitur.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, ma-

Fides habenda transumptis.

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCI.

Dat. 6. Dec. 1729. An. 6.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo = *Mandement de Monsigneur l'Evesque de Montepellier, portant condamnation de une feuille imprimee contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. etc.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione similium ordinationum super eadem re ab Episcopo Metensi factarum, vide praecedentem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in praefatis foliis contentae, irritae declarantur.

§.1. CUM Nobis innotuisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo *Mandement de Monseigneur l'Evesque de Montepellier, portant Condamnation d' une feuille imprimee Contenant un predendu Office pour la Fete de Gregoire VII. Donne à Montepellier le 30. Juillet 1729.* quam plures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, harum serie revocamus cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

§.3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§.4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris 1729. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXCII.

Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro consecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Dat. 22. Dec. 1729. An. 6.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla Statuta fuerunt pro bono ejusdem Ordinis regimine, et Clem. XII, Const. ed. 1732. Oct. 1. Pon. 3. revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem Fratribus alias concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis super fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejusdem Ordinis, Apostolicasque Constitutiones, quam per alias nostras in simili forma Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die 17 Septemb. 1725. expeditas literas Fratribus prædictis quoscumque extra eumdem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo assequendis procurare, vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis prohibitum fuerit, nihilominus ipse Prior Generalis veretur, ne occasione proximi Capituli generalis ejusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ suæ salutis immemores, ac cæca ambitione bonorumque cupiditate obrepti ad ejusmodi vetitos favores recurrere præsumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religiosa ipsius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare

Expositio facti, & causae ad hanc Constitutionem edendam.

dictus Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur ipsius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ne occasione proximi, seu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro consecutione alicujus Dignitatis, seu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, seu præsumant sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ necnon voti, sive suffragii, quod in eodem Capitulo Generali haberent, eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias pœnas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apostolicis Constitutionibus, nostrisque literis contentas, & expressas, quas salvas, & firmas esse volumus, auctoritate Apostolica harum serie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejusdem Capitoli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejusmodi voto, sive suffragio in ipso Capitulo Generali ferendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit.

Prohibitio prædicta.

§. 3. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXCIII.

Declarantur nulla Edicta, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares adversus Decretum extensionis S. Gregorii Papæ VII. ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione, & abolitione.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

Alias hujus Const. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes super eadem re Episcopi Montispessulani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CUM ad aures nostras pervenerit, nonnullos Magistratus, seu officiales, & Ministros seculares quibusdam Edictis, Decretis, Senatusconsultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, seu Provisionibus adversus decretum extensionis ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe: re: Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in pluribus jam Christiani Orbis Ecclesiis passim recitabatur, atque publice, & solemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confessoris*, qui in extirpandis erroribus, Ecclesiastica disciplina restituenda, & instauranda, corruptisque moribus reformandis strenue, ac indefesse elaboravit, novissime editum, insurrexisse.

Nonnulla Edicta a Ministris secularibus adversus prædicto Decretum emanata narratur.

§. 2. Hinc est, quod nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram, & Ecclesiasticam auctoritatem a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo, acta, & gesta fuerunt, seriem, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Edicta, Decreta, Senatusconsulta, Præcepta, mandata, & quasvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, sive provisiones per Magistratus, etiam supremos, seu officiales, & Ministros Seculares aut alias a quacumque laicali potestate, ejusque nomine adversus Decretum extensionis Officii ejusdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos sicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicomque, promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratio nullitatis prædictorum.

§. 3. Et

Abolitio, & revocatio eorundem.

§.3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§.4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§.5. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXCIV.

Dat. 14. Jan. 1730. An. 6.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Mataincuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoria Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P.5. in dicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudemus viros gloriosos, qui in conversatione gentis, non secundum carnem ambulantes sed spiritu facta Carnis mortificantes non solum semetipsos, ac voluntatem suam cum omnibus terrenis desideriis abnegarunt, atque sub suavi regularis disciplinæ Jugo obtulerunt Deo in holocaustum, verum diffusa in cordibus suis charitate, non minus de aliena, quam de propria salute soliciti, viam mandatorum Domini, ac Christianæ perfectionis semitam in qua direxerant gressus suos Christi fideles verbo, & exemplo, saluberrimisque præceptis, & institutis constanter sectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis hujus ævi stadio ceternam repromissionem, ac Justitiæ Coronam in Cœlestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt.

Laudes præfati Serv. Dei

§.1. Quos inter cum longe, lateque refulserit Dei servus *Petrus Forerius de Mataincuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpositus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris nostri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, necnon Institutor Monialium Congregationis sub titulo Dominæ nostræ, ac Regula ejusdem S. Augustini, digna tanti Parentis sobole, quæ quasi arcus refulgens inter nebulas, & quasi flos Rosarum in diebus vernis, Ecclesiam nominis sui celebritate ac spiritualium aromatum odore implevit Apostolici Ministerii, quod viribus licet & meritis longe impares divina dignatione gerimus, ratio postulat, ut illius cultui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipsius Ecclesiæ Decus, spiritualemque Populi Christiani ædificationem, potestate Nobis a Domino tradita consulamus.

A Congregatione Rituum ad illius Beatificationem deveniri posse de more decretum est.

§.2. Quum itaque mature diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpositorum Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, super vitæ sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus *Dei Petrus Forerius* multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo Patrata fuisse asserebantur, & subinde auditis per nos de more eorumdem Cardinalium, ac etiam hujus Congregationis Consultorum suffragiis, alisduisque, ac humilibus precibus implorato prius superni luminis auxilio alias decreverimus prædictum servum Dei Beatum cum solitis indultis declarare.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ.

§.3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac dilecti filii nobis Juvenis Francisci Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Dilectæ pariter in Christo Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Elisabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Barri Ducissæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Episcoporum Tullensis, & Virduensis, dilectorumque filiorum totius Cleri, & Populi Ducatuum Lotharingiæ, & Barri hujusmodi, ac universi Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, præcipue vero dictæ Congregationis Salvatoris nostri, ac insuper Monialium memoratæ Congregationis sub titulo Dominæ nostræ supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in posterum *Beati* nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda, caponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris,

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

bris, qua ipse Servus Dei Spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut nutum est, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, ac Missæ Celebrationem hujusmodi fieri concedimus in Locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Oppido Miræ Curiæ Tullonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est in Monasterio, seu Abbatia de Calmusiaco, Callice Chaumousell, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium suscepit, professionemque Regularem emisit in Oppidis Mataincuriæ e usdem Tullensis Diœcesis in quo Curam Animarum obivit, ejusque Venerabile Corpus requiescit, seu depositum reperitur, & Gratii in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius asservatur, ac Lunvillæ, ubi prima susceptæ reformationis fundamenta jecit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in universa Congregatione Salvatoris nostri, ac Ecclesiis, sive Capellis, vel Oratoriis Congregationis Monialium sub Tit. Dominæ nostræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac respective instituit, sicut præmittitur, & quantum ad Missas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Ecclesias, in quibus Festum persgetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quo ad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Oppidorum Monasterii, seu Abbatiæ, ac utriusque Congregationis hujusmodi solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habentibus respective constituta postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia; pro qua re diem XXIX. currentis Mensis Januarii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Pro-Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCV.

Dat. 13. Janu. 1730. Ann. 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regul. super augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Francisci de Observantia Discalceatorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiarum Occidentalium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Josephi de Messa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expresse professorum, ac Procuratorum Provinciæ S. Didaci Mexican Ordinum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum esposito, quod alias considerata esiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hispaniarum, & Indicam, quibus eadem Provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apostolica attributæ, per quandam Constitutionem ejusdem Provinciæ *cap.* 9. §. 11. *num.* 11. ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, sive suffragium haberent, qui fuerat Custos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præsidentes Conventuum S. Didaci Mexican, Sanctæ Barbaræ dela Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholoposco, Secretarius ipsius Provinciæ, si Guardianatu perfunctus fuisset, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican, & dela Pueble, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Francisci de Oasaca, ejusdem Sancti Francisci de Pachuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevisset, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Constitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi observantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, seu suffragium hujusmodi quibusdam ipsius Provinciæ Officiis, ubi id necessitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties aucto Guardianorum prædictorum numero, cessaret ratio talis concessionis, voti, seu suffragii per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem causa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deesset si electio ad paucos Vocales restringeretur, cum justa alias dictæ Provinciæ Constitutiones Definitores Provinciales eligendi sint ex gremio ipsius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quss officia, ac vota servata debits proportione divisa reperiuntur, ita ut quo amplior esset numerus Capitularium, es quorum gremio, seu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius spti, & idonei officiales deligi, & assumi valerent: Emanavit ab esdem Congregstione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio facti, & causæ, cur Congregatio prædicta præfatum decretum ediderit.

§.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Re-

Decretum præfatæ Congregationis.

& Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam remisit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento suffragio Eminentissimi Corsini ejusdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentissimo Belluga Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescribit, & decernit, ut inposterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Oratricis, justa Constitutiones Provinciæ, ultra Definitorium, & Guardianos habeant Jus interveniendi, ac suffragium ferendi Custos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præsidentes Conventuum S. Didaci Mesici, S. Barbaræ dela Puebla, S. Mariæ de Ocholaposco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mesici, dela Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Gueretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, sed pro ea vice tantum; Ita tamen, ut Provincia hanc numerum Vocalium sub prætextu cujuslibet facultatis augere non possit, & quoties novi Conventus in ea Provincia fundentur juxta numerum quo fundentur, supra relatis novis Vocalibus demantur suffragia, incipiendo a Præsidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, servato inter ipsos Ordine inferioritatis, Romæ 30. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari Loco ✝ Sigilli A. Archiepiscopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione.

§.3. Cum autem, sicut prædicti Josephus, & Emmanuel Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent, Nos ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXXX Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXCVI.

Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia super Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus, Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ,

Dat. 20 Janu. 1730. Ann. 6.

De Confirmatione alterius Decreti ejusdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora expresse professus, ac Commissarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato duo decreta super moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum familiæ Cismontanæ dicti Ordinis edita, ac subinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur videlicet.

Decreta prædicta.

§.2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Cismontana Familia statuta sunt, & deinde Romæ a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniuntur duo Decreta sub numero 31., & 32. tenoris sequentis = Proposita ex facultate Sanctissimi Domini Nostri moderatione Brevis Clementis XI. super præmio conferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ Definitorium Generale censuit si Sanctitatis Suæ placuerit, quod si hujusmodi Lectores jam acquisierint graduationem inter ex Definitores, connumerentur completo octavo anno inter ex Custodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, solum inter Exdefinitores locum habeant. = Quantum ad Lectores controversiarum Definitorium Generale censuit si Sanctissimo placuerit, quod si non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum si vero fuerint Jubilati, legant per sexennium, & postea connumerentur inter Patres Provinciæ, seu inter Lectores Jubilatos de numero, quo ad

præ-

præcedentiam dumtaxat sine Jure subrogandi

Preces pro confirmatione

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipse Josephus Maria, quo præmissa firmius subsistant, & exactius serventur, opportune a Nobis provideri plurimum desideret, Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate supplemus.

Confirmatio relator. Decretor.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nocnon quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXCVII.

Dat. 19. Janu. 1730. Anno 6.

Confirmantur quædam literæ, sive Constitutiones Apostolicæ pro statu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis observantiæ Discalceatorum S. Francisci in Indiis Occidentalibus.

Prædictæ litteræ sunt Pauli V. Const. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Const. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Const. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Const. ed. 1702. Nov. 24. Et alia hujus Const. ed. 1730. Jun. 13. P. 6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejusdem Provinciæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Debitum Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, prosperoque eorum statu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide constituta esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus.

Facti expositio.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti Filii Josephus de Massa, & Emmanuel de Vicunna Fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican in Indiis, sive nova Hispania Ordinis Minorum S.Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, sive Constitutiones Apostolicæ diversis temporibus pro salubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium est: *Alias a fel. rec. &c. & dudum a fel. rec. &c.* super erectione dictæ Provinciæ, ac respective privilegiis, & statutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642., incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejusmodi privilegia confirmantur, & statuta declarantur, necnon aliæ Clementis X. die 19. Junii 1674., quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum die 24. Novembris 1702., quarum pariter initium est: *Alias a fel. rec. &c.* circa quasdam super præcedentia, aliasque controversias editæ: Fratres ejusdem Provinciæ magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua in dicta Provincia quæstio aut controversia incidit, aliave occurrit necessitas, propter nimiam Regni Mexican a Curia Romana distantiam, simulque exactiorem ejusmodi literarum, sive Constitutionum Apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in posterum tollatur quælibet occasio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, ac fervorem spiritus restinguere sæpe solent, literas, seu Constitutiones præfatas Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, summopere desiderent; Nobis propterea prædicti Josephus, & Emmanuel humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Nos igitur ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ

tæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris nostri Laurentii Episcopi Tusculan. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Corsini nuncupati ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris suffragium desuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Nostri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardin. Belluga, & Moncada nuncupati ejusdem Cardinalibus factam rem universam mature discusserunt consilio, memoratas literas, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædecessorum nostrorum sicut præmittitur, emanatas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Confirmatio prædictarum Literarum, seu Constitutionum Apostolicarum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sesto.

CCXCVIII.

Dat. 14. Febr. 1730. Ann. 6.

Abrogatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur observatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Castellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia.

De laudibus Doctrinæ S. Augustini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Const. ed. 1724. Nov. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Montiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expresse professi, ac Expriores Provinciales Provinciæ Castellæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum Apostolica Auctoritate instituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis novissime scilicet anno 1728. in Civitate nostra Ferrarien. celebrati, emanavit ad instantiam tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi cujuslibet approbati Doctoris, præsertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expresse pariter professi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Causæ abrogandi præfati Decreti.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Decretum hujusmodi non solum adverictur generalibus, & communibus universi Ordinis prædicti Constitutionibus in favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10. n. 10. diserte injungitur Regentibus Studiorum ipsius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philosophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe nostra anno 1704. peractis, ubi nova sanctione, cui Apostolicæ etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Constitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chissola Prior Generalis dicti Ordinis in actu visitationis Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis non tam sua ordinaria, quam Apostolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP. VIII. Prædecessore nostro concessa Regentibus Studiorum ipsius Provinciæ Castellæ doctrinam, & methodum ejusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare d. Provinciæ Castellæ statutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam solemniter desuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Castellæ præfatæ insimul congregati, secumque animo reputantes dissidia, & contentiones, quæ ex diversitate doctrinæ, ac varietate opinionum passim oriebantur, quo Religionis suæ honori, studiorumque ipsius Provinciæ Castellæ utilitati consultum foret, post rem diu, diligenterque discussam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejusdem Provinciæ in Sacra Theologia Magistris ad eum gradum in universitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Compluten., & Vallisoletan. promotis, Cathedras-

que ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente, aut reclamante, sed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magistri sive intra Collegia d. Provinciæ, sive extra in Universitatibus Studiorum generalium hujusmodi sub poena privationis lecturæ, aut Cathedræ irremissibiliter ipso facto incurrenda, non aliam, quam ipsius Angelici Præceptoris, & communis Magistri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hisque accedat, quod ampla illa, liberaque sentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Castellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multiplicesque inter illius Fratres turbas, ac dissensiones excitaret, & vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem eainde Alumni præfati ad desideria sua coacervare sibi Magistros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere possent, sicque in varias obeuntes sententias invicem discreparent, atque non sine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire posset, quod ipsi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philosophia addiscenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque scientia juxta diversam Magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicta hæc, & alia non minora mala ex ejusmodi Decreto proventura considerantes, ut ejusdem Provinciæ Castellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipsius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progressui prospectum sit, sublato ejusmodi Decreto, unam, certamque ejusdem Angelici Doctoris, clarissimi Ecclesiæ Dei luminis constanti Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum testimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in universa Provincia præfata constanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro dicta abrogatione.

§.3. Nos igitur eorum lemExponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a Iure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; supradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Castellæ cujuslibet approbati Doctoris sententiam sequendi, sicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibusque, & singulis ipsius Provinciæ Castellæ Fratribus, Lectoribus, & Magistris nunc, & pro tempore existentibus Constitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Castellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Abrogatio præfati Decreti.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXCIX.

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ad tres tantum Hispaniæ Provincias.

Dat. 14. Febr. 1730. Ann. 6.

Hac de re vide Alexandri VII. Const. ed. 1660. Februarii 23 P.8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EA, quæ pro felici personarum Regularium statu in Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem personarum tranquillitati obesse noscuntur nostri muneris est provide moderari, & immutare, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Proemium.

§.1. Dudum siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini fe. re. Alexandri PP. VII. Prædecessori nostro exposito, quod in ejusdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia novissime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquisque ad inserviendum Religioni magis animaretur, ipsi Alexandro Prædecessori supplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi, servata inter B. M Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Augustini Castellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ superioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis respective nuncupatas Insularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, sicut in Congregatione Italiæ Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis observabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente casu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adesse non

Olim d. Alternativa præscripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII. approbatum fuit, inter tres Hispaniæ Provincias, aliasque Insularũ Philippinarũ.

non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ subsequentis juxta ordinem supra expressum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis eligi deberet, idem Alexander Prædecessor, supplicationibus sibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum super hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi tanquam Religiosorum tranquillitati, & bonu regimini prædictarum Provinciarum proficuam, & consentaneam modo, & forma superius expressis, quatenus (ut asserebatur) in Capitulo Generali sic novissime celebrato legitime fuisset obtenta, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Capituli Decretum fieri, & observari mandavit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiam locorum distantiam ex Indiis in Hispaniam.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii tam moderpus Vicarius Generalis, quam universi Fratres Difinitorii trium Provinciarum Hispaniæ dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nusquam potuerit, propterea quod supradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis quatuor numero Fratres, seu vocales, quemadmodum per Constitutiones ejusdem Congregationis auctoritate prædicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hispaniam, ubi Capitulum Generale ipsius Congregationis celebrari consuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum distantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iisdem Indiis arbitrio suo discedendi facultas, quamobrem dilectus filius Josephus a Solitudine assertus Procurator istius Provinciæ anno 1726. petierat Constitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut scilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, seu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capitulo Generali numero quaternos per dictas Constitutiones præscripto, statueremus, quod si unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, seu vocalibus ipsius Provinciæ Capitulo Generali interessent, is, seu alter eorum necessario eligi deberet in ejusmodi Vicarium generalem, sed audita per Nos ea super re dilecti filii nostri, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: Et revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet: multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum stabilita, & determinata fuit minus perpensa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura foret, nam ultra gravia dispendia, quæ dicta Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis in quatuor ipsius Fratribus, seu Vocalibus ad Capitulum Generale hujusmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis discrimina, quæ istis subeunda forent, Sacrarumque Missionum, quibus in illis Partibus pro conversione Infidelium ad Catholicæ Religionis veritatem assidue vacare tenentur detrimentum si Vicarium Generalem, qui foret de dicta Provincia ab humanis decederc, vel ægrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis in Defuncti, vel Ægroti locum subrogari posset, ac interim præfata Congregatio sine Capite, ac Superiore remaneret, ipsi Exponentes, quo his, aliisque diversis malis, & perturbationibus ex dicta Alternativa electione proventuris occurratur, simulque salubri, ac tranquillo ejusdem Congregationis regimini prospectum sit, ipsam electionem Vicarii Generalis in pristinum, ac cum in quo ante Decretum supradicti Capituli Generalis erat, statum scilicet inter tres Provincias Hispaniæ tantum reduci plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus inclinati, supradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Castellæ, Bæticæ, & Insularum Philippinarum Congregationis prædictæ, sicut præmittitur, constitutam, expeditasque desuper Alexandri Prædecessoris literas præfatas, ad solas dictas tres Aragoniæ, Castellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præsentium reducimus, illamque deinceps inter easdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejusmodi servari, ac fieri statuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad tres tantum Hispaniæ provincias.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregationis, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

IN-

INDEX
RERUM NOTABILIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

A

ABBAS.

cle-

B

C

CÆLESTINI.

CÆSENATENSIS CIVITAS, ET EPISCOPUS.

CÆREMONIALE EPISCOPORUM.

CANONICI S. EUSTACHII.

CANONICI REGULARES.

CANONIZATIO SANCTORUM.

CAPITOLINA CURIA.

CAPITULUM S. PETRI.

CARDINALES.

CARDINALIS FINY.

CARMELITÆ.

Con-

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

D E P O S I T A R I I.

DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

DOCTRINA CHRISTIANA.

E

ECCLESIA ABBATIALIS.

Coo-

De

G

H

I

S JACOBI A MARCHIA.

IMMUNITAS.

INDULGENTIÆ.

JOBILÆUM.

Pro

PRI-

INDEX
VERBORUM,
Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur.

A

B

C

D

E

F

G

H

I

L

M

N

O

P

R

S

T

V